

ACTA CONCILIORVM OECVMENICORVM

IVSSV ATQVE MANDATO

SOCIETATIS SCIENTIARVM
ARGENTORATENSIS

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

TOMVS ALTER
VOLVMEN PRIMVM
PARS PRIMA



MDCCCCXXXIII

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORMALS G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG / J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG / GEORG REIMER / KARL J. TRÜBNER / VEIT & COMP.
BEROLINI ET LIPSIAE

CONCILIVM VNIVERSALE CHALCEDONENSE

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

VOLVMEN PRIMVM

PARS PRIMA

EPISTVLARVM COLLECTIONES. ACTIO PRIMA

MDCCCCXXXIII

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORMALS G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG — J. CUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG — GEORG REIMER — KARL J. TRÜBNER — VEIT & COMP.

BEROLINI ET LIPSIAE

PRAEFATIO

I. DE GESTORVM PRIMAE ACTIONIS CODICIBVS

Totum Gestorum Chalcedonensium corpus extat in duobus codicibus antiquis, Veneto 555 s. XI et Vindobonensi hist. gr. 27 s. XII, de quibus egi in *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 2 p. 8 sq. inde ea repeto quae hanc uoluminis I partem primam legentibus necessaria sunt, plura et accuratiora in praefationibus alterius et tertiae partis dicturus.

Codex Venetus 555 [= M] pulcherrime scriptus est; initia eorum quae siue imperii potestates siue secretarii siue episcopi dicunt, litteris maiusculis distinguuntur. ω et o, η et ϵ et ι saepe confunduntur. aut ipse scriba aut eiusdem aetatis corrector et uitia leuia emendauit et lectiones ex alio codice petitas intulit, sicut in codicibus illius aetatis moris erat. a. 1446 cum codex adhuc in monasterio Studii Constantinopolitano esset, inde descripta est prima et ultima pars codicis Vaticani 831; illa continet epistularum Collectionem M atque tres primas actiones cum Collectionis epistularum B parte priore, haec ultimam portionem appendicis quae Gestis adnexa est. ex hoc codice descriptus est in usum Antonii Augustini episcopi Tarraconensis codex qui nunc est Vaticanus 1178; eum uiri docti quibus Paulus papa v munus conciliorum acta edendi tribuit, typothetis tradiderunt. alter ex M descriptus est codex Venetus 164. neque huius neque Vaticanorum illorum in actione prima ullus est usus.

Codicem Vindobonensem hist. gr. 27, qui fere saeculo minor est quam Venetus M, Constantinopoli emit Augerius de Busbecke Maximiliani II imperatoris legatus apud Turcos et in bibliothecam Caesaream transtulit. orthographiam melius nouerat librarius illo qui Venetum M scripsit; correcturae antiquae raro inueniuntur. ex eo deriuati sunt codices s. XVI Basil. III A 10 et Ottobonianus 29, neuter ullius pretii.

His duobus antiquis codicibus qui nihil nisi Gesta Chalcedonsia epistularumque collectiones quae ab antiquo tempore cum illis conexae erant, sed haec tota et praeter paucissima continent integra, accedunt duo codices corporis canonici XIV titulorum, ubi canonicae materiae Collectionis epistularum M forma quaedam singularis et actionis primae pars plus quam dimidia adiungitur. quorum alter nitide et diligenter s. XIII in membranis scriptus s. XV ex Oriente in Italiam migravit, ni fallor, a Graeculo quodam possessus, qui secundum morem saeculi illius codice membranaceo et antiquo transscribendo uitae necessitates nisi merebat omnes, tamen mitigabat. Venetiae Bessarioni cardinali codex ipse non uenum iit, sed exemplum accurate confectum, quod sicut ceteri Bessarionis libri manuscripti Graeci, in bibliothecam S. Marci transiit ibique numero 165 [= p] signatum est. quod feliciter accidit; nam postea multa et grauia damna codex antiquus perpessus est. compage soluta et magna quaternionum parte amissa Diuiodunum peruenit ad Philibertum de la Mare

a consiliis parlamenti Burgundiae, qui cum mortuus esset a. 1687, cum ceteris libris quos reliquerat, codex a rege Franciae a. 1719 emptus et bibliothecae regiae illatus est [cf. Omont, *inventaire sommaire* 1 p. xiv]; numerum nunc habet 415 [= P]. quando et ubi rudera disiecta a bibliopega imperito in unum uolumen colligata sint pristino ordine saepe uiolato, non constat; certum est ope codicis Marciani 165 et ordinem foliorum restitui et damna suppleri posse. continet igitur siue continuit:

1. [P f. 9—20; in f. 9^r extat numerus quaternionis γ̄, in f. 17^r δ̄; exciderunt quaterniones ᾱ β̄] Epistularum Collectionis M epistulas 1—11 cum florilegio Leonis.

2. [P f. 21—32; in f. 25^r habetur numerus ε̄. excidit quaternio ζ̄. f. 33—64; in f. 33. 41. 49. 57 habentur numeri ζ̄ η̄ θ̄ ῑ. f. 65—72; in f. 65 habetur numerus ῑβ̄. excidit quaternio ῑᾱ. f. 73. 74. 113—116. 79—104; in f. 73. 81. 89. 97 habentur numeri ῑδ̄ ῑε̄ ῑς̄ ῑζ̄. excidit quaternio ῑγ̄. f. 105—112. 4—8; in f. 105. 4 habentur numeri ῑθ̄ κ̄. excidit quaternio ῑη̄. maxima pars f. 8^u ab ipso librario uacua relicta est]. Gesta primae actionis; finem faciunt uerba *ὁπου ἐαυτὸν τινὰ παρὰ εὐτυχοῦς ἀκη- κοῖναι κατέθετο* [p. 159, 2].

3. [P f. 1—3. 117—124^r, cuius pars inferior cum tota pagina f. 124^u uacua relicta est; in f. 117 habetur numerus λ̄. exciderunt quaterniones κ̄ᾱ — κ̄θ̄] Definitionem fidei Chalcedonensis, singulares huius definitionis sententias cum Cyrillianis comparatas, florilegium Cyrillianum. est opus illud anonymum, contra quod Seuerus scripsit librum cui titulum Φιλαλήθης indidit, uel potius prior pars libri Seueriani, in qua istud opus refutationi praemisum erat; cf. *Zeitschrift f. neutestamentl. Wiss.* 25, 72 sq. Act. Conc. t. 1 1, 1 p. xii sq.

4. [P f. 125^r—204; in f. 125. 133. 141. 149. 157. 165. 173. 181. 189 extant numeri λ̄β̄ λ̄γ̄ λ̄δ̄ λ̄ε̄ λ̄ς̄ λ̄ζ̄ λ̄η̄ λ̄θ̄ μ̄. excidit quaternio λ̄ᾱ. inter f. 196 et 197 multa desiderantur; ni fallor, exciderunt tres quaterniones]. codici integro inerant canones xxvii Chalcedonenses cum tribus capitibus quae ex ipsis gestis excerpta in corpore xiv titulorum canonibus adnexa sunt, canones Serdicenses, canones concilii Carthaginensis a. 419, excerpta ex gestis synodi Constantinopoli de Agapio et Bagadio a. 419 habitae; exciderunt canones Chalcedonenses omnes primique capitis adnexi de priuilegio sedis Constantinopolitanae [= actio 17, 8] maxima pars, in canonibus concilii Carthaginensis non pauca propter magnam quae inter f. 196 et 197 extat lacunam, denique gestorum synodi Constantinopoli a. 419 habitae paene omnia praeter initium. totam hanc materiem ex collectione xiv titulorum esse desumptam primo obtutu cognoscet, si quis librum quem W. Benešević Petropoli a. 1905 lingua Rossica conscriptum edidit, perlegerit; subesse illius collectionis formae antiquissimae exemplum non bonum atque hic illic ad recensionem Laudianam uel recentiores quae ex ista deriuatae sunt, deflexum probatur lectionibus canonum Serdicensium cum eis comparatis, quas *Zeitschr. f. neutestamentl. Wiss.* 30 p. 12 sq. ex codicibus xiv titulorum enotaui.

5. [P f. 205. 206. 75—78. 207. 208^r; in f. 205 habetur numerus μ̄ε̄. excidit quaternio μ̄δ̄, in quo teste p perscripta erat altera Flauiani epistula ad Leonem [Coll. H 5], tomus Leonis ad Flauianum inde ab ἡνώθη τῇ φύσει τῇ παθητῇ [p. 13, 14]. etiam haec debentur codici cuidam collectionis xiv titulorum.

6. [f. 208^r—216; in f. 209 habetur numerus μ̄ς̄] Epistulae Cyrilli ad Nestorium et Iohannem Antiochenum ex Gestorum Chalcedonensium actione tertia desumptae, cf. p. 104 not. ultimi folii quo clauditur quaternio μ̄ς̄, ultima uerba sunt *διὰ τοῦτο χρησίμους* [p. 111, 6]. idem est finis codicis Marciani 165 [fol. 107^u].

Codex Sinaiticus 1690 [= S], olim monasterii S. Ecaterinae Cairensis, s. xiiii [cf. Benešević, *Catalogus codicum Graecorum in monasterio S. Ecaterinae in monte*

Sina t. III 146 sq.] continet primo corpus canonum XIV titulorum fere totum; sequuntur inde a f. 221^r eadem quae supra in descriptione codicis Parisini sub numeris 1—3 enumeravi. inscripta sunt ἡ βίβλος αὕτη ἧς ἡ ἐπωνυμία τὰ πρακτικά τῆς τετάρτης συνόδου τοῦσδε τοὺς λόγους φέρει. phototypa f. 228^v—400^v debeo Benešević amicitiae; incipiunt inde a uerbis ὥστε θείοις γράμμασιν [p. 8, 22] epistolae 8 Collectionis M. textus quam proxime ad codicem Parisinum accedit, nisi quod librarius, uir doctus eaque quae descripsit, bene intellegens, scribendi operae ita impatiens erat, ut non modo ipsas litteras raptim atque negligenter pingeret, sed etiam in gestis quae ei uidebantur superflua, adiectiua praesertim honorifica, εὐλαβέστατος θεοσεβέστατος etc., omitteret sermonemque ipsum contraheret, quod se fecisse ipse eo testatus est quod pro εἶπε posuit ἔφη, sicut e. g. hic illic in MB fit, quando legati Romani non ipsa uerba Latina, sed interpretatio Graeca perscripta est. eiusmodi omissiones plerumque in apparatu non notavi.

Codicibus Graecis accedunt uersionis Latinae recensiones tres [Φ^a Φ^c Φ^γ] in Gestis, duo [Φ^c Φ^γ] in Epistularum collectionibus. de quibus quae sciantur necesse est, exposui in uol. 4 p. XVI. XVII; pleniora et accuratiora dabuntur in uol. 3.

Ipsius synodi Ephesenae alterius Gesta quae Chalcedone in actione prima lecta sunt, etiam ante hoc concilium Leonis papae iussu in sermonem Latinum translata [Λ^a] extant in Collectione Nouariensi de re Eutychis; edita sunt in uol. 2 p. 42—77. nec minus ex ipsis Gestis Ephesenis excerpta sunt, quae Syriace uersa in Timothei Aeluri contra concilium Chalcedonense operis epitoma extant in codice Musei Britannici Add. 12156 f. 51^b—58^b. se nihil adferre nisi excerpta textumque ipsum frequenter in breuius contrahere ipse Timotheus fatetur. etiam uersio Latina quae in Leonis papae usum confecta est, quamuis uel propter antiquitatem magni aestimanda sit editori, tamen quippe celeriter et ad tempus parata omittit quae parum utilia uidebantur, episcoporum nomina longasque depositionum series similia. Gestorum autem ipsorum Chalcedonensium uersio quae dicitur antiqua et initio saeculi sexti haud multo post corpus canonum a Dionysio compositum elaborata est, eiusque altera recensio et Rustici editio non ad textum tantum Graecum recensendum utilissima est, sed etiam necessaria, ut pristini exemplaris Gestorum Graecorum uera imago restituantur. qui enim post concilium quintum [cf. *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 2 p. 10 sq.] id exemplar scripsere unde et Venetus M et Vindobonensis B deriuati sunt, et operae et membranis ita pepercerunt, ut in prima actione episcoporum fere omnium sententias et de Eutyches absoluendo [I, 884 inde a 12] et de damnandis Flauiano Eusebioque [I, 971—1066] omitterent nominibus tantummodo perscriptis atque subscriptionum synodi Ephesenae alterius praeter undecim primas nihil relinquerent. quae omnia uersione Latina supplentur. grauissima omissio est eorum concilii prioris Epheseni Gestorum quae olim Cyrillus ex actionibus de Charisio et de Nestorii damnatione callide atque astute composuerat [cf. t. I 1, 4 p. XVIII. XVIII] eiusque successor Dioscorus in synodo altera Ephesena relegi iussit, ut pro fundamento essent damnationis Flauiani [cf. p. 180, 18]; ista omissione factum est ut gestorum illorum textus Graecus plenus atque integer omnino deesset, dum in codice Atheniensi [cf. t. I 1, 7 p. 84 sq.] inuentus est. paulo tamen intricatius de horum gestorum omissione res se habet quam de ceteris quibus codices Graeci laborant. neque enim in MB sicut cetera simpliciter omissa sunt, sed additur ratio: ἄτινα ἐμφέρεται τῇ ὁπίσω πράξει [p. 189, 33. 34]. mire dictum; nihil enim certius quam ea hoc ipso loco ex Dioscori interlocutione episcopis adsentientibus lecta fuisse. atqui non desunt exempla quibus demonstretur in gestis quae in publicum edita sunt, plus semel ea quae lecta sunt,

a suis locis fuisse remota. ut me in prima actione contineam, Eusebii libellus contra Eutychen qui synodo ἐνδημούσῃ erat oblati, cum acclamationibus synodi Ephesensae [I, 225—230] in codicibus Graecis praeter B a iusto loco delatus est post 235 neque hoc culpa recentiorum librariorum factum esse probatur nota Rustici se hunc ordinem in Graeco inuenisse testantis [cf. p. 100, 16 not.]. in utroque codice Graeco et in omnibus uersionis Latinae recensitionibus cognitio quae coram magistro officiorum Martiali habita est [I, 829—849] sine ulla introductione speciali adnexa est magnae illi et amplae cognitioni de gestis Constantinopolitanis cui praesedit Florentius patricius. lecta est autem in synodo Ephesena, postquam propter cognitionis coram Florentio lectionem, quae finitur I, 828, Basilius et Seleucus se iam aliter de Eutyche sentire professi sunt [I, 850. 864] atque Eutyches cognitionem illam quoque relegi postulauit [I, 865]. non absonum igitur est putare olim accidisse ut etiam Gesta illa concilii Epheseni prioris de suo loco retro [δπισθεν] mouerentur, neque aptiorem locum inuenio quam illum quo in fine libelli Eutychis [p. 91, 13] legitur eum in manibus habere illa gesta olim a Cyrillo ad se destinata, praesertim cum sequatur disputatio quam Chalcedone de eis habuerunt Eusebius et Dioscorus [I, 158. 159]. postea ibi omissa sunt notatione illa p. 189, 33 qua lectores ad locum priorem remittebantur, per negligentiam non deleta; in eis exemplaribus uero, quae translatoribus Latinis praesto erant, suum semper locum tenuerant.

II DE EPISTULARVM COLLECTIONIBVS

Quoniam nemini nisi imperatori licebat concilium uniuersale conuocare, sollemnis erat consuetudo ut tale concilium inciperet a lectione sacrae qua concilium congregari iussum erat, eaque in gesta reciperetur. quae quando in publicum edi coeperunt, morem fuisse ut gestis ipsa sacrae uerba praefulgerent, in gestorum textu eam lectam esse primis tantum uerbis perscriptis notaretur, docetur Gestis utriusque concilii Epheseni [t. I I, 2 p. 8, 16 sq. t. II 2 p. 42, 36 sq. 44, 5 sq.]. a more solito differunt Gesta Chalcedonensia. concilium enim a Marciano imperatore primo Nicaeam conuocatum, tum Chalcedonem proficisci plus semel iussum est; plures igitur sacrae erant adlegandae. sed ne una quidem lecta est; praesidebant enim concilio non episcopi, sed plerumque uice imperatoris summae imperii potestates atque senatus Constantinopolitanus, semel in actione sexta imperator ipse cum coniuge Pulcheria augusta. non inepte igitur gestorum exemplar quod praesto erat uersioni Latinae antiquae, nulla epistula praemissa initium cepit ab ipsa prima actione, neque tamen minus apte, ut mori sollemni obtemperari uideretur, in codice Vindobonensi, ut ita dicam, praefulgent sacrae tres Marciani, quibus concilium primo Nicaeam conuocatur [p. 27, 19 sq.], deinde transfertur Chalcedonem [p. 28, 1 sq. 30, 1 sq.]; interponitur Pulcheriae epistula imperialis ad consularem Bithyniae de concilii disciplina [p. 29, 4 sq.], denique adicitur epistula quam Leo ad synodum antequam Chalcedonem translatus est, legatis suis, penes quos praeter iudices concilii directio erat, Nicaeam proficiscentibus dedit [p. 31, 1 sq.]. tum tandem ipsa secuntur gesta.

At praeter has epistulas quae arte cum gestis cohaerent, extant haud paucae aliae, quae similiter atque in Gestis concilii Epheseni prioris factum est [cf. t. I I, 4 p. XII sq.], in corpora siue collectiones redactae sunt, quibus introductio quaedam ad gesta pararetur. quarum collectionum una, quam littera M signatam edidi, in codicibus M atque PS gestis primae actionis praecedit, altera primam gestorum partem, quae primam et alteram, quae de Dioscoro est, continet actionem, concludit. diuisa est

in duas partes, priorem codicum M et B communem, alteram B propriam, quam ob rem eam nominaui Collectionem B. quoniam non edi potest nisi eo loco quem in codicibus tenet, alterique huius uoluminis parti reservari debet, oportet hic enumerem quae prior pars M et B communis complectitur; alterius partis epistulae fere omnes ad tempora gestis recentiora pertinent. secuntur igitur in MB actionem alteram, quae de Dioscoro est, haec:

1. Ἀντίγραφον τῆς ἰδιοχείρου πίστεως Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐπιδοθείσης παρ' αὐτοῦ αἰτήσαντι τῷ βασιλεῖ = Coll. H 1

2. Ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος ἀντιγραφείσα πρὸς Εὐτυχῆ [Leo ep. 1]

Γ [M]. Ἐπιστολὴ Πέτρου ἐπισκόπου Ῥαβέννης ἀντιγραφείσα πρὸς Εὐτυχῆ τὸν ἀρχιμανδρίτην

Δ [M]. Ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Φλαβιανὸν ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως [Leo ep. 3]

Ε [M]. Ἐπιστολὴ Φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Λέοντα ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ῥωμαίων ἀγίας ἐκκλησίας = Coll. H 3

Ζ [M]. Ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Φαῦστον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην = Coll. H 4

Ζ [M]. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον τῆς Κῶ πόλεως = Coll. H 6

Η [M]. Τοῦ αὐτοῦ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης πρὸς Φαῦστον καὶ Μαρκελλῖνον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχιμανδρίτας Κωνσταντινουπόλεως = Coll. H 7

Θ [M]. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Θεοδόσιον = Coll. H 10

Ι [M]. Ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς τὴν εὐσεβεστάτην Πουλχερίαν = Coll. H 11

ΙΑ [MB]. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον ἣτις ὑπεβλήθη μὲν, ἀπεκρύβη δὲ διὰ τὸ μὴ συγχωρηθῆναι δημοσιευθῆναι τοῖς ἐπισκόποις ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου = Coll. H 8

12. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα δι' ἧς ἡίτησεν ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας μέρεσι γενέσθαι καὶ ἐν μηδενὶ ἑτέρῳ τόπῳ διὰ τὸ ὑπεναντίαν εἶναι τῶν κανόνων τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον = M 1

ΙΥ [B]. Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὴν σύνοδον ἐξαιτοῦντος εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας γενέσθαι ὡς μεφομένου τὴν ἐν Ἐφέσῳ γενομένην δευτέραν σύνοδον = M 12 H 9

Epistulae 12 et 13 desunt in M, quoniam in Collectione M, quae Gestis primae actionis praemissa est, perscriptae sunt.

Collectio quam littera H signavi, Gestis soluta in codicibus Musei Britannici Arundeliano 529 = Add. 10445 [cf. t. I 1, 1 p. vii] f. 32^r—61^r et Parisino 1115 [cf. t. I 1, 7 p. viii] f. 14^r—27^v sequitur collectiunculam Gestorum prioris concilii Epheseni, quam edidi t. I 1, 7 p. 173. 174. inter duas collectiones habentur in utroque codice haec:

Κυρίλλου τελευτήσαντος τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας τούτων τοὺς θρόνους διεδέξαντο ἐν μὲν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Διόσκορος, ἐν δὲ τῇ Ἀντιοχείᾳ Δόμνος.

Atque primum quidem inquiramus in collectionem M. facile detrahuntur ultimae quinque sacrae et epistulae; sunt eadem eodemque ordine collocatae atque

eae quae in codice B primae actioni praecedunt [supra p. VIII]. neque magis ad pristinum corpus pertinet epistulae Leonis ad Theodosium de concilio in Italiae partibus celebrando [Leo ep. 18] forma genuina [12], quae ab eo qui formam mutatam atque interpolatam initio collectionis collocavit, recipi non potuit, facile autem in fine addebatur. quae restant XI epistulae, eae ipsae sunt quas ea forma Collectionis M continet, quae exhibetur in codicibus PS. quibus corpus pristinum magis exhiberi quam codice M uel inde apparet quod illic non omnia uestigia deleta sunt intentionis qua ductus is qui collectionem instituit, eis epistulis quae ex Latino translatae erant, exemplaria Latina praeposuit; septies [p. 3, 1. 4, 31. 5, 1. 29. 6, 19. 8, 4. 9, 14], sed semper in solis codicibus PS inuenitur formula τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί [cf. uol. 4 p. xx]. altera collectoris intentio erat ut epistulae temporis ordine collocatae quasi filo quodam narrationis coniungerentur siue per inscriptiones longiores [cf. ep. 1. 2] siue ipsis breuibus narrationibus interpositis [cf. ep. 8. 9]. in ipsas quoque epistulas huiusmodi, ut ita dicam, studium narrandi extenditur. certe ita explicanda esse uidetur mutatio illa genuinae Leonis epistulae 18, qua in forma interpolata [ep. 25], quae initio Collectionis M collocata est, mentiones epistulae alicuius a Theodosio imperatore ad Leonem destinatae et tomī ad Flavianum delentur eorumque loco expositio quaedam generalis de Petri apostoli auctoritate exhibetur. imperatoris enim epistula qua Leonem ad concilium Ephesi celebrandum inuitauerat [cf. uol. 4 p. 14, 16. 19, 13] in collectiones neque Graecas neque ipsarum Leonis epistularum recepta est et tomus ad Flavianum usque ad finem Collectionis M non sine consilio reiectus est: aptius igitur uidebatur intentioni narrationis continuae ex epistularum serie extruendae, si ab initio eae res procul habebantur quae per se ipsas parum facile intellegebantur.

Hac ex intentione seriem quandam continuam construendi sequitur certo consilio collectorem usum esse neque quale istud consilium fuerit, diuinare difficile est. propositum ei erat ut indubitatis probaret documentis statim post infaustum synodi Ephesenae exitum id non a Leone tantum, sed a Valentiniano quoque imperatore Occidentis eiusque matre atque coniuge augustis actum esse ut tota res denuo tractaretur in concilio generali intra Italiam habendo, eiusmodi consilium a Theodosio pertinaciter fuisse reiectum, a successore uero Marciano cum Pulcheria impletum, ita tamen ut synodus iam non in Italia, sed in Oriente haberetur papa per legatos praebente praesentiam. uidebatur igitur Marcianus neque proprio arbitrio breuissimo tempore post synodum a decessore Ephesum conuocatam alteram coegisse quo illa aboleretur, sed Valentiniani, Gallae Placidiae, Liciniae Eudoxiae una cum prima sede ecclesiae catholicae precibus obtemperans, neque tamen se prorsus illi sedi subiecisse, quippe qui nouum illud consilium non in Italia, sed in Oriente more solito celebrari uoluisset. neque enim temere canon iste Serdicensis quem Leonem quasi Nicaenus esset, epistulae [18] genuinae subnexuisse dubitari nequit, in Graeca certe uersione epistulae interpolatae [Leon. ep. 25, cf. p. 4, 33—38] ita monstrose mutatus et mutilatus est, ut quicumque sensus subest illis ineptiis, id unum constaret ab uno episcopo Romano episcopi Orientalis damnationem tolli non posse [cf. *Zeitschr. f. neutestamentl. Wiss.* 30 p. 34, uol. 4 p. xxiii]. uel hinc igitur, ut de aliis rationibus hic taceam, quas exposui uol. 4 p. xx, certum est collectionem M compositam esse Constantinopoli ab homine sermonis Latini etiam magis perito quam Graeci neque nimis audax esse mihi uideor, si ipsum illum ex epistula Leonis 18 istam fabricasse conicio, cuius Latinum exemplar est Leonis ep. 25, uersio Graeca ep. 1 Collectionis M. plura et accuratiora forsitan liceret diuinari, si collectionis initium non periisset, antequam

ex archetypo communi transcripti sunt codices PS. in illius enim apographo p extat iusta inscriptio [cf. p. 3, 1 not.] neque aliter res se habere uidetur in codice Sinaitico. neque enim iam credo me in apparatu ad p. 3, 2/3 aenigma illud feliciter soluisse, quod in eo est quod formulam τῶν Ῥωμαϊκῶν etc. nihil sequitur nisi temporis notatio quae ad proximam epistulae Leonis 25 ersionem non quadrat. at quadrare uidetur ad epistulam a Leone haud multo post ad Theodosium scriptam [9], qua et ipsa ab imperatore petit ut concilium intra Italiam haberi iubeat; illi enim subscriptum est DAT VIII KL IAN ASTVRIO ET PROTOGENE CONSS, quae notatio eadem erit atque Graeca [p. 3, 2], si a δεκαεννέα i. e. 19, unam lineolam i detraxeris. iam si sumpseris exemplaria Latina epistularum Leonis 9 et 25 praecessisse, illius ersionem propter labem aliquam quae initio codicis facile et saepe accidit, praeter subscriptionem periisse, omnia recte stabunt neque de hac coniectura desperem, si quis epistulam 9 posteriorem esse epistula 25 obiecerit. quamuis enim temporis ordo collectori propter suam ipsius intentionem sequendus esset, hic illic ab eo deflectere ausus est; Marciani epistula 10 prior est epistula 8. grauius uidetur quod epistula 9 in Collectione Φ^c, de qua infra erit loquendum, non extat; sed hoc quoque explicatur, si satis antiquo tempore Collectionis M initio damnum illatum esse sumitur.

Finem collectionis facit ea Leonis tomi ad Flauianum forma quae patrum Latinorum Graecorumque locis instructa [uol. 4 p. 31, 24. 28. 32, 12. 46, 33—38] Constantinopolim portata est a quattuor illis legatis quos papa illuc d. 16. m. Iul. 450 misit, postquam a Theodosio litteras accepit Anatolium episcopum Constantinopolis ordinatum esse nuntiantes rogantesque ut illius ordinationi assentiret. praeter omnium expectationem accidit ut cum legati Constantinopolim peruenirent, Theodosius mortuus, Marcianus Pulcheriae coniugio sociatus imperium adeptus esset ¹⁾. omni rerum statu in contrarium conuerso Marcianus uel potius Pulcheria legationis occasione usa est ut Anatolium cogeret cum synodo ἐνδημοῦσῃ Leonis tomo quem legati Romani secum habebant, subscribere [cf. uol. 4 p. 39, 8. 40, 34. 46, 35—38. PL 54, 1248. *Mélanges de l'université St. Joseph Beyrouth* 15, 35 sq.]. aptissimum igitur quasi culmen totius collectionis erat haec tomi forma apparetque non sine consilio contra temporis ordinem Marciani epistulam 10 post epistulas 8. 9 esse collocatam. hae enim synodum illam ἐνδημοῦσαν quae tomo suscripsit, secutae sunt, illa praecessit neque placuit collectori tomum totius operis coronam loco insigni deiectum in mediam seriem detrudere. notandum uero quamuis magna fuerit tomi ad Flauianum celebritas, formae florilegio instructae nullum extare uestigium praeter ersionem Graecam in fine collectionis M collocatam. apud Occidentales enim florilegium obscuratum est altera illius editione ampliore quae adnexa est epistulae 104, quam a. 458 papa ad Leonem imperatorem scripsit [cf. *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 6 p. 127. 137—139]; Orientales uero florilegii prioris ersionem praeter collectorem M non magni aestimabant, alteram editionem tantopere non curabant, ut ersio Graeca, quam factam esse dubitari nequit, quoniam Timotheus Aelurus sermonis Latini imperitus contra illam pugnavit, periret. neque hoc mirum; quem enim fructum capturi erant ex patrum Latinorum ersionibus Graecis male factis uel ex patrum Graecorum locis ex translationibus Latinis in sermonem specie tantum Graecum retro ersis? non facilis igitur tantummodo, sed paene certa est conclusio post a. 458, ut de postero-

¹⁾ De anno et mense quo Marcianus leuatus est, constat neque tamen de die. quae enim Chron. Pasch. p. 590, 8—10 leguntur καὶ αὐτῶι τῶι ἔτει ἐπὶ ῥῆθι Μαρκανὸς αὐγουστος ἀπὸ τοῦ Κερκησιου ἐν τῶι Ἑβδόμῳ μηνὶ Ἀῶνι πρὸ ἧ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων ἡμέραι πέμπτη, uitio laborant: d. 25. m. Aug. a. 450 feria est VI. aut igitur diei aut feriae numerus corrigendus est.

ribus temporibus taceam, numquam futurum fuisse ut tomus ad Flavianum cum priore florilegio in aliquam collectionem reciperetur, hoc fieri non potuisse nisi cum uiua adhuc memoria floreret synodi illius ἐνδημούσης anni 450, quae tomo subscribens quasi introitum praestabat synodo Chalcedonensi. neque certa desunt testimonia temporis quo tomus florilegiumque non recepta tantum in collectionem M, sed ipsa collectio orta est. in inscriptione narratoria ep. 2 nominibus Placidiae et Theodosii apponitur τῆς θείας μνήμης, omittitur haec appositio apud Valentinianum eiusque consortem Eudoxiam; denique in narratione quae epistulae 9 praecedit, etiam Pulcheria dicitur τῆς θείας μνήμης. mortui sunt Theodosius d. 28. m. Iul. a. 450 [Theodor. lector 2, 64, PL 86, 213; inde corrigendus est Theophan. p. 103, 8], Galla Placidia d. 27. m. Nou. 450 [Chron. min. ed. Mommsen 1, 489. 662. 303. 490], Pulcheria mense Iulio a. 453 [Chron. Pasch. p. 591, 6. Chron. min. 2, 27. 85], Valentinianus d. 16. m. Mart. a. 455 [Chron. Pasch. p. 591, 19. Chron. min. 1, 490. 484. 492. 2, 186], Licinia Eudoxia Valentiniani uxor etiam postea. hinc Ballerini fratres qua erant sagacitate, optime et rectissime concluderunt collectionem Graecam epistularum ortam esse inter annos 453 et 455 [paragr. xvii praefationis in epistulas Leonis PL 54, 567 sq.], errauerunt tamen in eo quod collectionem Graecam eandem esse putauerunt atque eam quae primo in Gestorum Chalcedonensium uersione Latina correctae [Φ], deinde in editione Rustici [Φ] exhibita est. haec omnia quae de Collectionis M intentione atque aetate exposui, si perpenderis, nescio an, non dico probes, sed certe non praefracte me reicias conicientem clericum ex diocesi Thracia oriundum, sermonis Latini, sed Graece doctum auspiciis Anatolii callide et astute decretis Chalcedonensibus obtemperantis, sed pro praerogatiuis Constantinopolitanis contra Leonem coram Marciano pugnantis Collectionis M auctorem et compositorem fuisse.

Collectionis M primariae, quae non continebat nisi primas undecim epistulas, supplementum est ea quam littera H signauit secundoque loco in hac uoluminis primi parte edidi. nulla in ea re dicitur ex epistulis Collectionis M; quae communes esse uidentur [17—21 = M 13. 15. 14. 16. 17] epistulae ante ipsa gesta locum habentes uel litterae genuinae Leonis [ep. 18] ad Theodosium [9 = M 12], eas ab antiquissima Collectionis M forma procul habendas esse supra [p. viii. x] probaui. qua uero ratione fieri potuerit ut epistula Gallae Placidiae ad Pulcheriam [H 14] sine ceteris litteris Valentiniani et augustarum Occidentalium ad Theodosium huiusque responsis uel epistula Leonis [8] ad Pulcheriam interpolata H [11] sine epistula eiusdem [25] interpolata ad Theodosium in collectionem consilio et ordine minime carentem reciperentur, non intelligitur nisi ita ut collector intentio supponatur Collectionem M supplendi; quin etiam conicere non absonum est utramque collectionem uni eidemque homini deberi. similiter enim atque Leonis litterae ad Theodosium [25] in Collectione M 1, in altera mutilatae atque interpolatae extant [cf. uol. 4 p. xxi sq.] eiusdem epistulae [5. 8] ad Iulianum et Pulcheriam [H 6. 11]; inprimis animaduertatur hic quoque Latina exemplaria primo Latinis uerbis interpolata, tum Graece translata esse. neque mirum intentionem alterius collectionis a primaria esse deflexam atque latius extentam; iam enim hoc agi uidetur, ut historia rerum quae concilio Chalcedonensi praecesserunt, inlustretur maxime quidem ex Leonis epistulis [4. 5. 10. 12. 18. 7. 11. 23. 26. 19. 24 = H 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 16], sed accesserunt Flauiani confessio [H 1] et utraque epistula ad Leonem [H 3. 5], denique Eusebii libellus contra Eutychen synodo Constantinopolitanae oblatus [H 2], qui ex Gestis Chalcedonensibus desumptus est.

Collectionis B conspectum quem supra [p. viii] exhibui, perlustrare sufficit, ut illam deriuatam esse eluceat ex Collectione H; accesserunt praeter epistolam Leonis

ad Theodosium interpolatam [B 12], quae non bene iuxta genuinam [B 13] posita est, et primam [3] ad Flavianum [B 4] duae epistolae, quae quomodo ex Eutychis castris ad collectorem peruenerint, nescio, Leonis [I] et Petri episcopi Rauennae ad Eutychen [B 2. 3].

Omnes tres collectiones Graecae, in quibus uersionibus Graecis praecedebant τὰ Ῥωμαϊκά, Latina uerba exemplarium Latinorum, praesto erant ei qui antiquam Gestorum Chalcedonensium uersionem Latinam, quae Romae confecta est primis saeculi VI decenniis, Constantinopoli correxit et auxit [Φ^c] cum multis aliis, tum Epistularum ante Gesta collectione. sicut cetera pleraque, etiam haec recepta est in editionem Rustici, ita tamen ut tomus ad Flavianum suo quidem loco notaretur, sed non sicut in Φ^c totus perscriberetur [cf. uol. 4 p. xvi sq.]. adicio huius Latinae collectionis [Φ^c Φ⁷] conspectum breuem, unde appareat eam et a Graecis esse diuersam et maximam certe partem ex illis conflata.

I = H 1 B 1

II = B 2

III = B 3. notandum priorem partem in Φ^c ex Graeca exemplaris Latini translatione retro uersam esse; uerum textum Latinum Rustici editio tantummodo exhibet

IIII = B 4

V = H 3 B 5

VI = H 4 B 6

VII = M 11, sine florilegio. totus, sicut dixi, perscriptus est tomus in Φ^c; titulo qui ibi extat *Epistula encyclia siue synodica sanctissimi archiepiscopi Romae Leonis ad Flavianum archiepiscopum Flavianum* adicit Rusticus quae non posita cum istis epistulis, eo quod in gestis sancti et uniuersalis concilii Chalcedonensis tertiae actionis inserta sit.

VIII = H 5

IIII = H 6 B 7

X = H 7 B 8

XI = H 10 B 9

XII = H 11 B 10

XIII = H 8 B 11

XIIII = M 1 B 12

XV = M 12 H 9 B 13

XVI = H 12

XVII = H 13

XVIII = H 14

XVIII = M 2

XX = M 3

XXI = M 4

XXII = M 5

XXIII = M 6

XXIIII = M 7

XXV = H 15

XXVI = H 16

XXVII = M 10

XXVIII = M 8; quae ibi praecedit narratio, deest

xxviii = M 9, quae ibi praecedit narratio, deest in Φ^c , adiecta est in editione Rustici

xxx deest textus Graecus

xxxi = M 13 H 17

xxxii deest textus Graecus

xxxiii = M 15 H 18

xxxiiii = M 14 H 19

xxxv = M 16 H 20

Ne ex ordinis uel consensu uel discrepantia falsa concludantur, adnoto temporum sequentiam a collectore Φ^c in epistulis collocandis seuerius esse obseruatam quam a collectoribus Graecis. praeterea apparet epistularum quae ad ipsa gesta pertinent [xxx—xxxv], alias quoque collectiunculas praeter eas quae etiam nunc in codicibus Graecis extant, collectori Φ^c praesto fuisse.

III DE LEONIS TOMI AD FLAVIANVM VERSIONE GRAECA

Idibus Iuniis a. 449 Leo papa legatis quos ad concilium in Kal. Aug. Ephesum ab imperatore Theodosio conuocatum delegauit, tradidit tomum ad Flavianum [uol. 4 p. 6, 11. 19, 4] et epistulam ad synodum [Leonis ep. 12 = Coll. H 8], ut utraque synodo relegenda offerrent [cf. uol. 4 p. 19, 18]. papae legatisque propositum fuisse uidetur, ut primo Constantinopolim profecti tomum Flauiano darent notumque facerent Theodosio [uol. 4 p. 10, 1], Pulcheriae [ibid. p. 15, 9], clero populoque Constantinopolitano [ibid. p. 12, 15. 8, 25]; constat uero legatos neque ante neque post synodum Constantinopolim peruenisse [cf. Hilari litteras ad Pulcheriam inter Leonis epistulas 26 = Coll. H 13]. in insula Delo morbo morteque unius ex eis Renati presbyteri [Coll. Auell. p. 442, 5] retentos uix eos iusto tempore ad concilium Ephesum peruenisse admodum ueri simile est. ibi sine dubio Flauiano tomum tradiderunt [cf. infra p. 99, 19]; quando ille ad notitiam Pulcheriae atque archimandritarum Constantinopolitanorum qui Flauiano fideles remanserunt, peruenerit, nescitur, quamuis hoc haud multo post synodum Ephesenam factum esse paene certum sit [cf. uol. 4 p. 24, 5]. cum uero a. 450 Theodosius a Leone peteret ut Anatolii ordinationi post mortem Flauiani Constantinopoli factae assentiret, legatos Constantinopolim misit tomo et florilegio instructos, quibus ut Anatolius non minus quam Cyrilli epistulae ad Nestorium [t. 1 1, 4] subscriberet, poposcit [Leon. ep. 30. 29]. illi cum in urbem regiam peruenirent, sicut supra [p. xi] dixi, Theodosium inuenerunt mortuum, Marcianum cum Pulcheria consorte imperium adeptum, quorum iussu tomus florilegiumque ab Anatolio atque synodo ἐνδημούσῃ subscripta sunt. quibus non solum exemplar Latinum, sed etiam translatio Graeca quandocumque confecta praesto fuit, quae quoniam a synodo coram episcopo Constantinopolitano iussu imperatoris habita per episcoporum omnium subscriptiones approbata est, in ecclesia Orientali eandem accepit auctoritatem quam exemplar Latinum in Occidentali, neque iam mutari potuit. optimo igitur iure haec uersio post fidei expositiones Nicaenam Constantinopolitanamque et Cyrilli epistulas ad Nestorium et Iohannem Antiochenum concilio Chalcedonensi d. 10. m. Oct. a. 451 in actione quae in codicibus Graecis et uersione Latina antiqua secunda numeratur, proposita est exemplaris Latini ne mentione quidem facta. sane paucis annis post Leo a Marciano petiit propter suspensiones contra interpretationis fidem prolatas ut nouam a Iuliano Coensi uel eis quos idoneos ad hoc opus delegisset, confici iuberet, quae sub imperatoris signaculo traderetur iudicibus Alexandrinis publice clero plebique

illi recitanda [Leon. epp. 74. 77]; tanta uero erat in hac petitione pontificis ignorantia ueri rerum Alexandrinarum status, ut nec Marcianus neque Iulianus ei obtemperarent.

Ceterum illae de interpretationis fide suspiciones non minus uanae et futiles erant quam quas Acaciani schismatis tempore sub finem saeculi v a Photino diacono Andreae episcopi Thessalonicensis Anastasio papae propositas et ab illo probatas apocrisarii ecclesiae Alexandrinae qui Constantinopoli erant constituti, ausi sunt contendere [Coll. Auell. p. 470, 6 sq.]. immo uersio Graeca, quae inde ab initio una eademque fuit mansitque, et sententiarum fide et elocutionis arte ceteras quas epistularum collectiones Graecae exhibent, longe superat. in ipsa urbe Roma confecta non est; ibi ante Dionysii exigui monachorumque Scythicorum, i. e. Gothicorum tempora neminem fuisse qui epistulas Latinas uel tolerabiliter Graece transferre posset, luculente demonstratur monstrosa illa interpretatione epistulae Caelestini quam Romae factam legati Romani concilio Epheseno priori obtulerunt [t. i 1, 3 p. 54, 30. 55, 11 sq.]. illis temporibus in nulla ecclesia homines erant utriusque linguae satis periti, ut de altero in alterum sermonem sine grauibz erroribus uel dura orationis barbarie transferre possent, nisi in Constantinopolitana neque dubito quin illic occasione synodi illius, cui subscribenda proposita est, tomi uersio quam diligentissime atque accuratissime confecta sit sub ipsius Pulcheriae auspiciis Latini Graecique sermonis aequae peritae.

His de tomi Graece uersi aetate praemissis transeo ad codices breuiter enumerandos quibus in illo edendo usus sum. tomus cum florilegio non extat nisi in codicibus M atque P siue p et S, quorum propria est primaria Collectionis M forma. in Gestorum actione altera, in qua sine florilegio lectus est, exhibetur in codicibus B et M, in quo iterum perscriptus est [M¹]. neque aliter ex Gestis desumptus est in codicibus Arundeliano H et Parisino X; adiunctae enim sunt acclamationes episcoporum quae tomi lectionem in illa actione subsecutae sunt. adnexus est in utroque codice Epistularum Collectioni H, a qua tamen procul habendus erat. denique tomus in aliquot codices canonum Collectionis xiv titulorum peruenit, quamquam ab ipsa Collectione erat alienus; elegi ex quattuor recensionibus antiquissimis, quas Benešewiĉ in libro de hac Collectione p. 116 sq. nomocanonem primae redactionis nominauit, codices Vaticanum 2184 s. xii [K^d], Oxoniensem Laudianum 39 s. x [K^h], Venetum 111 17 s. xii [K^m]; adiunxi codicem Vaticanum 1980 s. x, olim Collegii s. Basilii de urbe 19, cum K¹ arte cohaerentem, sed recensionis recentioris, quam Benešewiĉ nomocanonem 11 redactionis dicit [p. 288], ut Ballerinos codicem uetustum quidem, sed paene nullius pretii maioris quam dignus erat, aestimasse appareat. addo in tribus codicibus [K^{du}] non tomum tantum, sed etiam alteram Flauiani ad Leonem epistulam [H 5], cui Leo tomum rescripsit, exhiberi. ad Collectionem xiv titulorum pertinere codicem quoque Parisinum P cum apographo Marciano p supra [p. vi] in descriptione codicis exposui; in Flauiani epistula Leonisque tomo [P¹ p¹] lectiones quam proxime ad K^d accedunt. collectione xiv titulorum recentior singularisque cuiusdam, quantum uideo, generis collectio canonum extat in codice Vallicelliano F 22 chart. s. xv, quem descripsi t. i, 1, 1 p. vii. viii; inter ea quae canonibus praecedunt, extat sub titulo ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς τετάρτης συνόδου solus tomus Leonis. lectiones miram quandam exhibent affinitatem cum M, non cum PS uel M¹.

In codice Vindobonensi theol. gr. 40 [W], de quo egi t. i 1, 1 p. 11—vi, gestis concilii Epheseni prioris adnexa est collectiuncula de rebus Chalcedonensibus, cuius primum locum tenet Leonis tomus; satis similiter idem in codice Borbonico 11 B 15 bibliothecae Neapolitanae Cyrilli epistulas aliis quibusdam intermissis sequitur [l. c. p. xi].

denique tres codices miscellanei s. XIII uel XV Vaticani, 1455 [V], de quo in praefatione Epistularum collectionis B accuratius erit agendum, 712 [non 742, U], 2198 [Z] tam arte inter se cohaerent, ut pro uno codice antiquo, probabiliter originis canonicae, haberi possint.

Hi codices omnes ab asseclis fidelibus decretorum Chalcedonensium perscripti sunt; accedunt duo testes ex aduersariorum castris oriundi. prior est codex Vaticanus 1431 saeculo duodecimo in Calabriae monasterio quod Patir dicebatur, transcriptus, ut uidetur, ex codice uetusto Alexandrino. ibi magnam collectionem scripturum et epistularum, de cuius intentione atque origine egi in *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 6 p. 136. 137, concludunt Leonis tomus ad Flavianum, definitio Chalcedonensis et Leonis tomus alter ad Leonem imperatorem [Leonis ep. 104]. etiam antiquior testis est Timotheus Aelurus, qui duo magna opera longo temporis interuallo inter se distantia contra decreta concilii Chalcedonensis tomumque Leonis ad Flavianum atque contra eos quos Phantasianos uel Eutychianos appellat, conscripsit. quorum prioris epitoma extat in codice Syriaco Mus. Britann. Add. 12156 f. 39^b—61^a, posterius totum uersione armeniaca seruatum est, quae edita est a duobus Armeniis Ter-Mekerttschian et Ter-Minassiantz Lipsiae 1908, epitomatum in eo quem modo attuli codice Syriaco f. 1—29^b. opere priore pugnatur contra tomum totum in particulas dissectum, altero contra capitula XIII ex tomo excerpta cf. *Abhandl. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 6 p. 98. 102—110. 120 [f. 13^b]. 123—125.

Monachii mense Februario h. s. XXXIII

E. Schwartz

CORRIGENDA

2 U = Codex Vaticanus 712 *pro* 742

3, 1 et 2/3 not. *deleas uerba praecedebat — uidetur*

7 not. *pro* 6 ¹ l. 5

38, 1 l. αἰδιότητος

40 not. *ante* 14 *deleas* Φα

46, 33 τὸ κοινὸν — ἐαυτὸν] *ex Latino ita emendanda sunt*: καταδικάσει καὶ τὸ κοινὸν τῇ οἰκείᾳ τάξει αὐτὸν

95, 24 l. κέλευσιν

146, 22 l. Ποπιτανῶν

146, 22 not. post *Popitanæ* A^a add. cf. catalogum Syriacum subscriptionum Chalcedonensium *Abhandlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. X* 2 p. 144, 27

180, 17 l. λαϊκός

EPISTVLARVM COLLECTIO M

- M** = Codex Venetus 555 s. XI
P = Codex Parisinus 415 s. XII
 p = Codex Venetus 165 s. XV ex **P** descriptus
S = Codex Sinaiticus 1690 s. XIII
B = Codex Vindobonensis hist. gr. 27 s. XII
V = Codex Vaticanus 1455 s. XV
H = Codex musei Britannici Arundelianus 529 s. XII
X = Codex Parisinus 1115 s. XII
N = Codex Neapolitanus 11 B 15 s. XIII
W = Codex Vindobonensis theol. gr. 40 s. XII
R = Codex Vaticanus 1431 s. XI
 J = Codex Vallicellianus F 22 s. XVI
U = Codex Vaticanus 742 s. XIII
Z = Codex Vaticanus 2198 s. XV
K = Codices canonum
 K^d = Codex Vaticanus 2184 s. XII
 K^l = Codex Oxoniensis Laudianus 39 s. X
 K^m = Codex Venetus III 17 s. XII
 K^u = Codex Vaticanus 1980 s. X
Φ^c = Gestorum Chalcedonensium uersio antiqua correcta
Φ^r = Gestorum Chalcedonensium uersio antiqua correcta atque a Rustico edita

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Τῇ πρὸ δεκαεννέα Καλανδῶν Ἰανουαρίων Πρωτογένους καὶ Ἀστερίου τῶν λαμπροτάτων d. 14 m. Dec.
a. 449

- 1 Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος [ἀποσταλῆσα] πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα δι' ἧς ἤιτησεν ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας μέρεσι γενέσθαι καὶ ἐν μηδενὶ ἐτέρῳ τόπῳ διὰ τὸ ὑπεναντίαν εἶναι τῶν κανόνων τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον

[Ἐπιστολὴ Λέοντος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα περὶ τοῦ τὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας γενέσθαι μέρεσιν]

Τῷ γὰρ ἡνωτάτῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ Λέων ἐπίσκοπος. Ἄνωθεν 10 καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς γενομέναις συνόδοις τοσαύτην ἡμεῖς εἰλήφαμεν παρρησίαν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου Πέτρου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, ὥς ἔχειν τὴν αὐθεντίαν ἐκδικεῖν τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ τῆς ἡμῶν εἰρήνης καὶ μηδενὶ δύνασθαι ὀχυρὰν οὕτως ὑπάρχουσιν παρασαλεύειν, παραχρῆμα τῆς βλάβης ἀποσειομένης. ἐπεὶ οὖν τὸ συνέδριον τῶν ἐπισκόπων ὅπερ γενέσθαι προσετάξατε ἐν τῇ Ἐφεσίῳ πόλει διὰ Φλαβιανόν, αὐτὴν τε 15 καταβλάπτει τὴν πίστιν καὶ πάσας τραυματίζει τὰς ἐκκλησίας καὶ ταῦτα ἡμῖν ἔγνωσται, οὐ παρὰ ἀβεβαίου τινὸς ἀγγέλου, ἀλλὰ παρ' αὐτῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἀποσταλόντων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ τοῦ πιστοτάτου Ἰλάρου τοῦ ἡμετέρου διακόνου τῶν τὰ πεπραγμένα ἡμῖν ὑφηγησαμένων, τὸ δὲ συμβάν ταύτην ἔχει τὴν αἰτίαν τὸ μὴ καθαρᾷ συνειδῆσαι καὶ ὀρθῇ κρίσει κατὰ τὸ σύνηθες τοὺς συνελθόντας τῇ τε πίστει καὶ 20 τοῖς πεπλανημένοις τὴν ἀπόφασιν ἐκφωνῆσαι· ἔγνωμεν γὰρ ἐν τῷ συνεδρίῳ μὴ πάντας συνεληλυθέναι τοὺς ὀφείλοντας, ἀλλ' ἐτέρους μὲν ἐκβληθέντας, ἐτέρους δὲ εἰσδεχθέντας, οἵτινες τῇ ὑπολήψει τοῦ προλεχθέντος ἐπισκόπου ἀσεβέσιν ἀλόντες ὑπογραφαῖς ἐνεβασανίσθησαν· τοιαύτη γὰρ ἡ παρ' αὐτοῦ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις, ὥς πάσας δι' αὐτῆς τὰς ἐκκλησίας καταβλάπτεσθαι· σφόδρα γὰρ ἀσεβὲς καὶ τῇ πίστει πολεμοῦν τὸ τοιοῦτο 25 θεασάμενοι οἱ παρ' ἡμῶν ἀποσταλέντες ἡμῖν κατεσήμαναν· ὅθεν, γαληνότατε βασιλεῦ, τῆς

1 = Coll. B 12. est uersio epistulae interpolatae quae extat in Leonis ep. [= Λ] 25 [= Epistul. ante Gesta Coll. 14 = Φ^ε], cf. vol. III p. XXII

MrBVΦ^εΛ

1 praemittit Βίβλος τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου Μ ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ἀγίας τετάρτης συνόδου p 1—3 om. BVΦ^ε 1 om. M; praecedebat olim exemplar Latinum, ni fallor. epistulae 1, sicut in canone Serdicensi subter annexo et in epistulis 2. 3. 4. 7 2/3 ex fine epistulae 1 huc delata; temporis notatio ficta esse uidetur 4—7 cf. Φ^ε 4 τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος BV cf. Φ^ε et Φ^ε Λέοντος Mr ἀποσταλῆσα om. BVΦ 5 βασιλέα BVΦ τῆς θείας μνήμης Mr μέρεσι om. Mr 6 τὸ τοῦτο ὑπεναντίον Mr 6/7 τὴν — σύνοδον BVΦ om. Mr 8—9 Mr om. BV, cf. Φ^ε 13 ἡμῶν VA ὑμῶν MrB 14 βλάβη ex πλάνης corr. V 15 πόλει διὰ Φλαβιανόν Λ πόλει φλαβιανόν BV πόλει φλαβιανῶ p πολεμεῖ φλαβιανῶ M 16 καταβλάπτειν Mr, corr. M τραυματίζειν p 17 ἡμῖν V 18 Ἰλαρίου Mr 19 postulatur secundum Λ τοῦ — ὑφηγησαμένου 24 ἀνεβασανίσθησαν Mr 25 τοιοῦτον V

ὕμετέρας εὐσεβοῦς συνειδήσεως τὸν κίνδυνον ἕνεκα τῆς πίστεως ἀποσοβῆσαι καταξίωσον καὶ μὴ πρόληψις ἀνθρωπίνη τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον βιάσῃται. ταῦτα ἐγώ, ὦ Χριστιανικώτατε καὶ προσκυνητὲ βασιλεῦ, μετὰ τῶν σὺν ἐμοὶ ἐπισκόπων, εἰλικρινεῖ διαθέσει ποθῶν ὑμᾶς πρὸ πάντων θεῶι ἀρέσκειν, ὧι παρὰ πάσης ἐκκλησίας συμφώνως ὑπὲρ τοῦ ὑμέτερου κράτους δεήσεις ἀναπέμπονται, συμβουλευώ, μὴ ποτε δίκας ὑφέξωμεν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ τὸ τοιοῦτον παρασιωπήσαντες. δέομαι τοιγαροῦν ἐνώπιον τῆς μιᾶς θεότητος τῆς ἀχωρίστου τριάδος τῆς ἀδικουμένης διὰ τῶν κακῶς πεπραγμένων, φύλακος ὑπαρχούσης τῆς ὑμέτερας βασιλείας, καὶ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντα μείνωσιν ἀρραγῇ καθὼς καὶ πρὸ δίκης ἐτύγχανεν, περιμείνωσι δὲ τὸ μείζον τῆς συνόδου κριτήριον, ἐν ᾗ ὁ πᾶς ἀριθμὸς τῶν ἐπισκόπων ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συνάγεται, καὶ μὴ συγχωρήσῃτε ὑμᾶς τῷ ἐτέρῳ πταίσματι βάρους ὑπομείναι, ὅπερ σαφέστερον εἶπεν ἀνάγκης ἐπείγουσης τῷ δέει κρατούμεθα, ἀλλὰ λαβεῖν πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου τὴν δόξαν καὶ τοὺς κοινούς στεφάνους σὺν αὐτῷ πάντων τῶν ἀποστόλων καὶ τὰς τῶν μαρτύρων χαράς, οἷς οὐ γέγονεν ἕτερα τίς αἰτία τοῦ παθεῖν εἰ μὴ ἡ ὁμολογία τῆς ἀληθοῦς θεότητος καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελεία διαμονή. ἥστινος ὁμολογίας ἀσεβῶς ὑπὸ τινων νῦν ὀλίγων καταβλαπτομένης πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς τὴν ὑμέτεραν ἡμερότητα μετὰ δακρύων ἱκετεύουσιν κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ λιβέλλου Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου ὥστε κελεῦσαι ἰδικὴν σύνοδον ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας ἐπιτελεσθῆναι, ὅπως πᾶσα ἐναντιότης ἐκβληθεῖ ἢ καταπραυνθεῖ καὶ μηδὲν ἢ παρέλκον ἢ ἀμφίβολον ἐπὶ τῇ πίστει, συνεχόμενων ἔτι καὶ τῶν ἐπισκόπων ἀπὸ πασῶν τῶν Ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν, ὧν εἰ τινες ὕβρεις κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὠφλησαν, σωτηριῶδες θεραπείαις εἰς τὸ ὁλόκληρον ἀνακληθῶσιν καὶ οὗτοι ὧν ἐστὶν αἰτία βαρυτέρα, ἢ διὰ τῆς συμβουλίας ἡσυχάσωσιν ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἐκκλησίας ἐκκοπῶσιν, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον παραφυλάξαι ὅσα ὁ ἐν Νικαίᾳ κανὼν παρακελεύεται ὅσα τε ὁ ὅρος ὁ ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης τῶν ἐπισκόπων ** κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων ἐλευθέραν τὴν πίστιν, δι' ἧς ἡ ὑμέτερα γαληνότης συνίσταται. τῶν γὰρ βλαπτόντων τὴν ἐκκλησίαν ἀπελαθόντων καὶ τῶν ὑμετέρων ἐπαρχιῶν ἀπολαουσῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς κατὰ τῶν αἰρετικῶν ἐκδικήσεως γενομένης, καὶ τὸ ὑμέτερον βασίλειον τῇ δεξιᾷ τοῦ Χριστοῦ σκεπασθεῖ.

30

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἑρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἀντίτυπον συνεδρίου ἐν τῷ τόπῳ τῶν Καινῶν ἐν οἷς διελάλησαν

Γαυδέντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ ἀρέσκει, προστεθῆναι ταύτῃ τῇ ἀποφάσει, ἥντινα πλήρη ἀγιότητος προσηνέγκατε· ὁπνῆκα ἄλλος ἐπίσκοπος καθιρέθη κρίσει ἐπισκόπων καὶ διεμαρτύρατο ἐν πόλει τῶν Καινῶν κινήσῃ τὰ τοῦ πράγματος, ὁ δὲ ἕτερος ἐπίσκοπος ἐν ταύτῃ τῇ καθέδρᾳ μετὰ τὴν αἴτησιν τοῦ φαινομένου καθιρηθῆσθαι, παντελῶς ἐν ἐτέρῳ τόπῳ τυπωθῆναι τὰ τοῦ πράγματος μὴ δύνασθαι, εἰ μὴ παρὰ τῶν ἐκεῖσε κριτῶν δέξηται τὸν ὅρον.

MrBV, Φ^{ca}Λ [usque ad 30]

2 πρόσληψις p προλήψει BV βιάσῃτε BV 4 ὦ M in ras. τὸ pBV 5 ἀναπέμποντες
p ἀναπέμπεσθαι BV ὑφέξωμεν MrBV 8 ἁγίων om. BV 9 xū MrΛ θῦ BV 10 ὁ om. BV
11 ὑμᾶς Λ ἡμᾶς MrBV ἐτέρῳ V 13 τὴν δόξαν — στεφάνους τὴν δόξαν p καὶ σὺν BV
14 τὰς — χαράς Mr μαρτύρων τὴν χαρὰν BV 15 ἡ^a om. Mr, corr. M 17 ἡμετέραν V
19 κελεύσει p 20 μηδὲν ἢ μηδενὶ p ἐπὶ ἐν V πίστει ἢ p 21 καὶ om. BV ὧν om. Mr
οἵτινες V 23 ἡσυχάσωσιν BV 24 ἐκκλησίας om. BV ταῦτα δὲ BV 26 lacunam statui, cf. Λ
27 γὰρ om. BV 28 ἀπελασθέντων p ἡμετέρων V 28 ἀπολαβουσῶν p 31—38 om.
BVΦ^{ca}Λ, est uersio consulto corrupta canonis Serdicensis p. 457. 31 sq. Turn. quem Leo epistulae
genuinae 18 adiunxerat, cf. Zeitschr. f. neutestamentl. Wiss. 30, 34 31 om. M 37 τυπωθῇ p

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Θεῖον γράμμα καταπεμφθέν, τοῦτο μὲν τοῦ δεσπότης ἡμῶν Οὐαλεντινιανοῦ, τοῦτο δὲ τῆς θείας μνήμης Πλακιδίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς προσκυνητῆς βασιλίδος Εὐδοξίας πρὸς τὸν τῆς θείας μνήμης Θεοδοσίον ὥστε κελεῦσαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἰταλίας σύν-
οδον ἐπιτελεσθῆναι

6

- 2 Τῷ δεσπότηι Θεοδοσίῳ ἐνδόξῳ νικητῇ καὶ τροπαιούχῳ αἰωνίῳ βασιλεῖ καὶ πατρὶ νικητῆς Οὐαλεντινιανὸς ἐνδοξος τροπαιοῦχος αἰεὶ βασιλεὺς καὶ υἱός. Παρα-
γενομένου μου ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ ἐξευμενίσασθαι τὸ θεῖον, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρῃ ἐν
τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου προήλθον κάκεισε μετὰ τὴν σεβάσμιον νύκτα d. 22. m.
τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποστόλου ὑπὸ τε τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου ὑπὸ τε ἐτέρων αὐτῷ ὅμα Febr. a. 450
ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν συνηγμένων ἡξιώθην γράψαι πρὸς τὴν σὴν ἡμερότητα περὶ τῆς 11
πίστεως, ἥτις φύλαξ ὑπάρχουσα πασῶν τῶν πιστευουσῶν ψυχῶν λέγεται τεταράχθαι.
ἦν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν προγόνων παραδοθεῖσαν ὀφείλομεν μετὰ τῆς προσηκούσης καθοσιώσεως
ἐκδικεῖν καὶ τῆς ἰδίας εὐλαβείας τὴν ἀξίαν τῷ μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ ἄπρωτον
καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις διαφυλάττειν, ἵνα ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων 15
πόλεως, ὧν τὴν ἱερωσύνην κατὰ πάντων ἡ ἀρχαιότης παρέσχεν, χώραν καὶ εὐπο-
ρίαν ἔχη περὶ τε πίστεως καὶ ἱερέων κρίνειν, δέσποτα ἀγνότατε πάτερ καὶ σεβάσμιε βασιλεῦ.
τούτου γὰρ χάριν κατὰ τὸ ἔθος τῶν συνόδων καὶ ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος
αὐτὸν ἐπεκαλέσατο διὰ λιβέλλου ἕνεκα τῆς ἀνακυψάσης φιλονεικίας περὶ τῆς πίστεως.
τούτῳ οὖν αἰτοῦντι καὶ ἐνευχομένῳ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐπινεῦσαι οὐκ 20
ἡρνησάμην τὸ πρὸς τὴν σὴν ἡμερότητα τὴν ἐμὴν αἴτησιν οἰκειῶσαι, ἵνα ὁ προλεχθεὶς
ἱερεὺς συναχθέντων ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων ἐντὸς τῆς Ἰταλίας,
παντὸς προκρίματος ἀποκινηθέντος, ἐξ ὑπαρχῆς τὴν στρεφομένην αἰτίαν πεφροντισμένην
δοκιμασίᾳ διαγνοὺς ἐξοίσει τὴν ἀπόφασιν ἣν ἡ πίστις καὶ ὁ τῆς ἀληθοῦς θειότητος λόγος
ἀπαιτεῖ. οὐ γὰρ ὀφείλει ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς καινότης θρησκείας εἰσάγεσθαι 25
θορύβῳ προπετείας, ἀσαλεύτου τῆς πίστεως μέχρις ὧδε διαφυλαχθεῖσης. πρὸς δὲ
τελείαν διδασκαλίαν τῆς σῆς θειότητος ἀπεστείλαμεν καὶ τὰ πεπραγμένα, δι' ὧν καὶ τὰς
ἐπιθυμίας κεῖ τὰς ἐκβοήσεις πάντων ἡ ὑμέτερα εὐσέβεια καταμάθοι.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

- 3 Δεσπότηι νικητῇ Θεοδοσίῳ καὶ τροπαιούχῳ αἰεὶ βασιλεῖ υἱῷ Γάλλᾳ Πλακιδίᾳ 30
ἡ εὐσεβεστάτῃ καὶ ἀνθοῦσα αἰωνία αἰεὶ βασιλὶς καὶ μήτηρ. Ὅπηνίκα ἐν αὐτῇ τῇ
εἰσόδῳ τῆς ἀρχαίας πόλεως ταύτην ἐτιθέμεθα τὴν φροντίδα ἀποδοῦναι τὴν προσκύνησιν
τῷ μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, ἐν αὐτῷ τῷ προσκυνητῷ θυσιαστηρίῳ
τοῦ μάρτυρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λέων, ὀλίγον ἐπισχὼν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς εὐχῆς,
ἕνεκα τῆς καθολικῆς πίστεως πρὸς ἡμᾶς ἀπωδύρατο, αὐτὸν τε ὁμοίως τὸν κορυφαῖον 35
τῶν ἀποστόλων, ὧν καὶ ἔναγχος προσήειμεν, μάρτυρα συλλαβόμενος περιεστοιχισμένος
τε πλήθει ἐπισκόπων, οὐστinas ἀπὸ ἀναριθμητῶν πόλεων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ συνήγαγεν
ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἰδίου τόπου καὶ τῆς ἀξίας, καὶ τοῖς ῥήμασιν συνάπτων τὰ δάκρυα
εἰς κοινωνίαν τῶν ἰδίων θρήνων καὶ τὰς ἡμετέρας οἰμωγὰς ἐξεκαλεῖτο. οὐ μικρὰ γὰρ
ἐκ τῶν γεγενημένων ζημία τὴν τοσοῦτοις χρόνοις φυλαχθεῖσαν τοῦ καθολικοῦ κανόνος 40
πίστιν ἀπὸ τοῦ θειοτάτου πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου, ὃς πρῶτος ἐν τῷ βασιλείῳ

2 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 19 9/10 de tempore cf. Lietzmann, Petrus u. Paulus² p. 98 3 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 20

MrP^{ce}

1 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 7 ὁ ἀλεντινιανὸς p 10 ἀπό p ἀπό p 14 μακαριῶ τε M
17 ἔχειν M 18 ἐπίσκοπος om. p 20 τούτῳ Φ τοῦτο Mr 24 ἐξοίσει p
29 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 30 γάλα p 35 ἀπωδύρετο Mr, corr. M 36 προσεῖη Mr

διέλαμψεν Χριστιανός, ἔναγχος τεταράχθαι πρὸς ὑπόληψιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Ἐφεσίων πόλεως μῖσος καὶ ἀψιμαχίαν μᾶλλον λέγεται γεγυμνακέναι τῇ τε τῶν στρατιωτῶν παρουσίᾳ καὶ τῷ φόβῳ καταπλήττων τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν Φλαβιανὸν διὰ τὸ λίβελλον στεῖλαι πρὸς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐπισκόπους τῶν μερῶν τούτων διὰ τῶν ἀποσταλέντων ἐν τῇ 5 συνόδῳ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης, οἵτινες κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου εἰθίσθησαν συνεῖναι, δέσποτα ἀγνότατε υἱὲ βασιλεῦ προσκυνητέ. τοῦτου χάριν ἡ σὴ ἡμερότης τοῖς τοσούτοις θορύβοις ἀντιτιθεῖσα τὴν ἀλήθειαν, ἄσπilon τὴν πίστιν τῆς καθολικῆς θρησκείας παραφυλαχθῆναι προσταξάτω, ἵνα κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸν ὅρον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὃν καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ὡς προηγούμενον 10 προσκυνούμεν, ἐν τῇ στάσει τῆς ἱερωσύνης ἀβλαβοῦς μένοντος ἐν πᾶσι Φλαβιανοῦ, ἐν τῇ συνόδῳ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἡ δίκη παραπεμφθεῖ, ἐν ᾧ πρῶτος ἐκεῖνος ὁ τὰς οὐρανίους κλεῖς ἀξιώθεις ὑποδέξασθαι τὴν ἐπισκοπὴν τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκόσμησεν, δηλαδὴ ὅποτε πρέπει ἡμᾶς ταύτῃ τῇ μεγίστῃ πόλει, ἣτις δέσποινα πασῶν ὑπάρχει τῶν γεῶν, ἐν πᾶσι τὸ σέβας παραφυλάξαι, ἐπιμελέστερον δὲ κάκεινον προνοῆσαι ἵνα μὴ 15 ὅπερ ἐν τοῖς ἀνωτέροις χρόνοις ἡ ἡμετέρα γενεὰ διεφύλαξεν, ἐφ' ἡμῶν δόξῃ μιαινεσθαι καὶ διὰ τοῦ παρόντος ὑποδείγματος σχίσματα προχωρήσῃ ἐν τε τοῖς ἐπισκόποις καὶ ταῖς ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶν τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἐπιστολὴ Λικινίας αὐγούστας ἦτοι Εὐδοξίας πρὸς Θεοδοσίον

20

- 4 Δεσπότη Θεοδοσίῳ τροπαιούχῳ αἰε βασιλεῖ καὶ πατρὶ Λικινία Εὐδοξία ἡ εὐσεβεστάτη καὶ ἀνθοῦσα αἰωνία βασιλὶς θυγάτηρ. Πᾶσιν ἐγνωσται τὴν σὴν ἐπιείκειαν μέριμναν καὶ φροντίδα ποιεῖσθαι τῆς Χριστιανῶν καὶ [τῆς] καθολικῆς πίστεως ἐπὶ τοσούτον ὡς ἐπιτρέπειν ἐφ' ὕβρει ταύτης μηδὲν παντάπασιν γίνεσθαι. ὁπηνίκα τοίνυν εὐτυχῶς ἐν τῇ Ῥώμῃ εἰσεληλύθαμεν καὶ τοῖς οὐδοῖς τοῦ εὐκτηρίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστόλου 25 Πέτρου παρεγεγόναμεν, Λέων ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως μετὰ καὶ ἐτέρων πλειόνων ἐπισκόπων ἀξίωσιν ἡμῖν προσήγαγεν, φάσκων ὅλον τὸ δόγμα τῆς θρησκείας κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τεθορυβῆσθαι καὶ τοῦτο συμβεβηκέναι ὥστε πᾶσαν τῶν Χριστιανῶν τὴν πίστιν εἰς σύγχυσιν ἐλάσαι. καὶ γὰρ Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας διὰ τὰς ἐχθρας τοῦ Ἀλεξανδρέων ἐπισκόπου ἀπω- 30 δύρατο ἐκβεβλήσθαι καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων ἤιτησεν, ἐπιμαρτυρόμενος αὐτῶν τε τῶν σεβασμίων τόπων τὴν προσκύνησιν καὶ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος τὴν σωτηρίαν, ὥστε πρὸς τὴν σὴν φιланθρωπίαν ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου ἐμὰ γράμματα καταπεμφθῆναι, δέσποτα ἀγνότατε πάτερ βασιλεῦ προσκυνητέ. προσαγορεύουσα τοιγαροῦν δίκαια αἰτῶ ὥστε τούτοις τοῖς πράγμασιν θεραπείαν ἢ ὑμετέρα γαληνότης 35 ἐπιτρέψοι παρασχεθῆναι καὶ τὰ κακῶς πεπραγμένα διορθωθῆναι κελεύσοι, ἄχρὶς οὐ πάντων τῶν ἤδη τετυπωμένων ἀνακληθέντων ἐξ ὁλοκλήρου πίστεως καὶ τῆς τῶν Χρι-

4 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 21

MrΦ^{cr}

2 πόλεων M 5 καὶ MrΦ^c om. Φ^r 7 interesse Φ συνιέναι Mr 11 προσκυνούμενον p
11/12 ἐν³ — θρόνον] *ad concilii et apostolicae sedis* Φ 13 οὐρανίου M οὐρανοῦ M^{cor} 15 γεῶν
M^{cor} γῶν M πόλεων p *terrarium* Φ 16 χρόνοις om. p γενεὰ M σμικρύνεσθαι¹
coniecierim 17 προχωρήσει p προχωρήσαι M
19 Τῶν — Ἑλληνιστί om. M 20 Λικινία M^{cor} αὐγούστη p 21 Λικινία M 23 τῆς⁴
deleui 25 ὁδοῖς p 28 συμβεβηκέναι Φ συμβέβηκεν Mr 32 ὑμετέρας M 37 τῆς πίστεως Φ

στιανῶν θρησκευίας ἡ κινουμένη αἰτία ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας συναρχείας τῆς συνόδου δοκιμασθεῖη. ἐγράφη γὰρ ἐνταῦθα πᾶσαν φιλονεικίαν κεκινήσθαι ὥστε Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀπαρθῆναι.

Θεῖον γράμμα

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Οὐαλεντινιανόν

5

- 5 Δεσπότηι ἐμῷ Οὐαλεντινιανῷ αἰωνίῳ αὐγούστῳ Θεοδόσιος. Καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ παραγεγενῆσθαι τὴν σὴν ἡμερότητα καὶ αἵτησιν προσενηέχθαι παρὰ Λέοντος τοῦ εὐλαβεστάτου πατριάρχου δεδήλωται παρὰ τῆς σῆς μεγαλειότητος ἐν τῷ αὐτῷ ὕφει τῶν γραμμάτων. καὶ περὶ μὲν τῆς σῆς ὑγιουῖς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπανόδου χάρι-
τας ἀποδεδώκαμεν ἀξίως τῇ θείᾳ μεγαλειότητι, δέσποτα ἀγνότατε υἱὲ καὶ προσκυνητῇ 10 βασιλεῦ· περὶ δὲ τούτων ὧν ἔφη ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβεστάτος ἀνὴρ, δεδήλωται πρὸς αὐτὸν πλατύτερον καὶ πληρέστατον καὶ καθὼς ὑπολαμβάνομεν, ἐν μηδενὶ μέρει ἔγνω ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πατρώιας θρησκευίας καὶ τῆς τῶν προγόνων παραδόσεως ἀποπειρηθέναι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο βουλόμεθα ἢ εὐχόμεθα ἥπερ τὰ μυστήρια τὰ πατρώια τὰ κατὰ δια-
δοχὴν ἡμῖν παραδοθέντα ἀκίνητα φυλαχθῆναι. διὰ ταύτην τοιγαροῦν τὴν αἰτίαν, 15 ἐπειδὴ τινὰς ἔγνωμεν τὰς ἀγιωτάτας ἐκκλησίας ἐπιβλαβεῖ καινισμῷ θορυβεῖν, σύνοδον ὥρισαμεν ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι· δηλαδὴ παρουσίαι τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων μετὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ ὁλοκλήρου ἀληθείας καὶ οἱ ἀνάξιοι τῆς ἱερωσύνης ἀπεκινή-
θησαν καὶ οἱ κριθέντες ἀξιοὶ προσεδέχθησαν. οὐδὲν τοίνυν παρὰ τούτων ὑπεναντίον τοῦ κανόνος τῆς πίστεως ἢ τοῦ δικαίου ἔγνωμεν γεγενῆσθαι. πᾶσα τοιγαροῦν ἀμφι- 20
βολία τῷ θεῷ δικαστηρίῳ ἐξητάσθῃ, Φλαβιανὸς δὲ ὁ φωραθεὶς αἰτίος τοῦ βλαβεροῦ καινισμοῦ τὴν ὀφειλομένην ἑαυτῷ τιμὴν ἀπηνέγκαστο. καὶ τούτου δὲ ἀποκινήθέντος πᾶσα εἰρήνη καὶ πᾶσα συμφωνία ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλεύει καὶ οὐδὲν ἕτερον κρατεῖ εἰ μὴ καθαρὰ ἡ ἀλήθεια.

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Γάλλαν Πλακιδίαν

25

- 6 Δεσποίνῃ ἐμῇ Πλακιδίᾳ προσκυνητῇ αὐγούστῳ (Θεοδόσιος). Ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς ἡμερότητας ἡ ἡμετέρα ἔγνω αἰωνιότης ὅτι ὁ εὐλαβεστάτος πα-
τριάρχης Λέων παρὰ τῆς σῆς ἡγήσεν αἰωνιότητος. τούτοις τοιγαροῦν δηλοῦμεν τοῖς γράμμασιν ὅτι περὶ τούτων τῶν εἰρημένων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐντε-
λέστερον καὶ σαφέστερον πολλάκις ἐγράφη, ἐξ ὧν ἀναμφιβόλως πεφανέρωται μηδὲν ἡμᾶς 30
παρὰ τὴν πατρώϊαν πίστιν ἢ τὰ θεῖα δόγματα ἢ τοὺς ὅρους τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων οἵτινες τοῦτο μὲν ὑπὸ τοῦ τῆς θείας μηνύσεως Κωνσταντίνου ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει, τοῦτο δὲ πάλαι ἡμετέρῳι προστάγματι ἐν Ἐφέσῳ συνεληλύθασιν, ὠρικέναι ἢ ἐψηφίσθαι ἢ
νενοηκέναι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐν Ἐφέσῳ τετυπῶσθαι ἵνα πάντες οἵτινες τῷ βλαβερῷ
καϊνισμῷ τὰς ἀγιωτάτας ἐθορύβησαν ἐκκλησίας, ἀξίως ἀποκινήθωσιν, προσετάξαμεν. 35
ταῦτά εἰσιν ἅτινα οὐκ εἰς ἀνατροπὴν, ἀλλ' εἰς συμφωνίαν καὶ καθαρὸν σύνδεσμον τῆς
προσκυνητῆς θρησκευίας παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων τετύπεται πατέρων, ὁ δὲ λεγόμενος
Φλαβιανὸς ἑξαρχος τῆς τοιαύτης φιλονεικίας θεῖαι ψήφῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκβέβληται

6 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 22
ante Gesta Coll. 23

6 Latinum exemplar extat in Epist.

MrΦer

1 θρησκευίας om. p
sic ut arbitratu sumus et Φ
26 αὐγούστη p

3 ἀπαρθῆναι scripsi ἐπαρθῆναι Mr

21 ἐξίτασθαι M

Θεοδόσιος Φ om. Mr

22 αὐτῷ p

31 τοῖς ὁμοῖς p

12 καὶ — ὑπολαμβάνομεν]

δε om. M

πραγμάτων. ταῦτα τοιγαροῦν εἰδυῖα ἢ σὴ ἡμερότης, δέσποινα ἀγνοτάτη μήτηρ καὶ προσκυνητὴ αὐγούστα, μηδὲν ἡμᾶς ποτε ὑπεναντίον τῆς παραδοθείσης πίστεως διανενοῆσθαι, καθὼς παρὰ τινῶν εἴρηται, ὑπολάβῃ ἢ λογίσῃται.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἐρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί

Ἐπιστολὴ Θεοδοσίου ἀντιγραφεῖσα πρὸς Εὐδοξίαν

5

- 7 Δεσποίνῃ ἐμῇ Εὐδοξίᾳ τῇ προσκυνητῇ βασιλίδι Θεοδόσιος. Ἀεὶ μὲν οὖν τῆς σῆς ποθεινότητος τοῖς γράμμασιν τερπόμεθα καὶ ταῦτα ὅλην ψυχῇ ἡδέως περιπτυσσόμεθα καὶ πάσαις ταῖς σαῖς αἰτήσεσιν μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς εἰώθαμεν ἐπινεύειν, δέσποινα ἀγνοτάτη θυγάτηρ προσκυνητὴ βασιλῆς. ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐνεστώτος πράγματος, τουτέστιν περὶ Φλαβιανοῦ τοῦ ποτὲ ἐπισκόπου τὰ τῇ αἰτίᾳ παρακολουθήσαντα 10 τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι τελείως ἢ ἡμετέρα κατεστήμανεν ἡμερότης, τῇ δὲ σῇ γλυκύτητι τοῦτο μόνον ἐδοκιμάσαμεν γνωρίσαι ὅτι ὁ μνημονευθεὶς Φλαβιανὸς θεοὶ κρίσει τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀφηρέθη, ὅπως πᾶσα ἀμφιβολία φιλονεικία ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν ἀποκινήθῃ, καὶ οὐδὲν ἕτερον τοῦ λοιποῦ μετὰ ταῦτα δυνατόν ὀρίσαι περὶ τῶν ἅπαξ ἤδη τετυπωμένων. 15

- 8 Τῇ πρὸ δέκα Καλανδῶν Δεκεμβρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ δεσπότη ἡμῶν d. 22. m. Nov. Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως τὸ ὄγδοον καὶ Ἀβιένου τοῦ λαμ- a. 450 προτάτου ὑπάτων θεῖα γράμματα κατεπέμφθη παρὰ τοῦ δεσπότη ἡμῶν τοῦ αἰωνίου βασιλέως Μαρκιανοῦ πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Λέοντα σημαίνοντα ὅτι καὶ οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου ἀνδρὸς ἡδέως ἐδέχθησαν, ὥστε μετὰ πάσης προ- 20 θυμίας ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις παραγενέσθαι καταξιώσῃ καὶ τὴν σύνοδον ἐπιτελέσαι ἢ εἰ τοῦτο ἐπαχθὲς αὐτῷ ὀφθείη, διὰ ἰδίων γραμμάτων δηλώσῃ, ὥστε θεοῖς γράμμασιν κληθέντας τοὺς ἐπισκόπους ἐν ᾗ ἂν ἀρέσῃ πόλει τὰ ἀρμόζοντα τῇ πίστει ὀρίσωσιν.

Ἐπιστολὴ Μαρκιανοῦ βασιλέως πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ῥώμης Λέοντα

Λέοντι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης 25 Μαρκιανός. Περὶ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἀμφιβάλλει ἢ σὴ ἀγιότης ὅτι περ ἀληθῇ τὴν τῶν Χριστιανῶν θρησκείαν καὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν βεβαίαν διαμένειν βουλόμεθα καὶ παρὰ πάντων τῶν δῆμων εὐσεβεῖ διανοίᾳ φυλάττεσθαι. καὶ γὰρ τὴν ἀμεριμνίαν καὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἡμετέρου κράτους ἐκ τῆς ὀρθῆς θρησκείας καὶ εὐμενοῦς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συνεστάναι οὐκ ἐστὶν ἀμφίβολον. δι' ὃ τοὺς εὐλαβεστάτους ἀνδρας 30 οὓς πρὸς τὴν ἡμέτεραν εὐσέβειαν ἐπέμπομεν ἢ σὴ ἀγιότης, ἡδέως καὶ ὡς ἐχρῆν λογισμῷ ἵλεω ὑπέδεξάμεθα. λοιπὸν ἐστὶν ἵνα εἰ ἀρέσκει τῇ σῇ ὁσιότητι ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη παραγενέσθαι καὶ τὴν σύνοδον ἐπιτελέσαι, τοῦτο ποιεῖν τῷ περὶ τὴν θρησκείαν ἔρωτι καταξιώσῃ. καὶ γὰρ ταῖς ἡμετέραις ἐπιθυμίαις ποιήσῃ τὸ ἱκανὸν ἢ σὴ ὁσιότης καὶ τῇ ἱερᾷ θρησκείᾳ τὰ χρήσιμα διατυπώσῃ. εἰ δὲ ἐπαχθὲς τοῦτό ἐστιν τὸ 35 σὲ πρὸς ταῦτα παραγενέσθαι τὰ μέρη, τοῦτο αὐτὸ ἡμῖν ἰδίοις καταμηνύσει γράμμασιν ἢ σὴ ἀγιωσύνη, ὥστε πρὸς ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Θράκην καὶ τὸ Ἰλλυρικόν

7 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 24
Gesta Coll. 28 20. 31 cf. Leonis epp. 29. 30. 31

8 Latinum exemplar extat in Epist. ante

Mr, S [inde a 22 ὥστε θεοῖς], Φ^{er} [praeter 16—23]

3 καθὼς p λογίσῃται M in ras. λελογίσθαι p

5 Εὐδοξίαν] γάλλαν πλακιδίαν Mr 11 ἢ ἡμετέρα] ἡμᾶς p 16—23 om. Φ^{er} 17 ὄγδοον] postulatatur ἑβδομον ἀβιαινίου Mr 17/18 τῶν λαμπροτάτων Mr 21 παραγίνεσθαι p καταξιώ-
σει Mr 21/22 ἢ εἰ M εἰ δὲ p 22 δηλώσει p 23 τοὺς om. p ὀρίσωσιν scripsi ὀρισθῶ-
σιν MrS 32 ἵλεω scripsi ἡδέω pS ἡδέω M εἰ ἀρέσκει — ἴν' ἐπὶ S ἀρέσκει M 34 καὶ
γὰρ καὶ pS 35 διατυπώση M 37 πρὸς om. MrS, corr. M

θεῖαι ἡμέτεραι ἀποσταλήσονται προσφωνήσεις, ὅπως πρὸς τινὰ ὠρισμένον τόπον, ἔνθα ἂν ἡμῖν δόξηι, πάντες οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι παραγένωνται καὶ ἅπερ τῇ τῆς τῶν Χριστιανῶν θρησκείας εἰρήνῃ καὶ τῇ καθολικῇ πίστει συμφέρουσιν, καθὼς ἡ σὴ ἀγιωσύνη κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας διετύπωσεν, κατατεθήσονται.

- 9 Θεῖαι συλλαβαὶ ἀπεστάλησαν γὰρ παρὰ τῆς θείας μνήμης Πουλχερίας πρὸς τὸν ⁵ αὐτὸν ἀγιώτατον ἄνδρα μνηύουσαι τὸν θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον χωρισθείσης πάσης πλάνης ἐναγχος τῇ πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανὸν ἄνευ τινὸς μελλησμοῦ ὑπογεγραφεῖναι καὶ τινὰ ἤδη ἐν τοῖς τῆς Ἀνατολῆς μέρεσιν σύνοδον εἶναι ἐπιτελεστέαν. καὶ τὸ λείψανον δὲ τοῦ αὐτοῦ τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανοῦ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει κατηνέχθη ἐν τῇ τῶν ¹⁰ Ἀποστόλων βασιλικῇ κατατεθησόμενον. καὶ οἱ ἐπίσκοποι δὲ οἱ ὁμονοήσαντες τῷ τῆς θείας μνήμης Φλαβιανῷ εἰς ἑξορίαν ἦσαν ἀποσταλέντες, οὓς ἀνακλητέους πρὸς ἀναληπτέας τὰς ἰδίας ἐκκλησίας συνόδου ἀναμενοῦντας τὴν ἀπόφασιν.

Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἔρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα Ἑλληνιστί
Ἐπιστολὴ Πουλχερίας αὐγούστας πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Ῥώμης Λέοντα ¹⁵

Λέοντι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης παρὰ τῆς δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας καὶ σεβασμιωτάτης βασιλίδος. Τὰ γράμματα *ep.* ²⁰ τῆς σῆς μακαριότητος μετὰ τῆς πρεπούσης παντὶ ἐπισκόπῳ σεβασμιότητος ὑπεδεξάμεθα. δι' ὧν τὴν σὴν πίστιν καθαρῶς καὶ τοιαύτην ἐπέγνωμεν ὁποῖα ὀφείλει μετὰ ἀγιότητος τῷ θεῷ παρέχεσθαι ναῶι, ἐγὼ δὲ ὁμοίως καὶ ὁ δεσπότης ὁ γαληνότατος ²⁵ βασιλεὺς ὁ ἐμὸς σύζυγος ἐν τῇ αὐτῇ διὰ παντὸς καὶ διεμείναμεν καὶ διαμένομεν, πᾶσαν σκαιότητα καὶ μiasμόν καὶ φαρμακείαν ἐκκλίνοντες. ὁ ἀγιώτατος τοίνυν τῆς ἐνδόξου Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Ἀνατόλιος ἐν τῇ αὐτῇ διέμεινεν πίστει τε καὶ θρησκείᾳ καὶ τῶν σῶν γραμμάτων τὴν ἀποστολικὴν ὁμολογίαν περιπτύσσεται, τῆς πλάνης ἀποβληθείσης ἐκείνης ἥτις παρὰ τινῶν νῦν ἀνέκυψεν, καθὼς καὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ γραμμάτων ³⁰ ἐτι σαφέστερον ἐπιγνῶναι ἢ σὴ δύναται ἀγιότης. τῇ τε γὰρ ἐπιστολῇ ὁμοίως τῆς καθολικῆς πίστεως ἦντινα πρὸς τὸν τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἡ σὴ μακαριότης ἀπέστειλεν, δίχα τινὸς ὑπερθέσεως ὑπέγραψεν. καὶ διὰ τοῦτο ἡ σὴ εὐλάβεια, καθ' ὃν ἂν φανείη τρόπον, σηᾶναι καταξιώσει ἵνα πάντες καὶ πάσης τῆς Ἀνατολῆς οἱ ἐπίσκοποι Θράικης τε καὶ Ἰλλυρικοῦ, καθὼς καὶ τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ ³⁵ τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ τῷ ἐμῷ συζύγῳ ἀρέσκει, εἰς μίαν πόλιν τὴν ταχίστην ἀπὸ τῶν Ἀνατολικῶν μερῶν παραγένωνται κάκεισε γενομένης συνόδου περὶ τε τῆς καθολικῆς ὁμολογίας καὶ περὶ τούτων τῶν ἐπισκόπων οἵτινες πρὸ τούτου ἐχωρίσθησαν, καθὼς ἡ πίστις καὶ ἡ Χριστιανικὴ εὐσέβεια ἀπαιτεῖ, σοῦ αὐθεντοῦντος ὀρίσωσιν. ἐτι δὲ γνώτω ἡ σὴ ἀγιότης ὡς προστάγματι τοῦ ἡμετέρου δεσπότη καὶ γαληνοτάτου ³⁵ βασιλέως τοῦ ἡμετέρου συζύγου ἐν τῇ ἐνδόξῳ πόλει τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ τῆς ἀγίας μνήμης ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ τὸ σῶμα διακεκόμισται καὶ ἐν τῇ βασιλικῇ τῶν Ἀποστόλων, ἐν ᾗ εἰώθασιν οἱ προλειτουργήσαντες ἐπίσκοποι θάπτεσθαι, τῇ χρεωστούμενι τιμῇ ἀποτέθεται. καὶ τούτους ὁμοίως τοὺς ἐπισκόπους, οἵτινες διὰ τὴν

9 Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta coll. 29

MrSΦ^{cr}

1 ἀποσταλήσονται S	2 ἡμῖν Φ ὑμῖν MrS	παραγίνονται S	4 κατατεθήσονται MS
6 τῆς om. pS	7 πάσης om. M	8 ὑπογεγραφεῖναι scripsi ὑπογεγράφηκεν MrS	
13 ἀναμένοντας S	14 om. M	15 αὐγούστης pS	19 postulatur καθάραν ὁποῖαν pS
21 διὰ παντὸς καὶ om. pS	διέμεινεν M	διαμενοῦμεν pS	23 ἐπίσκοπος om. S

αὐτὴν αἰτίαν, ἐπειδὴ μετὰ τοῦ ἀγιωτάτου Φλαβιανοῦ τῇ συμφωνίᾳ τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς συνέτρεχον, ἔξορίαι ὑπεβλήθησαν, ἐπανελθεῖν διὰ κυρώσεως ἰδίου πραγματικοῦ προσέταξεν, ὥστε διὰ τῆς δοκιμασίας τῆς συνόδου πάντων τῶν ἐπισκόπων τῶν συνελθόντων καὶ τῆς ἀποφάσεως τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὰς ἰδίας ἐκκλησίας κριθῶσιν ἀπολαβεῖν.

- 10 Νικηταὶ Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς ἑνδοξοὶ τροπαιοῦχοι αἰεὶ βασιλεῖς Λέοντι τῷ⁵ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης. Εἰς τοῦτο τὸ μέγιστον βασιλεῖον ἦλθον θεοῦ προνοίαι καὶ ἐπιλογῇ τῆς ὑπερφυοῦς συγκλήτου καὶ παντὸς τοῦ στρατοῦ, ὅθεν ὑπὲρ τῆς εὐλαβοῦς καὶ καθολικῆς θρησκείας τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν, οὐτινος τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἡμετέρου κράτους πεποιθήμεν ἰθύνεσθαι τὴν δύναμιν, τὴν [τε] σὴν ἀγιωσύνην ἐπισκοπεύουσιν καὶ ἄρχουσιν τῆς θείας πίστεως ἱεροῖς γράμμασιν ἐν πρώ-¹⁰ τοις δίκαιον ἡγησάμεθα προσεῖπεῖν, προτρεπόμενοι καὶ παρακαλοῦντες ἵνα ὑπὲρ ἐδραιότητος καὶ στάσεως τοῦ ἡμετέρου βασιλείου τὴν αἰώνιον θεϊότητα ἢ σὴ ἵκετεῦοι ὁσιότης διὰ τὸ καὶ τὴν ἡμετέραν πρόθεσιν καὶ τὸν πόθον τοιοῦτον ὑπάρχειν ὥστε πάσης ἀσεβοῦς πλάνης ἀποκινηθείσης διὰ τῆς συγκροτηθείσης ταύτης συνόδου σοῦ αὐθεν-
τοῦντος μεγίστη εἰρήνη περὶ πάντας τοὺς ἐπισκόπους τῆς καθολικῆς πίστεως ὑπαρχθεῖη¹⁶ παντὸς μύσους καθαρὰ καὶ ἄσπιλος γενομένη.

a. 450 Ἐπράχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ὑπατεΐᾳ τοῦ δεσπότης ἡμῶν Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου τὸ ἑβδομον καὶ Ἀβιλίου τῶν ὑπάτων.

- 11 1 Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Φλαβιανῷ Λέων [ἐπίσκοπος Ῥώμης]. Ἀναγνόντες τὰ γράμματα τῆς ἀγάπης τῆς σῆς, ἅπερ οὕτω βραδύτατα γεγενῆσθαι θαυμάζομεν,²⁰

10 textus Latinus extat in Epist. ante Gesta Coll. 27 6/7 Marcianus augustus levatus est d. 24. siue 25. m. Aug. 450. cf. Chron. Pasch. p. 590

11 Eadem uersio iterum extat in Gestorum actione 3, 22. Latinum exemplar editum est in Collectione Nouariensi de re Eutychis 5 [uol. II 1 p. 24—33]

MpSΦ^{cr}

5 ἐπιστολὴ οὐαλεντίνου καὶ μαρκιανοῦ τῶν βασιλέων πρὸς λέοντα τὸν ἐπίσκοπον Ῥώμης S in mg. 7 καὶ² om. S 9 τε MpS Φ, uitiū antiquissimum 14 σοῦ om. MpS, corr. M 16 μύσους p 17 τοῦ δεσπότης om. p

MpS, M¹ [= Gestorum in actione III], B [ibidem], HXp¹ NJWRVUZ, K [= dlu], Timoth.¹ [cod. Mus. Brit. add. 12156 f. 42b—48b]

inscr. deest Mpp¹K^d ἐπιστολὴ λέοντος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς φλαβιανόν S^{mg} ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος ἡγουν συνοδικῇ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης λέοντος γραφεῖσα πρὸς φλαβιανόν ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως M¹ ἴσον ἐπιστολῆς γραφεῖσας τῷ ἐν ἀγίοις φλαβιανῷ ἐπισκόπῳ κωνσταντινουπόλεως παρὰ λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης B ἐπιστολὴ τοῦ μακαρίου λέοντος τοῦ τῆς μεγάλης ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς φλαβιανόν ἀγιωτάτου ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως [in mg. ἢ προσαγορευομένη στήλη X] HX ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης λέοντος γραφεῖσα πρὸς τὸν ἀγιωτάτον ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως φλαβιανόν κατὰ εὐτυχοῦς καὶ διοσκόρου ἡνπερ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη τετάρτη σύνοδος στήλην ὀρθοδοξίας ὠνόμασεν J ἐπιστολὴ τοῦ ἐν ἀγίοις πρ¹ ἡμῶν λέοντος πάπα Ῥώμης γραφεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις φλαβιανόν πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς αἰρεσιάρχου ἢ ὀνομασθεῖσα παρὰ τῆς ἀγίας τετάρτης συνόδου στήλη ὀρθοδοξίας IV λέοντος τοῦ ἐν ἀγίοις ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς φλαβιανόν τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς τοῦ ἐν βεβήλοις περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων τῆς υἱικῆς ὑποστάσεως καὶ τῆς ἐκατέρας αὐτῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ ἰδιότητι τιμῆς N ἐπιστολὴ λέοντος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς φλαβιανόν ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως R τοῦ μακαριωτάτου πάπα λέοντος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης τοῦ μεγάλου [τοῦ μεγάλου om. U] ἐπιστολὴ δογματικὴ πεμφθεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις φλαβιανόν ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως κατὰ εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ τῶν αὐτοῦ ὁμοφρόνων [τῶν σὺν αὐτῷ U] VUZ ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις ἀρχιεπίσκοπον [ἐπίσκοπον K¹] κωνσταντινουπόλεως φλαβιανόν παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πάπα λέοντος Ῥώμης K^{lu}

19 Τῷ — Ῥώμης om. RVUZ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ἀγιωτάτῳ [ἀγαπητῷ Tim.¹] ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ K^{lu} Tim.¹ ἐπίσκοπος Ῥώμης Mp¹J K^d om. pSM¹BHXNK^{lu} Tim.¹ ἐν κῶ χαίρειν V 20 τῆς σῆς ἀγάπης K^{lu} τῆς σῆς p εὐρηκότες θαυμάζομεν N

καὶ τῇ τάξει τῶν ὑπομνημάτων ἐγκύψαντες, ἡτὶς ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων ἐπράχθη, μόλις ποτέ τί τὸ παρ' ὑμῖν σκάνδαλον ἀνεφύη κατὰ τῆς ὑγιοῦς πίστεως, ἐγνώμεν καὶ τὰ πρότερον λεληθέναι δοκοῦντα νῦν ἡμῖν δῆλα γεγένηται. δι' ὧν Εὐτυχὴς ὃς τῇ τοῦ πρεσβυτέρου προσηγορίαι τιμῆς εἶναι ἄξιος νομισθεὶς πολὺ τις ἀσύνητος καὶ λίαν ἀμαθὴς PL 758 ἀποδείκνυται, ὡς περὶ αὐτοῦ καὶ τὸ τοῦ προφήτου εἰρησθαι· οὐκ ἤβουλήθη συνιέναι Ps. 35· 4 τοῦ ἀγαθῦναι· ἀδικίαν ἐμελέτησεν ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. τί δ' ἂν ἀδικώτερον εἴη τοῦ τὰ ἀσεβῆ φρονεῖν καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσιν καὶ σοφωτέροις μὴ εἶκειν; εἰς τὴν ἀνοιαν δὲ ταύτην ἐμπίπτουσιν οἱ κατὰ τι μὲν ἐμπόδιον ἀσαφείας γινῶναι τὸ ἀληθὲς κωλυόμενοι, οὐκ ἐπὶ τὰς προφητικὰς δὲ φωνάς, οὐκ ἐπὶ τὰς τῶν ἀποστόλων γραφάς, οὐκ ἐπὶ τὰς εὐαγγελικὰς αὐθεντίας, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνατρέχοντες καὶ διὰ τοῦτο διδάσκαλοι 10 πλάνης ἀναδεικνύμενοι, ἐπειδὴ τῆς ἀληθείας μαθηταὶ μὴ γεγόνασιν. ποῖαν γὰρ ἀπὸ τῶν θείων βιβλίων παιδείαν τῆς τε παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης προσέλαβεν ὃς οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ συμβόλου τῶν προοιμίων ἐδράξατο; καὶ ὅπερ ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τῇ φωνῇ πάντων τῶν ἀναγεγνωμένων προφέρεται, τοῦτο κατὰ νοῦν ἔτι τούτου 2 τοῦ γέροντος οὐ λαμβάνεται; ἀγνοῶν τοίνυν τί δέοι περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ 15 θεοῦ λόγου νοεῖν, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐν τῷ πλάτει πονεῖν οὐ βουλόμενος ὅπως ἂν τοῦ φωτὸς τῆς ἐντεῦθεν γνώσεως ἄξιος γένηται, ἐκείνην γοῦν ὥφειλεν τὴν κοινὴν καὶ μὴ διαφωνοῦσαν ὁμολογίαν ἐν ἀκροάσει περιμερίμνῳ ποιήσασθαι, ἣν τῶν πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος ὁμολογεῖ, πιστεύειν ἑαυτὸν εἰς θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν κύριον ἡμῶν, τὸν τεχθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου 20 καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, δι' ὧν τριῶν ἀποφάσεων τὰ πάντων σχεδὸν αἰρετικῶν καταλύεται μηχανήματα. ὁπότε γὰρ θεὸς καὶ παντοκράτωρ καὶ πατὴρ εἶναι πιστεύεται, συναίδιος αὐτῷ καὶ ὁ υἱὸς ἀποδείκνυται, ἐν οὐδενὶ τοῦ πατρὸς διαφέρων, ἐπειδὴ περ ἐκ θεοῦ θεός, ἐκ παντοκράτορος παντοκράτωρ, ἐξ αἰδίου γεννηθεὶς συναίδιος, οὐ μετα- PL 760 γενέστερος χρόνῳ, οὐκ ἐλάσσων δυνάμει, οὐκ ἀνόμοιος δόξει, οὐ κεχωρισμένος οὐσίαι. 25 ὁ δὲ αὐτὸς τοῦ αἰδίου πατρὸς μονογενὴς αἰδὶς ἐτέχθη ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, ἡτὶς γέννησις χρονικὴ τῆς θείας αὐτοῦ καὶ αἰδίου γεννήσεως οὔτε τι ἀπεμείωσεν οὔτε μὴν τι ταύτῃ προσέθηκεν, ἀλλ' ὅλην ἑαυτὴν εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον πεπλανημένον ἐκένωσεν, ἵνα καὶ τὸν θάνατον νικήσῃ καὶ τὸν διάβολον τὸν τὸ κράτος Hebr. 2, 14 ἔχοντα τοῦ θανάτου τῇ οἰκείᾳ καταβάλλῃ δυνάμει. οὐδὲ γὰρ ἂν ἡδυνήθημεν νικῆσαι 30

MrSM·BHXp·NJWRVUZ, K [= dl, m inde a 17 κοινήν, u], Tim. 1

1 πράξει M·BRK^lu ἐκκύψαντες HX ὑπὸ p¹ 2 τί om, M·R τὸ om, p¹UK ἡμῖν X ἀναφύειν M·NK^lu Tim.¹ ἐγνώκαμεν p¹ ἀνέγνωμεν Tim.¹ τὰ om, Z 3 λεληθέναι M·U ὃς] ὡς NK^lu ὁ M·Bp¹Nco¹ K^d om. p conflatae sunt uersiones ὃς ἐνομίσθη et νομισθεὶς τῆς M·p¹K^du τις K^l 4 προσηγορίας τιμῆς p¹K^d προσηγορίας καὶ τιμῆς M·K^lu εἶναι ἄξιος MrSNVUZ τε καὶ ἄξιος ἄξιος p¹K^d ἄξιος M·BHXWRK^lu ἄξιος εἶναι J ἀμαθὴς λίαν M¹ 5 ἀναδείκνυται ZK^lu ἐβουλήθη M·U 6 ἀνομίαν p¹K^d ἐλογίσαστο WR 8 ἀνοιαν Tim.¹ 9 οὐκ — φωνάς om. p¹ δὲ om. VUZ οὐκ² — γραφάς om. M¹ 10 κατατρέχουσιν K^lu 11 ἀποδεικνύμενοι H γενόμενοι B ἀναδείκνυνται K^lu μὴ om. p γεγένηται M¹ 12 βιβλίων BNWRU γραφῶν K^l 13 τοῦ προοιμίου τοῦ συμβόλου M·K^lu προοιμίων] μυστηρίων V 13/14 τὴν οἰκουμένην om. K^lu 14 προσφέρεται p¹K^d ἐπὶ M·BHXNR τούτου om. W 15 τοῦ om. K^l ἀγνοῶν τονυν K^l ἀγνωσία νοσῶν τὸν νοῦν K^u τοίνυν ἀγνοῶν N 18 ὁμολογίαν ἣν δέον ἦν αὐτὸν K^l ὁμολογίαν δέον ἦν αὐτῷ K^u ἀκροάσει] περισπουδάζτω ἀκροάσει K^lu περὶ μέριμναν ποιήσασθαι R μεριμνοποιήσασθαι K^u πιστῶν] πλειστων R 18/19 ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν N 19 αὐτὸν pSHp¹NK^dl^u ἑαυτὸ Z om. W ἕνα θῦ N ἕνα χῦ N 20 τὸν μονογενῆ αὐτοῦ ὑν K^u τὸν αὐτοῦ μονογενῆ K^l 21 παρθένου καὶ εἰς τὸ πᾶν τὸ ἅγιον N σχεδὸν τὰ πάντων K^lu πάντα p¹K^d τῶν αἰρετικῶν VUK^m 22 καὶ πατὴρ καὶ παντοκράτωρ HXp¹ καί²] ὁ W 23 ὁ om. Z ἀναδείκνυται B 24 συναίδιος] αἰδὶς K^lu υἱὸς B οὔτε MJVUZ 25 χρόνου pS ἐλάττων HX ἐλάσσων K^u 26 ἡδίου K^l αἰδὶς υἱὸς N ἐκ πᾶς ἐτέχθη B 27 γεννήσεως] φύσεως K^lu Tim.¹ τι om. K^m 28 τι om. M¹ ὅλον ἑαυτὸν K^u 28/29 ἐκένωσεν εἰς τὸ σῶσαι τὸν πεπλανημένον ἄνδρ^u K^u 30 καταβάλλῃ τῇ οἰκείᾳ M¹ δυνάμει καταβάλλῃ N οὐ Z ἐδυνήθημεν M·K^l

- τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου τὸν ἀρχηγόν, εἰ μὴ τὴν ἡμετέραν αὐτὸς φύσιν ἀνέλαβεν καὶ οἰκείαν εἰργάσατο, ὃν οὔτε ἁμαρτία μολῦναι οὔτε θάνατος κατασχεῖν ἠδυνήθη. συνελήφθη μὲν οὖν δηλονότι ἐκ πνεύματος ἁγίου ἐν γαστρὶ παρθένου μητρός, ἥτις οὕτω φυλαχθείσης τῆς παρθενίας αὐτὸν ἀπεκύησεν, ὥσπερ οὖν καὶ ἀκεραίου μεινάσης τῆς παρθενίας συνέλαβεν. ἀλλ' εἴπερ ἐκ ταύτης τινὰ τῆς ἐν τῇ πίστει τῶν Χριστιανῶν εὐαγεστάτης 5 πηγῆς καθαρὰν ἀρύσασθαι διάνοιαν οὐκ ἠδύνατο διὰ τὸ τῆς τηλαυγοῦς ἀληθείας αὐτὸν ἑαυτῷ τὸ φέγγος ἐκ τῆς οἰκείας ἐπισκοτίζειν τυφλώσεως, τῇ διδασκαλίᾳ γοῦν τῇ τῶν
- Mt. 1, 1 εὐαγγελίων ἑαυτὸν ὑπήγαγεν ἄν καὶ λέγοντος Ματθαίου βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ δὲ κηρύγματος τὴν
- Rom. 1, 1—3 εἰσήγησιν ἄν ἐπεζήτησεν καὶ ἀναγινώσκων ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Ῥωμαίους Παῦλος 10 δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον
- PL 762 θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ τὸ κατὰ σάρκα ἐπὶ τὰς προφητικὰς οὕτως ἄν βίβλους τὴν εὐσεβῆ φροντίδα μετήγαγεν, καὶ εὐρίσκων
- Gen. 22, 18 τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ λέγοντος ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλο- 15 γηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅπως ἄν περὶ τῆς κυριότητος τούτου μὴ ἀμφιβάλλῃ τοῦ
- Gal. 3, 16 σπέρματος, ἠκολούθησεν ἄν καὶ τῷ ἀποστόλῳ λέγοντι τῷ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐκ εἶπεν· καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὥς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὥς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου, ὅπερ ἐστὶν Χριστός,
- Ies. 7, 44 καὶ τὸ Ἡσαίου δὲ κήρυγμα διὰ τῆς ἐνδοτέρας κατέσχευεν ἄν ἀκροάσεως λέγοντος Ἰδοὺ 20 ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα
- Mt. 1, 23 αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὅπερ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, καὶ
- Ies 9, 6 τοῦ αὐτοῦ δὲ προφήτου πιστῶς ἄν ὑπανέγνω τὰ ῥήματα παιδίου ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ αὐτοῦ καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, 25 ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, οὐδὲ ματαιῶς λαλῶν οὕτως ἄν εἶπεν σάρκα γεγενῆσθαι τὸν λόγον, ὥς ὅτιπερ ὁ τεχθεὶς ἀπὸ τῆς παρθένου Χριστὸς εἶχεν μὲν ἀνθρώπου μορφήν, οὐκ εἶχεν δὲ τοῦ μητρῴου σώματος τὴν ἀλήθειαν. ἡ τάχα διὰ τοῦτο τὸν δεσπότην Χριστὸν οὐκ εἶναι τῆς ἡμετέρας ἐνόμισεν φύσεως, ὅτι

MPSMBH^Xp^NJWRVUZ, K [= dlm], Tim.¹

1 φύσιν αὐτὸς U^K ἐν ἑαυτῷ φύσιν p^Kd 2 μολύνεται p^Kd ἐδυνήθη Mⁱ ἠδύνατο R 3 τῆς παρθένου M^NK^m μητρός] μαρίας MⁱK^{lmu} 4 παρθενίας [παρθένου K^l] αὐτὸν Mⁱp^RK^d 5 τινὰ om. M^{corr}J K^l 5,6 εὐαγεστάτην πηγὴν K^m 6 καθαρὰν τινὰ [τὴν K^u] διάνοιαν ἀρύσασθαι K^l διάνοιαν οὗτος ὁ γέρων N μὴ K^l ἐδύνατο MⁱK^l 6,7 αὐτὸν — οἰκείας] φέγγος ἐκ τῆς οἰκείας ἑαυτοῦ [τοῦ ἑαυτὸν Kⁱ] K^l 6 αὐτὸν] ἀδύνατον VUZ 7 ἐν ἑαυτῷ p^Kd ἐπισκοτίζει MVZK^m, corr. MK^m οὖν VZ τε U τῇ om. MⁱN 8 ἑαυτὸν om. MⁱK^u ὑπήγαγεν ἄν ἑαυτὸν BW ἐπήγαγεν MⁱX καὶ om. p^Kd τοῦ ματθαίου WR 9 δὲ om. U 10 ἐξήγησιν pSB ἐκθέσιν HX ἄν om. K^l ἐζήτησε S καὶ om. BpⁱK^d ἀναγνοῦς Mⁱ τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Ῥωμαίους MJVUK^m, corr. K^m τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ SZ τοὺς Ῥωμαίους R 12 αὐτοῦ om. W ἐν — ἁγίαις] ἁγίων Tim.¹ 13 γενομένου Kⁱ γεναμένου K^u τὸ om. MⁱBpⁱNWRK^d 14 καὶ ἐπὶ B Tim.¹ ἐπειτα Z οὗτος ἄν pSV οὕτως MⁱU ἄν p^Kd ἄν οὕτως K^l ἄν (βίβλου) οὕτω J ἐπήγαγεν K^l 15 τὸν om. V 15,16 ἐνευλογηθήσεται HX εὐλογιθήσονται K^u 16 τούτου! τοῦ Kⁱ αὐτοῦ Z om. K^u ἀμφιβάλλῃ MⁱXpⁱRVZK^d ἀμφιβάλλοι BK^l ἀμφιβάλοι N 17 ἄν om. K^u καὶ om. NVU τῷ δὲ MⁱHXNZK^{lmu} ἐρέθησαν U ἐρρήθησαν BWZ ἠρέθησαν K^d 18,19 οὐκ — σπέρματί σου om. J 19 πολλοῖς VUZ ἐν ἐνί pSMⁱR ἐνί VUZK^m καὶ — σου om. K^d ὃ ἐστὶν ὁ Mⁱ τουτέστιν K^l 20 δὲ om. U ἀκροάσεως κατέσχευεν ἄν Mⁱ ἄν om. VUZK^{lmu} 21 ἔξει MⁱpⁱK^d 22 ὁ MⁱB μεθερμηνευόμενον om. K^l 23 ἄν om. V προέγνω Z ῥήματα ὅτι K^l 24 καλεῖται MⁱHXpⁱNV^Kd Tim.¹ 25 αὐτοῦ ἑμμανουήλ p^{corr} ἄγγελος θαυμαστὰς σύμβουλος HXpⁱK^d 26 τοῦ om. R οὐδέ] ὁ δὲ pS, Mⁱ ex corr. 27 ὁ τεχθεὶς ὁ S ἐκ N 28 δὲ om. U μητρῴου] ἡμετέρου K^l 29 εἰ U διὰ τοῦτο om. S ὅτι]

πρὸς τὴν μακαρίαν Μαρίαν ὁ πεμφθεὶς ἄγγελος εἶπεν πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται Lc. 1, 35 ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, δι' ὃ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ, ὅπως ἂν ἐπειδήπερ ἡ σύλληψις τῆς παρθένου PG 764 θείας ἔργον γεγένηται δημιουργίας, ἐκ τῆς φύσεως τῆς συλλαβούσης ἡ σὰρξ τοῦ συλληφθέντος μὴ γένηται; ἀλλ' οὐχ οὕτως νοητέον ἐκείνην τὴν γέννησιν, ἥτις μονογενῶς ἐστίν 5 θαυμαστὴ καὶ θαυμαστῶς ἐστίν μονογενής, ὥστε διὰ τοῦ καινοπρεποῦς τῆς γεννήσεως τὴν τοῦ γένους ἐκβάλλεσθαι κυριότητα. τὸ μὲν γὰρ γόνιμον τῇ παρθένῳ τὸ ἅγιον πνεῦμα παρέσχεν, ἡ δὲ τοῦ σώματος ἀλήθεια προσελήφθη ἐκ σώματος, καὶ τῆς σοφίας οἰκοδο- Prou. 9, 1 μούσης ἑαυτῇ οἶκον ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, τουτέστιν Ioh. 1, 14 ἐν τούτῳ τῷ σώματι ὅπερ ἔλαβεν ἐξ ἀνθρώπου καὶ ὁ πνεύματι ζωῆς λογικῆς ἐνεψύ- 10 3 χωσεν. σωιζομένης τοίνυν τῆς ιδιότητος ἑκατέρας φύσεως καὶ εἰς ἓν πρόσωπον συνιούσης ἀνελήφθη ἀπὸ μὲν τῆς θεότητος ἡ ταπεινότης, ἀπὸ δὲ τῆς δυνάμεως τὸ ἀδύνατον, ἀπὸ τοῦ ἀθανάτου τὸ θνητόν, καὶ πρὸς τὸ τὸ χρεωστούμενον ὀφλημα τῆς ἡμετέρας φύσεως ἐκτιθῆναι ἡ θεία φύσις ἠνώθη τῇ φύσει τῇ παθητῇ, ἵνα τοῦτο δὴ τὸ ταῖς ἡμετέραις ἴασεσιν ὑπάρχον ἀρμόδιον, ὃ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὢν μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνθρωπος 1 Tim. 2, 5 Χριστὸς Ἰησοῦς καὶ ἀποθνήσκειν ἐκ τοῦ ἐνὸς δυνηθῇ καὶ τελευτᾶν ἐκ τοῦ ἐτέρου μὴ δυνηθῇ. 16 ἐν ἀκεραῖαι τοιγαροῦν ἀληθοῦς ἀνθρώπου καὶ τελείαι τῇ φύσει θεὸς ἀληθὴς ἐτέχθη, ὅλος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καὶ ὅλος ἐν τοῖς ἡμῶν. ἡμέτερα δὲ λέγομεν ἅπερ ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ὁ δημιουρ- γὸς ἐναπέθετο καὶ ἅπερ ἀνακαινιστέα πάλιν ἐδέξατο· ἐκεῖνα γὰρ ἅπερ ὁ ἀπατεῶν ἐπει- σήγαγεν καὶ ὁ ἀπατηθεὶς ἀνθρωπος ἡμαρτεν, τὸ τυχόν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος ἴχνος οὐκ ἔσχηκεν. 20 οὐδὲ ἐπειδὴ κοινωνίαν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπέισελέλυθεν ἀσθενείας, διὰ τοῦτο καὶ κοινωνὸς τῶν ἡμετέρων γέγονεν ἀμαρτημάτων. προσέλαβεν γὰρ δούλου μορφήν δίχα ρύπου PG 766 τινὸς ἀμαρτήματος, καὶ τὸ ἀνθρώπινον αὖξων καὶ τὸ θεῖον οὐ μειῶν, ἐπειδήπερ ἡ κένωσις ἐκείνη δι' ἧς ἑαυτὸν ὁ ἀόρατος ὁρατὸν παρεσκεύασεν καὶ ὁ ποιητὴς καὶ δεσπότης τῶν ὅλων εἰς τῶν ἀνθρώπων ἡβουλήθη γενέσθαι, συγκατάβασις ἦν εὐσπλαγχνίας, οὐκ 25 ἀσθένεια τῆς δυνάμεως. τοιγαροῦν ὅς μὲνων ἐν μορφῇ θεοῦ πεποιήκεν ἀνθρωπον, αὐτὸς ἐν μορφῇ δούλου γέγονεν ἀνθρωπος· φυλάττει γὰρ ἑκατέρα φύσις ἀνελλιπῶς

13—16 καὶ πρὸς—δυνηθῇ adferuntur in Gest. Chalced. 3. 24

MrSM¹BHX, p¹ [inde a 14 ἠνώθη P¹], NJWRVUZ, K [= dīmu], Tim.¹, Timoth.² arm. syr. [27 φυλάττει — p. 14. 2 ἐμείωσεν]

1 μακαρίαν om. VUK^m Μαρίαν om. Z 2 σοὶ R γενόμενον Z 2/3 ἐκ σοῦ om. M¹ 3 ἅγιος K^u 4 γεγέννηται p¹RK^d γένηται VK^l 5 οὐχ om. U 6 καὶ θαυμαστὴ καὶ Z ὁ μονογενὴς p⁵ τῆς καινοπρεποῦς γεννήσεως Z 7 γένουσ in μονογενοῦς corr. M, J τεκεῖν τὴν παρθένον [τῇ παρθένῳ K^l ex corr.] γόνιμον K^u 8 παρέσχηκεν RK^u ἐξ αὐτοῦ προσελήφθη τοῦ σώματος JK^u, ex corr. MK^m 9 αὐτῇ U ἑαυτῷ J τουτέστιν om. p¹K^d 10 τῷ σώματι τούτῳ K^u ἀνῶν U Μαρίας Tim.² arm. ὁ om. MJVUZK^{lmu}, corr. K^m πνῶ K^u 10/11 ἐψύχωσε U 11 τῆς om. p¹K^d συντρεχούσης N 12 ὑπὸ p¹NK^d θεώσεως p¹K^d ὑπὸ p¹NK^d δὲ] μὲν p⁵ om. N ὑπὸ p¹NK^d ἀπὸ δὲ p⁵HXVUK^u Tim.¹ καὶ ἀπὸ Tim.² arm. 13 θανάτου p¹RVUZK^{dlu} τὸ om. V τὸ τὸ p⁵SM¹B, K^m ex corr. τῷ τὸ MHXNJp¹RK^d τὸ WVUZK^{lmu} 14 ἐκτισθῆναι MrSM¹JWR κτισθῆναι HX ἐκτεθῆναι V om. K^u δὴ τοῦτο U τὸ om. B 15 ὁ om. M¹N ὁ om. MrSXP¹JWVUK^d, corr. X ἀνθρωπος om. U 16 ἰσ̄ χ̄σ̄ BJ δυνηθῇ ἐκ τοῦ ἐνός H δυνηθείη K^u δυνηθείη K^u 17 ἀκεραίῳ HXK^u ἀληθινοῦ ἀνῶ K^u ἀληθῶς ἀνῶ M¹BHXP¹WRZK^d ἀνῶ ἀληθῶς N τῇ om. BW ἀληθεινός K^u ἀληθῶς M¹ ἐπεδείχθη B 18 ἑαυτῷ U ἡμέτερας K^u ὅσαπερ MJ ἐν ἡμῖν MJRZK^m, corr. K^m 18/19 ἐναπέθετο ὁ δημιουργὸς B 19 καὶ om. MJ & R om. ZK^u 20 καὶ ἅπερ K^u οὐδὲ τὸ τυχόν — ἴχνος ἔσχηκεν N 21 κοινωνία HX ἀνθρωπείας P¹ZK^d ἐπείσελέλυθεν V ἀσθενείας] προνοίας V 22 τῶν om. R γέγονε τῶν ἡμετέρων M¹N 23 ἡ κένωσις om. Z 24 ὁ ἀόρατος ἑαυτὸν ὁρατὸν K^u ἑαυτὸν ὁρατὸν ὁ ἀόρατος P¹K^d κατ- εσκεύασε U καί om. Z τε καὶ Z 25 εὐσπλαγχνία MVUZ, corr. M 26 τῆς om. P¹ ὡς HXN 27 αὐτὸς] ἑαυτὸν Tim.¹ ἀνθρωπος om. MJVUZ γὰρ] δὲ Tim.¹ Tim.² syr. ἐν ἑκατέρα φύσει U

τὴν ἑαυτῆς ἰδιότητα καὶ ὥσπερ οὐκ ἀναιρεῖ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν ἢ μορφὴ τοῦ θεοῦ, οὕτως τὴν τοῦ θεοῦ μορφὴν ἢ τοῦ δούλου μόρφωσις οὐκ ἐμείωσεν. ἐπειδὴ γὰρ κατεκαυχᾶτο ὁ διάβολος τὸν ἄνθρωπον τὸν ἠπατημένον ἐκ τῆς πλάνης αὐτοῦ τῶν θείων δωρεῶν ἐστερημένον καὶ τῶν τῆς ἀφθαρσίας ἀγαθῶν γεγυμνωμένον ὑπὸ τὴν τοῦ θανάτου χαλεπὴν ἀπόφασιν γεγενῆσθαι καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις κακοῖς παραμυθίαν αὐτὸν εὐρηκέναι 5 τινὰ ἐκ τῆς αὐτοῦ τοῦ γεγονότος προδότου κοινωνίας, ὡς καὶ τὸν θεόν, τοῦτο τῆς αὐτοῦ δικαιοσύνης ἀπαιτούσης, ἀμείψαι περὶ τὸν ἄνθρωπον τὴν οἰκείαν ἀπόφασιν, ὃν τοσαύτη τιμῇ κατεσκεύασεν, χρεῖα τῆς οἰκονομίας τοῦ ἀπορρήτου μυστηρίου γεγένηται, ἵνα ὁ ἀναλλοίωτος θεός, οὕτινος ἢ βούλησις τῆς ἐμφύτου χρηστότητος στερηθῇ μὴ δύναται, πρῶτην περὶ ἡμᾶς τὴν τῆς οἰκείας εὐσεβείας ἀπορρήτῳ μυστηρίῳ πληρώσῃ διοίκησιν 10 καὶ ἵνα ὁ ἄνθρωπος ὁ τῇ κακουργίᾳ τῆς διαβολικῆς κακίας πρὸς ἀμαρτίαν συνελαθῇς 4 μὴ παρὰ βούλησιν ἀπόληται τοῦ θεοῦ. προέρχεται τοίνυν εἰς τὸ ταπεινὸν τοῦτο τοῦ κόσμου ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ θρόνου καταβαίνων καὶ ἀπὸ τῆς πατρικῆς δόξης οὐκ ἀφιστάμενος καινῇ τινι τάξει καὶ καινῇ τῇ γεννήσει γεννώμενος, καινῇ μὲν τῇ τάξει, ὅτι περ ἀόρατος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὁρατοῖς γέγονεν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ ἀκατά- 15 PG 768 ληπτὸς ὢν ἡβουλήθη καταλαμβάνεσθαι καὶ προαιώνιος μένων εἶναι ἤρξατο ἀπὸ χρόνου καὶ τοῦ παντός ὢν δεσπότης τὴν δουλικὴν μορφὴν ἀνεδέξατο τῆς οἰκείας θεότητος ἐπισκιάσας τὸ μέγεθος καὶ ὁ ἀπαθὴς θεὸς οὐκ ἀπηξίωσεν παθητὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὁ ἀθάνατος νόμοις ὑποκεῖσθαι θανάτου· καινῇ δὲ τῇ γεννήσει τεχθεὶς, ἐπεὶ περ ἡ ἀχραντος παρθενία ἐπιθυμίαν μὲν ἠγνόησεν, τὴν δὲ τῆς σαρκὸς ἐχορήγησεν ὕλην. καὶ προ- 20 σελήφθη ἐκ τῆς μητρὸς τοῦ δεσπότης φύσις, οὐχ ἀμαρτία· οὐ μὴν ἐπειδὴ περ ἐν τῷ δεσπότη· Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ τεχθέντι ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς παρθένου θαυμαστή τίς ἐστὶν ἡ γέννησις, διὰ τοῦτο ἡμῖν οὐχ ἡ φύσις ὁμοία. ὁ γὰρ ὢν θεὸς ἀληθὴς αὐτὸς ἐστὶν καὶ ἄνθρωπος ἀληθὴς. καὶ ψεῦδος οὐδὲν ἐν ταύτῃ τῇ ἐνώσει τυγχάνει, ἐν ὧσι τὰ συναμ- 25 φότερα μετ' ἀλλήλων ἐστίν, καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ταπεινὸν καὶ τὸ μέγεθος τῆς θεότητος. ὥσπερ γὰρ τῷ ἐλεεῖν ὁ θεὸς τροπὴν οὐχ ὑφίσταται, οὕτως ὁ ἄνθρωπος τῷ μεγέθει τῆς θείας ἀξίας οὐκ ἀναλίσκεται. ἐνεργεῖ γὰρ ἑκατέρα μορφή μετὰ τῆς θατέρου κοινωνίας ὅπερ ἴδιον ἔσχηκεν, τοῦ μὲν λόγου κατεργαζομένου τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν τοῦ λόγου, τοῦ δὲ σώματος ἐκτελοῦντος ἅπερ ἐστὶν τοῦ σώματος, καὶ τὸ μὲν αὐτῶν διαλάμπει τοῖς θαύ-

M. p [usque ad 27 θατέρου], P [inde a 27 κοινωνίας], SM'BHXP¹ N]WRVUZ, K [= dlmu], Tim.¹, Tim.² arm. syr. [24 ἐν ὧσι — 15, 1 ὑποπέπτωκεν]

2 οὕτως οὐδὲ τὴν μορφὴν τοῦ θυ MpsJVUZK^m οὕτω καὶ R τοῦ om. K^u μορφὴ NKl^u οὐκ del. K^m ἐκένωσεν HX 2/3 καὶ ἐκαυχᾶτο Kl^u 3 τὸ τὸν M¹Kl¹, K^m ex corr. τὸν¹ del. K^m ἠπατημένον] κτησάμενον X τῆς] τῆς οἰκείας Kl^u ἑαυτοῦ MpsJ 4 γεγυμνώσθαι καὶ Kl^u, K^m ex corr. 5 ἑαυτὸν [ἑαυτῷ Tim.¹] ἐν τοῖς οἰκείοις κακοῖς παραμυθίαν [μὴ ins. Tim.¹] εὐρηκέναι Kl^u Tim.¹ ἠύρηκέναι MpsHJR 6 κοινωνίας γενομένης Kl^u 6/7 τῆς — δικαιοσύνης τοῦτο N 7 τὴν — ἀπόφασιν om. Kl^u ὃν ἐν M¹R ὃν τῇ BW 8 χρεῖα γέγωνε τῆς — μυστηρίου ἵνα Kl^u τοῦ — μυστηρίου τῆς οἰκονομίας B ἀπορρήτου] τοιοῦτου Tim.¹ 9 δύνηται VU 10 πρῶτον N πρὸς τὴν Kl^u εὐσεβείας om. MpsJVUZ 11 συνελασθεῖς HXR 12 τοίνυν προέρχεται N προσέρχεται MpsXJ, corr. M τὸ — τοῦτο] τὰ ἔσχατα Kl^u τοῦτο] τοῦτου R 13 ἀπὸ om. M¹ πατρικῆς] οὐρανίας Tim.¹ 14 μὴ Kl^u om. K^d χωριζόμενος Kl^u τινι] τῇ MpsJ K^m om. K^u καὶ om. B γενομένης XZK^u 15 ἐν om. Kl^u ἡμῶν B 16 ἐβουλήθη M¹ μένων] ὢν Kl¹ ὃν K^u ἤρξατο εἶναι V ἀπὸ χρόνου ἤρξατο N ἀπὸ τοῦ χρόνου B ὑπὸ χρόνον P¹K^d 17 μένων B τὴν om. Kl^u ἐδέξατο B 18 ὁ οἶν. U εἶναι παθητὸς N παθητὸς γενέσθαι B P¹WK^d 19 νόμοις om. Kl^u θανάτω Kl^u ἐπειδὴ περ M¹ 20 παρθένοσ B 21 ἡ τοῦ δεσπότης M¹BWK^m τοῦ δεσπότης ἡ U 22 τῆς παρθένου γαστρὸς BW 23 οὐχ ἡ φύσις ἡμῖν [ἡμῶν K^du] P¹K^dl^u ὁ αὐτὸς RJ 24 τῇ ἐνώσει ταύτη Kl^u ἐνώσει] γεννήσει HX ἐστὶ τυγχάνει V καθέστηκεν Kl^u 25 ἡ ταπεινότης τοῦ ανδ¹ Kl^u 26 τῷ — ὁ om. Kl^u ἐν τῷ N τοῦ V οὕτως καὶ Kl^u 28 ἔσχεν HX 29 ὅπερ M¹Kl^u Tim.² arm. αὐτοῦ WR om. Tim.¹ Tim.²

μασιν, τὸ δὲ ταῖς ὕβρεσιν ὑποπέπτωκεν. καὶ καθάπερ ὁ λόγος ἀπὸ τῆς ἰσότητος τῆς τοῦ πατρὸς δόξης ἐστὶν ἀχώριστος, οὕτως τὸ σῶμα τὴν φύσιν τοῦ ἡμετέρου γένους οὐκ ἀπολέλοιπεν· εἰς γὰρ καὶ ὁ αὐτὸς ἀληθῶς υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἀληθῶς υἱὸς ἀνθρώπου 3 τυγχάνει, θεὸς μὲν κατὰ τοῦτο καθ' ὃ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς Ioh. 1, 1 τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, ἄνθρωπος δὲ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ ὁ λόγος σὰρξ Ioh. 1, 14 ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ θεὸς μὲν κατὰ τοῦτο καθ' ὃ δι' αὐτοῦ τὰ πάντα Ioh. 1, 3 ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ἄνθρωπος δὲ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ γέγονεν ἐκ γυναικὸς, γέγονεν ὑπὸ νόμον. καὶ ἡ μὲν τῆς σαρκώσεως γέννησις Gal. 4, 4 ἀνθρωπίνης ἐστὶν δῆλωσις φύσεως, ὃ δὲ τοκετὸς τῆς παρθένου μήνυμα τῆς θείας ὑπάρχει δυνάμεως, καὶ ἡ μὲν νηπιότης τοῦ βρέφους διὰ τῆς τῶν σπαργάνων εὐτελείας ἐπιγινώσκει- 10 ται, τὸ δὲ μέγεθος τῆς αὐτοῦ μεγαλωσύνης διὰ τῶν ἀγγελικῶν φωνῶν ἀποδείκνυται, καὶ ὁμοιοῦται μὲν τοῖς νεωστὶ τικτομένοις ἀνθρώποις οὗτος ὃν Ἡρώιδης ἀσεβῶς φονεῦσαι Mt. 2, 16 βουλεύεται, ἀλλὰ ἐστὶν δεσπότης τῶν ὅλων ὃν μάγοι χαίρουσιν ἰκετευτικῶς προσκυνεῖν. ὅτε δὲ πρὸς τὸ τοῦ προδρόμου ἑαυτοῦ Ἰωάννου ἔρχεται βάπτισμα, ὅπως ἂν μὴ λάθῃ ὅτιπερ τῷ προκαλύμματι τῆς σαρκὸς ἡ θεότης ἐκρύπτετο, ἡ τοῦ πατρὸς φωνὴ ἐξ οὐρανῶν 15 ἐπιβοῶσά φησιν· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἡὲν δόκησα. τοι- Mt. 3, 17 γαρὺν ὃν ὡς ἄνθρωπον ἡ τοῦ διαβόλου πειράζει πανουργία, τούτῳ ἅτε δὴ θεῷ ἡ τῶν Mt. 4, 11 ἀγγέλων τάξις διακονεῖ. τὸ μὲν γὰρ πεινῆν καὶ διψῆν, κοπιᾶν καὶ ὑπνοῦν ὁμολογουμένως ἐστὶν ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ πέντε ἄρτοις πέντε χιλιάδας ἀνθρώπων κορέσαι καὶ χαρίσασθαι 19 τῇ Σαμαρείτιδι ζῶν ὕδωρ, ὅθεν ἀρυσσάμενη αὐτῇ ὑπῆρξεν τὸ μηκέτι διψῆν, καὶ ἐπὶ Ioh. 4, 10. 14 μὲν νώτων θαλάσσης περιπατεῖν τῶν ποδῶν οὐ βαπτιζομένων, τὰς δὲ τῶν κυμάτων Mt. 14, 25 οἰδήσεις ἐπιτιμωμένου τοῦ κλύδωνος κατευνάζειν ἐστὶν ἀναμφιβόλως θεοῦ. ὥσπερ Lc. 8, 24 οὖν, ἵνα τὰ πολλά παραλείψω, οὐ τῆς αὐτῆς ἐστὶν φύσεως τὸ κλαίειν ἐκ διαθέσεως οἴκτου Ioh. 11, 35 τὸν τελευτήσαντα φίλον καὶ τὸ τὸν αὐτὸν ἀναζῆν μέλλοντα διασκεδασθέντος τοῦ προσχώ- 21 ματος τῆς τεταρταίας ἤδη ταφῆς ἐξαναστῆσαι πρὸς τὸ κέλευσμα τῆς φωνῆς ἡ τὸ ἐπὶ Ioh. 11, 39. 43

MPSM¹BHXP¹NJWRVUZ, K(= dlmv), Tim.¹, Tim.² arm. syr. [4 θεὸς μὲν — 16 ἡὲν δόκησα, 18 τὸ μὲν γὰρ — p. 16, 7 καθέστηκεν].

1 τοῖς παθήμασιν M¹BW, K^m ex corr. ἐν ἄλλω ταῖς ὕβρεσιν M¹ in mg. 2 τῆς om. K^d 3 μὲν γὰρ VUK^m ὁ om. XZ ἀληθῶς¹ om. RVUZK^{1u} Tim.¹ υἱὸς — καὶ om. VZK^m θῷ υἱὸς M¹B τοῦ θῷ K^d τοῦ om. W¹P¹RUK^{1u} τε MPSJ 3/4 ἀληθῶς² — τυγχάνει υἱὸς ἀνθ¹ τυγχάνει ἀληθῶς [ἀληθῶς U om. K^m] VUK^m 4 καθὼν K^l 4/5 καὶ ὁ λόγος — ὁ λόγος om. K^{1u} 5—7 ὁ λόγος σὰρξ — καθ' ὃ om. V 6 καθ' ὃ om. K^l ὅτι K^u 6/7 δι' αὐτοῦ — καθ' ὃ om. J δι' — ἐγένετο om. K^{1u} 6 τὰ om. HXP¹K^d 7 καὶ om. K^u οὐδὲν BW ἐν ὃ γέγονεν M¹NK^{1u}, K^m ex corr., Tim.¹ Tim.² 8 γυναικὸς καὶ NK^u σαρκώσεως αὐτοῦ J 9 ἀνθρωπίνως PS φύσεως δῆλωσις V μήνυμα — ὑπάρχει] ἔλεγχος ὑπάρχει θείας K^{1u} 10 τοῦ βρέφους νηπιότης N παρθένων B 10/11 ἐπιγινώσκεται εὐτελείας M¹BW 11 εὐαγγελικῶν MPSJ¹VZK^{1u} 12 μὲν ἐν X ἀνθ¹ K^l, K^u ex corr. οὗτος] ὁ αὐτός N 12/13 φονεῦσαι βούλεται SM¹BWVRVUZK^{1u} βούλεται φονεῦσαι HX 13 οἱ μάγοι P¹K^d1u χαίρουσιν [σπεύδουσιν W] ἰκετικῶς P¹WK^d προσκυνῶντες RK^{1u}, K^m ex corr., Tim.¹ Tim.² 14 ὅτι S αὐτοῦ MPSP¹JK^dm, corr. K^m Ἰωάννου om. V 15 ὅτι R τῷ om. K^{1u} οὐρανοῦ R 16 εὐδόκησα BXP¹NUZK^d 17 ὡς om. U ἀνθ¹ HX ἅτε om. UK^u τῷ θῷ VU 18 διψᾶν K^u κοπιᾶν] καὶ κοπιᾶν HXP¹NK^d Tim.² arm. κοπιᾶν τε K^{1u} ὑπνοῖν HXK^{1u} 19 ἀλλὰ τὸ] τὸ δὲ S ἐκ πέντε ἄρτων K^{1u} πέντε μυριάδας U πεντακισχιλίους ἀνθ¹ M¹BW 20 ζῶν ὕδωρ τῇ σαμαρείτιδι N ὕδωρ ζῶν M¹RK^{1u} ὑπῆρξε ταύτῃ P¹K^d ὑπῆρχε M¹BW διψᾶν M¹Z καὶ τὸ U 21 μὲν om. VU περιπατεῖν] ὡχεσθαι K^{1u} δέ] τε U ὕδατων B 22 κατευνάζει HX, corr. H ἀναμφιβόλως ἐστὶ HX Tim.² arm. 23 τὰ om. VU παραλίπω P¹K^d φύσεως ἐστὶ BNK^u καὶ ἐκ X οἴκτων N οἶκον V 24 τετελευτηκότα N τελευτηκότα HX τὸ om. B τὸν om. K^u ἀξεν K^l ἀξει K^u 24/25 προσκώματος X προσχήματος H^{corr} 25 τελευταίας P¹K^d ἐξαναστῆναι M¹BW ἐξαναστῆσαι τὸν ἀναζήσαντα [ἀναζητήσαντα U] MPSJVUZK^m πρὸς τὸ τῆς φωνῆς κέλευσμα ἐξαναστῆσαι [ἐξαναστῆναι K^l] K^{1u} φωνῆς] ταφῆς V ἡ om. PS τὸ] τοῦ UK^{1u} om. PS ἀπὸ MXJ

- Mt. 27. 45. 51 ξύλου ἡρτῆσθαι καὶ ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μεταβληθέντα τὰ στοιχεῖα πάντα συσσεῖσαι
 Lc. 23. 43 ἢ τὸ διαπεπάρθαι τοῖς ἡλοῖς καὶ τὰς τοῦ παραδείσου πύλας ἀνοῖξαι τῇ πίστει τῇ τοῦ
 Ioh. 10. 30 ληιστοῦ, οὕτως οὐ τῆς αὐτῆς ἐστὶν φύσεως τὸ λέγειν ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν
 Ioh. 14. 28 καὶ τὸ λέγειν ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν. εἰ καὶ τὰ μάλιστα γὰρ ἐν τῷ
 δεσπότῃ Ἰησοῦ Χριστῷ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν ἐστὶν πρόσωπον, ὁμῶς ἕτερόν 5
 ἐστὶν ἐκεῖνο ἐξ οὗ ἐν ἐκατέρῳ κοινόν ἐστὶν τὸ τῆς ὕβρεως, καὶ ἕτερον ἐξ οὗ κοινόν τὸ τῆς
 δόξης καθέστηκεν. ἐξ ἡμῶν μὲν γὰρ ἐστὶν αὐτῷ ἡ ἐλάσσων τοῦ πατρὸς ἀνθρωπότης,
 6 ἀπὸ δὲ τοῦ πατρὸς ἐστὶν αὐτῷ ἡ μετὰ τοῦ πατρὸς ἴση θεότης. διὰ ταύτην τοίνυν
 τοῦ προσώπου τὴν ἔνωσιν τὴν ἐν ἐκατέρῳ φύσει νοεῖσθαι ὀφείλουσαν καὶ υἱὸν ἀνα-
 γινώσκωμεν ἀνθρώπου κατεληλυθέναι ἐξ οὐρανοῦ, ὅποτε ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τὸ σῶμα ἐξ 10
 αὐτῆς τῆς παρθένου ἐξ ἧς ἐτέχθη, προσέλαβεν, καὶ πάλιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σταυρωθεὶς
 λέγεται καὶ ταφεῖς, ὅποτε ταῦτα οὐκ ἐν αὐτῇ τῇ θεότητι ἐν ἡ μονογενῆς καὶ συναΐδιος
 καὶ ὁμοούσιος ὢν τῷ πατρί, ἀλλ' ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπομεμένηκε φύσεως.
 ὁθεν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα πάντες καὶ ἐν τῷ συμ-
 1 Cor. 2. 8 βόλῳ συνομολογοῦμεν κατ' ἐκεῖνο τὸ ἀποστολικόν εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν 15
 κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. ὅτε δὲ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτὴρ τὴν
 Mt. 16. 13. 15 πίστιν τῶν μαθητῶν διὰ τῶν οἰκείων ἐξεπαίδευεν ἐρωτήσεων, τίνα με, φησὶν, λέγουσιν
 οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; καὶ ἐκείνων ἀποκριναμένων ἄλλας ἄλλων
 εἶναι δόξας ὑμεῖς, φησὶν, τίνα με λέγετε εἶναι; ἐμὲ δηλαδὴ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 καὶ ὃν ἐν μορφῇ δούλου καὶ ἀληθεῖαι σώματος θεωρεῖτε, τίνα με λέγετε [εἶναι]; ἐνθα 20
 ὁ μακάριος Πέτρος θεόθεν ἐμπνευσθεὶς καὶ διὰ τῆς οἰκείας ὁμολογίας πᾶσιν μέλλων γίνεσθαι
 Mt. 16. 16 σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν σὺ εἶ, φησὶν, ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ
 ἀξίως μακάριος ἀπεφάνθη παρὰ τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρωτοτύπου πέτρας τὸ στερεὸν
 PL 774 ἐπεσπάσατο τῆς τε ἀρετῆς καὶ τῆς προσηγορίας. ὅστις δι' ἀποκαλύψεως τοῦ πατρὸς
 τὸν αὐτὸν καὶ υἱὸν θεοῦ ὡμολόγησεν καὶ Χριστόν, ἐπειδὴ περ ἐν τούτων δίχα θατέρου 25
 λαμβανόμενον ἀνόνητον ἐτύγχανεν εἰς σωτηρίαν καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπῆρχεν κινδύνου τὸ
 τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ἢ θεὸν μόνον ἄνευ ἀνθρώπου ἢ δίχα θεοῦ πιστεῦειν ἄνθρωπον
 μόνον. μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου, ἥτις δηλαδὴ τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ σώματος

MPSM¹BHXP¹N]WRVUZ, K [= dīmu], Tim.¹, Tim.² [8 διὰ ταύτην — 13 φύσεως. 24 ὅστις —
 28 ἄνθρωπον μόνον]

1 τοῦ ξύλου M¹ καὶ τὸ B μεταβαλόντα N συσσεῖσθαι P¹ συσσεῖσθω K^d
 2 διὰ τὸ πεπάρθαι S 2/3 τῇ τοῦ ληστοῦ πίστει S 2 τῇ¹ om. M¹BH P¹WK^du, corr. H 3 οὕτως
 οὖν οὐ HX φύσεως ἐστὶ BHXN φύσεως U φύσεως ὡς Z 4 μου² om. B εἰ] εἶτα Z
 γὰρ om. M¹BWRK^u 5 τῷ χώ K^u τοῦ² om. M¹BWR τὸ πρόσωπον M¹BW ἕτερόν
 τι N ἐν U 6 ἐστὶ] λέγεται δι' οἰκειώσεως Tim.¹ Tim.² 7 μὲν om. M¹ αὐτοῦ U om. M¹B
 8 αὐτοῦ U 9 προσώπου] πρὸς K^u ἔνωσιν] ἐνότητα WR μονότητα HX νοεῖσθαι ἀδύνατον V
 9/10 υἱὸν — ἀνθρώπου] υἱὸς ἀνθρώπου λέγεται Tim.¹ Tim.² ἀναγινωσκόμενον UK^u ἐνα γινώσκωμεν H
 10 ἐξ οὐρανοῦ κατεληλυθέναι Z ὁ om. NK^u 11 προσέλαβεν ἐξ ἧς ἐτέχθη Z ὁ om. N
 ὁ σταυρωθεὶς K^u σταυρωθῆναι P¹K^d 12 ταφῆναι P¹K^d 13 ἀνθρωπίνης] ἡμετέρας W
 14 ταφέντα καὶ ἀναστάντα P¹JK^du καὶ ἀναστάντα M in mg. καὶ om. M¹BW 15 ὁμολο-
 γοῦμεν VU κατ' ἐκεῖνο] κακεῖνο K^u 16 ὅτι U καὶ ὅτι HX 17 τῶν μαθητῶν om. P¹K^d
 ἐξεπαίδευσεν SM¹BXP¹WRUK^du, corr. M¹ με om. R μεν K^u 17/18 λέγουσιν εἶναι τὸν — ἀνθρώπου
 οἱ ἀνὸι φησὶ B οἱ ἀνὸι λέγουσιν εἶναι [εἶναι om. HX] M¹HXNW οἱ ἀνὸι εἶναι λέγουσι Z
 ἀνθρώπου] θῷ W 18/19 καὶ ἐκείνων — ἀνθρώπου om. Z 18 κακεῖνων M¹BW ἀποκρι-
 νομένων P¹K^d 19 με om. H ἐμὲ om. K^u 20 εἶναι HXRVK^u Tim.¹ om. MPSM¹BP¹N]WUZK^du
 ἐνταῦθα HU, corr. H 21 ὁμολογίας] πίστεως Tim.¹ μέλλων πᾶσι M¹BW γενέσθαι UK^u
 23 στερεὸν M¹BP¹WK^d 24 προσηγορίας] ὁμολογίας καὶ τῆς προσηγορίας VUK^u εἴτις V
 25 τοῦ θῷ H¹cor¹XN ὁμολόγησεν εἶναι K^u ἐπειδὴ γὰρ VU ἐν τούτῳ PSX ἐτέρου K^u
 26 ἀνόνητον V Tim.¹ Tim.² syr. ἀνθρωπίνῃ τὸν H ἀν spat. uacuuu N ἐντυγχάνειν HX εἰς
 σριάν ἐτύγχανεν NW κινδύνου ὑπῆρχεν N τὸ om. Z 27 ἢ om. PSI, corr. H
 μόνον om. N 28 τὴν τοῦ κῷ ἀνάστασιν N ἀληθινοῦ U

γέγονεν, ἐπειδήπερ οὐκ ἄλλος ἀνέστη εἰ μὴ ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀποθανών, τί ἕτερον τῇ τῶν
 τεσσαράκοντα ἡμερῶν αὐτοῦ διαγωγῇ γέγονεν ἢ ἵνα ἐκ πάσης ἀχλὺς τὰ τῆς πίστεως Act. 1, 3
 ἡμῶν καθαρῇ; διαλεγόμενος γὰρ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς καὶ συνδιατρίβων καὶ συναλι- Act. 1, 4
 ζόμενος ἀκριβέστερόν τε καὶ πολυπραγμονικώτερον διὰ τῆς ἀφῆς ἑαυτὸν ψηλαφᾶσθαι παρὰ
 τούτων, οὓς ἐπληττεν τὸ ἀμφίβολον, ἐνδιδούς διὰ τοῦτο καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν Ioh. 20, 19, 22
 εἰσῆιει πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τῷ φυσήματι τῷ ἑαυτοῦ παρείχεν ἅγιον πνεῦμα καὶ χαρι- 6
 ζόμενος τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως τῶν θείων γραφῶν ἀνεκάλυπτε τὰ ἀπόρρητα καὶ πάλιν ὁ
 αὐτὸς τὰ τραύματα τῆς πλευρᾶς καὶ τὰς διατρήσεις τῶν ἡλῶν καὶ πάντα τὰ τοῦ νεαροῦ
 πάθους ἐπεδείκνυ σημεῖα λέγων· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σὰρκα Lc. 24, 39
 καὶ ὅστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα, ὅπως ἂν ἐν αὐτῷ μεμενηκέναι 10
 γνωσθῇ ἡ ἰδιότης τῆς τε θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀδιαίρετος οὕτω τε μάθωμεν
 τὸν λόγον μὴ τοῦτο εἶναι ὅπερ ἐστὶν ἡ σὰρξ, ἀλλ' ἓνα υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸν λόγον ὁμο-
 λογήσωμεν καὶ τὴν σάρκα. ἥστινος πίστεως τοῦ μυστηρίου κοῦφος ὢν Εὐτυχὴς οὗτος
 καὶ ἀμέτοχος ὀφείλει νομίζεσθαι, ὃς τὴν φύσιν τὴν ἡμετέραν ἐν τῷ μονογενεῖ τοῦ θεοῦ
 οὔτε διὰ τῆς ταπεινότητος τῆς ἀνθρωπότητος οὔτε διὰ τῆς δόξης ἐπέγνω τῆς ἀναστά- 15
 σεως οὔτε τὴν ἀπόφασιν ἐφοβήθη τοῦ μακαρίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου
 τοῦ λέγοντος πᾶν πνεῦμα τὸ ὁμολογοῦν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἔλη- 1 Ioh. 4, 2, 3
 λυθέναι ἀπὸ θεοῦ ἐστὶν καὶ πᾶν πνεῦμα τὸ διαιροῦν Ἰησοῦν Χριστὸν PL 776
 ἀπὸ θεοῦ οὐκ ἐστὶν καὶ οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος. τί δέ ἐστιν τὸ διαι-
 ροῦν Ἰησοῦν εἰ μὴ τὴν ἀνθρωπίνην ἀπ' αὐτοῦ φύσιν ἀποχωρίζειν καὶ τὸ μυστήριον 20
 δι' οὐπερ ἐσώθημεν μόνου, πειρᾶσθαι μάταιον διὰ πλασμάτων ἀναιδῶν ἀπεργάζεσθαι;
 ὁ δὲ τὴν ἀχλὺν ὑφιστάμενος περὶ τὴν φύσιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἀναγκαιῶς καὶ
 περὶ τὸ πάθος αὐτοῦ τῇ παραπλησίαι τυφλώσει παραφρονεῖ. καὶ γὰρ εἰ τὸν σταυρὸν
 τοῦ δεσπότητος ψευδῇ μὴ νενόμικεν καὶ τὸ πάθος τὸ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας
 ἀναδεχθὲν ἀληθὲς γενόμενον οὐδαμῶς ἀμφιβάλλει, οὔτινος οὖν ἐπιγινώσκει τὸν 25
 θάνατον, ἐπιγινώσκῃ [καὶ] τὴν σάρκα καὶ μηδὲ τῆς ἡμετέρας αὐτὸν σαρκὸς ἀνθρώπου
 ἀπαρνείσθω, ὃν παθητὸν ἐγνω γενόμενον, ἐπειδήπερ ἡ ἄρνησις τοῦ ἀληθοῦς σώματος
 ἄρνησις ἐστὶν καὶ τοῦ πάθους τοῦ σώματος. εἰ τοίνυν δέχεται πίστιν Χριστιανῶν

MPSM¹BHXP¹N]WRVUZ, K[(= dlm). Tim.¹, Tim.² [14 ὅς — 16 ἀναστάσεως].

1 ἐπειπερ HXP¹NRK^du εἴπερ Tim.¹ τί δὲ καὶ K^u τί δὲ K^m ex corr. εἰς τί P¹K^d τῇ]
 ἢ PSP¹K^du Tim.¹ σαράκοντα K^u 2 αὐτοῦ ἡμερῶν διαγωγῇ P¹WVUK^d ἡμερῶν διαγωγῇ
 αὐτοῦ NK^u 3 μὲν γὰρ K^m ex corr. αὐτοῦ N 3/4 συναλιζόμενος SBXWRUZK^d, corr. B
 4 τε] δὲ PSM¹K^u om. B 5 τούτων] πάντων N ἐκδίδουσ V ἐδίδου B ἐνεδίδου K^m ex corr. ἀνεδίδου
 P¹K^d τούτων V καὶ om. MPSHXJRUVZK^m Tim.¹, corr. K^m 6 εἰσῆλθε HX τῷ]
 τὸ MSHJK^u 7 τὸ om. MPSJVUZK^u ἀπεκάλυπτε MPSJVUZK^u, corr. K^m 8 τὰ
 om. K^u 9 ἐπιδέκνυ K^u ἐπιδέκνυε HX ἐπεδείκνυ JU ἐπιδέκνυσιν BW ἐπεδείκνυτο Z σημεῖα]
 ἴδια BW 10 μεμενηκέναι ἐν αὐτῷ MPSJVUZK^m 11 γνωσθῇ VUZK^u τε om. BHXWVUK^u
 φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης Z τῆς om. M¹BWR ἀδιαίρετος VUK^u μανθάνομεν P¹K^d
 12 τοῦτον K^u τοῦ θεοῦ om. Tim.¹ 13 τοῦ om. R 14 καὶ om. B λογίζεσθαι P¹K^d
 ὅστις HXK^u ὡς Z τοῦ θῦ υἱῶι M¹BW υἱῶ τοῦ θῦ HXP¹JRK^du, K^m ex corr., Tim.¹ Tim.²
 argm. 15 τῆς ἀνθρωπότητος om. VUZK^m, corr. K^m οὔτε] οὐδὲ N 16 μακαρίου — καὶ om. S
 Ἰωάννου om. P¹K^d 17 τοῦ om. PSM¹BNWVUZ τοῦ θεολόγου X λέγοντος ὅτι M¹BW
 17/18 ἐληλυθέναι ἐν σαρκὶ R ἐληλυθέναι Z 19 τοῦ θῦ N τοῦτό HXNR τοῦ ἀντιχρίστου
 PSHP¹VUZK^d, corr. K^m τὸ τοῦ ἀντιχρίστου H^{corr} XNR 19/20 διαιρεῖν P¹K^d τὸν ἰῷ
 M¹BHXP¹WK^d τὸν χῦ N ἰῷ χῦ VUK^m 20 τὸ τὴν K^m ex corr. ἀπ' αὐτοῦ om. Tim.¹
 ἀπ' om. X 21 διὰ πλασμάτων] ἀνάπλασμα τῶν U 22 ἀφιστάμενος PSVUK^d ἐπιστάμενος K^u
 Χριστοῦ] κύ HX 23 τοῦ πάθους N παραφρονεῖν ZK^m εἰ om. K^u ἢ K^l εἰς X 23/24 τὸν
 τοῦ δεσπότητος σταυρὸν B 23 σταυρὸν] θησαυρὸν Z 24 μὴ νενόμικεν] μὲν ἐνόμησεν K^u
 τῆς om. X 25 ἀναδεχθὲν M¹BHXP¹WVUZK^u ἀληθῶς MM¹BJK^m ex corr. μὴδαμῶς K^d
 ἀμφιβάλοι MNJ οὖν om. P¹K^d 26 καὶ P¹K^du Tim.¹ om. MPSM¹BHXP¹WVUZK^m
 μηδὲν MPSJ μὴ διὰ HX σαρκὸς αὐτὸν BW σαρκὸς R 28 ἄρνησις — σώματος om. U ἐστὶν
 τε R τὴν πίστιν τῶν B

- καὶ ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ εὐαγγελίου μὴ τὴν οἰκείαν ἀκοὴν ἀποστρέφει, σκοπεῖτω
 1 Ioh. 19, 34 ποία φύσις διαπεπαρμένη τοῖς ἡλοῖς ἐν τῷ τοῦ σταυροῦ ξύλῳ κεκρέμαστο καὶ ἀνοι-
 γείσης τῆς πλευρᾶς τοῦ προσπεπηγότος τῷ σταυρῷ διὰ τοῦ δόρατος τοῦ στρατιώτου
 νοεῖτω πόθεν τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐρρῦη, ὥστε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ τῷ τε λουτρῷ
 καταρδεύεσθαι καὶ τῷ πόματι. ἀκουέτω δὲ καὶ τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου
 1 Petr. 1, 2 κηρύττοντος ὅτι ὁ καθαρισμὸς τοῦ πνεύματος διὰ τοῦ ῥαντισμοῦ γίνεται τοῦ αἵματος
 τοῦ Χριστοῦ, μηδὲ παροδικῶς ἀναγινωσκέτω τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου τὰ ῥήματα λέ-
 1 Petr. 1, 18. γοντος· εἰδότες ὅτι περ οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐξηγοράσθητε
 19 ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν πατροπαραδότου ἀναστροφῆς, ἀλλὰ τῷ τιμίῳ
 αἵματι ὡσανεὶ ἁμνοῦ ἁγίου καὶ ἁμώμου Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τοῦ μα- 10
 1 Ioh. 1, 7 καρίου δὲ Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου τῇ μαρτυρίᾳ μὴ ἀνθιστάσθω λέγοντος· καὶ τὸ
 PL 778 αἷμα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ
 1 Ioh. 5, 4-8 πάλιν· αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. τίς
 ἐστὶν ὃς ἐνίκησεν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ; οὗτος ὁ ἐρχόμενος δι' ὕδατος καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός, 16
 οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν ὕδατι καὶ αἵματι, καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν
 τὸ μαρτυροῦν, ἐπειδὴ τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. τρεῖς γάρ εἰσιν
 οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς τὸ
 ἐν εἰσιν, τὸ πνεῦμα δηλονότι τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τὸ αἷμα τῆς λυτρώσεως καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ
 βαπτίσματος, ἅπερ τὰ τρία ἐν ἐστὶν καὶ ἀμέριστα μένει καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν 20
 χωρίζεται συναφείας, ἐπειδὴ περ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐν ταύτῃ ζῇ καὶ προκόπτει τῇ
 πίστει, ἵνα μὴτε δίχα τῆς ἀληθοῦς θεότητος ἡ ἀνθρωπότης μὴτε δίχα τῆς ἀληθοῦς ἀν-
 θρωπότητος ἡ θεότης πιστεύηται.
- 6 Πρὸς μέντοιγε τὴν διαλαλίαν τῆς ὑμετέρας ἀκροάσεως ὡς Εὐτυχῆς ἀπεκρίνατο
 λέγων· ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ 25
 δὲ τὴν ἔνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ, θαυμάζω τὴν οὕτως ἀλλόκοτον καὶ οὕτω διεστραμ-
 μένην ὁμολογίαν μηδεμιᾷ τῶν δικαζόντων ἐπιτιμήσει δόξασαν ἐπιλήψιμον καὶ τὸν
 οὕτως ἄφρονα λόγον ἐν παραδρομῇ γεγονότα ὡς τῶν ἀκουσθέντων οὐδενὶ προσκρου-

MP5M¹BHXP¹NJWRVUZ, K [= dlm], Tim.¹, Tim.² [1 σκοπεῖτω — 4 ἐρρῦη, 22/23 ἵνα —
 πιστεύηται]

1 εὐαγγελικοῦ M¹BH¹XW 2 ἡ φύσις Z τοῖς ἡλοῖς διαπεπαρμένη N τοῦ οπι.
 K¹mu, corr. K^m κεκρέματο K¹, K^d ex corr. ἐκρέματο M¹B¹NW ἐκρέμαστο PS 2/3 νυ-
 γείσης PSM¹BP¹NWVUZK 3 προσπαγέντος P¹K^d στρατιωτικοῦ J 4 τὸ
 ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα M¹BW τοῦ] τὴν τοῦ MPSJVUK¹mu 5 καὶ τοῦ ἀποστόλου πέτρου S
 6 κηρύσσοντος M¹BW πνεύματος] θῦ M¹ 7 μὴτε HX 8 ὅτι K¹u τοῖς φθαρτοῖς
 M¹SP¹NRZK^dmu, corr. MK^m ἀργυρίου ἢ χρυσίου K^m ἡγοράσθητε VUK¹u 9 ματαίας]
 ἁμαρτίας P¹K^d τῷ οπι. M¹BWVU 10 ὡς M¹BW ἁμώμου καὶ ἁγίου NZ χυ ιυ
 MPSJRVK^m, corr. K^m χῦ U 10/11 μακαρίου — ἀποστόλου] ἀποστόλου ιῶ S 11 τοῦ ἀπο-
 στόλου οπι. P¹ τὴν μαρτυρίαν V τῇ μαρίᾳ K^d ἀνθιστάσθαι R ἀντιστάσθαι H ἀντίστασθε X
 ἐπανιστάσθω K¹u 12 Ἰησοῦ οπι. M¹BW ιν χῦ HX Tim.¹ τοῦ¹ οπι. S ὑμᾶς I¹K^d
 13 ἡ νίκη οπι. BH¹XNZK¹ ὑμῶν P¹K^d καὶ τίς M¹W, K^m ex corr. τίς δὲ HX 14 ὁ νικήσας
 HXK¹u ἡ νικήσασα NZ εἰ μὴ] ἡ U 15 αὐτός P¹K^d οπι. M¹ 14/15 ὁ υἱὸς — οὗτος οπι. K¹u
 15 οὗτος ἐστὶν M¹HP¹WRK^d, K^m ex corr. ἐλθὼν HX αἵματος] πυσ J Ἰησοῦς Χριστός οπι. B
 16 τῷ οπι. K¹u μόνω BW τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι VU 18 καὶ¹ οπι. SHI¹K^d τρεῖς
 εἰς P¹SRU 18/19 εἰς τὸ ἐν Z 19 τοῦ²] τὸ τοῦ R 20 βαπτίσματος] σώματος MJ τὰ οπι.
 M¹BHXP¹WRK^d αὐτῶν M¹B αὐτοῦ K¹u 22 ἀνθρωπότης γνωρίζηται [γνωρίζεται K¹u] P¹SI¹K^du,
 K^m ex corr. μήτε² — ἀνθρωπότητος οπι. Tim.¹ ἀληθοῦς οπι. K¹u 23 θεότης εἶναι K¹u
 πιστεύεται HXNRK¹u, corr. R 24 γέ] γάρ NZ ὡς] ὁ M¹corr JV 25 γεγενῆσθαι WV
 ἡμῶν οπι. K¹u πρὸ] περὶ K^d 26 δέ] μέντοι M¹BW δυτῶς NVUZK^m ἀλλήλοκο-
 τον K¹u οὕτω οπι. J 27 ἐπιλήψιμον K 28 παράφρονα K¹u 28/p. 19, 1 ἀκουσθέντων —
 προσκρουσάντων] ἀκουσάντων K¹u προσκρούσαντα M¹corr

σάντων, ὅποτε τὸν αὐτὸν τρόπον ἐστὶν ἀσεβὲς τὸ λέγειν ὡς ἐκ δύο φύσεων πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως ὁ μονογενὴς ἐστὶν υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὥσπερ ἐστὶν ἀθέμιτον τὸ διαβεβαιοῦσθαι ὡς μετὰ τὸ τὸν λόγον σάρκα γενέσθαι μία ἐν αὐτῷ φύσις ἐστίν. ὅπερ ὅπως ἂν μὴ Εὐτυχῆς ὀρθῶς εἴτ' οὖν ἀνεκτῶς ὑπολάβῃ ρηθέν, ἐπειδὴ περ ἐξ οὐδεμιᾶς ὑμῶν ἐπεστόμισται ψήφου, τὴν τῆς σῆς ἀγάπης ὑπομιμνήσκομεν ἀκρίβειαν, ἀδελφὲ τιμῶ- 5 τατε, ἵνα εἰ διὰ τῶν τοῦ θεοῦ οἰκτιρμῶν εἰς ἀπολογίαν περιστάται τὰ τοῦ πράγματος, ἡ ἀγνωσία τοῦ ἀμαθοῦς ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς φθορᾶς τῆς κατὰ τὴν οἰκίαν διανοίαν καθαρῇ. ὅστις μὲν οὖν, ὡς ἡ τάξις τῶν πεπραγμένων δηλοῖ, καλῶς ἀναχωρεῖν ἦν ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐνστάσεως, ὁπηνίκα τῇ ὑμῶν ἀποφάσει συνεχόμενος ὡμολόγει λέγειν ἑαυτὸν ὁ πρότερον οὐκ εἰρήκει, καὶ ταύτη ἐφησυχάζειν τῇ πίστει ἥ 10 ἐτύγχανεν πρῶην ἀλλότριος, ἀλλ' ὅποτε ἐν τῷ ἀναθεματιστέῳ ἀσεβεῖ δόγματι συναινεῖν οὐκ ἠβούλετο, ἔγνω αὐτὸν ἡ ὑμῶν ἀδελφότης ἐν τῇ οἰκίᾳ διαμένοντα κακοδοξίᾳ καὶ ἄξιον εἶναι τοῦ δέχεσθαι τὴν κρίσιν τῆς καθαιρέσεως. ἐφ' ὧι περ εἰ πιστῶς καὶ συμφερόντως ἄλγει καὶ εἰ βράδιον γοῦν ὅμως ἐπιγινώσκει ὅπως εἰς δέον ἡ τῶν ἐπισκόπων ἐπ' αὐτῷ αὐθεντία κεκίνηται, ἡ εἰ πρὸς τὸ τέλειον τῆς ἀπολογίας ἴδοι, ὥστε πάντα τὰ 15 παρ' αὐτοῦ κακῶς φρονηθέντα ἐναργεῖ καὶ παρούσῃ τῇ φωνῇ, καὶ οἰκίᾳ δὲ καταδικασθῆναι ὑπογραφῇ, οὐκ ἔσται καταγνώσεως ἄξιος ὁ περὶ τὸν διορθωθέντα ὁπόσος οὖν ἔλεος, ἐπειδὴ περ ὁ κύριος ἡμῶν ὁ ἀληθινὸς καὶ ἀγαθὸς ποιμὴν ὁ τὴν ψυχὴν θείας ὑπὲρ 10h. 10, 11 τῶν προβάτων τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὃς ἤλθεν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων σῶσαι, οὐκ ἀπο- 1c. 9, 56 λέσει, μιμητὰς ἡμᾶς τῆς οἰκείας ἀγαθότητος εἶναι βούλεται, ἵνα τοὺς μὲν ἀμαρτάνοντας 20 σωφρονίσῃ τὸ δίκαιον, τοὺς ἐπιστρέψαντας δὲ ὁ τῆς συμπαθείας μηδαμῶς οἶκτος ἀπώσῃται. τότε γὰρ ὄντως, τότε σὺν ἀγαθῷ τῷ καρπῷ τὸ τῆς πίστεως ἀληθὲς ἐκδικεῖται, ὅτε καὶ παρὰ τῶν τῆς δυσσεβείας ἐξάρχων ἡ οἰκία κακοδοξία καταδικάζεται. Πρὸς δὲ τὸ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν εὐσεβῶς καὶ πιστῶς ἐξανυσθῆναι τοὺς ἀδελφούς PL 782 ἡμῶν Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον, ἔτι γε μὴν καὶ τὸν υἱόν 25 μου Ἰλαρον τὸν διάκονον εἰς τὸν ἡμῶν ἀπεστάλκαμεν τόπον, οἷς Δουλκίτιον τὸν νοτάριον

MPSM¹BHXP¹NJWRVUZ, K [= dlm¹], Tim.¹

1 ἀσεβεία ἐστὶ M¹BW 2 υἱὸς — ἐστὶν om. K^{1u} τὸ om. MPSNVUZK^m, corr. MK^m
3 τὸ om. MPSM¹HXX, corr. MHK^m γεγενῆσθαι HXR μίαν UK^m ὅπως om. V¹
4 ἦτ' οὖν MM¹ ἡ γοῦν BHXK^{1u} ἐκτὸς NZ ὑπολάβοι M¹BWRK^{1u} τὸ ρηθέν M¹
ἡμῶν MPSHX 5 ἐπιστομῆσθαι X ἐπιστόμισται K^{1u} σῆς om. NZ 6 εἰ om. R τῶν οἰκτιρμῶν
τοῦ θῦ M¹BW τὰ om. W γράμματος HX 6/7 ἡ ἀγνωσία om. VU 7 τῆς om. M¹BWK^{1u},
K^m ex corr. 8 πρᾶξις HX καλῶς] καθὼς N 9 ἦν om. WR οἰκείας R 10 ταύ-
τη om. NZ ἐπισυχάζειν HRK^{1u} ἐπησυχάζειν X ἐφησυχάζε B ἐφησυχάζει W ἡ K^{1u} om. R
11 ὅποτε] ὁ [ὦ Z] πρότερον NZ καὶ ἀσεβεῖ WR 12 ἐβούλετο M¹BWU μένοντα
M¹BW, K^m ex corr. δόξη VU 13 εἶναι] οἶμαι PS τοῦ om. NZ 14 ὁμῶς] ὅπως R
ὅπως] πῶς HX ὡς P¹K^d 14/15 ἐπ' αὐτῷ ἡ τῶν ἐπισκόπων B 15 αὐθεντία ἐπ' αὐτῷ HN ἐπ'
αὐτὸν VU ἐπαύετο K^{1u} ἡ εἰ] εἰ PSHXP¹K^d Tim.¹ ἴν' εἰ M¹B, K^m ex corr. ἡ K^m ἐν ἡ K^m in marg.
ἡ τι N ὡς εἰ γε K^{1u} 15/16 τὰ — φρονηθέντα πάντα Z 16 κακῶς φρονηθέντα] καταφρονη-
θέντα R φρονηθέντα N ἐναργεῖ καὶ] ἐναργεῖν R ἐναργεῖ τῇ U θαρρούση B, K^m ex corr.
καὶ² om. X 17 γραφῇ J τῇ ὑπογραφῇ V ἐστὶ δὲ NVUZK^m, corr. K^m ἐστὶν R ἄξιον ZK^m
ὁ om. PSNVUZK^m 17/18 ὅπως οὖν MBH^{corr} P¹JVUK^dlu, K^m ex corr. ποιήσας WR 18 ἀγαθὸς
καὶ ἀληθινὸς U ψυχὴν ἑαυτοῦ BWR, K^m ex corr. ψυχὴν αὐτοῦ K^u ψυχὴν τὴν ἑαυτοῦ M¹luK^dl
θεὸς post ἑαυτοῦ coll. HX 19 τῶν² om. SM¹BHXWK^{1u} αὐτοῦ BK^u καὶ om. BTim.¹
20 βεβούληται BP¹RK^d βεβούλευται MPSNK^m, corr. M 21 ὑποστρέψαντας δὲ M¹B ἐπιστρέφοντας
δὲ SHXP¹WRK^d δὲ ἐπιστρέψαντας K^{1u} ὁ om. HX τῇ συμπαθείᾳ HN μηδαμῶς ὁ —
συμπαθείας οἶκτος VU οἶκτος μηδαμῶς NZK^{1u} 22 τότε om. W 23 ὅταν V ἡ om. HN
καταδικάζεται HXP¹JRVK, corr. J
24—p. 20, 5 om. M¹P¹NJRVUZK^dm 24—p. 20, 4 om. MPS 24 δὲ καὶ K^{1u} τὸ] τῶν X
εὐσεβῶς] ἀκριβῶς K^{1u} ἀνυσθῆναι K^{1u} 25 ῥενάτον BW μενάτον X 26 μου Ἰλαρον]
μᾶλλον K^{1u} Ἰλάριον BH^{corr}WTim.¹ Ἰλαρίωνα X ἀπεστείλαμεν H ἀπεσταλμένον X

τὸν ἡμέτερον, οὗ τὴν πίστιν ἐδοκιμάσαμεν, συνεζεύξαμεν, θαρροῦντες τὴν τοῦ θεοῦ παρε-
σομένην βοήθειαν ὥστε τὸν πλανηθέντα καταδικασθείσης τῆς σκαιότητος τοῦ φρονή-
ματος τοῦ οἰκείου σωθῆναι.

Ὁ θεὸς ἐρρωμένον σε διαφυλάττοι, ἀδελφέ προσφιλέστατε.

d. 13. m. Iun.
a. 449

Ἐδόθη Εἰδοῖς Ἰουνίαις Ἀστυρίου καὶ Πρωτογένους τῶν λαμπροτάτων ὑπάτων 6

L III 358
M VI 961

Ὁμοίως μαρτυρίαι ἁγίων πατέρων καὶ ὁμολογητῶν

1 Τοῦ ἁγίου Ἰλαρίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἐν τῷ περὶ πίστεως θ' λόγῳ

de trin. 9, 3

Οὐκ οἶδεν, οὐκ οἶδεν ὄντως τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ὡς Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν ὡς ἀληθῆ
θεόν, οὕτως καὶ ἀληθῆ ἄνθρωπον οὐκ ἐπίσταται. τοῦ γὰρ αὐτοῦ κινδύνου τὸ πρᾶγμα
τυγχάνει, ἐὰν Χριστὸν Ἰησοῦν ἢ πνεῦμα θεοῦ ἢ σάρκα τοῦ ἡμέτερου ἀρνησώμεθα σώμα- 10
τος. ἅπας τοιγαροῦν ὃς ἂν ὁμολογήσῃ με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
κἀγὼ ὁμολογήσω αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς· ὃς δ' ἂν ἀπαρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, κἀγὼ ἀρνή-
σομαι αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ταῦτα
ὁ λόγος σὰρξ γενόμενος ἔλεγεν καὶ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κύριος τῆς δόξης ἐδίδασκεν, 15
πρὸς τὴν τῆς ἐκκλησίας σωτηρίαν μεσίτης αὐτὸς ὑπάρχων ἐν ἑαυτῷ, (αὐτῷ) τούτῳ
τῷ μυστηρίῳ δι' οὐπερ θεῷ καὶ ἀνθρώποις ἐμεσίτευσεν, εἰς τυγχάνων τὸ συναιμόφτερον,
ἐκ τῶν ἐνωθεισῶν εἰς τὸ αὐτὸ τοῦτο δὴ φύσεων ἐν καὶ ταῦτό δι' ἐκατέρας φύσεως ὢν,
πλὴν οὕτως ὡς ἐν ἐκατέρῳ μηδετέρου χηρεύειν, μή πως παύσῃται θεὸς εἶναι τικτόμενος
ἄνθρωπος ἢ πάλιν ἄνθρωπος οὐκ ἦι τῷ διαμένειν θεός. οὐκοῦν τοῦτο τῆς ἐν ἄν- 20
θρώποις ἀληθοῦς πίστεως τὸ μακάριον τὸ τὸν μὲν θεὸν καὶ ἄνθρωπον κηρύττειν, τὴν
δὲ σάρκα καὶ λόγον ὁμολογεῖν καὶ τὸν τε θεὸν εἶδέναι ὅτι καὶ ἄνθρωπος εἴη, καὶ τὴν σάρκα
μὴ ἀγνοεῖν ὅτι καὶ λόγος ἐστίν.

Mt. 10, 32. 33

L III 359 2

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ

de trin. 9, 5—7

Ἐκ παρθένου τοίνυν τεχθεὶς ἄνθρωπος ὁ μονογενὴς θεὸς καὶ κατὰ τὴν συμπλή- 25
ρωσιν τοῦ καιροῦ μέλλων αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ ἀνθρώπου προκοπὴν εἰς θεὸν ἀπερ-
γάζεσθαι, ταύτην τὴν τάξιν ἐν ἅπασιν τοῖς εὐαγγελικοῖς λόγοις ἐφύλαξεν, ἵνα ἑαυτὸν
καὶ υἱὸν εἶναι θεοῦ διδάξῃ πιστεῦεσθαι καὶ ἀνθρώπου υἱὸν ὑπομνήσῃ κηρύττεσθαι,
τῷ μὲν ἄνθρωπος εἶναι λαλῶν ἅπαντα καὶ πράττων ἅπερ ἐστὶν θεοῦ, αὐτῷ δὲ καὶ τῷ
θεῷ ὑπάρχειν λαλῶν τε ἅπαντα καὶ πράττων ἅπερ ἐστὶν ἀνθρώπου, οὕτω μέντοι ὥστε 30

Hanc testimoniorum collectionem a Leone ei tomi exemplari adnexam esse quod mense Iulio a.
450 Constantinopolim misit, ex epp. 30. 31. 45 recte concluderunt Ballerini. eandem collectionem, sed
auctam repetiit Leo in appendice ep. 104 [A]

1—3 interpolata sunt in collectionem Theodoretī eran. 2, 162—165 [Tⁱ]

1. 2 = ep. 104, 2. 3

MSP [praeter 1—4], B H X W, K [= 1u], Tim.¹

p. 19, 26/1 τὸν ἡμῶν [ἐμὸν H K^{1u}] νοτάριον H X K^{1u} ὢν καὶ K^{1u} θαρροῦντες] τοιγαροῦν καὶ [καὶ
om. X] H X τὴν] τουτέστι X τοῦ θεοῦ] θείαν K^{1u} 1/2 παρεπομένην X 2/3 κατα-
δικασθείσης — οἰκείου om. K^{1u} 2 καταδικασθείσης τῆς φαυλότητος H X καταδικάσαντα τὴν
σκαιότητα BW 4 ὁ θεός — προσφιλέστατε om. B Tim.¹ post 5 coll. H X διαφυλάξει K^{1u}
θεωφιλέστατε K^{1u} 5 om. W K^{1u} Tim.¹ ἀστυρίου H X ἀστερίου MPS ὑπατείας ἀστερίου B
πρωτογένους H X πρωτόγονον H^{cor}

MPS

6 μαρτυρία P μαρτυρία τῶν S 7 ἐννάτω P 9 οὕτως ATⁱ ὄντως MPS 10 θεόν ATⁱ
ἀρνησώμεθα M 16 αὐτῷ addidi ex A 18 ταῦτόν PS 20 ἦι A εἰ PS ἐν M 22 λόγῳ S
τὸν τε P τότε MS 25 τοῖων om. S καὶ om. S 26 ὁ αὐτός M 28 ὑπομνήσει S
29 καὶ¹ om. S τῷ P τὸ MS 30 τε om. S

ταύτῃ αὐτῇ τῇ καθ' ἑκάτερον γένος αὐτὸν ὁμιλῖαι μὴδὲ πώποτε λαλεῖν εἰ μὴ μετὰ τοῦ σημαίνειν θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον. ἐντεῦθεν τοιγαροῦν τοῦ δελεάζειν τοὺς ἀπλουστέρους καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας τοῖς αἰρετικοῖς γίνεται πρόφασις, ὥστε τὰ παρ' ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα λαληθέντα ψευδομένους λέγειν ὡς κατ' ἀσθένειαν τῆς θείας εἴρηται φύσεως, **M VI 964** καὶ ἐπειδήπερ εἰς καὶ ὁ αὐτός ἐστιν ὁ πάντα λαλῶν ὅσαπερ καὶ ἐλάλει, φιλονικεῖν αὐτοῦς ⁵ περὶ ἑαυτοῦ πάντα αὐτὸν εἰρηκέναι. καὶ οὐδ' ἡμεῖς μὲν ἀρνούμεθα πάντας τοὺς ὄντας αὐτοῦ λόγους τῆς ἰδίας αὐτοῦ φύσεως εἶναι, ἀλλ' εἶπερ Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ οὔτε ὅτε ἄνθρωπος, τότε πρῶτον θεός, οὔτε μὴν ὅτε ἄνθρωπος, τότε οὐκ ἦν καὶ θεὸς οὐδὲ μετὰ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ κυρίῳ οὐχὶ ὅλος ἄνθρωπος καὶ ὅλος θεός, ἐπάναγκές ἐστιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι μυστήριον τῶν αὐτοῦ λόγων ὃ καὶ τοῦ τόκου καθέστηκεν. ¹⁰ καὶ ὅταν ἐν αὐτῷ κατὰ καιρὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ θεοῦ διαιρῇς, τότε τὰ τε τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου διαχώριζε ῥήματα, καὶ ὁπνίκα θεὸν καὶ ἄνθρωπον ὁμολογεῖς ἐν καιρῷ, (ἐν καιρῷ) τὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου διάκρινε ῥήματα· ὅταν δὲ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, πάλιν ἀνθρώπου καθόλου καὶ καθόλου θεοῦ τὸν καιρὸν εἶναι νοεῖς. εἴ τι τοιοῦτο λελάληται πρὸς τὸ μηνῦσαι τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, τῷ καιρῷ τὰ λεχθέντα ¹⁵ προσάρμοσον, καὶ ἐπειδήπερ ἄλλο ἐστὶν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου θεός, ἄλλο δὲ πάλιν ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ ἄλλο μετὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ θεὸν ὅλος ἄνθρωπος καὶ ὅλος θεός, μὴ συγχέῃς τοῖς καιροῖς καὶ τοῖς γένεσι τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον. ἀνάγκη γάρ κατὰ τὴν ποιότητα τῶν γενῶν καὶ τῶν φύσεων ἄλλην μὲν αὐτοῦ γεγενῆσθαι τὴν ὁμιλίαν μὴδέπω κατὰ τὸ τοῦ ἀνθρώπου τεχθέντος μυστήριον, ἄλλην δὲ ἔτι προσελαύνοντος τῷ θανάτῳ ²⁰ καὶ ἄλλην ἤδη τυγχάνοντος αἰωνίου. δι' ἡμᾶς τοίνυν ἅπαντα ταῦτα μένων Χριστὸς Ἰησοῦς καὶ τεχθεὶς ἄνθρωπος σώματος ἡμετέρου, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἡμετέρας ἐλάλησεν φύσεως, οὐ μὴν τῆς οἰκείας ἀποβαλὼν φύσεως τὸ εἶναι θεός. εἰ γὰρ καὶ ἐν τῷ τόκῳ καὶ τῷ πάθει καὶ τῷ θανάτῳ τὰς τῆς ἡμετέρας φύσεως πράξεις διή-
νυσεν, ὁμῶς ἅπαντα ταῦτα τῇ δυνάμει τῆς ἑαυτοῦ διεπράξατο φύσεως. 25

3

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ

L IIII 362

Ὁραῖς ἄρα οὕτω θεὸν καὶ ἄνθρωπον ὁμολογεῖσθαι ὥστε τὸν μὲν θάνατον τῷ de trin. 9, 11
ἀνθρώπῳ, τῷ δὲ θεῷ τῆς σαρκὸς λογίζεσθαι τὴν ἀνάστασιν; τὴν μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ ¹⁴
φύσιν ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἀναστάσεως νόει, τὴν δὲ κατ' ἄνθρωπον οἰκονομίαν ἐν τῷ
θανάτῳ ἐπίγνωθι. καὶ ἐπειδήπερ ἑκάτερα ταῖς οἰκείαις γεγέννηται φύσεσιν, ἕνα μοι ²⁰
Χριστὸν Ἰησοῦν ἐκεῖνον εἶναι μνημόνευε τὸν ὄντα ἀμφοτέρω. ταῦτα δὲ τούτου χάριν
διὰ βραχέων ὑπέδειξα, ἵνα ἑκατέρω φύσιν ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ νοεῖσθαι
μνημονεύωμεν· ὁ γὰρ ὢν ἐν μορφῇ θεοῦ ἔλαβεν δούλου μορφήν.

4

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζοῦ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῇ περὶ τῶν ἐπιφανίων

M VI 965

Ἐπειδὴ τοίνυν προῆλθεν ἐκ τῆς παρθένου θεὸς [μετὰ τῆς προσλήψεως] ἐν αὐτῇ ³⁵

3 = ep. 104. 4. 5

4. 5 = ep. 104. 12. 13. interpolata sunt in Theodoretī erañ. 2. 148. non sunt ipsa Gregorīi uerba, sed Graece uersa ex translatione Rufinī [CSEL 46] p. 100. 101. 103

MPS

1 αὐτῇ om. M μὴδέποτε S 5 φιλονικεῖν M 8 οὔτε] οὔτε μὴν M 9 ὅλος P'S
ὁ λόγος M ὅλος PS ὁ λόγος M 8⁵ ὁ P 13 ἐν καιρῷ addidi secundum A διά-
κριναι P 14 νοεῖς A νοῆς PS νόησον M 14/15 εἴ τι [τε S] τοιοῦτον PS ταῦτο in ταῦτα corr. M
15 τὸ] τῷ P τὸ] τῷ M 16 ἄλλος M ἄλλος M 20 τεχθέντος Tι τεχθέντα MPS
21 διαιωνίου M 23 φύσεως ἀποβαλὼν PS 23/24 καὶ ἐν τῷ πάθει καὶ ἐν τῷ S 29 νόει
τὴν M νοητὴν PS 30 ἐν ταῖς PS 34 τοῦ ἁγίου om. S τοῦ om. S 35 μετὰ τῆς προσλήψεως
ex ipso Gregorio interpolata 35/p. 22, 1 ἐν — ἑαυτοῖς scripsi secundum A ἐκ δύο τῶν ἐν αὐτῇ ἦν
προσέλαβεν ἀνθρωπεία φύσει ἐπειδὴ τῶν [ἐν — τῶν in mg. suppl. M] ἑαυτοῖς [ἐν αὐτοῖς S] MPS

ἦν προσέλαβεν ἀνθρωπείαι φύσει, (ἐν) ἐκ δύο τῶν ἑαυτοῖς ἐναντίων, σαρκὸς καὶ πνεύματος ὧν, τὸ μὲν αὐτῶν εἰς τὸν θεὸν προσελήφθη, τὸ δὲ τὴν χάριν παρέσχηκεν τῆς θεότητος.

5

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγα

Ἀπεστάλη μὲν, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος· διπλῇ γὰρ ἦν ἡ φύσις ἐν αὐτῷ. ἀμέλει 5
τοὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκοπίασεν καὶ ἐπείνησεν καὶ ἐδίψησεν καὶ ἡγωνίασεν καὶ ἐδάκρυσεν
ἀνθρωπίνου σώματος νόμῳ.

de fide 2, 58 6 Τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ ἐκ τῶν περὶ πίστεως λόγων τῶν
πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα λόγου β

1 Cor. 2, 8

Ὅθεν ἐκείνο τὸ ἀναγνωσθὲν ὡς ὁ κύριος τῆς δόξης ἐσταύρωται, μὴ τῇ ἑαυτοῦ 10
δόξῃ σταυρωθέντα νομίσωμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος, κατὰ μὲν
τὴν θεότητα θεός, κατὰ δὲ τὴν πρόσληψιν τῆς σαρκὸς ἄνθρωπος, Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ
κύριος τῆς δόξης ἐσταυρώσθαι λέγεται. καὶ γὰρ ἑκατέρας μετέχει φύσεως, τουτέστιν
ἀνθρωπίνης καὶ θείας· ἐν τῇ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ φύσει τὸ πάθος ὑπέμεινεν, ἵνα ἀδιαιρέτως

Ioh. 3, 13

καὶ κύριος τῆς δόξης καὶ υἱὸς ἀνθρώπου εἶναι λέγεται ὁ παθὼν, καθὼς γέγραπται ὁ 15
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς.

ibid. 77 7

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐν ἄλλῳ τόπῳ

Σιγάτωσαν τοιγαροῦν αἱ περὶ τῶν λόγων μάταιαι ζητήσεις· ἡ γὰρ τοῦ θεοῦ βασιλεία,
1 Cor. 2, 4 καθὼς γέγραπται, οὐκ ἐν πειθοῖς λόγων ἐστίν, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει δυνάμεως. φυλάξωμεν
τὴν διαφορὰν τῆς σαρκὸς τε καὶ τῆς θεότητος· εἰς γὰρ θεοῦ υἱὸς ἐν ἑκατέρῃ λαλεῖ, 20
ἐπειδὴ περ ἑκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. ἀλλ' εἰ καὶ ὁ αὐτὸς λαλεῖ, οὐχ ἐνὶ μέντοιγε
πάντοτε τρόπῳ λαλεῖ. ὁραῖς γὰρ ἐν αὐτῷ νῦν μὲν δόξαν θεοῦ, νυνὶ δὲ πάθη ἀνθρώπου.
ὡς θεὸς λαλεῖ τὰ ὄντα θεῖα, ἐπειδὴ περ λόγος ἐστίν· ὡς ἄνθρωπος λαλεῖ τὰ ὄντα ἀνθρώ-
πινα, ἐπειδὴ περ ἐν ταύτῃ ἐλάλει τῇ φύσει.

L IIII 363 8
de incarn.
sacr. 49

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου κατὰ Ἀπο- 26
λιναριστῶν

Ἀλλ' ἐν ὅσῳ τούτους ἐλέγχωμεν, ἀνεφύησαν ἕτεροι λέγοντες τό τε σῶμα τοῦ κυρίου
καὶ τὴν θεότητα μιᾶς φύσεως εἶναι. ποῖος αἰδῆς τὴν τοσαύτην βλασφημίαν ἡρεύξατο;
Ἀρειανοὶ γὰρ ἤδη τυγχάνουσιν ἀνεκτότεροι, ὧν ἡ ἀπιστία διὰ τούτους κρατύνεται,
ὥστε μείζονι φιλονεικίᾳ πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα μιᾶς οὐσίας μὴ λέγειν, ἐπει- 30
δὴ περ οὗτοι τὴν θεότητα τοῦ κυρίου καὶ τὴν σάρκα μιᾶς φύσεως εἶπεῖν ἐπεχείρησαν.

6—9 = ep. 104, 7—10. interpolata sunt in Theodoretī eran. 2. 143. 144

7 uersio differt ab Exc. Ephes. XIII

8 eiusdem fere uersionis eadem ecloga extat in codicis Vaticanī 1431 [R] florilegio 2. 65
[Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. XXXII 6 p. 48]

MPS

2 παρέσχε S	4 ὁμοίως — αὐτοῦ om. S	5 αὐτῷ PSA τούτῳ M	8 τοῦ ἁγίου om. S
τῶν] τοῦ PS	9 τὸν om. PS	11 ἐπεὶ M	αὐτός τε θς S
17 ὁμοίως om. S	ἐν ἄλλῳ τόπῳ om. S	19 πειθὸς M	23 ὄντα ² PSA om. M
25 ὁμοίως om. S	τῷ ¹ om. P	25/26 ἀπολιναριστῶν M	27 ἡλέγχωμεν M
28 ἡρεύξατο τὴν τοσαύτην ἀσέβειαν R	29 ἀνεκτότεροι τυγχάνουσιν R	πίστις R	30 ὥστε MPS
οἱς R	μείζονι M μείζων ἢ PS πλέον ἢ R	μὴ λέγειν μιᾶς οὐσίας R	

9

‘Ομοίως τοῦ αὐτοῦ μετ’ ὀλίγα

ibid. 52

Καὶ οὗτος λέγει μοι συνεχῶς τῆς ἐν Νικαίαι συνόδου ἑαυτὸν κατέχειν τὴν ἔκθεσιν. M VI 968
 ἄλλ’ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐξετάσει οἱ ἡμέτεροι πατέρες οὐχὶ τὴν σάρκα, τὸν δὲ τοῦ θεοῦ λόγον
 μιᾶς τῷ πατρὶ οὐσίας εἶναι εἰρήκασιν καὶ τὸν μὲν λόγον ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς προεληλυθέναι
 οὐσίας, τὴν δὲ σάρκα ἐκ τῆς παρθένου τυγχάνειν ὡμολογήκασιν. διὰ τί τοίνυν ἡμῖν 5
 τὸ μὲν τῆς ἐν Νικαίαι συνόδου προτείνουσιν ὄνομα, εἰσάγουσιν δὲ καινὰ καὶ ἅπερ οὐκ
 ἐνεθυμήθησαν πώποτε οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι;

- 10 ‘Ομοίως τοῦ ἀγιωτάτου Ἰωάννου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ὁμιλίᾳ
 τῇ περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου

Καθάπερ γὰρ δύο τινῶν ἀψιμαχίαι διαστάντων ἕτερός τις ἐν μέσῳ παρεντεθείς
 λύει τὴν τῶν ἐριζόντων μάχην τε καὶ διχόνοιαν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν. ὡργί- 11
 ζετο μὲν ἡμῖν δικαίως ὁ θεός, ἡμεῖς δὲ τῆς αὐτοῦ κατεφρονοῦμεν ὀργῆς τὸν φιλόφθονον
 δεσπότην ἀποστρεφόμενοι, καὶ μέσον ἑαυτὸν ἐμβαλὼν ὁ Χριστὸς ἑκατέραν φύσιν εἰς
 φιλίαν συνήγαγεν καὶ τὴν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπικειμένην ἡμῖν αὐτὸς τιμωρίαν ὑπέμεινεν.

11

‘Ομοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ἐν τῇ αὐτῇ ὁμιλίᾳ

15

Προσήνεγκεν τοίνυν ὁ Χριστὸς τὰς ἀπαρχὰς τῆς ἡμετέρας φύσεως τῷ πατρὶ καὶ
 τὸ δῶρον αὐτὸς ἐθαύμασεν ὁ πατὴρ διὰ τε τὴν τοσαύτην ἀξίαν τοῦ προσκομίσαντος
 καὶ τοῦ προσενεχθέντος τὸ ἄμωμον. καὶ γὰρ οἰκείαις ἐδέξατο τοῦτο χερσὶν καὶ τοῦ
 θρόνου μέτοχον εἶναι τοῦ οἰκείου πεποίηκεν καὶ τὸ πλεον, ἐν τῷ τῆς ἑαυτοῦ δεξιᾶς
 αὐτὸ μέρος καθίδρυσεν. οὐκοῦν ἐπιγινώμεν τίς ἐκεῖνος ὁ ἀκούσας ἐστὶν κάθου ἐκ Ps. 109, 1
 δεξιῶν μου; τίς ἦν ἡ φύσις ἐκείνη πρὸς ἣν εἶπεν· ἔσο τοῦ θρόνου μου κοινωνός; 21
 ἐκείνη ἦν ἡ φύσις πρὸς ἣν εἶπεν· γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Gen. 3, 19

12

Καὶ πάλιν τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου μετ’ ὀλίγα

Ποίωι χρήσομαι λόγῳ, ποίοις φθέγξομαι ῥήμασιν, ἀπορῶ. ἡ φύσις ἡ σαθρά,
 ἡ φύσις ἡ εὐτελής, ἡ πάντων ἐλάσσων ἀποδειχθεῖσα πάντα νενίκηκεν, ὑπερέβαλεν ἅπαντα. 25
 σήμερον ἀνωτέρα γενέσθαι πάντων ἡξίωται· σήμερον ἀπέλαβον ὅπερ ἐπὶ χρόνον πολὺν
 ἐπεθύμησαν ἄγγελοι· σήμερον ἀρχάγγελοι τῶν ἐπὶ πολὺ ποθυμένων θεαταὶ γενέσθαι
 δεδύνηνται καὶ τὴν φύσιν τὴν ἡμῶν ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ βασιλέως τῇ δόξῃ τῆς ἀθανασίας
 ἐκλάμπουσιν κατενόησαν.

13

‘Ομοίως ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Βολουσιανὸν τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου
 Αὐγουστίνου

L IIII 366

31

Νῦν δὲ οὕτως μεταξὺ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνεφάνη μεσίτης, ὥστε αὐτὸν ἐν τῇ ep. 137, 9
 τοῦ προσώπου ἐνότητι συνάπτειν ἑκατέραν τὴν φύσιν, καὶ τὰ ἐν ἔθει αὖξοντα τοῖς
 ἀήθεσιν καὶ τὰ ἀήθη συγκεράσαντα τοῖς ἐξ ἔθους.

10—12 = ep. 104, 15—17. interpolata sunt in Theodoretī eran, 2, 159. 160. ceterum non sunt ipsa
 Iohannis [PG 49, 445. 446. 448] uerba, sed Graece uersa ex translatione Latina

13—15 = ep. 104, 22. 23. 26. interpolata sunt in Theodoretī eran, 2, 165. 166

MPS

1 ὁμοίως om. S 2 οὗτος Tⁱ hⁱ A οὕτως MPS λέγειν PS 7 ποτε M 8 ὁμοίως
 om. S 11 τῶν ἐριζόντων τὴν S 15 ὁμοίως om. S 16 ὁ Χριστὸς om. M 23 καὶ
 πάλιν om. S Ἰωάννου om. S 24 ἀπορῶ PS A ἀγνοῶ M 30/31 ὁμοίως — Αὐγουστίνου]
 αὐγουστίνου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς βολουσιανόν S 32 οὕτως A οὕτως MPS ἐνεφάνη S
 33 τοῦ om. S 34 ἀήθη M ἀληθῆ PS

14 Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Αὐγουστίνου ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην

tractat. 78, 2

Τί τοίνυν, αἰρετικέ; ἐπεὶ δὲ Χριστὸς ἐστὶν θεὸς καὶ ἄνθρωπος, λαλεῖ μὲν ὡς ἄνθρωπος, συκοφαντεῖς δὲ θεόν; ἐκεῖνος ἐν αὐτῷ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑποῖ, σὺ ἐν ἐκείνῳ τολμαῖς ἐξευτελίσαι τὴν θεῖαν;

5

15 Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Αὐγουστίνου ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς πίστεως

Καὶ γὰρ ἡμέτερόν ἐστιν τὸ πιστεύειν, ἐκείνου δὲ τὸ εἰδέναι, καὶ οὕτως αὐτὸς ὁ θεὸς λόγος τὸ πᾶν ὑποδεξάμενος, ὅπερ ἐστὶν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος ἔστω καὶ ὁ προσληφθεὶς ἄνθρωπος ὑποδεξάμενος ἅπαν ὅπερ ἐστὶν θεοῦ, ἄλλο τι μὴ ἔστω πλὴν ὅπερ θεός. οὐ μὴν ἐπεὶ δὲ σαρκαρκεύμενος εἶναι λέγεται καὶ μικτός, μεμειῶσθαι τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ νομιστέον. οἶδεν μὴ γινῆναι θεὸς ἑαυτὸν δίχα τῆς οἰκείας φθορᾶς καὶ μὴ γινῆναι μέντοι γε κατ' ἀλήθειαν. οἶδεν οὕτως ἐν ἑαυτῷ ὑποδέξασθαι, ὥστε μὴδὲν αὐτῷ προσθήκης αὐξάνεσθαι· καθὼς οἶδεν, ἑαυτὸν ὅλον ἐνέχεεν, ὥστε μὴδὲν αὐτῷ συμβῆναι μειώσεως. μὴ τοίνυν κατὰ τὴν τῆς ἡμέτερας ἀσθενείας ἔννοιαν καὶ τὰ αἰσθητὰ τῆς πείρας διδάγματα στοχαζόμενοι ἐκ τῶν ἴσων τῶν ἑαυτοῖς μὴ γινυμένων κτισμάτων μεμῖχθαι νομίσωμεν θεόν τε καὶ ἄνθρωπον καὶ τῇ τοιαύτῃ συγχύσει τοῦ τε λόγου καὶ τῆς σαρκὸς ὥσανεὶ τι σῶμα γενόμενον. ἀπέστω οὕτω πιστεύειν, μή πως τῷ τρόπῳ τῶν συγχωνευομένων δύο φύσεις εἰς μίαν ὑπόστασιν ἐνηνέχθαι νομίσωμεν· ἡ γὰρ τοιαύτη μῖξις ἐστὶν ἐκατέρου μέρους φθορά. ὁ δὲ θεὸς ὁ χωρῶν, ἀλλ' οὐ χωρούμενος, ἐρευνῶν, οὐκ ἐρευνώμενος, πληρῶν, ἀλλ' οὐ πληρούμενος, ὁ πανταχοῦ ὁμοῦ ὢν ὅλος καὶ δι' ὅλων χωρῶν διὰ τοῦ ἐγγεῖναι τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ὡς οἰκτίρμων ἐμίγη τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπείᾳ, οὐ μὴν ἡ ἀνθρώπου φύσις ἐμίγη τῇ θεῇ.

16

Κυρίλλου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τῶν Σχολίων

t. 1 5 p. 226,

26—29

Hebr. 2, 14

Bar. 3, 38

Ἄνθρωπος ὠνόμασται καίτοι κατὰ φύσιν ὑπάρχων θεὸς ὁ ἐκ θεοῦ πατὴρ λόγος ὡς μετεσχηκῶς αἵματος καὶ σαρκὸς παραπλησίως ἡμῖν. ὥφθη γὰρ οὕτω τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐ μεθεῖς ὅπερ ἦν, ἀλλ' ἐν προσλήψει γεγονώς τῆς καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπότητος τελείως ἐχούσης κατὰ τὸν ἴδιον λόγον.

17

Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς

ibid. p. 222,

30—33

Εἰς οὖν ἄρα ἐστὶν ὁ καὶ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως θεὸς ἀληθὴς καὶ ἐν ἀνθρωπότητι μεμενηκῶς ὅπερ ἦν τε καὶ ἔστιν καὶ ἔσται. οὐ διαιρετέον οὖν ἄρα τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς καὶ εἰς θεὸν ἰδικῶς, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Χριστὸν Ἰησοῦν εἶναι φαμέν, τὴν τῶν φύσεων εἰδότες διαφορὰν καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηροῦντες αὐτάς.

L IIII 367 18

ibid. p. 228,

20—24

Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου μετὰ ἄλλα

Νοεῖται γὰρ πάντως ὡς ἕτερον ἐν ἑτέρῳ τὸ κατοικοῦν, τουτέστιν ἡ θεία φύσις

15 desumpta sunt ex libello fidei quem Leporius obtulit episcopis Africanis

16—18 = ep. 104, 28—30. interpolata sunt in Theodoretian. 2, 168. 169 [Ti]

16. 17 sunt ipsa Cyrilli uerba

35—p. 25, 3 ἐν ἑτέρῳ sunt ipsa Cyrilli uerba, cetera Graece uersa ex translatione Latina

MPS

1 ὁμοίως et Αὐγουστίνου om. S τὸν ἅγιον om. S 4 αὐτῷ MP αὐτῷ in ἑαυτῷ corr. S
6 ὁμοίως — πίστεως M ὁμοίως — ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην P
τοῦ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον S 12 αὐτῷ S 17 συγχωνευομένων PS συνευνομένων M 18 νομίσωμεν
θῷ τε καὶ ἄνθρωπον PS 21 ἐκχεῖται PS 28. 34 Κυρίλλου om. S 31 εἰς ἄνθρωπον om. PS 35 νοεῖτε PS

ἐν ἀνθρωπότητι καὶ οὐ παθοῦσα φυρμόν ἢ ἀνάχυσίν τινα καὶ μετάστασιν τὴν εἰς ὅπερ οὐκ ἦν. τὸ γὰρ ἐνοικεῖν ἐτέρωι λεγόμενον οὐκ αὐτὸ γέγονεν ὅπερ ἐστὶν τοῦτο ἐν ᾧ κατοικεῖ, νοεῖται δὲ μᾶλλον ἕτερον ἐν ἐτέρωι. ἐν δέ γε τῇ φύσει τοῦ λόγου καὶ τῆς **M VI 972** ἀνθρωπότητος μόνην ἡμῖν σημαίνει διαφορὰν τῶν φύσεων τὸ διάφορον· εἰς γὰρ ἐξ ἀμφοῖν νοεῖται Χριστός. οὐκοῦν τὸ ἀσύγχυτον εὖ μάλα τετηρηκῶς φησιν ἐν ἡμῖν ἐσκηνωκέναι **6** τὸν λόγον· ἓνα γὰρ υἱὸν οἶδεν μονογενῆ τὸν σάρκα γενόμενον καὶ ἐνανθρωπήσαντα. **Ioh. 1, 14**

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα μεμφομένη τὴν ἐν Ἐφέσῳ γενομένην σύνοδον κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ ἑτέραν ἐξαιτοῦντος γενέσθαι

- 12** Τῷ φιλανθρωποτάτῳ καὶ γαληνοτάτῳ Θεοδοσίῳ αὐγούστῳ Λέων ἐπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει συναχθεῖσα. Τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας **10** φιλανθρωπίας οἷσπερ πρώην εἰς τὴν καθέδραν Πέτρου τοῦ μακαριωτάτου ἀποστόλου πόθῳ τῆς καθολικῆς πίστεως ἐξεπέμψατε, τοσαύτην παρρησίαν ἐλάβομεν εἰς ἐκδίκησιν τῆς δι' ὑμῶν ἀληθείας καὶ τῆς εἰρήνης, ἵνα ἐν πράγματι οὕτως ἀπλουστέρωι καὶ ἀσφαλεῖ μηδὲν ἡγησώμεθα δύνασθαι καινοτομεῖσθαι πρὸς βλάβην, μάλιστα ὅταν εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν κριτήριον, ὅπερ ἐν τῇ Ἐφεσίων συναχθῆναι προσετάξατε, οὕτως ἀσφαλεῖς ἀπεστάλησαν, **15** ὥς εἰ τὰ γράμματα ἃ πρὸς τὴν ἀγίαν σύνοδον ἢ καὶ πρὸς Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον διεπεμψάμεθα, τῶν ἐπισκόπων ταῖς ἀκοαῖς δημοσιευθῆναι ὃ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος συνεχώρησεν, οὕτω τῇ φανερότητι τῆς καθαρᾶς πίστεως, ἣν τινα θεόθεν ἐμπνευσθεῖσαν καὶ παρελάβομεν καὶ φυλάττομεν, πᾶσα φιλονεικία καὶ ταραχὴ ἡσύχασεν ἂν, ἵνα μήτε ἡ ἀπαιδευσία περαιτέρω παρεφρόνησεν μήτε ἀφορμὴν βλάβης ἢ βασκανία ἐξεῦρεν. **20** ἄλλ' ὅταν τὰ ἰδικὰ πράγματα τῇ τῆς ἐκκλησίας ἀφορμῇ ἐγυμνάζετο, ἐτολήθη τι δι' ὀλίγων ἀσέβειαν, ὅπερ τὰς ἀπανταχοῦ ἐκκλησίας ἐτραυμάτισεν. μεμαθήκαμεν γὰρ οὐχὶ ἀδῆλῳ φήμηι, ἀλλὰ βεβαίῳ ἀγγέλῳ τῶν πραχθέντων Ἰλάρῳ τῷ διακόνῳ ἡμῶν, ὅστις πέφευγε διὰ τὸ μὴ ἀναγκασθῆναι βιαίως ὑπογράψαι, καὶ ἐπείσθημεν [μὲν] ἐν τῇ συνόδῳ συνελθεῖν πλείστους ἐπισκόπους, οἱ δηλαδὴ τῇ χρησίμῳ καὶ συνεχεῖ **25** προνοίᾳ ἐν τῷ κριτηρίῳ συμβαλέσθαι ἐδυνήθησαν, εἰ ἐκεῖνος ὅστις ἑαυτῷ τόπον ἄρχοντος ἐξεδίκησεν, ἐπισκοπικὴν ἐπιείκειαν φυλάξαι ἠνέσχετο, ἵνα ὥς τὸ ἔθος ἔχει, πάντων ταῖς ἀποφάσεσιν ἐλευθερίως προενεχθεῖσιν ἐκεῖνο ἡσύχῳ καὶ δικαίᾳ ὀρισθῇ διαγνώσει ὅπερ καὶ τῇ πίστει συνέτρεχεν καὶ τοῖς πλανωμένοις συνεβάλλετο. ἐν αὐτῇ

12 = Epist. coll. H 9 = coll. B 13. est translatio ipsius Leonis ep. 18 = Epist. ante Gesta Coll. 15

MPS

6 ἀνθρωπήσαντα S in PS secuntur Gesta [infra p. 55. 1]

MBVHX

7 ἐπιστολὴ Λέοντος — βασιλέα HX τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα Θεοδοσίον MBV 7/8 μεμφομένη — γενέσθαι HXΛ τὴν σύνοδον ἐξαιτοῦντος εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας γενέσθαι ὡς μεμφομένου [μεμφομένου M] τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν γενομένην [γενομένην δευτέραν BV] σύνοδον MBV 11 φιλανθρωπίας ἐντυχόντες MBV ἐπισκόπου καὶ ἀποστόλου HX 13 τῆς utroque loco melius abesset 14 ἡγησώμεθα MVH ὅτε H ὅτι X ἐπίσκοπον H ἐπ spat. vac. X 15 ἐφέσω HX ἀσφαλῶς BV 16 ἀγίαν HXΛ om. MBV πρὸς om. HX 17 ἀλεξανδρέων HX 19 καί] ἦν καὶ M πᾶση H ἂν om. HX 20 περαιτέρω] περ [παρ' X] ἐτέρω HX βασκανία HX *aemulatio* Λ ἀφροσύνη MBV ἐξηύρεν H 21 ἴδια HX τῇ HX om. MBV τι HX om. MBV 22 ἀσέβειαν om. MBV πανταχοῦ HX 23 ἀγγέλῳ scripsi, cf. *narratore* Λ διαγέλῳτι HX ἀγγελωτί H^{corr} διαγγέλωτι MBV τῶν πραχθέντων HX om. MBV 23/24 Ἰλάρῳ τῷ [Ἰλαροτάτῳ X] διακόνῳ ἡμῶν HX διὰ Ἰλάρου τοῦ ἡμετέρου διακόνου MBV 24 βιαίως HX^{corr} βεβαίως MBV ἐπιθῆκεν HX μὲν *delevi* μὲν spat. οὖν H μὲν οὖν X μὲν MBV 25 οἱ] ὦν HX καὶ HX om. MBV συνεχεῖ HX συγγενεῖ MBV 26 ἡδυνήθησαν V ἡδυνήθη ἂν HX εἰ om. H ἑαυτοῦ V τρόπον X 27 ἐπισκοπὴν X 28 προενεχθεῖσιν ^{M^{corr}} προσενεχθεῖσιν MHX προενεχθέντων BV; aut τῶν ἀποφάσεων aut προενεχθείσας restituendum

γάρ τῇ κρίσει οὐ πάντας τοὺς συνελθόντας συνεῖναι μεμαθήκαμεν· τινὰς γάρ ἀπορρι-
φέντας, ἄλλους δὲ μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντας, οἵτινες κατὰ τὴν γνώμην τοῦ προλεχθέντος
ἐπισκόπου ταῖς ἀσεβέσιν ὑπογραφαῖς αἰχμαλώτους τὰς χεῖρας ἐπέδωκαν (ἡδεῖσαν γάρ
βλαβερὸν τοῖς ἀγίοις αὐτῶν ἀξιώμασιν εἶναι, εἰ μὴ τὰ κελευσθέντα πεποιήκασιν), τοιαύτην
δὲ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν ἀπόφασιν, ἵν' ἐνὸς ἀνθρώπου ἀδίκως ἐναγομένου κατὰ πάσης
τῆς ἐκκλησίας χαλεπαίνει. ὅπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἀπο-
σταλέντες τοσοῦτον ἀσεβὲς καὶ ἐναντίον τῇ καθολικῇ πίστει ἰδόντες ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει
μηδεμιᾷ καταπονήσει δυνηθῆναι συγκαταθέσθαι, ὥστε μετὰ παρρησίας ἐν αὐτῇ τῇ
συνόδῳ διεμαρτύραντο οὐδαμῶς τοῦτο τὸ παρ' αὐτῶν δογματισθὲν δύνασθαι πάμπαν
δέξασθαι τὴν ἀποστολικὴν καθέδραν, ὅτι ὡς ἀληθῶς πάσης τῆς καθολικῆς πίστεως τὸ
μυστήριον, ὅπερ ἀπείη ἀπὸ τῶν καιρῶν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, σχίζεται, εἰ μὴ αὕτη
ἡ χαλεπωτάτη πρᾶξις, ἣτις πᾶσαν ἀσέβειαν ὑπερβάλλει, ἐξαλειφθεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ
ἡ διαβολικὴ κακουργία λεπτομερῶς ἀπατῶσα τοὺς ἀφελεστέρους τῷ τρόπῳ τούτῳ
τινῶν τὴν ἀπαιδευσίαν ἐπὶ ὁμοιώματι τῆς εὐσεβείας ἀπατᾶν ἐπεχείρησεν, ἵνα ὑπὲρ τῶν
ὑγιεινῶν τὰ βλαβερὰ συμβουλευέσῃ, ἀποκινήσατε, παρακαλοῦμεν, ἀπὸ τῆς συνει-
δήσεως τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τὸν κίνδυνον τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς πίστεως καὶ ὅπερ
ἐπὶ τοῖς κοσμικοῖς πράγμασιν τῇ ἰσότητι τῶν ὑμετέρων νόμων συγχωρεῖται, καὶ ἐν τοῖς
θείοις δόγμασι σκεψάμενοι παράσχετε, ἵνα τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ βίαν μὴ ἐπενέ-
γῃται ἡ ἀνθρωπίνη προπέτεια. Ἰδοὺ γὰρ ἐγώ, Χριστιανὲ καὶ αἰδέσιμε βασιλεῦ, μετὰ
τῶν συλλειτουργῶν μου πληρῶν τὰ περὶ τὴν αἰδῶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας καθαρῶι
πόθῳ ποιοῦμαι τὴν διακονίαν, ἐπιθυμῶν ὑμᾶς ἐν πᾶσιν ἀρέσαι θεῶι, πρὸς ὃν ὑπὲρ
ὑμῶν αἱ ἐκκλησίαι καταδέονται, μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ κυρίου αἵτιοι τῆς σιωπῆς κρι-
θῶμεν· παρακαλοῦμεν ἐνώπιον τῆς μιᾶς θεότητος τῆς ἀδιαιρέτου τριάδος, ἣτις φύλαξ
οὖσα ὑμέτερα καὶ αὐθέντρια τῆς βασιλείας, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ, πάντα
ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει εἶναι κελεύσατε, ἐν ᾗ γεγόνاسι πρὸ πάσης κρίσεως, ἕως ἂν
ἀπὸ παντὸς τοῦ κόσμου μείζων ἀριθμὸς συναχθῇ τῶν ἐπισκόπων, μήτε μὴν ἄλλοτρίαι
ἁμαρτίαι ἀνέχεσθε ἑαυτοὺς βαρυνθῆναι, ἐπειδὴ ὅπερ ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστὶν εἰπεῖν, δε-
δοίκαμεν μὴ ἀπ' ἐκείνου οὐ ἡ θρησκευτικὴ βλάβηται, ἀγανάκτησις παρακολουθήσῃ. πρὸ
ὀφθαλμῶν ἔχετε καὶ πάσῃ τῇ τῆς καρδίας ὀξύτητι εὐλαβῶς προσέχετε τοῦ μακαρίου
Πέτρου τὴν δόξαν καὶ τοὺς κοινούς στεφάνους πάντων τῶν μετ' αὐτοῦ ἀποστόλων πάν-
των τε τῶν μαρτύρων τὰ νικητήρια, οἷς οὐ γέγονεν ἄλλη ἀφορμὴ τοῦ πάθους εἰ μὴ ἡ
ὁμολογία τῆς ἀληθινῆς θεότητος καὶ τῆς ἀληθινῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ. ὥτινι
μυστηρίῳ ἐπειδὴ νῦν ἀσεβῶς ἀπὸ ὀλίγων ἀφρόνων ἐναντιοῦται, πάντων τῶν μερῶν

MBVHX

- 1 τοὺς — συνεῖναι HX οὖς συνελθεῖν συνεῖναι MV οὖς συνιέναι B 1/2 τινὰς — μεμαθήκαμεν
HX om. MBV 2 τὴν om. MV προγραφέντος HX 3 ταῖς] τὰ ὡς HX ὑπογραφαῖς
αἰχμαλώτους] τοὺς αἰχμαλώτους ὑπογραφαῖς X 5 ἀπόφασιν scripsi secundum Λ πρόφασιν
MBVHX 6 οἱ om. MBV 7 καὶ — πίστει HX om. MBV ἰδόντες ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει
turbata 8 καταπονήσει scripsi cf. *oppressione* Λ κατανοήσει MBVHX 9 αὐτοῦ X
10 πάσης om. HX 11 μυστήριον MHX μαρτύριον BV ἀπείη M ἀπείει X 12 εἰ τις VH
ὑποβάλλει M ἀπαλειφθεῖ HX 13 ἀπαιτῶσα HX τούτων HX 14 τινῶν HX om. MBV
14/15 τῶν ὑγιεινῶν H τὸν ὑγιῆ ὄντα X τῶν ὑγιαίνοντων τὰ MBV 17 συγχωρεῖται HΛ
συγχωρεῖτε MBVX 18 σκεψάμενοι H om. VX παράσχει τινὰ τὸ εὐαγγέλιον [εὐαγγέλιον X] HX
18/19 ἐπενέγκη BV προεπενέγκηται HX 19 ἡ om. BV αἰδεσίω H 20 τοῦ συλλειτουργοῦ MBV
τὴν] τῆς V 22 ἡμῶν VX καταδέονται H καταδύονται X 22/23 κατακριθῶμεν BV
23 θεότητος] θεότητος παρακαλοῦμεν ἐνώπιον HX εἴτις H 24 αὐθέντια HX 25 ἕως BV
ὡς MHX 26 ἀπὸ om. MBV τοῦ om. X συναχθεῖ MBV ἄλλοτρίω V 27 ἀνέχεσθε
M^{corr} ἀνέχεσθαι MBV ἀνασχῆσθε HX βαρυνθῆναι X ἐστὶν ἡμῖν H^{corr} X ἐστὶν H
28 παρακολουθήσει HX 29 ἐχέτω HX πάσῃ om. MBV 32 ἀληθινῆς om. HX
33 ἐναντιοῦνται HX

ἡμῶν αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας μετὰ στεναγμῶν καὶ δακρύων καταδέονται διὰ τῶν ἐπισκόπων, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι πιστῶς ἀντειρήκασιν καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος λίβελλον ἐκκληΐου ἐπιδέδωκεν, γενικὴν σύνοδον κελεύσατε ἐν τῇ Ἰταλίᾳ συνελθεῖν, ἥτις πάντα τὰ προσκόμματα οὕτως ἀποκινήσει καὶ καταπραυνεῖ, ἵνα μὴ περαιτέρω τί ποτε ἢ περὶ τῆς πίστεως εὔρεθῃ ἀμφίβολον ἢ ἐν τῇ ἀγάπῃ 5 μεμερισμένον, συνερχομένων δηλαδὴ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐπαρχιῶν ἐπισκόπων, ἵνα ὅσοι καταπονηθέντες ἀπειλαῖς καὶ ὕβρεσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας ἐξέκλιναν, εἰς σωτηρίας παραμυθίαν ὁλόκληρον ἀνακληθῶσιν, καὶ αὐτοὶ δὲ ὧν ἐστὶν ἡ σκληροτάτη ἀπόφασις, ἐὰν γνώμῃς κρείττωσιν ἐπακολουθήσωσιν, ἀπὸ τῆς ἐνότητος τῆς ἐκκλησίας μηδαμῶς ἀποστῶσιν. ὅπως γὰρ μετὰ τὴν ἐκκλητον τοῦτο ἀναγκαιῶς αἰτοῦμεν, 10 τῶν κατὰ Νίκαιαν κανόνων αἱ ψῆφοι μαρτυροῦσιν, αἵτινες ἀπὸ τῶν πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἐπισκόπων καθιδρύθησαν, οὐσπερ ὑπετάξαμεν. συνέλθετε τοῖς καθολικοῖς τῷ ὑμετέρῳ πατρῷϊ καὶ ὅτε παρρησίαν τῆς πίστεως εἰς ἐκδίκησιν, ἥντινα σωιζομένης τῆς αἰδοῦς τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας οὐδεμία βία, οὐδεμία κοσμικὴ ἀπειλὴ δυνήσεται ἀποκινήσει. ὅταν γὰρ τῆς ἐκκλησίας τὰ δόγματα γυμνάζωμεν, τῆς ὑμε- 15 τέρας βασιλείας καὶ σωτηρίας φροντίζομεν, ἵνα τῶν ὑμετέρων ἐπαρχιῶν ἡσύχῳ δικαιοῦματι ἀπολαύητε. ἐκδικήσατε κατέναντι τῶν αἰρετικῶν τὸν ἀσάλευτον τῆς ἐκκλησίας θεσμόν, ἵνα καὶ τῆς ὑμετέρας βασιλείας τῇ δεξιᾷ τοῦ Χριστοῦ ἐκδικηθῇ τὸ κράτος.

*Ἴσον σάκρας ἀποσταλείσης παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως L IIII 65
Μαρκιανοῦ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους περὶ τοῦ συνελθεῖν πάντας M VI 552
εἰς τὴν Νικαέων 21

- 13 Νικηταὶ Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς ἑνδοξοὶ τροπαιοῦχοι ἀεισέβαστοι [Λέοντι καὶ] Ἀνατολίῳ. Τῶν πραγμάτων ἀπάντων δεῖ προτιμᾶσθαι τὰ θεῖα· τοῦ θεοῦ γὰρ τοῦ παντοκράτορος εὐμενοῦς καθεστῶτος τὰ τῆς κοινῆς πολιτείας καὶ φυλάττεσθαι καὶ L IIII 68 βελτιοῦσθαι θαρροῦμεν. ἐπειδὴ τοίνυν ἀμφιβολίαι τινὲς περὶ τὴν ὀρθόδοξον θρη- 25 σκεῖαν ἡμῶν γεγενῆσθαι δοκοῦσιν, καθάπερ καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης Λέοντος δηλοῖ, τοῦτο ἰδικῶς τῇ ἡμέτερᾳ ἡρεσεν ἡμερότῃ ἵνα ἁγία σύνοδος ἐν τῇ Νικαέων πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας συγκροτηθῇ ἐφ' ᾧ τε συμβαινόντων τῶν λογισμῶν καὶ πάσης τῆς ἀληθείας ἐρευνηθείσης ἐκποδῶν τε γενομένων τῶν σπουδῶν αἷς πρώην τινὲς χρῆσάμενοι τὴν ἁγίαν καὶ ὀρθόδοξον θρησκείαν 30 διετάραξαν, τὴν ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν εἰς ἅπαντα χρόνον σαφέστερον ἐπιγυνωσθῆναι, ὥστε τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν δύνασθαι εἶναι ἀμφιβολίαν ἢ τοι διχόνοιαν. ὅθεν ἡ ἀγιότης

13 = Epist. coll. H 17 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, i. versio Latina extat in Rerum Chalcedonsium coll. Vaticana 1 [Λ^a], altera in Epist. ante Gesta Coll. 31 [Φ^c]

MBVHX

1 μετὰ — δακρύων om. MBV 2 ὑμέτεροι HX ἀντήρκαν X ἀντήρικαν H 2/3 αὐτοῖς ἐκείνοις HXΛ αὐτὸς ἐκείνοισ M αὐτὸς ἐκείνοισ BV 3 λίβελλον ἐκκλησίας τοῦ φλαβιανοῦ ἐπίσκοπος ἐπέδωκεν HX 4 τῇ om. HX ἀποκινήσει] ἀπόκειται X 4/5 καὶ — ποτε om. X καταπραύνει B 8 σωτηρίαν X ἐστὶν om. BV 9 κρείττωσιν] κρίττωσιν H κηρύττωσιν X 11 καὶ κανόνων X οἵτινες HX 12 καθιδρύθησαν BV καθιδρύονται HX οὐσπερ Λ ὥσπερ MBVHX 13 τῷ] αἰτῶ τῷ HX ἡμετέρῳ BV πατρῷϊ om. HX 14 αἰδῶ M V βία MHXΛ κακία BV 15 τῆς] τὰ τῆς HX 16 βασιλείας HXΛ εὐσεβείας MBV φροντίζωμεν X δικαιώματα HX 17 ἀπολαύετε M τελεῖ εἴτε HX 18 Χριστοῦ] θῷ HX ἐκδικηθῇ V

MBHXΛ^aΦ^c

19 πραγμ. πρακτικὸν τῆς δ' συνόδου B ἀρχὴ συνό(δ) τῇ ἐν χαλκηδόνι HX 20 ἀπανταχῇ 11 22 οἱ νικηταὶ HX 22/23 Λέοντι καὶ δεξιᾷ 23 καὶ ὡσαύτως ἀνατολίῳ καὶ λοιποῖς ἐν πᾶσιν HX γὰρ θῷ HX 27 ἰδικῶς] εἰρηκῶς HX ἡρεσεν τῇ ἡμῶν HX 28 ἡ ἁγία HX συγκροτηθῇ HX 29 τέ HXΛ^aΦ^c om. MB 31 ἐτάραξαν HX εἰς ἅπαντα χρόνον HX cuncto saeculo Λ^aΦ^c om. MB

ἡ σὴ μεθ' ὧν ἂν ἀρέσῃ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων καὶ οὖς ἂν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν
 M VI 553 ὑπὸ τὴν φροντίδα τελουσῶν τῆς σῆς ἱερωσύνης ἀξιοπίστους καὶ [οὖς] πρὸς τὴν τῆς ὀρθο-
 δόξου θρησκείας διδασκαλίαν ἐμπαρασκεύους ὑπάρχειν δοκιμάσῃ, ἐπὶ τὴν προειρη-
 μένην Νικαέων πόλιν ἐντὸς Καλανδῶν Σεπτεμβρίων ἐλθεῖν σπουδασάτω. ἴστω δὲ
 ἡ σὴ θεοφιλία καὶ τὴν ἡμετέραν θειότητα τῇ σεβασμίᾳ παρεσομένην συνόδῳ, εἰς
 μὴ τυχὸν δημόσιαί τινες χρεῖαι εἰς ἐκστρατεῖαν ἡμᾶς ἀπασχολήσουσιν.

Ἄλλος σε διαφυλάττοι εἰς πολλοὺς ἑνιαυτούς, ἀγιώτατε καὶ ὁσιώτατε πάτερ.
 d. 23. m. Mai. Ἐδόθη τῇ πρὸ δέκα Καλανδῶν Ἰουνίων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεῖαι τοῦ
 a. 451 δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

L IIII 73 Ἰσον δευτέρου βασιλικοῦ γράμματος πεμφθέντος τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ 10
 M VI 557 συνδραμούσῃ περὶ τοῦ δεῖν μετελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδονέων

14 Νικηταὶ Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς ἑνδοξοὶ τροπαιοῦχοι μέγιστοι ἀεισέβαστοι
 τῇ θεοφιλεῖ συνόδῳ. Σπεύδοντας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγίαν παραγενέσθαι σύνοδον ἐπέσχε
 δημοσίων καὶ σφόδρα ἀναγκαίων πραγμάτων αἰτία· ἔγνωμεν δὲ ἐκ τῶν γεγραμμένων
 παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας ὡς ὅτι πλείους ἐξ ὑμῶν καὶ διὰ τὸ τοῦ σώματος ἀσθενές 16
 καὶ δι' ἑτέρας αἰτίας διαφόρους κάμνουσιν. ὅθεν εἰ καὶ τὰ μάλιστα πολλὰ τῶν δημοσίων
 πραγμάτων ἐνταῦθα μένειν ἡμᾶς ἀναγκάζει, ὅμως προτιμότεραν ἡγούμεθα πάντων τῆς
 ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως τὴν φροντίδα. καὶ γὰρ οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι
 καὶ πρεσβύτεροι οἱ ὑπὲρ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου Λέοντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου
 τῆς πανευδαίμονος Ῥώμης παραγενόμενοι ἐδεήθησαν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ὥστε 20
 παντὶ τρόπῳ παρεῖναι ἡμᾶς τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ, διαβεβαιούμενοι ὡς οὐχ αἰροῦνται
 αὐτόθι παραγενέσθαι ἀπούσης τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας. κατὰ δὲ τὴν αἴτησιν τῆς ὑμε-
 τέρας θεοσεβείας καὶ αὐτοὶ σφόδρα ἐπιζητοῦντες ταχέως τὴν ἀγιωτάτην ὑμῶν σύνοδον
 συγκροτηθῆναι σπεύδομεν θᾶττον πρὸς ὑμᾶς ἀφικέσθαι. ὅθεν εἰ παρασταίῃ τῇ ὑμε-
 τέραι θεοσεβείᾳ, εἰς τὴν Χαλκηδονέων πόλιν παραγενέσθαι καταξιώσατε. ἐκεῖσε 25
 γὰρ ἐκδραμούμεθα, εἰ καὶ ἐνταῦθα δημόσια ἡμᾶς ἐπέχουσι χρεῖαι, ἐπειδὴ τὰ συμβαλλό-
 μενα τῇ ἀληθείᾳ καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ τῇ εἰρήνῃ καὶ εὐταξίᾳ τῶν ἀγιωτάτων καὶ
 καθολικῶν ἐκκλησιῶν πάντων ἡγούμεθα προτιμότερα. καὶ οὐκ ἀμφιβάλλομεν ὡς τοῦτο
 ἀρέσει καὶ τῇ ὑμῶν ἀγιότητι, ἵνα μὴ καὶ τὸ στενὸν τῆς πόλεως πλεῖον ὑμᾶς παρασκεύ-
 σῃ καμῖν καὶ ἀπούσης τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἐπὶ πολὺ τὰ τῆς ἀγίας συνόδου 30
 δόξῃ παρέλκεσθαι. εὐχέσθαι δὲ καταξιώσατε ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας βασιλείας, ὥστε

14 = Epist. coll. H 19 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, 2. Latinae
 versiones extant duae, altera in Rerum Chalcedonsium coll. Vatic. 2 [A^a], altera in Epist. ante
 Gesta coll. 34 [Φ^{cr}]

MBHXΛ^aΦ^{cr}

1 θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε HX καὶ οὖς ἂν] κλείουσιν H κλείουσιν X 2 τῆς σῆς
 ἀγιωσύνης τελουσῶν B ἱερωσύνης HXΛ^aΦ^{cr} ἀγιωσύνης MB οὖς om. Λ^aΦ^{cr} 3 δοκιμάσει HX
 3/4 τῇ προειρημένη HX 4 πόλιν om. HX ἐλθεῖν HXΛ^aΦ^{cr} om. MB 6 χρεῖαι τινες HX
 ἐκστρατεῖαν HXΦ^{cr} ἐκστρατεῖαν MBΛ^a ἡμᾶς HXΛ^aΦ^{cr} om. MB ἀπασχολήσωσιν MHX
 7 φυλάξει H φυλαττώσει X 8 τῇ πρὸ δέκα HXΛ^aΦ^{cr} πρὸ δεκαῆς MB ἐκ κωνσταντινουπό(ο) B
 10 ὁμοίως Ἰσον HXΛ^a βασιλικοῦ γράμματος δευτέρου HX τῇ αὐτῇ MB 12 οἱ νι-
 κηταὶ HX οὐαλεντινός H μέγιστοι om. MB 14 ἀναγκαιοτάτων MB αἰτίας HX.
 corr. H 15 ἡμετέρας X ὑμῶν B ὡς om. MB 17 μένειν ἡμᾶς ἐνταῦθα HX ἀναγ-
 κάζη M 18 καὶ γὰρ καὶ MB 21 διαβεβαιωσάμενοι MB οὐκ HX 22/23 ἡμετέρας H
 24 σπεύδωμεν MHX παρέσται HX 27 καὶ om. X 29 πλεόν HX 29/30 παρ-
 ασκευάσῃ [παρασκευάσει H] καμῖν HXΛ^aΦ^{cr} παρασκευάσει καὶ μὴν M ἀγανακτήσαι παρασκευάσῃ καὶ
 μὴν B

καὶ τοὺς πολεμίους ὑφ' ἡμῖν γενέσθαι καὶ τὴν εἰρήνην βεβαιωθῆναι τῆς οἰκουμένης καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐν ἀμεριμνίαι διαγείν, ὅπερ καὶ νῦν ὑμᾶς ποιεῖν πεπιστεύκαμεν.

Ὁ θεὸς ὑμᾶς διαφυλάττοι εἰς πολλοὺς ἐνιαυτοὺς, ἀγιώτατοι.

Ἰσον βασιλικοῦ γράμματος ἀποσταλέντος παρὰ τῆς εὐσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου L IIII 69
 βασιλίδος Πουλχερίας πρὸς τὸν κονσουλάριον Βιθυνίας Στρατήγιον περὶ τοῦ M VI 556
 φροντίσαι τῆς κατὰ τὴν σύνοδον εὐταξίας πρὸ τοῦ δόξαι ἀπὸ τῆς Νικαέων εἰς ὃ
 τὴν Χαλκηδονέων μεταστῆναι τὴν σύνοδον

- 15 Σκοπὸς τῇ ἡμετέραι γαληνότητι πρὸ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τὰς ἀγίας τοῦ
 θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς ἱερωμένους ἐν εἰρήνῃ διατελεῖν τὴν τε ὀρθόδοξον πίστιν,
 ἣν συνέχειν τὴν ἡμετέραν πεπιστεύκαμεν βασιλείαν, ἀτάραχον καὶ ἀσάλευτον παρὰ παντὸς 10
 τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους φυλάττεσθαι. ὅθεν πρώην μικρᾶς τινος ἀνακυψάσης
 διχονοίας πολλὴν ἐθέμεθα φροντίδα ὥστε τὴν ἀπανταχόθεν τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων
 πληθύν εἰς ταυτὸν ἀθροισθῆναι ἐν τῇ Νικαέων ἐφ' ᾧ τε τῇ πάντων ὁμογνωμοσύνη
 πάντα μὲν τάραχον ἐκποδῶν γενέσθαι, εἰς δὲ τὸ ἐξῆς βεβαίαν καὶ ἀσάλευτον τὴν εὐαγγ
 πίστιν κρατύνεσθαι. ἐπεὶ οὖν κατὰ τὸ ἡμέτερον θέσπισμα οἱ μὲν θεοσεβέστατοι ἐπί- 15
 σκοποι παραγεγόνασιν ἅπαντες ἀναμένοντες τὴν παρουσίαν τοῦ ἡμέτερου κράτους,
 ἦτις μετ' οὐ πολὺ θεοῦ συνεργοῦντος παρέσται, τινὲς δέ, ὡς ἐπυθόμεθα, τῶν ταραττειν
 εἰωθότων καὶ συγχεῖν τὴν τῶι θεῷ φίλην εὐταξίαν ἐπεισφρήσαντες ἑαυτοὺς τῇ Νικαέων
 κληρικοί τε καὶ μονάζοντες καὶ λαϊκοὶ θορυβεῖν ἐπιχειροῦσι, διαφιλονεικοῦντες παρὰ τὰ
 ἡμῖν δεδοκιμασμένα, ἀναγκαιῶς τόδε τὸ εὐσεβὲς πρὸς τὴν σὴν λαμπρότητα διαπεμπόμεθα 20
 γράμμα ὥστε σε μετὰ πάσης στερρότητος τοὺς δίχα ἡμετέρας κλήσεως ἢ ἐπιτροπῆς
 τῶν οἰκείων ἐπισκόπων αὐτόθι ἐνδημοῦντας κληρικούς, εἴτε ἐντὸς τυγχάνοιεν βαθμοῦ
 εἴτε καὶ τινὲς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων ἀπώσθησαν, ἢ μονάζοντας ἢ λαikoὺς
 οὓς οὐδεὶς λόγος ἐπὶ σύνοδον καλεῖ, πάντῃ ἀπελάσαι τῆς πόλεως τε καὶ τῶν αὐτόθι
 τόπων, ὥστε μετὰ πάσης εὐταξίας συνεδρυσάσης τῆς ἀγίας συνόδου δίχα σάλου τινὸς 25
 καὶ ἀμφισβητήσεως τὰ παρὰ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἀναδεικνύμενα κοινῇ παρὰ πάντων
 κρατηθῆναι. ἴσθι γάρ ὡς εἰ φωραθῇ τις τοῦ λοιποῦ τῶν θορυβοποιῶν ἐνδημῶν
 τοῖς αὐτόθι ἢ πρὸ τῆς παρουσίας τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἢ καὶ μετὰ τὴν παρουσίαν,
 οὐχ ὁ τυχών σε παραστήσεται κίνδυνος.

15 = Epist. coll. H 18 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur. 3. Latinus textus
 extat in Epist. ante Gesta coll. 33

MBHXΛαΦερ

2 ὅπερ HX

MBHXΦερ

4 ἐπισταλέντος MB 5 βασιλίδος καὶ αὐγουστής HX κονσουλάριον MB στρα-
 τηγόν MB 6 δόξαι] διώξαι X 6/7 μεταστῆναι εἰς τὴν χαλκηδονέων ἀπὸ τῆς νικαέων MB
 8 πολεμικῶν HX 10 ἣν συνέχειν MB ἣν H καὶ X ἣν καὶ X corr βασιλείαν πεπιστεύκαμεν HX
 12 τὴν] μὴν X πανταχόθεν HX 13 ἐν om. HX τε om. B 15 θεοφιλέστατοι HX
 16 ἀναμένονσι X 17 εἰ τις H παρείσεται HX ἐπυθώμεθα H ἐπειθώμεθα X τα-
 ράττειν] πράττειν HX 18 τῶι om. MB 20 τὸ om. HX διαπεμπόμεθα HX πεπόμφαμεν
 B πέπομφα M 21 γράμματα HX, corr. H 22 εἴτε] καὶ B τυγχάνει X 24 λέγων HX
 καλεῖ HXΦερ καλεῖν MB τε] ὥστε HX, corr. H 26 περὶ B ἀναδεικνύμενα om. MB
 27 ἴσθι] ἴσοι HX λοιποῦ τῶν H del. τῶν, λυπούντων X θορύβους ποιῶν HX 28 τοῖς]
 τῆς X ἢ om. X παρρησίας X γαληνότητος om. HX παρρησίαν X 29 παρα-
 στήσεται X imminere Φερ μεταστήσεται H περιστήσεται MB

L III 73 Ὅμοίως ἴσον βασιλικοῦ γράμματος τρίτου καταπεμφθέντος ἐν Νικαίαι τῇ ἁγίαι συνόδωι,
M VI 560 ἔτι τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κατὰ τὴν Θράικην ἐπεχομένου, περὶ τοῦ δεῖν ἀνυ-
περθέτως μετελθεῖν ἐν τῇ Χαλκηδονέων

16 Αὐτοκράτορες Καίσαρες Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι
ἀεισέβαστοι τῇ ἁγίαι συνόδωι τῇ ἐν Νικαίαι κατὰ βούλησιν θεοῦ καὶ θέσπισμα-
ς ἡμέτερον συναχθείσῃ. Ἦδη μὲν καὶ δι' ἐτέρων θείων ἡμῶν γραμμάτων ἐδηλώ-
σαμεν τῇ ὑμετέραι θεοσεβείᾳ ὥστε εἰς τὴν Χαλκηδονέων παραγενέσθαι πόλιν ἐφ'
L III 76 ὧι τε τὰ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων
πάσαι ὀρισθέντα βεβαιωθῆναι, ὥς ἂν μὴ ἐπὶ πολὺ τὸ τῶν ὀρθοδόξων πλῆθος
διαφόρως πλανώμενον ἀπατῶιτο, ἀλλ' ἵνα πάντες τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα
Χριστόν, ὥς προσῆκεν καὶ ὥς οἱ ἁγιώτατοι ἡμῶν πατέρες ἐδογμάτισαν, ὁμολο-
γῶσιν. ἡμεῖς γὰρ διὰ τὸν θερμὸν τῆς πίστεως ζῆλον τὰς τῶν δημοσίων ἀναγκαίας
χρείας ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπερεθέμεθα, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὰ τῆς ὀρθοδόξου
καὶ ἀληθοῦς πίστεως παρούσης τῆς ἡμετέρας γαληνότητος βεβαιωθῆναι. τὰ γὰρ
κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν συμβεβηκότα καὶ εἰς τὰς ὑμέτερας ἀκοὰς ἐληλυθέναι πιστεύομεν,
15 ἅτινα εἰ καὶ τῇ τοῦ θεοῦ βουλήσει τῆς προσηκούσης τετύχηκεν ἐκδικήσεως, ὅμως τὸ
τῶν δημοσίων ὄφελος ἀπήιτει τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἐπὶ τὸ Ἰλλυρικὸν ἄφισιν.
ἀλλ' ἐπειδὴ, καθάπερ εἴρηται, οὐδὲν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τοῦ ταύτην βεβαιωθῆναι
τιμιώτερον ἡγούμεθα, τούτου ἕνεκα τὴν μὲν ἐπὶ τὰ περαιτέρω ἐκστρατεῖαν τέως ὑπερεθέ-
μεθα, καὶ νῦν δὲ ἰδικῶς τῇ ὑμετέραι θεοσεβείᾳ διὰ τῶνδε τῶν θείων ἡμῶν γραμμάτων
20 παρεγγυῶμεν ὥστε δίχα τινὸς ὑπερθέσεως τὴν Χαλκηδονέων πόλιν καταλαβεῖν. ἐπειδὴ
δὲ Ἀττικοῦ τοῦ διακόνου τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν ἁγιωτάτης καὶ καθολικῆς
ἐκκλησίας ἀναγαγόντος τῇ ὑμετέραι γαληνότητι ἔγνωμεν ὑφορᾶσθαι τὴν ὑμέτεραν
ὁσιότητα μὴ τυχόν τινὲς τῶν τὰ Εὐτυχοῦς φρονούντων ἢ ἑτερός τις στάσιν ἢ θόρυβόν
τινα κατασκευάζειν ἐπιχειρήσοι, τούτου ἕνεκα δηλοῦμεν ὑμῖν ὥστε τὴν προειρημένην
25 αἰτίαν μὴδ' ὅλως εὐλαβουμένους εἰς τὴν Χαλκηδονέων παραγενέσθαι πόλιν. ἐλπίζομεν
γὰρ εἰς τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν ὥς χωρὶς τινος ταραχῆς καὶ θορύβου πάντων τῶν
M VI 561 κατὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἀληθῆ πίστιν δικαίως καὶ ὥς τῷ θεῷ φίλον, τυπωθέντων ἕκαστος
ὑμῶν εἰς τὰ οἰκεῖα θᾶττον ἐπανελεύσεται. σπουδάσατε τοίνυν παραγενέσθαι καὶ
μηδεμίαν ὑπέρθεσιν ἐμποιῆσαι τῷ πράγματι, ἵνα μὴ διὰ τῆς ὑμετέρας μελλήσεως ὑπέρ-
30 θεσιν ἔχη ἢ τῆς ἀληθείας εὗρεσις. σπουδὴ γὰρ ἡμῖν πλείστη καθέστηκεν σὺν εὐμενείᾳ
τοῦ κρείττονος πέρας αἴσιον δεξαμένου τοῦ πράγματος διὰ ταχέων πάλιν ἐπὶ τὴν εὐτυχε-
στάτην ἐκστρατεῖαν ἐπανελθεῖν.

Ὁ θεὸς ὑμᾶς διαφυλάξοι εἰς πολλοὺς ἐνιαυτούς, ἁγιώτατοι καὶ θεοφιλέστατοι
πατέρες.

55

16 = Epist. coll. II 20 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, 4. Latinae ver-
siones extant duae, altera in Rerum Chalcedonensium coll. Vatic. 3 [A^a], altera in Epist. ante Gesta
coll. 35 [Φ^{στ}]

MBHXΛ^aΦ^{στ}

1 τῇ ἁγίᾳ συνόδω τῇ ἐν νικαίᾳ MB	2 ἐπερχομένου X	4 τροπαιοῦχοι HXΦ ^c τροπαι- οῦχοι μέγιστοι MB οἱ. Λ ^a Φ ^c	5/6 κατὰ — συναχθείσῃ οἱ. HX
7 ὥστε οἱ. HX	8 τε οἱ. B	τὰ οἱ. HX	περὶ B παρὰ MHX
9 πάσαι οἱ. Λ ^a Φ	τὸ οἱ. HX	10 ἀπατῶιτο MB ἀπατᾶται HX	
11/12 ὁμολογήσωσιν HX	12 ζῆλον τῆς πίστεως B	13/14 ἀληθοῦς καὶ ὀρθοδόξου B	
14 καὶ γὰρ τὰ MB	15 Ἰλλύριον HX	19 ἡγούμεθα προτιμότερον MB	ἕνεκα] χάριν B
20 θείων — γραμμάτων οἱ. HX	ἡμῶν τῶν θείων B	21 παρεγγυῶμεν ὥστε] παρεγγυομένων τε HX	
22 δὲ οἱ. Φ	διακόνου [διδάκοντος H] HXΛ ^a Φ ἀρχιδιακόνου MB	24 μὴ τινος τυχόν B	25 τινα οἱ. B
κατασκευάζειν οἱ. HX	ἕνεκεν HX	26 εὐλαβούμενοι HX	27 τοῦ θεοῦ MBΦ αὐτοῦ HX
29 σπεύσατε HX	30/31 ὑπέρθεσις X	σχολῇ HX	31 πλείστη HXΛ ^a οἱ. MBΦ
32 αἴσιον οἱ. HX	τάχους HX	34 φυλάξει HX	35 subscr. dat x κτ̄ oc̄b̄ nekas̄ca Φ ^{στ}

Ἰσον ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος γραφείσης πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμένην σύνοδον, ἣτις κοιμισθεῖσα διὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πασκασίνου καὶ Λουκηνσίου καὶ Βονιφατίου πρεσβυτέρου Ῥώμης ἀνεγνώσθη ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου

- 17 Λέων ἐπίσκοπος τῇ ἁγίαι συνόδω τῇ ἐν Νικαίαι ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐν κυρίῳ 5
χαίρειν. Ἐμοὶ μὲν ἦν εὐκταῖον, ἀγαπητοί, κατὰ τὴν προσοῦσαν διάθεσιν τῷ ἡμετέρῳ
συστήματι τοὺς τοῦ κυρίου σύμπαντας ἱερέας ἐν ἐνὶ ζήλῳ τῆς καθολικῆς πίστεως συνεστά-
ναι καὶ μηδὲν πρὸς χάριν ἢ φόβον βιωτικῆς δυναστείας τὸ φαῦλον αἰρούμενον τῆς ὁδοῦ
τῆς ἀληθείας ἐκτρέπεσθαι, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰ συμβαίνει πολλάκις τὰ δυνάμενα μετάνοιαν
ἐμποιεῖν καὶ ὁ ἔλεος τοῦ θεοῦ νικᾷ τῶν ἀμαρτανόντων τὰ πλημμελήματα καὶ διὰ τοῦτο 10
τὰ τῆς τιμωρίας ἐν ἀναρτήσῃ καθίσταται, ὅπως ἂν χώραν σχεῖν ἢ διόρθωσις δυνηθῇ,
περιπτύσσασθαι δίκαιον πλήρες εὐσεβείας ὑπάρχον τοῦ γαληνοτάτου βασιλέως τὸ βούλημα
δι' οὗ τὴν ἁγίαν ὑμῶν ἀδελφότητα πρὸς ἀνατροπὴν μὲν τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ διαβόλου,
τῆς δὲ ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης ἀνάκτησιν συνελθεῖν ἐβουλήθη, τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου
τοῦ ἀποστόλου φυλαττομένων τῶν τε δικαίων καὶ τῆς τιμῆς ἐπὶ τοσοῦτον ὥς καὶ ἡμᾶς 16
ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο δι' οἰκείων προτραπηῇ γράμμάτων, ἐφ' ᾧ τε τὴν οἰκείαν παρουσίαν
ἡμᾶς παρασχεῖν τῇ ἁγίαι συνόδω. ὅπερ μὲν οὖν οὐκ ἡδύνατο οὐδὲ ἡ ἀνάγκη τοῦ
καιροῦ οὐδὲ μὴν τις ἐπιτρέψαι συνήθεια, πλὴν ἐν τούτοις τοῖς ἀδελφοῖς, τουτέστιν Πασκα-
σίνῳ καὶ Λουκηνσίῳ τοῖς ἐπισκόποις καὶ Βονιφατίῳ καὶ Βασιλείῳ τοῖς πρεσβυτέροις
τοῖς ἀπεσταλμένοις ὑπὸ τοῦ θρόνου τῶν ἀποστόλων ἐμὲ τῆς συνόδου προεδρεύειν ἢ 20
ὑμῶν ἀδελφότης ἡγείσθω, μὴ κεχωρισμένης ὑμῶν τῆς ἐμῆς παρουσίας, ὅστις διὰ τῶν
τοποτηρητῶν ὑμῖν πάρεμι τῶν ἐμῶν καὶ διὰ τοῦ κηρύττειν τὴν καθολικὴν πίστιν οὐκ
ἀπολείπομαι, ὥς ὑμᾶς τοὺς ἀγνοεῖν μὴ δυναμένους τί περὶ τῆς ἀρχαίας πιστεύομεν παρα-
δόσεως, ἀμφιβάλλειν μὴ δύνασθαι ποῖα τις ἐπιθυμία ἡμῖν καθέστηκεν. ὅθεν, ἀδελφοί
προσφιλέστατοι, γενομένης ἐκποδῶν τῆς τολμηρᾶς διαλέξεως ὑπεναντίον τῆς θεοθεν πίστεως 25
ἐμπνευσθείσης ἢ ματαία τῶν πεπλανημένων ἀπιστία τὴν ἡσυχίαν ἀγέτω ἐκδικεῖτω
τε τοῦτο μηδεὶς ὃ πιστεύειν οὐ θέμις, ὅποτε κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελίων αὐθεντίαν, κατὰ
τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων διδασκαλίαν πληρέστατα καὶ σαφέστα-

17 = Epist. coll. H 21 et epistularum quae in B ante primam actionem habentur, 5. Latinum exemplar extat in Leonis epist. 52. lecta est epistula in Actione XVI [M₁ B₁]

MBHXM₁B₁

1—4 Ἰσον — συνόδου HX ἐπιστολὴ τοῦ μακαριωτάτου λέοντος ἀρχιεπισκόπου ῥώμης πρὸς
τὴν ἁγίαν σύνοδον MB om. M₁B₁ 3/4 πρεσβυτέρων H 5 νικαία MBHX χαλκηδόνι M₁B₁
τοῖς ἀγαπητοῖς M₁B₁ καὶ τοῖς HX 6 ἦν om. HX εὐεκταῖον HX σχέσιν M₁B₁ ὑμετέρῳ H
7 πάντα MB ἐν om. M₁B₁ 9 πολλάκις πολλά συμβαίνει B₁ 10 τὸ ἔλεος HX
11 ἐν ἀναρτήσῃ] ἐναρτήσῃ X ἐν ἀρτίσῃ H ἔχειν M₁B₁ 12 πλήρησ HX 13 τῶν
ἐπιβούλων καὶ τοῦ HX τοῦ ἐπιβουλεύοντος M₁B₁ διαβόλου κατεσκεύασε M 14 τῆς δὲ]
τὴν δὲ τῆς HXM₁ ἡβουλήθη HX 14/15 φυλαττομένων τοῦ μακαριωτάτου — ἀποστόλου MB
14 τῷ θρόνῳ τοῦ μακαρίου M₁B₁ 16 ὑπ' αὐτοῦ] αὐτὸν M₁B₁ ἐπὶ τοῦτο B₁ ἐπὶ τούτῳ M₁
πρότρέψαι M₁B₁ ἰδίαν HX ἑαυτοῦ B₁ ἑαυτῶν M₁ 17 ἡμᾶς παρασχεῖν] παρασχεῖν ἡδέως M₁B₁
μὲν om. B₁ οὐ δύναται HX οὐκ ἦν δυνατόν M₁B₁ 18 μὴν] μὲν HX ἐπέτρεψε HX
ἐπιτρέπει M₁B₁ τουτέστιν ἐν MHX om. B 18/19 πασχασίῳ M πασкасiю B πασχασίνῳ X
19 λουκινσίῳ MB₁ λουκινίῳ HX βονηφατίῳ M 20 ἀποσταλμένοις X παρὰ M₁B₁
ἐμέ] ὅμε X ὁ μετὰ H 21 κεχωρισμένων MB τῶν] τὴν X 22 ὑμῖν om. B₁ διὰ τὸ
HX δι' αὐτῶν M₁B₁ 23 ὥς καὶ M₁B₁ τοὺς om. B τοῦ M μὴ δυναμένου ἀγνοεῖν B₁
τί] τῇ M 24 ποῖα — καθέστηκεν] περὶ τῆς ἡμετέρας βουλήσεως M₁B₁ ἡμῖν ἐπιθυμία HX
25 γενομένης [γινωμένης HX] — τολμηρᾶς [πουνηρᾶς HX] διαλέξεως HXM₁B₁ πᾶσα παντελῶς τολμηρὰ
διάλεξις MB 25/26 ἐμπνευσθείσης πίστεως M 26 ἡ HXM₁B₁ καὶ MB ἀπληστίας M₁
ἀναγέτω HX ἐχέτω M₁B₁ ἐκδίκω HX 27 τε] δὲ B πιστεύων HX τῶν om. HX
κατὰ τε M₁B₁ 28 καὶ] κατὰ B

τα δι' ὧν πρὸς τὸν τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἐπεστείλαμεν, ἤδη δεδηλωται ποία τίς ἐστὶν ἡ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐσεβῆς ὁμολογία καὶ καθαρὰ. ἐπειδὴ δὲ πολλῶν καταστάσεις ἐκκλησιῶν ὑπὸ φαύλων τινῶν ἀντιστάσεων διατεταραγμένας ἐγνώκαμεν καὶ πλείστους ἐπισκόπους τοὺς οὐ καταδεξαμένους τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐκβεβλήσθαι τῶν θρόνων τῶν ἑαυτῶν καὶ ἐξορία παραδοθέντας εἰς τόπον τε τῶν ἐτι περιόντων ὑποκαταστάντας ἑτέρους, τούτοις πρὸ πάντων τοῖς τραύμασιν ἡ τοῦ δικαίου προσαγέσθω θεραπεία καὶ μηδεὶς οὕτως ἐστερημένος ἔστω τῶν ἑαυτοῦ, ὥς ἄλλον κεχρησθαι τοῖς ἄλλου, ὅποτε εἴ γε, καθάπερ ἐστὶν ἡμῖν καταθύμιον, τὴν πλάνην ἀπολιμπάνουσιν ἅπαντες, παραπολέσθαι μὲν ὀφείλει τὰ τῆς τιμῆς οὐδενί, τοῖς δὲ γε κεκμηκόσιν ὑπὲρ τῆς πίστεως μετὰ τῶν προνομίων τῶν οἰκείων ἀπάντων ὀφείλει τὸ δίκαιον ἀποκαταστήναι τὸ ἴδιον. οἱ μέντοι γε τῆς προτέρας ἐν Ἐφέσῳ συνόδου, ἡστινος ὁ τῆς ἀγίας μνήμης Κύριλλος τότε προήδρευεν, κατὰ Νεστορίου ἰδικῶς ὅροι διαμενέτωσαν, μή πως ἡ τότε καταδικασθεῖσα δυσσέβεια διὰ τοῦτο καθ' ὅτιοῦν ἑαυτὴν ἀπατήσῃ, ὅτιπερ Εὐτυχῆς δικαίως ἀναθεματισθεὶς καταβέβληται. ἡ καθαρότης γὰρ ἡ τῆς πίστεως καὶ τῆς διδασκαλίας, ἣν τῷ αὐτῷ πνεύματι κηρύττομεν ὥσπερ οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν, καὶ τὴν Νεστορίου καὶ τὴν Εὐτυχοῦς μετὰ τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἐπίσης καταδικάζει τε καὶ διώκει κακοδοξίαν.

Ἐρρωσθε ἐν κυρίῳ, ἀδελφοὶ προσφιλέστατοι.

Ἐδόθη τῇ πρὸ πέντε Καλανδῶν Ἰουλίῳ

. 27. m. Iun.
a. 451

MBHXM₁B₁

1	ὁσίας MB	ἀπεστείλαμεν HX	3	εὐσεβεῖ HX, corr. H	κατάστασις HXM ₁
4	ἀπὸ B ₁	ἐγνώμεν HX	5	θρόνων MBHX	τόπων M ₁ B ₁
	δοθῆναι B ₁	τόπους MB		τε om. HX	ἐτι τέ M ₁
	αγέσθω HX	8 ἐστερημένος ἔστω] ἐστερημένων ὄντων HX		ἄλλων HX	ἄλλοις HX
	ὅποτε εἴ γε] ποτέ IIX	9 ἡμῖν ἐστὶν MB		παραπολεῖσθαι MB	9/10 παραπολέσθαι —
	οὐδενί] παραπόλλυται μὲν οὐδενὸς ἡ τιμὴ M ₁ B ₁	10 γε om. HX		ὑπὸ M ₁	11 τὸ ἴδιον om. HX
	οἱ] καὶ M ₁ B ₁	12 ἀγίας MB ὁσίας M ₁ B ₁		μακαρίας HX	τότε om. MB
	13 ὅροι] τὰ συνοδικῶς πραχθέντα M ₁ B ₁	14 ἀπατήσῃ HX om. M ₁		spat. uac. rel. B ₁	
	15 ἡ om. B	καὶ ἡ HX		ἐν τῷ M ₁ B ₁	αὐτῷ HXM ₁ B ₁
	16 καὶ om. B	τὴν ² om. MB		17 καταδικάζει τέ B ₁	καταδικάζεται HXM ₁
	19 Ἐδόθη — Ἰουλίῳ om. M ₁ B ₁	τῇ om. IIX		Ἰουνίων HX	

EPISTVLARVM COLLECTIO H

Ἰσον ἀντιγράφου τῆς ἰδιοχείρου πίστεως Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως L III 16 =
ἐπιδοθείσης παρ' αὐτοῦ αἰτήσαντι τῷ βασιλεῖ M VI 540

1 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ
ἡμῶν βασιλεῖ Θεοδοσίῳ χαίρειν. Οὐδὲν οὕτω πρέπει ἱερεῖ θεοῦ καὶ τῷ τὰ θεῖα 4
παιδεύοντι δόγματα ὡς ἔτοιμον εἶναι πρὸς ἀπολογία πᾶντι τῷ αἰτοῦντι αὐτὸν λόγον 1 Petr. 3, 15
περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος καὶ χάριτος. οὐ γὰρ ἐπαισχυνόμεθα τὸ εὐαγγέλιον Rom. 1, 16
[τοῦ Χριστοῦ]· δύνάμεις γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν πᾶντι τῷ πιστεύ-
οντι. ἐπεὶ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐλέει τοῦ παμβασιλέως [ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ] θεοῦ ἱεουργοὶ
τοῦ εὐαγγελίου ἐκληρώθημεν, φρονοῦμεν ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως, πάντοτε ταῖς θεαῖς
γραφαῖς ἐπόμενοι καὶ ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίᾳ [καὶ ἐν Κων- 10
σταντινουπόλει] συνελθόντων καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου
τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων. καὶ κηρύττομεν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ θεοῦ πατὴρ ἀνάρχως γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ'
ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας
τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν αὐτὸν 15
ἐν προσλήψει ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ
ὁμοούσιον τῇ μητρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καὶ γὰρ ἐκ δύο φύσεων
[ὁμολογοῦντες] τὸν Χριστόν μετὰ τὴν σάρκωσιν τὴν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ
ἐνανθρώπησιν, ἐν μιᾷ ὑποστάσει καὶ ἐν ἐνὶ προσώπῳ ἓνα Χριστόν, ἓνα υἱόν, ἓνα
κύριον ὁμολογοῦμεν. καὶ μίαν μὲν τοῦ θεοῦ λόγου φύσιν, σεσαρκωμένην μέντοι 20
καὶ ἐνανθρωπήσασαν λέγειν οὐκ ἄρνούμεθα διὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. τοὺς γε μὴν δύο υἱοὺς ἢ δύο ὑποστάσεις ἢ δύο
πρόσωπα καταγγέλλοντας, ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος κηρύττοντας ἀναθεματίζομεν καὶ ἄλλοτρίους εἶναι τῆς ἐκκλησίας
κρίνομεν καὶ πρῶτον πάντων Νεστόριον τὸν δυσσεβῆ ἀναθεματίζομεν καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ 25
φρονούντας ἢ λέγοντας καὶ ἐκπέσωσιν οἱ τοιοῦτοι τῆς υἰοθεσίας τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς
ὀρθῶς πιστεύουσιν.

1 = Epist. coll. B 1. Latinae versiones extant duae, altera in Epist. ante Gesta coll. 1 [Φ^{cr}], altera
in Innocentii Maronitae epistula de collatione cum Seuerianis [t. III 2 p. 174. 175 = Λⁱ]

HXMBVΦ^{cr}Λⁱ

1 ἴσον ἀντιγράφου HXΛ ⁱ ἀντίγραφον MBVΦ	4 τῷ om. V	5 παιδεύοντι HXΛ ⁱ
παιδευθέντι MBVΦ	λόγον αὐτὸν BV	6 ἐπαισχυνόμεθα HXΛ ⁱ ἐπαισχύνομαι MBVΦ
7 τοῦ	8 ἡμῶν — τοῦ MBVΦ om. HXΛ ⁱ	10 τε HX om. MBV
10/11 καὶ ἐν [ἐν om. V] Κωνσταντινουπόλει MBV	<i>et centum quinquaginta qui hic congregati sunt</i> Φ om. HXΛ ⁱ	
11 ἐν om. V	θεῖας HX	12 καὶ om. HX
13 τοῦ θῷ HX τοῦ BVΛ ⁱ	κύριον HXΛ ⁱ Φ ἓνα κύριον MBV	
14 ἡμετέραν V	15 κατὰ] διὰ V	16 καὶ ¹ om. V
17 γὰρ] παρ' HX	ἐκ δύο φύσεων	
HXΛ ⁱ Φ ἐκ δύο φύσεων V ἐν δύο φύσεσιν MB	18 ὁμολογοῦντες MBVΦ om. HXΛ ⁱ	22 τὸν
om. MV, corr. M	γε μὴν HX δὲ MBV	23 κύριον om. V
τὸν X, υἱὸν add. post ζῶντος X	τοῦ ² om. HX	τῆς ἐκκλησίας εἶναι HX
αὐτὰ B	26 ἐλέγχοντας X ἐλέγχοντες X ^{corr}	25 δυσσεβῆ H
	ἐκπέσωσιν HX	

Καὶ μετὰ ταῦτα προσέθηκεν καὶ σημείοις ὑπεσημήνατο· Δέσποτα Χριστέ, βοήθησον ἡμῖν, ὁ θεός. Καὶ πάλιν· Ταῦτα ἔγραψα τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ εἰς πληροφορίαν τοῦ ὑμετέρου κράτους καὶ εἰς τὸ καταισχυνθῆναι τοὺς ἐπηρεάζοντας ἡμῶν τὴν [ἀγαθὴν καὶ] ἀπλὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν.

2 Ἀντίγραφον λιβέλλου Εὐσεβίου ἐπισκόπου Δορυλαίου = Gesta Chalced. 1, 225. 230 s

Ἐπιστολὴ Φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Λέοντα ἀρχιεπίσκοπον Ῥώμης

3 Τῷ ὀσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ πατρὶ καὶ συλλειτουργῷ Λέοντι Φλαβιανὸς

Iac. 3, 8 ἐν κυρίῳ χαίρειν. Οὐδὲν ἴστησιν ἄρα τὴν τοῦ διαβόλου πονηρίαν, τὸ ἀκατάσχετον

1 Petr. 5, 8 κακὸν τὸ πλήρες ἰοῦ θανατηφόρου. ἄνω γὰρ καὶ κάτω περινοστεῖ ζητῶν τίνα πλήξει, 10 τίνα σπαράξῃ, τίνα καταπίῃ. δι' ὃ καὶ γρηγορεῖν καὶ νήφειν εἰς προσευχάς καὶ τῷ

2 Tim. 2, 23 θεῷ ἐγγίζειν καὶ τὰς μωρὰς ζητήσεις παραιτεῖσθαι καὶ τοῖς πατράσιν ἀκολουθεῖν καὶ Prou. 22, 28 μὴ μετατιθέσθαι ὅρια αἰῶνια ὑπὸ τῶν θείων γραφῶν δεδιδάγμεθα. ἀποθέμενος οὖν τοῦ πένθους τὸν ὄγκον, τῶν δακρύων τὸ πλήθος, ὅτι γε τῶν ὑπ' ἐμὲ τελούντων κληρικός εἰς θηριάλωτος γέγονεν καὶ οὐκ ἠδυνήθην αὐτὸν περισῶσαι οὐδὲ ἀφαρπάσαι τοῦ λύκου, 15 καίτοι τὴν ψυχὴν μου ἐτοίμως ἔχων θεῖναι ὑπὲρ αὐτοῦ, πῶς ἡρπάγη, πῶς ἀπειπήδα μισῶν τὴν τοῦ καλοῦντος φωνὴν καὶ πρὸς τὸν ἀπολλύντα μάλιστα τρέχων, τάχα που καὶ τὰ μνήματα τῶν πατέρων ἐκκλίνων καὶ τὰς τρίβους αὐτῶν μυσσαττόμενος, βαδιοῦμαι τῷ λόγῳ.

Μι. 7, 15, 16 Εἰσὶ τινὲς ἐν ἐνδύμασι προβάτων ἔσωθεν ὄντες λύκοι ἄρπαγες, οὓς 20 ἀπὸ τῶν καρπῶν ἐπιγινώσκουμεν. οὗτοι τὰ πρῶτα δοκοῦσι μὲν εἶναι ἐξ ἡμῶν, ἀλλ'

1 Job. 2, 19 οὐκ εἰσιν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενέκεσαν ἂν μεθ' ἡμῶν. ὅταν δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀπεμέσῳσι δυσσέβειαν, τὸν ἐν αὐτοῖς κρυπτόμενον ἀπορρήξαντες δόλουν,

Hebr. 5, 14 ἐπιλαβόμενοι τῶν ἀσθενεστέρων καὶ τὰ αἰσθητήρια πρὸς τὰ θεῖα λόγια ἐχόντων ἀγύμναστα, σὺν ἑαυτοῖς ὠθοῦσιν αὐτοὺς εἰς ἀπώλειαν, στρεβλοῦντες καὶ σκώπτοντες τὰς τῶν 25

2 Petr. 3, 16 πατέρων διδασκαλίας ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν ἀπώλειαν. οὓς δεῖ προγινώσκοντας φυλάττεσθαι, ἵνα μὴ τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν

Ps. 139, 4 ἀπαχθέντες τινὲς ἐκπέσωσι τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. ἠκόνησαν γὰρ γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, περὶ τούτων ἀνακέκραγεν ὁ προφήτης. τοιοῦτός τις ἡμῖν ἀναπέφανται τὰ νῦν Εὐτυχὴς ὁ πάλαι πρεσ- 30 βύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης, ὃς τὰ ἡμέτερα δῆθεν φρονῶν καὶ τὴν ὀρθὴν πίστιν ἐν ἑαυτῷ ἔχων, τῇ μὲν Νεστορίου δυσσεβείᾳ ἀνθεστηκώς καὶ τὸν πρὸς αὐτὸν πόλεμον ὑποκορι-

3 = Coll. B 5. Latinae versiones extant duae, altera in Collectione Nouariensi de re Eutychis 3 [Λ^o], altera in Epistularum ante Gesta collectione 5 [Φ^o]

HXMBVΦ^o, Λ^o [inde a 6]. Λⁱ [usque ad 4]

1 ὑπεσημήνεται M	χ ^ε HXΛ ⁱ Φ κύριε MBV	2 τὰ αὐτὰ HX	3 ἡμετέρου HV
ἀγαθὴν καὶ MBVΦ om. HXΛ ⁱ	6 ἐπισκόπου HX	7 Ῥώμησ HXΦ τῆς Ῥωμαίων ἀγίας ἐκκλη-	
σίας MBV	8 θεοφιλεστάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ HX	9 ἐν κυρίῳ om. BV	10 περινοστιζεῖ
[εἰ in η corr. H] τῶν [τὸν X] HX	πλήξει BV πνῆξει HX	11 τίνος ταραξῇ Φ	σπα-
ράξει HXBV	καταπίῃ HX	καί om. HX	εἰς προσευχάς] ταῖς προσευχαῖς HX
καὶ om. HX	12/13 ἀκολουθεῖν — μετατιθέσθαι MBV	ἐπακολουθησὶν HX	13 αἰῶνια & Λ ^o
15 αὐτῷ X	ἀρπάσαι MBV	16 ἐτοίμως om. X	ἔχω X
18 μνήματα] συγγράμματα X			
20 ὄντες HX δὲ εἰσιν MBVΦ	21 πρῶτα] προβάτα M	μὲν εἶναι] μένειν X	22 οὐκ — γὰρ
om. HX, εἰ superscr. H	μεμενέκεσαν H μεμενέκασιν X	23 ἀπομέσῳσι V ἀπομέσῳσιν HX	
ἀπομαῶσιν X ^{corr}	τὸν om. HX, corr. H	κρυπτόμενον HXΛ ^o om. MBVΦ	25 ὠθοῦσιν V
26 αὐτῶν HX	27 οὓς δεῖ] οὐσας ἡ X οὐς sequitur rasura H	30 τις HXΦ om. MBV	
τὰ νῦν ἀναπέφανται MBV	31 ὅς BVΛ ^o ὡς Φ ὅς [ὡς HX] μὲν MHX	αὐτῷ X	

ζόμενος, τὴν δὲ τῶν τῆς ἀγίων πατέρων περὶ τῆς πίστεως γεγεννημένην ἔκθεσιν καὶ τὴν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου πρὸς τε Νεστόριον γραφεῖσαν ἐπιστολὴν καὶ τὴν πρὸς τοὺς τῆς Ἀνατολῆς τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, αἷς πάντες συνέθεντο, πειρώμενος ἀνατρέπειν, τὴν πάλαι τοῦ δυσσεβοῦς Οὐαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν ἀνανεούμενος (καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸ διάταγμα τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως λέγοντος ὅς ἐάν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν Mt. 18, 6 μικρῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνίκος ὁ περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης), αἰδῶ πᾶσαν ἀποβαλὼν καὶ ἦν περιέκειτο τῆς πλάνης δορὰν ἀποτιναξάμενος διαρρήδην ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου ἡμῶν διισχυρίζετο λέγων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν μὴ δεῖν ὁμολογεῖσθαι ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐν μιᾷ ὑποστάσει 10 καὶ ἐν ἐνὶ προσώπῳ παρ' ἡμῶν γνωριζόμενον μήτε μὴν τὴν σάρκα τοῦ κυρίου ὁμοούσιον ἡμῖν ὑπάρχειν οἷα δὴ ἐξ ἡμῶν προσληφθεῖσαν καὶ ἐνωθεῖσαν τῷ θεῷ λόγῳ καθ' ὑπόστασιν, ἀλλ' ἔφασκεν τὴν μὲν τεκοῦσαν αὐτὸν παρθένον κατὰ σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν εἶναι, αὐτὸν δὲ τὸν κύριον μὴ εἰληφέναι ἐξ αὐτῆς σάρκα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυρίου σῶμα μὴ εἶναι μὲν σῶμα ἀνθρώπου, ἀνθρώπινον δὲ σῶμα τὸ ἐκ τῆς παρθένου, πάσαις 15 ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀγίων πατέρων ἐναντιούμενος. ἀλλ' ἵνα μὴ πάντα καταλέγων μῆκος ἐμποιήσω τῷ γράμματι, πάλαι τὴν ἐπ' αὐτῷ γεγεννημένην πρᾶξιν ἀπεστείλαμεν τῇ σῇ ὁσιότητι, ἐν ἣ καὶ τῆς ἱερωσύνης αὐτὸν ὡς ἐπὶ τοιούτοις ἀλόντα ἐγυμνώσαμεν καὶ τοῦ προστατεῖν μοναστηρίου καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ὥστε καὶ τὴν σὴν ὁσιότητα γνοῦσαν τὰ κατ' αὐτὸν πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν σὴν θεοσέβειαν τελοῦσι θεοφιλεστάτοις ἐπισκό- 20 ποις δῆλῃν ποιῆσαι τὴν αὐτοῦ δυσσέβειαν, ἵνα μὴ ἀγνοοῖαι πολλάκις τῶν παρ' αὐτοῦ φρονηθέντων ἐφ' οἷς τε ἐάλω σαφῶς, ὡς πρὸς ὁμόδοξον ἢ διὰ γραμμάτων ἢ καὶ ἐτέρως τὰς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας εὑρεθῶσι ποιούμενοι.

Πᾶσαν τὴν σὺν τῇ ὑμετέρῃ θεοφιλείᾳ ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα ἐγὼ τε καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πλεῖστα προσαγορεύομεν. 25

Ἐρρωμένος ἐν κυρίῳ καὶ ὑπερευχόμενος ἡμῶν χαρισθείης ἡμῖν, θεοφιλέστατε πάτερ.

- 4 Τῷ ἀγαπητῷ υἱῷ Φαύστῳ πρεσβυτέρῳ Λέων ἐπίσκοπος. Κεχαρισμένον ἐστὶν αἰεὶ ἐμοὶ τὸ τὴν σὴν ἀγάπην προσφθέγγεσθαι καὶ πρὸς τὴν προσηγορίαν ὡς ἡδιστα ἔχω, ἐπειδὴ οὐκ ἀγνοῶ δόκιμόν σε τῆς ὑγιоῦς πίστεως εἶναι φύλακα μὴ περιφερόμενον παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν προφητῶν καὶ ἀποστόλων, 30 ὅς ἐστι Χριστός, βέβαιον διαμένειν, ἵνα ὁπότε ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν θεότητι αὐτοῦ

4 = Epist. coll. B 6. Latinum exemplar extat in Leonis epist. 4 [= Epistul. ante Gesta Coll. 6]

HXMBVΦ^{cr}Λⁿ

1 τριακοσίων δεκαοκτώ MBV γενομένην MBV 1/2 τὴν τοῦ τῆς HX τοῦ τῆς MB
τῷ τῆς V 2 ὁσίας HXΦ^{cr}Λⁿ θείας MBV τε] τὴν HX 3 πειρόμενοι V 4 παλαιὰν BV
ἀνανεούμενοι V 5 ἂν H 7 ἐπὶ HX 7/8 ἐν τῷ τῆς θαλάσσης πελάγει V 8 αἰδῶ
HXΛⁿ ἀναιδῶς MBVΦ 9 ὑμῶν Φ om. Λⁿ 10 τὸν om. HVB ὁμολογεῖσθαι HXΛⁿ
om. MBVΦ 12 καὶ om. BV 15 εἶναι] γίνεται HX 17 πάλαι τὴν HXMBVΛⁿ τὴν πάλαι Φ
17/18 τῇ ὁσιότητι τῇ σῇ HX 18 τούτοις XV 20 ἀγνοοῦσαν BV γνώσαντες X 22 ὁρθόδοξον Λⁿ
ἢ διὰ] αὐτοῦ X καὶ om. V ἐτέρων X 23 ὁμολογίας Φ 24—26 om. Λⁿ
24 ἡμετέρα H θεοφιλείαι] ὁσιότητι HX χῶ MBVΦ^{cr} κω HX 26 praeip. Et alia manu Φ^{cr}
ἐρρωμένοι X καὶ om. BV

HXMBVΦ^{cr}

inscr. ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου βώμησ λέοντος πρὸς φαῦστον
πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην MBV 27 φαύστῳ υἱῷ πρεσβύτερος HX Λέων] ἡμῶν HX
ἐπίσκοπος βώμησ HX 28 τὸ] τῷ V προσφοιτέσθαι HX τὴν σὴν HX ὡς HX
τὰ MBV 29 ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ M δεδοκισμένον MBV 31 τῇ θεότητι HX

πρὸς καθαρισμόν παντὸς τοῦ κόσμου, ἐν ἐπιλογῇ εὐρεθείης τοῦ σίτου τῆς αἰδιότητος τοῖς ὀρίοις θησαυρίζεσθαι ἄξιος. ἀποδοθέντων τοιγαροῦν τῶν γραμμάτων διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐμοῦ Παρθενίου, τὴν ἀμοιβαίαν προσηγορίαν πληρῶ προτρεπόμενος τὴν σὴν ὁσιότητα, υἱὲ ἀγαπητέ, ἵνα μὴ ἐπαισχυνηῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς γενέσεως τοῦ δεσπότης 1 Ioh. 5, 4. 5 Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ κατὰ σάρκα, ἐπειδὴ αὕτη ἡ πίστις ἐνίκησεν τὸν 6 κόσμον, εἴ τις πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. εἰ δέ τινες τῆς πίστεως παρευρέσεις εὕρισκοντο, ὑπομιμνήσκομεν ἵνα περὶ τούτων ἄτινα πρὸς κοινὴν σωτηρίαν συντείνουσιν, γράφῃς ἡμῖν πλατύτερον, ἡδέως ἔχουσι πρὸς τοὺς ταῦτα διακομίζοντας.

Ἐτέρα ἐπιστολὴ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως γραφεῖσα πρὸς τὸν αὐτὸν ἀρχιεπίσκοπον Λέοντα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης 10

5 Τῶι ἀγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πατρὶ καὶ συλλειτουργῶι Λέοντι Φλαβιανὸς ἐν κυρίῳ χαίρειν. Εὐσεβείας καὶ τοῦ ὀρθοτομεῖσθαι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας οὐδὲν τιμιώτερον ἱερεῦσιν θεοῦ, ὥς ἐπίστασαι, θεοφιλέστατε. πᾶσα γὰρ ἡμῶν ἐλπίς καὶ σωτηρία καὶ ἀνταπόδοσις τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἐντεῦθεν ἐξήρτηται. διὰ τοι 15 τοῦτο πάντα ποιητέον ἡμῖν καὶ πονητέον ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως καὶ τῶν ἐκτεθέντων καὶ δογματισθέντων ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων, ἐφ' ὧς τε διὰ παντὸς καὶ ἐν παντοίαις περιστάσεσιν πραγμάτων ἀκέραια καὶ ἄτρωτα ταῦτα διασώζεσθαι καὶ διαφυλάττεσθαι. ἀναγκαῖον οὖν ἦν καὶ νῦν ὀρῶντας ἡμᾶς βλαπτομένην τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ἀνανευμένην τὴν Ἀπολιναρίου καὶ Οὐαλεντίνου αἵρεσιν παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ μὴ παριδεῖν, ἀλλ' εἰς τὸ φανερὸν ταύτην ἐκκαλύψαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν λαῶν. οὗτος γὰρ 20 οὗτος ὁ Εὐτυχὴς κεκρυμμένην ἐν ἑαυτῷ νόσον κακοδοξίας κατέχων τῆς ἡμετέρας ἐπιεικείας καταδραμῶν ἀπηρυθριασμένως καὶ ἀναισχύντως εἰς πολλοὺς ἐξενεγκεῖν τὴν οἰκίαν ἀσέβειαν κατετόλμησεν φάσκων πρὸ μὲν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύο φύσεις εἶναι θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, μετὰ δὲ τὴν ἔνωσιν μίαν φύσιν 1 Tim. 1, 7 γεγενῆναι, οὐκ εἰδὼς ὁ λέγει οὐδὲ περὶ τίνων διαβεβαιοῦται. οὐδὲ γὰρ ἡ ἔνωσις 25 τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ δύο φύσεων, ὥς καὶ ἡ ὑμετέρα ἐπίσταται θεοσέβεια, τὰς ἰδιότητας αὐτῶν ἐν τῇ ἐνώσει συνέχεεν, ἀλλὰ μένουσι καὶ ἐν τῇ ἐνώσει ἀκέραιοι τῶν φύσεων αἱ ἰδιότητες. προσετίθει δὲ καὶ ἑτέραν δυσσέβειαν φάσκων τὸ ἐκ Μαρίας σῶμα

5 Primus edidit J. B. Cotelier in Eccl. gr. mon. 1, 50. Latinae versiones extant duae, altera in Epist. ante Gesta Coll. 8 [Φ^α], altera in Collectione Nouariensi de re Eutychis 4 [Λ^α]

HXMBVΦ^α

2 ὀρίοις M ὄροις IIX οὐρανοῖς BV διὰ τῶν γραμμάτων τοῦ X 3 ἀμοιβάν HX ὁμοίαν MBV 4 ὁσιότητα HX τελειότητα MBV γεννήσεως IIX 6 εἰ] ἡ HX τι V εἰ] οἱ V 7 εὕρισκοντο V 7/8 περὶ — συντείνουσιν om. MBV 7 πρὸς κοινὴν] προσκυνεῖν HX 7/8 συντείνουσιν] συντεινωσ [in συντείνει corr.] ἵνα H σύντονος ἵνα X 8 ἔχοντες MB ταῦτα HXΛ ταῦτας MB τὰ τοιαῦτα V

IIXpVU, K [= d (inde a 23 ἀσέβειαν). lu]

9—10 ἑτέρα — τῆς [τὸν τῆς H] — Ῥώμησ HX ἐπιστολὴ φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου [ἐπισκόπου VK^l] κωνσταντινουπόλεως πρὸς λέοντα ἀρχιεπίσκοπον [τὸν ἀγιώτατον πάπαν U] Ῥώμησ [Ῥώμησ κατ'εὐτοίχους προ τῆς ἐν χαλκηδονί συνοδου K^u] VUK^{lu} τοῦ μακαρίου φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς λέοντα τὸν ἀγιώτατον τῆς Ῥώμης πάπαν p 11/12 Τῶι — χαίρειν om. pVUK^{lu} 13 προτιμότερον p θῦ pVUΛⁿ θῶ K^{lu} om. HXΦ ἐπίστασθε θεοφιλέστατοι V^{K^{lu}} ἐλπίς ἡμῶν V 15 ποιητέον — ποιητέον U πονητέον — ποιητέον pK^{lu} 16 καὶ δογματισθέντων om. VU 17 τε καὶ² p φυλάττεσθαι HX 18 καὶ νῦν ἦν V ἦν καὶ HX ἦν H^{com} καὶ νῦν p *fiat nunc etiam* Φ^α 19 εὕρεσιν X τοῦ om. VU μοναχοῦ pVUK^{lu}Φ δυσσεβοῦς X om. HΛⁿ ἐγκαλύψαι H 20/21 οὗτος — ὁ HXpΦ^α *hic etenim* Λⁿ *iste enim* Φ^α αὐτὸς γὰρ VUK^{lu} 21 νόσον κακοδοξίας κατέχων ἐν ἑαυτῷ U νόσον] δόξαν p 22/23 κατετόλμησε τὴν — ἀσέβειαν U 23 Ἰησοῦ om. HXp 24 ται καὶ K^u καὶ ἀνθρωπότητος om. HX 25 ἡ om. K^{lu} οἱ p 26 ᾧ HXK^d 27 ἐν¹ om. pK^d συνέχεεν — ἐνώσει om. H 28 φύσεων H^pK^dΦΛⁿ δύο φύσεων XVUK^{lu} οἱ IIX προσθεῖναι X προσθεῖναι H

γενόμενον τοῦ κυρίου μὴ εἶναι τῆς ἡμετέρας οὐσίας μηδὲ τοῦ ἀνθρωπείου φυράματος, ἀλλ' ἀνθρώπινον μὲν αὐτὸ ἀπεκάλει, οὐ μὴν ἡμῖν ὁμοούσιον οὐδὲ τῇ τεκούσῃ αὐτὸν κατὰ σάρκα, καὶ ταῦτα τῶν ἐν Ἐφέσῳ πεπραγμένων παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἐπὶ τῇ γραφείσῃ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν δυσσεβῆ καὶ καθηρημένον Νεστόριον ἔχοντων ῥητῶς οὕτως ὡς διάφοροι μὲν αἱ πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι ^{1. 1 1, 1} φύσεις, εἰς δὲ ἐξ ἁμφοῖν Χριστὸς καὶ υἱός, οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης ^{P. 27, 1—5} διὰ τὴν ἔνωσιν, ἀποτελεσασῶν δὲ μᾶλλον ἡμῖν τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν θεότητός τε καὶ ἀνθρωπότητος διὰ τῆς ἀφράστου καὶ ἀπερινοήτου πρὸς ἐνότητα συνδρομῆς. καὶ τοῦτο οὐ λέληθε τὴν σὴν ὁσιότητα ἐντυχοῦσαν πάντως τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πεπραγμένοις ὑπομνήμασιν. ἅτινα παρ' οὐδὲν θέμενος ὁ αὐτὸς Εὐτυχῆς οἶεται μὴ δώσειν δίκην τὴν ¹⁰ ὀρισθεῖσαν παρὰ τῆς ἁγίας ἐκείνης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου. διὰ τοι ταῦτα πολλῶν τῶν ἀκεραιωτέρων ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης διαλέξεως παραβλαπτομένων εἰς τὸν τῆς πίστεως λόγον, κατηγορηθέντα αὐτὸν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου καὶ ἀπαντήσαντα εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον καὶ οἰκείαι φωνῇ τοῦ ἰδίου φρόνημα ἐκκαλύψαντα ἀλλότριον ὑπάρχον τῆς ὀρθῆς πίστεως καθείλομεν, ὡς διδάξει τὴν ἡμετέραν ὁσιότητα ¹⁵ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῷ πεπραγμένα ὑπομνήματα, ἃ καὶ ἀπεστείλαμεν μετὰ τούτων ἡμῶν τῶν γραμμάτων. δίκαιον δὲ καὶ τοῦτο, ὡς ἡγοῦμαι, διδαχθῆναι ὑμᾶς ὅτι περ ὁ αὐτὸς Εὐτυχῆς ὑποστὰς δικαίαν καὶ κανονικὴν καθάρεισιν καὶ ὀφείλων κἄν τοῖς δευτέροις ἰάσασθαι τὰ πρότερα καὶ διὰ μετανοίας ἀκριβοῦς καὶ δακρύων πολλῶν τὸν θεὸν ἐξιλεώσασθαι καὶ τὴν ἡμετέραν καρδίαν σφοδρῶς λελυπημένην ἐπὶ τῇ αὐτοῦ πτώσει διὰ ²⁰ μεταμελείας ἀληθοῦς θεραπεῦσαι, οὐ μόνον τοῦτο οὐ πεποίηκεν, ἀλλὰ γὰρ καὶ διὰ πάντων διαταράξει τὴν παρ' ἡμῖν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν ἐσπούδασε, προθέματα προτιθεὶς δημοσίαι ὕβρεων καὶ λοιδορίας ἀνάμεστα, πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ δεήσεις ἐπιδοῦς τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ αὐτὰς πεπληρωμένας ἀλαζονείας καὶ προπηλακισμῶν, διὰ πάντων τοὺς θεῖους καταπατῆσαι κανόνας πειρώμενος. ἀλλὰ τούτων ²⁵ οὕτω παρακολουθησάντων, γράμματα ἡμῖν ἀπεδόθη τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος διὰ τοῦ Leon. ep. 3 θαυμασιωτάτου κόμητος Πανσοφίου, δι' ὧν ἐδιδάχθημεν ὡς ὁ αὐτὸς Εὐτυχῆς λιβέλλους ἐξαπέστειλεν ὑμῖν πεπληρωμένους πάσης ἀπάτης καὶ πανουργίας φήσας ἐν τῷ καιρῷ τῆς κρίσεως λιβέλλους ἐπιδεδωκέναι ἐκκλητίῳ ἡμῖν τε καὶ τῇ ἐνδημούσῃ ἁγίαι συνόδῳ καὶ ἐπικαλέσασθαι τὴν ἡμετέραν ὁσιότητα, ὅπερ οὐδαμῶς παρ' αὐτοῦ γέγονεν, ἀλλὰ ³⁰ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος διεψεύσατο, οἷα πατήρ ὢν τοῦ ψεύδους, συναρπάσαι τὰς ἡμετέρας ἀκοὰς οἴομενος. συγκινηθεῖς οὖν, ὁσιώτατε πάτερ, διὰ πάντα τὰ παρ'

HXpVU, K [= dlu], Φερ^Λ

1 γεννώμενον p ἀνθρωπίνου VUK^l 2 ἡμῖν om. V τῆς τεκούσης VUK^l Φερ
4 καὶ om. pK^d 5 συνεχθεῖσαι p 6 ὁ υἱὸς V τῆς] τὴν p 7 δὲ διὰ U μᾶλλον
om. VUK^l 10 HXpK^d ΦΛⁿ om. VUK^l 8 συνδρομῆς πρὸς ἐνότητα V 9 οὐκ ἔλαθε HX
ἐντυχοῦσα K^l 10 δώσει K^d δώσει H 11 ἐκείνης om. VΛⁿ τοι ταῦτα] τα τοιαῦτα K^l
πολλοὶ X 12 ὑπ' om. pK^d 14 ἴδιον] οἰκείον V φρόνημα αὐτοῖς HX 15 ὑπάρχειν VK^l
ὑπάρχοντα HXpK^d (*alienum*) *que existentem* Φ om. Λⁿ ὀρθῆς] ὀρθοδόξου ἡμῶν VUK^l κατή-
λαμεν ὡς H καθελάμενος X ἡμετέραν X 16 τὰ om. X ὑπ' U 17 πραγμάτων X
καὶ — ἡγοῦμαι HXΦΛⁿ καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι pK^d ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο VUK^l 18 εὐτύχισσ V
δικαίαν — καθάρεισιν ὑποστὰς pK^d ἐπιστάς K^u τὴν καθάρεισιν V 19 τὸν θεόν om. VUK^l
20 ἡμετέραν K^u σφόδρα pVUK τὴν — πτώσιν HX 21 μετανοίας VUK^l
22 ταραξάι VUK^l ἐκκλησίαν om. V προθέματα om. VUK^l προθεῖς pK^d 23 ἀνά-
μεστα ῥήματα VU τούτῳ VUK^l 23/24 εὐλαβεστάτῳ U 24 καὶ φιλοχρίστῳ om. V
ἡμῖν K^l 25 διὰ — πειρώμενος HXpK^d ΦΛⁿ διὰ — κανόνας κατὰ πάσῃς ἀληθείας ἐπαιρόμενος K^l
καταπατῶν τοὺς θεῖους κανόνας καὶ πάσῃς ἀληθείας κατεπαίρομενος VU 26 ἐπεδόθη U 27 ὁ
om. pUK^d λιβέλλου X 28 ἀπέστειλεν U ἡμῖν K^u κακουργίας U 29 ἐγκλήτου p
ἐκκλητίους HX ἐγκλήτους K^u τε] δὲ K^l 31 οἷα δὲ VUK^l πατήρ ὢν] *per fallaciam*
[ΔΙΑΠΑΤΗΝ pro δὴ πατήρ] Φ ὢν] ἦν K^u om. VU

αὐτοῦ τολμηθέντα καὶ διὰ τὰ εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν γενόμενά τε καὶ γινόμενα παρρησιάσαι συνήθως κατὰ τὸ πρέπον τῇ ἱερωσύνῃ καὶ οἰκειωσάμενος τὸ κοινὸν πρᾶγμα καὶ τὴν τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν κατάστασιν συμψηφίσασθαι μὲν τῇ γενομένῃ κατ' αὐτοῦ κανονικῶς καθαιρέσει δι' οἰκείων γραμμάτων καταξίωσον, στηρίξαι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως πίστιν. μόνῃς γὰρ 5 τὸ πρᾶγμα δεῖται τῆς παρ' ὑμῶν ῥοπῆς καὶ ἀντιλήψεως ὀφειλούσης διὰ τῆς οἰκείας συναινέσεως εἰς γαλήνην καὶ εἰρήνην πάντα μετασκευάσαι. οὕτως γὰρ καὶ ἡ ἑπαναστάσα αἵρεσις καὶ ἡ δι' αὐτὴν ταραχὴ εὐμαρῶς καταργηθήσεται τοῦ θεοῦ συνεργούντος διὰ τῶν ὑμετέρων ἱερῶν γραμμάτων, κωλυθήσεται δὲ καὶ ἡ θρυλουμένη γίνεσθαι σύνοδος, ὥστε μὴ τὰς ἀπανταχόσε ἀγιωτάτας ἐκκλησίας διαταραχθῆναι. 10

Πᾶσαν τὴν σὺν σοὶ ἀδελφότητα ἐγὼ τε καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ προσαγορεύομεν.

Ἐρρωμένος ἐν κυρίῳ καὶ ὑπερευχόμενος ἡμῶν χαρισθείης ἡμῖν, θεοφιλέστατε καὶ ἀγιώτατε πάτερ.

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον τῆς Κῶ πόλεως 6
 Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Ἰουλιανῷ Λέων ἐπίσκοπος. Εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων 15 γε ὧν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ πράγματος τῆς πίστεως ἀπεστάλκαμεν, πληρέστατα πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Φλαβιανὸν διεπεμψάμεθα γράμματα κατὰ τῆς πλάνης τῆς πολλῆς ἀσεβείας, ὅμως ἐπειδὴ διὰ τοῦ τέκνου ἡμῶν Βασιλείου τοῦ διακόνου τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀγάπης ἐδεξάμεθα, ὅπερ ἡμῖν ἤρρεσεν πάνυ τῷ ζήλωι τοῦ καθολικοῦ φρονήματος ζέοντα, καὶ τότε τὸ γράμμα, ὅπερ οὐκ ἀπάιδει τῶν γραμμάτων ἐκείνων, καὶ νῦν προσ- 20 εθήκαμεν, ὥστε ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ ὁμοψύχως καὶ σταθερῶς τούτοις ὑμᾶς ἀντιβαίνειν, οἵτινες τὸ τοῦ δεσπότου εὐαγγέλιον διαφθείρειν ἐπιθυμοῦσιν, ἐπεὶ περ ἡ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐν πάσῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ μία ἐστὶ μάθησις καὶ ἡ αὐτὴ διδασκαλία, ἣν εἴ τις μὴ δέχεται, οὐκ ἐστὶ μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ οὔτε δύναται ταύτῃ δοξάζεσθαι τῇ κεφαλῇ ἐν ἣ τὴν οἰκείαν φύσιν διαβεβαιούται 25 μὴ περιέχεσθαι. τί δὲ ὄφελος τῷ ἀμαθεὶ γέροντι ὀνόματι τῆς τῶν Νεστοριανῶν αἵρέσεως ἐκείνων διαβάλλειν τὴν δόξαν ὧν τὴν εὐσεβεστάτην πίστιν καταλύσαι μὴ δύναται; ὅποτε ὅσον Νεστόριος ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀπέστη τὴν θεότητα τοῦ λόγου χωρίζων ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦ προσληφθέντος ἀνθρώπου καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς συλλήψεως τῆς παρθένου, τοσοῦτον ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ οὗτος ἀφηνιᾷ ὅς τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ οὕτως 30 ἀπὸ τῆς γαστρὸς τῆς μακαρίας παρθένου νομίζει τεχθέντα, ὥστε ἀνθρωπίνου μὲν σώματος εἰκόνα ἔχειν αὐτόν, ἀνθρωπίνης δὲ σαρκὸς μὴ ἀνειληφέναι ἀλήθειαν. περὶ οὗ

6 = Epist. coll. B 7. Latinum exemplar extat in Leonis ep. 5 [= Epist. ante Gesta coll. 9]

11 [inde a 9 pauca abscissa], XpVU,K [= dlu], Φ^{er}Λ^a

1 διὰ om. K^d 1/2 γενόμενα — γινόμενα HXpK^dΦΛ^a γινόμενά τε καὶ λεγόμενα VUK^{lu}
 2 παρρησιάσαι HXΦ παρρησιάσασθαι pVUK καὶ κατὰ p 3 πρᾶγμα om. VUK^{lu} 4 κατ' αὐτοῦ γενομένη [γενομένη K^u] VUK^{lu} κανονικῇ VK^u 5 εὐσεβείας p 6 ἡμῶν K^{du}
 7 συνέσεως HX πάντα] παρ' αὐτὰ HX 9 γίνεσθαι HXΛ^aΦ γενέσθαι pVUK 10 σύνοδον V ἀπανταχοῦ pVUK διαταραχθῆναι ἀγιωτάτας ἐκκλησίας V ἐμοὶ πλείστα pK^d 11—13 om. Λ^a
 12 ἡμῶν om. VUK^{lu} χαριτωθεὶς HX 12/13 καὶ ἀγιώτατε HX om. VUK^{lu}

H [usque ad 15 et inde a 24—28 nonnulla abscissa], XMBVΦ^{er}

14 τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου καὶ [ἀγιωτάτου καὶ om. V] ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος MBV τῆς — πόλεως] κωνσταντινουπόλεως X deficit H τῆς V 16 γε ὧν ἀπεστάλκαμεν ἐκ — πίστεως MBV οὗς ἐκ — πίστεως ἀπεστάλκαμεν HX πληρίστα τὰ HX 18 τοῦ διακόνου HXΛ om. MBV 20 ζέοντα V ἀπαδοῦ HX 20/21 προσηκόμεθα V 21 ὁλοψύχως BV 21/22 στα- θηρῶς BV 22 ἡμᾶς HXV ἀντιβαίνειν HX ἀντιθεῖναι MBV 24 διδασκαλία ἣν] διδασκαλι- κήν HX 25 βεβαιούται V 27 ἀσεβεστάτην V 28 νεστόριος ὅσον MBV ἐπέστη Σ deficit H 30 οὗτος ἀφηνιᾷ] οὕτε σαφηνία H οὕτι σαφήνεια X 31 τῆς om. V μὲν HXΛ om. MBV

τερατώδους ψεύδους τίς οὐκ ἂν ἴδοι ποῖα βλασφημιῶν ἀτοπήματα τίκεται; ὁ γὰρ ἀρνού-
μενος τὸν ἀληθινὸν ἄνθρωπον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναγκαίως πλείστων ὅσων
ἐμπαιγμάτων πληροῦται τοῦ διαβόλου καὶ τοῦτον ὡς οἰκεῖον Ἀπολινάριος ἔχει ἢ Βα-
λεντίνος ἑαυτῷ προσκυροῖ ἢ Μανιχαῖος κρατεῖ, ὧν οὐδὲ εἰς ἐν τῷ σωτήρι ἡμῶν τῆς
ἀνθρωπίνης σαρκὸς ἐπίστευσε τὴν ἀλήθειαν. ἥστινος δηλαδὴ μὴ ἀληθῶς ἀναληφθείσης
οὐ μόνον εἰς ἄρνησιν πίπτει τὸ ὅτι κατὰ σάρκα καὶ ψυχὴν λογικὴν ὡς ἦν ἐν μορφῇ θεοῦ
ὁ αὐτὸς μένων ἐν μορφῇ δούλου, ἄνθρωπος ἐγεννήθη, ἀλλὰ γὰρ καὶ ὅτι σταυρωθεὶς
καὶ ἀποθανὼν καὶ ταφείς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη καὶ ὅτι ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς ἐπὶ
τῷ κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς ἐν τούτῳ τῷ σώματί ἐστιν ἐλευσόμενος, ἐν ᾧ περ ἦν
καταδικασθεὶς, οὐδαμῶς ὁμολογεῖται. ταῦτα γὰρ ἅπαντα τὰ τῆς ἡμετέρας λυτρώσεως
μυστήρια ματαιοῦνται, εἴ γε ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς τὴν ἀληθῆ τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρώπου καὶ τὴν
ὅλην φύσιν ἀνείληφώς οὐ πιστεύεται καὶ ἐπειδὴ περ ἀληθῆ τὰ θεῖα σημεῖα γεγέννηται, ψευ-
δῇ τὰ διὰ τοῦ σώματος ἀποδεικνύμενα λέγεται, ὥστε τὰς μαρτυρίας ἑκατέρας τῆς φύσεως
ἔχειν μὲν ὅπως ὁ πατήρ νοεῖσθαι δυνήθη, μὴ ἔχειν δὲ ἀφ' ὧν μέλλει καὶ ἡ μήτηρ γενησο-
μένη σωθῆναι. ὁ τοίνυν ἐστὶ θεότητος, ἡ σὰρξ οὐκ ἐμείωσεν· ὁ δὲ ἐστὶ σαρκός, ἡ
θεότης οὐκ ἔφθειρεν. ὁ γὰρ αὐτὸς ἐστὶ καὶ προαιώνιος ἐκ πατρὸς καὶ κατὰ χρόνους
ἀπὸ μητρός, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς οἰκείας δυνάμεως ἄφθαρτος, ἐπὶ δὲ τῆς ἀσθενείας τῆς ἡμῶν
παθητός, καὶ ἐν μὲν τῇ τριάδι τῆς θεότητος μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος
μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐν δὲ τῷ μυστηρίῳ τοῦ ἀναληφθέντος ἀνθρώπου ἐνὸς προ-
σώπου καὶ τοῦ αὐτοῦ. οὔτε γὰρ ὁ λόγος ἢ εἰς σῶμα ἢ εἰς ψυχὴν κατὰ τι μέρος οἰκεῖον
ἐτράπη, ὅποτε ἀπλῇ καὶ ἀναλλοιώτως ἡ τῆς θεότητος φύσις ὅλη ἐν τῇ οἰκείᾳ αἰ-
ὕπαρχει οὐσίαι, οὐδεμίαν ἑαυτῆς μείωσιν δεχομένη οὔτε προσθήκην καὶ πάλιν οὕτως τὴν
προσληφθεῖσαν μακαρίαν ἀποτελέσασα φύσιν, ἵνα ἡ δοξασθεῖσα ἐν τῇ δοξασάσῃ
μεμενηκυῖα τυγχάνῃ. οὔτε οὖν ὁ λόγος εἰς σῶμα, ὡς εἵπομεν, οὔτε εἰς λόγον τὸ
σῶμα ἡλλοίωται, ἀλλὰ τὸ ἑκάτερον ἐν ἐνὶ καὶ ἐν ἀμφοτέρῳ ὁ εἷς, οὐ διαφορᾷ διηρημένος,
οὐ τῷ μεμῖχθαι συγκεχυμένος οὔτε ἕτερος μὲν ἐκ πατρὸς, ἕτερος δὲ ἐκ μητρός, ἀλλ' ὁ αὐτὸς
ἄλλο μὲν ἐκ πατρὸς πρὸ πάσης ἀρχῆς, ἄλλο δὲ ἐκ μητρός ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, ἵνα
γένηται μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ἐν ᾧ πᾶν 1 Tim. 2, 5
τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς κατοικεῖ, ἐπειδὴ περ τοῦ προσληφθέντος, Col. 2, 9
οὐ τοῦ προσλαβόντος ἐστὶν ἡ προκοπὴ ὅτι, καθάπερ ὁ ἀπόστολος λέγει, ὁ θεὸς αὐτὸν Phil. 2, 9—11
ὑπερύψωσεν καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν 31
τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ
καταχθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι κύριος Ἰησοῦς
Χριστός εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς. τοιγαροῦν ἡ τοῦ δεσπότη κατὰ σάρκα
γέννησις, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἔχει τινὰς ιδιότητας, δι' ὧν τὰ τῆς ἀνθρωπίνης παρόδου 35

HXMVBV

1 ἴδῃ X	2 ἀληθῆ HX	κυρίου om. HX	3 τοῦ διαβόλου πληροῦται HX
4 οὐδεὶς HX	6 καὶ λογικὴν ψυχὴν B λογικὴν καὶ ψυχὴν V	8σ HXA ὁ θς MBV	ἦν om. BV
τοῦ θς MBV	7 ἐγενήθη B	καὶ ὅτι] ὅτι καὶ V	9 τῷ] τὸ HX
ὁμολογεῖ MBV	τὰ τῆς — λυτρώσεως BV τῆς — λυτρώσεως HXM τῆς — λυτρώσεως τὰ M ^{corr}		10 ὁμολογεῖται HXA
11 γε] γὰρ V	τοῦ θς υἱὸς θς HX	τὴν ἀληθῆ HXA ὧν ἀληθῆς MBV	ἀληθῶς B
11/12 καὶ τὴν ὅλην HXA τὴν [τὴν M] ἐμὴν MBV	12 καὶ] ac pro an	14 πῆρ HX σῆρ MBV	
νοῆσαι BV	15 ἐστὶ HX ἐνεστι MBV	16 αἰωνίου HX	17 ἐπὶ] ἐπεὶ HX, corr. H
20 ἡ] HXA om. MBV	τι om. V	21 ὅλην HX, del. H	αἰ] δὲ HX
ἀποτελέσασαν HXM	δοξάσῃ X	24 τυγχάνει MX	εἵπαμεν II
ἀμφοτέρω θεῷ HX ἀμφοτέροις [ἀμφοτέροις V] ὁ εἷς MBV	διηρημένως MBV, corr. B	26 οὐ τῷ HMB	
οὔτε XV	συγκεχυμένως MBV, corr. B	οὔτε HXA ὥστε MBV	27 ἄλλο] ἄλλ' ὥς HX
ὥς HX	28 ᾧ] ἰσ MBV	31 αὐτῷ om. BV	32 ἰσ ᾧ MBV
μολογήσεται HXMV	34 πρὸς ἀμὴν HX	κατὰ σάρκα τοῦ δεσπότη MBV	35 ἔχει HXBV

τῆς εἰς τὸν βίον ὑπερβαίνει προοίμια, εἴτε καθ' ὃ μόνος ἐξ ἀγίου πνεύματος ἀπὸ ἀφθάρτου παρθένου χωρὶς ἐπιθυμίας συλληφθεὶς ἐστὶ καὶ τεχθεὶς, εἴτε καθ' ὃ οὕτως ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς μητρὸς ἀπεκυήθη, ὥστε καὶ τὴν εὐγονίαν τεκεῖν καὶ μεῖναι τὴν παρθενίαν, ὅμως οὐχ ἑτέρας ἢ φύσεως ἢ τούτου σὰρξ ἥπερ ἐστὶν ἡ τῆς ἡμῶν, οὐδὲ καθ' ἑτέραν ἀρχὴν ἐνεπνεύσθη τούτῳ ἡ ψυχὴ παρὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἡτὶς ὑπερεῖχεν οὐ κατὰ τὸ τοῦ γένους διάφορον, ἀλλὰ κατὰ τὸ τῶν δυνάμεων ὑπερβάλλον. καὶ γὰρ οὐδὲν εἶχεν ἐναντιούμενον ἐξ ἐπιθυμίας σαρκός, ἐπεὶ περ ἠκμαζον αἰεὶ αἱ αἰσθήσεις τοῦ σώματος δίχα νόμου τινὸς ἀμαρτήματος, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν κινήσεων ὑπὸ τῷ τῆς θεότητος καὶ τῷ τῆς διανοίας οἶακι οὔτε ἐπηρέαζετο διὰ τῶν δελεασμάτων οὔτε παρεχώρει τοῖς πάθεσιν. ὥστε ὁ ἀληθὴς θεὸς ἀληθὴς ἀνθρώπος ἐγεννήθη καὶ οὔτε κατὰ προϋπάρχουσαν ψυχὴν ἐξ οὐρανοῦ καταχθεὶς οὔτε κατὰ σάρκα ἐκ στοιχείου τινὸς προσληφθεὶς ἢ τεχθεὶς ἐκ τοῦ μηδενός, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἡμῖν ἔχων ἐν θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι πρόσωπον καὶ τὴν κοινὴν ἡμῖν κρατῶν φύσιν ἐν σώματι καὶ ψυχῇ. οὐ γὰρ ἂν ἦν θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μεσίτης, εἰ μὴ ὁ αὐτὸς θεὸς καὶ ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος ἐν τῷ αὐτῷ καὶ εἰς ὑπῆρχεν καὶ ἀληθής. καὶ κινεῖ μὲν ἡμᾶς, ἀδελφέ τιμώτατε, πρὸς διαλέξεως πλάτος τὸ τῆς ὑποθέσεως μέγεθος, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν σὴν οὐ διὰ πλειόνων ἐστὶ καμῖν, ὅποτε μάλιστα καίπερ ἤδη διὰ τῶν ἡμετέρων, ὡς προεῖρηται, πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Φλαβιανὸν τὰ ἀρκοῦντα ἀπεστάλκαμεν γράμματα πρὸς τὸ μὴ μόνον τοὺς τῶν ἱερέων βεβαιότερους ἐργάσασθαι λογισμούς, ἀλλὰ γὰρ καὶ τοὺς τῶν λαϊκῶν. παράσχοι δέ, ὥσπερ πιστεύομεν, ὁ ἔλεος τοῦ θεοῦ ὥστε δίχα τοῦ γενέσθαι ζημίαν ψυχῆς τινος δυνηθῆναι κατὰ τῶν τοῦ διαβόλου βελῶν καὶ τὰ ὑγιῇ φυλαχθῆναι καὶ τὰ τραυματισθέντα θεραπευθῆναι.

Ὁ θεὸς ὑγιαίνοντά σε φυλάξοι, ἀδελφέ τιμώτατε.

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς τοὺς ἀρχιμανδρίτας
Κωνσταντινουπόλεως

7 Ἀγαπητοῖς τέκνοις Φαύστῳ καὶ Μαρτίνῳ καὶ λοιποῖς ἀρχιμανδρίταις Λέων ἐπίσκοπος. Ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς πίστεως, ἣν Εὐτυχὴς διαθορυβῆσαι ἐπεχείρησεν, ἐντεῦθεν ἐπέμπομεν τοὺς συστησομένους τῇ ἀληθείᾳ, ἀκόλουθον ἐνόμισα καὶ πρὸς τὴν ὑμέτεραν ἀγάπην γράμματα διαπέμψασθαι, οὓς οἶδα σαφῶς οὕτως σπουδάζειν τῇ εὐσεβείᾳ, ὥστε τὰς βλασφήμους καὶ ἀσεβεῖς φωνὰς μὴδ' ὅσον ταῖς ἀκοαῖς προσδέχεσθαι δύνασθαι, Gal. 1, 9 μενούσης ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ἐν ἣι λέγεται εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. τὴν δὲ γνώμην τοῦ προλεχθέντος, ὅστις, ὡς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὑπομνημάτων ἐγνωμεν, ἀξίως ἀπεχειροτονήθη, καὶ ἡμεῖς ἐκβλητέαν ἐκρίναμεν καὶ ἐὰν μὲν ὁ ἀφρων συνήγορος τῇ ἰδίᾳ σκαιότητι

7 = Epist. coll. B 8. Latinum exemplar in Leonis ep. 10 extat [= Epist. ante Gesta Coll. 10]

HXMBV

1 μόνος] μὲν ὅς [10 X] χσ HX 4 εἴπερ HX 5 εἴ τις H 6 τὸ] τε HX
7 ἠκμαζον — αἰσθήσεις [ἐσθήσεις H] HX ἐκ μαζῶν αἰσθησις MBV 8 ἀμαρτίας B ἡ om. HX
τὸ X τῶν M τὸ HX 9 οἶακι οὔτε] οἶα οἰκειοῦτε [οἰκειοῦται X] HX 10 ἀληθής: om. MBV
11 οὔτε τὸ HX προσληφθείσης HX τέχνησ HX 12 αὐτὸν HX 13 ἡμῶν MBV
ἂν om. MB 14 καὶ om. MBV 14/15 καὶ κινεῖ] κινήθηκε X κινήθηκε H 15 μὲν HXΛ
om. MBV 16 καίπερ] καθάπερ HX 17 διὰ τῶν ἡμετέρων HXΛ διὰ τῶν MB δι' αὐτῶν V
τὸν φλαβιανὸν X 18 τῷ M ἱερέων ὡς HX 19 ὥσπερ καὶ HX ὁ] τὸ HX
21 διαφυλαχθῆναι MV τραύματα BV 22 ὁ θεός om. HX φυλάξει HMB διαφυλάξοι V
om. X 23 ἐπιστολὴ — ἀρχιμανδρίτας HX τοῦ αὐτοῦ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας
Ῥώμης πρὸς φαῦστον [φλαβιανὸν V] καὶ μαρκελλίνον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχιμανδρίτας MBV 25 τοῖς
ἀγαπητοῖς V μαρτίνῳ HX μαρκελλίνῳ MBV καὶ λοιποῖς ἀρχιμανδρίταις om. HX 27 ἀλη-
θείαι] ἀκολουθία HX 29 δύναται HX 31 εὐαγγελίζεται] εὐαγγελίσεται παρὰ τοῦτο HX
32 ὡς om. V 33 ἐκβλητέον M

ἐπιμεῖναι βουληθείη, ἐχέτω μετὰ τούτων μοῖραν ὧν ἠκολούθησε τῇ πλάνῃ. δικαιο-
 τата γὰρ γένοιτο ἂν ἔξω τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὅστις ἐν τῷ Χριστῷ τὴν ἀνθρωπίνην,
 τουτέστι τὴν ἡμετέραν ἀρνεῖται εἶναι φύσιν. ἐὰν δὲ ὁ αὐτὸς ἐλέει τοῦ πνεύματος τοῦ
 θεοῦ διορθωθείς τὴν ἀσέβειαν τῆς ἑαυτοῦ πλάνης ἐπιγνοίῃ καὶ ἅπερ οἱ [ὄροι] τῆς καθολικῆς
 ἐκκλησίας ἀναθεματίζουν, ἐξ ὅλης ψυχῆς ἀναθεματίσαι βουληθείη, τοῦτον ἐλέου τυχεῖν
 βουλόμεθα, ὥστε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δεσπότης μηδεμίαν αἰσθάνεσθαι ζημίαν, ἐπειδὴ
 καὶ μετανοῶν δύναται δέχεσθαι καὶ μόνῃ ἡ πλάνη ὀφείλει συγχωρεῖσθαι. περὶ δὲ τῆς
 ἀγιότητος τῆς μεγάλης πίστεως ἐν τῇ ἡμῶν διὰ τῆς ἐνσωματώσεως τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ
 ἡ δικαίωσις καὶ ἡ ἐξαγορασία ἐστίν, τί φρονοῦμεν ἐκ τῆς τῶν πατέρων παραδόσεως,
 ἐν τοῖς γράμμασιν ἃ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον νῦν ἐπεμψα, 10
 ἱκανῶς, καθ' ὅσον οἶμαι, εἴρηται, ὥστε ὑμᾶς ἐμφανίζοντος τοῦ ἰδίου προέδρου μαθεῖν τί
 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ἡμετέρου δεσπότης λεχθέν ταῖς πάντων τῶν πιστῶν ψυχαῖς
 βέβαιον μένειν ἐπιθυμοῦμεν.

Ὁ θεὸς ὑμᾶς φυλάττοι, τέκνα ἀγαπητά.

Ἰσον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης κατὰ Εὐτυχοῦς πρὸς 15
 τὴν ἐν Ἐφέσῳ δευτέραν σύνοδον, ἣτις ὑπεβλήθη μὲν, ἀπεκρύβη δὲ διὰ τὸ μὴ συγχω-
 ρῆσαι δημοσιευθῆναι ταύτην τοῖς ἐπισκόποις Διόσκορον

- 8 Λέων ἐπίσκοπος τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ συνελθούσῃ ἀγαπητοῖς ἀδελ-
 φοῖς ἐν κυρίῳ χαίρειν. Ἡ τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως εὐαγεστάτη πίστις εἰδυῖα
 μάλιστα τοῦτο τῇ δόξῃ τῇ αὐτῶν διαφέρειν, εἴ γε κατὰ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μη- 20
 δεμιᾶς πλάνης βλαστὸς ἀναφύοιτο, τοῦτο τοῖς θείοις διδάγμασι τὸ σέβας ἀπένειμεν, ὥστε
 πρὸς ἀποτέλεσμα τῆς θείας διατυπώσεως τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἐπιθεῖναι τὸ κῦρος,
 ὡς ἂν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πέτρου βουλομένη γενέσθαι κατάδηλον τὸ ἐν τῇ τούτου
 ὁμολογίᾳ ὑμνούμενον, ὅτε λέγοντι τῷ κυρίῳ τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι Mt. 16, 13.
 εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; διαφόρους μὲν τινων ἔφασαν οἱ μαθηταὶ εἶναι τὰς 16—18
 δόξας, ὀπηνίκα δὲ ἐπύθετο παρ' αὐτῶν αὐτοὶ τί πιστεύουσιν, ὁ τῶν ἀποστόλων ἀρχηγὸς 28
 τὸ πλήρες τῆς πίστεως βραχεῖ λόγῳ περιλαβὼν σὺ εἰ, φησὶν, ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 θεοῦ τοῦ ζῶντος, τουτέστι σὺ, ὅστις εἰ ἀληθῶς υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ αὐτὸς ἀληθῶς
 εἰ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· σὺ ἀληθὴς ἐν θεότητι καὶ ἀληθὴς ἐν σαρκὶ καὶ σωζομένης
 τῆς ἐν τῇ διττῇ φύσει τυγχανούσης ιδιότητος εἰς ὑπάρχων ἐκάτερον, ὡς εἴ γε Εὐτυχῆς 30
 νοητῶς καὶ ἐκτενῶς πεπιστεύκει, οὐδαμῶς ἂν ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς πίστεως τοιαύτης

8 = Epist. coll. B 11. Latinum exemplar extat in Leonis ep. 12 [= Epist. ante Gesta Coll. 13]

HXMBV

1 ἐπιμεῖναι, η in ειν corr. Η ὑπομεῖναι X μοῖρα X 2 γὰρ om. MBV τῷ
 om. BV 3 εἶναι om. MBV 4 διορθωθῇ eis X διορθέω V τὴν ἀσέβειαν om. MBV
 τὴν — πλάνην BV ἅπερ] ὅν HX αἱ II ὄροι HX om. MBVA 5 βουληθῇ MBV
 τοῦτο ἐλέουσ X 6 βουλόμεθα om. HX τῇ ἐκκλησίᾳ MBV αἰσθάνεσθαι HXΛ ἐσεσθαι MBV
 ἐπεὶ δὲ M ἐπειδὴ δὲ V 7 συγχωρεῖσθαι] conicio χωρίζεσθαι δὲ om. HX, corr. H 10 τὸν
 ἐμὸν] ἡμῶν BV om. X Φλαβιανὸν om. X 11 οἶμαι HX ἡμᾶς HX ἐμφανίζον-
 τος — προέδρου om. HX 12 λεχθέν δεσπότης BV πάντων om. HX τῶν om. V
 14 φυλάττει V 15 Ἰσον — Ῥώμης HX ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ MBV κατὰ Εὐτυχοῦς om. MBV
 16 ἢ σ τινοσ ὑποβλήθεισος HX ἀποκρυβεῖσος HX 16/17 συγχωρηθῆναι MBV 17 ταύτην
 om. MBV Διόσκορον HX ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Διοσκόρου τοῦ ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου MBV
 20 τῇ² om. MBV γε] τε HX 21 ἀναφύη H ἀναφύει X δόγμασιν MBV 22 θείας]
 ἀγίας HX 23 ἀπὸ τοῦ V τὸ] τὸν V 25 ἔφασαν HX 26 οὐ τηνίκα HX δσ τηνίκα Hcorr
 δὲ ἐπύθετο] διεπύθετο V τί om. X ἀρχηγός] χορὸς BV 27 πλήρης HX βραχὺ HV
 28 σὺ HX σὺ εἰ MBV ὁ υἱὸς X ὁ om. HX 29 σὺ HX σὺ εἰ MBV 31 εὐθείας]
 θείας V τῆς πίστεως scripsi secundum A πίστεωσ τῆς HXMBV

ἀπέκλινεν, δι' ἣν ἀπόκρισις αὐτῷ τῷ ἀποστόλῳ παρ' αὐτοῦ γίνεται τοῦ δεσπότη· μακάριος εἶ, Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν καὶ πύλαι αἰδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. σφόδρα οὖν τῆς ἀρμονίας τῆς τοιαύτης οἰκοδομῆς ἐστὶν ἀλλότριος ὅστις καὶ τὴν τοῦ μακαρίου Πέτρου ὁμολογίαν οὐ δέχεται καὶ τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ ἀντιλέγει, δεικνὺς ἑαυτὸν μηδεμίαν πώποτε σπουδὴν ἐσχέ- κέναι πρὸς τὸ γινῶναι τὸ ἀληθὲς μάτην τε τιμῆς ἄξιον ὦφθαι ὅστις οὐδενὶ τῆς καρδίας ἀκμαίῳ τὴν τοῦ γήρως ἐκόσμησεν πολιάν. ἀλλ' ἐπειδὴ περ, ἀδελφοὶ τιμιώτατοι, καὶ τῆς τῶν τοιούτων θεραπείας οὐκ ἔστι παραμελεῖν, καὶ ὁ εὐσεβὴς δὲ καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς εὐσεβῶς ἅμα καὶ εὐλαβῶς ἔχων τὴν τῶν ἐπισκόπων ἀθροισθῆναι σύνοδον ἡβουλήθη, ὥστε κρίσει τελειότεραι δυνηθῆναι πᾶσαν ἀπαλείφεσθαι πλάνην, τοὺς ἀδελ- φούς ἡμῶν Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸ τέκνον μου Ἰλαρον τὸν διάκονον καὶ μετὰ τούτων Δουλκίτιον τὸν ἐμὸν νοτάριον δοκιμασθείσης ἡμῖν τῆς αὐτοῦ πίστεως ἀπεστείλαμεν, οἵτινες εἰς τάξιν ἐμὴν τῇ ἀγίᾳ τῆς ὑμῶν ἀδελ- φότητος συνόδῳ παρέσονται καὶ τὰ τῇ κοινῇ μεθ' ὑμῶν γνώμῃ κατὰ θεὸν ἀρέσκοντα ψηφιοῦνται, τουτέστιν ὥστε ἐν πρώτοις τῆς φθοροποιοῦ πλάνης αὐτοῦ καταδικασθείσης εἴθ' οὕτως περὶ τῆς αὐτοῦ τοῦ ἀμαθῶς πλανηθέντος ἀποκαταστάσεως σκοπηθῆναι, εἴ γε ὁμως τὴν τῆς ἀληθείας διδασκαλίαν δεχόμενος τὸ αἰρετικὸν φρόνημα ὥπερ ἡ κακοδοξία αὐτοῦ πέφηνεν ἐμπλακείσα, εἰς πλήρη καὶ σαφῶς οἰκείᾳ φωνῇ καὶ ὑπογραφῇ κατα- δικάζειν ἀνέχοιτο, ὅπερ καὶ ἐν τῷ λιβέλλῳ ὧι πρὸς ἡμᾶς ἀπέστειλε, ποιεῖν ἦν ὑποσχό- μενος, διὰ πάντων ἐπαγγελλόμενος ταῖς ἡμετέραις ἀκολουθεῖν ἀποφάσεσιν. δεξάμενος δὲ τὰ γράμματα τοῦ συνεπισκόπου καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν Φλαβιανοῦ τελειώτερον πρὸς αὐτὸν περὶ τούτων ἅπερ ἔδοξεν ἐφ' ἡμᾶς ἀναφέρειν, ἀντεγράψαμεν, ἵνα τῆς πλάνης ἀπαλειφομένης τῆς νῦν ἀναφύεισης εἰς ὕμνον καὶ δόξαν τοῦ θεοῦ μία πίστις εἴη κατὰ τὸν πάντα κόσμον καὶ μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁμολογία καὶ ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πα- τρός. ἀμήν.

Phil. 2, 10. 11

- 9 Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα με- φομένη τὴν ἐν Ἐφέσῳ γενομένην σύνοδον κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ ἑτέραν ἐξαιτοῦντος γενέσθαι = Epist. coll. M 12 [p. 25—27]

HXMVBV

1 ἀπέκλινεν — ἦν] ἀπόκλινεν δι' ἣν H ἀποκλείν ἐνδοίην X αὐτῷ — παρ' om. X τῷ ἀποστόλῳ om. H 2 ἀποκάλυψέ X 3 δέ om. HX 7 εὐαγγελίου V 8 ἄξιον ὦφθαι HX 9 τῷ ἀκμαίῳ MBV 11 ἅμα] μιᾶ HX 12 τελειότερα V 13 Ῥενάτον BV Ῥινάτον HX 14 Ἰλαρίωνα X Ἰλαρίων H διάκονα X δουλκίτιον HX 15 αὐτῶν MBV ἡμῶν V 16 τὰ om. BV ἡμῶν BV τὰ κατὰ MBV 17 πρώταις HX 18 εἴθ' ἴν' HX ἑαυτοῦ M τοῦ — πλανηθέντος HXΛ ἀμαθοῦς πλάνης MBV ἀπο- καταστάσεως HX 19 ὁμως M ὅλως BV ὅπως HX διδασκαλίαν] πίστιν BV ὅπερ M ὥσπερ HX 20 ἀπέφηνεν V εἰς πλήρη καὶ HXM om. BV 21 ὧ H ὥς X ὅπερ MBV ἦν om. X 22 ἀκολουθεῖσαι H ἀκολουθίας X 23 ἐπισκόπου καὶ συναδελφοῦ HXM τελει- ὅτερον HX 24 περὶ — ἅπερ] ἀ περὶ τούτων BV ἀντεγράψαμεν HX 25/26 τὸν πάντα MBV πάντα τὸν HX 26 μία] ἅμα H αἷμα X αὐτῶν HX ἵνα om. B 28 ἐξομολο- γήσεται HXM

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα

- 10 Τῷ ἐνδοξοτάτῳ καὶ φιланθρωποτάτῳ Θεοδοσίῳ αὐγούστῳ Λέων ἐπίσκοπος. Ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων κατὰ δύναμιν προνοεῖν καταξιοῖ τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἢ φροντὶς πνεύματι θεοῦ κινηθεῖσα, εὖ ἂν ἔχοι μὴ βουλομένη περὶ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν διαφορὰν ἀλλ' εἰρήνην τυγχάνειν, καίπερ ἡ πίστις μία οὕσα ἑαυτῆς οὐκ ὀφείλει ὑπάρχειν ἀνομοία. ὅθεν εἰ καὶ Εὐτυχῆς, ὥς αἱ τῶν ἐπισκοπικῶν ὑπομνημάτων τάξεις ἐφανέρωσαν, ἀπείρως καὶ ἀσυνέτως πλανᾶσθαι ἀποδεδεικται καὶ ὥφειλεν ἀπὸ τῆς ἰδίας συνειδήσεως τῆς ἀξίως ἀποδοκιμαζομένης ἀναλαβεῖν, ὅμως ἐπεὶπερ ἡ ὑμέτερα εὐσέβεια, ἡ εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ τὴν εὐλαβεστάτην καθολικὴν ἀλήθειαν ἀγαπᾷ, τετύπωκεν συνοδικὸν κριτήριον, ὥστε τῷ ἀπείρῳ γέροντι τὴν ἀλήθειαν, περὶ ἣν μάλιστα 10 διασφάλλεται, φανεροποιηθῆναι, τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἡμετέρους Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν τὸν διάκονον Ἰλαρον πέπομφα τοὺς εἰς τόπον ἐμὸν κατὰ τὴν τοῦ πράγματος ποιότητα δυναμένους ἀρκεῖν καὶ ἰσχύοντας αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ δικαίου καὶ ἀγαθοῦ μεταγαγεῖν διάθεσιν, ἵν' ὅτιπερ ἀμφιβάλλεσθαι οὐ δύναται ποῖον τι τυγχάνει τῆς τῶν Χριστιανῶν ὁμολογίας τὸ ἀκέραιον, καὶ πάσης τῆς πλάνης 15 τὸ φαῦλον καταδικασθεῖν καί, εἰ ἀνανήψειεν ὅς πεπλάνηται, ὑπὲρ συγγνώμης παρακαλέσων, τὴν τῶν ἐπισκόπων αὐτῷ βοήθειαν ἐπικουρῆσαι, ἐπεὶπερ ἐν τῷ ἑαυτοῦ λιβέλλῳ τῷ πρὸς ἡμᾶς ἀποσταλέντι καὶ τοῦτο ἑαυτῷ πρὸς τὸ ἀξιωθῆναι συγγνώμης ἐφύλαξεν, ἐπαγγελλόμενος ἑαυτὸν διορθοῦν, εἰ τι δὲν ἡ ἡμετέρα γνώμη περὶ τούτων περὶ ὧν κακῶς ἤισθετο, ἀποδοκιμάσειεν. τί δὲ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία καθόλου περὶ τοῦ 20 θείου μυστηρίου τῆς δεσποτικῆς σαρκώσεως πιστεύει καὶ διδάσκει, τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν καὶ συνεπισκόπῳ Φλαβιανῷ σαφέστερον τὰ ἀπεσταλμένα γράμματα περιέχει.

- 11 Τῇ ἐνδοξοτάτῃ καὶ φιλανθρωποτάτῃ θυγατρὶ Πουλχερίᾳ αὐγούστῃ Λέων ἐπίσκοπος. Ὅσῃν πεποιθήσιν περὶ τῆς πίστεως τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία ὀφείλει ἐπαγγέλλεσθαι, πολλαῖς πολλάκις διδασκαλίαις ἐπεδείξαμεν. τοῦτο 25 τοῦ ἁγίου πνεύματος διδάσκοντος μεμαθήκατε, τούτῳ τὴν ὑμέτεραν ἐξουσίαν ὑπετάξατε, διὰ ταύτης τῆς δωρεᾶς καὶ τῆς ἐκδικίας βασιλεύοντες. ὅθεν ἐπεὶπερ κατὰ τῆς ἀκεραίου πίστεως τῶν Χριστιανῶν διχόνοιαν τινα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ κατὰ Κωνσταντι-

10 = Epist. coll. B 9. Latinum exemplar extat in Leonis ep. 7 [= Epist. ante Gesta Coll. 11]

11 = Epist. coll. B 10. est Leonis epistula [11] decurtata et interpolata, quae Latine extat in Leonis ep. 8 [= Epist. ante Gesta Coll. 12]

HXMBV

1 Λέοντος — βασιλέα ἐν ἐφέσω ἀποσταλεῖσα HX τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα θεοδόσιον MBV 3 ὅσων X ἀξιοί HX 4 πνεύματι HXΛ νεύματι MBV 5 τυγχάνει HX αὐτῆς HX 6 ὑπάρχειν ἀνομοία [ἀνομία V] οὐκ ὀφείλει BV ὑπάρχειν] τυγχάνειν HX 6/7 ἐπισκόπων ὑπομνηματικά HX 7 ἐφανέρωθησαν HXV πεπλάνησθαι MBV 8 ἀξί(ας) HX ἀναλαβεῖν] coniec(er)im ἀναχωρεῖν 9 τοῦ θεοῦ om. HX ἀγαπᾷ M ἀγάπη HX ἀγαπᾶσα BV 11 σφάλλεται V διέσφαλται M 12 Ῥενάτον BV Ῥινάτον X τὸν om. HX Ἰλαρον τὸν διάκονον BV Ἰλαρίον H Ἰλαρίωνα X 13 ἰσχύοντα X 14 μεταγαγεῖν διάθεσιν] μετὰγειν διάθεσιν H μετὰθεσιν X ἵν' ὅτιπερ] δὲ HX 15 τι om. B 16 εἰ om. HX ὅς HX ὥς MBV συγγνώμην HX 17 αὐτοῦ HX 18 τῷ] τὰ X καὶ H ἑαυτῷ] αὐτὸ HX 22 ἐπισκόπῳ HX περιέχει τὰ ἀπεσταλμένα γράμματα BV

inscr. ἐπιστολὴ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς τὴν εὐσεβέστατην πουλχερίαν MBV 23 αὐγούστῃ HX om. MBV 24 πόσῃ HX 25 ὑπεδείξαμεν X τούτῳ] τούτοις ἢ [ἣν H] διὰ HX 26 διδάσκοντες X

νούπολιν Εὐτυχοῦς αὐθεντοῦντος γεγενῆσθαι τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ συνεπισκόπου Φλαβιανοῦ διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἔγνων, καθὼς καὶ πάσης τῆς ὑποθέσεως τὸ εἶδος τῶν πεπραγμένων ἐν τῇ συνόδῳ δέικνυσιν, ἅξιόν ἐστι τῆς ὑμετέρας δόξης τὴν πλάνην τὴν διὰ ἀπειρίαν μᾶλλον ἢ διὰ κακοθέλειαν εἰσδυομένην ἀφελέσθαι πρὶν τινα δύναμιν ἐκ τῆς συνέσεως τῶν ἀπείρων τὸ ἐπίμονον τῆς φαυλότητος προσπορίσοιτο. καὶ ὅσωι Νεστόριος ἀπὸ 5 τῆς ἀληθοῦς ἐξέπεσε πίστεως τὸν δεσπότην Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ παρθένου μητρὸς ἀνθρώπου μόνον φάσκων γεγενῆσθαι, τοσούτῳ καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς καθολικῆς ὁδοῦ ἀπεπλανήθη, ὃς τὸν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παρθένου γεννηθέντα οὐ τῆς ἡμετέρας εἶναι πεπίστευκε φύσεως, ὥστε τὸν τὴν μορφήν τοῦ δούλου φορέσαντα καὶ ἡμῖν ὅμοιον γενόμενον καὶ τῆς αὐτῆς ὄντα μορφῆς τινὰ τυγχάνειν τοῦ ἡμέτερου σώματος εἰκόνα καὶ μὴ ἀλήθειαν. οὐδὲν 10 δὲ ὠφελεῖ τὸν ἡμέτερον δεσπότην τὸν τῆς μακαρίας παρθένου υἱὸν ἀνθρώπου λέγειν, εἰ μὴ τοῦ γένους αὐτῆς καὶ τῆς ῥίζης ἀνθρώπος εἶναι πιστεύεται, περὶ οὗ ἐν αὐτῷ τῷ προοιμίῳ τοῦ εὐαγγελίου προλέγεται. ὅθεν πάνυ πονῶ καὶ στυγνάζω ὅτιπερ οὗτος ὃς πρὸ τούτου περὶ τῆς προθέσεως τῆς ταπεινότητος ἐπὶ ηἰνείτο, κατὰ τῆς ἐλπίδος τοῦ μονογενοῦς ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων μάταια καὶ πάνυ διεστραμμένα τολμᾷ 15 λέγειν. ὁρῶν γὰρ ἑαυτοῦ τῆς ἀφροσύνης τὴν αἴσθησιν ταῖς καθολικαῖς ἀκοαῖς ἀπαρέσκουσιν, ὥφειλεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας ὑπονοίας ἀνακαλέσασθαι καὶ μήτε τοὺς ταῖς ἐκκλησίαις παραμένοντας κινῆσαι, τῆς καταδίκης τὴν ἀπόφασιν ἀναμένοντα. δῆλον γὰρ ὡς εἰ ἐν τῇ αὐτῇ αἰσθήσει παραμένειν θελήσοι, οὐδεὶς αὐτὸν ἀπολύσαι δυνήσεται. καὶ γὰρ τοῦ θρόνου τοῦ ἀποστολικοῦ τὸ σύμμετρον ταύτην φυλάττει τὴν ἐγκράτειαν 20 ὥστε καὶ σκληρότερον πράττειν κατὰ τῶν ἐπιμενόντων καὶ συγγνώμης ἀξιοῦν τοὺς τὴν διόρθωσιν ἐπιγινώσκοντας. ἔπειδὴ τοίνυν πολλή μοι πεποιθήσις ἐστὶν περὶ τῆς εὐσεβείας τῆς καθαρωτάτης πίστεως, παρακαλῶ τὴν ὑμέτεραν φιλανθρωπίαν, ἐπιφανεστάτη καὶ εὐσεβεστάτη θύγατερ, ἵν' ὥσπερ ἐκ σπουδῆς θείας σῆς τὸ καθολικὸν τῆς ἐκκλησίας ἀξίωμα διὰ παντὸς βεβοῇται, καὶ νῦν ὁμοίως αὐτῷ τῷ ἀξιώματι τῆς 25 ἐλευθερίας συνδράμοις. οὐδὲ γὰρ μέρος τι τῆς πίστεως τῆς ἡμετέρας μὴ ὄν σαφές μεθοδεύεται, ἀλλ' ὅπερ ἡ ἀπειρος ἀντίστασις τολμᾷ διαθορυβεῖν, τοῦτο πειράζεται ὅπερ ὁ ἡμέτερος δεσπότης ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ οὐδαμῶς ἀγνοεῖσθαι ἠθέλησεν. καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας καμεῖν καταξιώσατε τοῦτο ὅπερ κατὰ τῆς μονογενοῦς θρησκείας τῆς ἀνθρωπίνης σωτηρίας βλασφήμῳ τινὶ ἀφροσύνῃ προ- 30 ἡνεγκεν, ἀπὸ τῆς διανοίας πάντων ἀποκινήθῃ καὶ ἵνα αὐτὸς ὁ εἰς τοῦτον τὸν πειρασμὸν ἐμπεσὼν ἀνανήψειεν, οὕτω μέντοι ὥστε τοῦτο ὅπερ κακῶς ἐνόησε, τῇ ἰδίᾳ φωνῇ καὶ ὑπογραφῇ τὸ κοινὸν καταδικάσει καὶ τῇ οἰκείᾳ τάξει ἑαυτὸν ἀποκαταστήσει. ὅπερ

HXMVB

1 γεγενῆσθαι om. HX 1/2 διὰ — ἔγνων τοῦ ἀδελφοῦ — φλαβιανοῦ BV 1 τοῦ
ἐπισκόπου καὶ συναδελφοῦ μου HX 2/3 τῶν πεπραγμένων] *gestorum textus* Λ 4 διὰ
om. MBV εἰσδυομένην MBV γενομένην HX συνέσεως] συναιεσεως con. edd. Romani
5 προσπορίσεται HX ὅσω BV ὡς ὁ HX ὅσα M νεστόριος ὁσ MBV 6 παρθένου
μῦθ HX τῆς παρθένου μαρίας MBV 7 γεγενῆσθαι HMBV οὕτως HX ἐκ BV 8 παρ-
θένου om. V εἶναι om. HX 9 ὥστε] τέ εἰ HX εἰ in εἰς corr. X φορέσαντα] μορφήντα H
μορφοῦντα X 11 μακαρίας] μαρίας HX υἱὸν] ἵν HX 12 πιστεύεται HX 13 προ-
λέγεται ὅθεν] ὅθεν προλέγεται HX οὕτως H 14 ὃς] οὐ HX κατὰ] καὶ V τοῦ]
prostatutur τῆς 17 ταῖς om. X 19 εἰ om. X παραμένειν θελήσοι om. HX ἑαυτὸν BV
20 ἐγκράτειαν M 21/22 ἀξιοῦντος τὴν διορθώσεως ἐπιγινώσκοντες HX 22 ἐπειδὴ] διὸ HX
μοι HXΛ om. MBV 23 τῆς] postulatutur σῆς καθαρωτάτης HXΛ μακαριωτάτης MBV
24 ἐπιφανεστάτην καὶ εὐσεβεστάτην θυγατέραν HX σῆς HXΛ εἰς M om. BV τῷ καθολικῷ MBV
25 ἀξίωμα — αὐτῷ τῷ om. MBV 26 συνδράμησ BV σαφῶς X 27 ὅπερ] et πειράζεται
superflua ἀπειρος] ἀποείρος [ἀπὸ ἔρωσ X] HX ἀντίστασις B θορυβεῖν V 29 κάμνειν HX
30 τῆς HX τῆς τοῦ MBV ὁμογενοῦς V 30/31 προσῆνεγκεν HX 31 ὁ om. HX 32 ἐμ-
πέσας HX ἐννόησε HX ἐννόησε V 32 οἰκεία HX 33 καταδικάσει B ἀποκαταστήσει B

καὶ τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ καὶ συνεπισκόπῳ Φλαβιανῷ γεγραφεῖναι με γινωσκέτω καὶ τούτοις οἷς ἐπέμψαμεν ἐντετάλθαι πρὸς τὸ συγγνώμης ἀξιωθῆναι, εἰ τὰ τῆς πλάνης διορθωθεῖ. ἵνα δὲ μὴ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῇ διατυπώσει τῇ τὴν σύνοδον τῶν ἐπισκόπων συνελθεῖν θελησάσῃ δόξειεν τὸ τῆς ἡμετέρας παρουσίας ἀπολιμπάνεσθαι, τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐμούς Ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον καὶ Ῥενάτον τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν Ἰλαρον τὸν διάκονον πέμπομα τοὺς εἰς τάξιν τῆς ἐμῆς παρουσίας ἀρκοῦντας. ἀλλὰ τούτῳ μᾶλλον τῷ πλανηθέντι κρεῖττον ἐστὶν συνελθεῖν, εἰ περὶ ἐκεῖνο περὶ ὃ παρεφρόνησεν, ἀνανήψειεν καὶ ἔνθα τὴν καταδίκην ὑπέμεινεν, αὐτόθι καὶ συγγνώμης φιλοτιμίας ἀξιωθήσεται.

- 12 Τῇ ἐνδοξοτάτῃ καὶ φιланθρωποτάτῃ θυγατρὶ Πουλχερίαι αἰ ἀγούσται Λέων 10 ἐπίσκοπος καὶ ἡ ἁγία σύνοδος ἡ ἐν Ῥώμῃ συναχθεῖσα. Εἰ αἱ ἐπιστολαὶ αἱ περὶ τῆς πίστεως πρὸς τὴν ὑμέτεραν εὐσέβειαν διὰ τῶν κληρικῶν ἀποσταλεῖσαι ἦσαν ἀποδοθεῖσαι, δῆλον ἦν βοήθειαν καὶ θεραπείαν ὑμᾶς τούτοις τοῖς πράγμασι τοῖς κατὰ τῆς πίστεως γενομένοις συμπνέοντος ὑμῖν τοῦ θεοῦ δύνασθαι παρασχεῖν. πότε γὰρ τοῖς ἱερεῦσιν ἢ πότε τῆς τῶν Χριστιανῶν θρησκείας ἢ τῆς πίστεως κατόπιν ἐγένεσθε; 15 ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς τὴν ὑμέτεραν φιλανθρωπίαν οὐκ ἠδυνήθησαν παραγενέσθαι οἱ ἀποσταλέντες, ὥς μόλις πρὸς ἡμᾶς ἕνα τούτων διάκονον ὀνόματι Ἰλαρον φεύγοντα ὑποστρέψαι, ἐπαναλαμβάνειν ἐπιστεύσαμεν τὰ γράμματα καὶ ὥστε τὰς ἡμετέρας δεήσεις τυγχάνειν ἰσχυράς, αὐτῶν τῶν γεγραμμένων πρὸς τὴν ὑμέτεραν φιλανθρωπίαν ὑπετάξαμεν τὰ ἀντίγραφα, μείζονσιν ὑμᾶς διαμαρτυρίαις παρακαλοῦντες ἵν' ὅσῳ χαλεπώτερα γέγονεν 20 οἷς ὑπὲρ τῆς Ῥωμαϊκῆς πίστεως προσῆκόν ἐστιν ἀντιμαχήσασθαι, τοσοῦτῳ μείζονι δόξῃ καθυπερέχῃτε φροντίσαντες τῆς θρησκείας πρὸς τὸ τῆς καθολικῆς πίστεως τὸ ἀκέραιον μὴ ἀπὸ τινος ἀφορμῆς καὶ φιλονεικίας ἀνθρωπίνης παρατιτρώσκεσθαι. ἡ γὰρ ἐν Ἐφέσῳ συνελθοῦσα σύνοδος πιστευομένη τῇ τῆς εἰρήνης θεραπείᾳ καταπραΰνεσθαι, οὐ μόνον αὕτη εἰς μείζονα τῆς εἰρήνης ζημίαν, ἀλλ', ὅπερ ἐστὶ λύπης καὶ ἀγανακτήσεως ἄξιον, καὶ αὐτῇ τῆς πίστεως πρὸς ὀλεθρον καὶ ἀνατροπὴν τοῖς Χριστιανοῖς προεχώρησε. καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἀποσταλέντες, ὧν εἰς τὴν βίαν τοῦ ἐπισκόπου τῆς 25 Ἀλεξανδρέων ἑαυτῷ πάντα ἐκδικοῦντος ἐκφυγόντων τῶν πεπραγμένων πραγμάτων ἡμῖν τὴν τάξιν μετὰ πίστεως ἀπήγγειλεν, ἀντέστησαν ἐν τῇ συνόδῳ, καθὼς ἐχρῆν, ἐνὸς ἀνθρώπου οὐ τῇ κρίσει μᾶλλον, ἀλλὰ τῇ μανίᾳ, διαμαρτυράμενοι ὅπερ κατὰ βίαν 30 καὶ φόβον ἐπράττετο, τοῖς τῆς ἐκκλησίας δικαίοις καὶ αὐτῷ τῷ συμβόλῳ τῷ (παρὰ) τῶν ἀποστόλων εἰσηγηθέντι πρόκριμα φέρειν οὐ μὴ δύνασθαι καὶ οὔτε ἑαυτοὺς ἀπὸ

12 primus edidit I. B. Cotelier in Eccl. gr. monum. 1, 54. Latinum exemplar extat in Leon, ep. 23 [= Epist. ante Gesta Coll. 16]

HXMVBV

- 1 ἐπισκόπῳ HX γεγραφεῖναι BV *clementia uestra . . cognoscat* A 2 οὐς HX ἐντε-
τάλθαι] ἐντεῦθεν HX ἀξίως HX εἰ τὰ] μετὰ HX 3 διατυπώσει τῇ HX διανοία τυπώσει MBV
4 δείξει HX ὑμέτερας V 5 ῥενάτον BV ῥινάτον X τὸν om. HX 6 τὸν διάκονον
Ἰλαρίον [Ἰλαρίωνα X] HX 7 τοῦτο HX συνεισελθεῖν MBV εἰ περὶ XA εἴπερ H
ἐπεὶ περ MBV περὶ] παρ' HX 8 ἀνανῆσαι ἦν MBV ἔνθα] ἐνταῦθα X ὑπέμεινεν X
9 καὶ φιλοτιμίας HX
HX
11 εἰ H om. X 13 ἡμᾶς HX πράγμασι Cotelier γράμμασι HX 14 γενομένης H
15 τῆς Cotelier τοῖς HX κατόπιν [εἰ in 1 corr.] ἐγένεσθαι H κατοπεῖναι γενέσθαι X 17 Ἰλαρίον H
Ἰλαρίων X 19/20 τὰ ἀντίγραφα scripsi τάδε τῇ ἀντιγραφῇ HX 20 διὰ μαρτυρίας HX
21 οἷς] ἦς HX τοσοῦτῳ H τοσοῦτον X 22 φροντίσαντες scripsi φροντίσατε X φροντήσατε H
25 αὕτη H ταύτην X, male transfertur *hanc* 26 conicio τῆς Χριστιανῶν 27 τῆς om. X
29 ἀντέστησεν X, ἀντέσ, cetera incerta H καθὼς scripsi καὶ ὡς HX 30 διαμαρτυρούμενοι X
31 παρὰ addidi 32 οὔτε Cotelier ὅτε HX

ταύτης τῆς πίστεως ἦν πλήρης ἐκτεθεῖσαν καὶ διατυπωθεῖσαν ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ μακαριωτάτου ἀποστόλου Πέτρου εἰς τὴν ἀγίαν σύνοδον εἰρηκότας, ἀφίστασθαι κατὰ ἀδικίαν τινά, τῆς πίστεως ἢ ἀνάγνωσις παρακαλούντων τῶν ἐπισκόπων οὐ προσεδέχθη, ὥστε τῆς αὐτῆς ἀποκινηθείσης πίστεως ἥτις τοὺς πατριάρχας καὶ ἀποστόλους καὶ μάρτυρας ἔστεφάνωσε, τὴν γέννησιν τοῦ δεσπότης ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα καὶ τὸν ἀληθῆ θάνατον καὶ τῆς ἀναγεννήσεως αὐτοῦ τὴν ὁμολογίαν, ὅπερ φρικτὸν ἐστὶ καὶ λέγειν, διαλυθῆναι, ἐπιφανεστάτη καὶ φιланθρωποτάτη δέσποινα θυγάτηρ αὐγούστα. ἐγράψαμεν περὶ τούτου τοῦ πράγματος ὡσεὶ δυνηθῆμεν, πρὸς τὸν ἐνδοξότατον βασιλέα καὶ ὅπερ ἐστὶ (μέγιστον), Χριστιανόν, ἧς ἐπιστολῆς τὸ ἀντίτυπον ὑπετάξαμεν, ὥστε τὴν πίστιν, δι' ἧς ἀναγεννηθεὶς διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος βασιλεύει, μηδαμῶς συγχω-
 ρῆσαι καὶνισμῶι τινι διαφθεῖρεσθαι, ἐπεὶ περ Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἡμετέραι πάντων κοινῶνι μεμένηκεν, καὶ τοῦτο ὅπερ γέγονεν ἄνευ δικαίου καὶ παρὰ τὴν ἐπιστήμην πάντων τῶν κανόνων, μηδενὶ λόγῳ βέβαιον εἶναι ἐπιτραπῆι καὶ ἐπειδὴ τῆς διχονοίας τὸ σκάνδαλον οὐκ ἀφείλατο ἢ τῆς Ἐφέσου σύνοδος, ἀλλὰ μᾶλλον ηὔξησεν, συνόδου γινομένης ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος ὀρισθήσεται, πασῶν τῶν μέμψεων καὶ τῶν προκριμάτων ἑκατέρου μέρους ἀναρτηθέντων, ἵνα ἐπιμελέστερον πάντα (τὰ) ποιήσαντα τὴν πρόσκρουσιν ἀναψηλαφηθῇ καὶ χωρὶς τοῦ τραύματος καὶ ὕβρεως τῆς θρησκείας εἰς εἰρήνην τοῦ θεοῦ ἐπανέλθοιεν οἱ διὰ τὴν δυναστείαν ὑπογράψαι καταναγκασθέντες ἱερεῖς καὶ ἡ πλάνη μόνον ἀφαιρεθῇ. ὅπερ ἵνα κρατήσῃ, τῆς δεδοκιμασμένης ἡμῖν πίστεως ἡ (σὴ) εὐσέβεια ἢ τοῖς καμάτοις αἰετῆς ἐκκλησίας συνελθοῦσα τὴν ἡμετέραν ἰκετείαν τῶι φιλανθρωποτάτῳ βασιλεῖ, ἰδικῶς [ὡς] ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου τοῦ ἀποστόλου τῆς πρεσβείας ἐπιτραπείσης, καταξιώσάτω διασαφῆσαι, ὥστε πρὶν τὸν πολιτικὸν τοῦτον καὶ ὀλέθριον πόλεμον εἰς τὴν ἐκκλησίαν κρατῆσαι, τοῦ ἀνανεῶσαι τὴν ἀφθονίαν τῆς ἐνότητος, τοῦ θεοῦ βοηθοῦντος, συγχωρήσει, γινώσκων δυνάμεσιν τῆς αὐτοῦ βασιλείας συνοίσειν τὸ τῇ καθολικῇ ἐλευθερίᾳ διὰ τῆς αὐτοῦ φιλαγάθου δια-
 τυπώσεως συνεισφερόμενον.

- 13 Τῇ φιλανθρωποτάτῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ Πουλχερίᾳ αὐγούστῃ Ἰλαρος διάκονος. Σπουδὴν μοι γεγενῆσθαι μετὰ τὴν σύνοδον παραγενέσθαι κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν λέγειν οὐκ ὀφείλω, ἐπειδὴ περ φανερά ἦν ἀνάγκη ἥτις τὰ γράμματα τοῦ μακαριωτάτου πάπα πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν ἀποσταλέντα δοῦναί με τὸν διακομίζοντα ἠνάγκαζεν, ἵν' ἅμα καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας καὶ τοῦ ἀηττήτου Χριστιανικωτάτου βασιλέως τὸ καθῆκον, ὅπερ ὀφείλων, τὸ κατὰ τὴν θρησκείαν ἐναργῶς ἀποτίσω. ἀλλὰ τῇ προθέσει τῇ ἐμῇ τῇ οὕτως ἱερᾷ προσέμποδον ἐγένετο ἐκεῖνο τὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐχθρὸν καὶ ὁ τῶν Χριστιανῶν ἡ διάθεσις ἀποδύρεται, ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὁ ἐπὶ τῇ καταδίκῃ τῶν ἀνευθύνων δυνατός. μετὰ γὰρ τὸ ἐμὲ τῇ ἀδίκῳ αὐτοῦ γνώμῃ

13 primus edidit I. B. Cotelier in Eccl. gr. monum. 1. 54. Latinum exemplar extat in Leonis ep. 26 [= Epist. ante Gesta coll. 17]

HX

1 ἦν Cotelier τὴν HX	2 εἰρηκότας HX, coniecerim εἶεν ἐνηνοχότες	3 τινὸς HX
ἧς Cotelier τῆς HX	ἢ ἀνάγνωσις Cotelier ἢ ἀναγνωσθεῖη HX	4 εἴ τις H
γεννηθὲν X	6 postulatur ἀναστάσεως	5 γέννησιν H
Χριστιανόν Cotelier χριστιανῶ HX	8 ἐγράψαμεν Cotelier ἔγραψε HX	9 μέγιστον
ἐνεῖδη H ἐν εἶδει X	10 ὡς X	13 βέβαιον εἶναι λόγῳ X
ἐλθεῖν HX	15 γενομένης X	16 τὰ addidi
20 σὴ Λ om. HX	21 ὡς deleui	18 ἐπανέλθοιεν HX
24 συγχωρήσει X συγχωρήσει H	25 συνοίσει X	23 πολυτικὸν H πολεμικὸν X
27 ἱλαρος H ἱλάριος H ^{corr} ἱλαρίων X	29 φανερώς H	30 τὸν διακομίζοντα
scripsi τῷ διακομίζοντι HX	32 ἐνεργῶς H	34 ἐχθρῶν X ἐχθρῶ H
καὶ — Χριστιανῶν om. X	δ] ὅν H	

καὶ ἀποφάσει κοινωνεῖν μὴ δύνασθαι συνήλασεν εἰς ἄλλην σύνοδον ἀπειλαῖς καὶ ἐπιβουλαῖς προσκαλούμενος πρὸς τό με, ὅπερ ἀπέστω, ἢ ἐξ ἀπάτης συναινέσαι εἰς τὸ καταδικάσαι τὸν ἁγιώτατον Φλαβιανὸν τὸν ἐπίσκοπον ἢ ἀνθιστάμενον κατέχειν, ἵνα μοι μὴ γένοιτο <ἐξουσία> μήτε τοῦ ἐκδραμεῖν πρὸς τὴν εὐσέβειαν τὴν ὑμετέραν κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ ἀναδραμεῖν εἰς τὴν Ῥώμης ἐκκλησίαν παρασχεθεῖν ἄδεια. ὁμῶς τεθάρρηκα βοηθοῦντος 5 τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἡμετέρου θεοῦ ἀπὸ τῆς καταδίκης τοῦ εὐλαβεστάτου καὶ ὁσίου ἀνδρὸς ἀθῶον καὶ ἀκέραιον <ἐαυτὸν> φυλάξαι, εἰ καὶ ὅτι οὐδεμία μᾶστις οὐδὲ βᾶσανος ἡδύνατό με τῇ ἀδίκῳ αὐτῶν ἀποφάσει ποιεῖν συναινέσαι, ἀλλὰ πάντων καταλειφθέντων ἐκείθεν ἀνεχώρουν διὰ ἀγνώστων καὶ ἀνοδεύτων τόπων εἰς τὴν Ῥώμην ἀπελθὼν τῷ εὐλαβεστάτῳ πάπῃ πάντων τῶν ἐν Ῥώμῃ πεπραγμένων ἱκανὸς μηνυτής. ὃν ἡ ὑμετέρα προσ- 10 κυνητὴ φιланθρωπία μανθανέτω μετὰ πάσης τῆς Δυτικῆς συνόδου ἀποδοκιμάσαι πάντα τὰ ἐν Ῥώμῃ κατὰ τῶν κανόνων διὰ θορύβου καὶ μίσους βιωτικοῦ ἀπὸ Διοσκόρου τοῦ ἐπισκόπου γενόμενα καὶ μηδενὶ λόγῳ ταῦτα ὑποδεχθῆναι δύνασθαι ἐπὶ τῶν μερῶν τούτων, ὅπερ κατὰ δυναστείαν τοῦ προειρημένου οὐκ ἄνευ βλάβης τῆς πίστεως εἰς πρόκριμα τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς καὶ ἀθώου ἐπλημμέλησε. καὶ ὅπερ [ἡ] σταθηρὰ καὶ ἰσχυρὰ 15 αὐθεντία ὑπὲρ τῆς πίστεως σχεδὸν ἀπ' ἐμοῦ μεμήνυται, περιττὸν ἡγοῦμαι λέγειν· καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν γραμμάτων τοῦ εὐλαβεστάτου πάπα μαθήσεσθε. ὅθεν, δέσποινα ἐπιφανεστάτη καὶ φιλανθρωποτάτη αὐγούστα, ἢ προσκυνητὴ σου εὐσέβεια, ἥτις καὶ <τά> τὴν ἀρχὴν λαβόντα καταλιμπάνειν οὐκ ὀφείλει, τοῦ εὐλαβοῦς τῆς ἀκεραίου πίστεως ζήλῳ μονίμῳ διανοίαι συνταξάτω.

20

- 14 Γάλλα Πλακιδία ἡ εὐσεβεστάτη καὶ ἐπιφανεστάτη αἰεὶ αὐγούστα Αἰλίας Πουλχερίαι τῇ εὐσεβεστάτῃ αἰεὶ αὐγούστῃ θυγατρὶ. Ὅτι τὴν Ῥώμην συνεχέσιν ἐκδρομαῖς ὁμοίως ἐπιποθοῦμεν ὁρᾶν, τῆς θρησκείας ἐστὶν ἐξαιρετον ἢ ὑπόθεσις, ὥστε τοῖς ὁροῖς τῶν ἁγίων τὴν ἡμετέραν ἀποδίδοσθαι παρουσίαν, οὗς ἀληθὲς ἐστὶν ἐν τοῖς οὐρανίοις κατὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν κατασταθέντας οὐδὲ τῶν κατωτέρω καταφρονεῖν. ἡμεῖς τοίνυν 25 ἱεροσυλίας γένος εἶναι νομίζομεν, εἰ ἀρνησόμεθα τῶν εἰωθότων τὴν τάξιν. ἐπεὶ οὖν τῷ μακαριωτάτῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν ἀποδεδώκαμεν, κάκεῖσε τῷ πλήθει τῶν ἱερέων ὁ εὐλαβεστάτος περιλαμβανόμενος πάπας Λέων κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἰδίου τόπου πρῶτος <ἡμῖν> ἐπέβαλεν καὶ διὰ τὴν παρεντιθεμένην τοῦ στεναγμοῦ λύπην τὴν ἐαυτοῦ ἐπιθυμίαν σχεδὸν διὰ ῥημάτων δηλοῦν οὐκ ἰδύνατο, νενίκηκεν ὁμῶς 30 τὸ σταθερὸν τοῦ φρονήματος τοῦ ἱερέως <ὡς> ἐπισχεῖν ὀλίγον τὰ δάκρυα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς παρατρωθείσης πίστεως ὡς ταύτης ἐκδικος σαφεῖ τῷ λόγῳ προήνεγκεν. ἐν ᾧ λόγῳ διέγνωμεν ἐν τοῖς ἡμετέροις καιροῖς τὴν καθολικὴν πίστιν τεταράχθαι, ἣν ἐκ τοῦ θείου πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου μέχρι τῆς σήμερον οἱ τοῦ ἡμετέρου γένους ἐφύλαξαν πρόγονοι. κατὰ γνώμην τινὸς ὁτιοῦν φαῦλον κατὰ τοῦ ἱερέως Κωνσταντινουπόλεως 36

14 primus edidit I. B. Cotelier in Monumentis eccl. gr. 1, 62. Latinum exemplar extat in Epist. ante Gesta Coll. 18

Ἰστέον ὅτι ἡ μὲν Γάλλα ἀδελφὴ γνησία ἦν Γρατιανοῦ, γυνὴ δὲ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἡ δὲ Πλακιδία θυγάτηρ Γρατιανοῦ καὶ αὕτη γνησία, ἡ μὲντοι Πουλχερία ἀδελφὴ ἦν Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ H in mg. HX

2 με scripsi μὴ HX 3/4 ἐξουσία addidi 7 ἐαυτὸν addidi 9 ἀπὴλθον HX
10 ἱκανὸς μηνυτής, ὃν Cotelier ἱκανῶς μνησθῆναι [τ in σ corr.] ἐν ἡ H ἱκανῶς μεμνήνται ἐν ἡ X
11 συνόδου H om. X 13 ἐπὶ scripsi ἀπὸ HX 15 ἡ HX deleui σταθερὰ H
16 αὐθεντὴ H 18 εἴτις H τὰ addidi 19 postulatur ταῦτ' εὐλαβεῖ
22 συνεχέειν HX 23 ἐξαιρετον corruptum 24 ἀποδιδώσθαι HX ἀληθὴς HX
οὐρανοῖς H 26 νομίζόμεθα HX 27 οὐσίαν HX 28 περιλαβόμενος HX 29 ἡμῖν
ἐπέβαλεν scripsi ὑπέβαλεν HX 31 σταθερὸν H ὡς addidi 33 ἦν] τὴν HX 35 ὁτιοῦν
scripsi ὁσιον X ὁσίων H

ἐκγεγυμνάσθαι λέγεται. ἡμεῖς οὖν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἐφεσον συνόδῳ τῇ μηδεμίαν τάξιν ἱερωσύνης φυλαξάσῃ μηδὲ συμμετρίαν ἄνευ τῆς προσοχῆς τῆς θειότητος πάντα πεπρᾶχθαι μεμαθήκαμεν, ὥστε τὴν πρόληψιν καὶ τὴν ἀδικίαν καὶ εἰς τινῶν καταδίκην λέγεσθαι κρατεῖν, ἃ τοῖς ἡμετέροις καιροῖς φρικτὰ εἶναι δοκεῖ. ὀφείλει τοίνυν ἡ πίστις ἰδικῶς κρατεῖν, δέσποινα ἀγιωτάτῃ καὶ προσκυνητῇ θύγατερ αὐγούστα. τοιγαροῦν 5 ἡ σὴ φιλανθρωπία κατὰ τὴν καθολικὴν πίστιν, ὅπερ αἰετὶ μεθ' ἡμῶν πεποίηκεν, καὶ νῦν ὁμοίως συμπενεῦσαι καταξιωσάτω, ὥστε πᾶν ὃ ἐν ἐκείνῃ τῇ τετραραγμένῃ καὶ ἀθλίᾳ συνόδῳ τετύπεται, πάσης ἀποκινηθεῖ δυνάμεως καὶ πάντων ἀκεραίων μενόντων εἰς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, ἐν ᾧ πρῶτος ὁ μακαριώτατος τῶν ἀποστόλων Πέτρος τὰ κλεῖθρα τῶν οὐρανῶν ὑποδεξάμενος τὴν ἀρχιερωσύνην ἐκόσμησεν, τοῦ ἐπισκόπου ἡ 10 ὑπόθεσις παραπεμφθεῖ. ὀφείλομεν γάρ τῇ ἀθανάτῳ πολιτείας ἀπονείμασι ἐν πᾶσιν τὰ πρωτεῖα τῇ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς τοῦ κόσμου πληρωσαμένῃ τὴν δεσποτείαν καὶ τῇ ἡμέτεραι βασιλείᾳ τὸν κύκλον καὶ διοικητέον καὶ φυλακτέον ἐπιτρεψάσῃ.

- 15 Λέων ἐπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν τῇ πόλει Ῥωμαίων συναχθεῖσα κλήρῳ ἀξιωματικοῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγαπητοῖς υἱοῖς 15 ἐν κυρίῳ χαίρειν. Εἰς γινώσκῃς ἡμῖν ἐλθόντων ἅπερ ἐν τῇ Ἐφέσῳ παρὰ τὴν προσδοκίαν πάντων πέπρακται, μεγάλῃ λύπῃ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ὁμολογοῦμεν συγχυθῆναι οὐδὲ τοσοῦτον ἐξεῖναι τῇ ἀνομίᾳ εὐχερῶς ἡδυνήθημεν πιστεῦσαι, εἰ μὴ ὁ υἱὸς ἡμῶν Ἰλαρός ὁ διάκονος, ὅστις εἰς τόπον τὸν ἡμέτερον μετὰ ἄλλων, ἵνα παραγένηται ἐν τῇ συνόδῳ, (ἦν) ἀποσταλεῖς, φεύγων ὑπέστρεψεν ἐκκλίνων τῆς ἀδικίας κοινωνὸς 20 γενέσθαι, εἰ καὶ τὰ μάλιστα φωνὴ ἀντιλογίας ἐκείσε ἀπὸ τῶν ἡμετέρων προβέβληται, ἦντινα ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ὅστις ἑαυτῷ διὰ τῆς ἀμέτρου δυναστείας τὸ πᾶν ἐξεδίδει, ἀκοῦσαι κατέπτυσεν, εἰς κοινωνίαν τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως ἄκοντας ἔλκων τοὺς ἐπισκόπους, ἵνα διὰ τῆς βίας ἀναγκασθῶσιν ὑπογράψαι, οἵτινες οὐδεμίαν καθαιρέσεως ἀφορμὴν ἱκανὴν εὑρεῖν ἡδυνήθησαν. ἀλλὰ ταύτην τὴν τόλμην τῷ εὐσεβεῖ καὶ Χριστιανῷ 26 βασιλεῖ πιστεύομεν οὐδαμῶς ἀρέσαι δύνασθαι· νῦν μέντοι ἐπειδὴ τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν ταύτῃ τῇ πράξει ἔγνωμεν διασκορπισθεῖσαν, παραμυθητέους καὶ προτρεπτέους ὑμᾶς εἶναι πιστεύομεν διὰ τῶν ἡμετέρων ἐπιστολῶν, ἵνα ὑπὲρ τῆς καθολικῆς πίστεως τῆς ἐκδικίας τῇ τῶν ἀπίστων ἀνομίᾳ ἐναντιώσησθε. οὐ γὰρ βουλόμεθα τὴν ἀγάπην ὑμῶν ταύτῃ τῇ λύπῃ καταφορτίζεσθαι, ὅταν μείζων δόξα τῇ ὑμετέρᾳ παραμονῇ 30 ἐπακολουθῇ, ἐὰν ἀπὸ τοῦ δεδοκιμασμένου ἐπισκόπου ὑμῶν οὐδεμία ὑμᾶς ἀπειλὴ οὐδὲ εἰς φόβος ἀποσπάσαι δυνήσεται. εἴ τις γὰρ ὑγιαίνοντος καὶ ζῶντος Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου (τοῦ ὑμετέρου) τὴν ἀρχιερωσύνην αὐτοῦ τολμήσει ὑπείσεσθαι, οὐδέποτε εἰς κοινωνίαν ἡμέτεραν γενήσεται οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων δυνήσεται ἀριθμηθῆναι. ἡμεῖς γὰρ καθάπερ Νεστόριον ἐν τῇ αὐτοῦ διαστροφῇ ἀναθεματίσαμεν, οὕτως καὶ 36 ἐκείνους οἵτινες τὴν ἀλήθειαν τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἀρνοῦνται, ὁμοίαι ἀφοσιώσει καταδικάζομεν. στήκετε τοίνυν ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀληθείας καὶ

15 primus edidit I. B. Cotelier in Monum. eccl. gr. 1, 57. Latinum exemplar extat in Leon. ep. 19 [= Epist. ante Gesta Coll. 25]

HX

1 ἐκγεγυμνάσθαι HX ἡμεῖς — ἐν Cotelier μίσους μὲν HX 2 ἄνευ] ἀνῶ HX 7 ἐν] ἐὰν HX 8 τετραραγμένη X 10 ἐπισκόπου ἡ] ἐπίσκοπ H 9 ἐπὶ spatium X 11 πολιτείας scripsi πόλει HX 12 πληρωσαμένη scripsi κληρώσαμένη H κληρῶσαι μὲν ἡ X 19 ὑμῶν H Ἰλαρός H Ἰλάριος H corr Ἰλαρίων X 20 ὅστις Cotelier τῆς H στήσ X 20 ἦν addidi 21 προβέβληται scripsi προβέβληκεν HX 22 τὸ πᾶν Cotelier τόπον HX 24 τὴν βίαν X ἀναγκασθῶσιν Cotelier ἀναγκάσωσιν HX 25 τόλμαν H corr 29 ἐναντιώσασθαι HX 30 μείζω HX 31 ἐὰν A ἵνα HX 32 δυνήσεται HX 33 τοῦ ὑμετέρου A om. HX

τὴν ἀποστολικὴν προτροπὴν τῇ διακονίᾳ τοῦ ἡμετέρου στόματος δέξασθε, ἐπειδὴ ὑμῖν κεχάρισται ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ οὐ μόνον ἵνα εἰς αὐτὸν πιστεύητε, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ Phil 1, 29 αὐτοῦ πάσχειν. μὴ θέλητε ὑπολαμβάνειν, ἀγαπητοί, ὅτι τῆς ἀγίας αὐτοῦ ἐκκλησίας ἀπολειφθήσεται ἢ ὑστερήσει ποτὲ ἡ θεία ἐκδικία· ἐκλάμπει γὰρ τῆς πίστεως τὸ καθαρὸν, ὅταν ἀπ' αὐτῆς ὁ ῥύπος τῆς πλάνης χωρισθῇ. ὁθεν πάλιν καὶ πάλιν ὑμᾶς ἐνώπιον 5 τοῦ κυρίου διαμαρτυρόμεθα ὁμοῦ καὶ ὑπομιμνήσκομεν ἵνα ἀπὸ τῆς πίστεως ἐν ἡι τεθεμελιωμένοι ἐστέ καὶ ἐν ἡι τὸν Χριστιανικώτατον βασιλέα οἶδαμεν παραμένειν, μήτε ἐνέδραις μήτε τισὶν ἀπάταις μετακινήθῃτε, ἀλλ' εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπισκόπου ὑμῶν ἐκεῖνον τοῖς ὀφθαλμοῖς κατέχετε, ὑπὲρ οὗ αὐτὸς πάντα παθεῖν ἅπερ ἐπηνέχθη, οὐκ ἐφοβήθη. οὕτινος ἐν πᾶσιν μιμητὰς ὑμᾶς γενέσθαι ἐπιθυμοῦμεν, ἵνα κοινὸν μετ' αὐτοῦ τὸν στέφανον 10 τῆς πίστεως λαμβάνειν δυνηθῇτε.

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης πρὸς τοὺς ἀρχιμανδρίτας Κωνσταντινουπόλεως

16 Λέων ἐπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν τῇ πόλει Ῥωμαίων συναχθεῖσα Φαύστῳ Μαρτίνῳ Πέτρῳ Μανουηλίῳ πρεσβυτέροις καὶ ἀρχιμανδρίταις μοναστηρίων Κων- 16 σταντινουπόλεως. Εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐκεῖνα ἃ τῇ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίᾳ γεγραφήκαμεν, τὴν φροντίδα τῆς ὑμετέρας ἀγάπης λαθεῖν οὐκ ἠδυνήθη, ὁμως καὶ ἰδιοῖς γράμμασιν τὴν ἀγάπην ὑμῶν προτρέψασθαι ἀκόλουθα εἶναι ἡγησάμεθα, ἵνα μεμνημένοι τῆς ἀγίας (ὑμῶν ἐπαγγελίας,) ἥτις ἰδικῶς ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ συνίσταται, πάντα τὰ σκάνδαλα τὰ κατέναντι τῆς ἐκκλησίας διεγερθέντα ἀπὸ τῆς ὑμετέρας καρδίας ἀποβάλλῃσθε, 20 τοῦ μακαρίου ἀποστόλου τὰς ἀποφάσεις εὐσεβεῖ γνώμῃ διακατέχοντες· εἰ τις ὑμᾶς Gal. 1, 9 εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω, καὶ φυλάττοντες ὁμοψυχίαν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου, ὄντινα πρὸς καιρὸν ὁ κύριος συνεχώρησεν τῶν ἀσεβῶν ταῖς ἐπισκευαῖς πειραθῆναι, ἵνα δόκιμον ἑαυτῷ τὸν ἴδιον ἀρχιερέα διὰ τῆς ὑπομονῆς ποιήσῃ λαμπρότερον. αὗται γὰρ αἱ ταραχαὶ ἀναγκαίως 25 βοηθοῦσης τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος τάχιον διαλυθήσονται καὶ πᾶν τὸ ἀποδοκιμασθὲν ἀπὸ τῆς καθαρότητος τῆς ἐκκλησίας, ἥτις οὔτε σπίλον οὔτε ῥυτίδα ἐπιδέχεται, ἀποριφήσεται, Eph. 5, 27 μάλιστα ὅτι ἀπὸ τῆς μανιώδους ἀπειρίας εἰς τοσοῦτον ἔφθασαν, ἵνα κατέναντι τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων ἡ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλήθεια ἀρνηθήσεται καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας πίστεως κῆρυξ καὶ ἐκδικος, ἐπειδὴ οὐ 30 συνέθετο ταῖς βλασφημίαις ἄστινας πρὸ πολλοῦ οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν εἰς πολλοὺς αἵρετικούς καθείλαν, ὑποβληθεῖν ὕβρεσιν, ἐν ᾧ δηλαδὴ πάντων τῶν τοῦ κυρίου ἱερέων ἡ αἰδῶς τύπτεται καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ *. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδοξον ἡμῖν ἐστίν, εἰ τι ἂν ἡμᾶς παθεῖν ὁ θεὸς βουλευθῇ, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ὑπενέγκαι, εἰς κοινω- 35 νίαν ὑμᾶς τῆς ὑπομονῆς πατρικαῖς προτροπαῖς παρακαλούμεθα, ἵνα διὰ τῆς ἀγάπης 36 ὑμῶν πᾶσιν τοῖς τῷ θεῷ δουλεύουσιν ἅπερ ἐγράψαμεν, φανερωθῇ, ἵνα τοῖς ἐχθροῖς τοῦ εὐαγγελίου ἀνθεστηκότες μήτε τοῦ ποιμένου τὴν ἀγάπην μήτε τὴν μονάδα τῆς κα-

16 primus edidit I. B. Cotelier in Monum. eccl. gr. 1, 64. Latinum exemplar extat in Leon. ep. 24 [= Epist. ante Gesta Coll. 26]

HX

1 στόματος H σώματος X	4 ἀποληφθήσεται HX	ἐκδικία Cotelier ἐκκλησία HX
9 κατέχευε HX	10 οὕτινος H οἵτινες X	
14 φαυστίνῳ HX	15 πρεσβυτέρῳ HX, corr. H	18 εἶναι H ἦν X
19 ὑμῶν ἐπαγγέλιας addidi secundum A	20 τὰ τῇ HX	28 ἀπειρίας
scripsi αἰτίας HX	30 ἀρνήσεται X ἀρνήσεται H	33 excedit <i>pulsantur</i>
προκαλούμεθα H	36 δουλεύουσιν X	35 ἡμᾶς HX
		ἀπεγράψαμεν H ὑπεγράψαμεν X
37 ἀντιστηκότες H ἀντεστικότες X		

θολικῆς πίστεως καταλείψητε, ἐπειδὴ ἐκεῖνα τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ παρόντος κατέναντι τῆς ἀληθείας καὶ τῶν κανόνων τῆς ἐπιστήμης δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἄμετρον δυναστεῖαν πεπραγμένα οὐδεμία τῆς καθολικῆς πίστεως ἀκολουθία δεκτέα εἶναι συγχωρεῖ.

Ἀρχὴ συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι

- 17 Ἰσον σάκρας ἀποσταλείσης παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως 5
Μαρκιανοῦ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους περὶ τοῦ συνελθεῖν πάντας
εἰς τὴν Νικαέων = Epist. coll. M 13
- 18 Ἰσον βασιλικοῦ γράμματος ἀποσταλέντος παρὰ τῆς εὐσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου
βασίλιδος καὶ αὐγούστης Πουλχερίας πρὸς τὸν κονσουλάριον Βιθυνίας Στρατήγιον περὶ
τοῦ φροντίσαι τῆς κατὰ τὴν σύνοδον εὐταξίας πρὸ τοῦ δόξαι ἀπὸ τῆς Νικαέων εἰς τὴν 10
Χαλκηδονέων μεταστῆναι τὴν σύνοδον = Epist. coll. M 15
- 19 Ὁμοίως ἴσον βασιλικοῦ γράμματος δευτέρου πεμφθέντος τῇ ἀγίαι συνόδῳ
τῇ ἐν Νικαίᾳ συνδραμούσῃ περὶ τοῦ δεῖν μετελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδονέων = Epist. coll. M 14
- 20 Ὁμοίως ἴσον βασιλικοῦ γράμματος τρίτου καταπεμφθέντος ἐν Νικαίᾳ τῇ ἀγίαι
συνόδῳ, ἔτι τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κατὰ τὴν Θράικην ἐπεχομένου, περὶ τοῦ δεῖν 15
ἀνυπερθέτως μετελθεῖν ἐν τῇ Χαλκηδονέων = Epist. coll. M 16
- 21 Ἰσον ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων
Λέοντος γραφείσης πρὸς τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, ἣτις κομισθεῖσα διὰ τῶν
θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πασκασίνου καὶ Λουκηνσίου καὶ Βονιφατίου πρεσβυτέρου
Ῥώμης ἀνεγνώσθη ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου = Epist. coll. M 17 20

HX

4 συνό(δ) τῇ HX 6 ἀπανταχῇ H 10 δόξαι] διῶξαι X 15 ἐπερχομένου X
18 εἴτις H 19 πρεσβυτέρων H

GESTA ACTIONIS PRIMAE

- M = Codex Venetus 555 s. XI
B = Codex Vindobonensis hist. gr. 27 s. XII
P = Codex Parisinus 415 s. XII [P¹ in epistulis Cyrilli ad calcem codicis positus]
p = Codex Venetus 165 s. XV ex P descriptus
S = Codex Sinaiticus 1690 s. XIII
H = Codex Musei Britannici Arundelianus 529 s. XII
X = Codex Parisinus 1115 s. XII
U = Codex Vaticanus 712 s. XIII
Λⁿ = Collectio Nouariensis de re Eutychis [uol. II 1]
Φ = Gestorum Chalcedonensium uersio Latina [uol. III]
Φ^a = uersio antiqua
Φ^c = uersio antiqua correctae
Φ^r = uersionis antiquae correctae editio Rustici

Ἀρχὴ τῆς συνόδου Χαλκηδόνος

- 1 Ὑπατεῖαι τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω- L IIII 77
θησομένου τῇ πρὸ ὀκτῶ Εἰδῶν Ὁκτωβρίων ἐν Χαλκηδόνι M VI 564
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ d. 8. m. Oct.
αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφη- a. 451
μίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, τουτέστιν
- 2 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρι-
κίου Ἀνατολίου
2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων
Παλλαδίου 10
3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου πόλεως Τατιανοῦ
4 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφικίων Βινκο-
μάλου
5 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου μαγίστρου Μαρτιαλίου
6 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος τῶν καθωσιωμένων δομεστικῶν Σπορακίου 15
7 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος τῶν θείων πριουάτων Γενεθλίου
προσέτι δὲ καὶ τῆς ἐνδόξου συγκλήτου, τουτέστιν
8 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρικίου
Φλωρεντίου
9 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου Σενάτορος 20
10 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ μαγίστρων καὶ ὑπάτων καὶ
πατρικίου Νόμου
11 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρι-
κίου Πρωτογένους
12 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ζωίλου 25
13 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως Θεοδώρου M VI 565
14 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ἀπολλωνίου
15 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ πραιποσίτων Ῥωμανοῦ
16 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ἰλλυρικοῦ Θεοδώρου
17 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων Κωνσταν- 30
τίνου
18 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ πραιποσίτων Ἀρτάξου

MBPSΦ

- 1 ἀρχή — χαλκηδόνας MPS πρᾶξις πρώτη B 2 ὑπατεία B ὑπατείας MPS 3 Ἰδῶν M
5 ἀγιωτάτης MPS 7 στρατηγοῦ B καὶ om. B καὶ om. MPS 10 παλλαδίου M
12/13 βινκομάλλου M βινκομάλλου PS βινκομάλλου B 14 om. MPS 15 μεγαλοπρεπεστάτου καὶ
ἐνδοξοτάτου MPS σπορακίου M σφωρακίου B 17 ἐνδοξοτάτης B 18 ἐπάρχου P 20 πατρι-
κίων MPS σενάτορος M^{cont}B 22 πατρικίων MPS μόνου M νόνου BPS 23 ὑπάτων καὶ
ἐπάρχων B ἐπάρχων S 23/24 πατρικίων MPS 25 ἐπάρχων M ἐπάρχου S 29 om. MPS

- 19 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ἐπάρχων Ἰλλυρικοῦ Εὐλογίου,
3 συνελθούσης δὲ καὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θεῖον θέσπισμα ἐν
 τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης, τουτέστιν
L III 80 1—5 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστά-
 του ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος καὶ Ἀνατολίου τοῦ ὁσιω-
 τάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου πόλεως Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης
 καὶ Διοσκόρου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας
 καὶ τῶν λοιπῶν ὁσιωτάτων καὶ εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τουτέστιν
 6 Μαξίμου Ἀντιοχείας Συρίας 10
 7 Ἰουβενάλιου Ἱεροσολύμων
 8 Κυντίλλου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀναστασίου ἐπισκόπου
 Θεσσαλονίκης
 9 Θαλασσίου Καισαρείας Καππαδοκίας
 10 Στεφάνου Ἐφέσου 15
 11 Λουκιανοῦ Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον Κυριακοῦ ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης
 12 Εὐσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας
 13 Διογένης Κυζίκου
 14 Πέτρου Κορίνθου
 15 Φλωρεντίου Σάρδεων 20
 16 Εὐνομίου Νικομηδείας
 17 Εὐσεβίου καὶ Κωνσταντίνου πρεσβυτέρων ἐπεχόντων τὸν τόπον Ἀναστασίου ἐπι-
 σκόπου Νικαίας
 18 Ἐλευθερίου Χαλκηδόνας
 19 Ἰουλιανοῦ τῆς Κώων πόλεως ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ 25
 θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος
 20 Βασιλείου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 21 Μελετίου Λαρίσης ἐπέχοντος τὸν τόπον Δόμνου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας
 22 Ἀμφιλοχίου Σίδης
 23 Θεοδώρου Ταρσοῦ 30
 24 Κύρου Ἀναζάρβου
 25 Κωνσταντίνου Βόστρων
 26 Φωτίου Τύρου
M VI 568 27 Θεοδώρου Δαμασκοῦ
 28 Στεφάνου Ἱερᾶς πόλεως 35
 29 Νόννου Ἐδέσσης
 30 Συμεῶνου Ἀμίδης
 31 Ἐπιφανίου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ὀλυμπίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας
 32 Ἰωάννου Σεβαστείας
 33 Σελεύκου Ἀμασείας 40
 34 Κωνσταντίνου Μελιτηνῆς
 35 Πατρικίου Τυάνων

MBPSΦ

- 1 ἀπὸ om. B ἐπάρχου B 4 πασχασίνου P πασκασίου B πασχαίου S 5 ὁσιω-
 τάτου] ἁγιωτάτου B 6 τοῦ ἀρχιεπισκόπου M 7 πόλεως om. MPS 8 τῆς om. B
 10 Συρίας om. BΦ^a 12 ἐπισκόπου om. B 24 καλχηδόνοσ MPS 26 πρεσβυτίδοσ MPS
 Λέοντος om. B 27 Ἰσαυρίασ σελευκείασ MPS 28 λαρίσησ MP, corr. M 31 Κύρου] τύρου MPS
 32 κωνσταντίου B 35 Ἱεραπόλεωσ S 37 συμεωνίου B 38 ἐπισκόπου^a om. B 41 κωνσταντίου B

- 36 Πέτρου Γαγγρῶν
 37 Ἀπραγμονίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλογήρου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως
 38 Ἀταρβίου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαισα-
 ρείας
 39 Φωτεινοῦ ἀρχidiaκόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου ἐπισκόπου Πεσσινοῦντος ⁵
 40 Ῥωμανοῦ Μύρων L IIII 81
 41 Κριτωνιανοῦ Ἀφροδισιάδος Καρίας
 42 Νουνεχίου Λαοδικείας Φρυγίας
 43 Μαρινιανοῦ Συννάδων
 44 Ὀνησιφόρου Ἰκονίου 10
 45 Περγαμίου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 46 Ἐπιφανίου Πέργης
 47 Ἀττικοῦ Νικοπόλεως Ἡπείρου
 48 Μαρτυρίου Γορτύνης
 49 Λουκᾶ Δυρραχίου 15
 50 Κωνσταντίνου Δημητριάδος ἐπέχοντος τὸν τόπον Βιγιλαντίου ἐπισκόπου Λαρίσσης
 Θεσσαλίας
 51 Φραγκίωνος Φιλιππουπόλεως
 52 Σεβαστιανοῦ Βεροίας
 53 Βασιλείου Τραιανουπόλεως 20
 54 Τρύφωνος Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου ἐπισκόπου Ῥόδου
 55 Θεοκτίστου Βεροίας Συρίας
 56 Γεροντίου Σελευκείας Συρίας
 57 Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου ἐπισκόπου Λαοδικείας
 Συρίας 25
 58 Εὐσεβίου Δορυλαίου
 59 Σάβα Πάλτου
 60 Πέτρου Γαβούλα
 61 Σωφρονίου Κωνσταντίνης
 62 Πατρικίου Νεοκαισαρείας 30
 63 Μάρα Ἀνασάρθας
 64 Ῥωμύλου Χαλκίδος
 65 Εὐσταθίου Βηρυτοῦ
 66 Λεοντίου Ἀσκάλωνος
 67 Ἀννιανοῦ Καπετωλιάδος 35
 68 Ζεβέννου Πέλλης
 69 Ἰωάννου Τιβεριάδος
 70 Ἀντιόχου Ἀρκης
 71 Βηρύλλου Αἰλᾶ
 72 Ἀρέτα Ἐλούσης 40
 73 Μουσωνίου Σηγῶρ

MBPSΦ

3 ἐπισκόπου om. B 5 ἐπισκόπου om. B πιασινουντος B πισινοῦντος P συνοῦντος S
 7 κριτωιανοῦ B κρητωνιανοῦ MPSΦ, corr. M 9 μαριανοῦ P συνάδων BP 11 περγάμου B
 τῆς πισιδίας B 15 δυρρακίου MPS 16 κωνσταντίου B βιγιλαντίου B 18 φιλιππο-
 πόλεως MPS, corr. M 19 βερροίας MB 22 βερροίας B 24 μαρκιανοῦ B 26 δο-
 ρυλλαίου BPS 28 γαμβούλα M 32 ἀνασάρθης PS 34. 32. 33 coll. B 35 ἀνιανοῦ B
 36 ζεβίνου B 38 ἄλκης B 39 ἀειλᾶ MPS

M VI 569	74	Ῥουφίνου Βίβλου	
	75	Παγκρατίου Λιβιάδος	
	76	Ζωσίμου Μινωίδος	
	77	Πολυχρονίου Ἀντιπατρίδος	
	78	Ἰωάννου Γαδάρων	6
	79	Παύλου Ἀνθηδόνης	
	80	Φωτεινοῦ Λύδης	
	81	Ἡρακλείου Ἀζώτου	
	82	Μαρκιανοῦ Γεράρων	
	83	Στεφάνου Ἰαμνίας	10
L 84	84	Ἐπικτήτου Διοκλητιανουπόλεως	
	85	Ῥωμανοῦ Εὐδοξιουπόλεως	
	86	Θεοδώρου Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας	
	87	Ἰουλίου Κελενδέρεως	
	88	Τυράννου Γερμανικουπόλεως	15
	89	Ἰωάννου Διοκαισαρείας	
	90	Ἀκακίου Ἀντιοχείας,	
	91	Ἐπιφανίου Κέστρων	
	92	Αἰλιανοῦ Σελινουῦντος	
	93	Γαίου Συέδρων	20
	94	Ἀμμωνίου Ἰωτάπης	
	95	Ματάλου Φιλαδελφείας	
	96	Μάρκου Ἀρεθούσης	
	97	Τιμοθέου Βαλανέων	
	98	Εὐσεβίου Σελευκοβήλου	25
	99	Εὐτυχιανοῦ Ἐπιφανείας	
	100	Παύλου Μαριάμης	
	101	Λαμπαδίου Ῥαφανέων	
	102	Ἀλεξάνδρου Σεβαστῆς	
	103	Φιλίππου Ἀδάνης	30
	104	Ὑπατίου Ζεφυρίου	
	105	Θεοδώρου Αὐγούστης	
	106	Χρυσίππου Μαλλοῦ	
	107	Ἰουλιανοῦ Ῥωσοῦ	
	108	Πολυχρονίου Ἐπιφανείας	35
	109	Ἰωάννου Φλαβιάδος	
	110	Ἰνδάμου Εἰρηνουπόλεως	
	111	Σωφρονίου χωρεπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον Βασιανοῦ ἐπισκόπου Μοφουεστίας	
	112	Πρόκλου Ἀδράων	
	113	Εὐλογίου Φιλαδελφείας	40
	114	Θεοδοσίου Κανώθας	
	115	Ὀρμίσδου Φιλίππουπόλεως	
	116	Δαμιανοῦ Σιδῶνος	

MBPSΦ

1 βύβλου PS	2 λιβιάδος MPS	3 μηνίδος MPS μηνίδης B	7 λύδης S
8 ἀζώτου PS	9 γεράρων PS	10 Ἰαμνίας PS	15 γερμανικοπόλεως B
109 Ἰουλιανοῦ PS	σελινουῦντος BΦ ^a	σελινουῦντος MPSΦ ^ε	22 ματάλλου B <i>Megalo</i> Φ
μον B <i>Indimo</i> Φ	38 βασιανοῦ PS βασιλείου B	41 θεοδοσίου BΦ θεοδότου MPS	37 εὐδή-

117	Θεοδώρου Τριπόλεως	
118	Ὀλυμπίου Πανεάδος	
119	Παύλου Πτολεμαίδος	
120	Παύλου Ἀράδου	
121	Θωμᾶ Πορφυρεῶνος	5
122	Πορφυρίου Βοτρυῶν	
123	Φωσφόρου Ὀρθωσιάδος	
124	Πορφυρίου ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Οὐρανίου ἐπισκόπου Ἑμίσης	
125	Ἰωσήφ Ἡλιουπόλεως	
126	Ἰορδάνου Ἀβίλης	10
127	Βαλερίου Λαοδικεῖας	
128	Θωμᾶ Εὐαρίας	
129	Ῥουφίνου Σαμοσάτων	
130	Ἰωάννου Γερμανικεῖας	M VI 572
131	Τιμοθέου Δολίχης	16
132	Εὐολκίου Ζεύγματος	
133	Ἀθανασίου Πέρρης	
134	Ζεβέννου Μαρτυροπόλεως	
135	Καιουμᾶ Μαρκουπόλεως	
136	Ἰωάννου Καρρῶν	20
137	Ἀβραμίου Κιρκησίου	
138	Ἰωάννου Σαρακηνῶν	
139	Νώου Χηφᾶ	
140	Ἰέρακος Ἀφναίου	L III 85
141	Σαβίνου δούλου	25
142	Ἀπολλωνίου Τάνεως	
143	Ἡρωνος Θεωνήσου	
144	Ἀθανασίου Βουσίρεως	
145	Πασμηίου Παράλου	
146	Ἰσιδώρου Σεθροΐτου	30
147	Θεοφίλου Κλεοπατρίδος	
148	Θεοδούλου * Πενταπόλεως	
149	Ἰανουαρίου Λεόντων	
150	Ἰωάννου Ψινχάου	35
151	Αὔσονιου Σεβεννύτου	
152	Ἰσαάκ Ταύα	
153	Εὐλογίου Ἀθρίβεως	
154	Ἡσαίου Ἑρμουπόλεως	
155	Στεφάνου Γέρως	
156	Νεστορίου Φραγόνεως	40

MBPSΦ

8 τὸν om. S	ἐμέσης BPS	11 λαβερίου B	12 εὐαρίας M	16 εὐολκίου BΦ
εὐορκίου MPS	17 πέργης PSΦ ^{ac}	18 ζεβένου B	19 post 21 coll. B	μαρκοπόλεως MPS
20 καρῶν B	21 κερκισίου MPS	23 νόου PS πῶου B	χιφα PS	24—26 om. Φ ^a
25 δούλου MΦ ^{et} δούλου P om. S βοτοῦ B κοπτιτιῶν 4, 25 [<i>doctitorum</i> Φ ^r]	27 θεωνήσιου B	32 <i>Theodoro</i>		
Φ ^a et nota Rustici	lacunam posui πενταπόλεως BΦ ^a ἐλούσης MPS nota Rustici <i>pentapoleos tesila</i> Φ ^{et}			
33 Ἰαννουαρίου BS	λεόντων MPSΦ ^r λεοντῶ BΦ ^{ac}	34 ψινχουα B	40 φραγονέως M	
φλεγονέως B				

M VI 576	235	Νικολάου Ἀκαρασσέων ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Στεφάνου Λιμύρων	
	236	Ζηνοδότου Τελμισσοῦ	
	237	Φρόντωνος Φασηλιτῶν	
	238	Φιλίππου Βαλβουρέων	
L III 89	239	Θεοδώρου Ἀντιφέλλου	5
	240	Λεοντίου Ἀράξων	
	241	Ἀντιπάτρου Καύνου	
	242	Ἀνδρέου Τλωέων	
	243	Ῥωμανοῦ Βουβονέων	
	244	Νικίου Μεγάρων	10
	245	Ἀθανασίου Ὀποῦντος	
	246	Δομνίνου Πλαταιῶν	
	247	Ὀνησίμου Ἀργους	
	248	Μάρκου Εὐροίας	
	249	Περεγρίνου Φοινίκης	15
	250	Εὐτυχίου Ἀδριανουπόλεως	
	251	Κλαυδίου Ἀνχιάσμου	
	252	Σωτηρίχου Κερκύρας	
	253	Διονυσίου Ἀντιοχείας	
	254	Ἰωάννου Ἀλίνδων	20
	255	Φλακίλλου Ἰασσοῦ	
	256	Παπίου Ἐρίζων	
	257	Διονυσίου Ἡρακλείας Λάτμου	
	258	Μενάνδρου Ἡρακλείας Σαλβάκης	
	259	Εὐπειθίου Στρατονικείας	25
	260	Ἰωάννου Ἀμαζόνος	
	261	Τυγχανίου Ἀπολλωνιάδος	
	262	Θεοδωρήτου Ἀλαβάνδων	
	263	Ἰωάννου Κνίδου	
	264	Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλανδίωνος Ἀλικαρνασοῦ	30
	265	Δανιήλου Κάδων	
	266	Μοδέστου Σεβαστῆς	
	267	Παύλου Ἀριστίου	
	268	Εὐλαλίου Σιβλίας	
	269	Χάρητος Διονυσίουπόλεως	35
	270	Ἰωάννου Τραπεζουπόλεως	
	271	Γενναδίου Ἀκμονέων	
	272	Θωμᾶ Θεοδοσιουπόλεως	
	273	Γενναδίου Μοσσύνων	

MBPSΦ

1 ἀκαρασέων B καρασσέων S	τὸν τόπον καὶ P τὸν τόπον B	λιβύρων B	2 ζηνοδώρου B
τελμίσου S τερμίσου B	4 βαλβουρέων PSΦ ^c βαρβουρέων MBΦ ^a		5 ἀντιφέλων B
8 τλωαίων M τλωέων PS τρωέων B γλωέων Φ	12 πλατεῶν MBP πλατιέων S		14 εὐροίας B
ἐθροίας M αἰθροίας P ὀρθροίας S	16 ἀνδριανουπόλεως S	17 κλαδέου MΦ ^r	ανχιασμου M
ἀγχιασμοῦ PS ἀγχιέσμου B	20 ἀλύδων B	21 φαρκίλου B	Ἰάσου B
23 λάγμου BPSΦ	24 ἡρακλείου σαλβάκης B cf. Φ ^r	25 εὐπειθίου MB	26 ἀμαζώνος M
28 θεοδωρήτου MB ^{corr} P	λαβανδῶν S	31—p. 64, 3 post p. 64, 23 coll. S	31 κάλων B
32 δομέστου B	33 πάλλου B	34 σαρβίας B	35 χάριτος PS
MPS, corr. M	37 ἀκμωνέων M ^{corr}		36 τραπεζοπόλεως

274	Εὐάνδρου Διοκλείας	
275	Γερωντίου Βασιλινουπόλεως	
276	Ἀλφειοῦ Μύνδου	
277	Θεοκτίστου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Διογένους Ὁρθωσιαίων	
278	Φιλοθέου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ζωτικοῦ Ἀριασσοῦ	8
279	Μείρου Εὐλάνδρων	
280	Λουκιανοῦ Ἴψοῦ	
281	Φιλίππου Λυσιάδος	
282	Ἐπιφανίου Μιδαίου	
283	Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως	10
284	Κυριακοῦ Εὐκαρπίας	
285	Εὐστοχίου Δοκιμίου	
286	Ἀκύλου Αὐρόκρων	
287	Βασιλείου Νακωλείας	
288	Στρατηγίου Πολυβώτου	M VI 577
289	Νεοπτολέμου Κόρνων	16
290	Παύλου Δέρβης	
291	Πλουτάρχου Λύστρων	
292	Εὐγενίου Κάνων	
293	Ρούφου Ὑδης	20
294	Τυράννου Οὐμανάδων	
295	Ἀχολίου Λαράνδων	L IIII 92
296	Εὐτροπίου Ἀδάδων	
297	Παύλου Φιλομηλίου	
298	Παυλίνου Ἀπαμείας	25
299	Θεοτέκνου Τυραίου	
300	Ἑορτικίου Μητροπόλεως	
301	Κύρου Σινιάνδου	
302	Λιβανίου Παρλάου	
303	Ἀλεξάνδρου Σελευκείας	30
304	Ὀλυμπίου Σωζοπόλεως	
305	Φοντηιανοῦ Σαγαλασσοῦ	
306	Ἀδήλου χωρεπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μεσσαλίνου ἐπισκόπου Λαοδικείας	
307	Βασωνᾶ Νέας πόλεως	
308	Φλωρεντίου Ἀδριανουπόλεως	35
309	Μωιανοῦ Λιμένου	
310	Εὐελπίστου χωρεπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον Φλωρεντίου ἐπισκόπου Τενέδου	

MBPS Φ

1 εὐανδρίου B	2 βασιλειδουπόλεως B	4 ὀρθωσιέων I' ὀρθωσιαίων M ὀρθωσιέων B
ὀρθωσιέων S	5 ἑλιασσοῦ B	6—8 om. PS
6 μέρου B	7 εὐλάδρων M	7 εἰψοῦ M
9 μιδαίου MPS	μηδαίου B	10 ἱεροπόλεως M
13 εὐρόκλων B	14 νακολίας M	νακολείας PS
15 πολυβώτου MPS, corr. M	πολυβήτου B	17 βέρβης B
20 σίδης MPS	21 οὐμανάδων	
MP εὐμανάδων S	μανάδων M ^{corr}	οὐμάδων B
22 ἀσχολίου B	λαδάρων B	24 φιλομηλίου MPS
25 παυλίνου B	3, 1260, 4, 1260, 6, 1278	μυλίνου MPS Φ
26 τυραίου M	τυρέου PS	ταυρέου B
28 ἐνιάνδρου B	29 λιβάνου MPS	παρλάου MB
παρπαζλάου P	παρπαλάου S	32 om. PS
φροντινιανοῦ B	frontisiano Φ	σαγαλάσου B
33 adito Φ	αδήτου MPS	ἀδόλου B
μεσ-		
σαλίου M	μεσαλίου PS	μεσαλίνου B
34 βασωνᾶ M	βασσών PS	καπόλεως B
35 ἀνδρι-		
ανουπόλεως S	36 μωιανοῦ MPS	Φ ^a μωιανοῦ B
μαιάπο	Φ ^{ce}	

- 311 Σωτηρᾶ Θεοδοσιανῆς ἐπέχοντος τὸν τόπον καὶ Ἑλίου ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος
καὶ Προεχίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης
312 Ἐπαφροδίτου Ταμάσου ἐπέχοντος τὸν τόπον καὶ Διδύμου ἐπισκόπου Λαπύθου
313 Διονυσίου διακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Φωτεινοῦ ἐπισκόπου Κύθρων
314 Ἰωάννου Μεσσήνης
315 Ὠφελίμου Τεγέας
316 Εἰρηναίου Ναυπάκτου
317 Κυρίλλου Σούβριτος
318 Γενναδίου Κνωσσοῦ
319 Εὐσεβίου Ἀπολλωνίας
320 Δημητρίου Λάπτης
321 Εὐφράτου Ἐλευθέρης ἐπέχοντος τὸν τόπον καὶ Παύλου ἐπισκόπου Καντάνου
322 Σώζοντος Φιλίππων
323 Εὐσεβίου Δουβήρων
324 Μαξιμίνου Σερρῶν
325 Νικολάου Στοβῶν
326 Δαρδανίου Βαργάλων
327 Ἰωάννου Παρθικοῦπόλεως
328 Ὀνωράτου Θάσου
329 Θεοφίλου Ἀριεσσοῦ
330 Νέωνος Σιλλύου
331 Διοδότου Λυσινέων
332 Μάρα Κοδραύλων
333 Παύλου Πούγλων
334 Μαρκελλίνου Ἰσίνδων
335 Μακεδόνης Μαγύδου
336 Εὐδοξίου Ἐτένων
337 Εὐγενίου Κοτένων
338 Μαρκελλίνου Κοραλλίας
339 Ὀβρίμου Κορακησίου
340 Πέτρου Ἐχιναίου
341 Αὐρηλίου Ἀφρου
342 Εὐσταθίου ἔθνους Σαρακηνῶν
M VI 58a 343 Ῥεστιτιανοῦ Ἀφρου
Πάντες οἱ συναχθέντες ἐπίσκοποι ἐν Χαλκηδόνι *

5

10

15

20

25

30

35

L III 93 4 καὶ καθεσθέντων τῶν μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ
τῆς ὑπερφυοῦς συγκλήτου ἐν τῷ μέσῳ πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου

MBPS Φ

- 1 ἡλιάδου B 2 προσεχίου B προερχίου S ἐπισκόπου οπι. B 3 ταμάσου BPS
λαπύθου B 4 φωτίνου M φωτίου B 5 μεσήνης BPS 8 σούβρητος P 9 κνώσου MP,
corr. M κνωσοῦ S 11 Λάπτης Φ᾽ πάλπης MPS λάμπης BΦ² 12 Ἐλευθέρης B κατάνης PS
14 δουμήρων S δεβήρων B 17 γαρβάλων B 18 παρθικοπόλεως B 19 θάσου MPS
θαλοῦ B 20 ἀρίεσου B 21 σιλύου B 23 κοδράλων B cf. Φ 24 ποέλων B *potilis*
Φ² *potlorum* Φ᾽ 25 Ἰσίνων B Ἰσηδόνοσ PS 26 μαρτύρων B 27 post 25 coll. Φ² ἐτεπῶν B
28 κοτένων B 29 μαρκελλίνου BΦ μαρκιανοῦ MPS κεραλίας B 30 ὀμβρίμου B cf. notam
Rustici 31 ἐχηναίου P ἐχηναίων S 34 *Restitiano* Φ Ῥεστιγιανοῦ MPS cf. notam Rustici
ἀρεστιανοῦ B 35 om. B χαλκηδόνι P καλχηδόνι M χαλκηδόνι χλ S, qua lectione demon-
stratur uerum numerum propter ficticiam [cf. Timotheum Aelurum apud Lebon, le monophysisme
séuérien p. 104] eiectum esse, CCCLIII Φ 37 ὑπερφυεστάτης MPS συγκλήτου S

θυσιαστηρίου, καὶ ἐκ μὲν τοῦ εὐωνύμου αὐτῶν μέρους καθεσθέντων τῶν ὁσιω-
τάτων τοποτηρητῶν τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσ-
βυτέρας Ῥώμης Λέοντος καὶ Ἀνατολίου τοῦ θεοσεβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς
βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου
Ἀντιοχείας καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας καὶ Στεφάνου
τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου καὶ τῶν λοιπῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων
τῆς τε Ἀνατολικῆς καὶ Ποντικῆς καὶ Ἀσιανῆς καὶ Θραικικῆς τῶν διοικήσεων ἀνευ
τῶν Παλαιστινηῶν, ἐκ δὲ τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν μέρους ὁμοίως καθεσθέντων Διοσκόρου
τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τοποτηροῦντος
Ἀναστασίῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Θεσσαλονίκης καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Κορίνθου καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τε τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως καὶ τοῦ Ἰλλυ-
ρικοῦ, ἔτι μὴν καὶ τῶν Παλαιστινηῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, προκειμένου ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀχράντου εὐαγγελίου,

* * * τούτων τοίνυν Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθέντων διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιω-
μένου σηκρηταρίου τοῦ θείου κονσιστωρίου

- 5 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος καὶ φύλαξ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ὡς
ἔστη ἐν μέσῳ μετὰ καὶ τῶν συνελθόντων αὐτῷ, ἔφη· Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ
ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων πόλεως κεφαλῆς ὑπάρχοντος πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν προστάξεις **M VI 581**
ἔχομεν ἐν αἷς κατηξίωσεν διαλαλῆσαι ὅπως Διόσκορος μὴ συγκαθεσθῇ τῷ συνεδρίῳ,
εἰ δὲ ἐπιχειρήσοι τοῦτο τολμῆσαι, ἐκβληθεῖ. τοῦτο ἀναγκαῖον ἡμᾶς παραφυλάξαι.
εἰ παρίσταται τοίνυν τῇ ὑμετέρᾳ μεγαλειότητι, ἢ ἐκεῖνος ἐξέλθῃ ἢ ἡμεῖς ἐξιμεν.
- 6 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· Ποία γὰρ ἰδικὴ
μέμφις ἐπάγεται Διοσκόρῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ;
- 7 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος καὶ φύλαξ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπεν·
Αὐτοῦ εἰσελθόντος ἀναγκαῖον ἔστιν ἐκείνῳ ἀντιτεθῆναι.
- 8 Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· Κατὰ τὰ ἤδη **L III 96**
διαλαληθέντα ἰδικῶς ἢ αἰτία φανερούσθω ἐν ᾗ ὑπόκειται.
- 9 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέ-
δρας εἶπεν· Τῆς ἰδίας κρίσεως λόγον ἀποδότω. πρόσωπον γὰρ ἤρπασεν τοῦ κρίνειν,
ὅπερ οὐκ ἐκέκτητο· σύνοδον ἐτόλμησεν ποιῆσαι ἐπιτροπῆς δίχα τοῦ ἀποστολικοῦ
θρόνου, ὅπερ οὐδέποτε γέγονεν οὐδὲ ἐξὸν γενέσθαι.
- 10 Πασκασῖνος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον εἶπεν·
Ἡμεῖς ὑπεναντίον τῶν προσταγμάτων τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου

30—32 ipsa Latina uerba praebebat Rusticus in nota

MBPSΦ

- 1 μέρος αὐτῶν B 3 θεοσεβεστάτου MPΦ θεοφιλεστάτου BS 4 βασιλῖδος B
5 ἀρχιεπισκόπου B 6 ἐπισκόπου om. M ἑφέσων PS 7 ἀνατολῆς S 10 ἐπισκόπου¹ om. B
11 Ἀναστασίῳ om. B 12 λοιπῶν] λοιπῶν εὐσεβεστάτων ἐπισκόπων B τῶν τε τῆς MPS
τῆς τε B 14 ἀχράντου καὶ ἀγιωτάτου S 15/16 τούτων — κονσιστωρίου om. M 15 τούτων
τοίνυν PS οἱ Ῥωμαῖοι ἀναστάντες διελάλησαν τῶν οὖν διαλαληθέντων B; asteriscos posui loco inter-
locutionis Latinae, cuius interpretationem postea intrusam esse proditur constructione inter 16 κων-
σιστωρίου et 23 οἱ ἐνδοξότατοι interrupta βερονικιανοῦ S 17 πασκάσιος B πασ-
χασῖνος PS καὶ om. MPS ὡς om. PS 18 τῷ μέσῳ B 21 ἐπιχειρήσει S ὑμᾶς B
22 ἢ om. B ἐξέλθῃ M 23 ἰδικῇ] ἢ δίκῃ ἢ B 25 πασκάσιος B πασχασῖνος PS
26 ἐκείνῳ ἀντιτεθῆναι MPS ἡμᾶς ἐξελεῖν B 27 καὶ οἱ B κατὰ om. MPS, corr. M 31 οὐ
κέκτητο S σύνοδον B nota Rustici καὶ σύνοδον MPSPΦ τοῦ] τῆς S 32 οὐδὲ — γενέσθαι om. B
33 πασκάσιος B πασχασῖνος PS

καὶ χειρίζοντος τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ἔλθειν οὐ δυνάμεθα οὔτε μὴν ὑπεναντίον τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἢ πατρικῶν παραδόσεων.

11 Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· Ἀρμόζει ὑμᾶς ἰδικῶς τί ἔπταισεν, σαφηνίσαι.

12 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος καὶ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ἐπέχων ἔφη· 5 Οὐχ ὑπομένομεν τοσαύτην ὕβριν γενέσθαι ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν, ὥστε καθεσθῆναι τοῦτον τὸν ἐπὶ κρίσει παραγενόμενον.

13 Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες καὶ περιφανέστατοι συγκλητικοὶ εἶπον· Εἰ δικαστοῦ ἐπέχεις πρόσωπον, ὥς δικαζόμενος οὐκ ὀφείλεις δικαιολογεῖσθαι.

14 Καὶ Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας κατὰ κέλευσιν τῶν 10 ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου καθεσθέντος ἐν τῷ μέσῳ καὶ καθεσθέντων τῶν Ῥωμαίων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις καὶ ἡσυχασάντων, Εὐσέβιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλαέων πόλεως παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ εἶπεν· Τὴν σωτηρίαν ὑμῖν τῶν δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης, κελεύσατε τὰς δεήσεις τὰς ἡμᾶς ἀναγνωσθῆναι, καθὼς παρέστη τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ. 15 ἡδίκημαι παρὰ Διοσκόρου· ἡδίκηται ἡ πίστις· ἐφονεύθη Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος· ἅμα ἐμοὶ καθιρέθη ἀδίκως παρ' αὐτοῦ. κελεύσατε τὰς δεήσεις μου ἀναγνωσθῆναι.

15 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις.

Καὶ καθεσθέντος ἐν τῷ μέσῳ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου κατὰ κέλευσιν 20 πάντων Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιστωρίου λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὰς δεήσεις ἀνέγνω

16 Τοῖς φιλοχρίστοις καὶ εὐσεβεστάτοις βασιλεῦσιν ἡμῶν Φλαβίοις Βαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι τοῖς αἰωνίοις αὐγούστοις παρὰ Εὐσεβίου τοῦ ἐλαχίστου ἐπισκόπου Δορυλαίου ποιουμένου τὸν λόγον ὑπὲρ τε ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὑπὲρ 25 τοῦ ἐν ὁσίοις Φλαβιανοῦ τοῦ γενομένου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Σκοπὸς τῷ ὑμετέρῳ κράτει ἀπάντων μὲν τῶν ὑπηκόων προνοεῖν καὶ χεῖρα ὀρέγειν ἅπασιν τοῖς ἀδικουμένοις, μάλιστα δὲ τῶν εἰς ἱερωσύνην τελούντων, καὶ ἐν τούτῳ τὸ θεῖον θεραπεύοντες, παρ' οὗ τὸ βασιλεύειν ὑμῖν καὶ κρατεῖν τῶν ὑφ' ἡλίῳ δεδῶρηται. ἐπεὶ οὖν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ παρὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν ἢ εἰς Χριστὸν πίστις καὶ ἡμεῖς πεπόνθαμεν παρὰ 30 Διοσκόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, πρόσμιεν τῇ ὑμετέρῃ εὐσεβείᾳ τῶν δικαίων ἀξιοῦντες τυχεῖν. τὰ δὲ τοῦ πράγματος ἐν τούτοις. ἐπὶ τῆς ἐναγχος γενομένης συνόδου ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει, ἣν ὀφελόν γε ἦν μὴ γενέσθαι, ἵνα μὴ κακῶν καὶ ταραχῆς τὴν οἰκουμένην ἐμπλήσῃ, ὁ χρηστὸς Διόσκορος παρ' οὐδὲν θέμενος τὸν τοῦ δικαίου λόγον καὶ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, ὁμόδοξος ὢν καὶ 35 ὁμόφρων Εὐτυχοῦς τοῦ ματαιόφρονος καὶ αἰρετικοῦ, λανθάνων δὲ τοὺς πολλούς, ὥς

14—17 pleniorē interlocutionis formam praebet Rusticus in notis

MBPSΦ

2 καὶ B 4 τί — σαφηνίσαι] τὴν αὐτοῦ πλάνην ἐκθέσθαι B 5 λουκῆνσιος M ἐπέχων θρόνον S 6 ὑμῖν — ἡμῖν BΦ ἡμῖν — ὑμῖν MPS 8 εἰ] εἰ φυλάττεις τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχοντος οὐκ ὀφείλεις ὥς κριτὴς ἀποφαίνεσθαι εἰ B 10 καὶ MSΦ^{στ} τούτων [pertinet ad interlocutiones legatorum Romanorum] τοίνυν ἐρμηνευθέντων διὰ βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου μαγιστρίου καὶ σηκρηταρίου τοῦ θεοῦ συνεδρίου καὶ B cf. Φ^α 13 δορυλλαίων B 15 παρέστην MS^{στ} 16 ὁ om. M καθήρηται B 18 ὑπερφυεστάτῃ B εἶπεν MPS 22 ἀνέγνω λαβὼν — δεήσεις B 23 ἐγκλησις κατὰ Διοσκόρου S in mg. φλαυβίοις MPS οὐαλεντινιανῶ B 25 δορυλλαίου MBPS, corr. M αὐτοῦ B 27 πᾶσι B 28 τούτῳ γάρ B 28/29 θεραπεύεται B 29 τῷ τῷ S 30 καὶ² om. B 33 ἐπὶ] ἐπεὶ M ὀφελόν S γε BP τε MS 36 ἕως B

ὕστερον ἑαυτὸν ἐφανέρωσεν, εὐρών καιρὸν τὴν γεγεννημένην παρ' ἐμοῦ κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ὁμοδόξου αὐτοῦ κατηγορίαν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ ἐξενεχθεῖσαν ψῆφον παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου, πληθὸς ἀτάκτων ὁχλῶν συναγαγὼν καὶ δυνα- M VI 583
στεῖαν ἑαυτῷ διὰ χρημάτων πορισάμενος, τὴν τε εὐσεβῆ θρησκείαν τῶν ὀρθοδόξων τό γε ἦκον εἰς αὐτὸν ἐλυμήνατο καὶ τὴν κακοδοξίαν Εὐτυχοῦς τοῦ μονάζοντος, ἥτις ἄνωθεν
καὶ ἐξ ἀρχῆς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἀπεκηρύχθη, ἐβεβαίωσεν. ἐπεὶ οὖν οὐ μικρά
τὰ τετολημμένα αὐτῷ κατὰ τε τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ καθ' ἡμῶν, δεόμεθα καὶ προσ-
πίπτομεν τῷ ὑμετέρῳ κράτει θεσπίσαι τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον ἀπο-
λογήσασθαι τοῖς παρ' ἡμῶν αὐτῷ ἐπαγομένοις, δηλαδὴ τῶν παρ' αὐτοῦ καθ' ἡμῶν
πεπραγμένων ὑπομνημάτων ἀναγινωσκομένων ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου, δι' ὧν δυνάμεθα 10
ἀποδεῖξαι αὐτὸν καὶ ἀλλότριον ὄντα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ αἵρεσιν ἀσεβείας
πεπληρωμένην κρατύναντα καὶ ἀδίκως ἡμᾶς καθελόντα καὶ τὰ δεινὰ ἡμᾶς κατεργασά-
μενον, θείων καὶ προσκυνουμένων ὑμῶν μανδάτων καταπεμπομένων τῇ ἁγίᾳ καὶ
οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ἐφ' ᾧ τε ἡμῶν καὶ τοῦ προειρη-
μένου Διοσκόρου διακοῦσαι καὶ ἀνενεγκεῖν εἰς γνῶσιν τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας πάντα τὰ 15
πραττόμενα πρὸς τὸ παριστάμενον τῇ ἀθανάτῳ ὑμῶν κορυφῇ. καὶ τούτου τυχόντες
ἀδιαλείπτους εὐχὰς ἀναπέμψομεν ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους, θεϊότατοι βασιλεῖς.

- 17 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διαλυέσθω τὰ ἐπα-
γόμενα.
- 18 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐκέλευσεν ὁ εὐσε- 20
βέστατος βασιλεὺς σύνοδον συγκροτηθῆναι, καὶ δὴ συγκεκρότηται κατὰ θεῖον νεῦμα
τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν. περὶ δὲ τῶν πεπραγμένων διὰ τὸν γενόμενον
ἐπίσκοπον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἁγίας ἐκκλησίας Φλαβιανὸν ὑπομνήματά εἰσι
πεπραγμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ καὶ παρακαλῶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι.
- 19 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ἐξαι- 25
τοῦμεν.
- 20 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Πάντα τὰ ἐν τῇ ὑπο-
θέσει ταύτῃ παρακολουθήσαντα κατὰ τάξιν ἀναγινωσκέσθω.
- 21 Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας
εἶπεν· Παρακαλῶ τὴν ὑμέτεραν μεγαλοπρέπειαν ἐν πρώτοις τὰ τῆς πίστεως γυμνασθῆναι. 30
- 22 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τέως πρὸς τὴν κατηγο-
ρίαν ἀποκρίνασθαι σε προσήκει· ὅθεν περίμενον τὴν τῶν πεπραγμένων γενέσθαι ἀνά-
γνωσιν, ὅπερ καὶ αὐτὸς γενέσθαι ἐξήτησας.
- 23 Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονιστωριίου εἶπεν· Ἔστι
τὰ θεῖα γράμματα τὰ διαφόρως ἀποσταλέντα περὶ τῆς συνόδου τῆς πρώην γενομένης 35
μετὰ χεῖρας καὶ ἀναγνώσομαι.

Καὶ ἀπὸ κώδικος ἀνέγνω

MBPSΦ

3/4 πορισάμενος ἑαυτῷ δυναστείαν διὰ χρημάτων B 7 αὐτῷ om. B 7/S προσπίπτωμεν MS
9 ἐπιφερομένοις B καθ' ἡμῶν παρ' αὐτοῦ B 11 δεῖξαι B καὶ om. B ὄντα om. B
12 εἰς ἡμᾶς PS ἡμῖν B 14 τε ἡμῶν MPS ἡμῶν τε B 14/15 προηρημένου M 17 ἀνα-
πέμψομεν M 18 εἶπεν MPS 20 ἀπόκρισις Διοσκόρου S in marg. ἀρχιεπίσκοπος B
21 συγκεκρότηται BΦ συγκροτεῖται MPS 23 τῆς om. B 25 δορυλλαίου BPS 27 εἶπεν MPS
28 ἀναγινωσκέσθωσαν B 29 Ἀλεξανδρείας om. S 30 εὐπρέπειαν B 31 ὑπερφυστάτῃ B
εἶπεν MPS 32 γενέσθαι om. B 33 ἐξήτησας γενέσθαι B 34 μαγιστριανὸς καὶ σηκρη-
τάριος B κονισιστοριίου M κονισισταριίου S εἶπεν: περὶ τῆς ἐν ἐφέσω δευτέρας λέγει συνόδου M
35 παρὰ PS 36 ἐπὶ PS ἀναγινωσόμεθα B

L VI 100 Ὁ τῆς θείας λήξεως Θεοδόσιος Διοσκόρωι τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας
M VI 588

24

Αὐτοκράτορες Καίσαρες Θεοδόσιος καὶ Οὐαλεντινιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι μέ-
γιστοι αἰσέβαστοι αὐγουστοὶ Διοσκόρωι. Ἄπασι δῆλον καθέστηκεν ὅτι περὶ ἡ τῆς
ἡμετέρας πολιτείας κατάστασις καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα τῇ περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ
συνέχεται τε καὶ κρατύνεται καὶ τοῦ κρείττονος εὐμενοῦς τυγχάνοντος δεξιῶς καὶ κατὰ
γνώμην προβαίνειν πέφυκεν καὶ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα. βασιλεύειν τοίνυν παρὰ
τῆς θείας λαχόντες προνοίας, τῆς τῶν ὑπηκόων εὐσεβείας τε καὶ εὐπραγίας ἀναγκαίως
πλείστην ὁσὴν φροντίδα ποιούμεθα, ὥστε καὶ τὴν ἀληθῆ θρησκείαν καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς
πολιτείαν τῇ περὶ τὸ κρεῖττον εἰλικρινεῖ θεραπείᾳ τε καὶ εὐσεβείᾳ συγκροτουμένης
ἐκλάμπειν. ἐπὶ τοῦ παρόντος τοίνυν ἀνακυψάσης ἐξαίφνης ἀμφιβολίας τινὸς εἰς τὴν
τοῦ καθολικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ δόγματος τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου πίστεως παραφυλακὴν,
ἥτις, ὡς εἰκός, διαφόροις ἐννοίαις ἀνθέλκουσα διαταράττει καὶ συγχεῖ τὰς τῶν ἀνθρώπων
αἰσθήσεις τε καὶ ψυχὰς, οὐκ ἀνεκτὸν νομίσαντες τὸ τοιοῦτον ἀτόπημα παριδεῖν, ὡς ἂν
μὴ τοῦτο παροφθὲν εἰς ὕβριν αὐτοῦ τοῦ κρείττονος ἀνατρέχειν δόξειεν, ἐθεσπίσαμεν κατὰ
ταυτὸν συνελθόντων ὁσιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀνδρῶν, οἷς πλείστος εὐσεβείας τε
καὶ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀληθινῆς πίστεως λόγος καθέστηκεν, πᾶσαν μὲν τοιαύτην ἀκριβοῦς
ζητήσεως προτεθείσης διαλυθῆναι ματαίαν ἀμφισβήτησιν, τὴν δὲ ἀληθινὴν καὶ τῶι
θεῷ φίλην, τουτέστι τὴν ὀρθόδοξον κρατυνθῆναι πίστιν. καὶ ἡ σὴ τοιγαροῦν ὁσιότης
προσλαβοῦσα σὺν ἑαυτῇ δέκα μὲν εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν διοί-
κησιν μητροπόλεις, ἑτέρους δὲ δέκα ὁσιωτάτους ἐπισκόπους λόγῳ τε καὶ βίῳ κεκοσμη-
μένους, ὀρθότητι καὶ τῆς ἀπλανοῦς καὶ ἀληθινῆς πίστεως εἰδήσει τε καὶ διδασκαλίᾳ παρὰ
πᾶσιν ἐκλάμποντας, ταῖς πλησίον Καλάνδαις Αὐγούσταις τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν τῆς
Ἀσίας καταλαβεῖν ἀνυπερθέτως σπουδάσει, μηδενὸς ἑτέρου δηλαδὴ παρὰ τοὺς προειρη-
μένους τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ παρενοχλήσαντος, ὡς ἂν πάντων ὁμοῦ τῶν ὁσιωτάτων
καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, οὓς συνελθεῖν διὰ θείων ἡμῶν συλλαβῶν ἐθεσπίσαμεν,
κατὰ τὴν προγεγραμμένην συνδραμόντων πόλιν καὶ ἀκριβεστάτην προθέντων ἔρευνάν
τε καὶ ζήτησιν πᾶσα μὲν ἐκποδῶν σκαιὰ γένηται πλάνη, κρατυνθείη δὲ καὶ συνήθως
ἐκλάμψῃ τὸ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀληθινῆς καὶ προσφιλεστάτης τῶι σωτῆρι ἡμῶν Χριστῶι
πίστεως δόγμα, ὅπερ ἅπαντες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀρραγὲς καὶ ἀσάλευτον παρα-
φυλάξουσιν εὐμενοῦς ὄντος τοῦ κρείττονος. εἰ δὲ τις τὴν οὕτως ἀναγκαίαν καὶ τῶι
θεῷ φίλην παριδεῖν ἐλοιτο σύνοδον καὶ μὴ πάσῃ δυνάμει κατὰ τὸν προειρημένον καιρὸν
τὸν ἀφορισθέντα καταλάβοι τόπον, οὐδεμίαν μὲν ἔξει πρὸς τὸ κρεῖττον ἢ πρὸς τὴν ἡμε-
τέραν εὐσέβειαν ἀπολογίαν, ἱερατικὴν δὲ παραιτούμενος συλλογὴν οὐκ ἀγαθῶι συνειδότε

d. r. m. Aug.
a. 449

M VI 589

Sacrae praeter Φ extant tres versiones ex ipsis concilii Epheseni gestis desumptae, una Latina in
Collectione Nouariensi de re Eutychiana 10, 1 [Aⁿ] et duae Syriacae, altera [Σ] in Gestis concilii illius
[Abhdlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. XVI p. 2. 4], altera apud Timotheum Aelurum in codice Mus. Brit.
add. 12156 f. 52^a

MB, P [usque ad 20 δέκα]. p [inde a 20 ὁσιωτάτους], SΦΛⁿΣ

1 ἐπιστολὴ θεοδοσίου καὶ οὐαλεντινιανοῦ πρὸς διοσκόρον ἐπίσκοπον ἀλεξανδρείας S^{ms} δ — ἀλε-
ξανδρείας MPSΦ om. BΛⁿΣ Tim. 2 Καίσαρες om. BΛⁿ 5 τε om. B 7 εὐσεβείας] εἰρήνης Σ
9 εἰλικρινεῖ om. B συγκροτουμένην B 10 καὶ ἐπὶ BΣ ἐξαίφνης om. B 12 τε καὶ M
συνέχει MPS, corr. M 14 δόξειεν S δόξη B 16 καὶ ἀληθινῆς om. B 17 προτεθείσης
ζητήσεως B τῶι om. B 18 τὴν om. B 19 προσλαβοῦσα S μὲν] μόνους Λⁿ 20 βίου Σ
21 καὶ om. B Tim. ἀληθοῦς B ἔτι τε εἰδήσει B καὶ διδασκαλίᾳ om. B 22 πάντας ΣΦ^r
23 σπουδάσει ἀνυπερθέτως B 24 παρενοχλήσαντος S 26 πόλιν] πίστιν B 27 τε om. B
28 ἐκλάμψῃ S ἐκλάμψη B 29 μετέπειτα B 30 τῶι om. B 31 ὑπεριδεῖν B τὸν
καιρὸν τὸν προειρημένον B 32 καταλάβῃ B καταλάβοιτο M καταλάβοι τὸν M^{corr}

τὴν ψυχὴν ἀναγκαίως πληγήσεται. Θεοδώρητον μέντοι τὸν ἐπίσκοπον Κύρου τῆς πόλεως, ὃν ἤδη ἐκελεύσαμεν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μόνῃ ἐκκλησίᾳ σχολάζειν, θεσπίζομεν μὴ πρότερον ἐλθεῖν εἰς τὴν ἁγίαν συνόδον, ἐὰν μὴ πάσῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ συνελθούσῃ δόξῃ καὶ αὐτὸν παραγενέσθαι καὶ κοινωνὸν γενέσθαι τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου· εἰ δὲ περὶ αὐτοῦ διχόνοιά τις ἀνακύψῃ, χωρὶς αὐτοῦ τὴν ἁγίαν σύνοδον συνελθεῖν καὶ τυπώ- 5
σαι τὰ κελευσθέντα προστάττομεν.

Ἐδόθη τῇ προ τριῶν Καλανδῶν Ἀπριλίων ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν d. 30. m.
ὑπατείαν Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων Map. a. 449

- 25 Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιςτωρίου εἶπεν· Τῷ αὐτῷ τύπῳ ἐγράφη καὶ τοῖς ἄλλοις εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις ὥστε παραγενέσθαι εἰς 10 τὴν σύνοδον.
- 26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Εἰσὶ τῷ καὶ ὁ εὐλα- βέστατος Θεοδώρητος κοινωνήσων τῇ συνόδῳ, ἐπειδὴ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτῷ τὴν ἐπισκοπὴν ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων, καὶ ὁ θειότατος δὲ καὶ εὐσεβέστατος βασιλεὺς παρεῖναι αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐθέσπισεν. 15
- 27 Καὶ εἰσελθόντος Θεοδώρητου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ἰλλυρικιστῆς καὶ Παλαιστῆς εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἐλεήσατε, ἡ πίστις ἀπόλλυται. οἱ κανόνες τοῦτον ἐκβάλλουσιν. τοῦτον ἔξω βάλε. τὸν δι- δάσκαλον Νεστορίου ἔξω βάλε.
- 28 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ Ποντικοὶ καὶ Ἀσιανοὶ καὶ Θρᾷκες εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι 20 ἐξεβόησαν· Εἰς ἄγραφα ὑπεγράψαμεν. ἐτυπτήθημεν καὶ ὑπεγράψαμεν. τοὺς Μανιχαίους ἔξω βάλε. τοὺς ἐχθροὺς Φλαβιανοῦ ἔξω βάλε. τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως ἔξω βάλε.
- 29 Διόσκορος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Κύριλλος διὰ τί ἐκ- βάλλεται ὁ παρὰ τούτου ἀναθεματισθεὶς; 25
- 30 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ Ποντικοὶ καὶ Ἀσιανοὶ καὶ Θρᾷκες εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Διόσκορον τὸν φονέα ἔξω βάλε. Διοσκόρου τὰς πράξεις τίς οὐκ οἶδεν;
- 31 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ἰλλυρικιστῆς καὶ Παλαιστῆς εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας.
- 32 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τοὺς φονέας 30 ἔξω βάλε.
- 33 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἡ αὐγούστα Νεστόριον ἐξέβαλεν, πολλὰ τὰ ἔτη τῆς ὀρθοδόξου. ἡ σύνοδος Θεοδώρητον οὐ δέχεται.
- 34 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ εἶπεν· Δεήσεις M VI 592 ἐπιδέδωκα τοῖς θειοτάτοις καὶ εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις δεσπόταις τῆς οἴκου- 35 μένης καὶ ἡγίαιας μὲν τὰς εἰς ἐμὲ γενομένας σφαγὰς καὶ ἀξιῶ ταύτας ἐξετασθῆναι.

1 ὅτι Θεοδώρητον προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν τῇ συνόδῳ Ἐφέσου μὴ συνελθεῖν M^{ms} 12—15. 34—36 adfert Facundus 5, 3 p. 713

MBrSΦ. An [usque ad 6], Σ Tim. [usque ad 8]

1 πληγήσεται M θεοδώρητον MBr 2 μόνῃ αὐτοῦ B 4 ἁγίας om. Σ 5 ἀνα- κύψῃ B ἀνακύψει pS ἀνακύψῃ M 7 τῇ om. B 8 ἀπριλίων BrS 10 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπισκόποις ἐγράφη B εὐλαβεστάτοις om. S 11 σύνοδον ἐν ἐφέσῳ B 12 μεγαλοφυῆς B εἶπεν MS εἰσὶ τῷ MB, corr. M 13 θεοδώρητος Br ut solent ἀποκατέστησεν S 14 δὲ B om. MrS 15 ἐθέσπισε τῇ συνόδῳ B 17 Ἰλλυρικοὶ B παλαιστῆς M, corr. M ἐλεήσατε ἐλεήσατε B 19 βάλετε B ut solet βάλλε M^{corr} ut solet 20 θράκησ MrS 21 καθυπεγράψαμεν B 22 τοὺς ἐχθροὺς — βάλε om. B 26 καὶ θράκησ καὶ Ἀσιανοὶ S 28 οἱ om. B Ἰλλυρικοὶ B παλαιστῆς M, corr. M 29 αὐγούστης BrS 30—32 Τοὺς — ἐξεβόησαν om. p 34 ἡγίαιας pS

- 35 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τὸν οἰκεῖον ἀπολαβὼν τόπον παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου πόλεως Ῥώμης εἰσῆλθεν νῦν κατηγοροῦ τάξιν ἐπέχων, ὅθεν ἀνάσχεσθε ὑπὲρ τοῦ μὴ σύγχυσιν γενέσθαι τῇ ἀκρόασει τὰ ἀρχὴν λαβόντα περαιωθῆναι. πρόκριμα γὰρ ἀπὸ τοῦ παρῆναι τὸν εὐλαβέστατον Θεοδώρητον οὐδενὶ γενήσεται, φυλατ- 5 τομένου δηλονότι μετὰ ταῦτα παντὸς λόγου καὶ ὑμῖν καὶ ἐκείνῳ, εἴ τινα ἀμοιβαίως ἐγγυμνάσειν βουλευθείητε, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐν τοῖς ἀγράφοις φαίνεται ὀρθοδοξίαν αὐτῷ μαρτυρῶν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων μεγαλοπόλεως.
- 36 Καὶ μετὰ τὸ καθεσθῆναι ἐν τῷ μέσῳ Θεοδώρητον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἄξιος ἄξιος. 10
- L III 104 37 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Μὴ λέγετε αὐτὸν ἐπίσκοπον, οὐκ ἔστιν ἐπίσκοπος. οὐκ ἔστιν ἐπίσκοπος. τὸν θεομάχον ἔξω βάλε. τὸν Ἰουδαῖον ἔξω βάλε.
- 38 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν ὀρθόδοξον τῇ συνόδῳ. τοὺς ἀνασειστάς ἔξω βάλε. τοὺς φονέας ἔξω βάλε. 15
- 39 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν θεομάχον ἔξω βάλε. τὸν ὑβρίσαντα τὸν Χριστὸν ἔξω βάλε. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλείως. τοῦ ὀρθοδόξου βασιλείως πολλὰ τὰ ἔτη. Κύριλλον οὗτος ἀνεθεμάτισεν.
- 40 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν φονέα 20 Διόσκορον ἔξω βάλε.
- 41 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου. φωνὴν οὐκ ἔχει. ἐπὶ πάσης τῆς συνόδου καθήρηται.
- 42 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως Ῥοδόπης ἀναστὰς εἶπεν· Καὶ παρ' ἡμῶν Θεοδώρητος καθήρηται. 25
- 43 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Καὶ Κυρίλλου Θεοδώρητος κατηγορήσεν. Κύριλλον ἐκβάλλομεν, ἐὰν Θεοδώρητον λάβωμεν. οἱ κανόνες τοῦτον ἐξέβαλον. τοῦτον ὁ θεὸς ἀπεστράφη.
- 44 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Αἱ ἐκβοήσεις αἱ δημοτικαὶ οὔτε ἐπισκόποις πρέπουσιν οὔτε τὰ μέρη ὠφελήσουσιν. ἀνάσχεσθε τοίνυν 30 πάντων τὴν ἀνάγνωσιν γενέσθαι.
- 45 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν ἐνα ἐκβάλετε, καὶ πάντες ἀκούομεν. δι' εὐσέβειαν κράζομεν. διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ταῦτα λέγομεν.
- 46 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Μᾶλλον ἀνάσχεσθε 35 κατὰ θεὸν τὴν ἀκρόασιν γενέσθαι καὶ συγχωρήσατε πάντα κατὰ τάξιν ἀναγνωσθῆναι.
- M VI 593 Καὶ ἡσυχασάντων πάντων Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος

MBpSΦ

1 εἶπεν MrS	2 θρόνον BS	3 πόλεωσ B om. MrS	7 ἐγγυμνάσειν pS	9 εὐλαβέστατον om. S
10 ἐβόησαν S	11 ἐβόησαν*MrS	12 οὐκ ἔστιν ἐπίσκοπος om. BΦ	14 εὐλαβέστατοι om. B	15 βάλε B bis sicut ceteri
17/18 αὐγούστησ BpS	20—22 τὸν φονέα — ἐξεβόησαν om. B	24 εἶπεν ἀναστὰς B	25 θεοδώριτος Bp	26 Καὶ om. B
27 θεοδώριτος BS	ἐκβάλλομεν S	θεοδώριτον BpS	29 ἡ om. S	ὑπερφυεστάτῃ B
30 ὠφελοῦσιν B	33 ἐκβάλλετε M ^{corr}	38 συγκρητάριος S	35 εἶπεν MrS	37 πάντων om. Bp

Θεῖον γράμμα γραφέν Διοσκόρῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας

- 47 Ἦλθεν εἰς ἀκοὰς τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ὅτι πολλοὶ τῶν εὐλαβεστάτων κατὰ τὴν Ἑώϊαν ἀρχιμανδριτῶν ἅμα τοῖς ὀρθοδόξοις λαοῖς πρὸς τινὰς λεγομένους νοσεῖν τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν ἐπισκόπους ἐν τισὶν τῶν Ἀνατολικῶν πόλεων δυσχεραίνουσι τε καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. τούτου τοίνυν ἕνεκα ἔδοξεν τῇ ἡμετέρῃ θειότητι τὸν θεοσεβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Βαρσουμᾶν ἐπὶ καθαρότητι βίου καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει εὐδοκιμοῦντα παραγενέσθαι εἰς τὴν Ἐφεσίων πόλιν καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντα πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ θεοσεβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν συνεδρεῦσαι τῇ τε σῇ ὁσιότητι καὶ πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε συνερχομένοις ἁγιωτάτοις πατράσιν οὕτω τε τὰ τῷ θεῷ ἀρέσκοντα περὶ πάντων τυπωθῆναι. καταξιώσάτω τοίνυν ἡ σὴ θεοσέβεια συνορῶσα ὡς πᾶσα ἡμῖν φροντίς περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καθέστηκεν, εὐμενῶς τε τὸν προειρημένον εὐλαβεστάτον ἀρχιμανδρίτην ὑποδέξασθαι καὶ παρασκευάσαι αὐτὸν τῆς ἡμετέρας ἁγίας συνόδου κοινωνῆσαι.
- Ἐδόθη Εἰδοῖς Μαίαις ἐν Θηράλλῳ ὑπατείας Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου d. 15. m. Mai. a. 449
καὶ τοῦ δηλωθησομένου
- Τῷ αὐτῷ τύπῳ Ἰουβενάλῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων L III 105 17

Ὁ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω

Θεῖον γράμμα καταπεμφθὲν Βαρσουμᾷ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ

- 48 Οὐκ ἔλαθεν τὴν ἡμέτεραν εὐσέβειαν ἐν οἷῳ καθεστήκασιν ἀγῶνι οἱ ἐν τοῖς μέρεσιν τῆς Ἑώϊας θεοσεβέστατοι καὶ ἁγιώτατοι ἀρχιμανδρίται τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπερμαχοῦντες καὶ τινὰς τῶν ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς πόλεσιν ἐπισκόπους τὴν Νεστορίου δυσσέβειαν νοσοῦντας ἀποστρεφόμενοι, τῶν ὀρθοδόξων λαῶν συναγωνιζομένων τοῖς αὐτοῖς θεοσεβεστάτοις ἀρχιμανδρίταις. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ σὴ ἁγιωσύνη διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τοσοῦτον ὑπομεμένηκεν κάματον καὶ πρὸς τὴν ἡμέτεραν εὐσέβειαν παρεγένετο, δίκαιον εἶναι νομίζομεν τὴν σὴν ὁσιότητα ἐπὶ καθαρότητι βίου καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει εὐδοκιμοῦσαν τὴν Ἐφεσίων καταλαβεῖν πόλιν καὶ τὸν τόπον ἐπέχουσιν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἑώϊᾳ θεοσεβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν συνεδρεῦσαι τῇ ἐκεῖσε τυπωθείσῃ συνελθεῖν ἁγίαι συνόδῳ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἁγίων πατέρων καὶ ἐπισκόπων τὰ τῷ θεῷ ἀρέσκοντα τυπῶσαι.

Ἐδόθη τῇ πρὸ μιᾶς Εἰδῶν Μαίων ἐν Ἀλεξανδριαναῖς

30
d. 14. m. Mai.
a. 449

47 extat uersio Latina [Λⁿ] ex ipsis gestis Ephesenis desumpta in Collectione Nouariensi de re Eutychis 10, 10; praeterea adfertur a Timotheo Aeluro f. 52^b

MBpS, Tim. Λⁿ [2—15]

1 ἐπιστολὴ παρὰ βασιλέως θεοδοσίου πρὸς διόσκορον S in ing. γραφέν παρα τοῦ αὐτοῦ τῆς θείας λήξεως θεοδοσίου τῷ — ἀλεξανδρείας διοσκόρῳ περὶ τοῦ παραλαβεῖν βαρσουμᾶν τὸν εὐλαβεστάτον ἀρχιμανδρίτην ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν ἐφέσῳ B τῷ εὐλαβεστάτῳ om. S 2 ὡς B 2/3 κατὰ τὴν ἑώϊαν εὐλαβεστάτων B 4 ἐπισκόπους om. BΛⁿ 9 τε om. B καὶ — πατράσιν om. pS 10 τῷ om. B 11 ἅπασα B 12 τὸν] τὸν τε M^{cor}pS τότε M εὐλαβεστάτον om. B 13 ἡμετέρας BS 14 εἰδοῖς [ιδοῖς M] μαίαις M^pSΦ πρὸ ἑνδεκα καλανδῶν μαίων B 15 ΕΥΤΥΧΙΣ ΙΩ ΜΑΙ Λⁿ d. 2. m. Mai. Tim. ὑπατεία B τοῦ λαμπροτάτου om. B 16 τύπῳ M^pSΦ τύπῳ ἐγράφῃ M^{cor} τύπῳ ἐγράφῃ καὶ B οὐβενάλῳ p 18 ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος 1 21 τοῖς p 22 τοῦς B ἐπισκόπων M 26 δίκαιον — νομίζομεν] δοκιμάζομεν B καὶ τὴν 1 θεοσέβειαν B 28 τυπωθῆναι B 31 τῇ om. B ἀλεξανδριναῖς B ἀλεξανδρεία pSΦ^a

M VI 596 Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιςτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
κώδικος ἀνέγνω

Θεῖον ὑπομνηστικὸν δοθὲν Ἐλπιδίῳ τῷ περιβλέπτῳ κόμητι τοῦ θεοῦ συνεδρίου

49 Τῆς μὲν ἤδη γενομένης πρότερον ἐν Ἐφέσῳ ἀγίας συνόδου ἡ Νεστορίου τοῦ δυσσε-
βοῦς πρὸς τὸν θεὸν βλασφημία γέγονεν αἰτία καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀξίαν παρὰ τῶν συνελ-
θόντων ἐκείσε ἀγίων πατέρων ἐδέξατο ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ καὶ νῦν ἑτέρα πάλιν ἀμφι-
σβήτησις κατὰ τῆς θείας ἐγήγερται πίστεως, τὴν δευτέραν ταύτην ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι
σύνοδον ἐθεσπίσαμεν, πάντῃ τοῦ κακοῦ τὴν ῥίζαν ἀποτμηθῆναι σπουδάζοντες, ἵνα
πανταχόθεν τὴν ταραχὴν ἐκβαλόντες τοῦ δόγματος καθαρὸν τῆς εὐχῆς φυλάττωμεν
ἐπὶ τῶν λογισμῶν τὸ δίκαιον καὶ γένηται τοῦτο τῆς πολιτείας ἀσφάλεια καὶ τῶν ἀνθρώ-
πινων καλῶν. διὰ τοῦτο τοίνυν τὴν τε σὴν θαυμασιότητα καὶ Εὐλόγιον τὸν περι-
βλεπτον τριβοῦνον καὶ νοτάριον πραιτωριανὸν πρὸς τὴν τῆς πίστεως διακονίαν ἐπε-
λεξάμεθα ὡς ὑπειλημένους τὰ τε ἄλλα ὀρθῶς καὶ καθαρῶς τὰ κατὰ τὸ κρεῖττον θρη-
σκεύοντας καὶ δυναμένους αὐτοὺς τε τοῖς ἡμετέροις κελεύσμασιν γνησίως διακονήσασθαι
περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πραττομένων καὶ μηδὲνα θόρυβον μηδα-
μόθεν συγχωρῆσαι γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ εἴ τινα συνίδοιτε ταραχαῖς καὶ θορύβοις χρώμενον
ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἀγιωτάτης πίστεως, τοῦτον ἐν ἀσφαλεῖ ποιήσασθαι καὶ γνωρίσαι ἡμῖν,
καὶ ἐν τάξει μὲν προβῆναι τὰ τῆς ὑποθέσεως, παρῆναι δὲ τῇ κρίσει καὶ παρασκευάσαι
ταχεῖαν καὶ ἐπεσκεμμένην τὴν παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου δοκιμασίαν γενέσθαι τε καὶ γνω-
ρισθῆναι ἡμῖν, τῶν πρὶν δικασάντων Εὐτυχεῖ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ παρόντων
μὲν καὶ ἡσυχάζοντων, τάξιν δὲ δικαστῶν μὴ ἐπεχόντων, ἀλλὰ τὴν κοινὴν πάντων τῶν
L III 108 ἄλλων ἀγίων πατέρων περιμενόντων ψῆφον, ἐπειδὴ τὰ παρ' αὐτῶν κεκριμένα νῦν
δοκιμάζεται, μὴ ἐξεῖναι δὲ μηδὲν ἕτερον κινεῖν χρηματικὸν κεφάλαιον, πρὶν ἂν περαιω-
θῆναι τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὴν πολιτικὴν διὰ τῶν πρὸς
τὸν περιβλεπτον ἀνθύπατον γραφέντων καὶ τὴν ἐν τοῖς τόποις ὑμῖν στρατιωτικὴν ἀπενεί-
μαμεν βοήθειαν, ὥστε ὑμᾶς πρὸς ταῖς οἰκείαις σπουδαῖς καὶ ταύταις ὀχυρωθέντας ταῖς
ἐπικουρίαις ἀρκέσαι δυνηθῆναι πρὸς τὴν τῶν προσταχθέντων πλήρωσιν τῶν ἄλλων
ἀπάντων καλῶν ἀμείνω τυγχάνουσαν, ὅσωι τὰ θεῖα τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ γνώριμα
ἡμῖν καταστῆσαι τὰ ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ πραττόμενα.

Τῷ αὐτῷ τύπῳ Εὐλογίῳ τῷ περιβλέπτῳ τριβούνῳ καὶ νοταρίῳ

49 Commonitorii praeter Φ extat uersio Latina [Aⁿ] in Collectione Nouariensi de re Eutychis 10, 14;
praeterea adfert Timotheus Aelurus f. 53^a

MBpSΦ, Aⁿ [inde a 5, praeter 31], Tim. [3—30]

1 ὁ] ὁ αὐτὸς B 5 ἐν ἐφέσῳ πρότερον B 6 τὸν om. B 7 ἀγιωτάτων B Aⁿ
10 φυλάττωμεν B 13 πραιτωριανὸν pS Aⁿ πραιτοριανὸν M τῶν πραιτωρίων B Tim. om. Φ
15 τε om. B γνησίως om. B 17 συγχωρήσατε MpS, corr. M τινος M 18 ἀγίος B
ἐπισφαλεῖ S γνωρίσαι] δηλῶσαι B 20 ἐπισκεμμένην S 21 εὐλαβεστάτῳ] ἀγιωτάτῳ S
23 κεκριμένα pS 24 χρηματικὸν κινεῖν B 26 τόποις B Aⁿ Tim. λοιποῖς MpSΦ 26/27 ἀπενεί-
μομεν M 27 ταύτης S 30 subscriptio extat in Aⁿ data Idus Maias in Alexandrianis consulatim
Protopensis clarissimi et qui fuerit nuntiatus et apud Tim. ἐδόθη ἐν μηνὶ Μαρίῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
κώδικος ἀνέγνω

50 Θεῖα γράμματα Πρόκλῳ τῷ περιβλέπτῳ ἀνθυπάτῳ Ἀσίας

Τῆς μὲν ἤδη γενομένης πρότερον ἐν Ἐφέσῳ ἀγίας συνόδου ἡ Νεστορίου τοῦ M VI 597
δυσσεβοῦς πρὸς τὸν θεὸν βλασφημία γέγονεν αἰτία καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀξίαν παρὰ τῶν
συνελθόντων ἐκεῖσε ἀγίων πατέρων ἐδέξατο ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ καὶ νῦν ἐτέρα πάλιν ἀμ-
φισβήτησις κατὰ τῆς θείας ἐγήγερται πίστεως, τὴν δευτέραν ταύτην ἐν Ἐφέσῳ γενέσθαι
σύνοδον ἐθεσπίσαμεν, πάντῃ τοῦ κακοῦ τὴν ῥίζαν ἀποτμηθῆναι σπουδάζοντες, ἵνα
πανταχόθεν τὴν ταραχὴν ἐκβαλόντες τοῦ δόγματος καθαρὸν τῆς εὐχῆς φυλάττωμεν
ἐπὶ τῶν λογισμῶν τὸ δίκαιον καὶ γένηται τοῦτο τῆς πολιτείας ἀσφάλεια καὶ τῶν ἀν-
θρώπων καλῶν. διὰ τοῦτο καὶ Ἐλπίδιον τὸν περίβλεπτον κόμητα τοῦ θείου ἡμῶν
συνεδρίου καὶ Εὐλόγιον τὸν περίβλεπτον τριβούνον καὶ νοτάριον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν
ἐπελεξάμεθα ὡς πρέποντας τῇ εὐσεβείᾳ διακονήσασθαι, ἱκανῶς ἐπὶ ταύτῃ μαρτυρη-
θέντας. οἷς βουλόμεθα πρὸς τὴν χρεῖαν παρὰ σοῦ συνεισενεχθῆναι βοήθειαν, ταραχὴν
μὲν ἐξελάσαι τῶν πραττομένων ἐπιτραπείσιν, μηδὲν δὲ μηδαμόθεν συγχωρῆσαι γενέσθαι
θόρυβον κελευσθεῖσιν παρὰ τῆς ἡμετέρας γαληνότητος, παρ' ὧν εἰ καταμάθοιμεν ἡμελη-
κέναι σε τῶν θεσπισθέντων καὶ μὴ πρὸς ἃ βούλονται, διακονήσασθαι, σὴν βλάβην τὴν
σὴν ῥαθυμίαν γενέσθαι προστάξομεν.

Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος Βερονικιανὸς σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω

51 Τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ. Ἐβουλόμεθα μὲν ἔξω πάσης ταραχῆς
τὰς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καθεστάναι καὶ ὑμᾶς ταῖς ὑμέτεραις ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις
προσκαρτεροῦντας συνήθως τὰ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος θεραπείαν ἱεουργεῖν καὶ μὴ
τοσοῦτον ὑμῖν προσγενέσθαι πόνον τε καὶ συντριβὴν· ἐπειδὴ δὲ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος
Φλαβιανὸς τινὰ περὶ τῆς ἀγίας πίστεως ἀνακινεῖν ἐβούλετο πρὸς τὸν εὐλαβέστατον
ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ κριτήριον συναγαγὼν τινὰ πράττειν ἤρξατο, ἡμεῖς μὲν πολ-
λάκις ἀποστείλαντες πρὸς τὸν αὐτὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον ἡβουλήθημεν ἀναστεῖλαι
τὴν κινουμένην ταραχὴν, πεπεισμένοι ἄρκεῖν ἡμῖν τὴν παραδοθεῖσαν παρὰ τῶν ἀγίων
πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ὀρθόδοξον πίστιν, ἣν καὶ ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἐβεβαίωσεν·
ἐπειδὴ δὲ πολλάκις ἡμῶν δυσωπούντων τὸν αὐτὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον ἀποστῆναι
τῆς τοιαύτης ζητήσεως, ὥστε μὴ τοῦτο αἴτιον γενέσθαι θορύβου πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ,
οὐκ ἠνέσχετο, ἐννοήσαντες ὅτι περ οὐκ ἐστὶν ἀσφαλὲς παρεκτὸς τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου
καὶ τῶν πανταχοῦ πρωτεύοντων τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν τοιαύτην ζήτησιν περὶ πίστεως M VI 600

50 [inde a 11 διὰ τοῦτο]. 51 altera versio Latina [Aⁿ] extat in Coll. Nouariensi de re Eutychis
10, 15, 18 51 adfert Timotheus Aelius f. 53b

MBpSΦ, Aⁿ [praeter 1—11 καλῶν. 19. 20]

1 Βερονικιανὸς — κονσιστωρίου] ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος βερονικιανὸς σηκρητάριος B
2 Θεῖα — Ἀσίας] θεῖον γράμμα καταπεμφθὲν πρὸς πρόκλῳ ἀνθυπάτῳ ἀσίας περὶ τοῦ αὐτοῦ B
3 ἀνθυπάτῳ om. pS 5 πρὸς θῷ B εἰς τὸν θῷ MBpS 6 ἀγιωτάτων B καὶ νῦν BΦac νῦν καὶ MBpS
7 ἐκβαλόντες p φυλάττωμεν MBpS φυλάττοιμεν B 11/12 συνεδρίου ἡμῶν B 13 ἐξελεξάμεθα B
13/14 μαρτυρηθέντες S τὴν χρεῖαν τὴν S 16 μεγαλειότητος B καταμάθωμεν B
18 προστάξομεν M 19/20 τοῦ — κονσιστωρίου om. B 19 κονσιστωρίου S 21 ἀγία B
22 κατεστήναι S 23 τὰ om. B 25 ἀγίας om. B 26 εὐτυχῇ MB, corr. M 27 ἐβουλήθημεν pS
28/29 τῶν ἐν νικαίᾳ ἀγίων πατέρων B 29 καὶ ὀρθόδοξων Tim. 30 θεοφιλέστατον B ἐπί-
σκοπον om. S 31 τοῦτο] ipse Aⁿ γενέσθαι αἴτιον B πάσης τῆς οἰκουμένης BAⁿ Tim.
32 ἀσφαλῶς S 33 ἀπανταχοῦ B τῆς ἀγίας ἐκκλησίας B περὶ πίστεως om. Aⁿ

ἀνακινεῖσθαι, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν συνελθεῖν τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην, ὥστε ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα ἐνταῦθα καταμαθόντας καὶ τὴν κινηθεῖσαν ζήτησιν, πᾶσαν μὲν διαβολικὴν ἐκκόψαι ῥίζαν καὶ τοὺς τὴν τοῦ ἀσεβοῦς Νεστορίου βλασφημίαν ζηλοῦντας ἢ συγκροτοῦντας ἐκ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν ἐκβαλεῖν, τὴν δὲ ὀρθόδοξον πίστιν βεβαίαν καὶ ἀσάλευτον τυπῶσαι παραφυλαχθῆναι, ἐπειδὴ περ πᾶσα ἡ ἡμετέρα ἐλπίς καὶ ἡ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἰσχύς τῆς εἰς τὸν θεὸν ὀρθοδόξου πίστεως ἡρτῆται καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγίων προσευχῶν.

Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος Βερονικιανὸς σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιςτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀνέγνω

52 Διοσκόρῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας. Πρώην μὲν Θεοδώρητον τὸν ἐπίσκοπον Κύρου τῆς πόλεως ἐθεσπίσαμεν εἰς τὴν ἀγιωτάτην μὴ ἀπαντῆσαι σύνοδον, 10 μέχρις ἂν τὰ δοκοῦντα ἐπ' αὐτῷ ἡ ἀγία τυπώσῃ σύνοδος, ἀποστραφέντες αὐτὸν ὡς ἐπιχειρήσαντα ἐναντία ἐκθέσθαι οἷς συνέγραψεν περὶ τῆς πίστεως ὁ τῆς ἀγίας μνήμης Κύριλλος ὁ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρέων γενόμενος ἐπίσκοπος· ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται τινὰς τῶν τὰ Νεστορίου φρονούντων ἐπιχειρῆσαι σπουδὴν αὐτῷ συνεισενεγκεῖν εἰς τὸ ἐκ παντὸς τρόπου εἰς τὴν ἀγίαν παραγενέσθαι συνόδον, τούτου ἕνεκα ἀναγκαῖον ἡγησά- 15 μεθα τοῖσδε τοῖς θείοις γράμμασιν χρήσασθαι πρὸς τὴν σὴν θεοσεβείαν, δι' ὧν δῆλον ποιοῦμεν τῇ τε σῇ θεοσεβείᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ὅτι περ ἡμεῖς ἐπόμενοι τοῖς κανόσι τῶν ἀγίων πατέρων οὐ μόνον ἕνεκα Θεοδώρητου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἀνηκόντων τῇ νῦν συναθροισμένῃ ἀγίᾳ συνόδῳ τὴν αὐθεντίαν καὶ τὰ πρωτεῖα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ παρέχομεν, ἐπιστάμενοι ἀκριβῶς ὡς καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιεπίσκοπος 20 Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιος καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Θαλάσσιος καὶ πᾶς τοιοῦτος θερμὸς τῆς ὀρθοδοξίας ἐραστὴς καὶ ζηλωτὴς ὁμογνώμονες ἔσονται τῇ σῇ ἀγιωσύνῃ ἐκλαμπούσῃ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν ἐπὶ τε τῇ τοῦ βίου σεμνότητι καὶ τῇ ὀρθοτάτῃ πίστει. τοὺς γὰρ κατὰ τι προσθήκην τινὰ ἢ μείωσιν τῶν ἐκτεθέντων περὶ τῆς πίστεως παρὰ τῶν ἀγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ ἐπιχειρή- 25 σαντας εἰπεῖν οὐδεμίαν παντελῶς παρρησίαν ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἔχειν ἀνεχόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν εἶναι κρίσιν βουλόμεθα, ἐπειδὴ καὶ τούτου ἕνεκα καὶ νῦν τὴν ἀγίαν σύνοδον συγκροτηθῆναι διευτυπώσαμεν.

L IIII 112

M VI 601

Τῷ αὐτῷ τύπῳ [ἐγράφη] καὶ Ἰουβενάλιῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων

30

52 Sacrae extat versio Syriaca [Σ] in gestis Ephesenis [Abhdlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. XVI p. 4]. quae quoniam testatur sacram datam esse d. 6. m. Aug., apparet eam in prima sessione quae habita est d. 8. eiusdem mensis, non lectam esse, neque extat in eis gestis quae insunt Collectioni Nouariensi de re Eutychie

MB, p [usque ad 20 ἀρχιεπίσκοπος], P [inde a 21 Ἱεροσολύμων], SF, Aⁿ [usque ad 6], Σ [inde a 9]

4 ἀγιωτάτων B τὴν δὲ BΦAⁿ Tim. καὶ τὴν MpS 6 ἀγίων om. B in fine add. ἐδόθη ἐν τῷ μηνὶ Ἰουνίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεῖαι Πρωτογένους Tim. 7 καὶ σηκρητάριος MpS κωνσινταρίου S 9 τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ διοσκόρῳ ἐκκλησίᾳ ἀλεξανδρείας B θεοδώρητον BpS 10 τῆς om. S 11 σύνοδος τυπώσῃ S 12 ἔγραψε B τῆς om. BS δ om. S 13 μεγαλοπόλεως om. S ἀλεξανδρείας B 15/16 ἐλογισάμεθα B 18 θεοδώρητου BpS 20 ἐπίσκοπος pSΦac, corr. p 21 ἐπίσκοπος S 22 τῆς ὀρθοδοξίας θερμὸς B 24 τινὰ om. BΦⁿ 25 τῆς om. B πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ B 27 κρίσιν εἶναι B ἐπειδὴ δὲ S 29 τύπῳ BΦ τύπῳ ἐγράφη M^pS 29/30 Ἱεροσολύμων ἐγράφη B

- 53 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων εἶπεν· Ἐπήκουσεν ἡ ὑμετέρα φιλανθρωπία ὡς οὐκ ἔμοι μόνωι ὁ θεϊότατος ἡμῶν βασιλεὺς ἐπέτρεψεν τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ τῶι θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλει καὶ τῶι ὁσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Θαλασσίῳ τὴν αὐθεντίαν τῆς συνόδου δέδωκεν. ἡμεῖς τοίνυν ἐκρίναμεν τὰ κεκριμένα, συνήνεσεν ἡμῖν πᾶσα ἡ σύνοδος· διὰ τί εἰς ἐμὲ μόνον ἀποτείνονται οὗτοι; ὅτι ἡ αὐθεντία 5 ἐπίσης ἐδόθη τοῖς τρισὶν καὶ τοῖς κεκριμένοις παρ' ἡμῶν συνήνεσεν, ὡς εἶπον, πᾶσα ἡ σύνοδος καὶ κατέθετο οἰκείαις φωναῖς καὶ ὑπέγραψεν καὶ ἀνηνέχθη τῶι εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ τῶι τῆς ἁείας λήξεως Θεοδοσίῳ καὶ ἐβεβαίωσεν πάντα τὰ κεκριμένα παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου νόμῳ γενικῶι.
- 54 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Οὐδεὶς συνήνεσεν, βία ἐγένετο, βία μετὰ πληγῶν. εἰς ἄγραφον χάρτην ὑπεγράψαμεν. καθαίρεσις ἡμῖν ἠπειλήθη. ἐξορία ἡμῖν ἠπειλήθη. στρατιῶται μετὰ βάκλων καὶ ξιφῶν ἐπέστησαν καὶ τὰ βάκλα καὶ τὰ ξίφη ἐφοβήθημεν. φοβούμενοι ὑπεγράψαμεν. ὅπου ξίφη καὶ βάκλα, ποία σύνοδος; στρατιώτας διὰ τοῦτο ἔλαβεν. τὸν φονέα ἔξω βάλε. Φλαβιανὸν στρατιῶται καθεῖλον. 15
- 55 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Αὐτοὶ πρῶτοι ὑπέγραψαν, κληρικοὶ νῦν διὰ τί κρίζουσιν; ἡ σύνοδος ἐπισκόπων ἐστίν, οὐχὶ κληρικῶν. τοὺς περισσοὺς ἔξω βάλε. οἱ ὑπογράψαντες εἰς μέσον ἔλθωσιν· μεθ' ὑμᾶς ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν.
- 56 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ὅτι βίαι καὶ ἀνάγκῃ γέγονεν 20 τὰ γεγονότα, θεὸς μαρτυρεῖ καὶ ὅτι μὴ θέλοντες εἰς τὴν καθάρεσιν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ ὑπεγράψαμεν, θεὸς μαρτυρεῖ. καὶ γὰρ πάντας τοὺς κληρικοὺς αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει παραγενομένους ἐπίσκοπος ὢν ἐδεξάμην καὶ ἐκοινώνησα αὐτοῖς καὶ πᾶσαν εὐνοίαν εἰς αὐτοὺς ἐπεδειξάμην.
- 57 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τίς ὑμᾶς ἐβιάσατο; 25
- 58 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίῳ εἶπεν· Ὡς ἐτι ἐδεξάμην εἰς κοινωνίαν Ἐλπίδιον τὸν πρεσβύτερον καὶ τοὺς ἄλλους διακόνους καὶ τὸν ἐπίσκοπον Εὐσέβιον (οἶδεν δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ὅτι ἐδεξάμην αὐτούς), ἐπῆλθόν μοι εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον Ἐλπίδιος καὶ Εὐλόγιος καὶ στρατιῶται καὶ οἱ μονάζοντες Εὐτυχέος, ΜΙ VI 604 ὀνόματα ὡς τριακόσια, καὶ ἐμελλόν με φονεῦν λέγοντες ὅτι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως 30 ἐδέξω, ἐχθρὸς εἰ τοῦ βασιλέως. λέγω· ἐγὼ ξενόδοχος εἰμί, οὐδὲν ἐπικοινωνῶ τῶι πράγματι· ἐγὼ οὐκ ἡδυνάμην ἀκοινωνήτους ποιῆσαι τοὺς κοινωνικοὺς ἐλθόντας. καὶ οὕτω βίαι καὶ ἀνάγκῃ γέγονεν πάντα.
- 59 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος βίαν σοι ἐποίησεν; 35
- 60 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίῳ πόλεως εἶπεν· Πάντες οἱ αὐτοῦ καὶ οἱ κόμητες· οὐ συνεχωρήθην ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ σηκρήτου, ἕως ὅτου L III 113

1 ἐν χαλκηδόνι M^{ms} ante Διόσκορος PS

MBPSΦ

1 τῆς Ἀλεξανδρέων] Ἀλεξανδρείας B 2 ἡμῶν om. B 3 θεοφιλεστάτῳ B ἐπισκόπῳ] om. B, cf. Φ^{cr} 4 κεκριμένα PS 5 ἅμα πᾶσα B οὗτοι] αὐτοὶ MPS, corr. M 6 κεκριμένοις PS 7 ὡς εἶπον] ἡμῖν PS 7 θεοσεβεστάτῳ S 8 μακαρίας B πάντα om. B κεκριμένα PS 8/9 τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμένηκῃ συνόδῳ B 13 φοβούμενοι ὑπεγράψαμεν om. MBPSΦ 14. 18 βάλλε M^{corr} 14 διὰ — στρατιώτας S 16 εὐλαβέστατοι om. B 17 διὰ τί νῦν S 21 ὁ θς S 23 ἑαυτοῖς PS 25 οἱ ἐνδοξότατοι — ὑπερφυῆς] ἡ B εἶπεν MBPS 29 καὶ οἱ μονάζοντες — καὶ στρατιῶται B 30 ὥσει ἡ S λέγω] λέγω αὐτοῖς B ἔφη S 33 τὰ πάντα B 34 οἱ — ὑπερφυῆς] ἡ B εἶπεν MBPS 34/35 Διόσκορος — ἐποίησεν] καὶ διὰ τί ὑπέγραψα S om. P 37 οὐ συνεχωρήθην MΦ οὐ συνεχώρησάν με B ἴσασιν ὡς οὐ συνεχωρήθην PS τοῦ τῆς ἐκκλησίας σεκρέτου B 38 οὐ συνεχώρησάν

ὑπέγραψα γνώμη Διοσκόρου καὶ Ἰουβενάλιου καὶ τοῦ κύρου Θαλασσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων οἷς ἐγράφη.

61 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Καισαρέων πόλεως εἶπεν· Εἰς τὴν σάκραν ἐτέθην μὲν ἐγώ, οὐκ ἦιδειν δὲ πῶς ἐτέθην. ὁμως ἐν τῷ γίνεσθαι τινὰ ἐγώ [καὶ] ἐκώ-
λυσσα καὶ ἠθέλησα ὑπερθέσθαι καὶ ἐσπούδασα, καὶ εἰσὶν μάρτυρες.

62 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπεν· Διόσκορος καὶ Ἰουβενάλιος καὶ ὅσοι πρῶτοι ὑπέγραψαν, οἷς ἐπέτρεψεν ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης ὡς ὀρθοδόξοις διακρίνειν τὰ τῆς πίστεως, διασκευασάμενοι πονηροὺς παρ' ἑαυτοῖς λογισμοὺς ἡμᾶς τοὺς ἐπ' ἀκεραίῳ καθημένους εἰσήγαγον ὥσπερ κριτάς, ἀνθρώπους ἡγνοηκότας τὸ πρᾶγμα. καὶ ἀνεγινώσκετο μὲν τὰ ὑπομνήματα καὶ εὐφημεῖτο ὁ τῆς μακαρίας 10
μνήμης Φλαβιανός, μετὰ δὲ τῶν εὐφημιῶν ἡμεῖς ἐσιωπῶμεν ὡς καλῶς πεπραγμένων τῶν πραχθέντων. μετὰ δὲ ταῦτα, ἵνα ἡμᾶς πτοήσωσιν, ἀνεβόησαν τὴν παραπλησίαν Νεστορίου αἵρεσιν ἐπιφημίσαντες ἡμῖν· εἰς δύο ποιήσατε τοὺς λέγοντας δύο φύσεις· τοὺς τὰς δύο λέγοντας διχάσατε ἀνέλετε ἐκβάλετε, ἵνα τῷ φόβῳ τῆς Νεστοριανῆς κακο-
δοξίας μὴ ὡς ὀρθόδοξοι κριθῶμεν, ἀλλ' ὡς αἰρετικοὶ κατακριθῶμεν. καὶ ἕκαστος ἐδε- 15
δοίκει μὴ ἐκβληθεὶς ὡς αἰρετικὸς ἀπολέσει οὗς ἐβάπτισεν, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ἡ τῶν βαπτισθέντων ἦν τῶν πιστευσάντων τῷ Χριστῷ. καὶ οὐκ ἔδει μὲν ἡμᾶς σιωπῆσαι τότε, ἐπειτα καὶ ἄλλο ἐποίησαν. ἐκελεύσθη παρὰ τοῦ δεσπότη τῆς οἰκου-
μένης ἡ σύνοδος πρῶτον τὰ περὶ Φλαβιανοῦ κρῖναι. οὗτοι πολλὰς ἐν ταύτῳ συνόδους ποιήσαντες καὶ οὐχ ὑπογράψαντες οὐδὲ προγράψαντες τὰ δεδομένα οὐδὲ ἀναγνόντες 20
τινὶ οὐδὲ εἰδόντων τινῶν προσήνεγκαν ἡμῖν ἀγράφους χάρτας Διόσκορος καὶ Ἰουβενάλιος, M VI 603
πλήθος ἔχοντες ἀτάκτων ἀνθρώπων, βοώντων πολλῶν καὶ θορυβούντων καὶ κατα-
σειόντων τὴν σύνοδον. ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἦμεν οἱ πάντες, τεσσαρακονταδύο ἐκελεύσθησαν σιωπῆσαι, οἱ λοιποὶ ἦσαν Διόσκορος καὶ Ἰουβενάλιος καὶ πλήθος ἀτάκτων, ἦμεν λοιπὸν δεκαπέντε ἄνθρωποι. τί εἴχομεν ποιῆσαι; εἰς τὸ αἶμα ἡμῶν ἔπαιξαν 25
οὗτοι· αἰρετικοὶ ὄντες μίαν φωνὴν ἔλεγον πάντες· κατεπτύθησαν ἡμᾶς· αἰρετικούς ἡμᾶς εἶπον καὶ ἐξεβλήθημεν ὡς αἰρετικοί.

63 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ταῦτα πάντες λέγομεν, ταῦτα οὕτως ἔχει.

64 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ μετ' αὐτῶν εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Χριστιανὸς 30
οὐδένα φοβεῖται. ὀρθόδοξος οὐδένα φοβεῖται. πῦρ τεθῆι, καὶ μανθάνομεν. εἰ
ἀνθρώπους ἐφοβοῦντο, μάρτυρες οὐκ ἦσαν.

65 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ λέγουσιν μὴ ἀκηκόεσθαι τῶν κεκριμένων καὶ τετυπωμένων, ἀλλ' ἀπλῶς εἰς χάρτην ὑπογράψαι καθαρὸν ἐπιδεδομένον αὐτοῖς, μάλιστα μὲν οὐκ ἐχρῆν αὐτοὺς ὑπογράψαι μὴ πεπληροφορη- 35
μένους ἐφ' οἷς εἶρηκεν ἡ σύνοδος, ἐπειδὴ περὶ πίστεως ἦν ὁ λόγος· ἐπειδὴ δὲ αἰτιῶνται

MBPSΦ

1 Ἰουβενάλιου S	τοῦ κύρου om. BS	2 ἄλλων] ὅλων S	3 μητροπόλεως B
1 ἐτέθην μὲν M μὲν ἐτέθην PS ἐτέθην B	δέ] μέντοι B	καὶ MPSPac om. BΦC	6 τῆς Ἰσαυρίας B
8 διακρίνει B	παρ' ἑαυτοῖς πονηροὺς B	9 ἐπ' — καθημένους] ἐπακεραίουσ S	10 ἡγνοήθησαν B
11 εἰσήνεγκαν B	ὡς B	12 ὑψημεῖτο MPS, corr. M	13 ἀνεβόησαν τινὲς B
14 τὰ BS	ἐκβάλλετε M ^{corr}	15 ἐκβληθεὶς S	ἀπολέσει PS ἀπολέσει B
μόνω B	17 ἀλλ' ἡ B ἀλλὰ MPS	μέν om. B	18 ἄλλο δ MPS, corr. M
19 τὸ ἡμῶν B	20 οὐδὲ προγράψαντες] οὐδ' ὑπογράψαντες S	21 ἰδόντων I	22 ἀτάκτων BΦ ἀγνώστων MPS
23 ῥῆ S	οἱ μὲν S	24 ἦν MPS, corr. M	ἀτάκτων Bδ
25 ἡμᾶς MPS	26 φωνὴν] φύσιν B	ἡμᾶς κατέπτηξαν B	27 εἶπον BΦ ἐποίησαν MI
30 σὺν αὐτοῖς B	31 κἂν πῦρ B	ἐτέθη P οὐκ ἐτέθη S	μανθάνομεν ἀπὸ
τῶν μαρτύρων B	εἰ] οἱ S	34 κεκριμένων PS	35 ἐπιδιδόμενον S δεδομένον B
			αὐτοῖς P

ὡς χάρτου καθαροῦ δεδομένου αὐτοῖς εἰς ὑπογραφὴν, τίς καὶ τὰς διαλαλιὰς αὐτῶν ἐτύπωσεν, αὐτοὺς εἰπεῖν ἀξιῶ προστάξαι τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν.

L III 116

66 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ πεπραγμένα ἀναγινωσκέσθω.

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ βοηθὸς τῶν θείων σηκρήτων ἀπὸ σχεδαρίου ἐπιδοθέντος παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινουπόλιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀνέγνω

67 Θεῖον γράμμα καταπεμφθὲν πρὸς Διόσκορον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον περὶ τοῦ παραγενέσθαι ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον συνόδῳ, ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται ἀπὸ κώδικος ἀνέγνω

10

Ὁ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

68 Τοῖς μετὰ τὴν ὑπατείαν Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων τῇ πρὸ ἐξ Εἰδῶν Αὐγούστων, ἣτις ἐστὶν κατ' Αἰγυπτίους Μεσορὶ 1ῃ, Ἰνδικτιῶνι τρίτῃ συνόδου συγκροτηθείσης ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει ἐκ θεσπίσματος τῶν θεοφιλεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων καὶ καθεσθέντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῇ καλουμένῃ Μαρίας τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ὁσιωτάτων ἐπισκόπων Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰουλίου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος

d. 8. m. Aug.
n. 449

M VI 608

69 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἐξεβλήθη, οὐδεὶς κατεδέξατο τὸ ὄνομα Λέοντος. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς

70 καὶ Ἰουβενάλιου Ἱεροσολύμων καὶ Δόμνου Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανοῦ Κωνσταντινουπόλεως

25

71 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Φλαβιανὸς ὡς κατάκριτος εἰσῆλθεν. αὕτη ὁμολογουμένη συκοφαντία. Φλαβιανὸς ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ διὰ τί οὐκ ἐκαθέσθη; τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον διὰ τί πέμπτου ἑταξάν;

12—16 ἐπισκόπων adfert Timotheus Aelurus in cod. Mus. Brit. 12156 f. 51^b 24 sq. alter catalogus qui pertinet ad actionem d. 22. m. Aug. 449, extat in gestorum ersione Syriaca p. 6. 8 [Σ¹ 7 ἀπὸ τῆς ἐν Ἐφέσῳ δευτέρας M in mg.

MBPSΦ

3 εἶπεν MPS 3/4 ἀναγινωσκέσθωσαν B 5 μαγιστριανὸς — σηκρήτων] σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονιστορίου B 6 σχεδαρίου M¹S, corr. M 7 ἐκκλησίας ἀγιωτάτης B 8 ἀποσταλὲν B 9/10 ἐντέτακται — ἀνέγνω] ἀπὸ κώδικος ἀνεγνώσθη B 11 σχεδαρίου M¹S, corr. M 12 πουστούμιανου M¹S Tim. 13 1δῶν M μεσορη PS μεσωρ B πεντεκαίδεκάτῃ B Ἰνδικτιῶνι γ S Ἰνδικτιῶνος τρίτῃ B 16 καὶ ὁσιωτάτων om. S 18 καὶ om. M¹PSΦ^{ac} Ἰουβενουαλίου S ἐπισκόπου om. BS 18/19 ὁσιωτάτου τῆς συνετῆς Ῥωμαίων — ἐπισκόπου λέοντος B 19 τῆς — ἐκκλησίας] Ῥώμης S 21 ἐβόησαν M¹S ἐξεβλήθη] διατί ἐξεβλήθη λέων τότε B 21 κατέθετο B 22 σχεδαρίου M¹S, corr. M 27 ἀναγινώσκειν B 30 διατί ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ B

- 72 Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἴδε ἡμεῖς θεοῦ θέλοντος τὸν κύριν
'Ανατόλιον πρῶτον ἔχομεν· οὗτοι πέμπτον ἔταξαν τὸν μακάριον Φλαβιανόν.
- 73 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκκλησίας Κυζίκου εἶπεν· Ἐπειδὴ ὑμεῖς τοὺς
κανόνας οἴδατε.
- 74 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Δεόμεθα, ὡς
τοὺς περισσοὺς ἔξω βάλε. ὁ βασιλεὺς ἐπισκόπους ἐκάλεσεν. ἡ σύνοδος ἐπισκόπων
ἐστίν. περισσοὶ διὰ τί κράζουσιν;
- 75 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπεν· Οἱ νοτάριοι Διοσκόρου
κράζουσιν.
- 76 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δύο νοταρίους ἔχω
μόνον· οἱ δύο θόρυβον πῶς ποιοῦσιν;
- 77 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ ἐξῆς ἀναγινωσκέσθω.
Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς

- 78 6 καὶ Στεφάνου τῆς Ἐφεσίων 15
7 καὶ Θαλασσίου Καισαρείας Καππαδοκίας πρώτης
8 καὶ Εὐσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας πρώτης
9 καὶ Ἰωάννου Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης
10 καὶ Κύρου Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας
11 καὶ Ἐρασιστράτου Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος 20
L III 117 12. 13 καὶ Κυντίλλου Ἡρακλείας ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων
14. 15 καὶ Μελιτίου Λαρίσσης ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
σκόπου τῆς Ἀπαμέων
16. 17 καὶ Κυριακοῦ ἐπισκόπου Τροκνάδων ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλα- 25
βεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος Γαλατίας δευτέρας
18 καὶ Διογένης Κυζίκου
19 καὶ Βασιλείου Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας
20 καὶ Ἰωάννου Ῥόδου
21 καὶ Θεοδώρου Ταρσοῦ 30
22 καὶ Ῥωμανοῦ Μύρων τῆς Λυκίας
23 καὶ Φωτίου Τύρου
24 καὶ Θεοδώρου Δαμασκοῦ
25 καὶ Ἰουλιανοῦ Ταβίας
26 καὶ Φλωρεντίου Λυδῶν 35

1—2 ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὸν Κωνσταντινουπόλεως πρῶτον ἔταξαν [ἔσχον PS] ἐν Χαλκηδόνι [τῇ
συνόδῳ τῇ ἐν χαλκηδόνι PS] M in mg., in textu post εἶπεν PS.

MBPSΦ

1 πασκάσιος PS πασκάσιος B ἴδε] ἤδη PS κῦ MPS 3 ἐπίσκοπος om. S 6 βάλε B
βάλετε M βάλλετε M^{corr}PS 11 μόνου BPS 12 εἶπεν MPS 13 τοῦ — κονσιστωρίου om. B
14 σχεδαρίου PS 15—19 καὶ om. B 15. 16 καὶ θαλασσίου τῆς καισαρέων καὶ [καὶ om. S]
στεφάνου τῆς [τῆς om. S] ἐφεσίων PS 15 τῆς om. B ἐφέσου B 16 πρώτης om. B 17—34 καὶ
om. S 18 πρώτης om. PS 20 καὶ Ἐρασιστράτου om. B 21 κυντίλλου B Ἡρακλείας om. B
καὶ om. B Ἀναστασίου om. B 21/22 τοῦ — τῆς om. S 22 τῆς om. B θεσσαλονίκησ B
23 μελιτίου S καὶ om. B 23/24 τόπον τοῦ — ἀπαμέων δόμνου B τοῦ — τῆς om. S 25 ἐπι-
σκόπου MP om. BS τρωκνάδων PS πρακνάδων B καὶ τὸν S 25/26 Θεοκτίστου — ἐπι-
σκόπου om. B τοῦ — ἐπισκόπου om. S 26 πεσινοῦντος M δευτέρας om. B 28 τῆς om. B
31 τῆς Λυκίας om. B 35 φλωρεντίου M λυδῶν MB τύρων PS

- 27 καὶ Μαρινιανοῦ Συννάδων
 28 καὶ Μουσωνίου Νύσης
 29 καὶ Κωνσταντίου Βόστρας
 30 καὶ Ἰωάννου Νικοπόλεως Ἀρμενίας πρώτης
 31. 32 καὶ Ἀκακίου Ἀριαραθείας δευτέρας Ἀρμενίας ἐπέχοντος τὸν τόπον Κωνσταντίου M VI 609
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς 6
 33 καὶ Στεφάνου Ἰερᾶς πόλεως
 34 καὶ Ἀττικοῦ Νικοπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς
 35 καὶ Εὐσταθίου Βηρυτοῦ
 36 καὶ Νουνεχίου Λαοδικείας Τριμιταρίας 10
 37 καὶ Ὀλυμπίου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου
 38 καὶ Κανδιδιανοῦ Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας
 39 καὶ Στεφάνου Ἀναζάρβων
 40 καὶ Γερωντίου Σελευκείας Συρίας
 41 καὶ Ῥουφίνου Σαμοσάτων 15
 42 καὶ Ἰνδίου Εἰρηνοπόλεως
 43 καὶ Τιμοθέου Βαλανέων
 44 καὶ Θεοδοσίου Κανώθας
 45 καὶ Εὐτυχίου Ἀδριανουπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς
 46 καὶ Κλαυδίου Ἀγχισμοῦ Ἠπείρου παλαιᾶς 20
 47 καὶ Συμεῶνος Ἀμίδης Μεσοποταμίας
 48 καὶ Ἠλία Ἀδριανουπόλεως
 49 καὶ Σελεύκου Ἀμασειας
 50 καὶ Πέτρου Γαγγρῶν
 51 καὶ Λουκᾶ Δυρραχίου 25
 52 καὶ Ἀντωνίου Λυχνίδου
 53 καὶ Μάρκου Εὐροίας
 54 καὶ Βιγιλαντίου Λαρίσης
 55 καὶ Βασιλείου Τραιανουπόλεως ἐπαρχίας Ῥοδότης
 56 καὶ Δοκιμασίου Μαρωνείας ἐπαρχίας Ῥοδότης 30
 57 καὶ Κωνσταντίνου Δημητριάδος
 58 καὶ Ἀλεξάνδρου Σεβαστῆς τῆς Ταρσοῦ
 59 καὶ Σώζοντος Φιλίππων
 60 καὶ Εὐσεβίου Δοβήρου Μακεδονίας πρώτης
 61 καὶ Μαξιμιανοῦ Σερρέων Μακεδονίας πρώτης 35
 62 καὶ Ἑρμογένους Κασανδρείας Μακεδονίας πρώτης

MBPSΦ

- 1 μαρινιανῶ PS συνάδων BPS 2 νύσης B 3 inde a 3 καὶ semper om. S
 3 κωνσταντίνου MPS et infra 1067²² βόστρων B 4 πρώτης om. B 5/6 Ἀκακίου — ἐπι-
 σκόπου] δευτέρου πόντου B 5 Ἀριαραθείας] ἀραβίας S καὶ τὸν S κωνσταντίνου S
 6 τοῦ — ἐπισκόπου om. S μελιτινῆς MP μελητινῆς S 7 ἱεραπόλεως PS 8 παλαιᾶς om. B
 11, 10 coll. B 11 τῆς Κύπρου om. B τῆς om. S 12 τῆς om. B πισσιδίας S 13 ἀναζάρβου BΦ
 14 ἱσαυρίας B 16 Ἰαοδήμου B εἰρηνοπόλεως PS 17 λαβενέων B 18 κανωθᾶ B
 καναθᾶ P 19 ἀνδριανουπόλεως S παλαιᾶς om. B 20 ἀνχίσμου P ἀνχίσμων S
 ἀγχισμοῦ BΦ^{ac} Ἠπείρου παλαιᾶς om. S 22 ἡλιοῦ MPS ἀνδριανουπόλεως S 23 σελεύκου
 ἐπισκόπου MP 25 δυρρακίου M δουρακίου P 26 λυχνίδου B 27 εὐοίας S 28 αἰγιλάνου B
 29 ἐπαρχίας Ῥοδότης om. B ἐπάρχου PS 30 om. BS ἐπάρχου P 32 Sebastiae 1067³¹
 τῆς om. B 34 δοβήτου M πρώτης om. B 35 μαξιμίου B cf. infra 884,50 σερρών B
 Μακεδονίας πρώτης om. B 36 Μακεδονίας πρώτης om. B

63	καὶ Λουκᾶ Βεροίας Μακεδονίας πρώτης	
64	καὶ Διογενιανοῦ Ῥεμεσιανῆς τῆς Δακίας	
65	καὶ Ἰωάννου τῆς Μεσσηνίας τῆς Ἀχαιίας	
66	καὶ Οὐρανίου Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀσδροηνῆς	
67	καὶ Ἀθανασίου Ὀποῦντος τῆς Ἀχαιίας	5
68	καὶ Θεοδώρου Κλαυδίουπόλεως τῆς Ἰσαυρίας	
69	καὶ Λεοντίου Ἀσκάλωνος	
70	καὶ Φωτεινοῦ Λύδης	
71	καὶ Ἀναστασίου Ἀρεοπόλεως	
72	καὶ Θεοδοσίου Ἀμαθοῦντος	10
73	καὶ Παύλου Μαιουμᾶ	
74	καὶ Ζωσίμου Μινωίδος	
75	καὶ Ἐπιφανίου Πέργης	
76	καὶ Βαρουχίου Σωιζούσης Παλαιστίνης	
77	καὶ Ἡρακλείου Ἀζώτου	15
78	καὶ Ἰωάννου Τιβεριάδος	
79	καὶ Μουσωνίου Ζοόρων	
80	καὶ Διονυσίου Συκαμαζόνος	
81	καὶ Καιοῦμου Φαινοῦς	
82	καὶ Αἰθερίχου Σμύρνης	20
83	καὶ Κωνσταντίου Σεβαστῆς	
84	καὶ Ζεβένου Πέλλης	
85	καὶ Ἀλυτίου Βακάθων	
86	καὶ Πολυχρονίου Ἀντιπατρίδος	
87	καὶ Παγκρατίου Λιβιάδος	25
88	καὶ Αὐξιλίου Σαρακηνῶν τῶν ὑποσπόνδων	
89	καὶ Δομνίνου Πλαταιῶν τῆς Ἑλλάδος	
90	καὶ Θεοδοσίου Μασταύρων	
91	καὶ Κυριακοῦ Αἰγάης	
92	καὶ Φλαβιανοῦ Ἀτραμυττίου	30
93	καὶ Κυριακοῦ Λεβέδου	
94	καὶ Λεοντίου Μαγνησίας Μαιάνδρου	
95	καὶ Εὐτροπίου Περγάμου τῆς Ἀσίας	
96	καὶ Γενναδίου Τηίων	
97	καὶ Ὀλυμπίου Εὐάζων	35
98	καὶ Μαξίμου Τράλλεων	
99	καὶ Ἰουλιανοῦ Ὑπαίπων	

MBPSΦ

1 om. PS	βεροίας B	Μακεδονίας πρώτης om. B	2/3 Ῥεμεσιανῆς — τῆς om. S	2 τῆς
Δακίας om. B	3 τῆς om. B	μεσσην BPS μεσσην M μεσσην M ^{corr}	τῆς Ἀχαιίας om. B	
4 ἐπαρχου Ὀσδρόης S om. B	Ὀδροηνῆς P	5 τῆς Ἀχαιίας om. B	6 κλαυδίουπόλεως M	
τῆς Ἰσαυρίας om. B	9 ἀρεοπολίτου B	10 ἀμαθοῦσων B	12 νινωίδος M μηνωίδος PS	
μενωίδος B	14 Παλαιστίνης om. B	17 ζωορων PS	18 καμαζόνος B	19 φαεινοῦ PS
φαεινοῦ MB <i>Phainus</i> 106775	20 ἐπερίχου M	21 κωνσταντίνου MPSΦ ^c cf. 1067 ⁸	23 ζαβένου B	
23 βακάθων BΣ βάκτρων MPSΦ ^c <i>cabathenorum</i> 106777	25 πατρικίου S	26 αὐξολάου B, Φ 1067 ⁸⁰		
27 πλατεῶν MP ¹ πλαταιῶν B πλατανέων S	τῆς Ἑλλάδος om. B	28 μασταύρων S		
29 αἰγής B αἰγλης MPSΦ et Φ ^c 1067 ⁸³	30 ἀτραμυττίου M ἀδραμυττίου PS ἀδραμύτου B			
33 περιμάθου B	τῆς om. S	34 Τηίων Σ, cf. Φ, γηίων MPS cf. 1067 ⁸⁸	τῆς σιών B	
36 τραυλέων B	37/p. 81, 2 Ὑπαίπων — Παλυκάρπου om. PS	37 ὑπέπων MB		

100	καὶ Χρυσανθίου δαγῆ	
101	καὶ Πολυκάρπου Γαβάλων	
102	καὶ Παύλου Τριπόλεως Λυδίας	
103	καὶ Μελιφθόγγου Ἰουλιουπόλεως	L IIII 120
104	καὶ Ὀνησιφόρου Ἰκονίου	M VI 612
	καὶ Δοκιμασίου Μαρωνείας	6
105	καὶ Λογγίνου Χερσονήσου	
106	καὶ Εὐδοξίου Βοσπόρων	
107	καὶ Τιμοθέου Πριμουπόλεως τῆς Παμφυλίας	
108	καὶ Θεοπέμπτου Καβάσων	10
109	καὶ Καλοσιρίου Ἀρσινοίτου	
110	καὶ Ἰωάννου Ἠφαίστου	
111	καὶ Ἡρακλείδου Ἡρακλέως	
112	καὶ Ἰσαὰκ Ἐλεαρχίας	
113	καὶ Γεμελλίνου Ἐρυθροῦ	15
114	καὶ Ἀπολλωνίου Τάνεως	
115	καὶ Γενναδίου Ἑρμουπόλεως μεγάλης	
116	καὶ Κύρου Βαβυλῶνος	
117	καὶ Ἀθανασίου Βουσίριδος	
118	καὶ Θεοφίλου Κλεοπατρίδος	20
119	καὶ Πασμηίου Παράλου	
120	καὶ Φωτεινοῦ Τευχείρων	
121	καὶ Σωσίου Σωιζούσης	
122	καὶ Θεοδούλου Τησίλα	
123	καὶ Θεοδώρου Βάρκης	26
124	καὶ Ῥούφου Κυρήνης	
125	καὶ Ζήνωνος Ῥινοκοροούρων	
126	καὶ Λουκίου Ζύγρων	
127	καὶ Αὐσονίου Σεβεννύτου	
128	καὶ Ἰσαὰκ Ταύα	30
129	καὶ Φιλοκάλου Ζαγυλέων	
130	καὶ Ἡσαίου Ἑρμουπόλεως μικρᾶς	
131	καὶ Βαρσουμᾶ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου	
132	καὶ Λογγίνου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαι- σαρείας	35
133	καὶ Ἀνθίμου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Πατρικίου ἐπισκόπου Τυάνων Καππαδοκίας δευτέρως	

MBPSΦ

1 δαγῆ ΜΦ δαγῆς Β Βάγης Σ <i>Balgenius</i> 1067 ⁹¹	2 βάλων PS	3 Λυδίας om. ΒΦ ²
4 ἡλιουπόλεως Β	6 <i>repetitum ex p. 79, 30; uitium redit in Φ</i>	Δοκιμασίου] τιμοθέου Β
9 τριμουπόλεως S πρόμου Β τῆς om. S	10 καμάσων MPS	11 ἀρσενότου S
13 ἡρακλείου ΒΣ ἡρακλέως PS ἡρακλέοντος Β	15 γεμιλίνου Β	19 βησιρίδος Β
21 πασινίου Β παράλλου PS	22 τευχίρων Μ	23 σοσίου Β σωσίμου MPS
24 Θεοδώρου Β	25 Βάρκης Φ ² Σ δάρκης MBPSΦ ²	26 om. P
27 Ῥινοκοροούρων Β	28 αὐξονίου ΒΦ ²	29 πρεσβυτέρου ΜΡS
30 κατάρχοντος Β	31 φυλοκάλου Μ	32 ζαγυλέως Β
33—36 Δωροθέου — τόπον om. S	33/34 καὶ ἀρχιμανδρίτου — πρεσβυτέρου om. Μ	34/35 καισαρείας Β

134 καὶ Ἀρίστωνος πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Εὐνομίου ἐπισκόπου Νικομηδείας

135 καὶ Ὀλυμπίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλογήρου ἐπισκόπου Κλαυδίουπόλεως τῆς Ποντικῆς

καὶ Ἰλάρου διακόνου Ῥώμης

καὶ Δουλικιτίου νοταρίου Ῥώμης

79 Ἰωάννης πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Ἔδοξεν καὶ νῦν τοῖς εὐσεβέσιν καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῦσιν θεσπίσαι τὴν ἁγίαν ὑμῶν καὶ μεγάλην σύνοδον ἐνταῦθα συνδραμεῖν ἐφ' ᾧ τε τὰ ἀναφυέντα ἀρτίως περὶ τῆς ὀρθῆς ἡμῶν καὶ ὁμωμήτου πίστεως ζητῆσαι καὶ ταῦτα ῥιζόθεν ἀνασπάσαι, ὥς ἂν μὴ ἔλκοντα καὶ ἀνθέλκοντα τῶν ἀκεραιότητων ἔσθ' ὅτε τινὰς τοῖς τῆς κακοπιστίας καὶ πλάνης ἐμβάλῃ βόθροισι. τοσοῦτον αὐτοῖς εὐσεβείας μέλει καὶ τοῦ χρῆναι τηρεῖσθαι διηνεκῶς ἀρραγῇ καὶ ἀσάλευτα τὰ ἐκτεθέντα περὶ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας ἡμῶν πρῶτην μὲν παρὰ τῶν ἐν Νικαίαι συνεληθόντων μακαριωτάτων πατέρων, βεβαιωθέντα δὲ ἐναγχος παρὰ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει συναγερμένων, οἱ τοσοῦτον ἑαυτοῖς ὡμολόγησάν τε καὶ συν-¹⁵ ηνέχθησαν, ὥς μηδὲν παντελῶς φρονῆσαι ἢ ὀρίσαι τὸ διάφορον. μετὰ χεῖρας ἡμῖν αἱ εὐαγεῖς συλλαβαὶ καὶ αὐτὸ τοῦτο ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παριστάμενον τῇ ὑμετέραι ἀγιότητι.

M VI 613 80 Διόσκορος [ὁ εὐλαβέστατος] ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω τὸ εὐσεβὲς καὶ θεοφιλὲς τῶν φιλοχρίστων βασιλέων γράμμα τὸ ἀποδοθὲν πρὸς ἕκαστον τῶν²⁰ μητροπολιτῶν καὶ προλαμπέτω τῶν πραχθησομένων ὑπομνημάτων.

81 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω

L III 121 Αὐτοκράτορες Καίσαρες Θεοδόσιος καὶ Οὐαλεντινιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι μέ-
p. 68, 2—5 γιστοι ἀεισεβαστοὶ αὐγουστοὶ Διοσκόρωι. Ἄπασι δῆλον καθέστηκεν ὅτι περὶ ἡ²⁵ τῆς ἡμετέρας πολιτείας κατάστασις καὶ πάντα τὰ ἀνθρώπινα τῇ περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ²⁵ συνέχεται καὶ κρατύνεται καὶ τὰ λοιπὰ ἃ προτέτακται

82 Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Τῷ ὁμοίῳ τύπῳ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν πάπας ὁ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέων ἡγούμενος ἐκλήθη.³⁰

79—86 praeter Φ extat uersio Latina in Coll. Nouariensi de re Eutychis 10,2—9 [Λ^a] 7—22. 27 adfert Timotheus Aelurus f. 51b. 52

7 τὰ πραχθέντα ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου [ἐπὶ διοσκόρου ἐν Ἐφέσῳ B] ἀναγινώσκεται ἐν Χαλκηδόνι M¹⁰⁶B¹⁰⁶F¹⁰⁶

MBPSΦΛ^a

1 ἐπισκόπου om. S 3 ἐπισκόπου om. S 5 Hilario Φ Ἰλαρίου MBPS 6 καὶ δουλικιτίου S
7 inscr. τὰ πραχθέντα ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ διοσκόρου S Ἀλεξανδρείας BΛ^a om. MPSΦ 8 εὐσεβεστάτοις B
καὶ om. S 9 huc concurrere ΦΛ^a συνδραμεῖν ἐνταῦθα B Tim. ἐνταῦθα συνεδρεῖν MPS 11 ἐμβάλῃ S
15 τε om. B 16 τὸ BPS τι M 17 εὐσεβεῖς B τὸν S 19 ὁ εὐλαβέστατος BΦ om.
MPSΛ^a Tim. ἀναγνωσθήτω B 22 ἀνέγνω θεῖον γράμμα B εἶπεν PS 23/24 Αὐτοκράτορες —
Διοσκόρωι om. B 25/26 καὶ πάντα — προτέτακται] καὶ τὰ λοιπὰ τὰ προγεγραμμένα B 26 συν-
έχεται τε PS 27 Ἰουλιανὸς MPS ἁγιωτάτου om. B ἀρχιεπισκόπου BΦ *rupe* Λ^a ἐπισκόπου
MPS Tim. τῆς om. S 28 αὐτῷ B λυδῶν B *lybdae lybdae lidae* Φ 29 φιλο-
χρίστων] θεοφυλάκτων S 30 πάπας — Λέων] ἀρχιεπίσκοπος λέων ὁ — ἐκκλησίας B

- 83 Ἰλαρος διάκονος Ῥώμης ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Ὁ ἐνδοξότατος καὶ Χριστιανικώτατος [ἡμῶν] βασιλεὺς σχέσει τῇ περὶ τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ διαθέσει τὸν μακαριώτατον ἐπίσκοπον ἡμῶν Λέοντα τὸν τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, ἵνα τούτῳ τῷ προσκυνητῷ καὶ ἀγίῳ συλλόγῳ παρῇ, πέμψας προσκυνητὰ γράμματα παρακέκληκεν. οὗτινος τῇ εὐσεβείᾳ ἀρέσαι ἡδύνατο, εἰ τούτου τοῦ πράγματος ἡγεῖτό τι ὑπόδειγμα. εἰ γὰρ καὶ κρεῖσσον τοῦτο, ἀλλὰ κατανοεῖ ἡ ὑμετέρα ἀγιωσύνη ὥς οὔτε ἐν τῇ Νικαέων οὔτε ἐν τῇ Ἐφεσίων ἀγίαι συνόδῳ οὔτε ἐν ἄλλῳ τοιούτῳ ἀγίῳ συλλόγῳ ὁ πάπας τοῦ ἀγιωτάτου θρόνου ἐπέστη, ὅθεν οὗτινος τύπου τῇ συν-
ληθείᾳ ἐξακολουθήσας ἡμᾶς ἐξαπέστειλεν, ὅστις ἀγιώτατος ἑαυτὸν οὐκ ἀμφέβαλεν ἐν ἡμῖν διατρίβειν ἐνταῦθα, οὓς μάλιστα ἐπίσταται πάντα ὅσα πρὸς τὴν τῆς πίστεως τῆς 10 καθολικῆς ἀκεραιότητα καὶ ὅσα ἀνήκει πρὸς τὴν εἰς τὸν ἀγιώτατον ἀπόστολον Πέτρον M VI 616 εὐλάβειαν, πάντα πράττειν. οὗτος τοίνυν δι' ἡμῶν πρὸς τὴν ὑμετέραν μακαριότητα ἀρμόζοντα τῇ συνόδῳ τῶν ἀγίων πατέρων ἀπέστειλε γράμματα, ἅπερ ὑποδεχθέντα ἀναγνωσθῆναι προστάξατε.
- 84 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ὑποδεχθήτω τὰ γραφέντα πρὸς 15 τὴν ἀγίαν ταύτην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ συνεπισκόπου Λέοντος.
- 85 Καὶ ὑποδεχθέντων αὐτῶν Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Ἐτερον εὐσεβὲς θέσπισμα ἀπεδόθη τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν Διοσκόρῳ, ὃ καὶ αὐτὸ μετὰ χειρὸς ἡμῖν ἐστὶ πρὸς τό παριστάμενον τῇ ὑμέτρῳ 20 ἀγιότητι.
- 86 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω καὶ ἐμφερέσθω τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων.
- 87 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὔτε ὑπεδέχθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος οὔτε ἀνεγνώσθη. 25
- 88 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Οὐκ ἀνεγνώσθη ἡμῖν ἡ ἐπιστολή. εἰ ἀνεγνώσθη, πάντως καὶ ἐμφέρεται.
- 89 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Οὐκ ἀνεγνώσθη, ἀλλὰ παρακατέσχεν τὴν ἐπιστολὴν τὴν συνοδικήν.
- 90 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὔτε ὑπεδέχθη ἡ ἐπιστολὴ L III 124 οὔτε ἀνεγνώσθη. καὶ ἐπτάκις ὤμοσεν ἐπὶ πάντων ποιεῖν ταύτην ἀναγνωσθῆναι 31 καὶ οὐκ ἀνεγνώσθη καὶ ἐπιώρκησεν ὃ τι ὤμοσεν.

15 σημ̄ ὅτι ἐνταῦθα ἐπέτρεψεν μὲν Διόσκορος τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνώσθηναι Λέοντος, οὐκ ἀνεγνώσθη δὲ M^{ms} 24 ἐν Χαλκηδόνι M^{ms}

MBPSΦ, Aⁿ [usque ad 23]

1 *Hilarus* ΦAⁿ Ἰλάριος MBPS αὐτὸν om. B λυδῶν B λυδῶν M^{corr} cf. p. 82, 28
2 ἡμῶν MPS cf. Φ om. BAⁿ 3 ἐπίσκοπον — καθέδρας] ἡμῶν τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας πάπαν
λέοντα, B cf. Φ^c 5 τῇ εὐσεβείᾳ PSΦAⁿ ἡ εὐσέβεια MB ἀρέσαι B 6 εἰ γὰρ καὶ MBPS
εἰ καὶ καὶ M in ras. nam Φ *sicut etiam* Aⁿ; uerba Latina mutauit translator τοῦτο ἀλλὰ M^{corr}B
τούτου οὐδὲν [οὐδένα PS]MPS om. ΦAⁿ 7 ὥς] ἀλλ' PS om. Aⁿ τῇ' om. S 7/8 ἀγίω
τοιούτῳ MPS 8 συνόδῳ PS ὅθεν et οὗτινος τύπου dittographia 9 ἀμφίβαλλεν S ἡμφίβαλλεν P
10 ἡμῖν ΦAⁿ ὑμῖν MBPS 11 ἀνήκε B τὴν εἰς om. B 12 εὐλαβείᾳ B πάντα om. B
13 τὰ ἀρμόζοντα BS ἐπέστειλε MP ὑποδεχθέντα M 15 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος BΦ om. S
ὑποδεχθήτω BΦAⁿ ὑποδεχθήτω MS τὰ γράμματα τὰ γραφέντα B 16 ἀγιωτάτου BS
ἡμῶν ἀδελφοῦ B 18 ὑποδεχθέντων BAⁿ ἀποδοθέντων MPSΦ 19 θέσπισμα MPSAⁿ γράμμα BΦ
19/20 ἡμῶν ἀρχιεπισκόπῳ B ἀρχιεπισκόπῳ PS 25 ὑπεδέχθη M^{corr}S ἀγιωτάτου B ἀρχι-
επισκόπου] πάπας S 27 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῖν B 28 δορυλαίου MPS, corr. M, om. B
31 ἀναγινώσκεσθαι PS 32 ἀνέγνω B

- 91 Θέοδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας εἶπεν· Ὅτι ὤμοσεν, πάντες οἶδαμεν· ὅτι δὲ οὐκ ἀνεγνώσθη, ὁμολογοῦμεν.
- 92 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι οἷς ἡ αὐθεντία τότε τῶν πραττομένων παρὰ τῆς βασιλικῆς ἐδέδοτο κορυφῆς, λεγέτωσαν διὰ τί ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος οὐκ ἀνεγνώσθη, 5 μάλιστα καὶ διαλαλιᾶς προχωρησάσης τῆς παρακελευομένης αὐτὴν ἀναγωσθῆναι.
- 93 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ πεπραγμένα δηλοῖ ὅτι δεύτερον προσεφώνησα ἀναγνώσθῆναι τὸ γράμμα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης.
- 94 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τίνος οὖν αἰτίαι μετὰ 10 τὴν διαλαλίαν τὴν σὴν ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς οὐκ ἐγένετο;
- 95 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐρωτηθῶσιν καὶ οἱ
M VI 617 ἄλλοι ἐπίσκοποι οἷς ἐπετέτραπτο τὸ πρᾶγμα, τίνος χάριν οὐκ ἀνεγνώσθη.
- 96 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τίνας μάλιστα βούλει ἐρωτηθῆναι; σαφῶς εἰπέ. 15
- 97 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Ἰουβενάλιον καὶ τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Θαλάσσιον.
- 98 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἐν πρώτῃ τάξει ἀπόκριναι αὐτὸς δι' ἣν αἰτίαν ἡ ἀνάγνωσις οὐκ ἐγένετο· ἀκολουθῶς γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐρω- 20 τηθήσονται.
- 99 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἄπαξ εἶπον ὅτι δεύτερον διελάλησα ἀναγνώσθῆναι αὐτήν.
- 100 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ψεύδεται.
- 101 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰουβενάλιος πῶς διαλαλήσαντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου 25 ἀναγνώσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς οὐκ ἐγένετο.
- 102 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Εὐθέως ἀπεκρίνατο ὁ πρεσβύτερος καὶ πριμικήριος τῶν νοταρίων Ἰωάννης ἔχειν μετὰ χειρὸς εὐσεβῆ γράμ- ματα τῶν θεοφιλεστάτων καὶ εὐσεβεστάτων βασιλέων καὶ ἀπεκρινάμην ἀναγνώσθῆναι 30 τὰ βασιλικά γράμματα.
- 103 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Μετὰ οὖν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ θείου γράμματος καὶ ἡ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος ἐπιστολὴ ἀνε- γνώσθη;
- 104 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Οὐκέτι οὔτε ὁ πρι- 35 μικήριος τῶν νοταρίων οὔτε ἄλλος τις εἶπεν ἔχειν μετὰ χειρὸς τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι- σκόπου Ῥώμης τὰ γράμματα.
- 105 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Νῦν καὶ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος λεγέτω τὴν αἰτίαν δι' ἣν μὴ ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος. 40

MBPSΦ

2 ὤμοσεν μὲν PS	ὁμολογοῦμεν BΦ	πάντες ὁμολογοῦμεν MPS	3 ὑπερφυεστάτη B
εἶπεν MPS	6 μάλιστα om. S	τῆς om. B	7—12 τὰ πεπραγμένα — εἶπεν om. M
ἐπισκοπος B	9 τῆς Ῥωμαίων P	10 ὑπερφυεστάτη B	εἶπε PS
στάτη B	εἶπεν MPS	τίνας BΦ	τίνα MPS
23 δορυλλαίου MPS, corr. M, δορυλλαίων B	24 μεγαλοπρεπέστατοι B	εἶπεν MPS	καὶ ὁ B
26 Ῥώμης] Λέοντος B	27 αὐτῆς om. PSΦac	29/30 εὐσεβὲς γράμμα MPS	32 εἶπεν MP
38 εἶπεν MP	39 μὴ MP οὐκ BS	ἁγιωτάτου om. B	40 Ῥώμησ Λέοντος B

- 106 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ἐν οἶδα ἐγὼ ὅτι οὔτε ἐκώλυσσα οὔτε δὲ τοσαύτην αὐθεντίαν εἶχον, ὥστε ἐμὲ μόνον τυπῶσαι γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν.
- 107 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ ἐξῆς τῶν πεπραγμένων ἀναγινωσκέσθω.
Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω
Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω I. III 12,3
- 108 Θεῖον γράμμα γραφὲν τῷ εὐλαβεστάτῳ Διοσκόρῳ περὶ τοῦ παραγενέσθαι Βαρσουμᾶν, ὅπερ ἀνωτέρω ἐντέτακται ἀπὸ κώδικος ἀναγνώσθην. p. 71, 2—15
- 109 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ταῦτά καὶ ἐμοὶ ἐγράφη περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Βαρσουμᾶ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων, ὅθεν εὐλόγως παρέστω τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ.
- 110 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Εἴ τι διδάσκειν ἔχουσιν περὶ τῆς ἐν M VI 620 χερσὶν ὑποθέσεως οἱ περίβλεπτοι Ἑλπίδιος ὁ κόμης καὶ Εὐλόγιος ὁ τριβούνος καὶ νοτάριος, λεγέτωσαν. 15
- 111 Ἑλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Οὔτε τῷ ἀρχεκάκῳ δαίμονι ῥαθυμητέον ποτέ τοῦ πρὸς τὰς ἁγίας ἐκκλησίας πολέμου καὶ ὁ εὐσεβεστάτος αἰεὶ βασιλεὺς ἀντιπαρτάττεται τῷ μὴ δικαίως μαχομένῳ, ὀρθῶς ἄρα διανοηθεὶς ὡς ἔξει τὸν ὑπερμαχοῦντα τῆς αὐτοῦ βασιλείας, εἰ πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αὐτὸς ἐξοπλίζοιτο. καὶ οὐκ ἐμέμψατο τὴν γνώμην οὕτω φρονῶν· ἄνωθεν γὰρ αὐτῷ τὰ πολλὰ μᾶλλον ἢ τοῖς ὅπλοις κατῶρθωται. διὰ τοῦτο καὶ Νεστορίου τῆς ἀπονοίας μεθ' ὑμῶν κατεψήφισται, ὅτι πρὸς τὴν θεραπείαν τοῦ κρείττονος τεταγμένος ἀσεβῶν διδαγμάτων πατήρ ἐγένετο καὶ διδάσκαλος, καθάπερ ὑπὲρ τῶν δαιμόνων, ἀλλ' οὐχὶ τῆς εὐσεβείας τὴν ἱερωσύνην λαβών. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τῷ πρέποντι χώρῳ τέως καταδεδίκασται πρὸς τὴν ἀπαραίτητον ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ τηρούμενος κόλασιν, ὅτι πρὸς τοσαύτην ἀσέβειαν αὐτὸς τε ἐξεχύθη καὶ πολλοὺς μεταπείσας παρέσυρεν· τὴν δὲ γενομένην νῦν ἀμφισβήτησιν ὁ θειότατος βασιλεὺς ἐφ' ὑμᾶς ὡς πατέρας καὶ κριτὰς ἄγει καὶ παρ' ὑμῶν εὔρασθαι βούλεται τοῦ κινουμένου τὴν λύσιν, κοινήν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ὑπηκόοις ἐσομένην ἀσφάλειαν. τίνα δὲ ἐστὶν ἅπερ ὁ θειότατος βασιλεὺς ἡμῖν τε ἐντέταλται καὶ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν, νῦν αὐτίκα ὑμῖν φανερά ποιήσω, τοσοῦτον ὑπειπὼν οἷα δὴ εἰς ὧν τῶν ὑφ' ὑμῖν τὴν εὐσέβειαν ὀρθῶς τελουμένων. σήμερον ὑμῖν ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ θεὸς λόγος σωτὴρ εἰς κρίσιν ἑαυτὸν παραδίδωσιν καὶ δικαζόντων ἀνέχεται καὶ τιμᾷ ταῖς ἐξουσίαις τῶν ψήφων ὑμᾶς, ἵνα εὐρών ὑμᾶς ἐπ' αὐτῷ τὰ δίκαια κρίναντας καὶ ἐνταῦθα

7 post ἀνέγνω: ἐπὶ Διοσκόρου M

109—111. 113. 114 praeter Φ extat altera versio Latina in Collectione Nonariensi 10, 11—13. 15—17 [Aⁿ]; praeterea adfert Timotheus Aelurus I. 52b. 53

MBPSΦ, Aⁿ [praeter 1—6]

1 εἶπεν M1⁷ 6 σχεδαρίου MPS, corr. M ἀνέγνω: ἐπὶ Διοσκόρου: M 9 ἀναγνώσθην
ἀπὸ κώδικος B 10 ἐπίσκοπος om. B Aⁿ, cf. notam Rustici τὰ αὐτὰ κάμοι B 12 παρέστω
M P Aⁿ, nota Rustici, Tim. παρέστη B Φ παρέστην S 14 καὶ οἱ. M P S 18 δίκαια B 19 αὐ-
τὸς om. B 20 πλίζοιτο B 21/22 κατεψήφισατο B 23 ὑπὲρ M P S Aⁿ Tim. ὑπὸ B Φ οὐχ
ὑπὸ B Φ 24 χορῶι Aⁿ τέως om. B 26 παρέσειρε S 27 εὐσεβεστάτος B
28 εὔρεσθαι B τῶν κινουμένων B 29 τί οὖν ἐστὶν ὅπερ B ἡμῖν τε M P S ἡμῶν ἡμῖν B
30 ὑπέγραψε B φανερόν ὑμῖν B τοσοῦτων P 31 ὑμῶν B Φ ὑμῖν P S Φ Tim.
ἡμῖν M B Aⁿ 33 τὴν ψῆφον S

- τιμήσει καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς πάλιν ὁμολογήσει, ὡς εἴ γε τινες εὐροι τὸ γνήσιον τῆς εὐσεβείας ἐκβάλλοντας τῆς διανοίας καὶ τὰ πιστευόμενα τέχνηι ῥημάτων εἰς ἀμφισβήτησιν ἄγοντας παρὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων, φεῦ τῆς ἐπ' αὐτοῖς ἐκατέρας ψήφου θεοῦ τε καὶ βασιλέως. καλὸν ἦν αὐτοῖς, εἰ μὴ ἐγεννήθησαν, ὅτι μετὰ ληιστὴν καὶ τελώνην καὶ πόρνην καὶ Χαναναίαν οὐχ ὁμολογοῦσιν καθαρῶς ἐπὶ τῆς δόξης τὸν ἐπὶ τῆς δι' ἡμᾶς αὐτοῦ ταπεινώσεως πιστευθέντα. ἀναγνώσομαι δὲ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐνταλθέντα παρὰ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος ἡμῶν βασιλέως.
- 112** Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης ἀνέγνω θεῖον ὑπομνηστικὸν τὸ δοθὲν αὐτῷ καὶ Εὐλογίῳ περιβλέπτῳ τριβούνῳ καὶ νοταρίῳ, ὅπερ ἄνωτέρῳ ἐντέτακται ἀπὸ κώδικος ἀναγνωσθέν.
- 113** Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Νῦν κελεύσατε δεχθῆναι καὶ ἀναγνωσθῆναι καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς γραφέντα παρὰ τῆς θείας κορυφῆς.
- 114** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ὑποδεχθὲν τὸ εὐαγὲς γράμμα τῶν φιλοχρίστων βασιλέων τὸ γραφέν πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον ἀναγινωσκέσθω.
- Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω
- 115** Θεῖον γράμμα γραφέν πρὸς τὴν ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον περὶ τοῦ ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ ὡς ἀνακινούντος τινα περὶ τῆς πίστεως πρὸς Εὐτυχῆ, ὅπερ ἄνωτέρῳ ἐντέτακται ἀπὸ κώδικος ἀναγνωσθέν.
- 116** Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ὁ εὐσεβέστατος καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς βουλόμενος τὴν πίστιν τὴν οὖσαν ἄχρι τοῦ παρόντος ἀσάλευτον μέναι, ἐκέλευσεν μηδὲν ἕτερον μήτε λεχθῆναι μήτε πραχθῆναι ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, εἰ μὴ πρότερον τὰ τῆς πίστεως στή. ὅθεν πάντα ἀργεῖτω, τὰ μέντοι τῆς πίστεως προβαίνετω.
- 117** Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιοτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Οὔτε γὰρ ἄλλο προστέτακται.
- 118** Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Ἐπειδὴ τοίνυν θεμέλιος τῆς πίστεως ἡ πίστις αὕτη, ἥς ἕνεκα καὶ συνεληλύθατε, καταξιώσατε συμψηφιζομένου ὑμῖν τοῦ θεοῦ τὰ περὶ τῆς πίστεως ἀποφύνασθαι, ὥστε δεύτερον κατὰ τὴν τάξιν καιρὸν γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν βασιλεύουσαν ἐπὶ Εὐτυχῇ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ.
- 119** Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δῆλα γέγονεν ἡμῖν τὰ εὐσεβῆ γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων βασιλέων καὶ ὅτι κεκινημένων τινῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει τὴν σύνοδον προσέταξαν γενέσθαι. εἴ τι τοίνυν κέκίνηται, πρῶτον δηλούσθω, εἰθ' οὕτως ἐπιφερέσθω τὰ τῶν ἄνωθεν γενομένων ἁγίων συνόδων δίκαια. φανερά ὦρισαν οἱ κανόνες· φανερά ἐτύπωσαν αἱ σύνοδοι· ἐκβῆναι τούτων οὐκ ὀφείλομεν. ὁ εὐσεβέστατος καὶ φιλόχριστος ἡμῶν βασιλεὺς ἀναφύεντων τινῶν ἐκέλευσεν ταύτην τὴν ἁγίαν συγκροτηθῆναι

116—120 = Collectio Nouariensis de re Eutychis 10, 19—23 [Aⁿ]

119, 120 adfert Timotheus Aelurus f. 55^b

MBPSΦ, Aⁿ [praeter 16—18]

7 ἡμῶν αὐτοκράτορος B 8 Ἐλπίδιος — κόμης] καὶ B τὸ θεῖον B τὸ om.
MPS, corr. M αὐτῷ τε B 9 εὐλογίῳ τῷ B καὶ om. MPS νοταρίων MP 10 ἐπισκόπου B
τῆς ὁσίας μνήμης MPSΦ 17 εὐτυχῆν MPS 19 ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος B 21 ἐν om. S
22 πάντα S μέντοι] δέ γε S 24 τῆς om. MP 25 αὐτῷ BSΦ^c λυδῶν B λυδῶν Μ^{cor}
Ivδᾶει Φ^a Iyddae Φ^{cor} 25/26 οὐδὲν γὰρ ἄλλο τι B 27 ὁ περίβλεπτος om. S ἐπειδὴ
τοίνυν BΦAⁿ ἐπειδὴ περὶ ὁ MPS 29 πίστεως ἡμῶν B ὡς S 30 καὶ κατὰ εὐτυχῇ S
32 τῇ om. S τὴν ἁγίαν B 33 προσέταξεν Φ^a Aⁿ 36 συγκροτηθῆναι S

- σύνοδον, οὐχ ἵνα τὴν πίστιν ἑαυτῶν ἐκθώμεθα, ἣν ἐξέθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν ἡδη, ἀλλ' ἵνα ζητήσωμεν τὰ ἀναφύοντα, εἰ συμβαίνουσιν τοῖς ὀρισθεῖσιν παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων. χρὴ τοίνυν ἐκεῖνα τὰ ἀναφύοντα πρότερον ζητηθῆναι καὶ ἡμᾶς δοκιμάσαι εἰ συνωιδὰ τυγχάνουσιν τοῖς ὀρισθεῖσιν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων. ἢ βούλεσθε τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων ἀνασκευάσαι; 6
- 120 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Εἴ τις ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα ἔστω. εἴ τις ἐπεξεργάζεται, ἀνάθεμα ἔστω. τὴν πίστιν τῶν πατέρων φυλάξωμεν.
- 121 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ταῦτα οὐκ εἶπομεν. ταῦτα τίς εἶπεν;
- 122 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδίουπόλεως εἶπεν· Ἀγάγη τοὺς νοτα- 10
ρίους αὐτοῦ. ἐκβαλὼν γὰρ τοὺς πάντων νοταρίους τοὺς ἑαυτοῦ ἐποίησεν γράφειν. ἔλθωσιν οἱ νοτάριοι καὶ εἴπωσιν εἰ ἐγράφη ταῦτα ἢ εἰ παρόντων ἡμῶν ἀνεγνώσθη ἢ τις ἐπέγνω καὶ ὑπέγραψεν.
- 123 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ ὑπομνήματα τίνος χειρὶ γέγραπται; 15
- 124 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων εἶπεν· Ἐκαστος διὰ τῶν L III 129
ἑαυτοῦ νοταρίων ἔγραψεν, οἱ ἐμοὶ τὰ ἐμά, οἱ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου τὰ αὐτοῦ, οἱ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Θαλασσίου τὰ αὐτοῦ· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων πολλοὶ νοτάριοι ἐκλαμβανόντες. οὕτως οὐκ ἔστιν τῶν ἐμῶν νοταρίων τὸ γράμμα· ἕκαστος ἔχει τὸ ἴδιον. 20
- 125 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἦν νοτάρίός μου εἰς ἐκλαμβάνων μετὰ τῶν ἄλλων νοταρίων.
- 126 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Καὶ ἐμὸς εἰς ἦν ἐκλαμβάνων.
- 127 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἰδοὺ καὶ ὁ νοτάριος 25
τοῦ ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου ἐξέλαβεν καὶ ὁ νοτάριος τοῦ ἐπισκόπου Θαλασσίου καὶ ὁ τῆς Κορίνθου ἐξέλαβεν· μὴ οἱ ἐμοὶ μόνοι;
- 128 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἀξιῷ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Στέφανον τῆς Ἐφεσίων ἐρωτηθῆναι εἰ μὴ ἐξειλήφασιν τὰ ὑπομνήματα τῆς ἁγίας συνόδου οἱ νοτάριοι αὐτοῦ καὶ τίνα πεπόνθασιν παρὰ τῶν νοταρίων τοῦ θεοφι- 30
λεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων Διοσκόρου.
- 129 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τί λέγει πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Στέφανος;
- 130 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ἐξελάμβανον οἱ νοτάριοί μου, Ἰουλιανὸς ὁ νῦν εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λεβέδου καὶ Κρισπίνος διάκονος καὶ 35
ἦλθον οἱ νοτάριοι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Διοσκόρου καὶ ἀπῆλειψαν αὐτῶν τὰς

8 ἐν Χαλκηδόνι B^{ms} in textu post φυλάξωμεν MPS

MBPSΦ, Aⁿ

2 quae nuper oborta sunt Aⁿ 4 πατέρων] ἡμῶν βασιλέων B 6 ἀνασκευάσει PS
ἐπεξεργάζεται PS 7 ἔστω om. B φυλάξωμεν M 9 εἶπαμεν MS, corr. M ταῦτα τίς
εἶπεν om. P 10 κλαυδιουπόλεως ἐπίσκοπος εἶπεν M εἶπε κλαυδιουπόλεως ἐπίσκοπος P
11 ἑαυτοῦ B πάντων B γράφειν μόνους B 12 ἐγράφη] ἐλέχθη B 14 εἶπε P
17 θεοφιλεστάτου B ἐπισκόπου om. B θαλασσίου B 18 θεοφιλεστάτου Ἰουβενάλιου B
23 ὁ εὐλαβέστατος om. P ἐμοὶ S 25 οἱ νοτάριοι S νοτάριος B 26 ἐξέλαβε — ἐπισκόπου]
καὶ BS 27 ἐξέλαβον S 28 δορυλαίου PS δορυλαίων B εὐλαβέστατον B 29 στέφανον
τῆς ἐφέσου MP τῶν ἐφεσίων στέφανον B εἰ μὴ ἐξειλήφασιν εἰ μὴ S 30/31 εὐλαβεστάτου B
31 ἐπισκόπου om. BS ἀλεξανδρείας S 32 εἶπεν MP 34 τῆς ἐφεσίων B 35 μου om. PS
κριστιανὸς B

- δέλτους καὶ τοὺς δακτύλους αὐτῶν παρὰ τι ἔκλασαν θέλοντες λαβεῖν καὶ τὰ καλαμάρια αὐτῶν. καὶ οὔτε ἀντίγραφα ἔλαβον τῶν ὑπομνημάτων οὔτε οἶδα ἐκ τότε τί ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἡ ἐξέτασις ἐγένετο, ὑπεγράψαμεν εἰς χάρτην καὶ οἱ ἐπίσκοποι οἱ μὴ ὑπογράψαντες ἐμοῦ ἐγγυησαμένου τῇ ἐξῆς ὑπέγραψαν.
- 131 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἀξιῶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἐφέσου Στέφανον εἰπεῖν εἰς ποῖον χάρτην ὑπέγραψαν.
- 132 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Εἰς ἄγραφον χάρτην. ἐν αὐτῇ γὰρ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ ἡ καθαίρεσις γέγονεν, εὐθὺς καὶ ἡ ὑπογραφή ἐγένετο.
- 133 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀναγνωσθῇ ἡ κατὰ θεοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Στεφάνου· ἄρα ἐγὼ αὐτὸν ἠνάγκασα καταθέσθαι; 10
- 134 Ἀκάκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· Ἀγράφῳ χάρτῃ ὑπεγράψαμεν ἀναγκασθέντες καὶ βιασθέντες καὶ μυρία κακὰ παθόντες. μὴ βουλόμενοι, ἀλλὰ τυραννούμενοι ὑπεσημνήμεθα· ἕως γὰρ ἐσπέρας κατέσχον ἡμᾶς ἀποκλείσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀνωμαλοῦντας ἡμᾶς οὐ συνεχώρησαν οὔτε ἀναπνεῦσαι οὔτε ἀναχωρεῖν καὶ ἑαυτῶν γενέσθαι, ἀλλὰ στρατιώτας ἡμῖν ἐπήγαγον μετὰ βράκων καὶ ξιφῶν 15 καὶ μονάζοντας καὶ οὕτως ἐποίησαν ἡμᾶς ὑποσημνησθαι.
- 135 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὰ λοιπὰ.
Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω 20
- 136 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐγὼ πρὸς πληροφορίαν ἀπάντων καὶ βεβαίωσιν τῆς πίστεως καὶ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν ἀναφυέντων τὰ τῶν πατέρων ἐρευνῶ, καὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ.
- 137 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Τοῦτο τὴν οἰκουμένην σώζει. τοῦτο τὴν πίστιν στηρίζει.
- 138 Καὶ ἐν τῶν ἀναγινώσκεσθαι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· 25
I. III 132 Ἰδοὺ ἐρευνῶ εἶπεν· κἀγὼ τοῦτο πεποίηκα.
- 139 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐρευνῶ εἶπον, οὐ καὶ 10h. 5, 39 καινοτομῶ· καὶ γὰρ ὁ σωτὴρ προσέταξεν ἡμῖν λέγων· ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς. ὁ δὲ ἐρευνῶν τὴν γραφὴν οὐ καινοτομεῖ.
- 140 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ὁ σωτὴρ εἶπεν· Ζητεῖτε, 30
Mi. 7, 7 καὶ εὐρήσετε.
Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

136, 137 = Collectio Nouriensis 10, 24, 25 [Aⁿ]; adfert Timotheus Aelurus I, 55^b

21 ἐπὶ Διοσκόρου [om. B] ἐν Ἐφέσῳ [om. Γms] MmsBmsPms

25 ἐν Χαλκηδόνι MmsBmsPms

MBPSP, Aⁿ [21—24]

2 οὔτε¹ οὐδὲ MPS 3 ἡ om. MPS, corr. M 5 δορυλλαίου PS
δορυλλαίων B εὐλαβέστατου B *religiosissimum* Φ¹ 6 τῆς ἐφέσου MP Στέφανον om. B
ὁποῖον B ὑπέγραψε S 7 τῆς ἐφεσίῳ B 9 ἀνεγνώσθη PS 10 ἐπισκόπου om. B
ἠνάγκασα αὐτὸν S 11 ἀριαράθης B 12 μὴ MPS οὐ B 12/13 ἀλλὰ — ὑπεσημνήμεθα]
ὑπεγράψαμεν ἀλλὰ τυραννούμενοι B 14 ἀνωμαλοῦντες B οὔτε² B ἡ MPS 17 εἶπεν MP
19 κονσιστωρίου MP συνεδρίου B 20 σχεδαρίου MPS, corr. M 24 στηρίζει PS Aⁿ στήσει M
σώζει BΦ 25 ἀναγνώσθη B ὁ εὐλαβέστατος om. B δορυλλαίου MPS, corr. M δορυλλαίων B
28 καινοτομῶν PS 28/29 ὁ — καινοτομεῖ] καὶ ἐρευνῶ τὴν γραφὴν οὐ καινοτομῶ B 30 δορυλλαίου
MP, corr. M δορυλλαίων B 31 εὐρήσετε E/Aⁿ Φ δοθῇσεται ὑμῖν ἡμῖν M] MPS 32 τοῦ κον-
σιστωρίου om. BS 33 σχεδαρίου MPS, corr. M

- 141 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Εἰ καὶ δύο λέγονται σύνοδοι, ἀλλ' εἰς μίαν συντείνουσιν πίστιν.
- 142 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἀπαραλείπτως πάντα ὥρισαν οἱ πατέρες· ὁ παραβαίνων ταῦτα ἀνάθεμα. οὐδεὶς προστίθῃσιν, οὐδεὶς ἀφαιρεῖ.
- 143 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ τὰς φωνὰς ὑμῶν καὶ θεὸς ἀποδέχεται καὶ αὐτοὶ τὰς ἑαυτῶν καταδέχεσθε βεβαίως εἶναι καὶ ἀρεσκούσας θεῷ, εἴ τις παρὰ τὰ πεπραγμένα ἢ παρὰ τὰ δεδογμένα τοῖς πατράσιν τοῖς τε ἐν Νικαίᾳ συνελθοῦσιν ¹ M VI 628 καὶ τοῖς ἐνταῦθα συνειλεγμένοις ἢ ζητεῖ ἢ πολυπραγμονεῖ ἢ ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα ἔστω.
- 144 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Τῷ μεγάλῳ φύλακι τῆς πίστεως Διοσκόρῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ. ¹⁰
- 145 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καὶ τὸ ἕτερον λέγω, ὅπερ ἐστὶν φοβερὸν καὶ φρικτόν· ἐάν, φησὶν, ἀμαρτάνων ἀμάρτηι ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύ- ¹ Reg. 2, 2 ξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον· ἐάν δὲ εἰς κύριον ἀμάρτηι, τίς προσεύ- ξεται περὶ αὐτοῦ; εἰ τοίνυν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον συνήδρευσεν μετὰ τῶν πατέρων, ὥσπερ οὖν καὶ συνήδρευσεν, καὶ ἐτύπωσεν τὰ τετυπωμένα, ὁ ἀνασκευάζων αὐτὰ τὴν ¹⁵ τοῦ πνεύματος ἀθετεῖ χάριν.
- 146 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· ἀνάθεμα ἔστω ὁ ἀνασκευάζων. ἐκβαλλέσθω ὁ ἀνασκευάζων.
- 147 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οὐδεὶς τυποῖ τὰ τετυπωμένα.
- 148 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Αὗται αἱ φωναὶ πνεύματος ἁγίου. τῷ φύλακι τῶν ²⁰ κανόνων. διὰ σοῦ ζῶσιν οἱ πατέρες. τῷ φύλακι τῆς πίστεως.
- 149 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κλαυδίου- πόλεως εἶπεν· Οὐδεὶς εἶπεν ταῦτα.
- 150 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐκ τῶν ὁμολογουμέ- ²⁵ νων πάντα ἀρνεῖσθαι θέλουσιν· εἴπωσιν καὶ τοῦτο ὅτι οὐδέ παρῆμεν. Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω
- 151 Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Φανερῶν ὄντων τῶν δεδογμένων ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ πίστει καὶ τῆς κοινῆς ἀπάντων φωνῆς συνθεμένης τε καὶ εὐφημησάσης τὴν ὑμῶν τῶν προεδρευόντων ψῆφον, κελεύσατε τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ ³⁰ [εἰσελθεῖν], ἐφ' ᾧ κέκριται τὰ κεκριμένα καὶ ὅς ἐστιν ὑπόθεσις πάσης τῆς πράξεως καὶ οὐ ἔνεκα γέγραπται ὑμῖν τὸ πολὺ μέρος τοῦ θείου γράμματος, παρεῖναι καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ διδάξαι τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν.

141—148 adiert Timotheus Aelurus I. 55b

: ἐπὶ διοσκόρον ¹ MmgPmg ἐν ἐφέσω Bmg 22 ἐν χαλκηδόνι MmgBmg 28 ἐπὶ διοσκόρου Mmg post εἶπεν PS ἐν ἐφέσω Bmg

MBPSΦ, Aⁿ [1—21, 28—33]

1 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος BΦ^{ac} 6 ἀποδέχεσθε B 7 ἢ M^{corr}BΦAⁿ Tim. om. MPS τε om. B 9 τῷ om. MPS, corr. M 9/10 ἀρχιεπισκόπῳ πολλὰ τὰ ἔτη Tim. 12 ἀμαρτῶν B 12/13 προσεύξονται P 13 περὶ B 13/14 προσεύξεται καὶ [om. M^{corr}S]MPS 14 ὑπὲρ S 15 ἐτύπωσαν Tim. 17 ταῦτα Aⁿ Tim. ἔστω om. B 18 ἐκβαλλέσθω MPSB, corr. M 21 σὲ B πίστεως Διοσκόρῳ ἀρχιεπισκόπῳ Tim. 22 ἀναγνωσθῆναι B 24 ὁ εὐλαβέστατος om. B 26 ὁ καθωσιωμένος om. S τοῦ — κονσιστωρίου om. BS αὐτοῦ BΦ om. MPS 27 σχεδαρίου MPS, corr. M 30 τὸν εὐλαβέστατον B *religiosissimum* Φ *uirum venerabilem* Aⁿ om. MPS εὐτυχῇ MPS, corr. M 31 εἰσελθεῖν M^{corr}B om. MPSΦAⁿ κέχρηται τὰ κεκτημένα PS 32 B ὡς MPS ἡ ὑπόθεσις M^{corr} τῆς om. B 33 ὑμῶν B

- 152 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἀκολουθῶς.
- 153 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Εὐλογον παρεῖναι τὸν θεοσεβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ τοῖς αὐτοῦ δικαίωμασιν χρῆσασθαι.
- 154 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τὰς προσοῦσας αὐτῷ δικαιολογίας ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς σαφηνιζέτω 5 τῇ ἀγίαι ταύτῃ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ.
- 155 Εὐτυχῆς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Ἐγὼ παρεθέμην ἑμαυτὸν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ
L III 133 καὶ τῷ ἀγίῳ πνεύματι καὶ τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τῆς ὑμῶν δικαιοσύνης καὶ μάρτυ-
ρας ὑμᾶς ἔχω τῆς ἑμαυτοῦ πίστεως, περὶ ἧς καὶ ἡγωνισάμην μεθ' ὑμῶν μετὰ τῆς ἀγίας συν-
όδου τῆς πρὸ ὑμῶν ἐνταῦθα συναχθείσης, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα ὁσιότης μαρτυρεῖ. ἔχω 10
M VI 629 δὲ μετὰ χειρας καὶ τὸν λίβελλον τὸν περὶ τῆς πίστεώς μου· κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνω-
σθῆναι, καὶ τὴν ὁμολογίαν δὲ τῆς πίστεως τὴν ἐγκειμένην ἐν αὐτῷ.
- 156 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Δίκαιόν ἐστιν τὴν ὁμολογίαν καὶ τοὺς λιβέλλους
τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ὑποδεχθέντας ἐνταγῆναι τῇ πράξει τῶν 15 ὑπομνημάτων.
- Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω
- 157 Τῇ ἀγιωτάτῃ καὶ θεοφιλεστάτῃ συνόδῳ οἰκουμενικῇ συνελθούσῃ ἐν τῇ Ἐφεσίῳν
μητροπόλει παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου. Εὐχαριστῶν τῷ παναγίῳ θεῷ τῆς
παρούσης ἡμέρας καθ' ἣν ἡ εὐσέβεια δι' ὑμᾶς τὴν παρρησίαν ἀπείληφεν, ἀναδιδάσκω
τὴν ὑμετέραν ἀγίαν σύνοδον τὰ ἐπ' ἐμοί, μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως παρα- 20
κολουθήσαντα, προθυμηθεῖς μὲν ἐκ νέας κομιδῇ ἡλικίας ἐν ἡσυχίαι ἀπραγμόνως μέχρι
γῆρως διατελεῖν καὶ πάσης ἔξω ταραχῆς καθεστάναι, οὐ συγχωρηθεῖς δὲ τῆς τοιαύτης
ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι προθέσεως, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐσχάτοις ἐξ ἐπιβουλῆς περιβληθεῖς
κινδύνους διὰ τὸ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἐνταῦθα προτέρας ὑμῶν ἀγίας συνόδου μὴ προσ-
δέξασθαι παρὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων ἐκτεθεῖσαν πίστιν φρονεῖν. ἀναγ- 25
καῖον δὲ πρὸ τῆς διδασκαλίας τῶν γενομένων εἰς πληροφορίαν τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, ἣν
ἔχω περὶ τοῦ ἀγίου δόγματος ὁμολογίαν, φανεράν αὐθις ποιῆσαι, μαρτυροῦντος μὲν μοι τοῦ
θεοῦ, μαρτυρούσης δὲ καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης, μεθ' ἧς καὶ αὐτὸς αἰεὶ κατὰ δύναμιν
ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατὰ τῶν αἰρετικῶν ἐσπούδασα.
- Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν 30
ποιητὴν· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς
μονογενῆ, τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν
ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο τὰ τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα σαρκωθέντα ἐνανθρωπήσαντα παθόντα καὶ 35
ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ

157 adfert Timotheus Aelurus f. 54*

16 σημ. ὅτι τοῦτον ἐπιδοὺς τὸν λίβελλον εὐτυχῆς ἐδέχθη παρὰ τῆς συνόδου καὶ παρὰ διοσκόρου Μ^{ms}
30 ἐκθεσις πίστεως εὐτυχοῦς Μ^{ms} B^{ms} ὁμολογία πίστεως καὶ δόγματος εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρί-
του S^{ms}

MBPSΦΛ^a

2 εὐλαβέστατον B	3 εὐτυχῆα MPS	4 ὁ ἐπίσκοπος P	7 ὁ ἀρχιμανδρίτης S
11 τὸν] τὸ S	τὸν] τοῦ S	κελεύσατε MP ^a S ^a καὶ κελεύσατε BΦ	12 δὲ om. B
τὴν ἐγκειμένην ἐν BΛ ^a	τῆς ἐγκειμένης MPS	21 μὲν γὰρ B	22 γήρουν MS
23 βληθείς PS	24/25 μὴ προσδέξασθαι M	ὑπὸ δέξασθαι P ^a S ^a <i>recipere vel sentire</i> Λ ^a	25 ὑπὸ] παρὰ B
ἀγίων om. B	26 δὴ Φ ^{ac}	27 ἐγὼ ἔχω S	μὲν μοι BΦΛ ^a Tim. μέντοι MPS
34 τῷ om. B	35 καὶ om. B	36 τοὺς om. B	31 τὸν γεννηθέντα B

νεκρούς· καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἐτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φά- M VI 632 σκοντας εἶναι ἢ τρεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

Οὕτως ἄνωθεν ἐκ προγόνων παραλαβὼν ἐπίστευσα καὶ πιστεύω. ἐν αὐτῇ L III 136 γὰρ καὶ ἐτέχθη καὶ εὐθύς ἀφιερώθη θεῷ καὶ προσεδέξατό με ἡ αὐτοῦ φιλανθρωπία 8 καὶ ἐν τῇ πίστει ταύτῃ βαπτισθεὶς ἐσφράγισμαι καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐζησα εὐχόμενος ἐν αὐτῇ καὶ τελειωθῆναι. ταύτην τὴν πίστιν καὶ ἡ μνημονευθεῖσα ἐνταῦθα προτέρα ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐβεβαίωσεν, ἥς καθηγήσατο ὁ τῆς μακαρίας καὶ ὁσίας μνήμης πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπος Κύριλλος καὶ ὅρον ἐξήνεγκεν τὸν παρὰ ταύτην προστι- 10 θέντα τι ἢ ἐπινουῶντα ἢ διδάσκοντα ἐπιτιμίαις τοῖς τότε ἐγγραφεῖσιν ὑποκεῖσθαι, ὧν τὰ ἴσα ἐν βίβλῳ ἀπέστειλὲν μοι ὁ μνημονευθεὶς ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπος Κύριλλος, ἦν καὶ μετὰ χεῖρας ἔχω. ὑποτάξας τοίνυν ἑμαυτὸν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ καὶ τὸν ὅρον ταύτης ἄχρι τοῦ παρόντος ἐφύλαξα

- 158 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· 16
'Εφεύσατο· οὐκ ἔστιν ὅρος τοιοῦτος, οὐκ ἔστιν κανὼν τοῦτο διαγορεύων.
- 159 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τέσσαρά ἐστιν βιβλία περιέχοντα τοῦτον τὸν ὅρον. ὃν ὥρισαν οἱ ἐπίσκοποι, οὐκ ἔστιν ὅρος; μὴ γὰρ ἔχει ὅτι κανὼν ἐστιν; οὐκ ἔστιν κανὼν· ἄλλο ἐστὶν κανὼν, ἄλλο ὅρος. κατηγορήσον πέντε συνοδικῶν βιβλίων· κάγω ἔχω καὶ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἔχει, ἐνέγκωσιν πάντες τὰ βιβλία. 20
- 160 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Δολερῶς προέταξεν τὴν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἀγίων πατέρων σύνοδον, ἐδέξατο δὲ προσθήκας παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων διὰ τὴν ἔννοιαν τὴν κακὴν Ἀπολιναρίου καὶ Οὐαλεντίνου καὶ Μακεδονίου καὶ τῶν ὁμοίων ἐκείνοις καὶ προστέθεται τῷ συμβόλῳ τῶν ἀγίων πατέρων τὸ κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. τοῦτο γὰρ παρέλιπεν Εὐτυχῆς 25 ὡς Ἀπολιναριστῆς· καὶ Ἀπολινάριος γὰρ δέχεται τὴν ἐν Νικαίᾳ ἀγίαν σύνοδον, κατὰ τὴν οἰκείαν παρανομίαν ἐκλαμβάνων τὸ ῥητόν, καὶ φεύγει τὸ ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, ἵνα πανταχοῦ μὴ τὴν ἔνωσιν τῆς σαρκὸς ὁμολογήσῃ. οἱ γὰρ ἅγιοι πατέρες οἱ μετὰ ταῦτα τὸ ἐσαρκώθη, ὃ εἶπον οἱ ἅγιοι ἐν Νικαίᾳ πατέρες, ἐσαφῆνισαν εἰπόντες ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. 30
- 161 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Οὐδεὶς δέχεται M VI 633 προσθήκην, οὐδεὶς μείωσιν. τὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ κρατεῖτω· ὁ ὀρθόδοξος βασιλεὺς τοῦτο ἐκέλευσεν.
- 162 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ταῦτα Εὐτυχῆς εἶπεν. 35
- 163 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Προσθήκην οὐδεὶς

15 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms} post 15 εἶπεν PS

MBPSΦ, Λ^a [1—14]

1 τὸ πᾶν τὸ ἅγιον B 2 οὐκ ἐξ οὐκ S 2/3 φάσκοντες P 3 τὸν — θεοῦ] τὸν θῶ B
3/4 ἀποστολικὴ καὶ καθολικὴ MPS 6 με ἡ om. PS αὐτοῦ M^{corr}BΦΛ^a Tim. τοῦ M δεσπότη PS
7 ἐν om. MPS βαπτισθεὶς M^{corr}B χθὲς πεισθεὶς [χρισθεὶς S] PS 8 πρότερον B *κερ* Λ^a 10 καὶ
om. S ταύτην MPSΛ^a Tim. ταῦτα BΦ 11 γραφεῖσιν unus codex Φ^c et Φ^r 12 βίβλῳ P βιβλίῳ
MBS 13 ἦν MBPS *quiem* Λ^a *quae* Φ καὶ² om. B 15 δορυλαίου M^{corr} δορυλλαίου MPS δο-
ρυλλαίων B 17 βιβλία εἰσὶ B 18 ἔχη M 19 οὐκ — κανὼν² om. B ἄλλο² MPBΦ^a
καὶ ἄλλο SΦ^c 20 καὶ ὁ δεῖνα om. B 21/22 τῶν ἐν νικαία B 22 γὰρ B^{corr}Φ 23 βα-
λεντίνου B 24 τὸ B τὸν MPS 26 ἀπολιναριαστῆς B καὶ om. unus codex Φ^c et Φ^r
ἀγίαν om. BS 27 τὰ ῥήματα BΦ 28 εἶπαν MS, corr. M πρὸς οἱ ἐν νικαία B 32 ὁ om. B
34—p192, 2 οἱ — ἐκέλευσεν om. B

δέχεται. κρατείτω τὰ τῶν πατέρων. τὰ τῶν ἐν Νικαίαι κρατείτω. τὰ ἐκ πνεύματος ἁγίου κρατείτω. ὁ ὀρθόδοξος βασιλεὺς τοῦτο ἐκέλευσεν.

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρητάριος τοῦ θείου κονσι-
στωρίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

164 καὶ πάντας δὲ τοὺς ἁγίους πατέρας, ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια, ὀρθοδόξους ἔσχον
καὶ πιστοὺς καὶ διδασκάλους ἑμαυτῷ ἐθέμην, ἀναθεματίζων Μάνην Βαλεντίνον Ἀπολι-
νάριον καὶ Νεστόριον καὶ πάντας τοὺς αἰρετικούς ἕως Σίμωνος τοῦ μάγου καὶ τοὺς λέγοντας
τὴν σάρκα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ κατεληλυθέναι

165 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν·
L III 137 Ἐφυγεν μὲν τὸ ἐξ οὐρανοῦ, οὐ προσέθηκεν δὲ πόθεν.

166 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Πόθεν οὖν εἶπεν; μὰ τὴν ἐξουσίαν
ὑμῶν, παρεκαλέσαμεν αὐτὸν λέγοντες· κύρι Εὐτυχῇ, πόθεν οὖν; εἶπέ· καὶ οὐ συνεχώρησεν.

167 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· Παρεκαλέσαμεν τότε, ὡς
μέμνηται καὶ ὁ κύριος Εὐσέβιος καὶ Σώζων ὁ Φιλίππων, ὥστε εἰπεῖν αὐτὸν τὸν τρόπον
τῆς σαρκώσεως καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως, εἰ κατὰ πρόσληψιν σαρκὸς οἶδεν τὸν θεὸν λόγον
γενόμενον ἄνθρωπον. καὶ ἐκέλευσαν ἀπερίεργον ἔἶσαι τοῦτο καὶ οὐ προσεδέξαντο
τὴν δικαιολογίαν ἡμῶν.

168 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ὁ θεοσεβέστατος
ἐπίσκοπος Βασίλειος ἐπελάβετο ἐν ὑπομνήμασιν τῆς ἑαυτοῦ φωνῆς λέγων ὅτι οὕτως
οὐκ εἶπον, ἀλλὰ ἐπλαστογραφήθη. εἰ δὲ Εὐτυχῆς παρὰ τὰ δόγματα τῆς ἐκκλησίας
φρονεῖ, οὐ μόνον τιμωρίας ἀξιὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πυρός· ἐγὼ γὰρ τῆς πίστεως τῆς
καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς φροντίδα τίθεμαι, οὐκ ἀνθρώπου τινός. περὶ γὰρ αὐτὸ
M VI 636 τὸ θεῖον τὸν νοῦν τεταμένον ἔχω καὶ εἰς πρόσωπον οὐκ ἀφορῶ οὔτε μὴν φροντίζω τινὸς
ἢ τῆς ἑμαυτοῦ ψυχῆς καὶ τῆς ὀρθῆς καὶ εἰλικρινοῦς πίστεως.

169 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ἀναγινωσκο-
μένων τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἐπὶ Εὐτυχεῖ πραχθέντων, ἡ διαλαλία ἡ ἐμὴ ἀνεγνώσθη
καὶ εἰς μέσον ἦχθη, ἣν ἐποίησάμην ἀκολουθῶν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πατράσιν τὸ πρότερον συν-
εδρεύσασιν, ἀποδεξάμενος τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου τῆς συνόδου τῆς
μακαρίας ἐκείνης ἡγησαμένου, δι' ἧς τὸν φρενοβλαβῆ Νεστόριον ἠλεγχεν παρερμηνεύοντα
τὴν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πατέρων πίστιν. εἶχεν δὲ ἡ διαλαλία μου, ὡς καὶ 30
μέχρι νῦν ἔχει, ὅτι προσκυνῶ τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ

164 adfert Timotheus Aelurus f. 54^b

168 cf. 546. 548. 836

169 cf. 301

5 ἐπὶ Διοσκόρου Mms ἐν Ἐφέσῳ Bms

9 ἐν χαλκηδόνι Bms post ἀναγινώσκεσθαι MPS

MBPSΦ

3 μαγιστριανὸς καὶ om. B^{fac} θείου om. S 4 σχεδαρίου MP, corr. M 5 καὶ om. S
εὐσέβεια B 6 ἑμαυτοῦ B 7 καὶ om. BS 8 θῦ καὶ ὁρᾶ S 9 ἀναγνώσθηται B Δορυλλαίου
MPS, corr. M Δορυλλαίων B 10 οὐρανῶν MPS προστέθεικε P 11 εἶπεν M εἶπε BPS εἶπέ Φ
12 οὖν ἐσαρκώθη B 13 Σελευκείας Ἰσαυρίας Φ καὶ ὡς S 14 καὶ om. S 15 τῆς
ἐνανθρωπήσεως καὶ τῆς σαρκώσεως B 16/17 ἐκέλευσαν [scil. Dioscorus et synodus Ephesena.
ἐκέλευσεν S] -- ἡμῶν MPSΦ καὶ οὐ προσεδέξατο τὴν δικαιολογίαν ὑμῶν, ἀλλ' ἐκέλευσεν ἀπερίεργον
ἔἶσαι τοῦτο B 20 εἶπεν S 21/22 τῆς καθολικῆς πίστεως S 22 καὶ οὐκ BΦ 23 τεταγμένον B
25 ὁ εὐλαβέστατος om. B 26 πεπραγμένων B 27 ἀκολουθῶν B 28 ἀποδεχόμενος B
μακαρίου B 28/29 τῆς μακαρίας συνόδου S 30 τῶν τῇ πρώτῃ τὴν S δεκαοκτὼ B
δε καὶ S 31 ἔχω S ἔχων P ἕνα om. Φ

τὸν μονογενῆ, τὸν θεὸν λόγον μετὰ τὴν σάρκωσιν καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν ἐν δύο φύσεσιν γνωριζόμενον.

170 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν ἀμέριστον μηδεὶς χωριζέτω. τὸν ἕνα υἱὸν οὐδεὶς λέγει δύο.

171 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἀνάθεμα τῷ μερίζοντι. ἀνάθεμα τῷ διαιροῦντι.

172 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ μερίζοντι, ἀνάθεμα τῷ διαιροῦντι τὰς δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν· ἀνάθεμα δὲ καὶ τῷ μὴ γνωρίζοντι τὸ ἰδιάζον τῶν φύσεων.

173 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· ὥς ἐγεννήθη, οὕτως ἔπαθεν. τὰς φωνὰς τῷ βασιλεῖ. εἷς κύριος, μία πίστις. τὸν ἕνα κύριον δύο οὐδεὶς λέγει. ταῦτα Νεστόριος ἐφρόνει. ταῦτα Νεστόριος ἐβόα.

174 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ Εὐτυχεῖ.

175 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Τὸν κύριον τῆς δόξης μὴ μερίζετε. τὸν ἀμέριστον μὴ μερίζετε.

176 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ὁ ἔλεγον· ἐν δύο φύσεσιν γνωριζόμενον μετὰ τὴν ἔνωσιν, θεότητι τελεῖαι καὶ ἀνθρωπότητι τελεῖαι. τὴν μὲν γὰρ εἶχεν ἐκ πατρὸς προαιώνιον, τὴν δ' ἐκ τῆς κατὰ σάρκα μητρὸς λαβὼν ὁ αὐτὸς ἠνώσεν ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν καὶ κεχηρημάτικεν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου. L III 140 ταύτης ἀναγνωσθείσης τῆς διαλαλιᾶς εἰς μὲν τις, οὐκ οἶδα δὲ ὅστις (ἡ γὰρ ἀχλύς τῶν πραγμάτων καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα συνέχεεν καὶ τὸ τοῦ σώματος), ἔρριπεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέσον καὶ ἤρξατο λέγειν ὅτι αὕτη ἡ φωνὴ τὴν ἐκκλησίαν ἐτάραξεν. ἐπανέστησαν λοιπὸν πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ μονάζοντες οἱ ἀκολουθοῦντες Βαρσουμαὶ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος καὶ ἤρξαντο λέγειν· τὸν λέγοντα δύο φύσεις εἰς δύο τέμε. ὁ λέγων δύο φύσεις M VI 637 Νεστοριανὸς ἐστίν. μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη πάλιν ἡ ἐμὴ φωνὴ μετὰ τὴν ἀσεβῆ καὶ ἀλλόκοτον Εὐτυχοῦς φωνήν. ἐρωτώμενος γὰρ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου εἰ λέγει δύο φύσεις ἐν τῷ Χριστῷ, εἶπεν ἐκ δύο μὲν φύσεων εἰδέναι τὸν Χριστὸν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἔνωσιν μίαν· ἐγὼ δὲ τότε, ὡς νῦν ἐντυχὼν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀνεμνήσθην, εἶπον· ἔὰν μὴ μετὰ τὴν ἔνωσιν ἀχωρίστους καὶ ἀσυγχύτους εἴπηις δύο φύσεις, σύγχυσιν λέγεις καὶ σύγκρασιν. ἀναγνωσθείσης τῆς φωνῆς τοσοῦτος ἐγένετο κρότος παρ' αὐτῶν, ὥστε πάντων ἡμῶν τιναχθῆναι τὴν ψυχὴν καὶ μάλιστα ἡμῶν τῶν κρινομένων καὶ κελευσθέντων ἀναμένειν τὴν ψῆφον τῆς συνόδου. ἀχλύος πληρωθεὶς εἶπον ὅτι ἐγὼ οὐ μέμνημαι αὐταῖς λέξεσιν ταῦτα εἰρηκῶς, οἶδα μέντοι εἰρηκῶς ὅτι ἔὰν μίαν φύσιν εἴπηις ἀπολελυμένως μετὰ τὴν ἔνωσιν, σύγχυσιν λέγεις καὶ σύγκρασιν· ἔὰν μέντοι γε προσθῇς σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν καὶ νοήσης παραπλησίως τῷ μακαριωτάτῳ Κυρίλλῳ τὴν σάρκωσιν καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν, τὰ αὐτὰ λέγεις ἡμῖν. δῆλον γὰρ ὅτι ἄλλο μὲν τί ἐστίν ἡ θεότης αὐτοῦ ἢ ἐκ τοῦ πατρὸς, ἄλλο δὲ ἡ ἀνθρωπότης ἢ ἐκ τῆς μητρὸς. καὶ οἱ κατεγνωκότες πρότερον ὕστερον ἀπεδέξαντό με ταῦτα εἰρηκότα.

176 cf. 301. 542. 545. 549

MBPΣΦ

4 λέγω δύο S δύο λέγει B 12 οὐδεὶς δύο λέγει B οὐδεὶς λέγει δύο S ταῦτα: om. S
φρονεῖ — βοᾷ unus codex Φ^c et Φ^r 17 ὁ om. B 19 πρὸ αἰώνων B 20 ἑαυτὸ S 21 μὲν —
δὲ] τίς δὲ οὐκ οἶδα B 23 ὅτι om. B 24 πάντες om. B 25 καὶ om. PS ἤρξατο S
τέμετε BΦ 26 νεστοριανὸς BΦ νεστόριος MPS ἡ — φωνὴ om. S ἡ B om. Mⁱ 28 μὲν
om. B 30 εἶπον B καὶ εἶπον MBPΣΦ μὴ om. PS 30/31 εἶπεσ μετὰ — ἀσυγχύτους δύο B
30 ἀσυγχύτους καὶ ἀχωρίστους S 32 παρ' αὐτῶν BΦ om. MPS 33 ἀχλύος MPS ἀχλύος
οὖν B 36 προσθεῖς S νοήσεις S 36/37 μακαρίῳ B 38 μὲν τί] μέντοι S τί B
39 με] μετὰ PS

- 177 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Καὶ οὕτως ὀρθοδόξως διδάξας διὰ τί τῇ καθαιρέσει Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ὑπέγραψας;
- 178 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ἐπειδὴ εἰς κρίσιν ἑκατὸν εἴκοσι ἢ τριάκοντα παραδοθεῖς ἐπισκόπων ἀνάγκην εἶχον πείθεσθαι τοῖς ὑπ' ἐκείνων τυπουμένοις. 5
- 179 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Νῦν πεπλήρωται τὸ Mt. 12, 37 γεγραμμένον ἐκ τοῦ στόματός σου δικαιοθήσῃ καὶ ἐκ τοῦ στόματός σου κατακριθήσῃ. αἰδούμενος ἀνθρώπους παρέβης τὸ εὐλογον καὶ τὴν πίστιν ἠθέτησας; Sir. 4, 22 οὐκ ἤκουσας καὶ μὴ ἐντραπήῃς εἰς πτώσιν σου;
- 180 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Εἰ πρὸς ἄρχοντας ¹⁰ εἶχον, ἑμαρτύρουν· καὶ γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπεδειξάμην παρρησίαν· παρὰ πατρός cf. Leu. 20, 9 δὲ ὁ κρινόμενος δικαίοις οὐ κέχρηται. παῖς γὰρ πατρὶ δίκαια λέγων τεθνάτω.
- 181 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πάντες ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν.
- 182 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Καὶ μὴν ὑμεῖς πρότερον ¹⁵ ἐδιδάξατε ὡς κατὰ βίαν καὶ ἀνάγκην ἀγράφῳ χάρτῃ ὑπογράψαι κατηναγκάσθητε εἰς τὴν καθαιρέσιν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ.
- 183 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πάντες ^{M VI 640} ^{L III 141} ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν.
- 184 Θαλάσσιος καὶ Εὐστάθιος καὶ Εὐσέβιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πάντες ²⁰ ἡμάρτομεν, πάντες συγγνώμην αἰτοῦμεν.
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιστω-
ρίου ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου
- 185 ἀλλὰ κατὰ ταύτην τὴν πίστιν καὶ ζῶν καὶ προσκαρτερῶν ταῖς εὐχαῖς κατηγορίαν ἐξ ἐπιβουλῆς ὑπομεμένηκα παρὰ Εὐσεβίου τοῦ ἐπισκόπου Δορυλαίου λιβέλλους ἐπιδόντος ²⁵ κατ' ἐμοῦ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Φλαβιανῷ καὶ τοῖς ἐκ διαφορῶν ἰδίῳι ἐνεκα αἰτιῶν ἐνδημοῦσιν τότε τῇ βασιλευούσῃ, αἰρετικὸν μὲν ἐμὲ ὕβριστικῶς ἐν αὐτοῖς ἀποκα-
λοῦντος, οὐδὲν δὲ εἶδος αἵρέσεως τοῖς λιβέλλοις ἐνθέντος, ὅπως ἄθρόον ἐν τοῖς ἀγῶσιν τῆς ἐξετάσεως τοῖς τῆς γλώττης, οἷα εἰκός, ἐκ τῶν θυρόνων ὀλίστοις εἰς ἀμάρτημα περιπέ-
σοιμι καινοφωνούμενος. ἐμὲ μὲν οὖν ἐκ τῶν τῆς κατηγορίας λιβέλλων ὁ μνημονευθεὶς ³⁰ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορηκότος παρ-
εκελεύετο, τὰ μὲν πολλὰ τῷ κατηγορῶνι συνὼν καὶ σχεδὸν ἀχώριστος ὑπάρχων αὐτῷ, οἰόμενος δὲ ὡς εἰθισμένον ἀεὶ τῷ μοναστηρίῳ προσκαρτερεῖν μὴ παραγενέσθαι καὶ διὰ τοῦτο καθαιρήσειν ὡς οὐκ ἀπαντήσαντα. ἀφ' ὧν μετὰ τὸ παραγενέσθαι με κατὰ τὴν βασιλεύουσαν ἐκ τῆς μονῆς μεμαθηκῶς παρὰ τοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου ³⁵

185 adfert Timotheus Aelurus f. 54^b24 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} εὐτυχῆς ἐν ἐφέσω B^{ms}MBPSΦ, Aⁿ [24—34 παραγενέσθαι]

1 εἶπεν M1' 2 τοῦ τῆς — μνήμης φλαβιανοῦ S 3 ἢ καὶ ἑκατὸν B 4 ὁ εὐλα-
βέστατος om. B 8 παρέβη M1', corr. P 9 ἐντραπή S 14 ἡμάρταμεν M 15 εἶπεν M1'
18 ἐξεβόησαν] εἶπον M 19 ἡμάρταμεν M 20/21 Θαλάσσιος — αἰτοῦμεν om. PS 20 θαλάσ-
σιος εὐσέβιος καὶ εὐστάθιος BΦ Εὐσέβιος scil. Ancyranus 22 μαγιστριανὸς καὶ om. BΦ^{av}
22/23 συνεδρίου B 23 ἀνεγνώσθη M σχεδαρίου P 25 ὑποβολῆς B τοῦ om. S δορυλ-
λαίου M1'S, corr. M δορυλλαίων B λιβέλλου ἐπιδοθέντος B 26 ἐπισκόπῳ om. M 27/28 ἀπο-
καλοῦντες S 28 ἐκθέντος S 29 γλώσσης B 30 καινοφωνούμενος Aⁿ Φ Tim. καινοφωνούμενος
MBPS 31 κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν S 31/32 παρεκελεύετο B 32 ὑπάρχων αὐτῷ M1'SAⁿ
αὐτοῦ ὑπάρχων B 33 παραγενέσθαι S παραγενέσθαι B 34 ἀπαντήσαντα PS ἀπαντήσαντα MB

Μάγνου, ὃν ὁ εὐσεβέστατος καὶ πιστότατος ἡμῶν βασιλεὺς ἀπένειμεν πρὸς τὸ μὴ συγ-
χωρῆσαί μοι τὸν ἀπειλούμενον ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ κίνδυνον, περιττὴν εἶναι λοιπὸν τὴν
παρουσίαν μου ἀπεκρίνατο ὡς καὶ ἤδη πρὸ τῆς ἐξετάσεως καθηρημένου, ὡς καὶ ἡ γενομένη 838
παρὰ τοῦ αὐτοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου μετὰ ταῦτα κατὰθεσις δηλοῖ. ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ οὕτως τὸ κριτήριον ἐπὶ ταῖς ἀπολογίαις κατέλαβον, τὴν μὲν ὑπὲρ τῆς θείας 5
ὁμολογίας παρ' ἐμοῦ γενομένην τε καὶ ὑπογραφείσαν διδασκαλίαν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν
παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν Νικαίᾳ πίστιν καὶ κατὰ τήνδε τὴν Ἐφεσίων βεβαιωθείσαν
παρὰ τῆς προτέρας ἁγίας συνόδου οὔτε δέχεσθαι ἡξίου οὔτε ἐπέτρεπεν ἀναγινώσκεσθαι,
θορύβου δὲ τὸ κριτήριον καὶ ταραχῆς ἐπληροῦτο, πλείστων ἐπιχυθέντων ἀτάκτως καὶ
πανταχόθεν με σὺν κραυγῇ διαθορυβούντων, ὡς αἱ ἐγγράφως μετὰ ταῦτα ἐξενεχθεῖσαι 10
παρὰ τῶν κρινάντων διαλαλιαὶ περὶ τῆς ταραχῆς δηλοῦσιν. κελευσθέντος δέ μου δι'
ἑαυτοῦ λέγειν τὰ ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως καὶ εἰπόντος φρονεῖν ὡς οἱ τριακόσιοι
δέκα καὶ ὀκτὼ ἅγιοι πατέρες οἱ ἐν Νικαίᾳ ἐθέσπισαν καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία σύνοδος
ἐβεβαίωσεν, ἀπήντη με ἑτέρα τινὰ παρὰ τὰ ἐκτεθέντα ἐν τε τῇ Νικαέῳ καὶ ἐν Εφέσῳ
πρότερον εἰπεῖν. ἐγὼ δὲ φοβηθεὶς παραβῆναι τὸν τε ἐξενεχθέντα ὅρον ὑπὸ τῆς ἁγίας 15
συνόδου τῆς ἐνταῦθα συνειλεγμένης πρώην κατὰ βούλησιν θεοῦ τὰ τε ὀρισθέντα ἐπὶ τῇ
πίστει παρὰ τῶν ἐν τῇ Νικαέῳ συναχθέντων ἁγίων πατέρων παρεκάλουν γνωρισθῆναι
τῇ ὑμετέρᾳ ἁγίᾳ συνόδῳ ὡς τοῖς παρ' ὑμῶν δοκιμαζομένοις ἔτοιμος ὑπάρχων ἐμμένειν.
καὶ ταῦτα λέγοντος ἀθρόον ἡ κατ' ἐμοῦ πρὸ πολλοῦ συγγραφείσα, ὡς ἐδόκει αὐτῷ, M VI 641
καθαίρεσις ἀνεγινώσκετο καὶ κατ' ἰδίαν λοιπὸν μετὰ ταῦτα τινὲς αὐτῶν τε φωναὶ καὶ 20
ἐμοῦ καὶ ἄλλαι καταθέσεις καὶ μάλιστα ἐνθα ἐγὼ κατὰ τοὺς ἐν Νικαίᾳ ἁγίους πατέρας L III 144
καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντας ὡμολόγουν φρονεῖν, ἐπὶ τῶν πεπραγμένων
ὑπομνημάτων μετεπλάττοντο, ὡς τὰ ἐγγράφως μετὰ ταῦτα πραχθέντα κατὰ παρά-
κλησιν ἐμὴν καὶ κέλυσιν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως ἔδειξεν,
οὐδένα λόγον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ ποιησαμένου τῆς ἐμῆς εἰς τὴν 25
ὑμέτεραν ὁσιότητα ἐπικλήσεως οὔτε τὰς ἐμὰς πολιὰς αἰδεσθέντος ἐν τοῖς κατὰ τῶν
αἰρετικῶν πολέμοις καὶ τῇ τῆς εὐσεβείας ὁμολογίᾳ καταγεράσαντος, ἀλλ' ὡς ἐξουσίαν
ἔχων πάντα κατὰ μόνας περὶ τῆς πίστεως πράττειν καὶ μηδὲν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιότητι
τῶν τῆς τοσαύτης κρίσεως ἐπιτρέπειν δικαίων, καταπεφῆνατό μου καὶ τῆς ἐκκλησίας
ἀπέτεμεν, ὡς ἐνόμιζεν, καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀφείλεν, ὡς ὤιετο, καὶ τῆς τῶν θείων μυ- 30
στηρίων κοινωνίας ἀπεῖρξεν καὶ τοῦ προίστασθαι μοναστηρίου παρὰ τὴν ἀκολουθίαν
ἀπεκώλυσεν καὶ παρέδωκεν τῷ εἰς τοῦτο συντεταγμένῳ πλήθει κατὰ τὸ ἐπισκοπεῖον
καὶ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ὡς αἰρετικὸν καὶ βλάβημον καὶ Μανιχαῖον διαχειρίσασθαι, εἰ μὴ
ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια διασώσασά με κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τῇ ὑμετέρᾳ ἐτήρησεν
ἀγιότητι. ἀλλὰ καὶ ἐν διαφόροις εὐκτηρίοις οἴκοις ἐν <τε> ταῖς τῶν ἁγίων μνήμασι μετὰ 35
τὴν ἐκκλητον τὴν τε ἐπ' ἐμοῖ ψῆφον ἀναγινώσκεσθαι παρεσκεύαζεν καὶ ἀνεθεμάτιζεν
με, καὶ τοὺς ἐντυχάνοντάς μοι καὶ προσδιαλεγομένους ἄλλοτρίους τῆς θείας κοινωνίας
ποιῶν, μὴ περιμείνας τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης τὴν κρίσιν, καὶ καθυπογράφειν τῇ γενο-
μένῃ κατ' ἐμοῦ ψήφῳ κατηνάγκασεν μοναστήρια, οὐδέποτε, ὡς καὶ ἡ ὑμέτερα οἶδεν θεο-

MBPSΦ

1 ὁ om. P	ἡμῶν om. B	τῷ M	2 τῇ om. B	3 καὶ om. B	καθηρουμένου S
5 ἐπειδὴ καὶ] ἐπειδὴπερ B	7 πρῶν τῶν P	τὴνδε τὴν ἐφεσίων MPS	τὴν ἐφεσίων δὲ B		
8 ἐπέτρεπεν B	10 με] μὲν PS	13 δεκαοκτὼ B	14 τε om. B	16 τὰ τε] καὶ τὰ B	17 ἐν
νικαία B	18 ἡμῶν MPS	ἐμμένειν MmsBΦ om. M, PS spatio rel.	19 συγγραφείσα πρὸ		
πολλοῦ B	22 ὡμολόγησα B	23/24 κατὰ παράκλησιν ἐμοῦ μετὰ ταῦτα πραχθέντα B			
27 πίστεως B	29 τῶν om. B	τοσαύτησ BΦ τοιαύτησ MPS Tim.	κατεπεφῆνατό S		
32 ἀπεκώλυεν MPS, corr. M	τούτω MS	33 καὶ om. P	34 ὑμῶν B	35 τε addidit ex Φ	
36 παρεκέλευσε B	36/37 ἀνεθεμάτισεν ἐμέ B	37 συντυχάνοντάσ B	ἄλλοτρίους] ἔξω B		
θείας om. B	39 οὐδέποτε] οὐκ αὖτις B	39/96, 1 θεοφιλεῖα οἶδε B			

φίλεια, τοιαύτης συνηθείας οὐδὲ κατὰ αἰρετικῶν κρατησάσης. καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν δὲ ἐξέπεμψεν τοὺς χάρτας καὶ πολλαχοῦ ἐπὶ τῷ καὶ παρὰ ἄλλων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων τε καὶ μοναζόντων καὶ ταῦτα μὴ κρινάντων καθυπογράφεσθαι, καίτοι μᾶλλον ὀφείλων πρὸ πάντων τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἐπιστεῖλαι, οὓς καὶ ἐπεκαλεσάμην. τότε μὲν οὖν μόλις σωθεὶς διὰ λιβέλλων δῆλα πεποίηκα τὰ παρακολουθήσαντα πρὸς τὴν ὑμετέραν ⁵ θεοσέβειαν καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ πιστοτάτου βασιλέως ἐδεήθην ὑμᾶς τοὺς ὁσίους καὶ θεοφιλεῖς καὶ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ συσκευὴν βδελυττομένους γενέσθαι δικαστὰς τῶν κεκριμένων· δέομαι δὲ νῦν τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης λογίσασθαι τὴν κατασκευασθεῖσάν μοι συκοφαντίαν καὶ ἐπιβουλήν καὶ τὴν ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας γενομένην ταῖς ἀπανταχοῦ ¹⁰ M VI 644 ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις ταραχὴν καὶ τὸ ἐκ τούτου πολλοῖς ἀναφυέν σκάνδαλον καὶ διὰ τῆς προσούσης ὑμῖν φιλοχρίστου σοφίας τοὺς μὲν τούτων αἰτίους τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑποβαλεῖν θεσμοῖς, πᾶσαν δὲ βλασφημίαν καὶ ἀσεβείαν ῥίζαν ἐκκόψαι. ἐγὼ γὰρ τὴν τῆς ὑμετέρας μακαριότητος κρίσιν ἐξ ἀρχῆς ἐπεβοησάμην, καὶ πάλιν δὲ διαμαρτύρομαι ¹⁵ Tim. 6, 13 ἐνώπιον Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὅτι οὕτως φρονῶ καὶ ἐνθυμοῦμαι καὶ ἐννοῶ καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν πίστιν οἱ ἅγιοι πατέρες οἱ ἐπὶ τῆς Νικαέων συνελθόντες, ἦν καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ ἅγιοι πατέρες ἐβεβαίωσαν, καὶ εἴ τις παρὰ ταύτην τὴν πίστιν δοξάζει, τοῦτον ἀναθεματίζω κατὰ τὸν ὅρον αὐτῶν.

Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης οὕτω πιστεύω ὡς προγέγραπται, καὶ ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ καὶ ἐπέδωκα τοὺς λιβέλλους. ²⁰

186 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὗτος κατήγορον ἔσχεν ²⁵ L III 145 Εὐσέβιον· κελεύσατε αὐτὸν παρῆναι.

187 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ὁ κατηγορηθεὶς παρ' ἐμοῦ Εὐτυχὴς δὺς λιβέλλους ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐμνημόνευσεν ὅτι κατήγορος αὐτοῦ εἰμί. ποίῳ δὲ τρόπῳ τοῦ δικάσαντος Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς ὁσίας ²⁵ μνήμης ἀξιῶσαντος τὸν κατήγορον ἐμὲ εἰσελθεῖν καὶ τῆς ἀκολουθίας καὶ τῶν κανόνων τοῦτο βουλομένων, ἐκωλύθην εἰσελθεῖν, ἀξιώ [τοῦτο] ζητηθῆναι.

188 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυὴς σύγκλητος εἶπον· Αἰτήσαντος Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ὥστε Εὐσέβιον τὸν κατήγορον Εὐτυχοῦς εἰσελθεῖν, διὰ τί κατὰ τοὺς κανόνας ὑμεῖς, οἷς ἡ ἐξουσία τοῦ δικάζειν ἐδόδοτο, τοῦτο γενέσθαι οὐ προσετάξατε; ³⁰

189 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀξιώ ἀναγνωσθῆναι τὴν κατάθεσιν Ἐλπίδιου. οὐκ εἶχον γὰρ κωλύσαι, εἰ μὴ κομμονιτώριον ἦνεγκεν Ἐλπίδιος διαβεβαιούμενος ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν.

190 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ὁ περίβλεπτος κόμης Ἐλπίδιος οὐκ ἐπέτρεψεν εἰσελθεῖν αὐτόν. ³⁵

23 ἐν χαλκηδόνι M^{ms} P^{ms}

MB¹ P¹ S¹ Φ, A^o [21. 22]

1 κρατησάσης] κρατήσας δὲ S 2 δὲ PS om, MB τοὺς om, B πανταχοῦ B
παρ' ἀλλήλων καὶ παρ' ἄλλων S θεοφιλεστάτων BS 3 τε om, S ταύτη B καθυπο-
γράψαι B 4 καὶ om, B¹ 6 ὁσιότητα B εὐσεβοῦς B 7 θεοπρεπεῖς Φ 8 δὲ νῦν]
τοῖνον B 9/10 αἰτίας ταραχὴν M, ταῖς — ἐκκλησίαις γενομένην post ταραχὴν add, M^{ms} παν-
ταχοῦ PS ἀγιωτάταις PS Φ Tim, om, MB 10 τοῖς πολλοῖς S σκάνδαλον διαλύσαι PS
11 οὐσης B 12 ὑποβάλλειν S καθυποβαλεῖν B βλασφημίαν BS 13 δὲ om, S 15 καθ'
ἦν P καθὰ S πίστιν M¹ Φ Tim, πιστεύειν M^{corr} om, BS 16 τῆς κατὰ νίκαιαν B τὴν S
πρώτη B προτέραι Tim, om, Φ¹ 19 πιστεύων B καὶ om, B 20 ὑπέδωκα S 21 δο-
ρυλλαίου MB¹ S, corr, M 27 τούτου MS, corr, M^{ms} τοῦτο M^{corr} B om, M¹ P¹ S¹ Φ 28 εἶπεν M¹
29 ὁσίας] εὐσεβοῦς B τὸν εὐσέβιον P τὸν om, S 30 δέδοται τοῦ δικάζειν B
ἐδίδοτο P¹ 32 κομμονιτώριον B 33 αὐτὸν ἐκέλευσε B

- 191 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤμην αὐθέντης.
- 192 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Πίστεως κρινομένης αὕτη οὐκ ἔστιν ἀπολογία.
- 193 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ νῦν αἰτιᾶσθέ με ὡς παραβεβηκότα τοὺς κανόνας καὶ ἀκούσαντα Ἐλπίδιου, νῦν ποῖοι σῶζονται κανόνες, ὅτι εἰσῆλθεν Θεοδώρητος;
- 194 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Θεοδώρητος ὁ ἐπίσκοπος κατηγορήσων εἰσελήλυθεν, ὡς τῆς αὐτοῦ φωνῆς ἀκηκόατε. 34
- 195 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καὶ τί ἐν τάξει ἐπισκόπου καθέζεται; 10
- 196 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Καὶ ὁ ἐπίσκοπος M VI 645 Εὐσέβιος καὶ ὁ ἐπίσκοπος Θεοδώρητος ἐν τάξει κατηγορῶν καθέζονται, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐν τάξει κατηγορουμένων καθέζεσθε. ὅθεν τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω.
- Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ 16 αὐτοῦ σχεδάρου ἀνέγνω
- 197 Ἐλπίδιος ὁ περίβλεπτος κόμης εἶπεν· Ὁ θεϊότατος βασιλεὺς πληρῶν πρῶτον αὐτὸς τὴν τάξιν τῶν νόμων, ἥς ἐστὶν καὶ εὐρετῆς καὶ φύλαξ, παρεκελεύσατο τοὺς κρίναντας ἤδη ἐν τάξει κρινομένων ὑπάρχειν καὶ διδασκαλίας μήπω καιρὸν ἔχειν, μη(δὲ) ταύτης τὴν παρρησίαν δόντων ὑμῶν. πρὸς δὲ τὰ νῦν εἰρημένα παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου 20 ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ ἐκεῖνο διδάσκω· ὁ μὲν κατήγορος τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν ἐπλήρωσεν καὶ νενίκηκεν, ὡς οἶεται, καὶ μετήνεγκεν λοιπὸν τοῦ κατηγορήσαντος τὴν κρίσιν εἰς ἑαυτὸν ὁ δικαστής, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἔξω θεσμοῖς φυλάττεται. νῦν τοίνυν ὑμεῖς συνεληλύθατε, ὥστε τοῖς κρίνασιν κρίναι, οὐ μὴν ἄνωθεν κατηγοροῦ δέξασθαι πρόσωπον καὶ θορύβου πάλιν ἀρχὴν ἐτέραν γενέσθαι. κελεύσατε τοίνυν, εἰ δοκεῖ, 25 κατὰ τάξιν πάντα τὰ λοιπὰ τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πεπραγμένα ἀναγνωσθῆναι κατὰ τὸ ὑμῖν δοκοῦν.
- 198 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀκολουθῶς ἐδίδαξεν ὁ περίβλεπτος L III 148 κόμης Ἐλπίδιος. ὅθεν ἐπιδοθέντος τοῦ λιβέλλου καὶ ἀναγνωσθέντος ἀναγινωσκέσθω καὶ τὰ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει περὶ ταύτης τῆς κινουμένης ὑποθέσεως πεπραγμένα. 30 λεγέτωσαν δὲ καὶ οἱ παρόντες θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι εἰ τοῦτο αὐτοῖς δοκεῖ.
- 199 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀκόλουθός ἐστιν ἡ ἀπόφασις τῆς σῆς ἀγιωσύνης, ὅθεν εὐλογον ἀναγινώσκεσθαι τὰ πεπραγμένα.
- 200 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Δικαίας οὔσης τῆς διαλαλιᾶς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Διοσκόρου τοῦτο γινέσθω. 35
- 201 Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπεν· Δικαία καὶ ἀκόλουθος ἡ διαλαλία τοῦ

7 Διόσκορος περὶ Θεοδώριτου M^{ms} F^{ms}17 ἐν Ἐφέσῳ M^{ms} B^{ms} ἐπὶ Διοσκόρου M^{ms} 604 εἶπε PSMBPSΦ. Aⁿ [17—98, 8]

3 ὑπερφυεστάτη B	3. 8. 12 εἶπεν MP	6 τοὺς om. B	ἐλπίδιον PS	σῶζονται S
7. 8. 13 θεοδώριτος BPS	8 ὑπερφυεστάτη B	8,9 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B	ὁ ἐπίσκοπος	
κύρου P	9 εἰσῆλθεν B	οὐκ ἀκηκόατε S	15 τοῦ — κονσιστωρίου om. B	θείου om. S
15/16 τῶν αὐτῶν B τοῦ MP	16 σχεδάρου P om. B	17 κόμης om. B	πρῶτον BΦΛ ⁿ	
πρῶτος MPS	18 ἡς MPBSΦ ⁿ A ⁿ ὧν Φ ^r	19 μηδὲ ΦΛ ⁿ μὴ MBPS	20 διδόντων B	
θεοφιλεστάτου om. Φ	23 τοίνυν] οὖν B	28 Διόσκορος — εἶπεν om. PS	29 κόμης ex	
κόμης corr. B adnotando in mg. ἰστέον ὅτι ὁ κόμης παρὰ τοῖς Ἱταλοῖς κόμης λέγεται ἀναγινω-				
σκέσθωσαν B	31 θεοφιλέστατοι B	35 θεοσεβεστάτου B	36 ἀφροδισίας PS	

θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Διοσκόρου πρὸς τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πεπραγμένα ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει.

202 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ἀκόλουθον τοῖς διαλαληθεῖσιν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας τὸ ἱκανὸν γενέσθαι. ὅθεν προκομιζέσθωσαν οἱ χάρται οἱ ὀφείλοντες ἀναγνωσθῆναι ἐπὶ τῆς ἁγίας ταύτης σύνοδου.

203 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Καὶ ἔμοι δοκεῖ τὰ παραπλήσια ὥστε κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ὁσίων πατέρων γενέσθαι τὴν τῶν πεπραγμένων ἀνάγνωσιν.

204 Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Κάγώ τὰ αὐτὰ συντίθεμαι ὥστε κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ βασιλευούσῃ.

205 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν εἶπεν· Σύμφηφός εἰμι τῆς γνώμης τῶν καλῶς ἐπιζητηθέντων ὑπομνημάτων.

206 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ εἶπεν· Κατὰ τὸ παραστὰν τοῖς ἁγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις δίκαιόν ἐστίν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ βασιλευούσῃ.

207 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπεν· Κατὰ τὴν ψῆφον τῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἀναγκαία ἐστὶν ἡ τῶν πραχθέντων ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει ὑπομνημάτων ἀνάγνωσις.

208 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων εἶπεν· Δίκαιον οἶμαι ἀναγνωσθῆναι τὰ ὑπομνήματα τὰ ἐν τῇ βασιλευούσῃ πεπραγμένα, καθάπερ διελάλησαν καὶ οἱ ἁγιώτατοι πατέρες.

209 Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιταρίας εἶπεν· Κατὰ τὴν διαλαλίαν τῶν θεοφιλεστάτων πατέρων ἀκόλουθον δοκεῖ καὶ ἔμοι τὸ γενέσθαι τὴν τῶν πεπραγμένων ἀνάγνωσιν.

210 Μαρριανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Καθὰ διελάλησαν οἱ ὁσιώτατοι πατέρες, ἀναγινωσκέσθω ἡ πρᾶξις τῶν ὑπομνημάτων ἡ γενομένη ἔνεκα Εὐτυχοῦς ἐν τῇ πανευδαίμονι πόλει.

211 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἀναγκαία ἐστὶν ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὑπομνημάτων πρὸς εἰδησιν τῶν μὴ παρόντων τῇ ὑποθέσει.

212 Κύντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας ἐπέχων καὶ τὸν τρόπον τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέως πόλεως Ἀναστασίου εἶπεν· Ἀκόλουθόν ἐστίν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ μεγαλυνύμῳ Κωνσταντινουπόλει τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ πρὸς ἐντελεστέραν εἰδησιν τῆς ὑποθέσεως.

213 Αἰττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Παλαιᾶς Ἡπείρου εἶπεν· Ἀκολούθου οὔσης τῆς διαλαλίδος τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Διοσκόρου τὸ ἱκανὸν γινέσθω καὶ τὰ ὑπομνήματα ὑπαναγινωσκέσθω πάσῃ τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ πρὸς ἀκριβεστέραν εἰδησιν τῶν ζητουμένων.

214 Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων Μακεδονίας εἶπεν· Ἀναγκαία ἡ τῶν πεπραγμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀνάγνωσις· οὕτω γὰρ ἔσται μαθεῖν ἀκριβῶς τὰ ἐκεῖ κεκινημένα.

215 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὁσροηνῆς ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐλογίου

MBPΣΦ, Α^ο [1—8]

2 ἐν S 3/4 τοῖς διαλαληθεῖσιν ἀκόλουθον S 4 προσκομιζέσθωσαν MPS, corr. M
5 αἱ χάρται S ταύτης om. BA^ο 6 ἀγκύρας MPΣΦ^α Α^ο ἀγκύρας γαλατίας BΦ^ε 7 ἁγίων B
8 συντίθημι B 11 λυδῶν M^{corr} B unus codex Φ^ε, Φ^ε 16 ἐπισκόπων] πρῶν B 18/19 Δίκαιον —
πατέρες] κατὰ τὴν διαλαλίαν [20] — ἀνάγνωσιν [22] PS 19 καὶ om. S 20/22 Κατὰ
τὴν — ἀνάγνωσιν] δίκαιον [18] — πρῶς [19] PS 23 συνάδων MP^ε ὁσοι B 25 κύντιλλος B
κύντιλλιος MP, corr. M κεντήλλιος S θεοφιλεστάτου B 29 τῆς — πόλεως] τῆς θεσσαλονίκης B
30 μεγαλυνύμῳ] μεγαλοπόλει B 33 ἡμῶν om. MPΣΦ^α 34 ἁγιωτάτῃ om. B 36 *primas*
Macedoniae Φ 37 ἐστι B 39 ἐπαρχίας ὁσροηνῆς M^{corr} PΦ^ε ἐπαρχίας ὁσροηνῆς MΦ^α ἐπαρχίας
ροδόπησ B om. S 39/99, 1 εἶπεν ἐρμηνεύοντος — ἔδρανον B 39 αὐτῷ B

πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνοῦ εἶπεν· Ἀκολουθῶς ἀπεφήνατο ὁ ἀγιώτατος καὶ θεοσεβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Διόσκορος ὥστε ἀναγνωσθῆναι πρότερον τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ πανευδαίμονι Κωνσταντινουπόλει περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

216 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Πάντες θέλομεν ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα. ἀνα- M VI 649
γινωσκέσθω τὰ πεπραγμένα. 5

217 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Λεγέτω καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰούλιος ὁ ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος εἰ σύμφηφος γίνεται τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ καὶ βούλεται καὶ αὐτὸς ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ.

218 Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Τούτῳ τῷ λόγῳ βουλόμεθα τὴν πράξιν ἀναγνωσθῆναι, εἰ πρῶτον ἀναγνωσθῇ τὰ παρὰ τοῦ πάπα ἐπισταλέντα. 10

219 Ἰλαρος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Ῥώμης ἀναγνωσθέντων αὐτῷ τούτων τῶν ὑπομνημάτων ὧν νῦν ζητεῖτε τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπέστειλεν [ἃ ἐπέστειλεν] 15

220 Εὐτυχῆς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Οἱ ἀποσταλέντες θεοσεβέστατοι ἄνδρες ὑπὸ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆς Ῥωμαίων εἰς τὴν ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον ὑποπτοί μοι γεγόνασιν. κατήχθησαν γὰρ πρὸς Φλαβιανὸν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον καὶ ἡρίστησαν παρ' αὐτῷ καὶ συνεκροτήθησαν καὶ πάσης θεραπείας παρ' αὐτοῦ ἡξιώθησαν. ἀξιῶ οὖν τὴν ὑμετέραν ἀγιότητα, εἴ τι παρὰ τὸ δίκαιον γίνοιτο παρ' αὐτῶν κατ' ἐμοῦ, τοῦτο πρόκριμά μοι μὴ φέρειν. 20

221 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀκόλουθόν ἐστιν καὶ εὐλογον πρῶτον ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πεπραγμένα, εἴθ' οὕτως τὰ γράμματα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ῥώμης. ὅθεν κατὰ τὰ δόξαντα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ ἀνα- 25
γινωσκέσθω τὰ πεπραγμένα.

222 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Προσέταξεν ἡ ἀγία ὑμῶν καὶ μεγάλη σύνοδος ἀναγνωσθῆναι τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῇ ἐν χερσὶν ὑποθέσει. ἐπειδὴ τοίνυν προσήνεγκεν ταῦτα ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας Φλαβιανός, ἐπιδέδωκεν δὲ τὰ ἴσα καὶ ὁ θεοσεβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς, ἀναγνώσομαι, ὥς προσετάξατε. 30

221. 222 adfert Timotheus Aelurus f. 56^a

12 σημ̄ ὅτι ἐκ δευτέρου πάλιν ἐπεζητήθη ἀναγνωσθῆναι ἡ ἐπιστολὴ λέοντος καὶ οὐκ ἀνεγνώσθη
N(mg Pmg Smg

MBPSΦ, Λ^a [4—100, 3]

1 καὶ θεοσεβέστατος om. B 2 ἐπίσκοπος B πρότερον om. Φ^{ac} 6 θεοφιλέστατος B
8 ταύτῃ om. B 9 ταύτῃ om. B 10 ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου B 11 αὐτῷ B
11. 15 λυδῶν M^{corr} B 12 βούλομαι B 14 Hilarius Φ^c Λ^a Ἰλάριος MBPSΦ^a αὐτῷ B
15 εἶπεν om. M 16 ἐπέστειλεν ἃ ἐπέστειλεν [ἀπέστειλεν PS] MBPS *direxit* [*transmisit* Φ^{ac}] *quo dicente* Φ^{ac} Λ^a *transmisit epistolam eam legi iubete quo dicente* Φ^c; *servant* Φ^{ac} Λ^a Hilari sermonem ab Eutyche interruptam; qui cum non plenus esset, vario modo in Graecis et in Rustici exemplari suppletus est 17 ὁ ἀρχιμανδρίτης S θεοφιλέστατοι B παρὰ B 18 λέοντος τῆς Ῥωμαίων MSAⁿ λέοντος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ΓΦ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας λέοντος B 21 οὖν om. BPS ἡμετέραν S 22 κατ' ἐμοῦ παρ' αὐτῶν B 23 ταύτῃ om. B Tim. 27 ὑμῶν om. B 28/29 τὰ ἐν τῇ — πόλει Κωνσταντινουπόλει πεπραγμένα ἐπὶ τῇ — ὑποθέσει ἀναγνωσθῆναι B 29 προσήνεγκε BΦ Tim. προήνεγκεν MPSAⁿ θεοφιλέστατος B 30 δὲ om. S καὶ om. Λ^a 31 θεοσεβέστατος om. BS ἀναγνωσθήσονται B προσετάξατο PS

Τὰ πραχθέντα ἐκ Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Φλαβιανοῦ, ἀναγνωσθέντα δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου ἀναγινώσκεται ἐν Χαλκηδόνι

- 223 Ὑπατείας Φλαυίων Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων τῇ πρὸ ἐξ Εἰδῶν
 L IIII 152 Νοεμβρίων, ἐν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμῃ, συν-
 M VI 652 αχθείσης τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐνδημούσης ἐν τῇ προειρημένῃ
 d. 8. m. Nou. μεγαλοπόλει ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, προκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ
 a. 448 ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ, καὶ ἀναγινωσκομένης ἀναφορᾶς σταλείσης παρὰ
 Φλωρεντίου τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σάρδεων μητροπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λυ-
 δῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τελούντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων Ἰωάννου καὶ Κοσσινίου,
 παρόντων καὶ τῶν τὰς ἀναφορὰς κομισάντων κληρικῶν, τύπου τε δοθέντος φανεροῦ ἐπὶ 10
 τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν, ἀναστὰς Εὐσέβιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου, εἰς ὧν
 τῶν συνεδρευόντων, λιβέλλους ἐπιδέδωκεν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἐνορκῶν ἀναγνωσθῆναι
 αὐτοὺς καὶ ἐμφέρεισθαι τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων.
- 224 Ἐνισταμένου δὲ αὐτοῦ ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· Ὑποδε-
 χθεῖς ὁ λίβελλος ἀναγινωσκέσθω πρὸς τὸ γινῶναι ἡμᾶς τὴν ἐγκειμένην αἰτίαν. 15
 Καὶ ὑποδεξάμενος Ἀστέριος πρεσβύτερος καὶ νοτάριος ἀνέγνω

Ἀντίγραφον λιβέλλου Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου

- 225 Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαβιανῷ καὶ τῇ ἐνδημούσῃ
 ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων παρὰ Εὐσεβίου ἐπισκόπου
 Δορυλαίου. Ἡὐχόμεν μὲν μὴ οὕτω παραπληξίαι ἀλῶναι καὶ μέθῃ λογισμοῦ καὶ 20
 ἐκστάσει φρενῶν Εὐτυχῇ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην, ὥστε ἐπιλαθῆσθαι μὲν
 τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ, καταφρονῆσαι δὲ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος
 Act. 17, 31 Χριστοῦ καὶ τῆς δικαίας αὐτοῦ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως, ὅς ἤξει κρίναι τὴν οἰκουμένην
 Apoc. 22, 12 ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὥστε τολμῆσαι κατ' αὐτοῦ
 τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ βλάσφημον κινήσαι γλῶτταν καὶ τοὺς πατέρας τοὺς 25
 ἐν ἁγίοις ἀριθμουμένους αἰρετικούς ἀποκαλεῖν καὶ ἡμᾶς τοὺς τὴν ἐκείνων ἐξηλωκότας πίστιν.
 ἐπειδὴ δὲ οὐ παύεται, ἀπύλωτον ἔχων στόμα καὶ ἀχαλίνωτον γλῶτταν, ἀρνούμενος
 [τε] τὰ εὐσεβῆ τῆς ὀρθοδοξίας δόγματα, διασύρων δὲ καὶ τοὺς ἁγίους πατέρας κάμει τὸν
 μηδέποτε αἰρετικὸν ὑπονοηθέντα, αἰρετικούς δὲ πάντοτε πολεμήσαντα καὶ τὴν ὀρθόδοξον

1 πράξις α̅ M^{ms}

1—4 cf. *infra* 615

225, 230 = *Epistularum Coll.* II 2. extant in *Coll. Nouariensi* 1

MB, P [usque ad 16 ἀνέγνω], p [inde a 17], S, HN [inde a 17], Φ, Λⁿ [17—101, 5]

1/2 πράξις πρώτη τῶν ἐν τῇ κατὰ κωνσταντινουπόλιν συνόδῳ ἐπὶ φλαβιανοῦ πεπραγμένων κατὰ
 εὐτυχοῦς τοῦ δυσσεβοῦς B 3 φλαυίων BΦ^{ar} φλαβίου M^{PS}Φ^c πουστουμιανοῦ PS τῇ om. M^{PS}
 ιδῶν M 4 καὶ om. P πόλει S ῥώμῃ MBΦΛⁿ νέα ῥώμῃ S 6 σηκρήτῳ M σεκρέτῳ BPS
 ἐπισκόπου M^{PS}, corr. M 7 φλαβιανοῦ ἀρχιεπισκόπου B ἀποσταλείσης B 8 θεοφιλεστάτου
 B Rusticus σάρδεων BΦ σαρδιανῶν M^{PS} 8/9 λυδῶν BΦ^c 9 καὶ MBPS κατὰ Φ αὐτὸν B
 αὐτῷ M^{PS} κοσίνου M^{PS} κοσινίου M^{corr} 11 ὁ om. P δορυλλαίου MBPS, corr. M
 14 ἐπίσκοπος B 16 ἀρχινοτάριος B post ἀνέγνω collocant p. 102, 1—29 M^{PS}; eundem
 ordinem inuenit Rusticus in *Graeco* 17 ἀντίγραφον HN ἀντίγραφον τοῦ M^{PS} S^{ms} [ὁ B Εὐσεβίου -
 Δορυλαίου om. M^{PS} S^{ms} τοῦ εὐλαβεστάτου om. HN δορυλλαίου B 18 φιλοχρίστῳ X φλαβιανῷ
 ἀρχιεπισκόπῳ pS 20 δορυλλαίου MB^{PS}, corr. M om. HN ἡύχομεν μὴ HX, corr. H
 μὴ om. pS παραπληξίαι HX λογισμῶν B 21 ἐκστάσει] σκαιώσει B εὐτυχῇ M^{PS},
 corr. M 22 τὸν φόβον X πάντων ὅσῳ ἡμῶν HX 23 ἰὼ χῦ H 24 τὸ ἔργον BII
 τολμήσας HX αὐτοῦ² om. BS 27 ἐπεὶ B 28 τε M^{PS} HX om. BΦΛⁿ ῥήματα S
 καὶ om. HX 29 οὐδέποτε X 29/101, 1 αἰρετικούς — ἐδικήσαντα om. HN

πίστιν κατὰ δύνάμιν ἐκδικήσαντα ἐμμένοντά τε τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ τῶν ἐν Νικαίᾳ συναγχευμένων καὶ πᾶσι τοῖς πραχθεῖσιν ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου καὶ τοῖς φρονηθεῖσιν καὶ ἐκτεθεῖσιν παρὰ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως γεγονότος ἐπισκόπου

- 226 Καὶ ἐπιφωνήσασα ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ἀεὶ μνεῖα Κυρίλλου. Διόσκορος καὶ Μ VI 65,3
Κύριλλος μίαν πίστιν ἔχουσιν. οὕτω φρονεῖ πᾶσα ἡ σύνοδος. Κυρίλλου αἰωνία
ἡ μνήμη. εἴ τις ἀνασκευάζει, ἀνάθεμα. εἴ τις ἐπεξεργάζεται, ἀνάθεμα. ἐπικατά-
ρατος ὁ προστιθείς· ἐπικατάρατος ὁ ἀφαιρῶν· ἐπικατάρατος ὁ καινίζων. τὰς φωνὰς
τῷ βασιλεῖ. 10
- 227 Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Ε III 153
ἐκκλησίας Λέοντος ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν εἶπεν· Ἡ ἀποστο-
λικὴ καθέδρα οὕτω φρονεῖ.
- 228 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Καὶ ἡ τῆς οἰκουμένης σύνοδος οὕτως φρονεῖ.
- 229 Καὶ μετὰ τὰς φωνὰς τὰ λοιπὰ τῆς πράξεως ἀνεγνώσθη οὕτως ἐφεξῆς 15
- 230 καὶ Ἀθανασίου καὶ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου καὶ Γρηγορίου καὶ Γρηγορίου καὶ
Ἀττικοῦ καὶ Πρόκλου τῶν ἁγίων ἐπισκόπων, δέομαι καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιό-
τητα μὴ παριδεῖν τήνδε μου τὴν ἱκετηρίαν, ἀλλὰ κελεῦσαι Εὐτυχῇ τὸν πρεσβύτερον καὶ
ἀρχιμανδρίτην ἀπαντῆσαι εἰς τὸ ἅγιον ὑμῶν συνέδριον καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς παρ'
ἐμοῦ αὐτῷ ἐπαγομένοις. ἔτοιμος γὰρ εἰμι διελέγχειν αὐτὸν ἐπίπλαστον ἔχοντα τῆς 20
ὀρθοδοξίας τὸ ὄνομα, ἀλλότριον δὲ πάντῃ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. καὶ ἐνεύχομαι
ὑμῖν τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα τὴν σώζουσαν τοὺς φιλοχρίστους ἡμῶν βασιλέας
καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ διαμονὴν τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεν-
τινιανοῦ τῶν αἰωνίων αὐγούστων τὸν προειρημένον Εὐτυχῇ κελεῦσαι ἀπαντῆσαι εἰς
τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ παρ' ἐμοῦ, ὅπως 25
τούτου διελεγχθέντος παρ' ἐμοῦ οἱ τε βλαβέντες παρ' αὐτοῦ διορθωθεῖεν καὶ ἡ ὀρθόδοξος
πίστις νικῶσα καὶ νῦν ὀφθῇ ἢ πάντα διαλαβοῦσα τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. καὶ
τούτου τυχὼν χάριτας ὁμολογήσω τῇ ὑμετέρᾳ ἁγίᾳ συνόδῳ διὰ παντός.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Δορύλαιον ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐπιδούς
τούσδε μου τοὺς λιβέλλους ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ. 30

226—230 [usque ad 17 ἐπισκόπων] extant in Coll. Nouariensi 10. 58—60. 62

6 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} τῆς ἐν ἐφέσῳ συνόδου B^{ms}

16 τὰ ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει συνόδου L^{ms}

MBrS, HX [1—5. 16—30]. Φ, Λⁿ [6—17 ἐπισκόπων (— Coll. Nouar. 10. 58—62). 16—30 (— Coll. Nou. 1)]

1 ἐμμένοντα δὲ HX καὶ ἐμμένοντα B 2 δεκαοκτὼ BHN 3 μεγάλης] οἰκουμένης HX
4/5 γενομένου ἐπισκόπου B ἐπισκόπου p om. S 6 ἡ ἐν ἐφέσῳ BΛⁿ 8 ἡ om. M 11/12 τοποτηρῶν
τῷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ — Λέοντι B 12 λυδῶν BΦ^r 14 τῆς οἰκουμένης p 15 τῆς πρά-
ξεως om. B οὕτως ἐφεξῆς om. B 16 Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου καὶ γρηγορίου καὶ γρηγορίου
καὶ γρηγορίου M; Φ^r Ἀθανασίου καὶ βασιλείου γρηγορίου γρηγορίου καὶ γρηγορίου S Ἀθανασίου τοῦ
μεγάλου καὶ γρηγορίου καὶ γρηγορίου καὶ βασιλείου B Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου καὶ γρηγορίου HN
magnus athanasius et gregorius et gregorius et basilis Φ^{ac} *Græci codices non Basilium Rusticens athanas-*
maioris gregoriū et gregoriū Λⁿ [Coll. Nou. 10. 62] *athanasii et maioris gregoriū et gregoriū et gregoriū*
[Coll. Nou. 1] καὶ om. S 17 τῶν — ἐπισκόπων] καὶ τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων B 18 εὐτυχῇ
MBrS, corr. M εὐτυχεῖν H ἐντυχεῖν X 20 αὐτοῦ H 20/21 ἐπίπλαστον — πίστεως om. HN
20 ἔχειν S 22 βασιλεῖς BSHX 24 εὐτυχῇ MBrS, corr. M κελεύσατε B 25 ἀπαγομένοις S
ἐπιλεγόμενοις X ὅπως δὲ HN 27 ὀφθῇ ἢ] ὀφθῇ B 28 ἁγία συνόδῳ BΛⁿ Ἀγιωσύνη MBrSHXΦ
29 δορύλλαιον MBr, corr. M

- 231** Καί μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐκπλήττει μὲν ἡμᾶς τὰ ἀναγνωσθέντα τοιαύτην ἐπάγοντα μέμψιν τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ
M VI 656 ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ, ὅμως καταξιώσῃ ἡ εὐλάβειά σου συντυχίαν ποιήσασθαι πρὸς αὐτὸν καὶ διαλεχθῆναι αὐτῷ περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ εἰ εὐρεθῇ κατὰ ἀλήθειαν οὐκ ὀρθὰ φρονῶν, τὸ τηνικαῦτα κληθήσεται παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ συστήσεται ἑαυτῷ. ⁵
- 232** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ φίλος μὲν αὐτοῦ ἦμην τὸ πρότερον, οὐχ ἄπας δὲ οὐδὲ δεύτερον, ἀλλὰ καὶ πλειστάκις συνέτυχον αὐτῷ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, ἀφ' οὗ ἐβλάβη, καὶ διελέχθην αὐτῷ καὶ εὐρών αὐτὸν οὐκ ὀρθὰ φρονούντα παρήνευσα καὶ ἐδίδαξα, καὶ ἐνίστατο λέγων ἐκεῖνα ὅπερ ἀλλότρια ἦν τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως. καὶ τοῦτο δύναμαι δεῖξαι διὰ πολλῶν μαρτύρων παρόντων καὶ ἀκηκοότων. ἐνορκίζω οὖν ὑμᾶς ¹⁰ καὶ πάλιν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν ὥστε μεταστείλασθαι αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀπολογῆσθαι καὶ μετὰ τὸ ἐλεγχθῆναι αὐτὸν παρ' ἐμοῦ παύσασθαι τῆς διεστραμμένης αὐτοῦ διδασκαλίας, ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσιν οἱ παρ' αὐτοῦ βλαβέντες.
- 233** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάσχηται ἡμῶν ἡ σὴ εὐλάβεια καὶ αὐθις σκυλῇ ἕως τοῦ μοναστηρίου καὶ ὁμιλήσῃ αὐτῷ τὰ πρέποντα καὶ πρὸς εἰρήνην βλέ- ¹⁵ ποντα, ὥστε μὴ τίνα πάλιν ταραχὴν καὶ θόρυβον ἐγγενέσθαι ταῖς ἀγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις.
- 234** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀδύνατόν ἐστιν ἐμὲ λοιπὸν ἀπελθόντα πολλάκις καὶ
L III 156 μὴ πείσαντα πάλιν πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν καὶ βλασφήμων ἀκούειν ῥημάτων, ἀλλὰ καταξιώσῃ ἡ ὑμῶν ἀγιωσύνη μεταστείλασθαι αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀπαντῆσαι. οὐδὲ γὰρ συγ- ²⁰ χωρῶ ἀνεξέταστον τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν καταλιπεῖν.
- 235** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐδεῖ μὲν σου τὴν εὐλάβειαν πεισθῆναι ταῖς παραινέσεσιν τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένοντά σε ὀρῶμεν, γενήσεται ὅπερ ἐζήτησας. τοιγαροῦν οἱ μὲν παρὰ σοῦ ἐπιδοθέντες λίβελλοι ἐνταττέσθωσαν τοῖς ὑπομνήμασιν πρὸς ἀκριβῆ τῶν πραττομένων ἐξέτασιν, Ἰωάννης δὲ ὁ εὐλαβέστατος ²⁵ πρεσβύτερος καὶ ἐκδικὸς ἅμα τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ Ἀνδρέᾳ παραγενόμενοι πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ τὸν τε λίβελλον τὸν ἐπιδοθέντα κατ' αὐτοῦ ἀναγνώσονται αὐτῷ καὶ ὑπομνήσουσιν ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ἀγίαν ταύτην σύνοδον καὶ ἑαυτῷ συναγωνίσασθαι οὐκ ἐπὶ τῷ τυχόντι ἐγκαλουμένῳ.
- 236** Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος ³⁰ εἶπον· Ἠνίκα Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐτυχούς κατηγορεῖ, ὁρᾶτε ὅτιπερ αὐτὸς ἡξίωσεν παρόντα Εὐτυχῇ εὐθυνθῆναι. πῶς τοίνυν τὸ αὐτὸ ὑπόδειγμα καὶ ἐν Ἐφέσῳ οὐκ ἐφυλάχθη οὔτε εἰσεδέχθη Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος;

³⁰ ἐν χαλκηδόνι *M^{ms} p^{ms} S^{ms}* τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου *B^{ms}*

MB, P [1 καὶ μετὰ — 3 πρὸς], p [inde a 4 αὐτὸν καὶ διαλεχθῆναι], SΦ

1 καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν B om. Φ^r ἀρχιεπίσκοπος φλαβιανός B 3 καταξιώσει MBP^s
 5 ὀρθὰ BΦ^{cr} ὀρθῶς M^pSΦ^a 6 ἐπίσκοπος δορυλλαίου B μὲν φίλος B τὸ om. S
 8 ἐβλάβη M^{corr}S διελέχθην M^{corr}B εὐρὸν M^p ὀρθῶς pS 9 ἐνίστατο M^{corr}Φ ἐνίσταται MBp^s
 ἀλλότρια τῆς ἡμῶν πίστεως ἐστὶ B *quae aliena sunt a recta nostra fide* Φ 10 οὖν BΦ δὲ M^pS
 11 τὸν om. BS τὸ M^pS 14 ἐπίσκοπος φλαβιανός B 15 σκυλεῖ M^pS ὁμιλήσει M^pS
 ὁμιλήσεις B 16 τίνα πάλιν om. BΦ^{ac} τίνα om. Φ^r ἐγγενέσθαι p θῦ Bp *χῦ* MSΦ 18 ἐπίσκοπος
 δορυλλαίου B ἐστὶ με B 19 ἀκούσαι B 19/20 καταξιώσει MBp^s 20 τὸ pS 25 δὲ om. S
 27 εὐτυχῇ M^p, corr. M 28 ὑπομνήσωσιν pS 29 ταύτην om. B 31 εἶπεν M^p 32 συν-
 ὁρᾶτε B αὐτὸν κατηξίωσε S εὐτυχῇ M^pS, corr. M 33 εἰσεδέχθη B εἰσενέχθη M εἰσηνέχθη pS

237 Καί σιωπώντων ἀπάντων οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διέξιθι τὰ λοιπά.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ M VI 657 αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

238 Ὑπατείας Φλαυίων Ζήνωνος καὶ Ποστουμianoῦ τῶν λαμπροτάτων τῇι πρὸ μιᾶς d. 12. m. Nou
Εἰδῶν Νοεμβρίων, ἐν τῇι φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμῃ, a. 448
συναχθείσης τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐνδημούσης τῇι προειρημένῃ μεγαλοπόλει,
προκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβianoῦ, ἐν τῷ
σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Προσελθὼν τῇι ὑμετέραι
ἁγιωσύνῃ λιβέλλους ἐπιδέδωκα πρώην αἰτιώμενος Εὐτυχῇ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀρχι- 10
μανδρίτην ταυτησί τῆς πόλεως ὡς τὰ ὀρθόδοξα δόγματα τῆς ἐκκλησίας διαφθείροντα,
τοῦτο μὲν ἐν διαλέξεσιν, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηχήσεσιν τῶν ἐκεῖ παρατυγχανόντων, δι'
ῶν δυνατόν ἐστιν, ἐπ' αὐτὸν παραγένηται, τὰς ἀποδείξεις με ἐπὶ τῶν ἀγώνων παρα-
σχεῖν, ἐκ πολλῶν ἐλέγχων φανερούμενων τῶν κατ' αὐτόν. ἐπεὶ οὖν ἐτοιμῶς ἔχω
τοῦτον ἐλέγχειν ὄντα τοιοῦτον, ἤξιωσα δὲ τὴν ὑμέτεραν ὁσιότητα ὥστε αὐτὸν κανονικῶς 15
ὑπομνησθέντα καταλαβεῖν τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον, καὶ τοῦτο ἐπετρέψατε γενέσθαι διὰ
τινων εὐλαβεστάτων κληρικῶν, ἀναδιδάσκω πρὸς ἐντελῇ διδασκαλίᾳ τῆς ὑμετέρας
ἁγιωσύνης ὅτι περ ὁ τῆς ὁσίας καὶ μακαρίας μνήμης γενόμενος ἐπίσκοπος Κύριλλος τῆς
κατὰ τὴν μεγαλόπολιν Ἀλεξανδρείαν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας Νεστορίου τὰ διεστραμμένα L III 157
δόγματα εἰσάγοντος καὶ κηρύττοντος ἐπ' ἐκκλησίας, θεοφιλῆς ὢν καὶ ζηλωτῆς ὑπάρχων 20
τῆς πίστεως, γνοὺς τὰ περὶ αὐτοῦ, γράμμα παραινενικὸν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν ἔχον
τὴν ἐκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇι Νικαέων συναχθέντων καὶ ὅπως δεῖ ἐκείνην
τὴν πνευματικὴν ἐκθεσιν καὶ νοεῖν καὶ φρονεῖν. ταύτην δεξάμενος Νεστόριος τὴν
ἐπιστολὴν ἀντέγραψεν πρὸς αὐτὴν τῷ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλῳ τὰ διεστραμ-
μένα αὐτοῦ καὶ βέβηλα δόγματα δῆλα ποιῶν. ἐπὶ τούτοις κατὰ θέσπισμα τῶν φιλο- 25
χρίστων ἡμῶν βασιλέων σύνοδος συνεκροτήθη εἰς τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν καὶ ἐν
πρώτῃ τάξει ἤξιωσεν ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος ἀναγινώσκεισθαι τὸ ἐπιστολιμαῖον
γράμμα τὸ ἐπισταλὲν Νεστορίῳ τῇι ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, δοκιμάζεσθαι δὲ αὐτὸ
παρ' αὐτῆς πότερον συμβαῖνόν ἐστιν τῇι ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων ἢ ἑτέρως ἔχει.
διαλαλησάσης οὖν τῆς ἁγίας ἐκείνης καὶ μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἀνεγνωσθῆ 30
ἡ ἐπιστολὴ καὶ πάντες οἱ συνεδρεύοντες ἐν τῇι μεγάλῃ ἐκείνῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ
ἀπεφώνησαν αὐτὴν σύμφωνον εἶναι τῇι ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ταῖς θείαις γραφαῖς
καὶ οὐδὲν ἀπαίδειν αὐτῶν, συνθέσθαι δὲ αὐτοὺς τοῖς ἐκτεθεῖσιν ἐν τῇι αὐτῇ ἐπιστολῇ.
ταύτην καὶ νῦν παρακαλῶ τὴν ὁσιότητα ὑμῶν κελεῦσαι ἀναγνώσθῃν ἐπὶ τῷ γενέσθαι

3 πρᾶξις β' τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει M¹⁵¹⁸ πρᾶξις δευτέρα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου B¹⁵¹⁸

4 ἐπὶ Φλαβianoῦ MS¹⁵¹⁸ post ἀνέγνω p

MBpSΦ

1 πάντων B	2 εἶπεν Mp	3 τοῦ — κονσιστωρίου om. B	4 σχεδαρίου pS	5 Φλαυίων
BA ⁿ Φλαβίου MpS	Ποστουμianoῦ p	6 ἰδῶν M	Κωνσταντινουπόλει] νεία S	7 ἐν τῇ B
8 καθεζομένου B	9 σεκρέτω BpS	δορυλλαίου MBpS, corr. M	10 Εὐτυχῇ Mp, corr. M	
11 ταύτησ BpS	ὀρθά B	12 μὲν BΦ μὲν καὶ MpS	13 ἐάν B	17 ἀναδιδάσκων MpS,
corr. M	πρὸς B	πρὸς τὴν MpS	18 γενόμενος om. B	ἀρχιεπίσκοπος B
ἐκκλησίας om. BS	20 ὑπάρχων om. B	21 γράμματα MBpS	παραινενικά B	18, 19 τῆς —
22 τῇι om. S	δεῖ MS ¹⁵¹⁸ B δὲ MpS	23 Νεστόριος δεξάμενος p	23/24 τὴν ἐπιστολὴν	ἔχοντα B
Νεστόριος B	25 καὶ — ποιῶν BΦ ^r καὶ —	δόγματα Φ ¹⁵¹⁸ κατὰ δὲ λα ποιῶν	δόγματα MpS	τούτων pS
27 πρώτη τῇ MpS	ἀναγνώσθῃν B	28 δέ] τε B	29 αὐτοῖς B	πρότερον εἰ B
ἄλλως B	30 ἐκείνης om. B	καὶ ¹ om. B	31 καὶ οἰκουμενικῇ om. B	33 συντίθεσθαι
τε B	34 τὴν — ὑμῶν BΦ om. MpS	κελεύσατε B	τῷ B τὸ MpS	

κατάδηλον πᾶσιν ὅτι περ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ ἐγκειμένην ἔκθεσιν οὕτω φρο-
νοῦμεν καὶ οὕτω πεπιστεύκαμεν. ἔστι δὲ καὶ δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης
Κυρίλλου γραφείσα πρὸς τὴν ἁγίαν τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ σύνοδον, ἥνικα καὶ σύμβασις
ἐγένετο μεταξύ αὐτῶν, ὅπως ἔχουσιν περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ
καὶ ὅπως δεῖ τὰς πανταχοῦ ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ φρονεῖν καὶ κηρύττειν. καὶ
ταύτας ἀξιῶ ἐπὶ τῆς πίστεως τῶν ὑπομνημάτων ἀναγνωσθείσας ἐντάττεσθαι, ὥστε
εὐδηλὰ εἶναι πᾶσιν τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα.

239 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· Εἰ καὶ γνώριμα ταῦτα πᾶσι κα-
θέστηκεν τοῖς πιστοῖς καὶ τοῖς ἐντρεφομένοις καὶ ἐμμελεῶσι ταῖς βίβλοις τῶν ἁγίων πατέρων
διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν καθ' ἐκάστην ἀνάγνωσιν τικτομένην ὠφέλειαν καὶ βεβαίωσιν τῆς ἐν- 10
δρυμένης ἡμῖν πίστεως, οὐδὲν κωλύει καὶ νῦν ἀναγινώσκεσθαι κατὰ τὰς παρὰ σοῦ γενο-
μένας ἐξαιτήσεις, ἐνταττομένων ἀπάντων τῶν πραττομένων τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων.

d. 26. m. Ian. Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀλεξαν-
— 24. m. δρείας Κυρίλλου πρὸς Νεστόριον, μηνὶ Μεχίρ Ἰνδικτιῶνος ιγ
Febr. 430

240 Καταφλυαροῦσι μὲν, ὡς μανθάνω, τινὲς τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως ἐπὶ τῆς σῆς θεοσεβείας, 15
καὶ τοῦτο συχνῶς, τὰς τῶν ἐν τέλει συνόδους καιροφυλακοῦντες μάλιστα καὶ τάχα πού
καὶ τέρπειν οἰόμενοι τὴν σὴν ἀκοὴν καὶ ἀβουλήτους πέμπουσιν φωνάς, ἡδικομένοι μὲν
οὐδὲν, ἐλεγχθέντες δέ, καὶ τοῦτο χρηστῶς, ὃ μὲν ὅτι τυφλοὺς ἡδίκηει καὶ πένητας, ὃ δὲ ὡς
μητρὶ ξίφος ἐπανατείνας, ὃ δὲ θεραπαίνῃ συγκεκλοφῶς χρυσίον ἀλλότριον καὶ τοιαύτην
I. III 160 ἐσχηκῶς αἰετὴν ὑπόληψιν ἣν οὐκ ἂν εὐξαιτό τις συμβῆναί τισιν καὶ τῶν λίαν ἐχθρῶν. 20
πλὴν οὐ πολλὺς τῶν τοιούτων ὁ λόγος ἐμοί, ἵνα μήτε ὑπὲρ τὸν δεσπότην καὶ διδάσκαλον
μήτε μὴν ὑπὲρ τοὺς πατέρας τὸ τῆς ἐνούσης ἐμοὶ βραχύτης ἐκτείνωμι μέτρον. οὐ γὰρ
ἐνδέχεται τὰς τῶν φαύλων διαδρᾶναι σκαιότητας, ὡς ἂν ἔλοιτό τις διαβιοῦν. ἀλλ'
Rom. 3. 14 ἐκεῖνοι μὲν ἄρᾳ καὶ πικρίας μεστὸν ἔχοντες τὸ στόμα τῶι πάντων ἀπολογήσονται κρι-
M VI 661 τῇ, τετράφομαι δὲ πάλιν ἐγὼ πρὸς τὸ ὅτι μάλιστα πρέπον ἐμαυτῶι καὶ ὑπομνήσω καὶ 25
νῦν ὡς ἀδελφὸν ἐν Χριστῶι τῆς διδασκαλίας τὸν λόγον καὶ τὸ ἐπὶ τῇ πίστει φρόνημα
μετὰ πάσης ἀσφαλείας ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς λαοὺς ἐννοεῖν τε ὅτι τὸ σκανδαλίσαι καὶ μόνον
Mt. 18. 6 ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστεύοντων εἰς Χριστὸν ἀφόρητον ἔχει τὴν ἀγανάκτησιν· εἰ δὲ

240 = t. 111 p. 25—28; ibi ceteras versiones Latinas enumeraui. uariam illius exemplaris
lectionem hic non repeto. epistula iterum lecta est in actione tertia; plenam eam hic exhibet M, initium
tantum illic, B uice uersa, hoc loco post inscriptionem et initium [καταφλυαροῦσι — εὐλαβείας] pergendo
καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιστολῆς ἣν εὐρίσκων ἀνάγνωθι ἐν τῇ τρίτῃ πράξει μετὰ φύλλα ἐπτά τῆς ἀρχῆς
κειμένην ἐνταῦθα δὲ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ἔρχου πάλιν καὶ εὐρήσεις τὴν ἀκολουθίαν
οὕτως· κύριλλος ἐπίσκοπος κτλ. [p. 106, 30]. ad actionem tertiam pertinent, sicut inscriptio docet,
quam illic exhibebo, P₁ et U

MBpS, P₁U [inde a 13], Φ

1 τῇ om. MpS, corr. M οὕτω BΦ οὕτω καὶ MpS 2 ἑτέρα B 3 ἐπὶ γραφείσα S om. B
τῇ om. B συνόδω M καὶ om. B 3/4 σύμβασις ἐγένετο BΦ συμβάσεις ἐγίνοντο (ἐγένοντο M^{corr})
MpS 4 ιν χῦ B^{acc} 5 δεῖ B αἰετὶ MpS πανταχοῦ — θεοῦ Φ πανταχοῦ MpS ἁγίας τοῦ
θῦ B κηρύσσειν B 6 ἀξιῶ B M^{corr} ἀξι M ἀξει p ἀξιν S τῆς πίστεως duae litt. erasae ωσ M τοῦς
πιστοῦς ωσ p τοῦς πιστοῦς αὐτῶν ωσ S καταγνωσθεῖσα συντάττεσθαι MpS, corr. M 8 ἐπίσκοπος B
11 ἡμῖν BΦ ἡμῶν MpS 11/12 γινόμενα p 13/14 γραφείσης — [γ] ἀποσταλείσης παρὰ κυρίλλου
πρὸς νεστόριον S ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου B 14 νεστόριον ἐπίσκοπον B μαχείρ p τρισκαι-
δεκάτη B quarta decima An [10, 65] 15 μὲν om. pS τινὲς ὡς μανθάνω (μανθάνων p) pS
εὐλαβείας B (loco priore) 16 τοῦτω pS 17 θέρπειν P₁ 18 δ' ἢ P₁ ὡς om. MpS
19 θεραπαίνῃ P₁ 20 ἡὑξάτο MpS αἰσχυρῶν P₁ 21 ὁ om. U 23 ἕως pS διὰ βίου pS
24 ἔχουσι μεστὸν S 24/25 κριτῇ θῶ U 25 πρὸς τὸ om. S ὅτε P₁ 27 ἐννοεῖν B P₁ U Φ
μὴ ἀγνοεῖν MpS ὅτι καὶ MpS 28 τῶν] τοῦτων τῶν B τὸν χν U

δὴ πληθὺς εἶη τοσαύτη τῶν λελυπημένων, πῶς οὐχ ἀπάσης εὐτεχνίας ἐν χρεΐαι καθεστή-
καμεν πρὸς γε τὸ δεῖν ἐμφρόνως περιελεῖν τὰ σκάνδαλα καὶ τὸν ὑγιῆ τῆς πίστεως κατευρῦ-
ναι λόγον τοῖς ζητοῦσιν τὸ ἀληθές; ἔσται δὲ τοῦτο, καὶ μάλα ὀρθῶς, εἰ τοῖς τῶν ἁγίων
πατέρων περιτυγχάνοντες λόγοις περὶ πολλοῦ τε αὐτοὺς ποιεῖσθαι σπουδάζοιμεν καὶ
δοκιμάζοντες ἑαυτοὺς εἰ ἔσμεν ἐν τῇ πίστει, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ταῖς ἐκείνων ὀρθαῖς καὶ 2 Cor. 13, 5
ἀνεπιλήπτοις δόξαις τὰς ἐν ἡμῖν ἐννοίας εὖ μάλα συμπλάττοιμεν. 6

Ἐφη τοίνυν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη σύνοδος αὐτὸν τὸν ἐκ θεοῦ πατρός κατὰ φύσιν
γεννηθέντα υἱὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ θεὸν ἀληθινόν, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός,
τὸν δι' οὗ τὰ πάντα πεποιήκεν ὁ πατήρ, κατελθεῖν σαρκωθῆναι ἐνανθρωπήσαι παθεῖν
ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἀνελθεῖν εἰς τοὺς οὐρανοὺς. τούτοις καὶ ἡμᾶς ἔπεσθαι 10
δεῖ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς δόγμασιν, ἐννοοῦντας τί τὸ σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι
δηλοῖ τὸν ἐκ θεοῦ λόγον. οὐ γὰρ φαμέν ὅτι ἡ τοῦ λόγου φύσις μεταποιηθεῖσα γέγονεν
σὰρξ, ἀλλ' οὐδὲ ὅτι εἰς ὅλον ἄνθρωπον μετεβλήθη τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ἐκεῖνο δὲ
μᾶλλον ὅτι σάρκα ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ ἐνώσας ὁ λόγος ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν
ἀφράστως τε καὶ ἀπερινοήτως γέγονεν ἄνθρωπος καὶ κεχρημάτικεν υἱὸς ἀνθρώπου, οὐ 15
κατὰ θέλησιν μόνην ἢ εὐδοκίαν, ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐν προσλήψει προσώπου μόνου, καὶ ὅτι
διάφοροι μὲν αἱ πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι φύσεις, εἰς δὲ ἐξ ἁμφοῖν Χριστὸς
καὶ υἱός, οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνιρημένης διὰ τὴν ἔνωσιν, ἀποτελεσασῶν
δὲ μᾶλλον ἡμῖν τὸν ἕνα κύριον καὶ Χριστὸν καὶ υἱὸν θεότητός τε καὶ ἀνθρωπότητος διὰ
τῆς ἀφράστου καὶ ἀπορρήτου πρὸς ἐνότητα συνδρομῆς οὕτω τε λέγεται, καίτοι πρὸ 20
αἰώνων ἔχων τὴν ὑπαρξιν καὶ γεννηθεὶς ἐκ πατρός, γεννηθῆναι καὶ κατὰ σάρκα ἐκ γυναι-
κός, οὐχ ὡς τῆς θείας αὐτοῦ φύσεως ἀρχὴν τοῦ εἶναι λαβούσης ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ
οὔτε μὴν δεηθείσης ἀναγκαίως δι' ἑαυτὴν δευτέρας γεννήσεως μετὰ τὴν ἐκ πατρός (ἐστὶν
γὰρ τοῦτο εἰκαῖόν τε ὁμοῦ καὶ ἁμαθὲς τὸν ὑπάρχοντα πρὸ παντὸς αἰῶνος καὶ συναίδιον
τῷ πατρὶ δεῖσθαι λέγειν ἀρχῆς τῆς εἰς τὸ εἶναι δευτέρας), ἐπειδὴ δὲ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν L III 16r
ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνώσας ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν τὸ ἀνθρώπινον προῆλθεν ἐκ γυναικός, 28
ταύτῃ τοι λέγεται γεννηθῆναι σαρκικῶς. οὐ γὰρ πρῶτον ἄνθρωπος ἐγεννήθη κοινός
ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, εἴθ' οὕτως καταπεφοίτηκεν ἐπ' αὐτὸν ὁ λόγος, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς
μήτρας ἐνωθεὶς ὑπομεῖναι λέγεται γέννησιν σαρκικὴν, ὡς τῆς ἰδίας σαρκὸς τὴν γέννησιν
οἰκειούμενος. οὕτω φαμέν αὐτὸν καὶ παθεῖν καὶ ἀναστῆναι, οὐχ ὡς τοῦ θεοῦ λόγου M VI 664
παθόντος εἰς ἰδίαν φύσιν ἢ πληγὰς ἢ διατρήσεις ἡλῶν ἢ γοῦν τὰ ἕτερα τῶν τραυμάτων 31
(ἀπαθὲς γὰρ τὸ θεῖον, ὅτι καὶ ἀσώματον), ἐπειδὴ δὲ τὸ γεγονὸς αὐτοῦ ἴδιον σῶμα πέπον-
θεν ταῦτα, πάλιν αὐτὸς λέγεται παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν. ἦν γὰρ ὁ ἀπαθὴς ἐν τῷ πάσχοντι
σώματι. κατὰ τὸν ἴσον δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ τεθνάναι νοοῦμεν. ἀθάνατος μὲν γὰρ
κατὰ φύσιν καὶ ἀφθαρτος καὶ ζωὴ καὶ ζωοποιός ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· ἐπειδὴ δὲ πάλιν τὸ 35

MBPSP₁UΦ

1 δὴ om. BP₁U 2 πρὸς γε τὸ BP₁U προσέτετο MS προσέτετο p πρὸς τε τὸ M corr
ὕγιᾳ BP₁U 2/3 κατευρῦναι BU 4 πολλοὺς S ἑαυτοὺς MpS σπουδάζομεν P₁ 5 ἡμεν
MpS, corr. M 6 ἀνεπιπλάστοις MpS, corr. M ἀνεπιπλήκτοις P₁ ταῖς — ἐννοίαις MpS, corr. M
εὖ] οὐ MpS, corr. M συμπλάττομεν MpSU 7 καὶ μεγάλη om. S θεοῦ καὶ πατρός Φ^r(I)
7/8 κατὰ φύσιν γεννηθέντα MpSUΦ^r(I) γεννηθέντα κατὰ φύσιν BP₁Φ^{ac}(I) Φ^r(II) 10 τοὺς om. BP₁U
12 οὐ — φαμέν om. pS 13 ὅτι om. U 14 ἐψυχωμένην SU 15 ἐχρημάτισεν U οὐ om. P₁
οὐδὲ U 16 μόνον MpSΦ 18 ὁ υἱὸς P₁ ἀποτελέσασα pS 19 υἱὸν καὶ χ^ν P₁
20 ἀρρήτου U τέ BP₁UΦ^{ac}(I) Φ^r(II) τοίνυν MpS om. Φ^r(I) 20/21 προαιώνιον MpS 21 ἔχον S
τοῦ πρὸ B 23 ἀναγκαίως P₁ 24 τοῦτο om. BP₁U ἀμαθέστατον B καὶ om. P₁
26 ἑαυτῷ ὁ λόγος BP₁U τὸ BP₁UΦ σῶμα MS σῶμα καὶ p 28 τῆς om. BP₁ 29 οἰκείας P₁
30 λόγου om. B. 31 ἡ πληγὰς om. MpS ἡ] καὶ U διάτρησις MpS, corr. M τῶν ἡλῶν pS
γοῦν om. B θαυμάτων P₁ 33 ταῦτα BP₁U ταύτῃ M ταύτῃ τοι pS ὁ αὐτὸς MpS
34 μὲν om. P₁ 35 ἀφραστός MpS ἐπεὶ MpS

- Hebr. 2, 9 ἴδιον αὐτοῦ σῶμα χάριτι θεοῦ, καθά φησιν ὁ Παῦλος, ὑπὲρ παντός ἐγεύσατο θανάτου, λέγεται παθεῖν αὐτὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, οὐχ ὡς εἰς πείραν ἐλθὼν τοῦ θανάτου τό γε ἦκον εἰς τὴν αὐτοῦ φύσιν (ἀποπληξία γὰρ τοῦτο λέγειν ἢ φρονεῖν), ἀλλ' ὅτι, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐγεύσατο θανάτου. οὕτω καὶ ἐγηγεμένης αὐτοῦ τῆς σαρκὸς πάλιν ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ λέγεται, οὐχ ὡς πεσόντος εἰς φθοράν, μὴ γένοιτο, ἀλλ' ὅτι τὸ αὐτοῦ πάλιν ἐγήγερται σῶμα. οὕτω Χριστὸν ἓνα καὶ κύριον ὁμολογήσομεν, οὐχ ὡς ἄνθρωπον συμπροσκυνοῦντες τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ τομῆς φαντασία παρεισκρίνηται διὰ τοῦ λέγειν τὸ σύν, ἀλλ' ὡς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν προσκυνοῦντες, ὅτι μὴ ἄλλοτριον τοῦ λόγου τὸ σῶμα αὐτοῦ, μεθ' οὗ καὶ αὐτὸς συνεδρεύει τῷ πατρί, οὐχ ὡς δύο πάλιν συνεδρευόντων υἱῶν, ἀλλ' ὡς ἑνὸς καθ' ἑνωσιν μετὰ τῆς σαρκὸς. ἐὰν δὲ τὴν καθ' ὑπόστασιν ἑνωσιν ἢ ὡς ἀνέφικτον ἢ ὡς ἀκαλλῆ παραιτώμεθα, ἐμπίπτομεν εἰς τὸ λέγειν δύο υἱούς· ἀνάγκη γὰρ πᾶσα διορίσαι καὶ εἰπεῖν τὸν μὲν ἄνθρωπον ἰδικῶς τῇ τοῦ υἱοῦ κλήσει τετιμημένον, ἰδικῶς δὲ πάλιν τὸν ἐκ θεοῦ λόγον υἰότητος ὄνομά τε καὶ χρῆμα ἔχοντα φυσικῶς. οὐ διαιρετέον τοιγαροῦν εἰς υἱούς δύο τὸν ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. ὀνήσει δὲ κατ' οὐδένα τρόπον τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον εἰς τὸ οὕτως ἔχειν, κἂν εἰ προσώπων ἑνωσιν ἐπιφημίζωσί τινες. οὐ γὰρ εἶρηκεν ἡ γραφή ὅτι ὁ λόγος ἀνθρώπου
- Ioh. 1, 14 πρόσωπον ἦν ὡς ἐαυτῷ, ἀλλ' ὅτι γέγονεν σὰρξ. τὸ δὲ σὰρκα γενέσθαι τὸν λόγον
- Hebr. 2, 14 οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν εἰ μὴ ὅτι παραπλησίως ἡμῖν μετέσχευ αἵματος καὶ σαρκὸς ἴδιόν τε σῶμα τὸ ἡμῶν ἐποίησατο καὶ προῆλθεν ἄνθρωπος ἐκ γυναικός, οὐκ ἀποβεβληκῶς τὸ εἶναι θεὸς καὶ τὸ ἐκ θεοῦ γεννηθῆναι πατρός, ἀλλὰ καὶ ἐν προσλήψει σαρκὸς μεμενηκῶς ὅπερ ἦν. τοῦτο πρεσβεύει πανταχοῦ τῆς ἀκριβοῦς πίστεως ὁ λόγος· οὕτως εὐρήσωμεν τοὺς ἁγίους πεφρονηκότας πατέρας· οὕτω τεθαρρήκασιν θεοτόκον εἰπεῖν τὴν ἁγίαν παρθένον, οὐχ ὡς τῆς τοῦ λόγου φύσεως ἥτοι τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀρχὴν τοῦ εἶναι λαβούσης ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, ἀλλ' ὡς γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς τοῦ ἁγίου σώματος ψυχωθέντος λογικῶς,
- L III 164 ὡς καὶ καθ' ὑπόστασιν ἑνωθεὶς ὁ λόγος γεννηθῆναι λέγεται κατὰ σάρκα. ταῦτα καὶ νῦν ἐξ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ γράφω, παρακαλῶν ὡς ἀδελφὸν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ταῦτα μεθ' ἡμῶν καὶ φρονεῖν καὶ διδάσκειν, ἵνα σωίζηται τῶν ἐκκλησιῶν ἡ εἰρήνη καὶ τῆς ὁμονοίας καὶ ἀγάπης ὁ σύνδεσμος ἀρραγῆς διαμένῃ τοῖς ἱερεῦσιν τοῦ θεοῦ.

241 Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἦκουσεν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη σύνοδος αὕτη ὧν ἐπέστειλα τῷ εὐλαβεστάτῳ Νεστορίῳ συναγορεύων τῇ ὀρθῇ πίστει. διακείμεναι δὲ ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐκβεβηκῶς ἀλίσκομαι τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον ἢ γοῦν παραβεβηκῶς τὸ ἐκτεθεὶν παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ καιροὺς ἐν τῇ Νικάεων συνειλεγμένης σύμβολον, καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα εἰπεῖν πό-

241—244 = t. I 1, 2 p. 13, 19—14. 12

30 τῆς ἐν ἐφέσῳ α [πρώτης Bms] συνόδου MmsBms post εἶπεν inser. τὰ ἐν ἐφέσῳ πραχθέντα ἐπὶ κυρίλλου ἀναγιγνώσκεται ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ φλαβιανοῦ MPS

MB, p [— 22 πεφρονηκότας], P [inde a 22 πατέρας], S, P₁U [—29], Φ

2 αὐτὸς — θάνατον] αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν pS ἐλθόντα pS 4 ἡ σὰρξ ἡ MpS 6/7 ὁμολογῆσωμεν MSP₁U 7 τὸν λόγον MpS τομῆς φαντασία BP₁U τοῦτο εἰς φάντασμα MpS 8 τὸ U τοῦτο p 9 αὐτὸς MpSBP₁; unus codex Φ^c (I) τὸ σῶμα αὐτὸς U αὐτῷ Φ^r omi. Φ^a et unus codex Φ^c (I) Φ^{ac} (II) 11 παραιτούμεθα MP₁, corr. M 11/12 δύο λέγειν P₁U 14 δύο υἱοῦ P₁ 15 εἰ] εἰς P₁U 16 γραφή φασίν U 18 τε BP₁UΦ^r (II) δὲ MpSΦ (I) omi. Φ^{ac} (II) 20 γεγεννησθαι P₁ 21 εὐρήσωμεν M 24 γεννηθέντα P₁ 26 εἰς χ^ν PS γράφων παρακαλῶ BP₁U διαμαρτύρομαι BP₁ 29 τοῦ omi. U 30 ἐπήκουσεν B 31 ἀπίστευτα S 34 παρακαλῶν PS

- τερον ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως καὶ συμφώνως τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ συνόδῳ τὰ τοιαῦτα γε-
γράφηκα ἢ μὴ.
- 242 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκτεθείσης
ἁγίας πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου
Κυρίλλου, καὶ τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκτεθέντα σύμφωνα εὑρηνται καὶ τούτοις 5
τοῖς εὐσεβέσιν δόγμασιν συντίθεμαι καὶ συναινῶ.
- 243 Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τὰ συντόμως καὶ ἐν κεφαλαίῳ
εἰρημένα παρὰ τῆς ἁγιοτάτης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐξηγησαμένη ἢ σὴ θεοσέβεια
λεπτῶς καὶ περὶ πόδα σαφεστέραν ἡμῖν καὶ ἐναργεστέραν τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἐκτεθείσης
πίστεως ἐποιήσατο, ὥστε μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς λεγομένοις ἀμφίβολον πάντων ἀλλήλοις συμ- 10
φωνούντων καὶ τῆς πίστεως βεβαιουμένης. τούτων οὖν ἀκριβῶς ἔχοντων καὶ ἀπαρα-
τρέπτως καὶ οὐδένα νεωτερισμὸν ἐπιφερομένων καὶ γὰρ συντίθεμαι, τὴν αὐτὴν δόξαν
παρὰ τῶν ἁγίων ἐπισκόπων τῶν ἐμῶν πατέρων δεξάμενος.
- 244 Μέμνων ἐπίσκοπος Ἐφεσίων μητροπόλεως εἶπεν· Τῇ πίστει τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκάοκτώ τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων σύμφωνα καὶ 15
ἢ ἐπιστολῇ ἢ ἀναγνωσθεῖσα τοῦ ἁγιοτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς καὶ ἐπισκόπου
Κυρίλλου περιέχει· οἷς καὶ συντιθέμεθα καὶ συναινοῦμεν μηδὲν ἑλλιπὲς εὐρίσκοντες μηδὲ
διαφωνοῦν.
- 245 Διελάλησεν δὲ τὰ αὐτὰ καὶ πᾶσα ἡ ἁγία καὶ μεγάλη σύνοδος.
- Ἐπιστολὴ γραφεῖσα τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ παρὰ τοῦ 20
ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου περὶ τῆς εἰρήνης
- 246 Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· λέλυται γὰρ τὸ Ps. 95, 11
μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ καὶ πέπαιται τὸ λυποῦν καὶ διχονοίας ἀπάσης ἀνήρηται Eph. 2, 14
τρόπος, τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ ταῖς ἑαυτοῦ ἐκκλησίαις τὴν εἰρήνην βρα- M VI 668
βεύοντος, κεκληκότων δὲ πρὸς τοῦτο ἡμᾶς καὶ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφιλεστάτων 25
βασιλέων, οἱ προγονικῆς εὐσεβείας ἄριστοι ζηλωταὶ γεγονότες ἀσφαλῆ μὲν καὶ ἀκατά- L III 165
σειστον ἐν ἰδίαις ψυχαῖς τὴν ὀρθὴν φυλάττουσιν πίστιν, ἐξαίρετον δὲ ποιοῦνται φρον-
τίδα τὴν ὑπὲρ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, ἵνα διαβόητον ἔχωσιν εἰς αἰῶνα τὴν δόξαν καὶ
εὐκλεεστάτην ἀποφήνωσιν τὴν ἑαυτῶν βασιλείαν, οἷς καὶ αὐτὸς ὁ τῶν δυνάμεων κύριος
πλουσίαι χειρὶ διανέμει τὰ ἀγαθὰ καὶ δίδωσιν μὲν κατακρατεῖν τῶν ἀνθεστηκότων, 30

246 = t. I 1, 4 p. 15, 23—20, 13, ubi ceteras versiones enumeraui. uariam illius exemplaris lectionem hic non repeto. epistula iterum lecta est in actione tertia; plenam eam hic exhibet M, initium tantum illic, B uice uersa, hoc loco post inscriptionem et initium [usque ad 23 τὸ λυποῦν] pergendo καὶ αὕτη μὲν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς τὰ δὲ λοιπὰ ἀνάγνωθι ἐν τῇ τρίτῃ εὐρίσκων κείμενα πράξει μετὰ τετράδιον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πράξεως μετὰ δὲ τὸ ἀναγνωσθῆναι αὐτὴν πρόσχες αὐθις τῇ ἐνταῦθα ἀκολουθίᾳ· καὶ ἐν τῷ ἀναγνωσθῆναι [p. 111, 9]. ad actionem tertiam pertinent P₁U

MBP, S, P₁U [inde a 22], Φ

1 ἐκείνῃ om. S 1/2 γεγράφαμεν B 2 ἢ μὴ MΦ ὑμῖν BPS 3 ἐκτεθείσης om. B
5 καὶ] ταῦτα καὶ B ἡρῆται MPS 9 περὶ πόδα MPS παρὰ πόδας M^{cor}B ἐναργεστέραν Φ
ἀποκάλυψιν MPSΦ κατάληψιν B [= Gesta Eph.] 10 ἐποιήσατο B [= Gesta Eph.] ἐποίησεν M
ἐποιήσαμεν PS 12 μηδένα B 14 τῆς Ἐφεσίων B 15 ἁγιοτάτων B τῶν — δεκάοκτώ om. MPS
16 ἢ om. PS θεοσεβεστάτου B 16, 17 κυρίλλου τοῦ ἐπισκόπου B [= Gesta Eph.] 19 διελά-
λησεν — σύνοδος] θεόδοτος ἐπίσκοπος ἀγκύρας φλαυιανὸς ἐπίσκοπος φιλίππων καὶ οἱ λοιποὶ πάντες
οἱ τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου συνήνεσαν καὶ κατέθεντο B 20 θεοσεβεστάτω B 21 κυρίλλου
ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας B περὶ — εἰρήνης om. B τῆς om. P^S 22 praep. κυρίω μου
ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Ἰωάννῃ κύριλλος ἐν κῶ χαίρειν B utroque loco. P UΦ* (I) Φ (II)
25 κεκληκότες P₁ καὶ θεοφιλεστάτων om. S 27 τὴν ὀρθὴν ἐν ἰδίαις ψυχαῖς MPS ὀρθῇ]
αὐτῶν P₁ 28 ἁγίων om. S ἵνα καὶ B P₁U 29 αὐτῶν U χῶ κῶ MPS

1 Reg. 2, 30 χαρίζεται δὲ τὸ νικᾶν. οὐ γὰρ ἂν διαψεύσαιτο λέγων ὡς ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι τοὺς
δοξάζοντάς με δοξάσω. ἀφικομένου τοίνυν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τοῦ κυρίου μου
τοῦ θεοφιλεστάτου (καί) συλλειτουργοῦ ἀδελφοῦ Παύλου, θυμηδίας ἐμπεπλήσμεθα, καὶ
σφόδρα εἰκότως ὡς ἄνδρὸς τοιούτου μεσιτεύοντος καὶ τοῖς ὑπὲρ δύναμιν πόνοις ἐλομένου
προσομιλεῖν, ἵνα τὸν τοῦ διαβόλου νικήσῃ φθόνον καὶ συνάψῃ τὰ διηρημένα καὶ τὰ 5
μεταξὺ διερριμμένα σκάνδαλα περιελών ὁμονοίαι καὶ εἰρήνῃ στεφανώσῃ τὰς τε παρ'
ἡμῖν καὶ παρ' ὑμῖν ἐκκλησίας. τίνα μὲν γὰρ διήρηνται τρόπον, περιττὸν εἰπεῖν.
χρῆναι δὲ μᾶλλον ὑπολαμβάνω τὰ τῷ τῆς εἰρήνης πρέποντα καιρῷ καὶ φρονεῖν καὶ
λαλεῖν. ἦσθημεν τοίνυν ἐπὶ τῇ συντυχίᾳ τοῦ μνημονευθέντος θεοσεβεστάτου ἀνδρός,
ὃς τάχα που καὶ ἀγῶνας ἔξειν οὐ μικροὺς ὑπενόησεν ἀναπείθων ἡμᾶς ὅτι χρή συνάψαι 10
πρὸς εἰρήνην τὰς ἐκκλησίας καὶ τὸν τῶν ἑτεροδόξων ἀφανίσαι γέλωτα ἀπαμβλῦναί τε
πρὸς τούτῳ τῆς τοῦ διαβόλου δυστροπίας τὸ κέντρον, ἐτοίμως δὲ οὕτως ἔχοντας εἰς
τοῦτο κατέλαβεν, ὡς μηδένα πόνον ὑποστῆναι παντελῶς. μεμνήμεθα γὰρ τοῦ σωτήρος
Ioh. 14, 27 λέγοντος εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφήμι ὑμῖν,
Ioh. 26, 12 δεδιδάγμεθα δὲ καὶ λέγειν ἐν προσευχαῖς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, 15
πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν, ὥστε εἴ τις ἐν μεθέξει γένοιτο τῆς παρὰ θεοῦ χορηγου-
μένης εἰρήνης, ἀνενδεὴς ἔσται παντὸς ἀγαθοῦ. ὅτι δὲ περιττὴ παντελῶς καὶ οὐκ
εὐάφορμος τῶν ἐκκλησιῶν ἡ διχοστασία γέγονεν, νυνὶ μάλιστα πεπληροφορήμεθα, τοῦ
κυρίου μου τοῦ θεοφιλεστάτου Παύλου τοῦ ἐπισκόπου χάρτην προκομίσαντος ἀδιά-
βλητον ἔχοντα τῆς πίστεως τὴν ὁμολογίαν καὶ ταύτην συντετάχθαι διαβεβαιουμένου 20
παρὰ τε τῆς σῆς ὁσιότητος καὶ τῶν αὐτόθι θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. ἔχει δὲ οὕτως
ἡ συγγραφὴ καὶ αὐταῖς λέξεσιν ἐντέθεται τῇδε ἡμῶν τῇ ἐπιστολῇ

Περὶ δὲ τῆς θεοτόκου παρθένου ὅπως καὶ φρονούμεν καὶ λέγομεν, τοῦ τε τρόπου
τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἀναγκαίως οὐκ ἐν προσθήκῃς μέρει,
ἀλλ' ἐν πληροφορίας εἶδει, ὡς ἄνωθεν ἔκ τε τῶν θείων γραφῶν ἔκ τε τῆς παραδόσεως τῶν 25
ἀγίων πατέρων παρειληφότες ἐσχήκαμεν, διὰ βραχέων ἐροῦμεν, οὐδὲν τὸ σύνολον προστι-
θέντες τῇ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθείσῃ πίστει. ὡς γὰρ ἐφθήμεν
εἰρηκότες, πρὸς πᾶσαν ἐξαρκεῖ καὶ εὐσεβείας γνῶσιν καὶ πάσης αἰρετικῆς κακοδοξίας
ἀποκήρυξιν. ἐροῦμεν δὲ οὐ κατατολμῶντες τῶν ἀνεφίκτων, ἀλλὰ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς
οἰκείας ἀσθενείας ἀποκλείοντες τοῖς ἐπιφύεσθαι βουλομένοις ἐν οἷς τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων 30
διασκεπτόμεθα. ὁμολογοῦμεν τοιγαροῦν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, θεὸν τέλειον καὶ ἀνθρώπον τέλειον ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ
σώματος, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτου δὲ
τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου

31—109, 5 leguntur infra 476

31 ὁμολογία τῶν τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόπων M^{ms}

MBPSP₁UΦ

1 ἂν om. U διαψεύσαιτο scripsi cf. Gesta Eph. διαψεύσεται MPS διεψεύσατο BP₁U
λέγων ὅτι MPS 2 δοξάσαντάς MPS 3 τοῦ θεοσεβεστάτου P₁ om. S καὶ συλλειτουργοῦ
ἀδελφοῦ Φ^r (I) συλλειτουργοῦ ἀδελφοῦ MP συλλειτουργοῦ καὶ ἀδελφοῦ Φ^{ac}, Φ^r (II) ἀδελφοῦ καὶ
συλλειτουργοῦ BSP₁U 5 τὰ^a om. U 7 ἡμῶν MPS καὶ τὰς BP₁ ἐκκλησίας καὶ
παρ' ὑμῖν U τίνα — τρόπον S μὲν om. PS διήρηντο BP₁U 8 μᾶλλον om. MPS
ὑπολαμβάνειν P₁ τῆς om. P₁ 9 ἐπὶ om. MPS θεοσεβεστάτου om. S 10 ὡς MPSBP₁.
corr. M οὐ μικροὺς] μακροὺς BU 11 τῶν om. PS ἀπαμβλῦναί τε] ἀπαμβλύνεται MS.
corr. M 12 τοῦτο MS ἐπὶ MPS 13 μὴδὲ BP₁U 15 δεδικαιώμεθα MPS διδασκόμεθα M^{corr}
καὶ om. S κῶ B 16 θεοῦ] χυ P₁U 18 εὐφορμος P₁ ἡ τῶν ἐκκλησιῶν MPS
19 μου om. U τοῦ εὐσεβεστάτου MP om. S προσκομίσαντος PS προκομίσαντα P₁ 22 τῇ
ἡμῶν U 26 προειληφότες P₁ 27 τῶν¹] τῇ BP₁U 29 καὶ τῆς U 33 ἐσχάτου MPS
ἐσχάτων M^{corr}BP₁U 34 διὰ om. P₁ ἀειπαρθένου S

κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. δύο γὰρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν· δι' ὃ ἓνα Χριστόν, ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἀγίαν παρθένον θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἐνῶσαι ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν. 5 τὰς δὲ εὐαγγελικὰς καὶ ἀποστολικὰς περὶ τοῦ κυρίου φωνὰς ἴσμεν τοὺς θεολόγους ἀνδρας τὰς μὲν κοινοποιοῦντας ὡς ἐφ' ἑνὸς προσώπου, τὰς δὲ διαιροῦντας ὡς ἐπὶ δύο φύσεων καὶ τὰς μὲν θεοπρεπεῖς κατὰ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τὰς δὲ ταπεινὰς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα αὐτοῦ παραδιδόντας.

Ταύταις ὑμῶν ἐντυχόντες ταῖς ἱεραῖς φωναῖς οὕτω τε καὶ ἑαυτοὺς φρονοῦντας εὐρί- 10 σκοντες (εἷς γὰρ κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα) ἐδοξάσαμεν τὸν τῶν ὁλῶν Eph. 4, 5 σωτῆρα θεόν, ἀλλήλοις συγχαίροντες ὅτι ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ τῇ παραδόσει τῶν ἀγίων ἡμῶν πατέρων συμβαίνουσιν ἔχουσιν πίστιν αἱ τε παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ὑμῖν ἐκκλησίαι. ἐπειδὴ δὲ ἐπυθόμην τῶν φιλοσογεῖν εἰωθότων τινὰς σφηκῶν ἀγρίων δίκην περιβομβεῖν καὶ μοχθηροὺς ἐρεύγεσθαι κατ' ἐμοῦ λόγους ὡς ἐξ οὐρανοῦ κατακο- 15 μισθὲν καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου λέγοντος τὸ ἅγιον σῶμα Χριστοῦ, δεῖν ὠιήθην ὀλίγα περὶ τούτου πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. ὦ ἀνόητοι καὶ μόνον εἰδότες τὸ συκοφαντεῖν, πῶς εἰς τοῦτο παρηνέχθητε γνώμης καὶ τοσαύτην νεοσῆκατε τὴν μωρίαν; ἔδει γὰρ ἔδει σαφῶς ἐννοεῖν ὅτι σχεδὸν ἅπας ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγὼν συγκεκρότηται δια- βεβαιουμένοις ὅτι θεοτόκος ἐστὶν ἡ ἀγία παρθένος. ἀλλ' εἴπερ ἐξ οὐρανοῦ καὶ οὐκ 20 ἐξ αὐτῆς τὸ ἅγιον σῶμα γεγεννησθαι φαμέν τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ, πῶς ἂν ἔτι νοοῖτο θεοτόκος; τίνα γὰρ ὅλως τέτοκεν, εἰ μὴ ἐστὶν ἀληθὲς ὅτι γεγέννηκεν κατὰ σάρκα τὸν Ἐμμανουήλ; γελάσθωσαν τοίνυν οἱ ταῦτα περὶ ἐμοῦ πεφλυαρηκότες. οὐ γὰρ ψεύδεται λέγων ὁ μακάριος προφήτης Ἡσαΐας ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ 1es. 7, 14 ἔξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶν 25 μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ἀληθεύει δὲ πάντως καὶ ὁ ἅγιος Γαβριήλ πρὸς τὴν μακαρίαν παρθένον εἰπὼν· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ 1a. 1, 30. 31 τῷ θεῷ, καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρ- 30 τιῶν αὐτῶν. ὅταν δὲ λέγωμεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἄνωθεν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οὐχ ὡς ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείσης τῆς ἀγίας αὐτοῦ σαρκὸς τὰ τοιαῦτα φαμέν, ἐπόμενοι δὲ μᾶλλον τῷ θεοπτεσίῳ Παύλῳ διακεκραγότι σαφῶς ὁ πρῶτος ἄν- 1 Cor. 15, 47 θρωπος ἐκ γῆς χοικός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ. με- L III 169 μνήμεθα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος λέγοντος οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν M VI 672 εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καίτοι γεγέννηται 1oh. 3, 13 κατὰ σάρκα, καθάπερ ἔφην ἀρτίως, ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνωθεν καὶ 36

MBPSP,UΦ

1 τῷ] τε MP τε τῷ S	τὸν αὐτὸν τῷ πρὶ U τὸν αὐτὸν om. PSΦ	2 ἡμῖν τὸν
αὐτὸν P ₁ Φ ^r (II)	γὰρ om. MPS, corr. M	ἐνώσεις γεγόναι U
5 συλληφθέντα U	6 παρὰ P ₁	ἴσμεν] ἴστησι PS
13/14 καὶ — ὑμῖν om. MPS, corr. Mms	14 ἐπεὶ U	φιλοσογεῖν B
ἐρεύγεσθαι B	16 λέγοντας PSP ₁	17 πρὸς αὐτοῦ περὶ τούτου P ₁
τὴν μωρίαν M ^{corr} BU τιμωρίαν MP ₁ μωρίαν PSP ₁ corr	19 περὶ MPS	20 ἐπεὶπερ BU
21 σῶμα αὐτοῦ B	φαμέν γεγεννησθαι P ₁ γεγεννησθαι φαμέν BUPΦ cl. notam Rustici ita GR natum, hoc est ΓΕΓΕΝΝΗΣΘΑΙ et non ΓΕΓΕΝΗΣΘΑΙ	24 φάσκων ἡσαΐας ὁ προφήτης S
26 ἅγιος om. S	27 μακαρίαν om. SU	μαρία P
om. P'S	τεχθείσης S	32 θεοπτεσίῳ om. S
	34 αὐτοῦ om. S	οὐδεὶς BP ₁ UΦ ^{ac} Φ ^r (II) καὶ
οὐδεὶς MPSΦ ^r (I), cf. adnotationem Rustici GR istud et in multis non est	36 ἅγιος om. S	ὁ om. MPS

- Phil. 2, 7 ἔξ οὐρανοῦ καταφοιτήσας θεὸς λόγος κεκένωκεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβὼν καὶ κε-
 χρημάτικεν υἱὸς ἀνθρώπου μετὰ τοῦ μῆναι ὃ ἦν, τουτέστιν θεός (ἄτρεπτος γὰρ καὶ ἀναλ-
 λοίωτος κατὰ φύσιν ἐστίν), ὡς εἰς ἥδη νοούμενος μετὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς ἔξ οὐρανοῦ λέγεται
 κατελθεῖν, ὠνόμασται δὲ καὶ ἄνθρωπος ἔξ οὐρανοῦ, τέλειος ὢν ἐν θεότητι καὶ τέλειος
 ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι καὶ ὡς ἐν ἐνὶ προσώπῳ νοούμενος. εἰς γὰρ κύριος Ἰησοῦς 5
 Χριστός, κἂν ἡ τῶν φύσεων μὴ ἀγνοῖται διαφορὰ, ἔξ ὧν τὴν ἀπόρρητον ἔνωσιν πεπρᾶχ-
 θαι φαμέν. τοὺς δὲ λέγοντας ὅτι κρᾶσις ἢ σύγχυσις ἢ φυρμός ἐγένετο τοῦ θεοῦ λόγου
 πρὸς τὴν σάρκα, καταξιωσάτω ἡ σὴ ὁσιότης ἐπιστομίζειν. εἰκὸς γὰρ τινὰς καὶ ταῦτα
 περὶ ἑμοῦ θρυλεῖν ὡς ἡ πεφρονηκότης ἢ εἰρηκότης, ἐγὼ δὲ τοσοῦτον ἀφέστηκα τοῦ φρο-
 Iac. 1, 17 νῆσαι τι τοιοῦτον, ὥστε καὶ μαίνεσθαι νομίζω τοὺς οἰηθέντας ὅλως ὅτι τροπῆς ἀποσκίασμα 10
 περὶ τὴν τοῦ θεοῦ λόγου φύσιν συμβῆναι δύναται. μένει γὰρ ὃ ἐστίν, αἰεὶ καὶ οὐκ
 ἡλλοίωται, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἡλλοιωθεῖν πώποτε καὶ μεταβολῆς ἔσται δεκτική. ἀπαθῆ
 δὲ πρὸς τούτῳ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ὑπάρχειν ὁμολογοῦμεν ἅπαντες, κἂν εἰ πανσόφως
 αὐτὸς οἰκονομῶν τὸ μυστήριον ἑαυτῷ προσνέμων ὁρῶιτο τὰ τῇ ἰδίᾳ σαρκὶ συμβεβηκότα
 1 Petr. 4, 1 πάθη. ταύτῃ τοι καὶ ὁ πάνσοφος Πέτρος Χριστοῦ φησιν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν 15
 σαρκί, καὶ οὐχὶ τῇ φύσει τῆς ἀρρήτου θεότητος. ἵνα γὰρ αὐτὸς τῶν ὅλων σωτὴρ
 εἶναι πιστεῦται, κατ' οἰκείωσιν οἰκονομικὴν εἰς ἑαυτόν, ὡς ἔφην, τὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς
 ἀναφέρει πάθη ὁποῖόν ἐστιν τὸ διὰ τῆς τοῦ προφήτου φωνῆς προαναφωνούμενον ὡς
 Ies. 50, 6 ἔξ αὐτοῦ τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς
 ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυς- 20
 μάτων. ὅτι δὲ ταῖς τῶν ἁγίων πατέρων δόξαις ἐπόμεθα πανταχοῦ, μάλιστα δὲ ταῖς
 τοῦ μακαρίου καὶ πανευφήμου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, τὸ κατὰ τι γοῦν ὅλως ἔξω
 φέρεσθαι παραιτούμενοι, πεπεισθω μὲν ἡ σὴ ὁσιότης, ἐνδοιαζέτω δὲ τῶν ἄλλων μηδεὶς.
 παρέθηκα δ' ἂν καὶ χρήσεις αὐτῶν πολλάς, τοὺς ἑαυτοῦ λόγους ἔξ αὐτῶν πιστούμενος,
 εἰ μὴ τὸ μῆκος ἐδεδίδειν τοῦ γράμματος, μὴ ἄρα πῶς γένηται διὰ τοῦτο προσκορές. κατ' 25
 οὐδένα δὲ τρόπον σαλεύεσθαι παρὰ τινων ἀνεχόμεθα τὴν ὀρισθεῖσαν πίστιν ἥτοι τὸ τῆς
 πίστεως σύμβολον παρὰ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων κατὰ
 καιροὺς οὔτε μὴν ἐπιτρέπομεν ἑαυτοῖς ἢ ἑτέροις ἢ λέξιν ἀμείψαι τῶν ἐγκειμένων ἐκέισε ἡ
 Prou. 22, 28 μίαν γοῦν παραβῆναι συλλαβὴν, μεμνημένοι τοῦ λέγοντος μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια,
 ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου. οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοὶ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα 30
 τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, ὃ ἐκπορεύεται μὲν ἔξ αὐτοῦ, ἔστιν δὲ οὐκ ἄλλότριον τοῦ υἱοῦ κατὰ
 τὸν τῆς οὐσίας λόγον. καὶ πρὸς γε τοῦτο ἡμᾶς οἱ τῶν ἁγίων μυσταγωγῶν πιστοῦν-
 Act. 16, 7 ται λόγοι. ἐν μὲν γὰρ ταῖς Πράξεσιν τῶν ἀποστόλων γέγραπται ἐλθόντες δὲ κατὰ
 τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι, καὶ οὐκ εἶασεν
 L III 172 αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ. ἐπιστέλλει δὲ καὶ ὁ θεσπέσιος Παῦλος οἱ δὲ ἐν σαρ- 35
 M VI 673 κὶ ὄντες θεῶι ἀρέσαι οὐ δύνανται· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν
 Rom. 8, 8. 9 πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δὲ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ
 ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. ὅταν δὲ τινὲς τῶν τὰ ὀρθὰ διαστρέφειν εἰωθότων
 τὰς ἡμᾶς παρατρέπωσιν φωνὰς εἰς τὸ αὐτοῖς δοκοῦν, μὴ θαυμαζέτω τοῦτο ἢ σὴ ὁσιότης,

MBPSP,UΦ

- 1 ὁ θς S 2 ἀνθρώπου om. B 3 καὶ κατὰ M1'S κατὰ τὴν U ὡς om. B1' ἥδη]
 δη M. corr. M δὲ PSΦ 5 ἐν ἀνθρωπότητι ὃ [καὶ U] αὐτὸς BU 6 μὴ ἀγνοεῖται M μία νοῖται
 [νοεῖται S] PS 9 θρυλεῖν MBPSP1, corr. M πεφλυαρηκότης Φ' (I) 11 τοῦ θς M1'SΦ θεῖον
 τοῦ B1,U οὐ δύναται P1 12 ἡλλοιωθῆναι M1'S 13 ὁμολογοῦμεν ὑπάρχειν P1 ἅπαντα P1
 14 τῇ om. M1'S 15 πάνσοφος] ἀπόστολος S 16 ἀπορρήτου U
 αὐτοῦ S ὁ τῶν B1,U 20 ἀπεστράφη S 20/21 ἐπαιγμάτων S 22 πανευφήμου καὶ μακαρίου I'
 26 παρὰ in πρὸς corr. M τινος B ἀνεχόμεθα om. MPS, corr. M 27 νικαία καὶ τῶν
 28 ἐκείνοισι P1 29 μετὰβαινε SΦ 30 ἀλλ' αὐτὸ τὸ MPS 32 τούτῳ P1 35 Ἰησοῦ] τοῦ θς
 μακάριοι B1,U 38 στρέφειν U εἰδότην B εἰωθότων δόγματα P 39 τοῦτο om.

εἰδυῖα ὅτι καὶ οἱ ἀπὸ πάσης αἰρέσεως ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς τὰς τῆς ἑαυτῶν πλάνης συλλέγουσιν ἀφορμάς, τὰ διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὀρθῶς εἰρημένα ταῖς ἑαυτῶν κακονοίαις παραφθείροντες καὶ ταῖς ἰδίαις ἑαυτῶν κεφαλαῖς τὴν ἄσβεστον ἐπαντλοῦντες φλόγα. ἐπειδὴ δὲ μεμαθήκαμεν ὅτι καὶ τὴν πρὸς τὸν μακάριον Ἐπίκτητον ἐπιστολὴν τοῦ πανευφήμου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ὀρθοδόξως ἔχουσιν παραφθείραντές τινες ἐκδεδώκασιν, ὡς ἐντεῦθεν ἀδικεῖσθαι πολλούς, διὰ τοῦτο χρήσιμόν τι καὶ ἀναγκαῖον ἐπινοοῦντες τοῖς ἀδελφοῖς ἐξ ἀντιγράφων ἀρχαίων τῶν παρ' ἡμῖν καὶ ἀπλανῶς ἔχόντων ἀπεστείλαμεν τὰ ἴσα τῇ σῇ ὁσιότητι.

- 247 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι οἱ Ἰλλυρικῖανοι ἐβόησαν· Οὕτως πιστεύομεν ὡς Κύριλλος. Κυρίλλου αἰωνία ἡ μνήμη. 10
- 248 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ λέγοντι δύο υἱούς· ἓνα γὰρ υἱὸν προσκυνοῦμεν, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ.
- 249 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἡμεῖς ὡς Κύριλλος πιστεύομεν. οὕτως ἐπιστεύσαμεν, οὕτως πιστεύομεν. ἀνάθεμα τῷ μὴ οὕτως πιστεύοντι.
- 250 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Φλαβιανὸς 15 οὕτως ἐπίστευεν· Φλαβιανὸς ταῦτα ἐξεδίκη· διὰ ταῦτα Φλαβιανὸς κατηρέθη. Εὐσέβιος Νεστόριον καθεῖλεν. τὴν πίστιν Διόσκορος παρέτρωσεν.
- 251 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Ὁ θεὸς Νεστόριον καθεῖλεν.
- 252 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Λέων οὕτως 20 φρονεῖ. Λέων οὕτως πιστεύει. Ἀνατόλιος οὕτως φρονεῖ.
- 253 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Πάντες οὕτως (πιστεύομεν. πάντες οὕτως) φρονοῦμεν. ὁ σατανᾶς τόπον μὴ σχῆι. ὁ σατανᾶς χώραν μὴ σχῆι.
- 254 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Καὶ ὁ βασι- 25 λεὺς καὶ ἡ σύγκλητος καὶ πάντες οὕτως φρονοῦσιν.
- 255 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος καὶ πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐβόησαν· Ὁ βασιλεὺς οὕτως φρονεῖ· ἡ αὐγούστα οὕτως φρονεῖ· πάντες οὕτως φρονοῦμεν.
- 256 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οὕτω φρονεῖ 30 ὅλος ὁ κόσμος. τὰ τῶν πατέρων καλῶς ἔχει.
- 257 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Τὸν φονέα Φλαβιανοῦ ἔξω βάλε. τὸν πατραλοῖαν ἔξω βάλε. M VI 676
- 258 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐξεβόησαν· Πάντες οὕτω πιστεύομεν. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου· πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων· πολλὰ τὰ ἔτη 35

9 ἐν χαλκηδόνι M^{ms} τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου B^{ms}

MBPS, P₁ [usque ad 6 χρήσιμον], U [usque ad 8], Φ

2 διὰ in ras. M ἄμα PS 3 αὐτῶν S om. BP₁U ἀπαντλοῦντες P₁ 4 ἐπεὶ BP₁U
4/5 πανευφήμου om. S 7 καὶ om. BΦ^{ac}, Φ^r (II) ἀπλῶς MU, corr. M in fine add.
ἐρρωμένον σε καὶ ὑπερευχόμενον ἡμῶν ὁ κς διαφυλάξει τιμιώτατε ἀδελφέ BUΦ^r (II). cf. notam
Rustici: *GR non habent, unus habet adiectum*
9 ἀναγνωσθῆναι B οἱ τοῦ Ἰλλυρικοῦ ἐπίσκοποι S οἱ om. B Ἰλλυριοὶ B
ἀνεβόησαν S 10 ὁ κύριλλος S ἡ om. M 11 θεοδώριτος B^{corr} S 13 ἐξεβόησαν B
15 ἐξεβόησαν B 16 ἐπίστευσε B 20 ἐξεβόησαν B 21 φρονεῖ²] πιστεύει S 22 ἐξ-
εβόησαν B 23 πιστεύομεν — φρονοῦμεν Φ φρονοῦμεν MPS πιστεύομεν B 23/24 ὁ σατανᾶς
χώραν — σχῆι om. B 26 καὶ πάντες om. S φρονοῦμεν B 27 ἁγία om. B 33 βάλλε M^{corr}
βάλετε B βάλλε M^{corr} βάλετε B 34 ἐβόησαν S

τῶν ὀρθοδόξων. πάντες οὕτως πιστεύομεν. δι' ὑμῶν εἰρήνη γένηται. πάντες ὀρθῶς δοξάζομεν.

259 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Καὶ ποίωι λόγῳ
L III 173 Εὐτυχῇ μὲν τὸν ἐναντία τούτοις λέγοντα ἐδέξασθε εἰς κοινωνίαν, Φλαβιανὸν δὲ τὸν τῆς
ἀγίας μνήμης καὶ Εὐσέβιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον τούτοις κεχρημένους καθείλετε; 5

260 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ ὑπομνήματα αὐτὰ
διδάξει τὴν ἀλήθειαν.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιςτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
σχεδαρίου ἀνέγνω

261 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὰς [προγεγραμ- 10
μένας] ἐπιστολάς ἀναγκαῖόν ἐστιν δῆλον ποιῆσαι τῇ ὑμετέρῃ ἀγιότητι ὅτι δὴ παρέσχεν
ὁ θεὸς τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ τὴν μνήμην πατρὶ ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπῳ
τῆς Ἀλεξανδρέων Κυρίλλῳ τὸ ἀμφιβληθῆναι τινὰ τῶν παρ' αὐτοῦ συγγραφέντων ἐν
τῇ αὐτοῦ ζωῇ παρὰ τῶν οὐκ ὀρθῶς τὰ καλῶς εἰρημένα νενοηκότων, ὥστε αὐτὸν διὰ
τῆς πανσόφου καὶ διδασκαλικῆς αὐτοῦ γλώττης σαφῇ ποιῆσαι [τὰ] τοῖς βουλομένοις 15
διαστρέφειν τὰ καλῶς συνταγένητα συγγράμματα καὶ ἀκολουθεῖν αὐτοῦ τῷ εὐσεβεῖ
ἅπαντας ἐπεισεν φρονήματι. ἀλλ' ἐτέρων τινῶν ἀπὸ τούτων τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἀναγνωσθεισῶν ἐπιστολῶν ἀμφιβάλλεσθαι παρασκευαζόντων τοῦ μακαριωτάτου καὶ
ὁσιωτάτου ἀνδρὸς τὸ φρόνημα, αὐτῷ ἀνάγκην ἔσχεν, μᾶλλον δὲ προθυμίαν (ἅπαντα
γὰρ αὐτοῦ τὸν χρόνον εἰς τοῦτον κατανάλωσεν τῆς εὐσεβείας τὸν πόνον) ἑαυτὸν ἐρμη- 20
νεῦσαι καὶ τὸν ἴδιον σκοπὸν δεῖξαι καὶ σαφῶς ἅπασιν παραστῆσαι δι' ὧν ἐπέστειλεν πρὸς
τοὺς τῆς μακαρίας καὶ ὁσίας μνήμης ἐπισκόπους γεγονότας, Ἀκάκιον τὸν Μελιτηνῆς καὶ
Οὐαλεριανὸν τὸν τοῦ Ἰκονίου καὶ Σούκεσσον τὸν Διοκαισαρείας τῆς Ἰσαύρων ἐπαρχίας,
ὅπως προσῆκει νοεῖν καὶ τὰς ἀρτίως ἀναγνωσθείσας ἐπιστολάς καὶ τῆς τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν ἐπιδημίας τὸ σέβας. πρόσκειται γὰρ καὶ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς πρὸς τοὺς 25
μακαρίους ἐκείνους ἐπιστολαῖς· οὐ δεῖ τοιγαροῦν νοεῖν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν φύσιν τοῦ
λόγου σεσαρκωμένην, καὶ ταύτην αὐτοῦ τὴν φωνὴν τῇ τοῦ μακαριωτάτου Ἀθανασίου
ἐβεβαίωσεν μαρτυραίαι.

262 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ταῦτα
Εὐτυχῆς λέγει. ταῦτα Διόσκορος λέγει. 30

263 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οὔτε σύγχυσιν λέγομεν
οὔτε τομὴν οὔτε τροπὴν. ἀνάθεμα τῷ λέγοντι ἢ σύγχυσιν ἢ τροπὴν ἢ ἀνάκρασιν.

261 extat in Coll. Nouar. 10, 65

26—28 testimonium Athanasii personati extat in or. ad dominas 10 [t. 1 1, 5 p. 65, 27]

9 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms}B^{ms}

26 σημ ποῦ λέγει εὐστάθιος μὴ νοεῖν κύριλλον δύο φύσεις M^{ms}

29 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms}

MB, P [usque ad 15 ποιῆσαι], p [inde a 15 τὰ τοῖς βουλομένοις], SΦ, Λⁿ [10—28]

1 γένηται BΦ^r γίνεται P γενήσεται S γεγένηται M 3 εἶπεν MP 4 εὐτυχῇν MP, corr. M
τὰ ἐναντία τούτων B 5 ὁσίας B 8/9 om. B σχιδάρου MP, corr. M 10/11 εἶπεν
μετὰ — ἐπιστολάς MPSΦΛⁿ μετὰ — ἐπιστολάς εἶπεν M^{ss}B^{ms} προγεγραμμένας BΛⁿ προτεταγμένας
MPS om. Φ 11 ὁσιότητι PS 12 τῇ μνήμῃ B 13 τὸ B om. MPS 15 γλώσσης B
τὰ τοῖς MBpS 16 τὰ om. B γράμματα B 17 τῶν om. MpS, corr. M 19 ἔσχει
M, corr. M ἔχει pS 20 βίον B εἰς τόπον [in τοῦτον corr. M] κατανάλωσεν MpS κατηνάλωσεν
εἰς τοῦτον B 21 κόπον MpS δεῖξαι] στήσαι B πᾶσι B ἀπέστειλε S 22 μακαρίας
καὶ ὁσίας] ἁγίας B καὶ ὁσίας om. Φ^{ac} γεγονότας ἐπισκόπους B μελιτινῆς MpS 23 οὐαλλε-
ριανὸν B οὐαλλέριον MpS οὐαλλέριον M^{ss}B^{ms} τὸν τοῦ om. B σούκεσσον M^{ss}B^{ms} 24 καὶ om. B
25 καὶ BΦΛⁿ om. MpS 31 Ἀλεξανδρείας om. MpS 32 ἢ BΦ om. MpS τροπὴν] τομὴν B

- 264 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Λεγέτω ἡ ἁγία σύ- M VI 677
νοδος εἰ ταῖς κανονικαῖς ἐπιστολαῖς τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου ταῖς καὶ ἐν τῇ συνόδῳ
δημοσιευθείσαις καὶ νῦν ἀναγνωσθείσαις συμφωνεῖ ἡ διαλαλιά Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου.
- 265 Καὶ πρὶν ἀποκριθῆναι τὴν ἁγίαν σύνοδον Εὐστάθιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος 5
Βηρυτοῦ παρελθὼν εἰς τὸ μέσον καὶ ῥίψας βιβλίον εἶπεν· Εἰ κακῶς εἶπον, ἴδε τὸ βιβλίον
Κυρίλλου· ἀναθεματισθῇ καὶ ἀναθεματισθῶ.
- 266 Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Εὐστάθιος
ὁ ἐπίσκοπος καλῶς εἶπεν. ὁ ὀρθόδοξος καλῶς εἶπεν. τῶι εὐδοκίμῳ τῶι εὐλαβεῖ. 10
Κυρίλλου αἰωνία μνήμη.
- 267 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ τῆς
ὁσίας μνήμης Κυρίλλου οὕτως ἔχει. καὶ ἀπεστήθισε τὴν ἐπιστολὴν τὴν μεταξὺ τῶν
λοιπῶν ἔχουσιν οὕτως· οὐ δεῖ τοιγαροῦν νοεῖν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν φύσιν τοῦ λόγου L III 176
σεσαρκωμένην. καὶ μετὰ τὸ ἀπαγγεῖλαι τὴν προλεχθεῖσαν ἐπιστολὴν ὁ αὐτὸς Εὐστάθιος
ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Καὶ ὁ λέγων μίαν φύσιν ἐπὶ ἀναιρέσει τῆς 15
σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ τῆς ὁμοουσίας ἡμῖν ἀνάθεμα ἔστω καὶ ὁ λέγων δύο φύσεις ἐπὶ διαιρέσει
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἀνάθεμα ἔστω. καὶ ὑπὲρ τοῦ μακαρίου δὲ Φλαβιανοῦ εἰπεῖν θέλω.
αὐτὰ ξηρὰ ἔλαβεν ὁ μακάριος Φλαβιανὸς καὶ ἐπέδωκεν τῶι εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ. καὶ
κελεύσατε ἀναγνωσθῆναι τὸ ἰδιόχειρον αὐτοῦ, ἵνα πᾶσα ἡ σύνοδος εἴπηι ὅτι δικαίως
ἐδέχθη. 20
- 268 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διὰ τί τοίνυν Φλαβι-
ανὸν τὸν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης καθεῖλες;
- 269 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἐσφάλην.
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω 25
- 270 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν·
Ταῦτα ἑμαυτὸν φρονοῦντα πεπεισμένως ἔχων καὶ ἀπὸ τούτων τοῖς παραχαράττειν βου-
λομένοις τὸ τῆς ὀρθοδοξίας δόγμα εἰς ἀντιπάλου τάξιν ἀντικαθεστῶς κατέλαβον ὑμῶν
τὴν ἁγίαν σύνοδον καὶ ἀξιῶ καὶ τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην σύμψηφον γενέσθαι τοῖς ἀνα-
γνωσθεῖσιν, ὥστε πάντας εἰδέναι ὡς ὁ ταύτας τὰς ἐκθέσεις παραλύων ἐχθρὸς ἐστὶν τῆς 30
ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἱερατικοῦ συλλόγου ἀλλότριος.
- 271 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· Ἀναγκαῖον καὶ εὐσεβὲς συνθέσθαι
ἡμᾶς τοῖς ὀρθῶς δεδογμένοις. τίς γὰρ ἁγίου πνεύματος λόγοις ἀντιτείνει δυνήσεται;
αἱ γὰρ ἀναγνωσθεῖσαι ἐπιστολαὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης καὶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν

13 ποῦ λέγει εὐστάθιος κύριλλον μὴ νοεῖν δύο φύσεις M^{ms}26 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει συνόδου B^{ms}

MBpSΦ

- 1 εἶπεν Mp 2 τῇ om. S 3 καὶ — ἀναγνωσθείσαις om. pS 5 πρὶν ἢ ἀποκρίνηται
ἡ ἁγία σύνοδος MpS 6 Βηρυτοῦ om. BΦ^a ἐν τῷ μέσῳ BΦ^a βιβλίον κυρίλλου B εἶδε pS
7 ἀναθεματίσθη M ἀναθεματίσθη pS ἀναθεματίζεσθω M^{corr}B 8 εἶπον B 9 δι' om. S καλῶς om. S
10 κυρίλλου M κυρίλλω BpS ἡ μνήμη BpS 12 ἀπεστήθισε BΦ ἀπήγγειλε MpS 13 οὕτως
om. MpS, corr. M 14/15 ὁ — Βηρυτοῦ BΦ om. MpS 15 καὶ om. BS 16 ὁμοουσίῳ S
ἔστω om. B 17 τοῦ θεοῦ om. B ἔστω om. B 18 ξηρὰ MpSΦ^a ξηρὰ & BΦ^a εὐσεβεῖ B
εὐλαβεστάτῳ p 19 ἀναγνωσθῆναι BΦ ἀναγῶναι MpS 21 εἶπεν Mp νῦν p 24 τοῦ —
κονσιστωρίου om. B 25 σχεδαρίου p 26 ὁ εὐλαβεστάτος om. MpS δορυλλαίου B om. MpS
27 πεπεισμένοσ B ἔχων Φ ἔχω MBpS 29 καὶ om. S ὑμῶν S 31 ἱεροῦ καταλόγου B
32 ἐπίσκοπος S Φλαβιανὸς om. MpS, corr. M^{ms} 33 λόγος M, corr. M ἀντιστῆναι pS
34 ὁσίας S καὶ ἐν ἁγίοις μνήμησ B

Μ VI 68ο Κυρίλλου τοῦ γενομένου ἐπισκόπου τῆς κατὰ Ἀλεξανδρείαν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀκριβῆ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι κατὰ καιροὺς συνελθόντων τὴν διάνοιαν ἡρμήνευσαν διδάξασαι ἡμᾶς, ἅπερ καὶ ἡμεῖς ἐφρονήσαμεν αἰεὶ καὶ φρονοῦμεν, ὡς ὅτι περὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ μονογενὴς, θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος τέλειος ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀνάρχως γεννη- 3 θείς κατὰ τὴν θεότητα, ἐπὶ τέλει δὲ καὶ ἐν ὑστέροις καιροῖς ὁ αὐτὸς δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου γεννηθεὶς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καὶ γὰρ ἐκ δύο φύσεων ὁμολογοῦμεν τὸν Χριστὸν εἶναι μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν, ἐν μιᾷ ὑποστάσει καὶ ἐνὶ προσώπῳ ἓνα Χριστόν, ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦντες. τοὺς δὲ 10 παρὰ ταῦτα φρονεῖν αἵρουμένους ἀποκηρύττομεν τῆς ἀγίας συνόδου τῶν ἱερέων καὶ τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἕκαστος δὲ τῶν παρόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ κατατιθέσθω ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ὑπομνημάτων.

272 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος 15 εἶπον· Τί λέγουσιν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου; οὕτως ἐκ- θέμενος τὴν πίστιν ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανὸς ἔσωσεν τὴν ὀρθόδοξον καὶ καθολι- κὴν θρησκείαν ἣ τι περὶ αὐτὴν ἐσφάλῃ;

273 Ἦστινος φωνῆς Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθείσης διὰ Κωνσταντίνου τοῦ καθωσιωμένου σηκρηταρίου τοῦ θείου κονσιστωρίου 20

Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ἔφη·
L III 177 Ἀγνῶς καὶ ὁλοκλήρως τὴν πίστιν ἐξέθετο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανός, ἥτις πίστις καὶ ἐκθεσις συμφωνεῖ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ ἀνδρὸς ἐπισκόπου Ῥώμης.

274 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ὁ 25 μακάριος Φλαβιανὸς καλῶς καὶ ὀρθοδόξως τὴν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν πίστιν ἐξέ- ἔθετο.

Ἦστινος φωνῆς Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθείσης διὰ Κωνσταντίνου τοῦ καθωσιωμένου σηκρηταρίου τοῦ θείου κονσιστωρίου

275 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς κατέ- 30 δρας ἔφη· Ἐπειδὴ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανοῦ ἡ πίστις συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἀπο-

7 ταύτης ἕνεκα τῆς διαλαλιᾶς ὁ μὲν Φλαβιανὸς καθιρέθη παρὰ Διοσκόρου ὡς δογματίσας παρὰ τὰ ὠρισμένα ἐν τῇ πρώτῃ κατ' Ἐφεσον συνόδῳ, Ἰουβενάλιος δὲ καὶ Θαλάσιος καὶ Εὐστάθιος ἐπερω- τηθέντες ἐν Χαλκηδόνι καλῶς ἔχειν ἐπήνεσαν. Διόσκορος δὲ ὡς μὴ συνθέμενος ταύτῃ παρὰ τῶν τοποτηρητῶν τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου ἄξιος ἐκρίθη καθαιρέσεως, παρὰ δὲ [δὲ om. Smg] τῶν ἀρχόντων οὐ μόνον [μόνος Smg] αὐτὸς ὁ [ὁ om. Mmg] Διόσκορος, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ Ἰουβενάλιον καὶ Εὐστάθιον καὶ Θαλάσιον [add. καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς Smg] MmgSmg

15 inscr. ἐν χαλκηδόνι M τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου Bmg

MBpSΦ

2 συνελθόντων κατὰ καιροὺς pS 3 διδάξας S 5/6 γεννηθεὶς ἀνάρχως B 8 καὶ BΦ om. MpS 9 τὸν ᾠν ὁμολογοῦμεν B 10 ὁμολογοῦμεν M 11 παρὰ BΦ μὴ MpS Ierōn B 15 καὶ om. B καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι om. pS 16 εἶπεν Mp ἀγίας BΦ ἀγιωτάτης Mp 18 αὐτῆς S 19/20 ἡστινος — κονσιστωρίου pS om. MB; praecesserat Latina interlocutio 21 πασκασίνοσ pS 23 ἀνδρὸς καὶ S 24 Ῥώμης λέοντος B. tum pergunt ἡστινος φωνῆς Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθείσης διὰ Κωνσταντίνου τοῦ καθωσιωμένου σηκρηταρίου τοῦ θείου κονσιστωρίου BΦ 28/29 ἡστινος — κονσιστωρίου pS om. MB post p. 115, 2 habet Φ; cf. quae 19/20 adnotauit 31 εἶπεν B μετὰ om. S

- στολικοῦ θρόνου καὶ τῶν πατρικῶν παραδόσεων, δίκαιον τὴν ἀγιωτάτην συνόδον τὴν καταδίκην τὴν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶν αἰρετικῶν ἐπενεχθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἀντιστρέψαι.
- 276 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· Ὁρθοδόξως ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς καὶ συμφώνως τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι τὴν πίστιν ἐξέθετο καὶ πάντες αὐτὴν προθύμως δεχόμεθα. 5
- 277 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανὸς συνωιδᾷ διελάλησεν τῷ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλῳ.
- 278 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Συντιθέμεθα καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν τοῦ ὁσιωτάτου Φλαβιανοῦ ἐπὶ τῇ θρησκείᾳ διαλαλίαν. M VI 681
- 279 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἠκολούθησεν ὁ θεοφιλέστατος 10 τὴν μνήμην ἀρχιεπίσκοπος τῆς βασιλευούσης γεγωνῶς Φλαβιανὸς τοῖς διδάγμασι τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων γενομένου Κυρίλλου.
- 280 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ὁ μάρτυς Φλαβιανὸς τὴν πίστιν καλῶς ἐξέθετο. ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς τὴν πίστιν καλῶς 15 ἐξέθετο.
- 281 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀναγνωσθήτω τὰ λοιπὰ αὐτοῦ ῥήματα, καὶ οὕτως ἀποκρίνομαι· ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς εὐρίσκεται διαμαχόμενος ἑαυτῷ καὶ λέγων μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις.
- 282 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Σύμφωνα τοῖς εἰρη- 20 μένοις τῷ μακαρίῳ τὴν μνήμην Κυρίλλῳ καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν, παρακαλοῦμεν δὲ ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐξῆς, ἵνα σαφεστέρα ἡ διάνοια γένηται.
- 283 Οἱ ἀπὸ Παλαιστίνης εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Τὰ αὐτὰ λέγομεν τῷ ὁσιω- τᾷτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ.
- 284 Καὶ ἀναστὰς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰουβενάλιος ἅμα αὐτοῖς μετῆλθεν εἰς τὸ 25 ἄλλο μέρος.
- 285 Καὶ ἀνεβόησαν οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι· Ὁ θεὸς καλῶς ἡνεγκέν σε, ὀρθόδοξε· καλῶς ἦλθες.
- 286 Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· Ἐγὼ μὲν τὸ τηνικαῦτα οὐ παρή- μην τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἐφεσον (οὐδέπω γὰρ ἤμην [χάριτι Χριστοῦ] χειροτονηθεὶς 30 ἐπίσκοπος), ἐκ δὲ τῶν ἀναγινωσκομένων εὐρῶν τὰ εἰρημένα παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανοῦ ζῆλον ἔχοντα πρὸς τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τοῦ τῆς ἀγίας μνήμης Κυρίλλου ὁκνῶ ἐπιλαβέσθαι, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀναγινωσκόμενα τελεώτερόν με διδάξει.
- 287 Καὶ ἀναστὰς καὶ αὐτὸς μετῆλθεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος.
- 288 Καὶ ἀνεβόησαν οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι· Ὁ 35 Πέτρος τὰ Πέτρου φρονεῖ. ὀρθόδοξε, καλῶς ἦλθες. L III 180
- 289 Εἰρηναῖος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ναυπάκτου Ἑλλάδος εἶπεν· Κἀγὼ οὐ παρήμην 36

18 καίτοιγε ἐν τοῖς ἐξῆς ἐναντία οὐ φαίνεται ἑαυτῷ εἰρηκῶς Φλαβιανὸς ἢ μνημονεύσας δύο φύσεων μετὰ τὴν ἔνωσιν, καὶ δείκνυσιν ἡ ἐφεξῆς ταῦτα ἀνάγνωσις MmsSms

MBpSΦ

1/2 τὴν εἰς αὐτὸν καταδίκην ἀπὸ S 3 Συρίας om. S 4 ὁσίας om. p 9 διαλαλίᾳ S
 11 τῇ μνήμῃ B δόγμασι S 12 ὁσιωτάτου B 14 ἐξεβόησαν Bp 18 ἐξῆς αὐτοῦ pS
 21 μακαριωτάτῳ B τὴν μνήμην om. BS 23/24 θεοφιλεστάτῳ B 24 ἐπισκόπῳ B
 29 τὸ om. B 30 χάριτι χυ BΦ om. MpS et codex Acoemitanus Rustici χειροτονηθεὶς
 om. B 31 ὁσίας B 32 ἐκφωνηθέντα B ὁσίας B 33 ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν B
 λοιπὰ B με om. B 36 τὰ τοῦ p ὁ ὀρθόδοξος S ἦλθεν S 37 Ναυπάκτου
 Ἑλλάδος Φ ναυπάκτου B ἑλλάδος pS ἑλλάδος M 37/152, 1 κἀγὼ — μὲν Mp κἀγὼ μὲν οὐ παρήμην S
 κἀγὼ οὐ παρήμην B

μέν ἐν τῇ ἀγίαι συνόδῳ τῇ κατὰ Ἐφεσον ὑπόγυον γενομένη, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρτίως ὑπαναγνωσθέντων ἡμῖν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ διηγημάτων ὁκνῶ ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἀξιούμεν ἀναγνωσθῆναι.

290 Οἱ ὑπόλοιποι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Ἑλλάδος εἶπον· Τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀναγνωσθέντων καὶ ἡμεῖς διδάσκωμεν. καὶ πάντες εἰς τὸ ἄλλο μετῆλθον μέρος. 5

291 Κύντιλλος καὶ Σώιζων καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Μακεδονίας καὶ Κρήτης εἶπον· Ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ διαλαλιᾷ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ οὐδὲν ἀνακόλουθον εὐρίσκομεν, ἀξιούμεν δὲ τὰ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι.

292 Νικόλαος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Στοβῶν Μακεδονίας εἶπεν· Ἐπὶ μὲν τῆς προγεγραμμένης συνόδου οὐ παρήμην, ἀπὸ δὲ τῶν ἀναγνωσθέντων εὐρίσκω οὐδὲν ἐναντίον τῶν τυπωθέντων παρὰ τῶν μακαριωτάτων πατέρων καὶ τοῦ μακαριωτάτου Κυρίλλου εἰρηκότα τὸν τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανόν. 10

293 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βουσίρεως Τριπόλεως τῆς κατὰ Αἴγυπτον εἶπεν· Ἠκολούθησεν ταῖς ἐπιστολαῖς Κυρίλλου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Φλαβιανός· καὶ γὰρ καλῶς ἐξέθετο τὴν πίστιν. 15

294 Αὐσόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβεννύτου εἶπεν· Σύμφωνα τοῖς ἐκτεθεῖσιν παρὰ τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου διελάλησεν καὶ ἐφρόνησεν ὁ ἀγιώτατος καὶ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φλαβιανός, καθὼς καὶ αἱ ἀναγνωσθεῖσαι ἐπιστολαὶ τοῦ ὁσιωτάτου Κυρίλλου περιέχουσιν.

295 Νεστόριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φλαγωνέως εἶπεν· Ἀκολουθῶς τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῇ ἐκθέσει ἣ ἐξέθετο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος, καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Φλαβιανός ἐξέθετο. 20

296 Μακάριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καβάσων εἶπεν· Κάγῳ τὰ αὐτὰ λέγω· καλῶς γὰρ ἐξέθετο ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Φλαβιανός τῇ πίστει τοῦ ἀγίου Κυρίλλου ἐξακολουθήσας. 25

297 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δημητριάδος Θεσσαλίας εἶπεν· Ὁ μὲν μητροπολίτης μου νόσῳ κατεχόμενος ἔτι ἐστὶν κατὰ τὴν Ἑλενούπολιν, ἐγὼ δὲ κατὰ τὸ φρόνημα τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ φρονῶ καὶ συναινῶ τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν ἀρτίως τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ εἰ φρονῶ ἑτέρως ἢ ποτε ἑτέρως ἐφρόνησα, ἀνάθεμά μοι. καὶ συναινῶ αὐτοῖς, ὡς συνήνεσεν τοῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ Φλαβιανός 30 ὁ τῆς μακαρίας μνήμης.

298 Εὐτύχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως παλαιᾶς Ἡπείρου, [καὶ] Κλάδεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγχιασμοῦ, Μάρκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐροίας, Πελεγρίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φοινίκης καὶ Σωτήριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κερκύρας εἶπον· Ὁ μὲν ἀγιώτατος πατὴρ ἡμῶν Ἀττικὸς ὁ τῆς μητροπόλεως 35

MBpSΦ

- 1 ἀγίαι om. BS ὑπόγυον om. S 1/2 ἀναγνωσθέντων B 3 ἀναγνωσθῆναι BΦ
ἀναγνωσθῆναι ἡμῖν MρS 4 τῆς Ἑλλάδος B 5 πάντες] αὐτοὶ B μέρος μετῆλθον B
S εὐρήκαμεν B 9 τωβέων pS 10/11 οὐδὲν — παρὰ] ἐναντίον οὐδὲν φρονήσαντα παρὰ τὰ ὑπὸ B
11 μακαρίων B μακαρίου SΦ^{ac} et duo codices Φ^r 12 εἰρημένα B 13 τῆς B om. MρS
14/15 τὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου φλαβιανοῦ B 16 αὐξάνει B 17 ἐλάλησε S 17/18 ἀγιώ-
τατος — ἐπίσκοπος] θεοφιλέστατος B 18 καὶ om. B 19 ἐπέχουσιν S 20 φλαγωνέως MρSΦ^r
φραγόνεως BΦ^{ac} 21 ἐκθέσει MΦ^r ἐκτεθείη p ἐκτεθείη πίστει S πίστει B 22 ἐξέθετο φλαβιανός p
23 μακάριος MρSΦ^r μάρελλος BΦ^{ac} 24 ἀγιώτατος B ἀγιωτάτου B 27 Ἑλενούπολιν] ὁδὸν B
δὲ om. S κατὰ om. pS 28 δεκαοκτῶ B 29 τοῦ μακαρίου] παρὰ S εἰ — ἐφρόνησα Φ
εἰ φρονῶ ἑτέρως ἢ ἐφρόνησα MρS cf. Φ^c, εἰ ποτε ἑτέρως ἐφρόνησα B 30 ὡς MρSΦ om. M^{cont}B
συνήνεσεν M^{cont}B σύνεισι pS καὶ om. S 32 εὐτύχιος MρSΦ εὐστόχιος M^{cont}B ἀνδριανου-
πόλεως S καὶ MB om. pSΦ 33 Claudius Φ ἀγχιασμοῦ MρS 34 καὶ πελεγρίνος B
Peregrinus Φ 35 Κερκύρας] φοινίκη p λυβίη S ὁ — μητροπόλεως om. MρS

ἐπίσκοπος Νικοπόλεως πρὸ ὀλίγου ἀνεχώρησεν ἄρρωστήσας ἰσχυρῶς· ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον κατατιθέμεθα ὅτι ταῖς ἀναγνωσθεῖσαις ἐπιστολαῖς ταῖς τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου σύμφωνα καὶ ὁ μακάριος Φλαβιανὸς διελάλησεν, καὶ ἀξιοῦμεν τὰ ἐξῆς πάντων τῶν πεπραγμένων ἀναγνωσθῆναι. καὶ πάντες εἰς τὸ ἄλλο μέρος μετῆλθον.

299 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Φανερώς διὰ τοῦτο L III 181
καθήρηται Φλαβιανός, ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις εἶπεν. ἐγὼ δὲ χρήσεις ἔχω 6
τῶν ἁγίων πατέρων Ἀθανασίου Γρηγορίου Κυρίλλου ἐν πολλοῖς τόποις ὅτι οὐ δεῖ
λέγειν μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις, ἀλλὰ μίαν σεσαρκωμένην τοῦ λόγου φύσιν. ἐγὼ
μετὰ τῶν πατέρων ἐκβάλλομαι· ἐγὼ συνίσταμαι τοῖς τῶν πατέρων δόγμασιν. οὐ
παραβαίνω ἐν τινι. καὶ τούτων τὰς χρήσεις οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἐν βί- 10
βλίοις ἔχω. καθὼς δὲ πάντες ἡίτησαν, καὶ ἐγὼ ἡξίωσα τὰ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι.

300 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τὰ ἐξῆς ἀναγινωσκέσθω.
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιςτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
σχεδαρίου ἀνέγνω

301 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασιλείος τῆς μητροπόλεως Σελευκείας εἶπεν· Τίς M VI 685
δύναται ταῖς τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου μέμφασθαι φωναῖς; ὅς τὴν ἀσέβειαν 16
Νεστορίου μέλλουσιν ἐπικλύζειν τὴν οἰκουμένην ἐπέσχευ διὰ οἰκείας συνέσεως κάκεινου
δαιρουῖντος εἰς δύο πρόσωπα καὶ δύο υἱούς τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν καὶ σωτῆρα
Χριστὸν αὐτὸς ἔδειξεν ἐπὶ ἑνὸς προσώπου καὶ υἱοῦ καὶ κυρίου καὶ δεσπότης τῆς κτίσεως
θεότητά τε γνωριζομένην τελείαν καὶ ἀνθρωπότητα τελείαν. ἀποδεχόμεθα τοίνυν 20
πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ γεγραμμένα καὶ ἐπεσταλμένα ὡς ἀληθῆ καὶ τῆς εὐσεβείας ἐχόμενα
καὶ προσκυνοῦμεν τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον.
τὴν μὲν γὰρ εἶχεν ἐν ἑαυτῷ προαιώνιον ὡς ὦν ἀπαύγασμα τῆς τοῦ πατρὸς δόξης, Hebr. 1. 3
τὴν δὲ ὡς ἐκ μητρὸς δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς λαβὼν ἐξ αὐτῆς ἦνωσεν ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν
καὶ κεχηρμάτικεν ὁ τέλειος θεὸς καὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ τέλειος ἄνθρωπος καὶ υἱὸς ἀνθρώπου, 25
πάντας ἡμᾶς σῶσαι βουληθεὶς ἐν τῷ γενέσθαι κατὰ πάντα ἡμῖν παραπλήσιος πλὴν
ἀμαρτίας. τοὺς δὲ ἐναντιούμενους τοῖς τοιούτοις δόγμασιν ἐχθροὺς τῆς ἐκκλησίας
εἶναι φαμέν.

302 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος τῆς μητροπόλεως Ἀμασειας εἶπεν· Ἐπλή-
ρωσεν τὰς καρδίας ἡμῶν εὐφροσύνης τὰ ἀρτίως ἀναγνωσθέντα δόγματα τοῦ ἁγίου 30
πατρὸς καὶ ἐπισκόπου γεγονότος Κυρίλλου καὶ ἡ σύνεσις τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
[ἡμῶν] Φλαβιανοῦ καὶ ἡ νῦν συγκατάθεσις τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Βασιλείου. ὅθεν
ἀποστολικῶν καὶ ὀρθῶν καὶ εὐσεβῶν ὄντων τῶν τοιούτων δογμάτων, καὶ αὐτὸς συν-
τίθεμαι καὶ συναινῶ καὶ τὸν μὴ φρονούντα οὕτως ἀναθεματίζω καὶ ἀλλότριον ἐγκρίνω
τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὀρθοδόξου συναφείας. πιστεύομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν ἕνα 35

301 cf. 169. 176. 850

302 cf. 864

15—28. 35 — p. 118, 5 adfert Timotheus Aelurus f. 56

15 τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει [add. συνόδου Bmg] Mmg Bmg post εἶπεν] ἐπὶ φλαβιανοῦ Mps

MBpSΦ

1 τῆς νικοπόλεως Mρ	2 μακαρίου B	3 καὶ om. S	4 πάντες οἱ ῥηθέντες S
7 ἁγιωτάτων B	γρηγορίου καὶ S	τοῖς πολλοῖς S	10 παραβαίνων τινὰ B
λέγομεν pS	11 ἡίτησα B	12 εἶπεν Mρ	ἀναγνωσθήτω B
14 σχεδίου p	18 καὶ θῷ BΦ Tim. θῷ MρS	23 αὐτῷ pS	ὦν om. B
πρὸς B	26 ἡμᾶς om. pS	29 ἐπίσκοπος om. B	30 εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν B
ὑπαναγνωσθέντα B	31 συναίνεσις S	32 ἡμῶν Mρ γεγονότος B om. Φ	κατάθεσις B
δαιωτάτου B	33 εὐσεβῶν καὶ ὀρθῶν B	33/34 συντίθεμαι καὶ αὐτὸς B	34 οὕτω φρονούντα S
κρίνω B	35 εἰς om. B		

κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἐκ θεοῦ λόγον, τὸν ἐκ τοῦ φωτὸς φῶς, τὸν ἐκ τῆς ζωῆς ζωὴν, ἐν δύο φύσεσιν μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν καὶ τὴν τῆς σαρκὸς τῆς ἐκ τῆς ἀγίας Μαρίας πρόσληψιν δογματίζεσθαι καὶ τὸν παρὰ ταῦτα φρονούντα ὡς ἀλλότριον τῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύττομεν.

303 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οὐδεὶς δύο λέγει τὸν κύριον μετὰ τὴν ἔνωσιν. οὐκ ἦν Ἀμασεῖας ἐπίσκοπος. τὸν ἀμέριστον μὴ μέριζε. ταῦτα Νεστόριος ἐφρόνησεν. οὕτω Νεστόριος ἐφρόνησεν. οὐκ ἦν Ἀμασεῖας ἐπίσκοπος. οὐκ ἦν Ἀμασεῖας, Σινώπης ἐστίν.

304 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Σιωπήσατε ὀλίγον· ἀκούσωμεν ἄλλων
L II 184 δυσφημιῶν. τί μεμφόμεθα Νεστορίῳ μόνῳ; πολλοὶ Νεστοριοὶ εἰσιν. 10

305 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Ἐκ τῶν ἀναγινωσκομένων
ἐκεῖνο ἐπισημαινόμεθα ὅτι πίστιν ἑτέραν παρὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἐν τῇ Νικαέῳ καὶ
M VI 688 βεβαιωθείσαν ἐνταῦθα τὸ πρότερον ἐξέθεντο οἱ ταῦτα εἰπόντες.

306 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Εὐάζων εἶπεν· Εἰ ἀρχὴν ἡ πίστις ἔχει ἐκ τῶν ὑπομνημάτων,
οἱ δεδωκότες τὴν ἀρχὴν ἔστωσαν ἀνάθεμα. 15

307 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σατορνίνος τῆς Μαρκιανουπολιτῶν μητροπόλεως
εἶπεν· Εἴ τις ἑτέρως φρονεῖ παρὰ τὰ ἀρτίως ἀναγνωσθέντα ἐπὶ τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου,
οὗτος κατὰ τοὺς τύπους τῶν αὐτῶν ἁγίων πατέρων ἀλλότριος ἦτω καὶ ἀκοινωνήτος
ἡμῖν ὡς μὴ ἐμμένων τοῖς καλῶς θεσπισθεῖσιν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων.

308 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Αἰθέριχος τῆς Σμυρναίων πόλεως εἶπεν· Καθὼς οἱ 20
πατέρες οἱ παρόντες συνέθεντο, κἀγὼ συναινῶ καὶ συντίθεμαι καὶ πρὸ τούτου καὶ νῦν
καὶ μετὰ ταῦτα καὶ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα.

309 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Ἐγὼ ταῦτα οὐκ εἶπον.

310 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τί λέγει;

311 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Πλαστοῦ ἐπιλαμβάνεται. 25

312 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Διδασκέτω ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος
Αἰθέριχος ἃ βούλεται.

313 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Αἰφνιδίως ἐπεισῆλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει,
προσέσχον δὲ τοῖς ἀκροαταῖς, εἶτα τοῦτον αὐτὸν τὸν μονάζοντα μετ' αὐτῶν, λέγει·
κύρι, ὑπόγραψον. λέγω κἀγὼ· τέως κἀν ἄφες ἴδωμεν· ἐπηκούσαμεν αὐτοῦ φανερά 30
τινα. μετὰ ταῦτα λέγει· ἔκθου. ἐγὼ λέγω· ἐκθέσθαι οὐ δύναμαι. ἀληθῶς

303—306. 309—322 extant in Coll. Nouar. 10, 68—71. 74—87

303. 306. 303. 304 adfert Timotheus Aelurus f. 56^b

5 ἐν ἐφέσω B^{ms} post εἶπεν] ἐπὶ διοσκόρου M

5 ἀνατροπή τοῦ ἐν δύο λέγεσθαι M^{ms}

16 ἐπὶ φλαβιανῷ B^{ms} post 17 εἶπεν M^{ps} 23 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} ἐπὶ διοσκόρου τῆς ἐν
χαλκηδόνι συνόδου B^{ms}

MB, p [usque ad 22], P [inde a 23], SΦ, Λ^a [5—15, 23—119, 14]

3 postulat^{ur} δογματιζόμενον, δογματιζομένην Tim. 5 μετὰ τὴν ἔνωσιν τὸν κυ B ἔνωσιν]
ἐνανθρώπησιν Tim. 7 οὕτω — ἐφρόνησεν om. B ἐφρόνει S οὐκ — ἐπίσκοπος om. Λ^a
8 Σινώπης ἐστίν i. e. Cynicus est 10 μόνῳ om. B 11 ἀναγνωσθέντων B 12 ἐπι-
σημαινόμεθα Λ^aΦⁱ ἐπισημαινόμεθα M^{ps}B adnotauimus Φ^{ac} 13 τὸ om. B 14 ἔχει ἡ πίστις B
16 σατορνίλιος M 19 ὀρισθεῖσι B 20/21 οἱ παρόντες πρεσ S 25 πρεσβύτερος] ἐπί-
σκοπος PS 29 τοῦτον — μονάζοντα] sc. Eutychen λέγει [sc. Flavianus] M^{ps}ΦΛ^a καὶ
λέγει M^{corr}B 31 ἐγὼ δὲ B

μὲν οἶδα, ἀλλ' οὐ δύναμαι εἰπεῖν, πλὴν λέγω· εἴ τις οὐ πιστεύει καθὼς οἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ, ἀνάθεμα ἔστω καὶ ὧδε καὶ εἰς [ἐκεῖνον] τὸν μέλλοντα αἰῶνα.

314 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ταῦτα οὖν τὰ ἀναγνωσθέντα πλαστά εἰσιν;

315 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Οὐκ οἶδα ἐγώ.

316 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Περαιτέρω τούτων οὐκ εἴρηκας;

317 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Οὐ.

318 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπήκουσας δὲ τῶν δῆθεν παρὰ σοῦ εἰρημένων;

319 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Ἐπήκουσα.

320 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καὶ οὐκ εἴρηκας αὐτά;

321 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Οὐ.

322 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δῆλα τὰ κατατεθέντα παρὰ τοῦ παρόντος· ὅθεν ἀναγινωσκέσθω τὰ ἐξῆς.

323 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης ἀναστὰς 15
εἶπεν· Τὰ πρῶτα συνεθέμην καὶ ὑπέγραψα μόνον. ἀπῆλθον· εὐθέως ἐκολλήθη μοι M VI 689
Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ λέγει· διὰ τί ὑπέγραψας κατὰ Εὐτυχοῦς;
λέγω· ἐγὼ ὑπέγραψα ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· εἰ δέ ἐστὶν τί ποτε ἄλλο, εἶπατέ μοι.
λέγει· τί ὑπέγραψας; λέγω· ὡς προσήνεγκάν μοι, ὑπέγραψα. ἀνάθεμα, εἴ τις οὐ
πιστεύει τοῖς τριακοσίοις δεκαοκτὼ καὶ ὡς (οἱ) ἐν Ἐφέσῳ· οὗτος ἀνάθεμα ἔστω. ὕστερον 20
τί ἔγραψαν, οὐκ οἶδα· ἐπὶ πάντων εἶπα.

324 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐνέγκη δύο μάρτυρας.

325 Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Ὡς Κύριλλος φρονῶ. L IIII 185

326 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Τίνος παρόντος ταῦτά σοι εἶπεν Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος;

327 Αἰθέριχος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σμύρνης εἶπεν· Ἐπὶ πάντων.

328 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ταῦτα ἃ γέγραπται, εἶπες ἐκτὸς ἀνάγκης· τί θέλεις ἄρτι καταστρέφειν;

329 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Συκοφαντήσας οὐδὲν πάσχει; εἰ ἤμην καταγνωσθεῖς, οὐκ ἔπασχον;

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

330 Τῶν Ῥωμαικῶν τούτων ἡ ἑρμηνεία Ἑλληνιστί ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα

Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Οὐαλεριανὸς εἶπεν· Ἐγὼ ὁμολογῶ δύο γεννήσεις, ἐκ θείας καὶ ἐκ σαρκός, θείας μὲν ἐκ πατρός, σαρκὸς δὲ ἐκ μητρός· ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν 25

15 ἐν χαλκηδόνι M^{ms} B^{ms}

31 τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms}

MBPSΦ

1/2 δεκαοκτὼ B 2 ἐκεῖνον MPΦ om. BSAⁿ 3 οὖν om. B 5 σμυρναίων B
6 περαιτέρω M^{ss} B περετέρων M παρ' ἐτέρων PS τούτων om. Γ 8 δὲ om. B 8 δῆθεν om. S
11 καὶ om. B 13 ἐκτεθέντα B 15 σμυρναίων B ἀναστὰς om. B 16 ὑπογράψας B
μόνον καὶ PS om. B *abii Ephesiae* Φ^r 18 ἡμῶν] μου B 19 ὡς — ὑπέγραψα BΦ ὑπέγραψα
ὡς — μοι MPS 20 δέκα καὶ ὀκτὼ Γ ὡς οἱ Φ ὡς MPB τοῖς S οὗτος — ἔστω om. S
ἐν ὕστερῳ PS 21 ἔγραψαν BΦ ὑπέγραψαν MP^s 23 Σμύρνης om. B 24 εἶπεν MP^s
26 Σμύρνης om. B 28 εἶπας BS εἶπον Γ 29 Ἀλεξανδρείας om. B 32 σχεδαρίου Γ
33 τῶν — ἐπαγόμενα B τῶν — ἑρμηνεία ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα ἑλληνιστί PS om. M 34 οὐαλλε-
ριανὸς BΦ οὐαλλέριος Γ οὐαλλέριος MS

θεοῦ, καθὼς πάντες ὥρισαν οἱ πατέρες· δύο γεννήσεις ἐν ἐνὶ προσώπῳ. οὕτως ὁμολογῶ καθὼς οἱ πατέρες οἱ τριακόσιοι δεκαοκτὼ οἱ συναχθέντες ἐν τῇ Νικαέῳ καὶ ὡς ἡ ἀγία σύνοδος ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἐψηφίσατο καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἐπίσκοπος ὥρισεν, οὕτως πιστεύω καὶ ὁμολογῶ.

331 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λογγίνος τῆς Χερσονησιτῶν πόλεως εἶπεν· Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῇ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ τῇ συναχθείσῃ ἐν τῇ Νικαέῳ ἐπακολουθῶν καὶ ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος τὸ δόγμα ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐξέθετο μετὰ πάσης ἀκριβείας. ὅθεν ἀγῶ τῇ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ συναινέσει καὶ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων συντίθεμαι, εἰδὼς μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τὴν ἐκ δύο φύσεων προσκυνεῖσθαι θεότητα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. τοὺς δὲ ἐναντιούμενους τῇ τοιαύτῃ πίστει ἄλλοτρίους ἡγούμεθα τῆς εὐσεβοῦς πίστεως τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας.

332 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας M VI 692 εἶπεν· Τὸ ἐκ δύο δέχομαι· τὸ δύο οὐ δέχομαι. ἀναγκάζομαι καὶ ἀναισχυντεῖν· περὶ ψυχῆς μοί ἐστὶν ὁ λόγος. 15

333 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Αὐτὸς με ἤδη ἐφόνευσας.

334 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀπολογοῦμαι τῷ θεῷ καὶ ὧδε καὶ ἐκεῖ.

335 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Καὶ τοῖς νόμοις, ὡς λέγεις οὖν; διὰ τί προσῆλθον; πάντως ἵνα δίκας σε ἀπαιτήσω· μὴ γὰρ προσαγορεύων 20 εἰσηλθὼς ὧδε;

336 Τῶν Ῥωμαικῶν ἡ ἐρμηνεία Ἑλληνιστί ἐστὶ τὰ ἐπαγόμενα

Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπετρέπετο Φλαβιανῶι τῷ ἐπισκόπῳ τούτῳ ἀκούοντος τοιαῦτα λαλεῖν οἷα καὶ οὗτος φθέγγεται;

337 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρόν- 25 τος ἡ σύνοδος μετὰ δικαιοσύνης ἐπιτελεῖται.

338 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν ἀποστολικὸν θρόνον εἶπεν· Δικαία ἐστὶν ἡ σύνοδος· δοθήτω τούτῳι κάκεινῳι δικαία ἀπόφασις.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιςτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδάριου ἀνέγνω 30

339 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μελίθογγος τῆς Ἰουλιοπολιτῶν εἶπεν· Κατὰ τὸν θεῖον L III 188 ἀπόστολον κἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ἡμῖν ἑτερόν τι παρὰ τὰ ἀρτίως Gal. 1, 8 ἀνεγνωσμένα τῶν τε ἀγίων τῆς κατὰ Νίκαιαν συνόδου καὶ Ἐφeson πατέρων, ἀνάθεμα

5 post εἶπεν [119, 34 apponi debbat] ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms}P 13 ἐν [τῆς ἐν B^{ms}] χαλκηδόνι M^{ms}PS^{ms}B^{ms} 31 [post εἶπεν M^P] ἐπὶ φλαβιανοῦ MPS^{ms} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms}

MBPSΦ

1 πάντες om. S sic ergo Φ 2 δέκα καὶ ὀκτὼ P οἱ καὶ B 3 καὶ ὡς S
5 χερσονησιτῶν MP, corr. M χερσονησιωτῶν B χερσονήσου S chersonae Φ^{ac} chersonensium civitatis Φ^r
6 τῇ om. B 7 ἐπακολουθῶ καὶ ὡς S κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος BΦ^r ἐπίσκοπος κύριλλος M^PΦ^r
τὸ om. B 9 συναινέσει καὶ MPSΦ συναινῶ διαλαλιᾷ καὶ ταῖς B 10/11 υἱοῦ τοῦ] αὐτοῦ Γ^r
13 ἀναγνωσθῆναι B 14 τὸ ἐν δύο [δυσὶν P]PS λέγω περὶ B 15 ἡμῖν B 16 δορυλλαίου MPSB,
corr. M 17. 19 ὁ εὐλαβέστατος om. B 19 δορυλλαίου MPB, corr. M καὶ] sed et Φ^r 21 post
ὧδε habet 29. 30 βερονικιανὸς — ἀνέγνω et notam marginalem ἐν κωνσταντινουπόλει B 22 τῶν —
ἐπαγόμενα cum nota marginali ἐν χαλκηδόνι B om. MPS 23 πασκασίνοσ PS 25 καὶ —
σύγκλητος om. B εἶπεν MP 26 ἐπιτέλλεται PS 28 ἐστὶν om. B ἡ ἀπόφασις B
29. 30 hic om. B 30 σχιδάριου P 31 ἡλιουπόλεωσ B 32 ὡμῖν Γ^r 33 τῆς τῶν
ἀγίων πρῶν τῶν κατὰ νίκαιαν ἀγίας συνόδου καὶ τῶν κατ' Ἐφeson B 33 Ἐφeson MPS
πατέρων om. S

ἔστω. καὶ οἱ μὴ ὁμολογοῦντες τὰς πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθείσας δύο φύσεις εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, Χριστὸν Ἰησοῦν ἀνάθεμα ἔστωσαν· οἱ δὲ καινουργοῦντές τι παρὰ τὰς τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ πατέρων ἐκθέσεις καὶ ταράσσοντες τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν βασιτάσουσι τὸ κρίμα, οἵτινες ἂν Gal. 5, 10 ὦσιν.

340 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς τῆς Κῶ εἶπεν· Οὐδεὶς τῶν εὖ φρονούντων ἐναντιωθῆναι δύναται τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ πάλιν παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης σύνοδου τῆς συγκροτηθείσης ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει. ὁμολογοῦμεν τοίνυν τὰς δύο φύσεις ἐν ἐνὶ προσώπῳ, δι' ὃ ἓνα υἱόν, ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ εἴ τις σατανικῇ μανίᾳ φερόμενος καὶ τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, ὥς γε νομίζει, ἐξακολουθῶν ἄλλο τι φρονεῖ παρ' ὃ παρὰ τῶν προηγησαμένων ἁγίων πατέρων παρελήφμεν, ἔστω τῆς ἐκκλησίας ἀλλότριος.

341 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἰδοὺ τούτου ἐπιλαμβάνομαι· μετὰ γὰρ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις οὐκ εἰσὶν.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος (τοῦ θείου κονσισταρίου) ἀπὸ τοῦ M VI 693 αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

342 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σάβας πόλεως Παλτοῦ εἶπεν· Ἐμάθομεν ἀκολουθεῖν τοῖς πατράσιν. καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν οἱ κατὰ Νίκαιαν οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν ἐλάλησαν (ἃ ἐλάλησαν), ἀλλ' ὃ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑπηγόρευσεν. ὁμοίως καὶ ὁ θεοφιλέστατος καὶ ὁσιώτατος μακάριος Κύριλλος ἐκ πνεύματος ἁγίου ἐλάλησεν τὰ τῶν πατέρων καὶ ἐφθέγγατο. ἠκολούθησεν δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀνατολῆς ὁ θεοφιλέστατος Ἰωάννης ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας· τούτῳ δὲ ἠκολούθησεν καὶ (ὁ) πρῶτος διαλαλήσας, ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος. τοῦτο κάγῳ φρονῶ καὶ ὁμολογῶ καὶ εἴ τις ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ταύτῃ τὴν πίστιν μὴ φρονεῖ, οὐ μόνον ἐμοὶ ἀλλότριος, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσιν. παρακαλῶ δὲ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα τοῦτον τὸν τόμον καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν πέμψαι καὶ ἀπαλλάξαι ἡμᾶς βλασφημίας, καὶ εἴ τις οὐχ ὑπογράφει εἰς τὸν τόμον, γένηται ἀλλότριος ἡμῶν.

343 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Θωμᾶς Οὐαλεντινιανουπόλεως εἶπεν· Ψυχωφελῶν ὄντων τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς κατὰ τὴν Νικαέων συναθροισθείσης καὶ κατὰ τὴν Ἐφεσίῳ μητρόπολιν, οὕτως καὶ πεπιστεύκαμεν καὶ τοὺς ὑφ' ἡμᾶς διδάσκομεν λαοὺς καὶ τὸν μὴ οὕτως φρονούντα ἀλλότριον εἶναι συμψηφιζόμεθα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

344 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Τρύφων πόλεως Χίου τῶν Νήσων εἶπεν· Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τοῦ μακαρίου καὶ ἐν ἁγίοις ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου οὕτως καὶ ἐπιστεύσαμεν καὶ πιστεύομεν καὶ τοὺς μὴ πιστεύοντας τοῖς δόγμασιν

340 adfert Timotheus Aelurus f. 56^a

13 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms}, [post ἀναγινώσκεσθαι] P^s

17 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms}S^{ms}, post ἀνέγνω P ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms}

MI BPSΦ

1 ἀληθινὴν M ^{ss} B ἀλήθειαν MPS	2 δύο om. B	3 θεὸν om. B	4 ἓν B
6 τῆς Κῶ om. PS	8 πάλιν om. S	9 δι' ὃ om. S	10 υἱόν, ἓνα om. B
11 παρὰ τὰ τῶν B	12 πατέρων & B	13 τοῦ — κονσισταρίου Φ om. MBPS	14 σχεδαρίου P
15 ἀβάβασ B	16 κατὰ τὴν B	17 & ἐλάλησαν Φ ^r om. MBPSΦ ^{ss}	18 ἀλλ' ὃ Φ ἀλλὰ MBPS
19 καὶ μακαριώτατος B	20 τῶν ἁγίων B	21 quondam episcopus Φ	22 ἀντιοχείων B
23 Φ om. MBPS	24 πρῶτος] <i>superius</i> Φ	25 τούτοις S	26 ταύτῃ τῇ πίστει S
27 πεμφθῆναι καὶ — ἀνατολὴν MPS	28 οὐκ ἀπογράφει PS	29 ἡμῖν ἀλλότριος B	30 οὐαλεντινιανουπολιτῶν B
31 τὴν om. P	32 τὸν — λαὸν MPS	33 νήσων εἶπεν om. P ^s νησιῶν B	
34 καὶ BΦ τοῦ MPS	35 καὶ πιστεύομεν BΦ om. MPS		

τῶν πατέρων ἀναθεματίζομεν καὶ ἀλλοτρίους τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας αὐτοὺς κρίνομεν.

345 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Τιμόθεος πόλεως Πριμοπόλεως εἶπεν· Τοῖς εὐσεβῶς
L III 189 καὶ ὀρθοδόξως θεσπισθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαέων [τούτοις]
καὶ ὁ τῆς μακαρίας μνήμης πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξ- 5
ανδρέων ἐξακολουθήσας δόγματα θεοφιλῇ παρέδωκεν ἡμῖν. τούτοις καὶ συντιθέμεθα
καὶ συναινοῦμεν. ὅθεν ὁ τούτοις μὴ ἐξακολουθῶν ἔστω ἀλλότριος τῆς ἀγίας τοῦ
θεοῦ ἐκκλησίας.

346 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐδόξιος Βοσπόρου εἶπεν· Ὁ τρισμακάριος πατὴρ
ἡμῶν Κύριλλος ἐξακολουθῶν τῇ ἐν Νικαίαι ἀγίαι καὶ μεγάλῃ συνόδῳ εὐδελον 10
M VI 696 ἡμῖν ἐποίησεν περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν παρουσίας ὅτι περὶ ὁ πρὸ τῶν
Col. 2, 14 αἰώνων θεὸς ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς ἐνηνθρώπησεν ἐπ' ἐσχάτων, ἵνα σχίσῃ τὸ καθ' ἡμῶν
χειρόγραφον, καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἀνέλαβεν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. πᾶς οὖν
ὁ μὴ συναινῶν τοῖς ἐκτεθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἑαυτὸν ἀλλοτρίῳ πάσης ἱερατικῆς
κοινωνίας καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας. 15

347 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν·
Ἀνθρωπον οὐκ ἀνέλαβεν, ἀλλ' ἄνθρωπος ἐγένετο· σὰρκα δὲ ἀνέλαβεν.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονιστωρίου ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω

348 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐστόχιος πόλεως Δοκιμίου εἶπεν· Τὴν γενομένην 20
παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίαι τῶν ἀγίων πατέρων ἐκθεσιν καὶ τὰς ὑπαναγνω-
σθείσας ἡμῖν ἐπιστολὰς τοῦ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου καὶ
τοὺς ἐκτεθέντας κανόνας καὶ πίστιν παρὰ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἐν Ἐφέσῳ
συμφωνοῦντα πάντα ἀλλήλοις εὐρομεν. τοιγαροῦν οὕτως καὶ πιστεύω καὶ ὁμολογῶ 25
καὶ τὸν παρὰ ταῦτα φρονοῦντα ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀγίας καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς
τῶν ὀρθοδόξων πίστεως.

349 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς πόλεως Μωστήνης εἶπεν· Δήλων ὄντων καὶ
ψυχωφελῶν τῶν ἀναγνωσθέντων ἡμῖν κανονικῶν γραμμάτων τῶν ἐκτεθέντων παρὰ
τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἐν ἀγίοις Κυρίλλου καὶ τῶν ἐν Νικαίαι καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἀγιωτάτων
συνόδων, οὕτω κἀγὼ φρονῶ καὶ πιστεύω καὶ εἰ τις παρὰ ταῦτα φρονεῖ, ἀλλότριος ἔστω 30
τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως.

350 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κοσσίνιος πόλεως Ἱεροκαίσαρειας εἶπεν· Ἐπα-
κούσας τῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπιστολῶν τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν πραχθέντων

9—13 adfert Timotheus Aelurus f. 56*

16 ἐν χαλκηδόνι [post εἶπεν] M, [post ἀναγινώσκεσθαι] PS τῆς ἐν χαλκηδόνι B^{ms} 20 ἐπὶ
φλαβιανοῦ M^{ms} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms}

M BPSΦ

1 ἀγίας B 3 πόλεως om. B τριμοπόλεως S εὐσεβῆσι PS 3/4 ὀρθοδόξως —
εὐσεβῶς B 4 πιστευθεῖσι B κριθεῖσι S τούτοις MBPS om. Φ 5 κύριλλος γενόμενος BΦ
γενόμενος κύριλλος ὁ MP 7 μὴ τούτοις MPS ἔσται B 8 θῦ BΦ χῦ MPS 9 εὐδόξιος
ἐπίσκοπος B 11 τὸ περὶ B ὁρσ ἡμῶν καὶ χῦ B 13 ἡμῶν S 14/15 κοινωνία
ἱερατικῆς B 18 ὁ om. M 19 σχεδαρίου P 24 ἡῦρομεν MPS, corr. M 25 ἀγίας BΦ
ἀγίας καὶ MP 27 μωστήνης M μωστήνης P μωστήνης S μωτρώνης B 28 τῶν] καὶ S
29 τῶν BS τῆς MP ἐν om. S ἀγιωτάτων] ἀγίων ἡμῶν B 30 φρονῶ MSBΦ καὶ φρονῶ
M^{corr}P 31 ἀγιωτάτης] τοῦ θῦ S ὀρθοδόξου B 32 σιγμοπόλεως PS σισίννιος πόλεως M^{corr}B
cossinius Φst cossignius Φst cossegnius Φ^a 33 ἀγίων B

ἐν τῇ Ἐφεσίῳν μητροπόλει κατὰ τοὺς ἀγίους κανόνας τοὺς ἐκτεθέντας ἐν τῇ Νικαέῳν πόλει, οὕτως φρονοῦμεν καὶ πιστεύομεν καὶ διδάσκομεν τὸν ὑφ' ἡμᾶς λαὸν καὶ εἴ τις ἕτερον φρονεῖ, ἀλλότριος ἔστω τῆς ἀγίας καθολικῆς ἐκκλησίας [τοῦ θεοῦ].

- 351** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰωάννης πόλεως Οὐρκανῶν εἶπεν· Τοῖς ἀρτίως ἀναγνωσθεῖσιν καὶ πάλαι παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ ἀγίων πατέρων ἐκτεθεῖσιν καὶ ὑπὸ τῶν ὁσίων ἐπισκόπων κηρυχθεῖσιν ὀρθοδόξως συντίθεμαι καὶ στοιχῶ, τὸν δὲ ἑτέρως φρονοῦντα ὡς παραφρονοῦντα καὶ ἀποστρέφομαι καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, χάριτι Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀγίων πατέρων ἐρηρισμένος.
- 352** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐπειδὴ τινὲς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν ἐνδημούντων ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ πόλει ἢ δι' ἀσθένειαν ἢ ἀγνο-¹⁰ ῆσαντες τὴν κλῆσιν τῆς ἀγίας συνόδου οὐ συνῆλθον, ἀξιῶ τοὺς ἀπολειφθέντας διὰ τοῦ Μ VI 697 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ νοταρίου Ἀστερίου καὶ διὰ τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων L IIII 192 καὶ νοταρίων ὑπομνησθῆναι ὥστε καὶ αὐτοὺς γνόντας τὰ πραχθέντα τὴν ἑαυτῶν γνώμην φανεράν ποιῆσαι.
- 353** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οἱ εὐλαβέστατοι νοτάριοι τοὺς ἀπολειφθέντας¹⁵ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ὑπομνήσουσιν ὑπαναγινώσκοντες αὐτοῖς τὰ πραχθέντα ἐφ' ᾧ τε ἕκαστον καταθέσθαι τὴν οἰκίαν γνώμην.
- 354** ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΙΣ. Προκαθεζομένου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ καὶ συνεδρευούσης αὐτῷ τῆς ἀγίας σύνοδος αὐθις ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, ἡμέραι δευτέραι, μηνὸς Νοεμβρίου πεντεκαίδεκάτῃ ἐν ὑπατεΐᾳ τῇ²⁰ προγεγραμμένῃ
- 355** ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Τετάρτῃ σήμερον παρελήλυθεν ἡμέρα ἀφ' οὗ προσῆλθον τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιωσύνῃ ἐξαιτῶν Εὐτυχῇ τὸν πρεσβύτερον^{234. 238} καὶ ἀρχιμανδρίτην ἀπαντῆσαι εἰς τὴν ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον ὀφείλοντα διελεγχθῆναι παρ' ἐμοῦ ὅτι περ τὰ τῆς ὀρθοδοξίας δόγματα διέφθειρεν καὶ ἑτέρως φρονεῖ ἢ καθὼς πιστεύει²⁵ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, καὶ ἀξιῶ τοὺς ἀποσταλέντας ἐξ ἐκείνου παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἐρωτηθέντας εἰπεῖν ποίας τετυχήκασιν παρ' αὐτοῦ ἀποκρίσεως.
- 356** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτωσαν οἱ νοτάριοι τίνες εἰσὶν οἱ ἤδη ἀποσταλέντες.
- 357** Οἱ νοτάριοι εἶπον· Πρώην ἐκέλευσεν ἡ ὑμέτερα ἀγιωσύνη τὸν θεοσεβέστατον²³⁵ πρεσβύτερον καὶ ἑκδικὸν Ἰωάννην καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν παρα-³¹ γενέσθαι πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ, καὶ πάρεισιν ἀμφοτέρω.
- 358** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Στήτωσαν ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ λεγέτω

18 Γ πρᾶξις [om. PS] ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms}, [post 21 προγεγραμμένη] PS

MBPSΦ

2 καὶ φρονοῦμεν καὶ B ἕτερον BΦ ἑτερόν τι MPS 3 ἀγίας BΦ ἀγίας καὶ MP ἐκκλησίας Φ ἐκκλησίας τοῦ θῷ MP τοῦ θῷ ἐκκλησίας B 4 οὐρκανῶν MPS *urcanorum* Φ^a *hycanorum* Φ^c πυρκάνων B 5 ὁσίων] ἀγίων B 6 κηρυχθεῖσιν] δεχθεῖσιν B ὀρθοδόξοις P 8 πατέρων om. S 10 ἐν ταύτῃ B βασιλίδι B 10/11 ἀγνοοῦντες B 12 διὰ om. S 13 πεπραγμένα B αὐτῶν B 15 ἐπίσκοπος φλαβιανὸς BΦ 16 ὑπομνήσωσιν PS 17 ἰδίαν B 18 Τρίτῃ πρᾶξις MS πρᾶξις γ τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συναχθέντων ἀγίων πρῶν B om. P 18/19 ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν φλαβιανοῦ MPΦΛ^a ἀρχιεπισκόπου φλαβιανοῦ S φλαβιανοῦ ἐπισκόπου B 19 σεκρέτω PSB 20 ἐπισκόπου PS *die tertia* Coll. Nou. 10, 91 μηνὶ νοεμβρίῳ B ἐν om. B 22 ἐπίσκοπος δορυλλαίου BΦ ἀναστάς ἐν μέσῳ εἶπεν B 23 εὐτυχῇν MPS, corr. M 24 ἡμῶν PS, corr. P ὡς ὀφείλοντα B 25/26 ἡ — ἐκκλησία πιστεύει S 26 ἐξ ἐκείνου om. B 19 ἐκείνου S 28 ἀρχιεπίσκοπος φλαβιανὸς BΦ 28/29 δη ἀποσταλέντος M, corr. M διαποσταλέντος P ἀποσταλέντος S 30 θεοφιλέστατον B 32 εὐτυχῇν MP, corr. M 34 ἐπίσκοπος MP 34/124, 1 καὶ — πρότερον om. S

πρότερον ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἑκδικος Ἰωάννης εἰ ἀπῆλθεν ἐπὶ τῇ κλήσει τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἄρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ εἰ συντετύχηκεν αὐτῷ καὶ τί ἤκουσεν παρ' αὐτοῦ.

359 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἑκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Πρώην τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου προσελθόντος ἐν συνεδρίῳ τῇ ὑμετέρῃ ἀγιωσύνῃ καὶ αἰτιασαμένου 5
225 τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ βιβλίον ἔγγραφον ἐπι-
δεδωκότος τὸ καταδηλοῦν νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν αἰρετικῶν πάθη καὶ ἔξαιτήσαντος προσ-
κληθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τοῖς ἐπαγομένοις
M VI 700 αὐτῷ παρ' αὐτοῦ, πρόνοιαν ποιουμένη ἡ ὑμέτερα ἀπαραλόγιστος σοφία προσέταξεν
διαβῆναι ἐμέ τε καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ 10
καὶ καλέσαι αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὲ γενομένου καὶ παραγενομένων ἡμῶν
πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ τοὺς τε λιβέλλους αὐτῷ ὑπανέγνωμεν καὶ τὰ ἴσα αὐτῷ
δεδώκαμεν καὶ τὸν αἰτιασάμενον κατεδηλώσαμεν καὶ κατεμηνύσαμεν αὐτῷ τὴν κλῆσιν
καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης. ὁ δὲ τὸ μὲν ἀπαντῆσαι καὶ
ἀπολογήσασθαι παντελῶς ἀπηρνήσατο, εἰρηκῶς τοῦτο προωρίσθαι αὐτῷ καὶ ὁρῶι 15
τινὶ κεκρατηκέναι ἀπ' ἀρχῆς τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ
L III 193 συνοδίας, τρόπῳ δὲ τινι ὡς ἐν τάφῳ διατρίβειν ἐν τῇ μονῇ· γνωσθῆναι δὲ τῇ ὑμέτερῃ
ἀγιωσύνῃ δι' ἡμῶν ἐξήγησεν ὅτι περ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ἐχθρὸς αὐτῷ
πάσαις τυγχάνων λοιδορίας καὶ ὕβρεως χάριν ταύτην τὴν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ ἐποίη-
σατο. ἔτοιμον γὰρ ἑαυτὸν εἶναι ἔφασκεν ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν 20
τε ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ τὴν σύνοδον ποιησαμένων συντίθεσθαι καὶ ὑπογράφειν
ταῖς ἐρμηνείαις αὐτῶν ὡμολόγει, εἰ δὲ πού τις αὐτῶν ἐν τισιν λέξεσιν ἢ δια-
σφαλθὲν ἢ διαπλανηθὲν, τοῦτο μήτε διαβάλλειν μήτε καταδέχεσθαι, μόνος δὲ τὰς γραφὰς
ἐρευνᾷ ὡς βεβαιότερας οὖσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως. μετὰ δὲ τὴν ἐνανθρωπήσιν
τοῦ θεοῦ λόγου, τουτέστιν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μίαν 25
φύσιν προσκυεῖν καὶ ταύτην θεοῦ σαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. καὶ βιβλίον
τι τοιοῦτον προκομίσας ὑпанέγινωσκεν, προσετίθει δὲ ὅτι λοιδορίας τινός, ὡς ἔφη, λεχ-
θείσης κατ' αὐτοῦ ὡς αὐτοῦ εἰρηκότος ὅτι γε δὴ ἐξ οὐρανοῦ τὴν σάρκα ὁ θεὸς λόγος
κατενήνοχεν, αὐτὸς ἀνεύθυνος τυγχάνει τῆς τοιαύτης λοιδορίας. τὸ δὲ ἐκ δύο φύσεων
ἐνωθεισῶν καθ' ὑπόστασιν γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μήτε μεμαθη- 30
κέναι ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἁγίων πατέρων μήτε καταδέχεσθαι, εἰ τύχοι τι αὐτῷ τοιοῦτο
παρὰ τινος ὑπαναγινώσκεσθαι, διὰ τὸ τὰς θείας γραφὰς, ὡς ἔλεγεν, ἀμείνονας εἶναι τῆς
τῶν πατέρων διδασκαλίας. καὶ ταῦτα λέγων ὡμολόγει τέλειον θεὸν εἶναι καὶ τέλειον
ἄνθρωπον τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν.
τοῦτο δὲ ἐμοὶ διαλεγόμενος εἶπεν. 35

360 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ταῦτα αὐτὸς μόνος ἐπήκουσας ἢ καὶ ὁ ἅμα
M VI 701 σοι ἀποσταλεῖς διάκονος Ἀνδρέας;

361 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἑκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἐν ᾧ ταῦτά μοι ἐνε-

33. 34 adfert Timotheus Aclurus f. 56^b

359—361 iterum lecta sunt infra 620. 643, cf. etiam 648

22—24 cf. infra 620. 362. 363 iterum lecta sunt infra 665

MBPSΦΛ^α

1 πρῶτος B	2 συνέτυχεν B	5 ἐπισκόπου om. B	συνελθόντος S	6 εὐτυχῇ
MPS, corr. M	7 τὸ om. B	11 ἀπολογησόμενον S	12 ὑπανέγνωμεν αὐτῷ H	12 13 δεδώ-
καμεν αὐτῷ B	13 αἰτησόμενον P	18 αὐτοῦ B	21 τε om. B	22 ὁμολογῶν PS
23 μηδὲ — μηδὲ MPS	δέχεσθαι PS	27 προσκομίσας MPS	τινάς PS	ὡς ἔφην PS om. Φ
27/28 λεχθείσας PSΦ	29 ὡς αὐτός MPS	ἀναίτιος τυγχάνει B	30 γεγενῆσθαι P ^α υτῶν	
31 τι αὐτῷ] τινὶ αὐτῶν B	33 ὁμολογῇ PS	θῶ τέλειον B	36 ἤκουσας S	

- τέλλετο εἰς τὸ ἀναγαγεῖν τῇ ὑμετέραι ὁσιότητι, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας.
- 362 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας εἰ ταῦτα ἐπήκουσεν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς λεγόμενα.
- 363 Ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας εἶπεν· Κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἀπήλθομεν πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ διαλεχθέντες αὐτῷ ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἃ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης ἤδη κατέθετο.
- 364 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ 10 τῆς διαλέξεως τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ὅτε ταῦτα ἡμῖν ἐνετέλλετο ἀναγαγεῖν τῇ ὑμετέραι ἀγιωσύνῃ, καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου ἐκείσε παρὼν ἐτύγχανεν καὶ ἐπήκουσεν τῶν λεγομένων, δι' ὃ ἀξιῷ κληθέντα αὐτὸν ἐρωτᾶσθαι ὃ τι γε δὴ τούτων ἐπήκουσεν.
- 365 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι νοτάριοι εἰ ὁ 15 διάκονος ὁ συνὼν τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Βασιλείῳ ὁ καὶ μνημονευθεὶς παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου πάρεστιν ἐνταῦθα.
- 366 Οἱ νοτάριοι εἶπον· Πάρεστιν ἐνταῦθα ὁ συνὼν τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Βασιλείῳ τῷ καὶ συνεδρεῦντι τῇ ὑμετέραι ὁσιότητι.
- 367 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Στήτω ἐν μέσῳ. 20
- 368 Καὶ μετὰ τὸ στήναι ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τίς λέγῃ; L III 196
- 369 Καὶ εἶπεν· Ἀθανάσιος.
- 370 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίου βαθμοῦ τυγχάνεις ἐκκλησιαστικοῦ;
- 371 Ἀθανάσιος εἶπεν· Διάκονός εἰμι.
- 372 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίας πόλεως; 25
- 373 Ἀθανάσιος διάκονος εἶπεν· Σελευκείας τῆς ὑπὸ τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Βασίλειον.
- 374 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λέγε τί ἀκήκοας παρόντων τῶν εὐλαβεστάτων Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου καὶ Ἀνδρέου τοῦ διακόνου παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς περὶ τῆς πίστεως.
- 375 Ἀθανάσιος διάκονος εἶπεν· Ταῦτα ἤκουσα ἅπερ καὶ ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος 30 καὶ ἐκδικος Ἰωάννης κατέθετο καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας.
- 376 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐξαρκεῖ μὲν τὰ διηγορευμένα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Ἀνδρέου καὶ ἡ γεγεννημένη κατάθεσις παρὰ Ἀθανασίου τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου τῆς κατὰ Σελεύκειαν ἀγίας ἐκκλησίας δηλῶσαι ὅπερ ἔχει ἀσεβὲς φρόνημα καὶ ὑπεναντίον 35 ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων, πλὴν δέομαι τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης καὶ πάλιν δεύτερον αὐτὸν κληθῆναι· ἐτοιμῶς γὰρ ἔχω διελέγχειν αὐτὸν διὰ πολλῶν μαρτύρων M VI 704 κακῶς φρονήσαντα καὶ φρονούντα καὶ διδασκοντα.
- 377 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Γένοιτο αὐτὸν παραγενόμενον καὶ ἐπιγνόντα

365 denuo incipit [cf. supra 225. 230] antiquissima uersio Latina [Aⁿ] ex ipsis Gestis Synodi Constantinopolitanæ desumpta, quæ extat in Collectione Nouariensi 2 [uol. II 1 p. 3 sq.]

MBPSΦ, Aⁿ [inde a 15]

1 ὑμῶν S 5 λεγόμενα om. S 7 εὐτυχῇ MPS, corr. M 10 Ὁ — εἶπεν om. PS
13/14 τῶν λεγομένων ἐπήκουσε S ἤκουσε τῶν λεγομένων B 16 εὐλαβεστάτῳ B ὁ καὶ] καὶ ὁ P
18 εὐλαβεστάτῳ B 20 εἰς μέσον B 22 καὶ BΦAⁿ ὁ δὲ MPS 26 διάκονος BΦAⁿ om. MPS
28 τοῦ om. B 29 τῆς om. P 30 ὁ διάκονος MS, corr. M, ὁ εὐλαβέστατος διάκονος P
καὶ] κατέθετο B 31 καὶ] δὲ καὶ B 34 γενομένη B διακόνου om. P 35 ἀγίας BΦ
ἀγιωτάτησ MP ἔχει εὐτυχῇ ὁ πρεσβύτερος B 38 φρονήσαντα καὶ om. SAⁿ

- τὸ ἑαυτοῦ πταῖσμα εἰς μετάνοιαν ἔλθειν, ἐπεὶ περ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς χαίρει
 cf. Mt. 18, 12 ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν ἀπολλυμένων καὶ περινοστῶν αὐτὸς πρῶτος ἐπιζητεῖ τὸ πλανώ-
 μενον πρόβατον. δι' ὃ καὶ αὐθις ἀποσταλέντες Μάμας καὶ Θεόφιλος οἱ εὐλαβέστατοι
 πρεσβύτεροι ὑπομνήσουσιν αὐτὸν ἀποδιδόντες αὐτῷ τὸ παρ' ἡμῶν ἀποσταλὲν αὐτῷ
 τῆς κλήσεως γράμμα ἐφ' ᾧ τε καταλαβεῖν τὴν ἀγίαν σύνοδον σκανδαλισθεῖσαν οὐ μόνον
 5 ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων κατ' αὐτοῦ κατηγορικῶν λιβέλλων παρὰ Εὐσεβίου τοῦ θεοφιλεστάτου
 ἐπισκόπου, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐκ τῆς γενομένης καταθέσεως ὡς κακῶς φρονούντος αὐτοῦ καὶ
 ἐμμένοντος παρὰ Ἰωάννου τοῦ θεοσεβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου καὶ Ἀνδρέου
 καὶ Ἀθανασίου τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων, εἴ πως ἔλθων καὶ ἐξεμέσας τὴν προτέραν
 αὐτοῦ δυσσέβειαν καὶ ἐπιγνοὺς τὴν ὀρθὴν πίστιν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀγίων πατέρων
 10 ἡμῶν συγγνώμης ἀξιωθείη τῆς πρεπούσης παρ' ἡμῶν δίδοσθαι τοῖς εἰς μετάνοιαν ὀρώσιν.
- 378 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Καταξιώσῃ ἡ ὑμετέρα ἀγιωσύνη
 κελεῦσαι ἀναγνωσθῆναι πρότερον καὶ τὸ ὑπαγορευθὲν παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς
 κλήσεως γράμμα, ὥστε καὶ αὐτὸ ἐμφέρεισθαι τοῖς ὑπομνήμασιν.
- 379 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω καὶ ἐνταπτέσθω τῇ πίστει
 15 τῶν ὑπομνημάτων.
- 380 Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη σύνοδος ἡ κατὰ θεοῦ χάριν ἐνδημοῦσα ἐν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ
 L III 197 βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμῃ τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀρχιμαν-
 δρίτῃ Εὐτυχεῖ. Καὶ νῦν δευτέραι σε κλήσει ταύτῃ καλούμεν διὰ Μάμα καὶ Θεοφίλου
 τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων ἐπὶ τῷ ἀπαντῆσαι ἀνυπερθέτως ἀπολογησόμενον
 20 τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἐγκαλούμενον παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου ὡς
 ἀλλότρια τῆς πίστεως φρονήσαντα καὶ φρονούντα καὶ προσδιαλεγόμενον πρὸς τινος.
 ἦκε τοίνυν εἰς τὸ συνέδριον μηδὲν ἀναβαλλόμενος, ἵνα μὴ ὡς ἀποφεύγων τὸν κατὰ πρό-
 M VI 705 σωπον ἔλεγχον ὑποπέσῃς τοῖς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἐπιτιμίῳ. οὐ γὰρ εὐπρόσωπός
 ἐστὶν ἀπολογία λέγειν σε κεκρικέναι μὴ προϊέναι τοῦ μοναστηρίου τὸν περὶ τηλικούτων
 25 κατηγορούμενον.
- 381 Ἐτι καθεζομένης τῆς ἀγίας συνόδου καὶ ἐκδεχομένης Μάμαν καὶ Θεοφίλου τοὺς
 εὐλαβεστάτους πρεσβυτέρους τοὺς ἀποσταλέντας καλέσαι Εὐτυχῇ τὸν εὐλαβέστατον
 πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην ἀναγινωσκομένων τε αὐτοῖς τῶν ἐκθέσεων περὶ τῆς
 πίστεως τῶν ἀγίων πατέρων, ἐξαναστὰς ἐν μέσῳ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος
 30 εἶπεν· Οὐδὲν ἀτόλμητον τῷ εἰς θεὸν δυσσεβήσαντι καὶ ἀλλότρια τῆς ὀρθῆς πίστεως
 φρονήσαντι προπετῶς πάντα ποιεῖν. ἔγνω γὰρ ὡς ὅτι Εὐτυχῆς ὁ πρεσβύτερος
 καὶ ἀρχιμανδρίτης τόμον ἀπέστειλεν εἰς τὰ μοναστήρια καὶ εἰς στάσιν διεγείρει μοναχοὺς.
 καὶ ἐπειδὴ τοῦτο αὐτὸ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀγίας συνόδου συμβάλλεται
 τὸ περιεργασθῆναι τὸ τοιοῦτο καὶ γνωσθῆναι ὅποια ἤδη τυρεῦει καὶ κατασκευάζει
 35 ἐπισύστασιν ποιούμενος, ἀξιῶ ἐνταῦθα ὄντα τὸν πρεσβύτερον τὸν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ
 Ἑβδόμου εἰπεῖν εἴ γε ἀπέστειλε τόμον καὶ ἐποίησεν ὑπογραφὰς γενέσθαι.

19 [4 B^{ms}] κλήσις δευτέρα εὐτυχοῦς M^{ms}B^{ms}

MBPSΦΛⁿ

1 ἦκειν B 2 τῇ om. B ἐπιζητεῖ PSΦΛⁿ ἐπεζήτει MB 4/5 τὰ — ἀποσταλθέντα —
 γράμματα S 6 κατηγορητικῶν B 8 θεοφιλεστάτου B 11 ἡμῶν om. SAⁿ 12 κατα-
 ξιώσῃ ΦΛⁿ καταξιώσει MBPS 15 ἀναγνωσθῆτω B 17 χάριν θῷ B καὶ om. B 18 Ῥώμῃ
 om. S 19 σε om. S ταύτῃ om. B 20 τὸ P ἀπολογησόμενον PS 21 εὐσεβίου
 τοῦ ἐπισκόπου B 22 πρὸς τινος MPSΦ τισὶν B 24 ὑποπέσοις MPSB, corr. M ἀπρόσωπός S
 25 τῷ μοναστηρίῳ PS 27 μάμαντα B 28 εὐτυχῇν MPS, corr. M εὐλαβέστατον om. B
 29/30 τῶν περὶ πίστεως ἐκθέσεων B 30 ἐν μέσῳ BΦΛⁿ ἐκ μέσου MPSΦ^{ac} 31 ἀσεβήσαντι B
 ὀρθοδόξου B 35 περιεργάζεσθαι PS τὸ^a — γνωσθῆναι om. B τὸ τοιοῦτον P τῷ τοιούτῳ S
 36/37 τῷ ἑβδόμῳ B 37 εἴ γε] εἴ τε P εἶπ' S

- 382 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐνταῦθα πάρεστι περὶ οὗ ταῦτα κατέθου;
 383 Οἱ νοτάριοι εἶπον· Πάρεστιν.
 384 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Στήτω ἐν μέσῳ.
 385 Καὶ στάντος αὐτοῦ ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τίς λέγει;
 386 ὁ δὲ εἶπεν· Ἀβράμιος. 5
 387 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίωι βαθμῶι τετίμησαι;
 388 Ἀβράμιος εἶπεν· Πρεσβύτερός εἰμι ἐν τῷ Ἐβδόμῳ ὑπὸ τὴν σὴν ὁσιότητα.
 389 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐπήκουσας ὧν κατέθετο ὁ θεοσεβέστατος
 ἐπίσκοπος Εὐσέβιος;
 390 Ἀβράμιος εἶπεν· Ναί, τῶν ποδῶν σου. 10
 391 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰπέ ποῖα ταῦτα;
 392 Ἀβράμιος πρεσβύτερος εἶπεν· Μανουήλιος ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης
 ἀπέστειλén με πρὸς τὸν πρεσβύτερον Ἀστέριον ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ταῦτα ὅτι Εὐτυχῆς
 ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἐπεμψεν αὐτῷ τόμον περὶ τῆς πίστεως καὶ ἐπειθεν
 αὐτὸν ὑπογράψαι εἰς αὐτόν. καὶ ταῦτα ἐδήλωσεν, ἵνα τῇ ὑμετέραι ὁσιότητι ἀπαγ- 15
 γείλῃ ὁ πρεσβύτερος Ἀστέριος.
 393 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐπειδὴ οὐκ ἄχρι τοῦ μοναστηρίου
 Μανουηλίου τοῦ πρεσβυτέρου τοῦτο ἂν ἐτόλμησεν ποιῆσαι, ἀξιῶ πεμφθῆναι εἰς τὰ ἄλλα L IIII 200
 μοναστήρια καὶ μαθεῖν πότερον κάκεῖ ἀπέστειλεν τόμον εἰς τὸ ὑπογράψαι ὡς ἀθετου-
 μένης τῆς πίστεως ἡ οὗ. M VI 708
 394 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Κατὰ τὰς αἰτήσεις τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπι- 21
 σκόπου Εὐσεβίου διαβήσονται εἰς τὰ μοναστήρια, εἰς μὲν τὰ ἐν τῇ πόλει Πέτρος ὁ εὐλα-
 βέστατος πρεσβύτερος καὶ Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος, εἰς δὲ τὰ πέραν ἐν Συκαῖς
 Ῥητόριος πρεσβύτερος καὶ Εὐτρόπιος διάκονος, εἰς δὲ τὰ ἐν Χαλκηδόνι Παῦλος καὶ Ἰωάν-
 νης οἱ πρεσβύτεροι ἐπὶ τῷ γνῶναι παρ' αὐτῶν εἰ ἀπεστάλη αὐτοῖς τόμος παρὰ τοῦ 25
 πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς πείθοντος αὐτοὺς ἢ ὑποτιθεμένου καθυπο-
 γράψαι.
 395 Καὶ τούτων λεγομένων παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, Ἀέτιος διάκονος
 καὶ νοτάριος εἶπεν· Οἱ ἀπεσταλμένοι τήμερον παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης εὐλαβέστατοι
 πρεσβύτεροι Μάμας καὶ Θεόφιλος πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμαν- 30
 δρίτην Εὐτυχῇ παραγεγόνασιν.
 396 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι
 οἱ διακονησάμενοι τοῖς δόξασιν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τί ἀκηκόασιν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου
 πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ εἴπερ ἐτοίμως ἔχει παραγενέσθαι εἰς τὸ
 συνέδριον τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου. 35
 397 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας εἶπεν· Καταλαβόντες τὸ μοναστήριον τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς εὗρομεν μονάζοντας ἐστῶτας
 πρὸ τοῦ πυλῶνος καὶ εἰσῆλθομεν μετ' αὐτῶν ἔσω ἐν τῷ μοναστηρίῳ. λέγομεν
 αὐτοῖς ὅτι μηνύσατε· συντυχεῖν γὰρ ἔχομεν τῷ ἀρχιμανδρίτῃ, ἀποσταλέντες παρὰ
 τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου. καὶ ἔλεγον ἡμῖν ὅτι 40

MBPSΦΛ^α

1—4 ὁ — εἶπεν (3) στήτω — στάντος — εἶπεν (1) ἐνταῦθα — κατέθου οἱ νοτάριοι — πάρεστιν
 ὁ — εἶπεν (4) τίς λέγει MPS 4 λέγει S 5. 10. 12 ἀβράμιος BS ἀβραάμιος MP 7 ἀβραάμιος M
 6—8 Ποίω — εἶπεν om. PS 9 ἐπίσκοπος om. B 11/12 Εἰπέ — εἶπεν om. PS 12 ὁ om. S
 13 με] μὲν S 14 ὁ πρεσβύτερος εὐτυχῆς B 15 τελειότητι B 15/16 ἀναγγεῖλη B 18 ἂν
 ἐτόλμησεν] ἀπετόλμησε PS πεποικημένοι B 19 πότερον BΦΛ^α πρότερον εἰ MPS 22 Εὐσεβίου
 om. B ἀναβήσονται S 24 ὁ πρεσβύτερος B ὁ διάκονος B καλχηδόνι M καὶ om. P
 25 τὸ S πρὸς αὐτοὺς B 26/27 καθυπογράψαι B 31 εὐτυχῆν MPS, corr. M 35 ἀγίας
 ταύτης PSΦ ἀγιωτάτης M ἀγίας BΛ^α 37 ἡῦρομεν MP 38 καὶ λέγομεν PS

- ὁ κύρις ὁ ἀρχιμανδρίτης ἀρρωστεῖ καὶ θεάσασθαι ὑμᾶς οὐ δύναται. τί οὖν δοκεῖ ὑμῖν ἢ τί ἀπεστάλητε, εἶπατε ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἠνεσχόμεθα, εἰπόντες αὐτοῖς ὅτι ἡμεῖς πρὸς ἐκεῖνον αὐτὸν ἀπεστάλημεν καὶ ἔγγραφον ἀποστολὴν πληροῦμεν καὶ ἔχομεν μετὰ χεῖρας τὸ γραφέν παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πρὸς αὐτόν. οἱ δὲ εἰσελθόντες πάλιν ἐξῆλθον καὶ ἡγαγον μεθ' ἑαυτῶν Ἐλευσίνιον τινα μονάζοντα, λέγοντες ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἀρχιμαν- 5 δρίτης ἡμῶν ἀρρωστεῖ, αὐτὸν ἀπέστειλεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ἵνα αὐτῷ τὰ δηλωθέντα εἴπητε. ἡμεῖς δὲ οὐδ' οὕτως εἰλόμεθα εἰπεῖν αὐτῷ, ἀλλ' ἔφημεν ὅτι εἰ δέχεται ἡμᾶς ἀποσταλέντας παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, εἶπατε ἡμῖν. εἶτα θεασάμενοι αὐτοὺς θορυβουμένους καὶ πρὸς ἀλλήλους ψιθυρίζοντας καὶ λέγοντάς τινα, [καὶ] ὥς οὐκ ἐλαμβάνομεν ἀπόκρισιν θορυ- 10 11 βουμένων αὐτῶν διὰ τὸ ἔγγραφον εἶναι τὴν ἀποστολὴν, εἶπομεν αὐτοῖς ὅτι τί θορυβεῖσθε; οὐδὲν ἐστὶν ἐπαχθές. τὰ γεγραμμένα οὐκ ἐστὶν κρυπτά, ἀλλὰ λέγομεν καὶ ἡμεῖς τὴν δύναμιν τῶν γραφέντων· ὑπέμνησεν αὐτόν ἡ ἀγία σύνοδος δεύτερον ἤδη τοῦτο ὥστε ἀπαντῆσαι αὐτόν καὶ ἐφ' οἷς κατητιιάθη παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου τοῦ ἐπι- σκόπου, συστῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι ἐγκαλούμενον. τότε εἰσελθόντες ἐμήνυσαν 13 καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς ὁ προειρημένος εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής. εἰσελθόντες ἐπέδωκαμεν τὸν ἀποσταλέντα χάρτην. ἐποίησεν ἀναγνωσθῆναι ἐφ' ἡμῶν. μετὰ [δὲ] τὴν ἀνάγνωσιν λέγει ὅτι ἐγὼ ὄρον ἐθέμην ὥστε τοῦ μοναστηρίου 1. IIII 201 μὴ ἐξελθεῖν ἄνευ θανατικῆς ἀνάγκης. συνοραὶ δὲ καὶ ἡ ἀγία σύνοδος καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος ὅτι καὶ γέρων εἰμὶ καὶ σαθρός. εἶπομεν ἡμεῖς ὅτι καταξίωσον ἐλθεῖν 20 καὶ ἐφ' οἷς ἡτιτιάθης, ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου. καὶ εἶπεν ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐξέρχομαι τοῦ μοναστηρίου μου τῷ κρίσιν ταύτην ἐσχηκέναι με. εἰ δὲ βούλεται ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ ἀγία σύνοδος πρᾶξαι τι, ὁ δοκεῖ αὐτοῖς, πράξουσιν. ἐν δὲ παρακαλῶ, μὴ σκυλῆναί τινα εἰς ἄλλην ἀγωγὴν· κέκριται γάρ μοι μὴ ἐξελθεῖν. ἵνα οὖν μὴ μέλλωσιν καὶ πάλιν πέμπειν, ὁ θέλουσιν, καὶ πρὸ τοῦ καλέσαι με τὸ τρίτον 25 πράξουσιν· ἐμοὶ γὰρ ὥς κεκληκότες εἰσίν. παρεκάλεσεν δὲ ἡμᾶς εἰπεῖν τῇ ἀγιωσύνῃ τοῦ κύρου ταῦτα. ἠνάγκαζεν δὲ ἡμᾶς καὶ χάρτην τινὰ γεγραμμένην ἐπικομίσασθαι, καὶ οὐχ εἰλόμεθα καταδέξασθαι, εἰπόντες ὅτι εἰ τι βούλει, παραγενόμενος δίδαξον. εἶτα ἡμῶν ταῦτα πρὸς αὐτὸν λεγόντων ἠνέχθη ὁ χάρτης καὶ ἠθέλησεν ποιῆσαι ἡμῖν ὑπανα- γνωσθῆναι. καὶ οὐδὲ οὕτως κατεδεξάμεθα ἀκοῦσαι, ἀλλὰ λαβὼν ὑπέγραψεν αὐτῷ 30 καὶ ἡμεῖς συνταξάμενοι ἐξήλθομεν, εἰπόντος αὐτοῦ ὅτι ἀποστελῶ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τὸν χάρτην τοῦτον μετὰ καὶ τῆς ἐμῆς ὑπογραφῆς.
- 398 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος τίνα ἐπήκουσεν παραγενόμενος πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρ- χιμανδρίτην Εὐτυχῇ ἅμα τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ Μάμῃ. 35
- 399 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος εἶπεν· Παραγενόμενος ἅμα τῷ εὐλαβεστά-

MBPSΦΛⁿ

- 1 κύρις BΦΛⁿ κσ MPS 4 ἐξῆλθον] ἐξήγαγον PS 6 ἑαυτοῦ B τὰ δηλωθέντα αὐτῷ B 7 ἡμεῖς δὲ om. B 9 10 θορυβουμένους — ψιθυρίζοντας] *ad inuicem se intuentes et perturbatos et murmurantes* Λⁿ 10 καὶ MPS om. BΛⁿ 12 καὶ ἡμεῖς MBPSΦ καὶ ὑμῖν B *uobis* Λⁿ 13 τοῦτο δεύτερον ἤδη B 14 καὶ om. S 14/15 ἐπισκόπου εὐσεβίου B 16 εὐλαβέστατος om. B 17 εἰσελθόντες MΦ καὶ εἰσελθόντες BPSΛⁿ τὸν MPSΛⁿ αὐτῷ τὸν BΦ ἐποίησεν MΛⁿ ὃν καὶ [καὶ om. S] ἐποίησεν PS ἐποίησε δὲ αὐτόν B 18 μετὰ δὲ MPS καὶ μετὰ BΦ μετὰ Λⁿ ὄριον B 20 καί] ἐγὼ B 21 καὶ — ἡτιτιάθης] καὶ εὐθὺς ἡτιτιάθη PS ἐπὶ τοῖς αἰτιαθεῖσιν B ὅτι om. B 22 μου om. BΛⁿ τὸ S 24 τινα BΛⁿΦ τινὰς MPS 25 ὁ θέλουσιν] ἐθέλουσι PS τὸ om. B 26 πράξουσιν MPS 26/27 ἀγιωσύνη — κύρου] ἀγία συνόδω S 26 ἀγιότητι B 27 κύρου *scripsi domini* Φ κυ MΦBΛⁿ γεγραμμένην S 28 εἰλάμεθα MS, corr. M παραγενόμενος M 29 ποιῆσαι om. SΦΛⁿ 30 ὑπέγραψεν B 31 ἀποστελῶ BSLⁿ ἀποστέλλω MΦ 32 καὶ om. B 35 εὐτυχῇ MΦ, corr. M μάμαντι B 36 παραγενόμενος μου S

τῷ πρεσβυτέρῳ Μάμῃ ἐνθα ἐστὶν τὸ μοναστήριον Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου, ταῦτα ἐπήκουσα λέγοντος αὐτοῦ ὅτι εἰ μήτι γε θάνατος, οὐδὲν με ἐκβάλη ἐκ τοῦ μοναστηρίου, ἐπεὶ κέκριται μοι καὶ ἀδύνατόν με ἐξελθεῖν. καὶ τὰ ἄλλα δὲ πάντα ὅσα ἐλέγχθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Εὐτυχοῦς, κατέθετο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας, ἅπερ καὶ ἐπήκουσα.

400 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Σκῆψις ἐστὶν αἰ καὶ πρόφασις τῶν ὑπευθύνων ὥστε τὰς ὑπερθέσεις ἐμποιεῖν. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ἐναγομένοις ἐστὶν τὸ M VI 712 παραιτεῖσθαι ἢ τόπῳ ἑαυτοὺς περιγράφειν. ἀλλὰ παρακαλῶ, ἡ δυναστεία τῶν ἁγίων κανόνων καὶ νῦν ἐπαγρυπνήσῃ ἐπὶ τῷ καταιτιαθέντι καὶ κελεύσατε αὐτὸν καὶ ἄκοντα ἐνταῦθα ἐλθεῖν.

401 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐπακούσασα ἡ ἁγία σύνοδος τῶν δηλωθέντων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς διὰ τῶν ἀπεσταλμένων εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων τὸ παριστάμενον ἀποφηνάσθω.

402 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Εὐλογόν ἐστὶν καὶ τρίτον ὑπομνησθῆναι παρὰ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ μεγάλης συνόδου τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ μονάζοντα Εὐτυχῇ 15 ὥστε ἀπαντῆσαι ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ, ὡς εἰ γε τοῦτο μὴ ποιήσῃ, μέμψεται ἑαυτῷ.

403 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι Μέμνων ὁ σκευοφύλαξ καὶ Ἐπιφάνιος καὶ Γερμανὸς ὁ διάκονος παραγενόμενοι πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ τὸ τρίτον τῆς κλήσεως γράμμα τὸ 20 διαπεμφθὲν παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου διακομίσωσιν πρὸς αὐτὸν ὥστε αὐτὸν παραγενέσθαι καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις.

Καὶ εἶχεν τὸ παραναγνωστικὸν τὸ ἀποσταλὲν δι' αὐτῶν οὕτως

404 Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη σύνοδος ἡ κατὰ θεοῦ χάριν ἐνδημοῦσα ἐν τῇ φιλοχρίστῳ L IIII 204 καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμῃ τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀρχι- 25 μανδρίτῃ Εὐτυχεῖ. Οὐκ ἀγνοεῖς ἴσως τὰ τοῖς θείοις κανόσιν διηγορευμένα κατὰ τῶν ἀπειθούντων καὶ μὴ ἀνεχομένων ἀπαντῆσαι εἰς ἀπολογίαν, ὅταν καὶ τρίτη κλήσις πρὸς αὐτοὺς γένηται. ἵνα τοίνυν μὴ σαυτὸν περιπείρῃς τοῖς ὑπ' αὐτῶν εὐσεβῶς διηγορευμένοις, νῦν γοῦν τὸ τρίτον παρ' ἡμῶν καλούμενος διὰ τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων Μέμνωνος τοῦ σκευοφύλακος καὶ Ἐπιφανίου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου 30 Γερμανοῦ θέλησον παραγενέσθαι εἰς τὴν ἐπιούσαν ἑωθεν, τουτέστιν τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός.

405 Καὶ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, ἣτις ἐστὶν ἐξκαιδεκάτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἡμέρᾳ τρίτῃ, προκαθεζομένου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς ἁγίας συνόδου καὶ διαλεγο-

24 τρίτη κλήσις εὐτυχοῦς B^{ms} 33 πρᾶξις δ' ἐν κωνσταντινουπόλει M^{ms} πρᾶξις τετάρτη τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ἁγίων πατέρων B in textu

MBPSΦΛ^a

1 μάμαντι BPS ἡ μονῇ S 2 εἰ — ἐκβάλη BΛ^a μήτι [εἰ μήτι M^{corr}Φ] με θάνατος ἐκβάλη [ἐκβάλει S] MPSΦ 3 ἐκ om. B τῆς μονῆς S με] μοι SΦ om. Λ^a 4 ἐλέγχθη M πρεσβυτέρου MPSΦΛ^a πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου B 4/5 μάμας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος B 6 σκέψις PSΦ, cf. notam Rustici 7 ποιεῖν B 9 ἐπαγρυπνήσῃ BPS καὶ om. S 11/12 δηλωθέντων om. S 12 εὐτυχοῦς δηλώσει αὐτῷ B 13 ἀποσταλμένων PS ἀποφηνάσθαι B 15 μονάζοντα BΦ^aΛ^a ἀρχιμανδρίτην MPSΦⁱ εὐτυχῇ MPS, corr. M 16 ὡς om. BS γε] δὲ B μὴ ποιήσῃ τοῦτο S ποιήσῃ MP μέμψεται PS 17 ἑαυτὸν B 20 εὐτυχῇ MPS, corr. M τὸ^a om. B 21 διακομίσουσιν B εἰς S 23 καὶ εἶχεν MPSΛ^a εἶχε δὲ BΦ 24 ἐν om. B 25 Romae nouae Λ^a καὶ] τῷ S 26 εὐτυχῇ MS, corr. M ἴσως B ὡς MPS 28 εἰς B ἑαυτὸν B 29 παρ' ἡμῶν om. B 31/32 τῇ 13 S τῆς ἑπτακαιδεκάτης B 33 αἰ septima decima Φ^c in uno codice ἡμέρᾳ τρίτῃ om. BS

μένου περί θείων δογμάτων τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀσκληπιάδης διά-
 M VI 713 κωνος καὶ νοτάριος ἐμήνυσεν λέγων· Μονάζοντές τινες ἀπὸ τῶν τοῦ πρεσβυτέρου καὶ
 ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ Ἀβράμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης
 ἔξω εἰσὶν καὶ παρακαλοῦσιν εἰσελθεῖν.

406 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίστησαν.

407 Καὶ εἰσελθόντος Ἀβραμίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου
 καὶ Ἐλευσινίου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντίου τῶν διακόνων τῆς μονῆς τοῦ εὐλα-
 βεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τί
 ἐσκύλη πρὸς ἡμᾶς ἡ εὐλάβεια ὑμῶν;

408 Ἀβράμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Ἀπεστάλημεν.

409 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τίς ὑμᾶς ἀπέστειλεν;

410 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀβράμιος εἶπεν· Ὁ ἀρχιμαν-
 δρίτης.

411 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποῖος ἀρχιμανδρίτης;

412 Ἀβράμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Εὐτυχής.

413 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τί μάλιστα;

414 Ἀβράμιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Ἀπέστειλέ
 με ἀρρωστών. μὰ τὰς εὐχὰς σου, ὅλην τὴν νύκτα οὐκ ἐκοιμήθη μύζων, οὔτε δὲ ἐγὼ
 ἐκοιμήτην μύζοντος αὐτοῦ. μετεστείλατο γὰρ με ἀφ' ἐσπέρας διὰ τοῦτο, εἶπεν δέ
 μοι καὶ τινὰ εἰπεῖν τῷ κύρωι.

415 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Καὶ ἐνδιδόαμεν, οὐκ ἐπιτιθέμεθα. θεοῦ
 γὰρ ἐστὶν τὸ δοῦναι ὑγείαν, ἡμῶν δὲ τὸ περιμεῖναι τὴν ῥῶσιν αὐτοῦ. οὐ γὰρ εἰς
 Sap. Sal. 1, 13 τομὴν ὀρώμεν, ἀλλ' εἰς αὐξήσιν. οὔτε γὰρ τέρπεται ὁ θεὸς ἐπ' ἀπωλείαι ζώντων
 2 Cor. 8, 9 οὔτε ἐσμέν ἀπανθρωπίας τέκνα, ἀλλὰ φιλανθρωπίας θεοῦ. εἰ γὰρ δι' ἡμᾶς ὁ πλού-
 L III 205 σιος ἐπτῶχευσεν, καὶ ἡμεῖς ἐπεσθαι τῇ ὑψηλῇ αὐτοῦ πτωχείᾳ ὀφείλομεν· εἰς γὰρ
 φιλανθρωπίας ἔργα ὑπὸ θεοῦ κατεσκευάσθημεν.

416 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀβράμιος εἶπεν· Ἐμοί, τῶν
 ποδῶν σου, καὶ ἐνετείλατο ἄλλα τινὰ, ἃ ἐὰν ἐρωτηθῶ, λέγω.

417 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Πῶς δυνατόν, παρακαλῶ σε, ἄλλου κατη-
 γορουμένου ἄλλον εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ; ἀλλ' ὅμως ἐνδιδόαμεν, οὐκ ἐπιτιθέμεθα. καὶ
 ἐλθὲν ἐνταῦθα· πρὸς πατέρας ἔρχεται καὶ πρὸς ἀδελφούς, πρὸς οὐκ ἀγνοοῦντας αὐτόν,
 πρὸς ἔτι καὶ νῦν ἐπιμένοντας τῇ φιλίᾳ. πολλοὶ ἤκουσαν καὶ ἐσκανδαλίσθησαν· ὁ γὰρ
 κατήγορος αὐτοῦ ἐνίσταται, καὶ ὀφείλει ἀπολογήσασθαι. εἰ γὰρ τότε Νεστορίου
 ἐναντιουμένου τῇ ἀληθείᾳ ὑπὲρ ἀληθείας εἰσῆλθεν, πόσῳ μᾶλλον ὀφείλει νῦν ὑπὲρ
 τῆς ἀληθείας καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰσελθεῖν; ἄνθρωποι ἐσμέν καὶ πολλοὶ τῶν μεγάλων ἐσκαν-
 δαλίσθησαν καὶ ἐσφάλισαν ὑπὸ ἀνοίας καὶ ὑπὸ ἀπειρίας νομίζοντες ὀρθῶς φρονεῖν.
 αἰσχύνην οὐ φέρει μεταμέλεια, ἀλλὰ τὸ ἐπιμένειν τῇ ἀμαρτίᾳ ὄνειδος. ὥσπερ γὰρ

M VI 716 σκώληξ ἀναλίσκει τὸ ξύλον ἐξ οὐπὲρ ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ ἀμαρτία μένουσα ἐν τῷ ποιοῦντι

MBPSΦΛ^o

2 τῶν om. B	3 ἀβραάμιος MP	5 εἰσίστησαν MB, corr. M	6 εἰσελθόντων S
ἀβρααμίου MP	7 Ἐλευσίνου SΦ ^{ac}	καί ¹ om. S	καὶ Κωνσταντίου om. BΦ ^c Λ ^o
11 ὁ ἀγιώτατος — 18 εὐχὰς σου] παρ' εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἀρρωστοῦντος αὐτοῦ S			10 ἀβρα-
12 καὶ ἀρχιμανδρίτης om. B	12. 15 ἀβραάμιος P	15 εὐλαβέστατος om. B	17 ἀβρα-
ἀμιος M ^{corr} P	18 με BΦΛ ^o ἡμᾶς MPS	μὰ γὰρ BΦ	ὅλην γὰρ S
19 οἰμῶζοντος B	21 ἐνδίδομεν B	22 τὴν ὑγείαν B	23 οὐ B
25 πτωχεία αὐτοῦ B	27 ἀβραάμιος MP	28 καὶ om. B	τινὰ δὲ MPSΦ
ἐρῶ S	29 σε om. S	30 καὶ BΛ ^o κἂν MS καὶ ἂν P om. Φ	31 καὶ MPSΦ om. BΛ ^o
οὐκ ἀγνοοῦντας] εἰδότας S	37 ἡ μεταμέλεια B	38 ὁ σκώληξ PS	

αὐτήν. ἀλλὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ ὁμολογοῦντος αὐτοῦ τὸ πταῖσμα καὶ ἀναθεματίζοντος διδόμεν ὑπὲρ τῶν προλαβόντων συγγνώμην. καὶ ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἡμᾶς ἀσφαλίζεται καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον ὅτι περ ὁμοίως φρονεῖ ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ παρὰ ταύτας τοῦ λοιποῦ οὔτε διδάσκει τινὰς οὔτε ἐπὶ τινων διαλέγεται. οὕτω χρή, παρακαλῶ σε. καὶ γὰρ πρὸ τοῦ εἰδέναι σε αὐτὸν οἶδα αὐτὸν 5 καὶ πρὸ τοῦ σε γνῶναι ἐκεῖνος οἶδεν ἐμέ.

418 Ἀβράμιος ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Οὕτως ἔχει, τῶν ποδῶν σου.

419 Καὶ μετὰ τὸ ἀναστῆναι ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οἴδατε τὸν ζῆλον τοῦ κατηγοροῦντος ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ ψυχρὸν αὐτῷ φαίνεται διὰ τὸν ζῆλον τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. καὶ θεὸς οἶδεν, καὶ παρήνευσα καὶ παρεκάλεσα ὅτι μὴ· παρα- 10 καλῶ σε, ἔνδος. ὥς δὲ ἐπετίθει, τί εἶχον ποιῆσαι; ἄρτι ἐγὼ βούλομαι τὸν σκορπισμὸν ὑμῶν; μὴ γένοιτο· οὐχὶ μᾶλλον καὶ συναγαγεῖν ὑμᾶς; ἐχθρῶν ἐστὶν τὸ σκορπίζειν, πατέρων δὲ τὸ συγκροτεῖν.

420 Τῇ ἑξῆς ἡμέραι, ἥτις ἐστὶν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, αὐθις συνεδρευούσης τῆς ἀγίας συνόδου ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος 15 εἶπεν· Οἱ ἀποσταλέντες τῇ χθὲς ἡμέραι, ἥτις ἦν ἑξκαιδεκάτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι Μέμνων σκευοφύλαξ καὶ Ἐπιφάνιος καὶ Γερμανὸς διάκονος ἐπὶ τῇ τρίτῃ κλήσει πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ πάρεσιν ἀπαγγεῖλαι βουλόμενοι ἅπερ παρὰ τοῦ μνημονευθέντος ἀκηκόασιν δια- 20 κωνησάμενοι τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν.

421 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ἐν πρώτῃ τάξει Μέμνων ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος ποίας τετύχηκεν ἀποκρίσεως παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἐφ' οἷς ἀπέσταλται παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου. 20

L IIII 208

422 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ σκευοφύλαξ Μέμνων εἶπεν· Κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης καὶ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου διαβάντες πρὸς τὸν εὐλαβέστατον 25 πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ ἐπιδεδώκαμεν αὐτῷ τὸ παρὰ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου γράμμα ἀπεσταλμένον αὐτῷ, λαβὼν δὲ καὶ ἀναγνοὺς εἶπεν ἡμῖν ὅτι ἀπέστειλα τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Ἀβράμιον πρὸς τὸν ἀγιώτατον καὶ ὀσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον, ὥστε συνθέσθαι αὐτὸν εἰς M VI 717 πρόσωπον ἐμὸν πᾶσιν τοῖς ἐκφωνηθεῖσιν παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι 30 καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ καὶ τοῖς κατὰ τὸν μακάριον Κύριλλον πᾶσιν

423 Καὶ ἐπὶ τούτου λέγοντος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Νῦν ἦλθεν συνθέσθαι; ἐγὼ οὐ περὶ [τῶν] μελλόντων κατηγορήσα, ἀλλὰ περὶ τῶν φθασάντων.

14 πράξις εἰ ἐν κωνσταντινουπόλει M^{ms} πράξις πέμπτη τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει B in textu
15 συνέλευσις ἄλλη M^{ms}, post ἐπισκοπείου in textu PS

MBPSΦΛⁿ

3 ἀσφαλίζεται ΦΛⁿ ἀσφαλίζεται MBPS sapient Φ 4 ταύτης S οὔτε² οὔδε M¹
ἐπὶ τινων BΦ ad aliquos Λⁿ τινι MPS 5 σε om. S 6 ἐγνωκέναι σε B ἐκεῖνος BΦΛⁿ
ἐκεῖνον MPS 7 ἀβραάμιος M^{corr}P ὁ om. B 8 ἀναγνωσθῆναι B 9 αὐτὸ BPS αὐτῷ M
ψυχρότερον B 9/10 διὰ τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας λόγον S 10 ὁ θς B καὶ² MPSΦ om. B quod Λⁿ
11 σε om. SΦ ἐπετίθει B ἐπετέθη MPS 13 τὸ om. MP, corr. M 14 ἡ MPS 15 S
15 σεκρέτω PS ἐπισκόπου P 16 ἦν BΦ ἐστὶν MPSΛⁿ 17 οἱ om. B ὁ σκευοφύλαξ B
17/18 γερμανὸς διάκονος PSΛⁿΦ^r ὁ διάκονος γερμανὸς B γερμανὸς M 19 εὐτυχῇ M¹, corr. M²
πάρησαν S ἀναγγεῖλαι B 19/20 διακωνησαμένοις S 23 ἀπεστάλη B 26 εὐτυχῇ M¹
corr. M τὰ S 27 σταλμένα γράμματα S ἀποσταλὲν B αὐτῷ om. SΦac δ' αὐτὰ :
28 ἀβραάμιον MP 29 ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπον B πρὸς τὴν SΦa 31 πᾶσιν M¹ΦΛⁿ om. B:
33 τῶν om. B ἐκατηγόρησα S

θεὸν τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἔχομεν. καὶ ὁ κύρις Ἰωβ λέγει· τόμον μὲν οὐκ ἀπέστειλεν πρὸς ἡμᾶς, φάσιν δὲ ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τόμον ἔχει σοι ἀποστείλαι ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὥστε ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθῇ αὐτῷ. ἀπήλθομεν δὲ καὶ πρὸς Μανουήλιον καὶ ἔφησεν μὴ ἀπεστάλθαι πρὸς αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς Ἀβράμιον, κάκεϊνος ἔλεγεν μὴ πεπέμφθαι πρὸς αὐτόν μήτε φάσιν μήτε τόμον.

441 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω καὶ Πατρίκιος ὁ διάκονος τί ἀκήκοεν παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιμανδριτῶν.

442 Ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Πατρίκιος εἶπεν· Ἀπεστάλην παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης καὶ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου μετὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Πέτρου κάκεϊνα ἤκουσα ἅπερ κατέθετο ὁ μνημονευθεὶς εὐλαβέστατος πρεσβύτερος.

443 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ὁρᾷ ἡ ὑμετέρα ἀγιωσύνη τὰ πεπλημμελημένα Εὐτυχεὶ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ καὶ ὅτιπερ ἀλλότρια τῆς πίστεως ἐφρόνησεν. ταῦτα γὰρ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης κατέθετο καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ἀπεσταλμένος εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος ὁ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου, οἵα δὲ καὶ νῦν οἱ εὐλαβέστατοι ἀρχιμανδρίται διὰ τῶν ἀποσταλέντων πρὸς αὐτοὺς εὐλαβεστάτων κληρικῶν ἐγνώρισαν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιωσύνῃ. τίς οὖν ἔτι λείπεται ἐκείνῳ τόπος ἀπολογίας; δι' ὃ ἀξιῶ τὰ δοκοῦντα τοῖς ἀγίοις κανόσιν ἐντεῦθεν ἤδη καὶ ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι. ὁ γὰρ ταραχὰς ἐμβάλλων καὶ ἀλλότρια φρονῶν τῆς πίστεως πῶς οὗτος ἐν ἱερεῦσιν θεοῦ ἢ ἐν ἀρχιμανδρίταις δίκαιός ἐστιν ἀριθμῆσθαι; συνορᾶτε δὲ ὅτι καὶ ἐπιτορκῶν ἐλήλεγκται. ὁ γὰρ εἰπὼν ὅτι κέ- κριταί μοι μὴ ἐξελθεῖν καὶ τάφος μοί ἐστιν τὸ μοναστήριον, οὗτος ἐπαγγέλλεται ἐλθεῖν πρὸς ὑπέρθεσιν ὁρῶν καὶ ἕτερα τινὰ τυρεύων ὥστε φυγεῖν τοὺς ἐλέγχους καὶ μὴ ὑπομῆναι τιμωρίαν.

444 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐξαρκεῖ μὲν πάντα τὰ κατατεθέντα κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου δεῖξαι ἡμῖν ὅτι ἕτερα παρὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν φρονεῖ καὶ τὴν ἐκκλησίαν διαταράζει ἐσπούδασεν, ὥστε αὐτόν ἐντεῦθεν ἤδη ὑποπεσεῖν τοῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίοις καὶ ἀλλοτριωθῆναι καὶ τῆς περικειμένης αὐτῷ ἀξίας ἱερατικῆς καὶ τοῦ προΐστασθαι μοναστηρίου· ὑπὲρ δὲ πλείονος ἀκριβείας καὶ τὴν ἐξαιτηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ διορίαν παρέχομεν αὐτῷ. οὕτως γὰρ ἀπαντήσας καὶ κατὰ πρόσωπον ἐλεγχθήσεται. εἰ δέ γε κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπαγγελίαν μὴ ἀπαντήσῃ ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς τῇ προσιούσῃ δευτέρᾳ, τουτέστιν τῇ εἰκάδι δευτέρᾳ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Νοεμβρίου, ἀπαλλοτριωθήσεται εἰς τὸ παντελὲς καὶ τῆς ἀξίας τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ξένος γενήσεται τοῦ προΐστασθαι μοναστηρίου.

MBPSΦΛ^α

2 φάσιν M φασὶ BPSΦΛ^α 2/3 ἀρχιεπίσκοπος MSA^α *ēps* Φ ἀρχιμανδρίτης B 3 πει-
σθεῖς S δὲ om. PS 4 ἀπεστάλθαι τί B Ἀβράμιον M^α 5 πεπομφέναι B
7 τῶν — ἀρχιμανδριτῶν] *Eutychen* Λ^α 8 ὁ — διάκονος om. B ὑμῶν S 9 ἀγιότητος MPS
καὶ παρὰ S τῆς om. P συνόδου ὑμῶν B 10 πέτρος ὁ πρεσβύτερος B cf. Λ^α 11 ὑμῶν S
τά τε PS 12 ἐφρόνησεν om. PS 13 καὶ BΦΛ^α om. MPS 14 ὁ — διάκονος om. B
15 ὁ om. B 17 ἔτι λείπεται] ἐπιλείπεται B 18 αὐτόν S ἐμβάλλων MPS, corr. M
19 ἢ MBP καὶ SΦΛ^α δίκαιόν MPS 25 ὑμῖν Λ^α ὅτιπερ B 26 αὐτόν om. B
27 ἀλλοτριῶναι M, corr. M ἀλλοτριῶσαι PS καὶ om. BΦ^α 28 τοῦ μοναστηρίου PS 29 καὶ
PSΦ om. MBL^α 30 γε] μὴ P om. S ἀπαντήσοι M^α 31 προσειούσι S 31/32 εἰκάδι
καὶ δευτέρᾳ S δευτέρα καὶ εἰκάδι B 32 νοεμβρίου μηνὸς B 33 *presbyterii* ΦΛ^α καὶ τοῦ B
τοῦ μοναστηρίου S

Ἑτέρα πράξις

L III 213

- 445 Ἡμέραι σαββάτωι, ἥτις ἐστὶν εἰκάς τοῦ Νοεμβρίου μηνός, συνεδρευούσης τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου,
ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐφ' οἷς ἐγγράφως ἡττιασάμην Εὐτυχῇ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην, παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην ἀναγκάιους μοι ὄντας εἰς τὴν κινουμένην παρ' ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ ὑπόθεσιν κελεῦσαι εἰς τὴν ἀγίαν ὑμῶν 5 σύνοδον παραγενέσθαι τῇ προσιούσῃ δευτέραι, εἰς ἣν κάκεῖνος ἐπηγγείλατο παραγενέσθαι (εἰσὶν δὲ οἱ ἐπιζητούμενοι παρ' ἐμοῦ Ναρσῆς ὁ πρεσβύτερος καὶ σύγκελλος αὐτοῦ, Μάξιμος ἀρχιμανδρίτης ὁ φίλος αὐτοῦ, [καὶ] Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ αὐτοῦ Εὐτυχούς, Ἐλευσίνιος διάκονος τῆς αὐτῆς μονῆς), ἐφ' ᾧ τε παρόντων αὐτῶν 10 γινομένης τῆς διαγνώσεως τὸ ἀληθὲς κατάδηλον γενέσθαι.
- 446 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οἱ ἐπιζητηθέντες παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου M VI 725 ἐπισκόπου Εὐσεβίου κληθῆτάσαν εἰς τὸ ἀπαντῆσαι τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρᾳ.
- 447 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Περιηχθήν παρὰ τινῶν ὡς τῆς δευτέρας κλήσεως γενομένης παρὰ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου οἱ ἀποσταλέντες παρ' ὑμῶν 15 εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι Μάμας καὶ Θεόφιλος ἐπήκουσαν τινὰ παρὰ Εὐτυχούς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου, ἅπερ ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ὑπομνημάτων οὐ κατέθεντο. καὶ ταῦτα δὲ εἰ φανεῖη, ἀπόδειξις ἐστὶν ἐναργῆς τοῦ φρονήματος αὐτοῦ. ἀξιῶ τοίνυν κληθέντας Μάμαν καὶ Θεόφιλον τοὺς πρεσβυτέρους προκειμένων τῶν ἀγίων εὐαγγελίων εἰπεῖν ἅπερ ἀκήκοασιν παρὰ Εὐτυχούς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου. 20
- 448 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτωσαν οἱ νοτάριοι εἰ οἱ προρηθέντες εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι ἐνταῦθα εἰσιν.
- 449 Οἱ νοτάριοι εἶπον· Ὁ μὲν εὐλαβέστατος Θεόφιλος ὁ πρεσβύτερος πάρεστιν, ὁ δὲ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα.
- 450 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐπήκουσας τῶν λεχθέντων παρὰ τοῦ θεο- 23 φιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου· δι' ὃ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων τὸν φόβον τοῦ θεοῦ κατάθου σύμπαντα μετὰ ἀληθείας ἅπερ ἀκήκοας λέγοντος τοῦ πρεσβυτέρου Εὐτυχούς, ἡνίκα ἀπεστάλης πρὸς τὸ καλέσαι αὐτὸν παρὰ τε ἡμῶν καὶ τῆς ἀγίας συνόδου.
- 451 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος εἶπεν· Κατὰ κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἀγιω- 30 σύνης ἐγὼ τε καὶ ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος Μάμας κατελάβομεν τὸ μοναστήριον τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχούς καὶ ἐπιδεδώκαμεν αὐτῷ τὸ ὑπομνηστικὸν τῆς κλήσεως αὐτοῦ τὸ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἀποσταλὲν αὐτῷ. καὶ ἥρξατο θέλειν συζητεῖν ἡμῖν, τοῦ δὲ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Μάμα λέγοντος αὐτῷ ὅτι περ οὐ διὰ τοῦτο ἦλθομεν τοῦ συζητῆσαι τῇ σῇ εὐλαβείᾳ, ἀλλὰ καλέσαι σε ἀπαντῆσαι εἰς τὴν ἀγίαν σύνοδον, ἥρξατο λέγειν ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης 35

1 πράξις 5 τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει M^{ms}
451 cf. infra 698

MBPSΦΛ^a

1 ἑτέρα πράξις MSΦ πράξις ἕκτη τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ἀγίων πρῶν B om. PΛ^a
2 ἡμέραι — μηνός om. S κβ νοεμβρίου μηνός ἡμέρα 3 S^{ms} σαββάτω M 3 σεκρέτω BPS
4 εὐτυχῇ MP. corr. M 7/8 παραγίνεσθαι MP 9 μάξιμος ὁ B καὶ MPSΦ om. BΛ^a
κωνσταντῖνος ὁ B Constantius Λ^a 10 Ἐλευσίνιος S, cf. Φ 13 κληθῆσονται PS 14 ἐπίσκοπος om. B
15 ἡμῶν PS om. B ἡμῶν BS 16/17 παρὰ — ἀρχιμανδρίτου ἐπήκουσαν τινὰ B 18 δὲ om. PSΦ
19 μάμαντα MP 23 πρεσβύτερος θεόφιλος B 24 ἐνταῦθα om. S 25 λεχθέντων M
29 ὁ — θεόφιλος BΦ θεόφιλος πρεσβύτερος MPS κατὰ τὴν PS 30 θεοφιλέστατος B τὴν
μονὴν S 32 τὸ om. MP 33 θέλειν om. S πρεσβυτέρου om. B μάμαντος PS
34 ἦλθαμεν S τοῦ om. PS θεοσεβεία B σε om. B ὑπαντῆσαι MP om. S
35 ὁ — ἀρχιμανδρίτης] εὐτυχῆς S εὐλαβέστατος om. B ἀρχιμανδρίτης εὐτυχῆς BΛ^a

- παρόντος τοῦ πρεσβυτέρου Ναρσοῦ καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μαξίμου καὶ ἑτέρων τινῶν
 μοναχῶν ὅτι ἐν ποίαι γραφῇ κεῖται δύο φύσεις; ἔπειτα δὲ τίς τῶν ἁγίων πατέρων ἐξέθετο
 L III 216 δύο φύσεις τὸν θεὸν λόγον ἔχειν; ἡμῶν δὲ πρὸς ταῦτα ἀποκρινάμενων αὐτῶι· καὶ
 αὐτὸς δείξον ἡμῖν ποῦ κεῖται τὸ ὁμοούσιον ἢ ποία γραφὴ λέγει τοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ αὐτὸς
 εὐλαβέστατος Εὐτυχῆς· οὐ κεῖται παρὰ τῇ γραφῇ, εἰς τὴν ἑκθεσιν δὲ τῶν πατέρων
 κεῖται. πρὸς τοῦτο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Μάμας ἀποκρινάμενος εἶπεν· ὃν
 τρόπον τὸ ὁμοούσιον οὐ κεῖται παρὰ τῇ γραφῇ, ἀλλὰ παρὰ τῶν πατέρων ἐξετέθη,
 οὕτω καὶ περὶ δύο φύσεων οἱ αὐτοὶ ἅγιοι πατέρες ἐξέθεντο. εἶπον κἀγὼ πρὸς ταῦτα·
 τέλειός ἐστιν ὁ θεὸς λόγος ἢ οὐ; λέγει ὁ αὐτὸς πρεσβύτερος· τέλειος. λέγω ἐγώ·
 M VI 728 τέλειος ἄνθρωπος ὁ σαρκωθείς ἢ οὐ; λέγει ὁ αὐτὸς πρεσβύτερος· τέλειος. λέγω·
 εἰ τοίνυν θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος τέλειος, τί κωλύει λέγειν ἡμᾶς ἐκ δύο φύσεων ἓνα
 υἱόν; δύο τέλεια ἓνα ἀποτελοῦσιν υἱόν. πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ εὐλαβέστατος
 πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς· μὴ γένοιτο ἐμὲ εἰπεῖν ἐκ δύο φύσεων τὸν
 Χριστὸν ἢ φυσιολογεῖν τὸν θεὸν μου. εἴτε οὖν βούλονται καθελεῖν με εἴτε θέλουσι ποιεῖν
 τι κατ' ἐμοῦ, κατὰ συγχώρησιν θεοῦ ποιείτωσαν· ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ πίστει ἣι παρέλαβον, ἐν
 αὐτῇ ἑστήκα καὶ τελειωθῆναι βούλομαι. ἅπερ ἀκήκοα παρ' αὐτοῦ, ταῦτά ἐστιν.
 452 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰπέ ἡμῖν τίνος ἕνεκεν τοιαῦτα περὶ τῆς
 πίστεως ἀκηκόως παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Εὐτυχοῦς παραγενόμενος τῇ προτεραίᾳ
 ταῦτα παρεσιώπησας;
 453 Ὁ εὐλαβέστατος Θεόφιλος πρεσβύτερος εἶπεν· Οἶδεν καὶ ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια ὡς
 οὐ διὰ ταύτην ἀπεστάλημεν τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ μόνον τοῦ καλέσαι τὸν πρεσβύτερον Εὐ-
 τυχή. δι' ὃ μὴ ἐρωτηθέντες περιττὸν ἡγησάμεθα ταῦτα εἰπεῖν περὶ ὧν οὐκ ἐνετάλ-
 θημεν.
 454 Οἱ νοτάριοι εἶπον· Παρεγένετο καὶ Μάμας ὁ πρεσβύτερος, οὗ ἐμνημόνευσεν ὁ θεο-
 φιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος.
 455 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω τῶι εὐλαβεστάτῳ πρεσ-
 βυτέρῳ Μάμᾳ τὰ κατατεθέντα παρὰ Θεοφίλου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου.
 456 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Μάμας εἶπεν· Εἰ περὶ
 ἀνθρώπου ἦν τὸ ζητούμενον, ὄνομα κληρικοῦ ἔχων οὐκ ἂν ἐψευσάμην· περὶ δὲ πίστεως
 λεγομένων, οὐκ ἂν ἀρνήσομαι οὐδὲ ψεύσομαι· μὴ γένοιτο. ἐπειδὴ ἀποστελλόμενοι
 οὐδὲν ἕτερον ἐνετάλημεν παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἢ μόνον τὸ ὑπομνηστικὸν δοῦναι καὶ
 ἀπόκρισιν λαβεῖν εἴτε ἔρχεται εἴτε μὴ, διὰ τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ καταθέσει ἅπερ ἠθέλησεν
 ἐκεῖνος λαλῆσαι, περιττὰ ἐνόμισα εἶναι καταθέσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ περ ἡρώτησεν ὁ
 θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος καὶ τὰ λαληθέντα καταθέσθαι, τὰ αὐτὰ κἀγὼ κατατί-
 θεμαι ἅπερ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Θεόφιλος κατέθετο. καὶ γὰρ ἡμῶν ἡσυχά-
 ζόντων καὶ μὴ βουλομένων αὐτῶι περὶ μηδενὸς λαλῆσαι αὐτὸς ἐφιλονεῖκει λέγων περὶ
 τοῦ δόγματος ὡς ἐφρόνει. καὶ ἡρέμα κατέγνωνεν αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι ὁ θεὸς λόγος

13—14 adfert Timotheus Aelurus f. 56b

MBPSΦΛ^a

2 ὅτι om. B	3 τὸν θν λόγον ἔχειν δύο φύσεις B	ἀποκρινόμενων P	6 ἀπο-
κρινόμενος PS	8 τῶν δύο B	9 πρεσβύτερος εὐτυχῆς B	λέγω ἐγὼ BΦΛ ^a εἶπον κἀγὼ MPS
10 λέγω MΦΦΛ ^a	λέγω ἐγὼ BS	12 ὑποτελοῦσιν S	13 ἐκ δύο φύσεων εἰπεῖν BS
γεγενῆσθαι B	16 ταύτῃ B	ἅπερ οὖν S	17 εἰπέ ἡμῖν] καὶ S
19 κατεσιώπησας S	20 πρεσβύτερος θεόφιλος B	καὶ om. BS	21/22 εὐτυχῆν
MP corr. M	24/25 θεοσεβέστατος B	27 μάμαντι BPS	30 λεγομένης B
ψεύσωμαι B ^{corr}	33 εἶναι] ὑμῖν S	33—34 ἀλλ' — καταθέσθαι om. PS	33 ἐπειδὴ ἐπηρώτησεν B
34 θεοφιλέστατος B	ταῦτα B	ἐγὼ S	34/35 κατατίθηναι MPS
καὶ κατέθετο B	35/36 ἡσυχασάντων B		35 καὶ om. B

σαρκωθείς τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν τὴν πεσοῦσαν ἦλθεν ἐγεῖραι. εὐθέως ἐπιλαβόμενος εἶπον· ποίαν; πάλιν λέγει αὐτὸς ὅτι τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν. ἔλεγον ἐγὼ· ση- M VI 729 μείωσαί μοι τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν, καὶ παρὰ ποίας φύσεως αὕτη ἀνηγέρθη. ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ παρὰ τῆς γραφῆς οὐκ ἐδιδάχθην περὶ δύο φύσεων. εἶπον ἐγὼ ὅτι οὔτε περὶ τοῦ ὁμοουσίου παρὰ τῆς γραφῆς ἐδιδάχθημεν, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τὰς L III 217 γραφὰς καὶ νοησάντων εὐσεβῶς καὶ ἐκθεμένων πιστῶς. οὕτως οὖν παρελάβομεν καὶ 6 περὶ τοῦ ὁμοουσίου καὶ περὶ τοῦ ἐκ δύο φύσεων εἶναι τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἔφησεν πρὸς ταῦτα ὅτι ἐγὼ θεότητα οὐ φυσιολογῶ οὔτε λέγω δύο φύσεις, μὴ γένοιτο. καὶ εἰμί ἐνταῦθα, κἂν καθαιρεθῶ, τάφος μοι ἔστω τὸ μοναστήριον, καὶ ἐὰν συγχωρῇ θεὸς παθεῖν μέ τι, ἡδιστα πάσχω· ἐγὼ γὰρ δύο φύσεις οὐχ ὁμολογῶ. διὰ δὲ τὴν αἰτίαν 10 ἦν προεῖπον, ἐπειδὴ οὔτε συζητῆσαι ἀπήλθομεν, ἀλλὰ μόνον ἀπόκρισιν δοῦναι καὶ λαβεῖν, διὰ τοῦτο ταῦτα ἐν τῇ προτεραίᾳ οὐ κατεθέμεθα.

457 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Δὴλὰ ἐστὶν τὰ παρὰ ἀμφοτέρων τῶν εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων κατατεθέντα· ὅθεν καὶ αὐτὰ ἀναλαμβανέσθω τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων.

15

458 Συναχθείσης αὖθις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, προκειμένων τῶν ἀγίων καὶ φρικτῶν εὐαγγελίων καὶ προεδρεύοντος τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, τῇ ὀρισθείσῃ προθεσμίᾳ, ἡμέραι δευτέραι, ἣτις ἐστὶν δευτέρα καὶ εἰκάς τοῦ Νοεμβρίου μηνός,

Ἀστέριος πρεσβύτερος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀπήντησεν ἡ κυρία ἡμέρα καὶ ὁ θεο- 20 φιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν ζητῶν εἰσελθεῖν.

459 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίστω.

460 Καὶ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἀπελθόντες Φιλάδελφος καὶ Βήρυλλος οἱ διάκονοι ἐπιζητήσουσι τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ περὶ τὸ ἐπισκοπεῖον, εἴ γε κατὰ τὰς ἰδίας ὑποσχέσεις ἀπήντησεν, καὶ M VI 732 καλέσουσιν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον.

28

461 Καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἐπανελθόντες οἱ προειρημένοι ἔφησαν ἐζητηκέναι μὲν αὐτὸν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν, μὴ εὐρηκέναι δὲ μήτε αὐτὸν μήτε τινὰ τῶν αὐτοῦ.

462 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Καὶ αὖθις Κρισπῖνος καὶ Ἰοβιανὸς οἱ διάκονοι ἀπελθόντες ζητήσουσιν αὐτὸν περὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὅπου περ ἂν μάθωσιν εἶναι, καλέ- 30 σουσιν αὐτόν.

463 Οἱ δὲ ἀπελθόντες μετὰ τὸ ὑποστρέψαι εἶπον αὐτὸν μὲν μὴ εὐρηκέναι, μεμαθηκέναι

16—19 = infra 720

16 πρᾶξις 3 ἐν κῶ M^{ms} inscr. ἑβδόμη πρᾶξις τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συνελθόντων B

MBPSΦ, Λⁿ [16—20 εἶπεν etiam in Coll. Nouar. 10, 95]

1 ἀνεγείραι MPS, corr. M 2 πάλιν om. S ὁ αὐτὸς B ὅτι om. BS φύσιν om. S
2/3 σημειῶσαί — φύσιν om. S^{Φac} σημειῶσαί μοι BΛⁿ fige in memoriam Φ^r σημειώσάμενος MP
3 ἀνηγέρθη B^{Φac}Λⁿ ἀνηρέθη MPSΦ^r ὅτι om. S 4 τῆς θείας B λέγω S οὐδὲ B
5 τοῦ om. B 6 καὶ om. B 8 ὅτι om. S 9 καὶ — ἐνταῦθα om. S ἐστὶ B 9/10 με δὲ θῶ
παθεῖν τι B 12 ἐν om. B 13/14 τῶν — πρεσβυτέρων om. PS εὐλαβεστάτων om. B cf. Φ^c
17 φρικτῶν] σεπτῶν B 18 σεκρέτω BPS 19 εἰκάς δευτέρα MΓ μηνὸς νοεμβρίου S 20/21 εὐλα-
βέστατος B 22 εἰσίστω B 24 Cyrillus Φ^{ac}Λⁿ οἱ om. S ἐπιζητήσωσιν S 25 εὐτυχῇ
MPS corr. M 27 ἐζητηκέναι μὲν] ἐζητήκαμεν S 29 Ἰοβιανὸς PS Ἰωβιανὸς M Ἰουβιανὸς B
iouinianus Φ^r diogenianus Φ^{ac}Λⁿ 30 τε τὴν B εἶναι MPΦ αὐτὸν εἶναι B εἶναι αὐτόν S cum
esse Λⁿ 30/31 καλέσουσιν BSΦ^{ac}Λⁿ καὶ καλέσουσιν MPΦ^c 31 αὐτόν [om. S] εἰς τὸ συνέδριον PS
32 οἱ δὲ — εἶπον] καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἐπανελθόντες οἱ προειρημένοι ἔφησαν P οἱ δὲ ἐπανελθόντες ἔφησαν S

δὲ μετὰ πολλῆς βοηθείας στρατιωτῶν καὶ μοναχῶν καὶ ἐπαρχικῶν μέλλειν αὐτὸν παραγενέσθαι.

464 Καὶ τούτων λεγομένων καὶ ἐκδεχομένης τῆς ἁγίας συνόδου ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἀπήντησεν ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς μετὰ πολλοῦ πλήθους στρατιωτῶν καὶ μοναχῶν καὶ ταξεωτῶν τοῦ 5 μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ οὐχ ἑτέρως αὐτὸν βούλονται ἀπολῦσαι ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἁγίαν ὑμῶν συνόδον, εἰ μὴ ἀντιφωνήσωμεν ἀποκαθιστᾶν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· ἔστι δὲ καὶ Μάγνος ὁ θαυμασιώτατος σιλεντιάριος καὶ αὐτὸς ἅμα αὐτῷ πρὸ τῶν θυρῶν βουλόμενος εἰσελθεῖν ὥς ἀποσταλεῖς παρὰ τοῦ 10 εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως.

465 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίστησαν.

466 Καὶ μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ὁ θαυμασιώτατος σιλεντιάριος Μάγνος εἶπεν· Τῶν ποδῶν 15 L III 220 τῆς ἁγιωσύνης ὑμῶν, εἰ κελεύετε, δέξασθε τὴν ἀπόκρισιν τοῦ δεσπότη. φανερά γὰρ ὑμῖν ἐγγράφως ἐδήλωσεν, καὶ εἰ παρίσταται, ἀναγινωσκέσθω.

467 Ἡ ἁγία συνόδος εἶπεν· Ἀνάγνωθι τὰ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως 15 προσταχθέντα, τέκνον.

Καὶ ἀνέγνω ὁ θαυμασιώτατος σιλεντιάριος Μάγνος οὕτως

468 Ἡμεῖς τῆς εἰρήνης φροντίζομεν καὶ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ φυλάττεσθαι θέλομεν τὴν ὀρθῶς καὶ θεοπνεύστως ἐκφωνηθεῖσαν πίστιν παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ καὶ τῶν ἐν 20 M VI 733 Ἐφέσῳ τῶν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Νεστορίου. τοῦτο οὖν θέλομεν μὴ σκάνδαλον εἰς τὴν προειρημένην ὀρθοδοξίαν βληθῆναι· ἐπειδὴ δὲ οἶδαμεν τὸν μεγαλοπρεπέστατον πατρίκιον Φλωρέντιον ὄντα πιστὸν καὶ μεμαρτυρημένον ἐπὶ τῇ ὀρθότητι, θέλομεν συνεῖναι αὐτὸν τῇ ἀκροάσει τῆς συνόδου, ἐπειδὴ λόγος περὶ πίστεως ἐστίν.

469 Ἔτι τούτων ἀναγινωσκομένων ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασι- 25 λέως. μεγάλη ἡ πίστις τῶν βασιλέων. τῶν φυλάκων τῆς πίστεως πολλὰ τὰ ἔτη. τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων πολλὰ τὰ ἔτη. τῶν εὐσεβεῖ τῷ ὀρθοδόξῳ. τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ. τῷ ἀρχιερεῖ βασιλεῖ. ἀκούετε ἅγιοι πατέρες. εὐχαριστοῦμεν τοῖς ὀρθοδόξοις βασιλεῦσιν.

470 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τὸν κύριον Φλωρέντιον πιστὸν πάντες ἴσμεν 30 καὶ μεμαρτυρημένον ἐπὶ ὀρθοδοξίᾳ καὶ βουλόμεθα αὐτὸν παρεῖναι· μάθωμεν δὲ καὶ παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ πρεσβυτέρου εἰ βούλεται αὐτὸν παρεῖναι.

471 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Ὁ δ' ἂν βούληται ὁ θεὸς καὶ ἡ ἁγιωσύνη ὑμῶν, ποιήσατε· ἐγὼ ἑμαυτὸν ὑμῖν παρατίθεμαι.

472 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἐλθῇ καὶ ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος 35 Φλωρέντιος. καταξίωσον οὖν, τέκνον ὁ σιλεντιάριος, σκυλαὶ αὐτὸν.

MBPSΦ, Λ^a [praeter 25 ἡ ἁγία — 29; 469 = Coll. Nouar. 10, 96]. uersione Φ^a in 18—24 utitur Liberatus 11 p. 64 Garn.

1 βίαις S μοναζόντων B 1/2 παραγίνεσθαι B 3 λεγομένην S λελεγμένων B
5 καὶ²] καὶ ἐπαρχικῶν καὶ B 7 ἀντιφωνήσωμεν MP 7/8 ἀποκαθιστάναι S 8 σιλεντι-
άριος S 9 καὶ αὐτὸς om. S βουλόμενος πρὸ τῶν θυρῶν S 11 εἰσίστησαν B
13 δέξασθαι MPΦΛ^a, corr. M ὑμῖν om. ΦΛ^a 14 mandauit Λ^a 15 ἀναγινωσκέσθω B εὐσεβοῦς B
16 τέκνον ὑπὸ τῆς σῆς θαυμασιότητος B 17 οὕτως SΛ^a ὅτι MBP ita quoniam Φ 18 καὶ
om. Λ^aΦ^{ac} 19 dei ecclesiis Φ^r 20 τῶν² om. BPS δεκαοκτὼ B 23 ἐν S 24 τῆς
πίστεως PS 26 φυλάκων] oboedientium Λ^a 26—28 πολλὰ — βασιλεῖ²] τῶν ὀρθοδόξων ἀ-
γούστων S 27 τῷ εὐσεβεῖ² om. B 30 κύριον MP 31 τῇ ὀρθοδοξίᾳ B 33 βούλεται MS

- 473 Ὁ θαυμασιώτατος σιλεντιάριος Μάγνος εἶπεν· Καὶ κελεύσατέ τινα μετ' ἐμοῦ πεμφθῆναι κληρικόν, μή πως ἀμφιβάλῃ περὶ τούτου ὅτι ἡ ἀγιωσύνη ὑμῶν [οὐκ] ἀπέστειλεν.
- 474 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰ ἐκέλευσεν ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἡμᾶς πέμψαι, ἐπέμψαμεν ἄν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐκέλευσεν, αὐτὸς μόνος διάβηθι πρὸς 5 τὴν αὐτοῦ μεγαλοπρέπειαν.
- 475 Καὶ μετὰ τὸ ἐλθεῖν τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Στήτωσαν εἰς μέσον ὃ τε κατηγορῶν καὶ ὁ κατηγορούμενος καὶ ἀναγινωσκέσθω ἄνωθεν ἡ γενομένη πρᾶξις ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Εὐσέβιον καὶ τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχι- 10 μανδρίτην Εὐτυχῇ ὑποθέσει, ἐφ' ᾧ τε ὁδηγηθέντας ἡμᾶς ἐκ τῶν προτέρων πέρας δοῦναι τοῖς ἤδη κινηθεῖσιν τῷ τε δικαίῳ καὶ τοῖς ἀγίοις κανόσιν συμβαῖνον.
- 476 Καὶ παρελθὼν εἰς μέσον Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνεγίνωσκεν τὴν γεγενη- μένην πρᾶξιν τῶν ὑπομνημάτων. καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν φθάσαντος αὐτοῦ εἰς τὸ M VI 736 μέρος τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τοῦ τῆς θείας μνήμης Κυρίλλου τῆς γραφείσης πρὸς 15 τοὺς θεοφιλεστάτους τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους, ἐν ἣι περιείχετο τὰ ῥήματα ταῦτα· ὁμολογοῦμεν τοιγαροῦν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν ^{p. 108,} μονογενῆ, θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος, πρὸ αἰώνων ^{31—109, 5} μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτου δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν ^{L III 221} δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπό- 20 τητα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπό- τητα. δύο γὰρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν, δι' ὃ ἓνα Χριστόν, ἓνα κύριον ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως ἔννοϊαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἀγίαν παρθένον θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συλλή- 25 φεως ἐνώσας ἑαυτῷ τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν.
- 477 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Οὗτος, τῶν ποδῶν ὑμῶν, τοῦτο οὐχ ὁμολογεῖ οὐδὲ συνέθετό ποτε τούτοις, ἀλλ' ἐναντία τούτων ἐφρόνησεν καὶ ἐλάλησεν πρὸς ἕκαστον τῶν συντυγχανόντων αὐτῷ καὶ κατήχει.
- 478 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Εἰ παρίσταται τῇ ὑμετέραι ὁσιότητι, ἐρωτάσθω ὁ πάπας Εὐτυχῆς 30 εἰ γε συντίθεται τούτοις.
- 479 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Ἐνδοτε, ἀναγνώσθητι πᾶσα ἡ πρᾶξις τῶν ὑπομνημάτων. ἀρκεῖ γάρ μοι ἡ πρᾶξις εἰς ἔλεγχον· καὶ γὰρ ἐμοὶ ἐληλεγμένος ἐστίν. οὐδὲ γὰρ ἄρτι ἔαν σύνθηται λαβῶν ποθεν ἔκθεσιν, ἐγὼ πρόκριμα ὀφείλω ὑπο- 35 μείναι. ἐγὼ ἀπέδειξα αὐτὸν καὶ διὰ τῶν καταθέσεων τῶν πρὸς αὐτὸν ἀποσταλέντων παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ διὰ μαρτύρων ὁσιωτάτων ἐπισκόπων δύναμαι πάλιν τὰ αὐτὰ ἀποδείξαι, εἰ γε ἀρνήσοιτο. ἔστιν γὰρ ὁ κύρις Μελίφθογγος καὶ ὁ κύρις Ἰοβιανὸς καὶ ὁ κύρις Ἰουλιανὸς, εἰδότες ἀκριβῶς.
- 480 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐδεὶς οὔτε σοὶ συγχωρεῖ, ἐπίσκοπε Εὐσέβιε,

MBPSΦΛ^a

1 καὶ om. BS	1/2 πεμφθῆναι μετ' ἐμοῦ B	2/3 ὅτι — ἀπέστειλεν om. S	2 οὐκ M ^{con} B
om. MPΦΛ ^a	4 ἡμῶν om. B	5 ἡμᾶς om. Φ	7 εἰσελθεῖν BPS
9 γινομένη S	11 εὐτυχῇ PS	ὕποθεσις P	12 ἐπὶ τοῖς P
13/14 γενομένην S	15 μέρος] μέσον B	θείας MP	ὁσίας B
19 ἐσχάτων BS	24 τῆς om. B	25 συλληφθέντα B	ναόν BΦΛ ^a ἄνθρωπον MPS
28 καὶ κατήχησεν B διδάσκων S	29 πατρικίων MP	30 ἀγιωσύνη B	ἐρωτάσθω om. S
31 γε] τε PΦ om. S	32 ἀναγνώσθητι PS	33 καὶ] ἤδη BΛ ^a	34 συντεθῆται S
om. B	αὐτῶν M	36 ὁσίων S	37 Ἰοβιανὸς] Iovinus Λ ^a et Rusticus in adnotatione Iohannes Φ

μὴ ἐλέγξαι αὐτὸν οὔτε τὸν πρεσβύτερον Εὐτυχῇ ἐκ τοῦ παραχρῆμα δέχεται τις συντιθέμενον, ἐὰν μὴ ἐλεγχθῇ τί πρότερον ἐφρόνει.

- 481 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· Δέδοικα αὐτοῦ τὴν περιδρομὴν.
 M VI 737 ἐγὼ πένης εἰμί, ἀκτῆμων· ἐξορίαν μοι ἀπειλεῖ, χρήματα ἔχει· ἀναζωγραφεῖ μοι ἤδη τὴν Ὁάσιν.
- 482 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Κἂν μυριάκις ταῦτα λέγηις ἐπιμένων, ἡμεῖς τῆς ἀληθείας οὐδὲν προτιμῶμεν.
- 483 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐὰν ἀλῶ ἐγὼ συκοφάντης, ἀφαιρεθῶ τῆς ἀξίας.
- 484 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Πεῦσις προσενεχθῇ τῷ πρεσβυτέρῳ Εὐτυχῇ πῶς πιστεύει καὶ τί 10 λέγει, καὶ τότε πάλιν ἐρωτάσθω διὰ τί νῦν ταῦτα λέγων πρότερον ἄλλως ἐφρόνει.
- 485 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καθὼς προεῖπον, προκρίματός μοι μὴ γινομένου ἀπὸ τῆς νῦν αὐτοῦ καταθέσεως ἐρωτάσθω. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ τῶν ἤδη πραχθέντων ὑπομνημάτων ἤλεγξα αὐτὸν οὐκ ὀρθῶς φρονοῦντα.
- 486 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἔσται σοι πρόκριμα ἀπὸ τοῦ νῦν αὐτὸν 15 κατατίθεσθαι· ἡ γὰρ ἤδη γεγεννημένη πρᾶξις τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἔχει.
- 487 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεται τοῖς τοῖς ἀναγνωσθεῖσιν ἄρτι τοῖς τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ ὁμολογεῖ δύο φύσεων ἔνωσιν γεγενῆσθαι ἐν ἐνὶ προσώπῳ καὶ μιᾷ ὑποστάσει ἢ οὐ;
- 488 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ἦκουσας, πρεσβύτερε Εὐτυχῇ, τί ὁ κατή- 20 γορός σου λέγει· λέγε τοῖνυν εἰ ἐκ δύο φύσεων ἔνωσιν ὁμολογεῖς.
- 489 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ναὶ ἐκ δύο φύσεων.
- 490 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁμολογεῖς δύο φύσεις, κύρι ὁ ἀρχιμανδρίτης, μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν εἶναι τὸν Χριστὸν λέγεις κατὰ σάρκα ἢ οὐ;
- 491 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἄρον καῦσον Εὐσέβιον. οὗτος ζῶν κατῇ. οὗτος 25 εἰς δύο γένηται. ὥς ἐμέρισεν, μερισθῇ.
- 492 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἀνεκτὸς ὑμῖν ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν δύο φύσεις εἰπεῖν;
- 493 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ λέγοντι.
- 494 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ τῶν φωνῶν ὑμῶν χρεῖαν 30 ἔχω καὶ τῶν χειρῶν, εἴ τις οὐ δύναται βοῆσαι, τὴν χεῖρα ἐκτεινάτω.
- 495 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Εἴ τις λέγει δύο, ἀνάθεμα.

- 496 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ταῦτα οὐδεὶς εἶπεν. ταῦτα Διόσκορος εἶπεν. ταῦτα οἱ Αἰγύπτιοι εἶπον.

10—11 cf. infra 721 12—13 cf. infra 727 17—32 adfert Timotheus Aelurus f. 37^a
 25 ἢ ἐπὶ διόσκορον M^{ms} τῆς ἐν ἐφέσω δευτέρας ἐπὶ διόσκορον B^{ms} 26 post μερισθῇ in
 textu ἢ ἐπὶ διόσκορον P 33 οἱ [om. B^{ms}] ἐν χαλκηδόνι [καλχηδόνι MPS] M^{ms}B^{ms} post ἀναγινώ-
 σκεσθαι PS

MBPSΦ, Aⁿ [praeter 33 — p. 141, 4: 491—495 — Coll. Nou. 10, 100—104]

1 εὐτυχῇ MPS, corr. M 2 ὅτι B 4 ἤδη om. S 5 Ὁάσιν] νόησιν PS 6 λέγεισ M
 9 ἐπάρχων καὶ om. MP καὶ 5 om. B 10 προσηνέχθη PS εὐτυχῇ S 10/11 καὶ τί
 λέγει om. Aⁿ 11 νῦν] τοῖνυν BS ἄλλα B ἐφρόνει S *asserbat* Aⁿ 12 μὴ om. S γενο-
 μένου B 13 αὐτοῦ om. M 15—17 Οὐκ — εἶπεν om. PS 15 ἔσται MΦⁿAⁿ ἔστι BΦ^{ac}
 17 τοῖς om. S ἄρτι ἀναγνωσθεῖσι S τοῖς om. S 20 ὁ — ἡκουσας] ἡκουσας οὖν S
 ὁ — ἀρχιεπίσκοπος] Φλωρέντιος Tim. 21 λέγε — ὁμολογεῖς om. S Tim. λέγε τοῖνυν] λεγέτω
 νῦν Aⁿ 23 κύρι ἀρχιμανδρίτα B 24 κατὰ σάρκα λέγεισ B λέγεισ S 28 καὶ μετὰ Aⁿ
 31 εἴ] ἢ M 32 δύο λέγει S 34 οὐδεὶς εἶπε ταῦτα B

- 497 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι Αἰγύπτιοι εἶπον· Ταῦτα καὶ τότε εἵπομεν καὶ νῦν λέγομεν.
- Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω
- 498 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤλθον διαλεχθῆναι, ἀλλὰ ἤλθον πείσαι ὅτι τὴν ὁσιότητα ὑμῶν ὅπως φρονῶ. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ χάρτῃ τούτῳ τὸ ὅπως φρονῶ, καὶ κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνωσθῆναι.
- 499 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Αὐτὸς ἀνάγνωθι.
- 500 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Οὐ δύναμαι.
- 501 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Διὰ τί; σὺ οὐκ ἐξέθου ἢ ἄλλου ἐστὶν ἢ ἐκ- 10
θεσις; εἰ σὴ ἐστὶν, ἀνάγνωθι αὐτός.
- 502 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐμὴ μὲν ἐστὶν ἡ ὑπαγορία, ἡ δὲ ὑπαγορία ἴση ἐστὶν τῶν ἁγίων πατέρων.
- 503 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίων πατέρων; εἶπε δι' ἑαυτοῦ· τί χρεῖαν 15
ἔχεις χάρτου;
- 504 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡφαίστου εἶπεν· Ὅτε μὲν ἀπῆν καὶ οὐκ ἠλπίζετο εἰς τὸ συνέδριον παραγενέσθαι, πᾶσα αὐτῷ φιλανθρωπία κατεπηγγέλλετο τῷ δοκεῖν· ἐπειδὴ δὲ παραγέγονεν, τότε πάσης ἀπανθρωπίας εἰς πείραν ἄγεται.
- 505 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Οὕτω πιστεύω· προσκυνῶ τὸν πατέρα μετὰ τοῦ 20
υἱοῦ καὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. ὁμολογῶ δὲ τὴν ἑνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν γεγενῆσθαι ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς ἁγίας παρθέ-
νου καὶ ἐνανθρωπήσαι αὐτὸν τελείως διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. οὕτως ὁμολογῶ ἐπὶ
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης.
- 506 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καταδεχόμεθα ταύτην τὴν φωνήν. 25
- 507 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων.
- 508 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ λέγει ἡ θεοσέβεια ὑμῶν αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, ποία πίστις; ἦν ἐξέθετο τίς;
- 509 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Εὐτυχῆς· ὁ γὰρ Εὐσέβιος ἀσεβὴς ἐστίν.
- 510 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἠκούσατε τῆς πίστεως Εὐτυχοῦς τοῦ 30
ἀρχιμανδρίτου, ἰδοὺ πᾶσιν ὑμῖν ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εὐσύνοπτος ἐγένετο.

5 τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms} 10 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} τῆς ἐν ἐφέσω δευτέρας συνόδου B^{ms}
20 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms} ἐκθεσις πίστεως εὐτυχοῦς B^{ms} σημ. ὅτι
ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο διόσκορος εὐτυχῇ ἅμα πάσῃ τῇ συνόδῳ M^{ms} 25 ἐπὶ
διοσκόρου M^{ms} ἐν τῇ ληστρικῇ συνόδῳ B^{ms}

5—15. 20—24 = infra 730

MBPSΦ, Aⁿ [praeter 1—4; 14—31 = Coll. Nou. 10, 100—111]

1 αἰγύπτου B καὶ om. B 3 τοῦ — κονσιστωρίου om. B 4 σχεδαρίου P 5 ὁ εὐτυχῆς P
6 ὑμῶν ὁσιότητα S σὴν ὁσιότητα P ὁσιότητα ὑμῶν P^{ms} χάρτῃ τούτῳ] αὐτῷ χάρτῃ S
6/7 τὸ — φρονῶ om. S 6 τὸ om. B 7 αὐτὸ S 10 σὺ οὐκ SΦAⁿ σὺ οὖν P αὐτὸς M^{ss}B
11 αὐτὸ S 12 μὲν om. B ἡ ὑπαγορία — ὑπαγορία P et infra 730 ἡ ὑπαγορία ἡ ὑπαγο-
ρία ΦAⁿ ἡ ὑπαγορία ἡ S ἡ ἐκθεσις ἡ δὲ ὑπαγορία M^{ss}B ἴση MBPSΦAⁿ αὕτη infra 730
13 τῶν MPS τῇ τῶν B 14 πατέρων om. S διὰ σεαυτοῦ infra 730 15 καὶ — ἀνα-
γινώσκεσθαι om. MPS 17/18 τῷ δοκεῖν κατεπηγγέλλετο S ἐπηγγέλλετο B 18 quia putabatur
non adesse Aⁿ τὸ M ἐπεὶ S παρεγένετο B τότε om. PS 20 προσκυνῶν MPΦ
31 ἡμῖν B

- 511** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ὁμολογεῖς ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν
 L III 225 θεότητα καὶ ὁμοούσιον τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸν αὐτὸν ἕνα υἱὸν τὸν κύριον
 M VI 741 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν;
- 512** Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ ἐπειδὴ παρεθέμην ἑμαυτὸν τῇ ἀγιωσύνῃ
 ὑμῶν, εἶπον ὅπως φρονῶ περὶ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·
 τί ποτε ἄλλο, μηκέτι με ἐξετάζετε.
- 513** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Νῦν ὁμολογεῖς ἐκ δύο φύσεων;
- 514** Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁμολογῶ θεόν μου καὶ κύριόν μου κύριον
 οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἕως σήμερον φυσιολογεῖν ἑμαυτῷ οὐκ ἐπέτρεπον, ὁμοούσιον δὲ ἡμῖν
 ἕως νῦν οὐκ εἶπον πρὸ τούτου, ὁμολογῶ. 10
- 515** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐ λέγεις ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν
 θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα;
- 516** Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐως σήμερον οὐκ εἶπον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ
 θεοῦ ἡμῶν ὁμοούσιον ἡμῖν, τὴν δὲ ἁγίαν παρθένον ὁμολογῶ εἶναι ἡμῖν ὁμοούσιον καὶ
 ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐσαρκώθη ὁ θεὸς ἡμῶν. 15
- 517** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ὁμοούσιος οὖν ἡμῖν ἐστὶν ἡ παρθένος, ἐξ ἧς
 ἐσαρκώθη ὁ δεσπότης Χριστός;
- 518** Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Εἶπον ὅτι ἡ παρθένος ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶν.
- 519** Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· Εἰ ἡ μήτηρ ἐστὶν ἡμῖν ὁμοούσιος,
 καὶ αὐτός· υἱὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐκλήθη. εἰ οὖν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶν, 20
 καὶ αὐτὸς κατὰ σάρκα ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶν.
- 520** Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐπειδὴ νῦν λέγετε, πᾶσιν στοιχῶ.
- 521** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρικίος
 Φλωρέντιος εἶπεν· Τῆς μητρὸς ὁμοουσίῳ ἡμῖν οὐσης πάντως καὶ ὁ υἱὸς ὁμοούσιος ἡμῖν
 ἐστὶν. 25
- 522** Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐως σήμερον οὐκ εἶπον· ἐπειδὴ γὰρ σῶμα θεοῦ
 αὐτὸ ὁμολογῶ (προσέσχες;), οὐκ εἶπον σῶμα ἀνθρώπου τὸ τοῦ θεοῦ σῶμα, ἀνθρώπινον
 δὲ τὸ σῶμα καὶ ὅτι ἐκ τῆς παρθένου ἐσαρκώθη ὁ κύριος. εἰ δὲ δεῖ εἰπεῖν ἐκ τῆς παρθένου
 καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν, καὶ τοῦτο λέγω, κύρι, πλην τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ μονογενῆ, κύριον
 οὐρανοῦ καὶ γῆς, συνδεσπόζοντα καὶ συμβασιλεύοντα τῷ πατρί, μεθ' οὗ καὶ συγκαθε- 30
 ζεται καὶ συνυμνεῖται. οὔτε γὰρ λέγω τὸ ὁμοούσιον ἀρνούμενος τοῦ εἶναι αὐτὸν
 υἱὸν τοῦ θεοῦ. πρότερον μὲν οὐκ ἔλεγον, λέγω δέ σοι ὅ τι, νομίζω, ἐν ταῖς ἀρχαῖς
 οὐκ ἔλεγον, νῦν δὲ ἐπειδὴ ἡ ὁσιότης ὑμῶν εἶπεν τοῦτο, λέγω.
- 523** Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐκοῦν κατὰ ἀνάγκην, οὐ κατὰ γνώμην
 τὴν ἀληθῆ πίστιν ὁμολογεῖς; 35

1 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms}

1—3 cf. *infra* 756

26 ἐπειδὴ — 32 θεοῦ. p.143, 7—13 adfert Timotheus Aelurus f. 56b

MB, P [usque ad 13 σήμερον], p [inde a 13 οὐκ], SΦΛⁿ

2 θεότητα τὸν υἱὸν B 6 με om. PS ἐξετάζετε BΦΛⁿ ἐξέταζε MPS 8 καὶ κύριόν μου om. Λⁿ
 κιν μου καὶ B κύριον² BΦΛⁿ om. MPS καὶ κύριον M^{ms} 9 ἑμαυτὸν S ἐπέτρεπον PSΛⁿ ἐπιτρέπω
 MBΦ 13/14 καὶ θεοῦ om. pS 14 ἡμῶν om. B εἶναι om. S ὁμοούσιον ἡμῖν pS
 16—18 om. Λⁿ 16 καὶ ἐξ αὐτῆς B 19 ὁμοούσιος ἡμῖν ἐστὶ B ἐστὶν ὁμοούσιος M 20 αὐτός]
 αὐτὸς ὁ υἱὸς S αὐτοῦ pSΦΛⁿ om. MB 21 ἐστὶν om. S 22 πᾶσιν] καὶ γὰρ S 23 ἀπὸ
 ὑπάτων p πατρικίων Mp 24 εἶπεν ἐπεὶ S 27 πρόσχε MpS, corr. M 29 καὶ¹ om. Λⁿ
 ὁμοούσιος pS κύριοι B om. S 31 οὐδὲ B τὸ om. MpS, corr. M 32 οὖν οὐκ B
 ὅ τι νομίζω] νομίζω ὅτι S *quia sic aestimo quia* Φ^r 33 οὐκ om. Λⁿ

- 524 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἄρτι, κύρι, οὕτως ἔχε· ἕως τῆς ὥρας ταύτης ἐφο- M VI 744
 βούμην εἰπεῖν, ἐπειδὴ οἶδα τὸν κύριον θεὸν ἡμῶν, καὶ φυσιολογεῖν ἑμαυτῶι οὐκ ἐπέτρεπον·
 ἐπειδὴ δὲ ἡ ὁσιότης ὑμῶν ἐπιτρέπει καὶ διδάσκει, λέγω.
- 525 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Οὐχ ἡμεῖς καινοτομοῦμεν, ἀλλ' οἱ πατέρες
 ἐξέθεντο καὶ καθὼς ἡ ἐκτεθεῖσα πίστις παρ' αὐτῶν ἔχει, οὕτως πιστεύοντες τούτοις ἐμ- 5
 μείναι ἅπαντας βουλόμεθα καὶ μηδὲν καινοτομεῖν.
- 526 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὁμοούσιον
 καὶ ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τὸν κύριον ἡμῶν τὸν ἐκ τῆς παρθένου λέγεις
 ἢ οὐ;
- 527 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγενῆσθαι τὸν κύριον 10
 ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ.
- 528 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Συντιθέμεθα τούτοις καὶ ἡμεῖς πάντες. L IIII 228
 529 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Συντιθέμεθα.
- 530 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπί-
 σκοποι ἐβόησαν· Ταῦτα οὐδεὶς εἶπεν. ἀνάθεμα τῷ εἰπόντι. ὁ φονεὺς ταῦτα εἶπεν. 15
 ταῦτα οἱ Αἰγύπτιοι εἶπον. ταῦτα τοῦ Φαραῶ εἰσιν. ἀνάθεμα τοῖς εἰποῦσιν. ταῦτα
 Διοσκόρου εἰσιν. ταῦτα τοῦ φονέως εἰσιν. μετὰ ταῦτα τί ζητοῦμεν; τὰς
 φωνὰς τῷ βασιλεῖ. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας.
 πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συγκλήτου.
- 531 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ εὔσε- 20
 βεστάτου βασιλέως καὶ ὁ σκοπὸς τῆς εὐσεβεστάτης αὐγούστης καὶ ὁ σκοπὸς ὁ ὑμέτερος
 ἐνώσαι βούλεται τὰς ἐκκλησίας. ἵνα τοίνυν μὴ μετὰ τὸ ἐξελεῖν ἐντεῦθεν ἡμᾶς ἄρ-
 ξωνται τινὲς λέγειν ὅτι ἐδογματίσθη δύο φύσεις λέγειν μετὰ τὴν ἐνωσιν μεμερισμένας
- 532 Καὶ ὡς ἔλεγεν, Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν·
 Γνωρίζομεν τὰς δύο φύσεις, οὐ διαιροῦμεν. οὔτε διηιρημένας οὔτε συγκεχυμένας 25
 λέγομεν.
- 533 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Διέξιθι τὰ λοιπά.
 Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιστωρίου ἀπὸ τοῦ
 αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω
- 534 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Δεῖ σε σαφῶς ὁμολογήσαι καὶ ἀναθεματίσαι πᾶν τὸ ὑπε- 30
 ναντίον τῶν νῦν ἀναγνωσθέντων δογμάτων.
- 535 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Εἶπον τῇ ὁσιότητι ὑμῶν ὅτι πρὸ τούτου οὐκ ἔλεγον, M VI 745
 νῦν δὲ ἐπειδὴ τοῦτο διδάσκει ἡ ὁσιότης ὑμῶν, λέγω καὶ ἀκολουθῶ τοῖς πατράσιν. οὔτε

10 σημ̄ ὅτι καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ δέχεται διόσκορος εὐτυχέα καὶ ἐπαινεῖ [ἐπαινοὶ M] ἀμα
 πάσῃ τῇ συνόδῳ M^{ms} 12 ἐπὶ Διοσκόρου M^{ms} ἐν ἐφέσω δηλονότι B^{ms} 24 οἱ ἐν χαλκηδόνι
 [καλχηδόνι M] M^{ms} ἐν τῇ χαλκηδόνων συνόδῳ B^{ms} 30 ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms} inscr. ἐπὶ
 φλαβιανοῦ MrS

MBpSΦ, Λ^a [praeter 14—29]

1 κύρι om. S ἔχε Φ^{ac} ἔχω M^{com}BΦ^c ἔσχεν p εἶχεν S ἔχει Λ^a 2 ἐπειδὴ δὲ M^{com} κν̄ τὸν θν S
 ἐν αὐτῷ p 4 ἀλλ' ὡς B 5 παρ' αὐτῶν πίστις S 5/6 ἐμμένειν B 8 τὸν^a om. S 12 ὑμεῖς B
 14 ἀναγνωσθῆναι B 15 ἐβόησαν BΦ εἶπον MrS 16/17 ἀνάθεμα — φονέως εἰσιν ταῦτα τοῦ
 φονέως εἰσὶ ταῦτα Διοσκόρου εἰσιν ἀνάθεμα τοῖς εἰποῦσι ταῦτα B 18 αὐγούστης BrS 21 ὁ σκοπὸς
 om. SΦ^{ac} ὁ σκοπὸς om. S ἡμέτερος B 22 μὴ om. p ἐντεῦθεν om. B 23 λέγειν
 om. pS 24 Ἰσαυρίας om. MrS 25 γνωρίζομεν τὰς om. B 27 εἶπεν Mr 28 τοῦ —
 κονσιστωρίου om. B 29 σχεδαρίου p 31 δόγμα Λ^a 33 καὶ οὐκ B

δὲ ἐν ταῖς γραφαῖς εὗρον σαφῶς τοῦτο οὔτε οἱ πατέρες εἶπον πάντες. ἔὰν δὲ ἀναθεματίσω, οὐαὶ μοί ἐστιν, ὅτι τοὺς πατέρας μου ἀναθεματίζω.

536 Καὶ ἀναστᾶσα ἡ ἀγία σύνοδος ἐπεβόα λέγουσα· Ἀνάθεμα αὐτῷ.

537 Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ἡ ἀγία σύνοδος τίνος ἐστὶν ἄξιος ὁ παρὼν μῆτε ὁμολογῶν σαφῶς τὴν ὀρθὴν πίστιν μῆτε συνθέσθαι τῷ φρονή-
ματι τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου βουλόμενος, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ διεστραμμένῃ καὶ
πονηρᾷ αὐτοῦ κακονοίᾳ.

538 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμασειᾶς Σέλευκος εἶπεν· Ἄξιός μὲν ἐστὶν οὗτος καθαιρέσεως, ἐν δὲ τῇ φιλάνθρωπῳ μόνον τῆς ὑμετέρας κεῖται ἀγιωσύνης.

539 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰ μὲν ὁμολογήσας τὸ οἰκεῖον πταῖσμα ἐπέισθη
ἀναθεματίσαι τὸ ἴδιον δόγμα καὶ συνθέσθαι ἡμῖν ἐπομένοις ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέ-
ρων, εἰκότως ἡξιοῦτο συγγνώμης· ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένει τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ, ὑποπεσεῖται
τοῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίῳ.

540 Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Λέγω μὲν ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ὑμεῖς νῦν ἐκελεύσατε, οὐκ ἀναθεματίζω δέ. ὁ γὰρ λέγω, μετὰ ἀληθείας λέγω. 15

541 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρικίος Φλωρέντιος εἶπεν· Δύο φύσεις λέγεις καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν; εἰπέ.

542 Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ ἀνέγνων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ τῶν ἀγίων πατέρων καὶ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ὅτι ἐκ δύο μὲν φύσεων εἶπον πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν σάρκωσιν οὐκέτι δύο φύσεις εἶπον, ἀλλὰ μίαν. 20

543 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρικίος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὁμολογεῖς δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν; εἰπέ. ἔὰν μὴ εἴπῃς, καθαιρῇ.

544 Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀναγνωσθῆναι κελεύσατε τὰ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, L IIII 229 ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. 25

545 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· Ἐὰν μὴ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν εἴπῃς, σύγκρασιν λέγεις καὶ σύγχυσιν.

546 Καὶ ἀναστὰς ὁ αὐτὸς Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ταύτην ἦν λέγουσιν με εἰρηκεῖναι φωνὴν ἐγὼ οὐκ εἶπον αὐταῖς λέξεσιν. οὐκ οἶδα ταῦτα εἰρη-
M VI 748 κῶς, εἰρηκότος δὲ τοῦ μονάζοντος ἐκ δύο φύσεων λέγω τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μετὰ
δὲ τὴν ἔνωσιν μίαν φύσιν καὶ μὴ προσθέντος σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν [ταῦτα]
οἶδα εἰρηκῶς ὅτι ἔὰν εἴπῃς ἐκ δύο φύσεων, μετὰ δὲ τὴν ἔνωσιν εἴπῃς μίαν καὶ ἔὰν μὴ
προσθῇς σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν, ὑπονοῇ σύγχυσιν λέγειν καὶ σύγκρασιν·
ἔὰν δὲ προσθῇς σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσασαν, τὰ αὐτὰ τοῖς πατράσιν ἡμῶν

26 ἐπὶ διοσκόρου B^{ms} [falso]

28 ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} ἐν χαλκηδόνι B^{ms} [falso]

4—17. 18—23 = infra 771. 775

24—27 = infra 777. 545. 546 cf. 168. 176. 788. 791. 830

26—30 εἰρηκῶς adfert Timotheus Aelurus f. 56^b. 57^a

MBpSΦ, Aⁿ [545—548 = Coll. Nou. 10, 119—122]

3 αὐτῷ μετὰ ἀνάγκης οὐκ ἐν πίστι B 4 καὶ μετὰ ταῦτα om. BS 9 τῇ φιλάνῃ δὲ B
κεῖται τῆς ὑμετέρας B 10 ἴδιον B 11 ἐπόμενος B 14 λέγω μὲν] λέγομεν p 16 πατρικίων Mr
17 Φλωρέντιος om. B εἰπέ] εἶναι Aⁿ 19 ἀγιωτάτου B 21 πατρικίων Mr 24 μα-
καρίου B 26 ἐπίσκοπος σελευκείας B τὴν om. p 28 ὁ αὐτὸς om. B Σελευκείας
om. MrAⁿ 29 οἶδα] intellego Aⁿ 29/30 εἰρηκῶς om. Φ 30 χὺν πρὸ τῆς ἐνώσεως B
31 ταῦτα MrS om. BΦAⁿ 32 φύσεων πρὸ τῆς ἐνώσεως B εἴπῃς om. B ἔὰν om. B
33/34 ὑπονοῇ — ἐνανθρωπήσασαν om. S 31 καί] ἢ B

- λέγεις, δῆλον γὰρ ὅτι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πατέρων [ὅτι] ἄλλο μὲν τί ἐστὶν ἡ θεότης αὐτοῦ, τουτέστιν τοῦ ἐνὸς κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄλλο τι ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἡ ἐκ μητρὸς.
- 547 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Αὕτη οὖν ἡ φωνὴ παραπτεποίηται;
- 548 Βασίλειος ἐπίσκοπος Ἰσαυρίας εἶπεν· Οὐ μέμνημαι οὐδὲ οἶδα εἰρηκῶς.
- 549 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὁ μὴ λέγων ἐκ δύο φύ- 5
σεων καὶ δύο φύσεις οὐ πιστεύει ὀρθῶς.
- 550 Καὶ ἀναστᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος [ἅπασα] ἐπεβόα· Μετὰ ἀνάγκης οὐκ ἔστιν πίστις. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων πολλὰ τὰ ἔτη. ἡ πίστις ὑμῶν ἀεὶ νικᾷ. οὐ συντίθεται, τί αὐτὸν πείθεις;
- 551 Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Διὰ πάντων πεφώραται Εὐτυχῆς ὁ πάλαι πρεσ- 10
βύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἐκ τε τῶν ἡδὴ πεπραγμένων καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νῦν κατα-
θέσεων τὴν Οὐαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν νοσῶν καὶ ταῖς ἐκείνων δυσφη-
μίαις ἀμεταθέτως ἀκολουθῶν, ὅς γε οὐδὲ τὴν ἡμετέραν αἰδεσθεὶς παραΐνεσίν τε καὶ δι-
δασκαλίαν συνθέσθαι τοῖς ὀρθοῖς δόγμασιν κατεδέξατο· ὅθεν ἐπιδακρύσαντες καὶ στε-
νάξαντες ἐπὶ τῇ παντελεῖ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ ὠρίσαμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 15
τοῦ ὑπ' αὐτοῦ βλασφημηθέντος ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς κοινωνίας καὶ τοῦ προεστάναι μοναστηρίου, εἰδότων ἐκείνων πάν-
των τῶν μετὰ ταῦτα διαλεγομένων αὐτῶι ἢ συντυγχανόντων ὡς ὑπεύθυνοι ἔσονται καὶ
αὐτοὶ τῶι τῆς ἀκοινωνησίας ἐπιτιμῶι ὡς μὴ ἀποστάντες τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας.
- 552 1 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως [νέας] Ῥώμης ὀρίσας ὑπέγραψα 20
2 Σατορνῖνος ἐπίσκοπος Μαρκιανουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα M VI 749
3 Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας ὀρίσας ὑπέγραψα
4 Σέλευκος χάριτι Χριστοῦ ἐπίσκοπος Ἀμασείας τοῦ Ἐλενοπόντου ὀρίσας ὑπέγραψα
5 Εὐλάλιος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος ὀρίσας ὑπέγραψα
6 Τιμόθεος ἐπίσκοπος ὀρίσας ὑπέγραψα 25
7 Δωρόθεος ἐπίσκοπος ἐλέει θεοῦ Νεοκαισαρείας ἀναγνοὺς καὶ συναινέσας ὑπέγραψα
8 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης ὠρίσα· εἴ τις ἄλλο φρονεῖ ἔνεκεν τῆς πίστεως ἔξωθεν
τῶν ὀρισθέντων παρὰ πάσης τῆς ἁγίας σύνοδου τῆς κατὰ Νίκαιαν, ἀνάθεμα ἔστω
9 Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Βιθυνίας ὀρίσας ὑπέγραψα L III 231
10 Κεκρόπιος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα 30
11 Μελίφθογγος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ ἡλιούπολιν ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας
ὀρίσας ὑπέγραψα

5 ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms} ἐν κωνσταντινουπόλει B^{ms} 10 εὐτυχοῦς καθαίρεσις inscr. M καθαί-
ρεσις εὐτυχοῦς M^{ms}B^{ms} 14 σημ τὰ τῆς καθαιρέσεως ῥήματα r^{ms}
5—6 = infra 777 7—9 = infra 783 10—20 = infra 825
3—4. 10—19 adfert Timotheus Aelurus f. 57^a

MBP S Φ Λⁿ

1 γὰρ MrS δὲ B om. ΦΛⁿ ὅτι¹ erasit M ὅτι² om. BΛⁿΦ^a 2 καὶ ἄλλο] ἄλλο δὲ B
αὐτοῦ om. B τῆς μητρὸς ἡ ἐσάρκωσεν ἑαυτὸν καὶ ἐφθάρη ἐν τῷ χάριτι μέρος B cf. infra 791
3 οὖν om. S 5 πατρικίᾳ φλωρέντιᾳ B 7 ἅπασα MBP S ΦΛⁿ, cf. Rusticum 783 adnotantem:
hic Graeci codices male habent *omnis sancta synodus*; nam in praecedentibus, ubi ipsa actio prius
inserta est, non habet ipsum *omnis* ἐστὶν] ἐνι B 8 τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων om. MS
πολλὰ τὰ ἔτη om. S 9 ὑμῶν MΦΛⁿ ἡμῶν BrS cf. infra 783 11 οἰκείων B et 825 ἰδίῳ MrS
14 ὀρθοδόξοις B 17 ἐκείνων] hoc Φ 20 Ῥώμη Φ νέας Ῥώμη MrS om. BΛⁿ ἐπίσκοπος
om. inde a 21 S, inde a 22 B 23 χάριτι χριστοῦ om. BS τοῦ om. S inde a 23 ὀρίσας
ὑπέγραψα et cetera omnia praeter ipsa episcoporum civitatumque nomina om. B 24 om. Λⁿ
καλχηδόνοσ MrS 25. 26 post 28 coll. Λⁿ 26. 30. 31 etc. ἐλέει θῷ om. S 30 σεβαστουπόλεωσ
M^{ms} 31/32 μελίφθογγοσ τῆς κατὰ ἡλιούπολιν B om. Φ^a 31 postulatur Ἰουλιόπολιν

- 12 Λογγίνος ἑλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Χερσονήσου ὀρίσας ὑπέγραψα
 13 Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς Χίου πόλεως τῶν Νήσων τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 χειρὶ ἐμῇ
 14 Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς Ἀπολλωνιατῶν πόλεως ἀγίας ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα.
 ὁ ἑαυτὸν δείρας, οὐδεὶς αὐτοῦ φείδεται 5
 15 Σάβας ἐπίσκοπος Πάλτου ὀρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ
 16 Ἰοβιανὸς ἐπίσκοπος Διβέλτου ὀρίσας ὑπέγραψα
 17 Ἰουλιανὸς ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ ὀρίσας ὑπέγραψα
 18 Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Τερμισσὸν καὶ Εὐδοκιάδα καὶ Ἰοβίαν ἀγίας τοῦ
 θεοῦ ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 19 Εὐστόχιος ἑλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας ἐκκλησίας Δοκιμίου ὀρίσας ὑπέγραψα
 20 Πιόνιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Τρωάδα ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὀρίσας
 ὑπέγραψα
 21 Κοσσίνιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἱεροκαιοσαρείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 22 Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ὑρκανῶν ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 M VI 752 23 Διαφερόντιος ἐπίσκοπος πόλεως Ὀλβης ὀρίσας ὑπέγραψα
 24 Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μουσίνης ὀρίσας ὑπέγραψα
 25 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιοῦ πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 26 Εὐδόξιος (ἐπίσκοπος πόλεως) Βοσπόρου (ὑπέγραψα) ὀρίσας διὰ τοῦ πρεσβυ-
 τέρου Βασιλίσκου 20
 27 Θωμᾶς ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Βαλεντινιανουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 28 Αὐρήλιος ἐπίσκοπος τῆς ὀπιτανῶν ὑπέγραψα
 29 Τιμόθεος ἐπίσκοπος ἀριμουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 30 Γενέθλιος ἐπίσκοπος Ἀργείων ὑπέγραψα
 31 Ἀνδρέας πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς διὰ 25
 τοῦ πρεσβυτέρου Τιμοθέου
 32 Φαῦστος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τοῦ
 πάλαι πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου
 33 Μαρτίνος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ μακαρίου Δίου ὑπέγραψα τῇ
 καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τοῦ πάλαι πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου διὰ τοῦ ἀδελφοῦ 30
 Φιλίππου
 34 Μανουήλιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
 35 Πέτρος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ μακαρίου Θαλασσίου ὑπέγραψα
 τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τοῦ πάλαι πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου διὰ Θεοδώρου
 μοναχοῦ 35

MBpSΦΛⁿ

1 χερσονήσου ΜΦ^a 2/3 τρύφων χίου πόλεως τῶν νησιῶν Β 4 παῦλος ἀπολλωνιέων Β
 ἐκκλησίας ὦν p 5 ὁ γὰρ S 6 σάββας Β 7 Ἰοβιανὸς λιβέλτου Β Ἰοβινὸς ΜρΦΛⁿ
 τοβιανὸς S διβέλτου p δυβέλτου S δηβελτοῦ Μ 8 Ἰουλιανὸς τῆς κῶ Β 9/10 σαβινιανὸς
 τῆς κατὰ τέρμιον καὶ εὐδοκιάδα Β 9 σαβιανὸς pS Ἰοβίαν καὶ εὐδοκιάδα S 11 εὐστόχιος
 [= Λⁿ] δοκιμίου Β εὐτύχιος ΜρSΦ 12/13 πιόνιος Β 14 εὐσίγνιος Ἱεροκαιοσαρείας Β
 κοσσίνιος p κοσσίνιος MSΦ^r 15 Ἰωάννης λυκαόνων Β πόλεως om. pS 16 διαφερόντιος
 [= Λⁿ] ὀλόης Β διαφερόντιος ΜρSΦ 17 Ἰουλιανὸς παλαιστίνης Β μουστίνης Μ μωστίνης p
 μουστίνης S 18 Ῥωμανὸς εὐδοξιοῦ πόλεως Β 19/20 om. S εὐδόξιος βοσπόρου Β Εὐδόξιος — ὑπέ-
 γραψα om. Μρ suppleui ex ΦΛⁿ ὀρίσας om. p 21—p. 147, 31 om. Β 21 βαλεντιανου-
 πόλεως pS 22 Popitanas Λⁿ ὀρίσας ὑπέγραψα S his gestis subscripsi Φ^r post 22 habet
Secundinus episcopus Nouensis his gestis subscripsi Ianuarius episcopus ciuitatis Macrianas subscripsi Λⁿ
 23 om. pS ἀριμουπόλεως ΜΦ p^riscopo^reo^ras Λⁿ, late^rl Πριμουπόλεως 24 ἄργονα pS 25, 26 om. Λⁿ
 27 archimandrites monasterii beati Dionysii Λⁿ 29—31 om. Λⁿ 32/33 ὑπέγραψα — ἀρχιμαν-
 δρίτης om. p 33—35 ante 32 coll. Λⁿ

- 36 Ἰὼβ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς διὰ τοῦ
διακόνου μου Ἀνδρέου
- 37 Ἀντίοχος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ μακαρίου Θεοτέκνου ὑπέγραψα
τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 38 Ἀβράμιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς 5
- 39 Θεόδωρος μονάζων καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 40 Θεόδωρος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῶν Αἰγυπτίων ὑπέγραψα τῇ καθαι-
ρέσει Εὐτυχοῦς
- 41 Πιέντιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ μαρτυρίου τῶν νηπίων ὑπέγραψα
τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς 10
- 42 Φλαβιανὸς ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου Ἑρμάου ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς M VI 753
- 43 Εὐσέβιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς Ἑλίας ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει
Εὐτυχοῦς
- 44 Εὐσέβιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου Εὐλογίου ὑπέγραψα διὰ
Θεοδούλου διακόνου μου τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς 15
- 46 Τρύφων ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 46 Ἰάκωβος διάκονος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῶν Σύρων ὑπέγραψα διὰ Ζωτικοῦ μονά-
ζοντός μου τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 47 Ἑλπίδιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 48 Παῦλος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ αἰθρίου ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει 20
Εὐτυχοῦς
- 49 Κάρωσος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 50 Ἀστέριος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς τοῦ μακαρίου Λαυρεντίου
ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς
- 51 Καλλίνικος μονάζων καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῶν Θεοδότου ὑπέγραψα τῇ καθαι- 25
ρέσει Εὐτυχοῦς
- 52 Γερμανὸς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς διὰ
Γλυκερίου διακόνου
- 53 Μάρκελλος ὁ ἐλάχιστος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει
Εὐτυχοῦς χειρὶ ἐμῇ 30
- Ὅλοι 57 ὑπέγραψαν

553 Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Τινὰ τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἀναγνωσθέντων παρε-
ποιήθη καὶ ἔστιν τὰ ἐπὶ τούτοις πεπραγμένα καὶ ἀξιῶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι.

554 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ὑποδεχθέντα ἀναγινωσκέσθω καὶ
ἐμφερέσθω τοῖς πραττομένοις ὑπομνήμασιν. 35

Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω

32 post εἶπεν inscr. ἐπὶ διοσκόρου MpS

ἐν ἐφέσω Bms

MBpS, Aⁿ [usque ad 26 = Coll. Nouar. 2, 161; inde a 32 = Coll. Nouar. 10, 124 sq.]

2 μου om. S 5 ἀβράμιος p 11 *Claudius archimandrita subscripsi* Aⁿ Ἑρμάου M
Ἑρμείου p *Hermylli* Φ 14/15 om. Aⁿ post 16 coll. S 17 καὶ om. M τῶν om. S
20 αἰθρίου p Φ^{er} ἑθρίου M^{ostr} *aetherii* Φ^a 26—31 om. Aⁿ, sed cf. Coll. Nouar. 10, 123 31 om. S
πεντήκοντα τρεῖς p 32 ὁ ἀρχιμανδρίτης p πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Bⁿ ὑπομνημάτων
ἀναγνωσμάτων S 32/33 παραπεποίηται B 31 ἀναγνωσθῶσι B

555

Ἀντίγραφον ὑπομνημάτων γενομένων Εἰδοῖς Ἀπριλλίαις ἐν Κωνσταντινουπόλει

L III 234 Φλαυίου Πρωτογένους καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου, θείαι κελεύσει, καθεζομένων
d. 13. m. Apr. 449 ἐν τῇ μειζοτέραι στοᾷ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας

- 1 Φλαβιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως
- M VI 756 2 Φλωρεντίου τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραι-
τωρίων τὸ ἕκτον καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
- 3 Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καισαρέων πόλεως ἐπαρχίας Καππα-
δοκίας
- 4 Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως
- 5 Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀμασέων πόλεως 10
- 6 Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σελευκέων πόλεως ἐπαρχίας Ἰσαυρίας
- 7 Ἀλεξάνδρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τομέων πόλεως ἐπαρχίας Σκυθίας
- 8 Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Συναδέων πόλεως
- 9 Μελιθόγγου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἰουλιουπολιτῶν πόλεως
- 10 Ἀκακίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀριαραθηνῶν πόλεως 15
- 11 Πρόκλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀδραηνῶν πόλεως
- 12 Δανιηλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καδοηνῶν πόλεως
- 13 Σάβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παλτηνῶν πόλεως
- 14 Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χερσονησιτῶν πόλεως
- 15 Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βυρκαληνῶν πόλεως ἐπαρχίας Καρίας 20
- 16 Παυλίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας
Ἀσίας
- 17 Θωμᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας Φρυ-
γίας Πακατιανῆς
- 18 Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀρκηνῶν πόλεως ἐπαρχίας Παλαι-
στίνης 25
- 19 Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δορυλαέων πόλεως ἐπαρχίας Φρυγίας
Σαλουταρίας
- 20 Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπολλωνιατῶν πόλεως ἐπαρχίας Βι-
θυνίας 30
- 21 Εὐδοξίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βοσπορηνῶν πόλεως
- 22 Εὐστοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δοκιμηνῶν πόλεως

1 τὰ πραχθέντα μετὰ τὴν καθαίρεσιν εὐτυχοῦς ἐν κωνσταντινουπόλει, ἀναγνωσθέντα δὲ ἐν ἐφέσω
ἐπὶ διοσκόρου M^{ms}

MB^pSΦΛⁿ

- | | | | |
|---|---|---|---|
| 1 ἰδοῖς M | ἀπριλλίαις M | 2 φλαυίου Mr, corr. M | 4 εὐλαβεστάτου MrSΦaccΛ ⁿ ἀγιω-
τάτου BΦ ^r |
| 6 καὶ ² om. Λ ⁿ | πατρικίων Mr | 9 sq. hinc inde semper om. τοῦ εὐλαβεστάτου B | 10 πόλεως om. B |
| 11 τῆς — ἐπαρχίας] σελευκείας B | 12 ταμέων S | ἐπαρχίας om. B | |
| 13 μαρινιανοῦ MrΦ μαριανοῦ BS <i>marino</i> Λ ⁿ | τῆς — πόλεως] συνάδων B | 14 τῆς — πόλεως] | |
| ἡλιουπόλεως B | Ἰουλιουπολιτῶν M ^{corr} Ἰουλιουπολιτῶν MS Ἰλιουπολιτῶν p | 15 τοῦ — πόλεως] | |
| ἀριαραθίας B | ἀριαραθηνῶν p ἀριαθηνῶν S ἀριαθητῶν M ἀριαθιτῶν M ^{corr} | 16—p. 149, 18 om. Λ ⁿ | |
| 16 τῆς — πόλεως] ἀδριανουπόλεως B cf. Φ | Ἀδραηνῶν scripsi ἀδριανῶν p ἀνδριανῶν S | | |
| ἀδρηνηνῶν M in ras. | 17 δανιήλ B | τῆς om. B | καλοηνίας B |
| 18 σάββα B | τῆς — πόλεως] παλαιστηνοῦ B | 19 τῆς — πόλεως] χερσονησιωτῶν B | χερσονησιτῶν p |
| 20 <i>hyrcanopolitani</i> Φ ^a <i>hyrcadenopolitani</i> Φ ^{ci} | πόλεως ἐπαρχίας om. B | 21 τοῦ — πόλεως] | |
| θεοδοσιουπόλεως B | 23 τῆς — ἐπαρχίας] θεοδοσιουπόλεως B | 25, τοῦ — Παλαιστίνης] | |
| ἀρκηνῶν παλαιστηνοῦ B | 25 ἀρκινῶν M σαρκενῶν S σαρακενῶν pΦ | 27 τοῦ — ἐπαρχίας] | |
| δορυλλαίου B | 29 τοῦ — ἐπαρχίας] ἀπολλωνιτῶν πόλεως B | 31 τοῦ — πόλεως] βοσπόρου B | |
| 32 εὐτυχίου S | τοῦ — πόλεως] δοκιμίου B | | |

- 23 Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Πριμουπολιτῶν πόλεως
 24 Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας Ἀρμενίας
 25 Σεκουνδίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νοβηνσίων πόλεως
 26 Κανδιδιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας L IIII 235 M VI 757 6
 27 Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ
 28 Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυμανδηνῶν πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας
 29 Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βασιλινουπολιτῶν πόλεως 10
 30 Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἐπαρχίας Πισιδίας
 31 Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀνθηδονιτῶν πόλεως
 32 Νατίρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Γαζαίων πόλεως
 33 Εὐφρατᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἐλευθεροπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας 15 Κρήτης
 34 Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χίου πόλεως
 35 Αὐρηλίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀδραμυτηνῶν πόλεως

παρόντος Μάμα τοῦ περιβλέπτου κόμητος καὶ προξίμου τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων

20

- 556 Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβοῦνος καὶ ρεφερενδάριος εἶπεν· Τῇ πρὸ ἐξ Εἰδῶν d. 8. m. Apr. a. 449 Ἀπριλλίων ἀπὸ θείων μανδάτων ἐκελεύσθη τὸς εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους τὴν πίστιν τῶν πρώην γενομένων ὑπομνημάτων περὶ τῆς αἰτίας ἥτις μεταξὺ Φλαβιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου καὶ Εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου κινεῖται, ἐκζητηθῆναι· ὅπερ ἐν τῷ παρόντι ὡσαύτως γενέσθαι ἡ βασιλικὴ ἐκέλευσεν αὐθεντία. 25

- 557 Φλαύιος Φλωρέντιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων τὸ ἕκτον καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος εἶπεν· Τὰ πραχθέντα ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ περιβλέπτου ρεφερενδαρίου παρούσης τῆς ἀγίας συνόδου ἀναγινωσκέσθω.

Καὶ ὅποτε προηνέχθη τὸ σχεδάριον ἀπὸ τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, παρὰ Ἰωάννου τοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος τοῦ αὐτοῦ τοῦ θείου σκρινίου ἀνεγνώσθη

MB, p [usque ad 11/12 Πισιδίας], P[inde a 13 Παύλου], SΦΛⁿ

1 τοῦ — πόλεως] πριμουπόλεως B cf. Φ τριμουπολιτῶν MpS 2 τοῦ — ἐπαρχίας] θεοδοσιουπόλεως B θεοδοσιουτῶν S 4 τοῦ — πόλεως] νικεσσίου B Νοβηνσίων
 scripsi cf. p. 150, 23 νοκησίων MpS *nocensianae* Φ^a *nocissianae* Φ^a 5 κανδιανοῦ p
 5/6 τοῦ — Πισιδίας] ἀντιοχέας πισσιδίας B 7 τοῦ — τῆς om. B τῆς πόλεως κῶ S
 8/9 τοῦ — Πισιδίας] στύμμα πισσιδίας B 8 στυμανδηνῶν pS 10 τοῦ — πόλεως] βασιλινουπόλεως B βασιλοπολιτῶν S 11. 12 τοῦ — Πισιδίας] ἀντιοχέας τριμιταρίας B cf. Φ^a
 13 τῆς — πόλεως] ἀνθηδόνος B 14 νατηράτου B νατήρου Γ νατίρου S τοῦ — πόλεως] γάζης B γαζέων M^{corr} 15 εὐφράτου BS τοῦ — πόλεως] ἐλευθεροπόλεως B 17 τοῦ — πόλεως] χίου B 18 ἀβρηλίου B τοῦ — πόλεως] ἀδραμυτηνοῦ B ἀδραμυτινῶν P ἀδραμυτινῶν S 19 παρόντος om. S μάμαντος PS πρωξίμου B^l 21 τριβοῦνος om. B τῇ om. S 15ῶν M 22 ἀπριλίων M, corr. M 23 γενομένων om. S 24 κεινῆται B 26 φλάβιος S φλαύβιος P φλαβιανός M ὁ μεγαλοπρεπέστατος om. B πόλεως — ἐπάρχων om. B 27 καὶ BΦ om. MPS 28 ἀναγνώσθητω B 29 προσηνέχθη BS σχιδάριον Γ 30 ἐκσκέπτορος M^{corr} ἐκσέπτορος S ἐκσέπτωρος P ἐξσέπτορος M ἐξσέπτορος B

- 558 Φλαυίου Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου πρὸ
d. 8. m. Apr. ἐξ εἰδῶν Ἀπριλλίων, ἐν Κωνσταντινουπόλει, θείαι κελεύσει, καθεζομένων ἐν τῷ ἁγίῳ
a. 449 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας βαπτιστηρίῳ
- 1 Θαλασσίῳ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καισαρέων πόλεως Καππαδοκίας
 - 2 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως 5
 - 3 Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Μελιτηνῶν πόλεως
 - M VI 760 4 Βασιλείῳ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Σελευκέων πόλεως ἐπαρχίας Ἰσαυρίας
 - 5 Σατορνίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Μαρκιανουπόλεως
 - 6 Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Συναδηνῶν πόλεως
 - 7 Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυανέων πόλεως 10
 - 8 Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χίου πόλεως
 - 9 Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀμασέων πόλεως
 - L III 238 10 Κανδιδιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἐπαρχίας Πισι-
δίας
 - 11 Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀρκηνῶν πόλεως 15
 - 12 Νατίρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Γαζαίων πόλεως
 - 13 Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παρνασηνῶν πόλεως
 - 14 Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀνθηδονέων πόλεως
 - 15 Θωμᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως
 - 16 Εὐστοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Δοκιμηνῶν πόλεως 20
 - 17 Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βασιλινουπολιτῶν πόλεως
 - 18 Ἀκύλα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Αὐροκλέων πόλεως
 - 19 Σεκουνδίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νοβησίων πόλεως
 - 20 Ἀκακίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀριαραθηνῶν πόλεως
 - 21 Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ 25
 - 22 Πρόκλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀδραηνῶν πόλεως
 - 23 Εὐδοξίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βοσπορηνῶν πόλεως
 - 24 Σάβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Παλτηνῶν πόλεως
 - 25 Τιμοθέου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Πριμοπολιτῶν πόλεως
 - 26 Παυλίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως ἐπαρχίας 30
Ἀσίας

MBPSΦΛ^a

1 φλαυβίου MP φλαβίου M^{corr}S 2 ἐξ MBPSΦΛ^a πέντε BΦ 18ῶν M ἀπριλίων M, corr. M
ἀγιωτάτω B 3 τῆς — ἐκκλησίας om. B 4 τῆς — πόλεως] καισαρείας B 5 καὶ om. BS
τοῦ — πόλεως] ἀγκύρας B 6 τοῦ — πόλεως] μελιτηνῆς B μελιτινῶν MP μελητινῶν S
7 τοῦ — ἐπαρχίας] σελευκείας B 8—p. 151, 2 om. Λ^a S σατορνίλου M σατορνιλίου S
τοῦ — τῆς om. B μαρκιανῶν S 9 μαρινιανῶν S τοῦ — πόλεως] συνάδων B 10 τοῦ — πόλεως]
τυάνων B τυάνων S 11 τοῦ — πόλεως] χίου B 12 τοῦ — πόλεως] ἀμασέων B 13 καν-
διανοῦ S 13/14 τοῦ — Πισιδίας] ἀντιοχείας πισιδίας B 15 τοῦ — πόλεως] ἀρκίνου B
σαρκηνῶν P σαρκηνῶν S, cf. Φ 16 νατηράτου B νατήρα P νατήρου S τοῦ — πόλεως] γάζης B
γάζων MPS, corr. P 17 τοῦ — πόλεως] παρνασοῦ B 18 τοῦ — πόλεως] ἀνθηδόνοσ B
19 τοῦ — πόλεως] θεοδοσιουπόλεως B θεοδοσιουτῶν S 20 εὐτυχίου S τοῦ — πόλεως] δοκιμίου B
δοκιμηνῶν MPS, corr. M 21 τοῦ — πόλεως] βασιλινουπόλεως B 22 τοῦ — πόλεως]
ἀβροκλέου B 23 ἰουλιανοῦ PS τοῦ — πόλεως] νοβισσίου B νισιβίων P νισιβίων S
24 τοῦ — πόλεως] ἀριαράθου B ἀριαρηνῶν S 25 τοῦ — τῆς om. B 25 26 Κῶ — τῆς om. M
κῶ πόλεως P 26 τοῦ — πόλεως] ἀδραμύτου B Ἀδραηνῶν scripsi *hadraiaae* Φτ *adrianae* Φ^a
ἀδραμυτηνῶν MP ἀδραμυτηνῶν S 27 τοῦ — πόλεως] βοσπόρου B βοσπορινῶν
M^{corr}S 28 σάββα B τοῦ — πόλεως] παλλήνου B 29 τοῦ — πόλεως] πριμοπόλεως B
τριμολιτῶν S 30 τοῦ — ἐπαρχίας] θεοδοσιουπόλεως B

- 27 Παύλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀπολλωνιέων πόλεως
 28 Λογγίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυμανδηνῶν πόλεως
 559 Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβούνος καὶ ῥεφερενδάριος εἶπεν· Εὐτυχὴς ὁ εὐλαβεστάτος ἀρχιμανδρίτης προσενεχθείσης δεήσεως τῇ βασιλικῇ θειότητι ἐδίδασκεν πρῶν M VI 761
 ἑαυτὸν εὐρηκέναι, καὶ τὰ λοιπά, ἅτινα ἐν τῷ θείῳ σκρινίῳ ἐμφέρονται. 5
- 560 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἡ δεῆσις τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ Εὐτυχοῦς προενεχθεῖσα ἀναγινωσκέσθω καὶ ὁ λαμπρότατος τριβούνος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος διδάξει εἰ τινες προσεδρεύουσιν ὑπὲρ τοῦ προσώπου πράττοντες τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ.
- 561 Καὶ πρὶν ἢ ἀναγινωσθῆναι, Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος 10
 εἶπεν· Προσεδρεύουσιν οἵτινες ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ μοναχοῦ δύνανται λέγειν.
- 562 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τί ἀρέσκει περὶ τούτου τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις;
- 563 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλαέων εἶπεν· Εἰ δι' ἐντολέως λέγει, κελεύσατέ με ἀναχωρῆσαι. 15
- 564 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὅπερ ἐκέλευσεν ἡ βασιλικὴ αὐθεντία, παντὶ τρόπῳ παραφυλακτέον ἐστίν· δι' ὃ εἰ συγκατατίθενται οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἵνα εἰσδεχθῶσιν οὗτοι οἵτινες ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ πράττειν ἔτοιμοί εἰσιν, εἴπωσιν.
- 565 Μελίφθογος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοιαύτης κατηγορίας γινομένης L IIII 239
 ἀκόλουθόν ἐστιν παρῆναι τὸν κατηγορούμενον, εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐκ ἀκινδύνως γίνονται 21
 αἱ τοιαῦται κατηγορίαι. οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, περὶ τῶν τυχόντων ἐστὶν τὸ δοκιμαζόμενον. ἐπεὶ οὖν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἐκ παππῳίας παραδόσεως συγκροτεῖν εἴωθεν τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τοὺς κανόνες μὴδ' ὅλως παρατιτρώσκεσθαι, ἀξιούμεν ἀνενεχθῆναι αὐτῷ, καὶ εἰ κελεύει ἐγκληματικὴν δίκην ἀγωνίσασθαι ἄλλον ὑπὲρ 25
 ἄλλου, καὶ τοῦτο προσδεχόμεθα, εἰ καὶ τὰ μάλιστα οἰκουμενικὴ ἐκελεύσθη γενέσθαι σύνοδος καὶ πεφύλακται τὰ καιριώτερα τῶν πραγμάτων ἐν ἐκείνῃ τῇ συνόδῳ καὶ μετεστάλησαν πολλοὶ καὶ δίκαιόν ἐστιν τὰ θεσπισθέντα παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως εἰς πέρας ἀχθῆναι.
- 566 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τί ἑαυτῷ περὶ τούτου ὁ λαμπρότατος 30
 τριβούνος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος ἐνταλθὲν εἶναι γινώσκει, κατὰθηται.
- 567 Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος τριβούνος νοτάριος καὶ ῥεφερενδάριος εἶπεν· Ὁ εὐσεβέστατος δεσπότης ἡμῶν γνοὺς ὡς καθήρηται ὁ προλεχθεὶς ἀνὴρ, ἐκέλευσεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς ἀποσταλέντας εἰσελθόντας ἐπιγινῶναι ἀναγινωσκομένων τῶν M VI 764
 χαρτῶν τὰ παρ' αὐτοῦ εἰρημένα πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀγιώτατον 35
 ἀρχιεπίσκοπον.

MBPSΦΛ^a

1 τοῦ — πόλεως] ἀπολλωνέως B	Ἀπολλωνιέων scripsi ἀπολλωνέων PS ἀπολλωναίων M
2 τοῦ — πόλεως] μανδ spat. ν spat. B	μανδηνῶν MPS cf. Φ
πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης BΦ ^{ac}	4 ἀρχιμανδρίτης MPSΦΛ ^a
ἑαυτὸν] πάντα τὸν ἑαυτὸν [αὐτὸν S] PS	προσενεχθεῖς ἐκ δεήσεως PS
τὸ ὁποῖά τινα [τινι S] PS	4/5 πρῶν
τριβούνος B	εὐρηκέναι M ^{ms} BΦΛ ^a ἐπιδεηθῆναι MPS
12 τί] εἰ B	τά — ἅτινα]
περὶ τούτου om. B	νοτάριος τριβούνος S
13 ἐπισκόποις εἰπάτωσαν B	14 ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος BΦ ^{ac}
δορυλλαέων P δορυλλαίων B δορυλλέων S	ἐντόλεως PS
17 δι' εἰ] εἰ οὖν S	20 γενομένης B
24 εἴωθεν] βούλεται B	27 χρή πεφυλάχθαι B
inunulneratos Λ ^a	καριώτατα S
26 σύνοδος γενέσθαι B	31 ὁ
νοτάριος S om. B	ἐνταλθέντα MPS, corr. M
32 ὁ om. P	34/35 τῶν — εἰρημένα] τῶν
παρ' αὐτοῦ εἰρημένων ἐν τοῖς χάρταις S	35 αὐτοῦ] <i>episcopo</i> Φ
	36 ἐπίσκοπον MP, corr. M

- 568 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀπλοῦν ἐστὶν ὅπερ αἰτεῖται, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι εἰσέλθωσιν καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῶν παρουσίᾳ ἢ δέησις ἀναγινωσκέσθω.
- 569 Καὶ ὁπότε εἰσῆλθον καὶ εἰς τὸ μέσον ἔστησαν Κωνσταντῖνος Ἐλευσίνιος καὶ Κωνσταντῖος οἱ εὐλαβέστατοι μοναχοί, Μακεδόνιος ὁ λαμπρότατος τριβούνος νοτάριος τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον προσφέρων εἶπεν· Χρὴ πάντα τὰ κελευσθέντα παρὰ τῆς αὐτῶν εὐσεβείας εἰπεῖν με. ἐκέλευσεν τοίνυν τοὺς τὸ τηνικαῦτα παρόντας ἀγιωτάτους ἐπισκόπους μεθ' ὅρκου εἰπεῖν εἰ ἀληθεῖς εἰσὶν τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκομένων αἱ καταθέσεις αἱ παρὰ ἑκατέρου τοῦ μέρους προενεχθεῖσαι.
- 570 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Σελευκέων ἐκκλησίας εἶπεν· Μέχρι νῦν ὅρκον οὐκ ἴσμεν προσενεχθέντα ἐπισκόποις, ἀλλὰ καὶ ἐντέταλται ἡμῖν παρὰ τοῦ 10 Mt. 5, 34—36 σωτῆρος Χριστοῦ μὴ ὁμόσαι μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ, μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ, μήτε εἰς τὴν κεφαλὴν τὴν ἑαυτοῦ τινὰ ὁμόσαι, ὅτι οὐδεὶς δύναται τρίχα τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθειῶν αὐτὸς ποιῆσαι. ἕκαστος δὲ ὡς θυσιαστηρίῳ παρεστὼς τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὸ ἑαυτοῦ συνειδὸς φυλάττων καθαρὸν τῷ θεῷ τῶν ὄντων 15 αὐτῷ ἐν μνήμῃ οὐδὲν ἔχει παραλείψαι.
- 571 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὡς ἅπαξ εἴρηται, τῶν δεήσεων ἢ ἀνάγνωσις παρακολουθήσει.
- Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 572 Τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ πιστοτάτοις φιλοχρίστοις βασιλεῦσιν ἡμῶν Θεοδοσίῳ καὶ 20 I. III 242 Οὐαλεντινιανῷ τοῖς αἰώνιοις αὐγούστοις παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου. Πάντων μοι μετὰ τὸν θεὸν καὶ σωτηρίας καὶ τῆς ἀληθείας φανέρωσις γέγονεν ἡ εὐσέβεια ὑμῶν ἐν οὐδενὶ πράγματι παραλείψασα τῶν τε περὶ τῆς πίστεως ἐνεκα καὶ τῶν κατ' ἐμοῦ συκοφαντιῶν τὴν ἔρευναν ποιουμένη. τὸ γὰρ ὑπόμνημα τὸ σκαιωρηθὲν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ κατ' ἐμοῦ ἀνέγων τῇ χθὲς ἡμέραι καὶ εὔρον ἐναντία 25 τῶν πεπραγμένων κείμενα ἐν τῷ χάρτῃ. οὔτε γὰρ ἄ πρὸς ἐμὲ εἴρηκεν, ἔκειτο ἐν αὐτῷ οὔτε ἄ ἐγὼ ἐλάλησα, ἔταξαν ἐν τῷ αὐτῷ ὑπομνήματι. δέομαι τοίνυν τῆς ὑμετέρας γαληνότητος συνήθως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀντεχομένης καὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἐμῆς βραχύτητος καταξιῶσαι θεσπίσαι τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους τοὺς τὸ τηνικαῦτα M VI 765 συνεδρεύσαντας καὶ τοὺς νοταρίους τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ καὶ τοὺς ἀποσταλέντας πρὸς με παρ' αὐτοῦ τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικούς καὶ καλοῦντας ἀπαντῆσαι εἰς τὸ συνέδριον καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀθανάσιον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βασιλείου συνελθεῖν παρόντος τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Θαλασσίου,

572 adfert Timotheus Aelurus f. 53b. 54^a ita inscriptam: Δέησις Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου ἥτις ἐπεδόθη τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ καὶ ἐκίνησεν αὐτὸν ὥστε τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐν Ἐφέσῳ συναγεῖραι

MBPSΦΛ^a

2 τῆς — παρουσίας B 3 ἔλευσίνιος SΦ^{ac} 4 λαμπρός B νοτάριος om. B 5 προσφέρων
Φ *proferatur* Λ^a 5/6 εὐσεβείας MΦΛ^a ἐξουσίας B βασιλείας S 7 ἀληθὲς S 8 ἑκάστου B
τοῦ om. BS προενεχθεῖσαι Λ^a προσενεχθεῖσαι MBPSΦ 9 πόλεως S 10 τοῦ νῦν B
οὐκ ἴσμεν ὅρκον B προενεχθέντα Λ^a ἐπισκόπων B 11 ὁμόσαι δλωσ B 12 τῶν
ποδῶν αὐτοῦ BΛ^a *pedum dei* Φ τοῦ θῦ MPS 13 τὴν om. BS αὐτοῦ BS τρίχα
om. B τοῦ om. B 13/14 δημιουργηθέντων B 14 αὐτὸς om. B ποιῆσαι τί B
15 ἐκσκέπτωρος PS ἐκσκέπτορος B 16 ἀνεγνώσθη οὕτως S 20 inser. Ἰσὸν λιβέλλου δοθέν τοῖς
εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσι παρὰ εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου B εὐλαβεστάτοις MPS
πιστοτάτοις καὶ B ἡμῶν BΛ^aΦ om. MPS 22 τὸν om. S 23 τε om. B 25 ἐπισκόπου om. BΛ^a
ἐχθὲς M 26 ἐν om. MPS 29 βραδυτήτος MPS, corr. M θεοσεβεστάτους P τηνικάδε B
30 εὐλαβεστάτου om. B Tim. 31 παρ' — τοὺς om. B 32 θεοφιλεστάτου B 33 συνεισέλθειν B

ὥστε αὐτοὺς ἐρωτηθέντας εἰπεῖν μετὰ ἀληθείας ἐγγράφως ἅπερ ἴσασιν. καὶ τούτου τυχὼν συνήθως ὑμῶν εὐχαριστήσω τῷ δεσπότη καὶ θεῷ τῶν ὅλων Χριστῷ καὶ τῇ ὑμετέραι εὐσεβείαι διὰ παντός.

- 573 Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος ἐσκέπτωρ εἶπεν· Ἔστιν καὶ θεία ὑποσημείωσις ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ δεήσει τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως. 5
- 574 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μετὰ προσκυνήσεως ἀναγινωσκέσθω. Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 575 Κατατιθέσθω παρὰ τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις οἵτινες πρώην συνήλθον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Θαλασσίῳ, ἵνα παρὰ τούτοις παρόντων πάντων περὶ ὧν ἡ δέσις λαλεῖ, τοῦ πράγματος ἡ ἀλήθεια ἐκζητηθῇ. 10
- 576 Ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς εἶπεν· Οἱ εὐλαβεστατοὶ διάκονοι καὶ νοτάριοι Ἀστέριος καὶ Ἀέτιος, Νόννος, Ἀσκληπιάδης καὶ Προκόπιος παρέστωσαν.
- 577 Καὶ ὁπότε εἰς [τὸ] μέσον ἔστησαν Ἀστέριος Ἀέτιος Νόννος Ἀσκληπιάδης Προκόπιος οἱ νοτάριοι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ, ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Παρόντων πάντων τὰ ὑπομνήματα κατὰ τάξιν ἀναγινωσκέσθω. 15
- 578 Καὶ πρὶν ἢ προενεχῶσιν, Ἀέτιος ὁ εὐλαβεστάτος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐκ ἴσμεν, τῶν ποδῶν ὑμῶν, διὰ τί ἐκλήθημεν.
- 579 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Οἱ εὐλαβεστατοὶ διάκονοι καὶ νοτάριοι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ τὰ ὑπομνήματα τὰ ἐν τούτῳ τῷ πράγματι τελεσθέντα προενέγκωσιν ἀναγνώσθησόμενα. 20
- 580 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὔτε τὴν αἰτίαν ἴσμεν ἐφ' ἣν πάρεσμεν, οὔτε δι' ὃ ἀπαιτούμεθα ὑπομνημάτων πρᾶξιν· τούτου ἕνεκεν ἀναβαλλόμεθα καὶ ὀξιοῦμεν γινῶναι ἐφ' ᾧ τε καὶ ἰστάμεθα καὶ ἀποκρίνεσθαι ὀφείλομεν.
- 581 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἄτινα ἐν τῇ δίκῃ Εὐτυχοῦς τοῦ μονάζοντος πραχθέντα παρηκολούθησεν, ἐπιζητοῦμεν δημοσιευθῆναι. 25
- 582 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Αἰτίαισι γὰρ τίς ποτε καθ' ἡμῶν τοιαύτη L IIII 243 ἀνέκυψεν;
- 583 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ πρᾶγμα ἀναζητηθῆναι ἐκελεύσθη καὶ διὰ τοῦτο τῶν ὑπομνημάτων ἡ προκομιδὴ ἀναγκαία ἐστίν. διὰ τί τοίνυν ὑπερθέσει καὶ πανουργίαι κέχρησαι; 30
- 584 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ὁ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξετάσεως τῷ πράγματι M VI 768 παρέχων καὶ τὴν αἰτίαν δότω ἡμῖν καιρὸν τοῦ ἀπολογεῖσθαι ἢ προενέγκαι ἢ μὴ προενέγκαι.
- 585 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὑμεῖς τὰ ὑπομνήματα ἐξελάβετε· παρ' ὑμῶν τοίνυν ταῦτα προενεκτέα εἰσίν. 35

MBPΦΛⁿ

1 μετὰ ἀληθείας om. S 2 ἀνυμνῶν B καὶ¹ om. B 4 ἐσκέπτωρ B 5 εὐλαβεστάτου MP
7 ἐσκέπτορος B ἐσκέπτωρος PS 8 τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις MPS cf. ΦΛⁿ τῶν εὐλαβεστάτων
ἐπισκόπων M^{corr}B 9 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου θαλασσίου B τούτῳ Λⁿ 9/10 πάντων
παρόντων B 12 καὶ¹ om. S 12/13 καὶ² — Ἀσκληπιάδης om. P 13 τὸ MS om. B
καὶ προκόπιος B 16 προενεχῶσιν ΒΛⁿ προσενεχῶσιν MP²Φ 19/20 τὰ ἐν — τελεσθέντα
ὑπομνήματα S τὰ ὑπομνήματα ἐν — τελεσθέντα MP 20 προσενέγκαντες ἀναγνώσατε S
προενέγκωσιν ΒΛⁿ προσενέγκωσιν MP²Φ 22 δι' ὃ MPS δὲ οὐ ἕνεκα B *pro quo* Φ *quare* Λⁿ δὲ ᾧ M^{corr}
23 ἀποκρίνασθαι PS 25 πραχθέντα om. S παρηκολούθησαν P 27 γέγονεν ἢ ἀνέκυψεν B
29 καὶ om. SP ἀναγκαία ἐστὶ τῶν — προκομιδὴ B προσκομιδὴ Φ 29/30 ὑπερθέσει MPS,
corr. M 32 ἢ] καὶ B om. Λⁿ προενέγκαι BΦΛⁿ προσενέγκαι MP²Φ^{ac} 33 προενέγκαι BΦΛⁿ
προσενέγκαι MP²Φ^{ac} 35 προενεκτέα ΒΛⁿ προσενεκτέα MSΦ προσενέγκαι ἃ Γ' ἐστίν B

- 586 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Τίς ἐστὶν ὁ αἰτιώμενος;
- 587 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Δεήσεις τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀνεγνώσθησαν ἡμῖν περιέχουσai ὡς ἐντυχόντος τοῖς ὑπομνήμασι καὶ ἐπισημηνάμενου μὴ κείσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ. δίκαιον οὖν ἡμῖν τοῦτο καταφαίνεται προκομισθῆναι ἐκεῖνα τὰ ὑπομνήματα οἷσπερ ἔφησεν ἐντετυχηκέναι, καὶ ἔξ αὐτῶν τὴν ἐξέτασιν τοῦ πράγματος γενέσθαι.
- 588 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος πρὸς Ἀέτιον εἶπεν· Τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἀνθεντικῶν χρεῖα ἐστίν, ἐν οἷς αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκόπων περιέχονται· δι' ὅπερ ὡς πλειστάκις διελάλησα, ταῦτα παρὰ τῶν νοταρίων προκομισθῶσιν.
- 589 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Καταξιώσει ἡ ἀγία καὶ μεγάλη σύνοδος καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καιρὸν ἡμῖν δοῦναι περὶ ὧν βουλόμεθα, λέγειν· οὐ γάρ ἐστὶν ἡμῖν ἀκίνδυνον.
- 590 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ὑπομνήματα πρῶτον ἀρμόζει δημοσιευθῆναι· μετὰ ταῦτα γὰρ εἴ τι διδάξαι ἐπιζητεῖς, ἄδειά σοι παρασχεθήσεται.
- 591 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ παρὰ τὸ δίκαιον ἐπι-
ζητοῦμεν καὶ πρὸ πάντων ἐπίσταται ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καί, καθὼς εἶπον, ἐπειδὴ οὐ περὶ μικρῶν ἡμῖν ἐστὶν ὁ κίνδυνος, περιηχθήμεν δὲ ὡς αἰτίας γεγενεῖν καθ' ἡμῶν παρὰ τινος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ φιλόχριστον καὶ παρὰ τοῦ δεσπότη τοῦ θεοῦ ἡμῶν φρουρούμενον βασιλέα, ἀξιοῦμεν ταύτας καὶ ἐμφανεῖς ἡμῖν γενέσθαι καὶ τὰς αἰτίας μαθεῖν καὶ τὸ πρόσωπον στήναι καὶ φανεράν τὴν κατηγορίαν κατὰ φανερῶν προσώπων ποιή-
σασθαι, καὶ οὕτως ἀπολογησόμεθα καὶ ἑαυτοῖς συστησόμεθα θαρροῦντες τῇ δικαιοσύνῃ τῇ ὑμετέρᾳ.
- 592 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Καθ' ὑμῶν τέως οὐδὲν κατετέθη, ἀλλὰ τὰ ὑπομνήματα ζητοῦνται, ἅτινα, καθὼς πλειστάκις ἐρρέθη, παρ' ὑμῶν προκομιστέα ἐστίν.
- 593 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἡ τῶν ὑπομνημάτων πρᾶξις ἀγεί ἡμᾶς εἰς μέσον· οὔτε γὰρ παρὰ ἄλλων γεγένηται.
- 594 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μὴ τινὶ ὑπονοίαι πληγεῖς ταῦτα προ-
ενέγκαι εὐλαβῆ;
- 595 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐδὲν τοιοῦτο παρ' ἐμοῦ εἴρηται οὔτε γεγενεῖν.
- 596 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ὑπομνήματα προενεχθῶσι.
- M VI 769
597 Καὶ πρὶν ἢ προενεχθῶσιν, ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· Οἶδατε ὅτι τότε συνηγμένης τῆς ἀγίας συνόδου καὶ τὰς παρ' ἐκατέρων φωνὰς ἐξειλήφατε ὑμεῖς καὶ ἴστε ἀκριβῶς τὰ γεγραμμένα παρ' ὑμῶν. καὶ εἰ ἀληθῆ ταῦτα, εἶπατε μετὰ ἀκριβείας καὶ φόβου θεοῦ· εἰ δὲ παραπείποινται τινὰ, ὡς ἐπὶ τοῦ βήματος
L III 246 τοῦ Χριστοῦ μὴ ψεύσησθε καὶ τὸν παραποιήσαντα μὴ παρασιωπήσητε.
- 598 Τούτων οὕτως μεταξύ λαληθέντων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ὁ μεγαλο-
πρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὴν πρόθεσιν τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπαινοῦμεν

MBPSΦΛ^α

2 εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου B 4 συνόδῳ καὶ ἐπιλαμβάνεται ἐν αὐτοῖς τῶν πεπραγμένων ἐν
τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ B 5 ἔφη B 8 διόπερ ὡς BΦΛ^α διόπερ Φ^{ac} διό ἀπερ MPS 9 προσ-
κομισθῶσιν S 10 μεγάλη καὶ ἀγία B 11 εὐλάβεια S 11/12 οὐ — ἀκίνδυνον om. S
14 καὶ μετὰ S γὰρ om. S 16 καὶ² om. S 17 ἐστὶν ἡμῖν B περιηχθήμεν δὲ om. Λ^a
δὲ] γὰρ S om. Φ^{ac} 18 ἡμῶν om. B 20 κατηγορίαν] αἰτίαν B 21 καὶ² — συστησόμεθα om. B
23 κατετέθη BΦ ἐτέθη MPS *propositum est* Λ^a 24 προσκομιστέα Φ 25 ἡμᾶς ἀγεί B
27 οὐδὲ B 28/29 προσενέγκαι PS 30 τοιοῦτον BPS a me Λ^aΦ ἐμοὶ MBPS οὐδὲ B
31 προσενεχθῶσιν MBPSΦ^{ac} 32 προσενεχθῶσιν PSΦ πόλεωσ BΦ πόλεωσ φλαβιανῶσ MFS
33 φωνὰς BΦΛ^a φωνὰς ὅτι καὶ MPS 34 ἐγγεγραμμένα SΦ^a γενόμενα B 35 ἀκριβείας καὶ
om. B παραπείποινται BS 37 μεταξύ om. B 38 ἐπισκόπου ἐπαινοῦμεν BΦ^{ac}Λ^a ἐπιστάμεθα
ἐπισκόπου MP ἐπισκόπου ἐπιστάμεθα S *episcopi nominis* Φ^r

ὅτι τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει θαρρῶν ἀπεφήνατο τοὺς εὐλαβεστάτους νοταρίους τὰ ὑπομνήματα προενεγκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων διδάξαι. δι' ὃ τὰ ὑπομνήματα, ὡς πλειστάκις εἴρηται, προενεχθῶσιν.

- 599 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἡ παραίνεσις τοῦ ὀσιωτάτου καὶ ἀγιωτάτου ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου τῇ γνώμῃ ἀποδέδωκεν τῇ ἡμετέρᾳ ὥστε τὸ ἀληθές ἐπὶ τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων εἰπεῖν. εἰ τοίνυν λεγόντων ἡμῶν πίστεως ἐσόμεθα ἄξιοι, καὶ κατατιθέμεθα καὶ προκομίσωμεν καὶ λέξομεν τὴν ἀλήθειαν.
- 600 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τῶν ὑπομνημάτων ἡ ἀνάγνωσις γινέσθω.
- 601 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιῶ καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον τὴν τότε παροῦσαν ἐπιτρέψαι ἡμῖν προκομίσαι τὴν τῶν ὑπομνημάτων πράξιν.
- 602 Ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· Ἀπαξ τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κελεύσαντος προκομισθῆναι τὴν πράξιν τῶν ὑπομνημάτων, οὐδεμίαν δεῖ ἀναβολὴν περὶ τὴν προκομιδὴν γενέσθαι.
- 603 Καὶ ὁπότε παρὰ πάντων τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐρρέθη· Πάντες ταῦτά λέγομεν, ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἐν ὧσιν ἕκαστα κεφάλαια ἀναγινώσκειται, τί ἐν τούτοις καταψεκτέον τὸ μέρος τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ δοκιμάζει, κατὰ θηται καὶ τὰ ἀντίγραφα ὅτινα παρ' ἑαυτοῖς ἔχει τὸ μέρος τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ, προενεχθέντα τῇ ἀναγνώσει τῶν ἀuthεντικῶν ὑπομνημάτων συγκριθήτωσαν.
- 604 Καὶ ὁπότε τὸ ἑκάτερον μέρος τὰ ὑπομνήματα προήνεγκεν, Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Εἰ κελεύει ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, ἔχομέν τι εἰπεῖν. ἐμάθομεν ὡς διὰ τῶν δεήσεων ἀνεδίδαξεν ὁ εὐλαβεστάτος Εὐτυχῆς πράξει ὑπομνημάτων ἐντετυχηκέναι κάκειθεν τὰς αἰτίας τῶν αὐτῶι προσουσῶν δικαιολογιῶν εὐρηκέναι· ταύτην τὴν πράξιν ἀξιούμεν
- 605 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Διὰ τοῦτο συγκρίνεσθαι τοῖς ἀuthεντικοῖς ὑπομνήμασιν τὰ ἀντίγραφα εἶπομεν.
- 606 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιούμεν γινῶναι πότερον ἀuthεντικά ἐστὶν ἢ ἀντίγραφα ἢ τί τοιοῦτο παρὰ τινὸς αὐτῶι παρεσχέθη.
- 607 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὁ εὐλαβεστάτος Κωνσταντῖνος εἰ ἂν προσφέρει ἀντίγραφα, ἴσα εἰσὶν ἢ ἀuthεντικά, διδάξει.
- 608 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ἰσα ἐστίν.
- 609 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Νῦν ἡ ἀνάγνωσις παρακολουθήσει.
- 610 Καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιούμεν ἐντυχεῖν τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων τῇ παρ' αὐτῶν προκομισθείσῃ, ἵνα γνωρίσωμεν τίνος χεὶρ ἐστὶν καὶ παρὰ τίνος δέδοται, εἰ ἐκδέδοται παρὰ νοταρίου. δεξασθε τὰς ἡμετέρας αἰτήσεις οὐκ ἀτόπους οὐσας.
- 611 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Εἰ τοῖς ἀuthεντικοῖς ὑπομνήμασιν τὰ ἀντίγραφα οὐ συμφωνοῦσιν, τοῦτο τότε ἀξίως ἐπιζητηθεῖ.

MBSΦΛ^α

1 τοῖς νοταρίοις S	2 προσηνεγκεῖν MPS	3 προσηνεχθῶσιν MPSΦ	4 ἀγιωτάτου
καὶ ὀσιωτάτου B	5 ἡμετέρα PS	7 προκομίσωμεν M προσκομίσωμεν S	10 προσκομίσαι S
τάξιν S	11 εὐλαβεστάτου B	ἐπισκόπου SΛ ^α	12 προσκομισθῆναι S
13 ἐπὶ τῇ	14 ὁπότε] <i>quasi si</i> Φ ^{ac} <i>quasi</i> Φ ^r	ταῦτα B τὰ αὐτὰ MPS <i>ea</i> Λ ^α <i>hanc</i> Φ ^{ac} <i>hanc</i>	
προκομιδῇ B	15 εἰ τι S	17 αὐτοῦ BPΦΛ ^α om. MS	18 προσηνεχθέντα BPSΦ
19 αὐτῶν S	20 ἐκαστον BP	προσήνεγκεν BΦ	21 κελεύει — ὑμῶν]
κελεύει τε ὑμῖν S	22 ἔχωμέν M	23 ἐδίδαξεν B	πράξεις PS
24 αὐτῶν MPS, corr. M	25 ταύτην ἀναγνωσθῆναι B	26 γινῶναι πότερον MΛ ^α Φ ^r πότερον γινῶναι εἰ B γινῶναι	27 προσφέρει S
πρότερον PSΦ ^{ac}	28 τοιοῦτον PS	καὶ παρὰ τίνος B	αὐτῶν S αὐτὰ B
29 ἀντίγραφα om. BΦ	30 ἀuthεντικά εἰσὶν ἢ ἴσα B εἰσὶν ἢ ἀuthεντικά PS	31 προσκομισθείσῃ SΦ	
32 καὶ] ἢ B	33 ἐκδέδοται B	ἢ PSΛ ^α ἢ εἰ Φ	34 δεήσεις B
			35 ἐπιζητηθῇ B

- 612 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐδὲν κωλύει· ἀεὶ ἐδικάσατε καὶ δικάζοντες διελάμψατε.
- 613 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Τῶν περιττῶν ἐαθέντων ἢ ἀνάγνωσις γινέσθω.
- 614 Καὶ διὰ Ἀστερίου τοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος τὸ αὐθεντικὸν σχεδάριον τὸ ἀπὸ τῶν νοταρίων προενεχθέν ἄλλου τὰ ἀντίγραφα ἅτινα ἐκ τοῦ μέρους Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου, προενεχθέντα συγκρίνοντος ἀνεγνώσθησαν. καὶ ἀνεγνώσθη ἐξ ἀρχῆς ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα πρᾶξις, ἥτις καὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμφέρεται, οὕτως
- 615 Ὑπατείας Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων τῇι πρὸ ἐξ Εἰδῶν Νοεμβρίων, ἐν τῇι φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ Κωνσταντινουπόλει Ῥώμη καὶ τὰ λοιπὰ
- 616 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν πρᾶξιν καὶ πληρωθῆναι τὰς καταθέσεις τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην σύνοδον ἐρωτηθῆναι ἐπακούσασαν τῶν ἰδίων φωνῶν καὶ τῆς πράξεως τῶν ὑπομνημάτων μὴ τι παραπεποιήται ἢ παρεφθάρη.
- 617 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Ἐν ὅσῳ σιωπῶσιν, συγκατατίθεσθαι φαίνονται· ὅθεν καὶ δὴ τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω.
- 618 Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη ἡ τρίτη πρᾶξις, ἡ καὶ ἐμφέρεται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν.
- 619 Καὶ ἀναγινωσκομένης τῆς καταθέσεως τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου Κωνσταντίνος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Οὕτως οὐκ ἐλέχθη, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὥς ἔχει.
- Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος ἐσκέπτωρ ἐπαναληφθείσης τῆς ἀναγνώσεως ἀνέγνω
- 620 Εἰ δέ που τύχοι τι παρ' αὐτῶν ἐν τισιν λέξεσιν ἢ διασφαλθὲν ἢ διαπλανηθὲν, τοῦτο μῆτε διαβάλλειν μῆτε καταδέχεσθαι, μόνας δὲ τὰς γραφὰς ἐρευνᾶν ὥς βεβαιωτέρας οὐσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως
- 621 Καὶ ὁπότε ἀνεγνώσθη, Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν ὅτι διαφόρως μὲν ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ πάντα δέχομαι, εἰς κανόνα δὲ πίστεως οὐ δέχομαι.
- 622 Καὶ ὁπότε γογγυσμὸς καὶ θόρυβος ἀνεφύη, Κωνσταντίνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Τοῦτο παρακαλῶ ὥστε τοὺς ἐξελθόντας καὶ ἀκούσαντας παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου μετὰ τοῦ συνειδότος ὥς ἐπὶ τοῦ κυρίου ἃ ἤκουσαν, μετὰ ἀληθείας

10—12 = supra 223

23—27 = supra 359 p. 124. 22—24

MBPSΦΛ^a

2 διελάμψατε M	3 περισσῶν B	5 αὐξονίου B	ἐσκέπτωρος PS ἐσκέπτορος M
σχεδάριον P	6 προενεχθέν MPΛ ^a προανεχθέν S	προενεχθέν Μεστ ^r BΦ	ἀλλ' οὐ PSΦ ^a c
7 ἀρχιμανδρίτου om. B	προενεχθέντα BPS	7/8 ἀνεγνώσθησαν καὶ ἀνεγνώσθη MP	ἀνεγνώσθη B
ἀνεγνώσθησαν S	10 φλαυρίου M φλαβίου Μεστ ^r	φλαβιανού PS	Flauiorum Λ ^a Φ ^r
11 ἰδῶν M	ἐν — Ῥώμη om. B	13 πληρωθῆναι B	13/14 ἀναγνωσθῆναι B
15 ἐπακούσασαν ἐρωτηθῆναι S	16 ἢ παραπεποιήται B	παραφθάρη B	παραπέφθαρται MPS
παραπέφθαρται Μεστ ^r	18 φέρονται MPS	δὴ om. B	19 αὐτοῦ om. P
ἐσκέπτωρος B	ἐσκέπτωρος PS	ἢ BΦΛ ^a om. MPS	24 ἐσκέπτωρ B
25 τι om. PS	διασφαλὲν S	32 μοναχὸς BS	

- εἰπωσιν προκρίματος μὴ γινομένου τῷ ἀρχιμανδρίτῃ ἐκ τῆς ἐμῆς καταθέσεως. ἀξιῶ
τοὺς παραγενομένους εὐλαβεστάτους κληρικούς καταθέσθαι ἅπερ ἤκουσαν παρ' αὐτοῦ,
καὶ τὸν εὐλαβεστάτον διάκονον Ἀθανάσιον.
- 623 Σέλευκος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ ἀδελφοῦ
Κωνσταντίνου οἱ εἰς πρόσωπον ἀποσταλέντες τοῦ τὰς δεήσεις προσανατείναντος ὑπ- 5
έσχοντο πάντα ἃ ἂν αὐτοὶ εἰπωσιν, στοιχεῖν τὸν ἀρχιμανδρίτην αὐτῶν, καὶ ἀξιοῦμεν
τὴν ἐπὶ τῷ προκρίματι φωνὴν πρόκριμα τῇ πράξει τῶν ὑπομνημάτων μὴ ποιεῖν.
- 624 Κωνσταντίνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ἀξιῶ ἐκεῖνο περιαιρεθῆναι τὸ εἰς
τὸν κανόνα τῆς πίστεως, ὅτι ἐν θορύβῳ μὴ εἰδὼς ἐλάλησα.
- 625 Σέλευκος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅτι ἡσυχίας οὔσης πρὸ τοῦ θορύβου 10
ταύτην τὴν φωνὴν ὁ ἀδελφὸς Κωνσταντίνος κατέθετο, μαρτυροῦσιν καὶ οἱ ἀγιώτατοι
ἐπίσκοποι καὶ ἡ αὐτῶν ἐξουσία.
- 626 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Περὶ τῆς αἰτιάσεως ἑκατέρου μέρους τί
σκεπτέον δοκιμάζουσιν, οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι Θαλάσσιος καὶ Εὐσέβιος καταξιώσου-
σιν εἰπεῖν. 15
- 627 Ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· Οὐ δύναται ὁ ἀποσταλὴς παρὰ
τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ τινὰ μὲν ὧν κατατίθεται αὐτὸς τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, κατα- L III 250
δέχεσθαι, τινὰ δὲ μὴ καταδέχεσθαι.
- 628 Ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως εἶπεν· Καὶ ἔμοι
τὰ σύμφωνα δοκεῖ ὥστε τὸν τὸ πρόσωπον ἀναδεξάμενον τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμαν- 20
δρίτου Εὐτυχοῦς πάντα κύρια ἡγεῖσθαι τὰ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φωνῆς εἰρημένα καὶ μὴ
μέρος μὲν βούλεσθαι κρατεῖν, μέρος δὲ τῶν εἰρημένων ἀνατρέπεσθαι.
- 629 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Οἱ εὐλαβεστάτοι Ἰωάννης ὁ πρεσβύ-
τερος καὶ Ἀνδρέας ἅτινα γινώσκουσιν ἑαυτοὺς παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου M VI 776
μοναχοῦ ἀκηκοέναι, μεμνημένοι τῆς ἰδίας ὑπολήψεως κατὰθωνται. 25
- 630 Καὶ ὁπότε εἰς μέσον ἔστησαν Ἰωάννης ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος
τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως καὶ Ἀνδρέας ὁ εὐλαβεστάτος διάκονος,
Κωνσταντίνος διάκονος εἶπεν· Οὐκ εἶπομεν ὅτι στοιχεῖ πάντα τῷ ἀρχιμανδρίτῃ ὅσα
λέγω.
- 631 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Αἱ φωναί σου ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν περι- 30
έχονται.
- 632 Σέλευκος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Φθάσας ὁ μεγαλοπρεπέστατος ῥεφε- 367
ρενδάριος ὡς ἀπὸ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν κατέθετο εἰς πρό-
σωπον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀπεστάλθαι Κωνσταντίνον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
ὀφείλοντας ἀναδέξασθαι τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα. 35
- 633 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ῥήματα ὡσαύτως τὰ σὰ τοῖς ὑπομνή-
μασιν περιέχονται. καὶ προσέθηκεν· Ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος Ἰωάννης τίνα
παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ ἤκουσεν, ἔκθηται.
- 634 Καὶ πρὶν ἢ καταθέσθαι, Μελίφθογγος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐκ προ- 565

MBPSΦΛ^a

6 τούτοις στοιχεῖν B 7 μὴ om. S 8 μοναχὸς BS 9 τὸν om. B 10 ὁ om. M 17 κατέθετο B
ὁ αὐτὸς S 17/18 μὴ καταδέχεσθαι B καταδέχεσθαι — δὲ om. Λ^a 18 μὴ om. B 19 τῆς
ἀγκυρανῶν πόλεως εὐσέβιος B 20/21 ἀρχιμανδρίτου om. B 21 Εὐτυχοῦς om. Φ αὐτοῦ B
22 βουλεύεσθαι MPS δὲ BΦΛ^a δὲ θέλειν MPS εἰρημένων παρ' αὐτοῦ B 23 οἱ εὐλα-
βεστάτοι Φ^aΛ^a ὁ εὐλαβεστάτος MBPΦ^a 24 ἀνδρέας MPSΦΛ^a ἀνδρέας ὁ εὐλαβεστάτος διάκονος B
andreas diaconus Φ^a ἅτινα — ἑαυτοὺς] εἰ ἴσασι τί ἑαυτοῖς B ἑαυτοὺς om. S 28 διά-
κονος καὶ μοναχὸς B εἶπαμεν S 32 *uir clarissimus* Φ^a 33 εὐσεβεστάτου καὶ om. B
34 Εὐτυχοῦς om. B 35 εἰς αὐτὸν] *similia his* [ἴσα αὐτῶν] Λ^a 37 Ἰωάννησ ὁ πρεσβύτερος BΦ^a
ἅτινα B 38 τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ BΦ 39 κατὰθῆται B om. S

565 μηθείας τινὸς παρὰ τὰς ἀρχὰς εὐθύς τῆς κατηγορίας ἐνισταμένης ἐμνημόνευσα καὶ εἶπον ὅτι οὐ περὶ τῶν τυχόντων ἡ κατηγορία γίνεται οὔτε δι' ἐντολέως τὸ τοιοῦτον ἐπικίνδυνον πράγμα δοκιμάζεται ἢ ὀφείλει γενέσθαι, ἀλλὰ χρῆζομεν τῆς παρουσίας τοῦ κατηγορουμένου, τοῦτο καὶ τῶν νόμων βουλομένων. εἰ δὲ ἄρα παρίσταται τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ δι' ἐντολέως ἐγκληματικὴν γυμνάζεσθαι δίκην καὶ κατηγορεῖν ἀκινδύνως καὶ παρασταίῃ, τοῦτο γνωρισθῇ αὐτῷ καὶ ἀνάγκη ἡμᾶς εἶσαι φιλοχρίστῳ βασιλεῖ πάντα κελεύοντι.

635 Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· Βεβαίων ὄντων τῶν προχθέντων καὶ τῆμερον ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ρεφερενδαρίου καὶ τῆς συναινέσεως τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐκδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων 10 καὶ πατρικίου Φλωρεντίου, κατατιθέσθωσαν καὶ οἱ εὐλαβέστατοι ὁ πρεσβύτερος Ἰωάννης καὶ ὁ διάκονος Ἀνδρέας ἅπερ ἴσασιν.

636 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Τὰ μὲν κατατεθέντα παρ' ἐμοῦ καὶ ὑπαναγνωσθέντα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ θεοφιλεστάτῃ συνόδῳ παρόντος καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ τὰ πάντα ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου 15 Φλωρεντίου ὅτι γε δὴ ἀληθείας ὑπῆρχεν ἐντός, τοῦτο καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος

637 Οὐ λέγοντος Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Ὅλα οὐκ ἀνεγνώσθη.

638 Ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Ναὶ ἴδε, M VI 777 αὐτὸ λέγω.

639 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Ἐγὼ εἶπον ἓνα λόγον 20 ἐν θορύβῳ καὶ ἐγράφη

640 Οὐ λέγοντος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· Ἥρκει μὲν καὶ ἡ ὑπό- L III 251 ληψις Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου, ἐπειδὴ δὲ τὸ εὐαγγέλιον πᾶσιν προετέθη ἡμῖν, εὐλόγον ἔστιν καὶ αὐτὸν ἐφ' οἷς λέγει, ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου πιστώσασθαι.

641 Ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος ὑποζεύξας εἶπεν· 25 Ὅτι γε δὴ ἀληθείας ἐντός ὑπάρχει, πρὸς οἷς ἔδοξεν ἐπαμφιβάλλειν, πλείονι δεσμῷ ἀληθείας κατέδησεν. καὶ τοῦτο ἡ θεοφιλὴς καὶ ἀγία σύνοδος ἔγνω ἀφ' ὧν τελευταῖον πρὸς ἀνατροπὴν εἶδεν τῶν οἰκείων λόγων· ἐπειδὴ δὲ δεῖ τελείαν ὑπανάγνωσιν γενέσθαι καὶ πεισθῆναι με ἀπὸ τῶν ἐπομένων ὥστε γνωρίσαι με τὰ κατατεθέντα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ εἰ συμβαίνοντα εἶπεν τοῖς κατατεθείσιν τὸ τηνικαῦτα 30 παρ' ἐμοῦ, ἢ ἀπαρνήσασθαι, εἰ γε ἄρα τύχοι μὴ ἐπιγνώσθην παρ' ἐμοῦ, ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν θεοφίλειαν ὑπαναγνωσθῆναι καὶ πληρεστάτην γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν, ὥστε σκοπῆσαί με διὰ πάντων διὰ τὸ σέβας τῶν ἀγίων εὐαγγελίων τὸ προτεθὲν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας καὶ ἀκολουθησαί τῳ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

642 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Αὐθις Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου αἰ 35

MBPSΦ, Λⁿ [usque ad 27 ἔγνω, ceteris usque ad p. 161, 21 omissis]

1 εὐθὺ MPS ἐνιστάμενος MPS 2 ἐμπολέω S τοιοῦτο M 3 χρῆζομεν M 4 τούτων
MPS, corr. M τοῦ νόμου MPS, corr. M 5 ἐμπολέω S δίκην γυμνάζεσθαι B κατηγορίαν B
6 παρασταίῃ MPS εἰ παρίσταται B *constituerit* Φ^c *constituerit* Φ^a *comprobari* Λⁿ, unde nescio an emen-
dandum sit παραστῆναι τούτῳ B γνωρισθῇ PS γνώρισον B 8 Σέλευκος] βασιλῆος
σελευκείας MPS 9 *magnifici* Φ 10 καὶ ἐνδοξοτάτου om. B 11 ὁ πρεσβύτερος BS
πρεσβύτεροι MP 14 ἀγία ταύτη BΛⁿ ἀγιωτάτη MPSΦ 15 ἐνδοξοτάτου τοῦ MP 17 διάκονος
καὶ μονάξων B cf. Φ^{ac} 18/20 Ναὶ — μοναχὸς εἶπεν om. MPS 22 καὶ οὐ M ἡ om. P
22/23 ὑπόληψις M, corr. M 23 προετέθη πᾶσιν B πᾶσι προσετέθη S 24 ἔστιν om. S
πιστώσασθαι ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου B 25 εἶπεν ὑποζεύξας B 28 ἐπεὶ S δεῖ om. S ἀνάγνωσιν B
29 με om. S 30 εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου B 31 ἄρα om. B 32 ὑπανάγνωσιν B
33 τό om. M προταθὲν M^{corr}

φωναί ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἐπαναληφθῶσιν ὅπου ἑαυτὸν τινὰ παρὰ Εὐτυχοῦς ἀκηκοέναι κατέθετο.

Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος πάλιν αἱ φωναί τοῦ αὐτοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Ἰωάννου ἀνεγνώσθησαν

643 Ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Πρώην τοῦ θεοφιλεστά-
του ἐπισκόπου Εὐσεβίου προσελθόντος ἐν συνεδρίῳ τῇ ὑμετέρῃ ἀγιωσύνῃ καὶ αἰ-
τιασαμένου τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ βιβλίον
ἔγγραφον ἐπιδεδωκότος τὸ καταδηλοῦν νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν αἰρετικῶν πάθη καὶ ἐξαιτή-
σαντος προσκληθέντα αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἀπολογήσασθαι ἐπὶ τοῖς ἐπαγο-
μένοις αὐτῷ παρ' αὐτοῦ, πρόνοιαν ποιουμένη ἡ ὑμετέρα ἀπαραλόγιστος σοφία προσ- 10
έταξεν διαβῆναι ἐμέ τε καὶ τὸν εὐλαβεστάτον διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ
αὐτοῦ καὶ καλέσαι αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὲ γενομένου καὶ παραγενομένων
ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ τοὺς τε λιβέλλους αὐτῷ ὑπανέγνωμεν καὶ τὰ ἴσα
τούτων δεδώκαμεν καὶ τὸν αἰτιασάμενον κατεδηλώσαμεν καὶ κατεμηνύσαμεν αὐτῷ τὴν
κλῆσιν καὶ τὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης. ὁ δὲ τὸ μὲν ὑπαντῆσαι 15
καὶ ἀπολογήσασθαι παντελῶς ἀπηρνήσατο, εἰρηκῶς τοῦτο προωρίσθαι αὐτῷ καὶ ὄρωι
τινὶ κεκρατηκέναι ἀπ' ἀρχῆς τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ συνοδίας,
τρόπῳ δὲ τινὶ ὡς ἐν τάφῳ διατρίβειν ἐν τῇ μονῇ. γνωσθῆναι δὲ τῇ ὑμετέρῃ ἀγιω- M VI 780
σύνῃ δι' ἡμῶν ἐξήγησεν ὅτι περὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ἐχθρὸς αὐτῷ πάλαι
τυγχάνων λοιδορίας καὶ ὕβρεως χάριν ταύτην τὴν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ ἐποίησατο. 20
ἔτοιμον γὰρ αὐτὸν εἶναι ἔφασκεν ταῖς ἐκθέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίᾳ
καὶ ἐν Ἐφέσῳ τὴν σύνοδον ποιησαμένων συντίθεσθαι καὶ ὑπογράφειν ταῖς ἐρμηνείαις
αὐτῶν ὡμολόγει· εἰ δὲ πού τις τυχὸν τι παρ' αὐτῶν ἐν τισὶν λέξεσιν ἢ διασφαλὲν ἢ δια-
πλανηθέν, τοῦτο μῆτε διαβάλλειν μῆτε καταδέχεσθαι, μόνας δὲ τὰς γραφὰς ἐρευνᾶν ὡς
βεβαιοτέρας οὐσας τῆς τῶν πατέρων ἐκθέσεως. μετὰ δὲ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ θεοῦ λόγου, 25
τουτέστιν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μίαν φύσιν προσκυνεῖν L III 254
καὶ ταύτην θεοῦ σαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. καὶ βιβλίον τι τοιοῦτον προ-
κομίσας ὑпанεγίνωσκεν, προσετίθει δὲ ὅτι λοιδορίας τινός, ὡς ἔφη, λεχθείσης κατ' αὐτοῦ
ὡς αὐτοῦ εἰρηκότος ὅτι γε δὴ ἐξ οὐρανοῦ τὴν σάρκα ὁ θεὸς λόγος κατενήνοχεν, αὐτὸς
ἀνεύθυνος τυγχάνει τῆς τοιαύτης λοιδορίας. τὸ δὲ ἐκ δύο φύσεων ἐνωθεισῶν καθ' 30
ὑπόστασιν γεγενῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μῆτε μεμαθηκέναι ἐν ταῖς ἐκ-
θέσεσιν τῶν ἀγίων πατέρων μῆτε καταδέχεσθαι, εἰ τύχοι τι αὐτῷ τοιοῦτο παρὰ τινος
ὑπαναγινώσκεισθαι, διὰ τὸ τὰς θείας γραφὰς, ὡς ἔλεγεν, ἀμείνονας εἶναι τῆς τῶν πατέρων
διδασκαλίας. καὶ ταῦτα λέγων ὡμολόγει τέλειον θεὸν εἶναι καὶ τέλειον ἄνθρωπον
τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν· τοῦτο δὲ 35
ἐμοὶ διαλεγόμενος εἶπεν.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ταῦτα αὐτὸς μόνος ἐπήκουσας ἢ καὶ ὁ ἅμα
σοι ἀποσταλεῖς διάκονος Ἀνδρέας;

643 = supra 359—361

MB, PS [usque ad 2 κατέθετο], Φ

1 ἀναληφθῶσιν S	3 ἐκσκέπτορος B	αι om. M	6 εὐσεβίου τοῦ ἐπισκόπου B
7 ἀρχιμανδρίτου M	εὐτυχῇ M, corr. M	11 διάκονον om. B	13 τε om. B
τὴν B	17 ἐξ B	ἐαυτὸν B	18 ἐν ² om. B
21 ἐαυτὸν B	τε om. B	22 καὶ	
τῶν B	24 μῆτε ² μὴ δὲ M	μόνον B	27 τι τοιοῦτον p. 124, 27 τοιοῦτο M τι B
28 ὅτι B	ἐφη p. 124, 27 ἔφην MB	λεχθείσης B	καταπεθείσης M
29 γε B	τε M	30 τοι-	
αὐτῆς B	τοσαύτης M	31 τὸν χῶ B	ἐν om. B
		35 τῆς ἀγίας H	

Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἑκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἐν ᾧ ταῦτά μοι ἐνετέλλετο εἰς τὸ ἀναγαγεῖν τῇ ὑμετέραι ὁσιότητι, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος Ἀνδρέας ὁ διάκονος.

- 644** Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἑκδικος εἶπεν· Οἶδε καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ θεοφιλεστάτη καὶ ἀγία σύνοδος ὅτι ἐπ' αὐτῶν τῶν λέξεων τινα ἔρχεσθαι ἀποστελλόμενον μήνυσιν κομίσαι πρὸς τινὰς οὐχ οἷον τέ ἐστιν. οὔτε γὰρ τῶν πάνυ εὐδοκιμωτάτων ῥητόρων ἂν τις ποιήσῃ τοῦτο τὸ τὰς ἀλλοτρίας λέξεις ποτὲ διαπορθεύειν καὶ διακομίζειν τισί. τότε δὲ ἡνίκα ταῦτα ἐπυνθανόμην παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, παρῆν καὶ ὁ εὐλαβέστατος **M VI 781** διάκονος Ἀνδρέας, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀθανάσιος, κάγω δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπομνηστικὸν ποιήσας παρ' ἑμαυτῶι, ὡς ὠιόμην, τῶν παρ' ἐκείνου ῥηθέντων φυλάττω καὶ ἔχω παρ' ἑμαυτῶι. ἔδει δὲ καὶ αὐτὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ παρεῖναι τοῖς πραττομένοις τήμερον τῆς καταθέσεως ἐνεκεν τῆς ἐμῆς. τοῦτο γὰρ δὴ καὶ παρὰ τῇ ὑμετέραι ἀπαραλογίστῳ σοφίᾳ δοκιμάζεσθαι νενόμικα ὥστε αὐτὸν τὸν εἰρηκότα μοι παρόντα ἐνταῦθα πυνθάνεσθαι τῶν λεγομένων παρ' ἐμοῦ καὶ ἀντε- **15** πεῖν πρὸς τὰ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα ἢ συντίθεσθαι αὐτοῖς. οὔτε γὰρ οἶμαι εὐλαβείας αὐτὸν ἐντὸς ὄντα τῶν εὐαγγελίων προκειμένων ἀναιρεῖν μου τοὺς λόγους τοὺς παρ' αὐτοῦ τηνικαῦτα ῥηθέντας, μάλιστα ἐπειδὴ περ καὶ ὁ παρὼν εὐλαβέστατος διάκονος Κωνσταντῖνος πῇ μὲν συντίθεται τοῖς λεγομένοις παρ' ἐμοῦ, πῇ δέ, ὡς ὑπονοεῖ, ἀντικρυς βαίνει τῶν ῥηθέντων παρ' ἐμοῦ. καὶ ἀξιῶ μὴ πάνυ τῶν λέξεων αὐτῶν σαφῶς ἀπαιτουμένων **20** παρ' ἐμοῦ τῶν ῥηθειῶν παρ' ἐκείνου· οὐδὲ γὰρ ἂν ποιήσαιτό τις τοῦτο τὸ αὐτολεξεῖ διαπορθεῦσαι ῥήματά τινος, τὰ δὲ γραφέντα τότε ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ κελεύσατε ἀναγνωσθῆναι.
- 645** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ ὑπομνηστικόν, ὅπερ ἐξαίτεῖς, ἀναγινωσκέσθω καὶ συγκριθῇ τῇ καταθέσει ἥτις ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περιέχεται, ἵν' εἴ τι **25** περὶ τὸν νοῦν ἢ περὶ τὰ ῥήματα διαφωνηθῇ, γνωσθῇ.
- 646** Καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἑκδικος εἶπεν· **L III 255** Ἀξιῶ πρότερον τὸν εὐλαβέστατον Ἀνδρέαν καὶ τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀθανάσιον παρόντας λέγειν εἴ γε συνάιδουσι τοῖς ὑπαναγνωσθεῖσιν ἤδη καὶ τηνικαῦτα παρ' ἐμοῦ κατατεθείσιν. **30**
- 647** Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τέως ἡ ἀνάγνωσις παρακολουθήσῃ. Καὶ ὁπότε προήνεγκε τὸ ὑπομνηστικόν Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ ἑκδικος, διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 648** Πρῶν τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου ἐν συνεδρίῳ προσελθόντος τῇ ὑμετέραι ἀγίω-
 σύνηι καὶ κατηγορήσαντος Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμαν- **35**
 δρίτου καὶ βιβλίον ἐπιδόντος κατ' αὐτοῦ τὸ καταδηλοῦν νοσεῖν αὐτὸν τὰ τῶν αἱρετικῶν
 πάθη καὶ ἐξαιτήσαντος τὸν μνημονευθέντα εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην μετακληθέντα
 ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῶι παρ' αὐτοῦ, πρόνοιαν ποιουμένη τῆς ὀρθοδόξου
 πίστεως ἡ ἀπαραλόγιστος ὑμῶν σοφία διαβῆναι προσέταξεν ἐμέ τε καὶ τὸν εὐλαβέστατον
 διάκονον Ἀνδρέαν πρὸς αὐτὸν καὶ καλέσαι αὐτὸν ἀπολογησόμενον. τούτου δὲ γενομέ- **40**
M VI 784 νου καὶ παραγενομένων ἡμῶν πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ καὶ ὑπαναγνόντων αὐτῶι τὴν
 ἔγγραφον κατηγορίαν καὶ τὰ ἴσα δεδωκότων καὶ κατασημανάντων αὐτῶι τὸν αἰτίαςά-
 μενον, τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τῆς θεοφιλοῦς ὑμῶν καὶ ἀγίας συνόδου, ὁ

MBΦ

15/6 *interrogatus contradiceret* Φ^r 22 δὲ om. B 24 ἐξαίτεῖ Φ 25 ἐν om
 33 ἐκσκέπτορος B 38 πρόνοιαν δὲ M, corr. M 40 δὲ M

μνημονευθεὶς Εὐτυχῆς τὸ μὲν ἐνταῦθα ἀπαντῆσαι καὶ ἀπολογήσασθαι τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ παντελῶς ὑπερέθετο, εἰρηκῶς προωρίσθαι αὐτῷ τοῦτο καὶ ὄρωι τινὶ κεκρατη-
 κέναι ἀπ' ἀρχῆς τὸ μηδαμῶς ἀλλαχόσε ἀποβαίνειν τῆς ἑαυτοῦ συνοδίας διὰ τὸ ὥσπερ
 ἐν τάφῳ τινὶ διατρίβειν ἐν τῇ μονῇ, γνωρισθῆναι δὲ τῇ ὑμετέραι ὁσιότητι δι' ἡμῶν
 ἐξήιτει ὡς ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ πάλαι ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ὕβρεως χάριν
 καὶ λοιδορίας ταύτην κατ' αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν ἐνεστήσατο. αὐτὸς γὰρ ἐπεσθαι
 ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ ἐν Ἐφέσῳ σύνοδον
 ποιησαμένων καὶ καθυπογράφειν αὐτοῖς ἐτοιμῶς ἔχειν ἐπηγγείλατο. εἰ δὲ πού τις, ὡς
 ἔφησε, περὶ τινος λέξεις ἢ διεσφάλησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἢ διεπλανήθησαν, ταῦτα
 τό γε ἐπ' αὐτῷ μήτε διαβάλλειν μήτε προσδέχεσθαι, ἐρευνᾶν δὲ μόνον τὰς θείας γρα-
 φὰς περὶ τῶν τοιούτων ὡς βεβαιότερας. ἔφη δὲ ὁ αὐτὸς λοιδορίας παρὰ τινων λεχ-
 θείσας, ὡς ὁ θεὸς λόγος ἐξ οὐρανῶν τὴν σάρκα κατενήνοχεν· ἀλλότριος ὑπάρχοι τῆς
 τοιαύτης λοιδορίας. μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν δὲ τοῦ θεοῦ λόγου, τουτέστι μετὰ
 τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μίαν φύσιν προσκυνεῖν καὶ ταύτην θεοῦ
 σαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. καὶ περὶ τούτου βιβλίον προκομίσας ὑπανε-
 γίνωσκεν. τὸ γὰρ ἐκ δύο φύσεων μετὰ τὴν ἑνωσιν φυσιολογεῖν χρῆναι τὸν κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν οὔτε μεμαθηκέναι τοῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀγίων πατέρων ἔφησεν
 οὔτε μὴν δέχεσθαι, εἴπερ καὶ τύχοι τοιοῦτον αὐτῷ τι παραναγινωσκόμενον, διὰ τὸ τὰς
 θείας γραφάς, καθὼς ἔφη, μηδεμίαν μνήμην πεποιῆσθαι περὶ φύσεων καὶ κρείττονος εἶναι
 τῶν διδασκαλικῶν ἐκθέσεων. καὶ ταῦτα λέγων προσετίθει θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον
 τέλειον ἐκ τῆς παρθένου γεγενῆσθαι.

- 649 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν πρὸς Κωνσταντῖνον μοναχόν· Κατὰ τὴν L III 258
 ὑφὴν τοῦ ὑπομνηστικοῦ ἢ κατὰ τὴν ὑφὴν τῶν ὑπομνημάτων εἰρηκέναι τὸν εὐλαβέστατον
 μοναχόν Εὐτυχῆ τοῖς κληρικοῖς φάσκεῖς;
 650 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ὁ δ' ἂν κατάθωνται 25
 οἱ ἀκούσαντες, τοῦτο καταδέχεται ὁ ἀρχιμανδρίτης μετὰ τῆς ἀληθείας.
 651 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀνδρέας τίνα παρὰ τοῦ μοναχοῦ ἤκουσεν, M VI 785
 εἶπη, πρῶτον τῶν φωνῶν αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκομένων.
 652 Καὶ πρὶν ἢ ἀναγνωσθῆναι Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν·
 Τὸ 'μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν· τοῦτο δὲ ἐμοὶ διαλεγόμενος εἶπεν' ἐν τῷ προκο- p. 139, 35
 μισθέντι παρ' αὐτοῦ ὑπομνηστικῷ οὐ κεῖται. 31
 653 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τί πρὸς ταῦτα λέγει ὁ εὐλαβέστατος
 Ἰωάννης;
 654 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Τὰς ἀγίας γραφὰς προ-
 ἔθηκεν ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια. καὶ ἃ 35
 ἔχει τὸ ὑπόμνημα, καὶ ἡ κατάθεσις αὕτη ἢ ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ· εἰ καὶ συνέβη διαφωνεῖν
 εἰς τὰς λέξεις αὐτάς, οὐκ εἰμί
 655 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ὀλίγον ὅπερ
 ἐνηλλάχθαι λέγεται.
 656 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Καὶ τίς δύναται τὰς ἀλλοτρίας λέξεις 40
 αὐτάς διακονεῖν τινι; τὴν δὲ διάνοιαν αὐτὴν ἣν εἶπεν
 657 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τί τοίνυν τοῦτον ἐν τούτῳ
 τῷ μέρει εἰρηκέναι διαβεβαιοῦσαι;

MBΦ, Λⁿ [inde a 22]

11/12 λέχθεισας MΦ λεχθείσας B 18 εἴπερ M εἰ B εἰ γὰρ Φ 19 ποιείσθαι B
 21 γεγενῆσθαι MB 29 Eleusinius Φ^{ac}Λⁿ 31 οὐ κεῖται] οὐκ εἶπε Λⁿ 41 ἣν om. Λⁿ

- 658 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· Τί γάρ ἐστι τὸ ἀμφιβαλλόμενον; περὶ τοῦ ὁμοουσίου εἶπεν ὅτι τῇ μητρὶ ἐστὶν ὁμοούσιος, οὐκ εἶπεν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ὅπου θέλετε, ὁμνῶ ὅτι εἶπεν· ὁμοούσιος τῇ μητρὶ ἐστὶν καὶ οὐκ ἔχει ἡμῖν ὁμοούσιον τὴν σάρκα.
- 659 Ὁ μεγαλοπρέστατος πατρίκιος εἶπεν· Αὐθις τὸ μέρος τοῦτο πῇ μὲν ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ, πῇ δὲ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγινωσκέσθω, ἵνα ὁ εὐλαβέστατος Ἰωάννης ἰδικῶς κατὰθῃται τί ἐν τούτῳ παρ' αὐτοῦ ἤκουσεν.
- 660 Οὗ γενομένου Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· Τοῦτο μόνῳ μοι διαλεγόμενος εἶπεν ὅτι ἡμῖν ὁμοούσιον οὐκ ἔχει τὴν σάρκα, ἀλλὰ τῇ μητρὶ.
- 661 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἐπελάθου ὅπερ ἤκουσας, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔχει τοῦτο ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ οὐ ἐνέταξας;
- 662 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος εἶπεν· Ἐπειδὴ οἱ παρόντες μετ' ἐμοῦ εὐλαβέστατοι διάκονοι οὐκ ἤκουσαν τὰ ἐμοὶ ἰδία ῥηθέντα, διὰ τοῦτο οὐκ ἐνέθηκα ταῦτα τῷ ὑπομνηστικῷ.
- 663 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Καὶ τοῦτο παρακαλοῦμεν ὥστε τοὺς εὐλαβεστάτους διακόνους ἐλθεῖν καὶ καταθέσθαι μετὰ ἀληθείας ἃ ἤκουσαν παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ εἰ ἰδία αὐτῷ ἐλάλησεν.
- 664 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Καθάπερ ἀνωτέρω διελάλησα, παρόντος Ἀνδρέου αἱ φωναὶ αὐτοῦ δημοσιευθῶσι.
- M VI 788 Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἕξ αὐτῶν τῶν ὑπομνημάτων ἀνεγνώσθησαν
- 665 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω καὶ ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας εἰ ταῦτα ἤκουσε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς λεγόμενα.
- L III 259 Ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας εἶπεν· Κατὰ τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης ἀπήλθομεν πρὸς τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ διαλεχθέντες αὐτῷ ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἃ καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης ἤδη κατέθετο.
- 666 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος τί παρὰ Εὐτυχοῦς ἤκουσε, κατὰθῃται.
- 667 Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁ θεὸς συγκαθέζεται ὑμῖν καὶ φόβος καὶ τρόμος ἔχει μου τὴν ψυχὴν, τῆς ἀληθείας ἐκστῆναι οὐ δύναμαι. πρῶν γὰρ ἀποσταλεῖς παρὰ τοῦ δεσπότη μου τοῦ τὰ πάντα ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φλαβιανοῦ καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἀγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ περὶ μὲν τῆς κλήσεως ὅσα κατέθετο ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἔκδικος Ἰωάννης, ταῦτα καὶ συγκατεθέμην καὶ σύννοισα, περὶ δὲ τοῦ ὁμοουσίου πεῦσιν προσαγαγόντος τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου τῷ εὐλαβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ πρότερον λέγει ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν θεὸν λόγον κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἔφη ὁ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς λέγων· τὸ μάθημα πῶς ἔχει; ἔφη ὁ κύρις Ἰωάννης ὅτι περὶ τὸ μάθημα ἔχει ὁμοούσιον τῷ πατρὶ μόνον. ἀντιτίθουσιν ὁ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς λέγων· οὕτως οὖν ἔχε καὶ αὐτός, ἐπειδὴ καὶ γὰρ οὕτως ἔχω. ἕτερόν τι οὐκ ἐπίσταμαι ἐν τῇ ὑποθέσει.

665 = supra 362. 363

ΜΒΦΛⁿ14 ταῦτα ΒΦ om. ΜΛⁿ

20 ἐσκέπτορος Β

33 τὰ πάντα] πάπα Λⁿ

- 668 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἰδιαζόντως ὁμως Ἰωάννης μετὰ Εὐτυχοῦς
τοῦ μοναχοῦ τί ποτε σοῦ ἀπόντος ἐλάλησεν;
- 669 Ἀνδρέας ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Τινὰ ἐλάλησε, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἃ
ἐγὼ οὐκ ἤκουσα.
- 670 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Νῦν Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἔλθῃ. 5
- 671 Καὶ ὁπότε εἰς μέσον ἔστη Ἀθανάσιος ὁ διάκονος, ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος
πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τὸ σὸν ἐπιτήδευμα σκοπῶν μετὰ ἀληθείας λέγε τί τὸν μοναχὸν Εὐτυχῇ
Ἰωάννῃ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἢ Ἀνδρέῃ εἰρηκέναι γινώσκεις.
- 672 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐπειδὴ περὶ ψυχῆς ἐστὶν ὁ λόγος
καὶ οὐκ ἀκίνδυνόν ἐστι τῷ μὴ λέγοντι τὴν ἀλήθειαν, ἅπερ ἤκουσα, ταῦτα καὶ λέγω. ἐγὼ M VI 789
οὐκ ἀπεστάλην διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν μετὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰωάννου ἢ τοῦ εὐλα- 11
βεστάτου διακόνου Ἀνδρέου, προσκληθεὶς δὲ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου
καὶ ἐκδίκου Ἰωάννου ὡς ἐκεῖ μου παρόντος καὶ ἀκούσαντος τὰ παρ' ἐκείνου εἰρημένα καὶ
ἐρωτηθεὶς παρὰ τῶν ὁσιωτάτων ἐπισκόπων κατεθέμην ὅτι ταῦτα κἀγὼ παρὼν ἐκεῖ ἤκου- 375
σα ὅσαπερ καὶ αὐτὸς κατέθετο. καὶ νῦν δὲ τοῦ ὑπομνηστικοῦ τούτου ἀναγνωσθέντος, 16
ὅπερ κατεῖχεν ὁ προειρημένος θεοφιλέστατος ἀνὴρ, ἐπέγνων τὰς ἄλλας λέξεις, τὸ μέντοι
περὶ τοῦ ὁμοουσίου οὐκ ἐπέγνων. ἀλλὰ τότε αὐτοῦ τοῦ πρεσβυτέρου ἐρωτήσαντος
τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ εἰρηκότος· ὁμολογεῖς τὸν κύριον ὁμοούσιον τῷ πατρὶ
κατὰ τὴν θεότητα, ὁμοούσιον δὲ τὸν αὐτὸν ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα; ἔφησεν ὁ αὐτὸς
ἀρχιμανδρίτης λέγων· τὸ μάθημα πῶς ἔχει; εἶτα ἀποκριθεὶς ὁ πρεσβύτερος λέγει· ὁμοού- L IIII 262
σιον τῷ πατρὶ. λέγει ὁ αὐτός· οὕτως ἔχε, ὅτι κἀγὼ οὕτως ἔχω. 21
- 673 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὁμιλίας ὁμως μετὰ αὐτῶν Ἰδιαζόντως
ὁ εὐλαβέστατος Εὐτυχῆς ὁ μονάζων ἢ Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος ἔσχον;
- 674 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Οὐ προσέσχον, τῶν ποδῶν ὑμῶν.
- 675 Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος μονάζων εἶπεν· Ἀξιούμεν τὸν εὐλαβέστατον διά- 25
κονον Ἀθανάσιον ἐρωτηθέντα καταθέσθαι περὶ ὧν ἐν τῇ δευτέρῃ ἐξετάσει ἐπελάβετο
τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου Ἰωάννου. ἔδειξε γὰρ ὅτι μετὰ τὴν προτέραν κατὰ-
θεσιν ἐτέρα πάλιν ἀνεγινώσκετο καὶ ἐπελάβετο οὕτως οὐκ ἐγράφη ταῦτα ἃ κατέθετο
πρότερον ὅτε ἦλθεν ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου, εἴτε ταῦτα εἴτε ἄλλα. μετὰ ταῦτα συν-
εδρίου γενομένου καὶ κελεύσαντος τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τὴν πρᾶξιν τῶν ὑπο- 30
μνημάτων φέρεσθαι ἔνθα κατέθετο ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Ἰωάννης, ἀναγινωσκο-
μένων ἐκείνων ἐπελάβετο ὁ διάκονος Ἀθανάσιος ὅτι ταῦτα οὐκ ἤκουσα.
- 676 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἰωάννου αἱ φωναὶ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων
ἀναγνωσθῶσιν καὶ τί πλέον περὶ τούτων ἐτοιμός ἐστιν Ἀθανάσιος διδάξαι, κατάβηται.
- 677 Καὶ ὁπότε πάλιν ἀνεγνώσθησαν, ὁ αὐτὸς Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος 35
εἶπεν· Προλαβὼν ὁ εὐλαβέστατος διάκονος Ἀνδρέας, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ εὐλαβέστατος
διάκονος Ἀθανάσιος πᾶσι τοῖς παρ' ἐμοῦ ῥηθεῖσιν ἐν τῷ ὑπομνηστικῷ συνέθεντο δίχα
τοῦ ὁμοουσίου, ὡς ἔφησαν, καὶ αὐτὸ καταθέμενοι πῶς ἐλαλήθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου M VI 792
ἀρχιμανδρίτου. καὶ δύναται συνιέναι καὶ ἡ εὐλαβεστάτη καὶ ἁγία σύνοδος καὶ ἡ
ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ εἰπεῖν ἐμὲ ὅτι οἶδας ὁμοούσιον τῷ πατρὶ 40
κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι τὸ ἀντεπερωτῆσαι
αὐτὸν ἀμφιβολίας ἦν τεκμήριον. καὶ ἀξιῶ τὴν φωνὴν τῶν εὐλαβεστάτων διακόνων

MBΦΛⁿ

13 ἐκεῖ μου] ἐκείνου Φ^{ca} ἐκείνῳ μου Φ^r 23 ἢ MB et ΦΛⁿ 26 ἐν τῇ δευτέρῃ ἐξετάσει]
ad ea quae d. 8. m. Apr. a. 449 gesta erant [cf. 556—559. 877], referenda esse uidentur 28 οὕτως
MB stans ΦΛⁿ, conicio ἐνιστάμενος ὅτι cf. p. 168, 6 ἃ om. Λⁿ 29 ἦλθον Φ μετὰ ταῦτα
MBΦ^{ac} sed postea Φ^r et postea Λⁿ 40 dominum consubstantialem Φ^r

τὴν βεβαιώσασάν μου ταύτην τὴν κατάθεσιν <τὴν> ἐν τῷ ὑπομνήματι μηκέτι χρῆναι ἀνατρέπεσθαι.

678 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀθανάσιος ὅπερ ἐζητήθη, εἶπη.

679 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐν τῇ τρίτῃ ἐξετάσει αὕτη ἡ κατάθεσις ἡ κατατεθεῖσα παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου ἀνεγινώσκετο εἰς τὸ σέκρετον καὶ ἐξενο-
p. 159, 35. 36 φωνήθη περὶ τὴν λέξιν τὴν ἐπὶ τέλει κειμένην ταύτην ὅπου λέγει· μὴ ἔχοντα σάρκα ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ ὑπέκρουσα. εἶπε γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ πρεσβύτερος ὅτι τοῦτο ἐμοὶ μόνω διελέχθη.

680 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀπόντος σου ὅμως ἰδιαζόντως τί ποτε μετ' αὐτοῦ [οὐκ] ἐλαλήθη;

681 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Οὐκ εἶδον.

682 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· Ὅτι μὲν πάντα τὰ παρ' ἐμοῦ ρηθέντα καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἐρωτηθέντες οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι ἐβεβαίωσαν ταῖς οἰκείαις φωναῖς, τοῦτο καὶ ἡ ὑμετέρα θεοφιλία καὶ ἡ ἀγία σύνοδος καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια καὶ ἀκήκοεν καὶ ἐπίσταται· περὶ δὲ τοῦ ὁμοουσίου, ἐπειδὴ ὁ εὐλαβέστατος
L III 263 διάκονος Ἀθανάσιος ἔφησε ξενοφωνηθεὶς τότε θόρυβόν τινα ἐμπεποιηκέναι, κάγῳ συνομολογῶ. Ἰδίαι γὰρ μοι τοῦτο ἔφην εἰρηκέναι αὐτόν, ὅπερ οὖν καὶ εἶρηκεν. ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ uepικῶς ἤκουσαν ἐμοῦ λέγοντος αὐτῷ ὅτι οἶδας αὐτόν τῷ πατρὶ ὁμοούσιον κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ αὐτοὶ ταῖς οἰκείαις φωναῖς κατέθεντο καὶ πληρωθέντος τοῦ πρώτου ὑπομνήματος Μαρίνος ἀνα-
γνώστης καὶ νοτάριος τῆς Καισαρέων ἐκκλησίας Καππαδοκίας πρώτης ἀνέγνω.

683 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ μέρος τῶν ὑπομνημάτων λοιπὸν ἀναγνωσθήτω.

Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη

684 Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος Ἰωάννης εἶπεν· Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ
p. 125, 10. 11 τῆς διαλέξεως καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τρίτης πράξεως

685 Καὶ ὁπότε ἀνεγνώσθη, Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Τοῦτο οὐκ
M VI 793
p. 133, 19—20 εἶπον ὅτι εἰ μὴ συμπνεύσετέ μοι καὶ ταπεινώσει με ὁ ἐπίσκοπος, τελευταῖον καὶ ὑμῖν ἐπιθήσεται· τοῦτο οὐκ εἶπον, τῶν ποδῶν ὑμῶν.

686 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐπειδὴ οὔτε οἱ ἀποσταλέντες ἐν-
ταῦθά εἰσιν οὔτε ὁ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Μαρτίνος ἐνταῦθά ἐστίν, εἰ κελεύετε, παρέλθι τοῦτο.

687 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Πατρίκιος, ὅστις ἅμα Πέτρῳ πρὸς τὸν μονάζοντα ἀπῆλθεν, ἐνταῦθα εἶναι λέγεται. τί τοίνυν βούλεσθε; τοῦτον ἐρωτηθῆναι ἢ τὸν εὐλαβέστατον Μαρτίνον;

688 Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος μονάζων καὶ διάκονος εἶπεν· Τοῦ ἀναγκαίου γένεσθε, τῶν ποδῶν ὑμῶν.

ΜΒΦΛ^α

1 τὴν3 Φ^αΛ^α om. MB 5/6 ἐξενοφωνήθη ΦΛ^α ἐξεφωνήθη M διελέχθη B 9 παρόντος Λ^α
10 οὐκ MB om. ΦΛ^α 13 ἐρωτηθέντες M 20 καὶ M^{com} om. MB 20/21 καὶ — ἀνέγνω om. Λ^α,
pertinere uidentur ad ea quae d. 8. m. Apr. a. 449 Thalassio episcopo Caesareae praesidente gesta
sunt, cf. p. 152, 33. 163, 26 24 ἐκσκέπτορος B 26 τῆς τρίτης πράξεως] actiones tertia usque ad
sextam pro una numerantur, cf. p. 166, 35. 174, 39 28 εἶπεν BΦ συμπνεύσετέ M καὶ¹ om. Λ^α
29 εἶπεν Φ 30 et iterum idem Constantinus dixit Λ^α; malim scribere Κωνσταντῖνος cf. p. 152, 3/4
31 μαρίνος MBΛ^α om. Φ 33 Πατρίκιος om. Φ^αΛ^α 35 ἢ om. Φ^{ac} 36 γένεσθε B γενέσθαι M

- 689 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μὴ ἄλλως τὰ ὑπομνήματα περιέχει ἢ περ
ἢ ἀλήθεια ἔχει περὶ τούτου τοῦ μέρους; οὐ λέγετε;
- 690 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Οὐχί, τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς τὸ μέρος
τοῦτο.
- 691 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ἀκόλουθα ἀναγινωσκέσθω. 5
Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνεγνώσθη
- 692 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τί δὲ περιέχειν ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος p. 133, 23—24
καὶ ἀρχιμανδρίτης Μαρτῖνος τὸν τόμον ἔλεγεν; καὶ τὰ λοιπὰ
- 693 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνώσθῃναι Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Δεόμεθα τῆς
παρούσης ἀγίας συνόδου καὶ τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας καταξιῶσαι κελεῦσαι πεῦσιν 10
προσενεχθῆναι τοῖς εὐλαβεστάτοις κληρικοῖς ὧν μνήμην πεποιήται ἢ παροῦσα τῶν ὑπο-
μνημάτων ἀνάγνωσις, καὶ καταθέσθαι μὴ τι ἀμφιβάλλουσιν ἐπὶ τοῖς ἀνεγνώσμενοις καὶ
τηνικαῦτα παρ' αὐτῶν κατατεθείσιν, τουτέστι Μάμαν τὸν εὐλαβέστατον πρεσβύτερον,
Θεόφιλον Μέμνονα Ἰωάννην, Ἀνδρέαν καὶ Ἀθανάσιον τοὺς διακόνους.
- 694 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μὴ ἀμφιβαλλόντων ἐκείνων ἢ παροῦσα 15
ζήτησις πρόκειται; ἀλλὰ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀνδρὶ μοναχῷ, οὐ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ
παρόντι ἴστανται. καὶ προσέθηκεν· Τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω.
Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθησαν
- 695 Ἡμέραι σαββάτου, ἣτις ἐστὶν εἰκὸς τοῦ Νοεμβρίου μηνός, καὶ τὰ λοιπὰ p. 135, 2
- 696 Καὶ ὅτε ἀνεγνώσθησαν, Κωνσταντῖνος ὁ διάκονος εἶπεν· Παρακαλοῦμεν ὥστε 20
ἐρωτηθῆναι αὐτοὺς εἰ ταῦτα ἤκουσαν.
- 697 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Καὶ Θεόφιλος τῶν καταθέσεων αὐτοῦ
δημοσιευθεῖσων εἰ ταύτας αὐτὸν ἀκηκοέναι ἢ εἰρηκέναι ἔγνω, εἶπη.
- 698 Καὶ ὁπότε εἰς μέσον ἔστη Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, εἶπεν· Ἀποσταλεῖς M VI 796
L III 266
ἐγὼ καὶ ὁ πρεσβύτερος Μάμας παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς ἀγίας 25
συνόδου κατελάβομεν τὸ μοναστήριον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς. καὶ πρῶτον μὲν
τὰ ἀναγνώσθεντα ἀρτίως ἤρξατο λέγειν, ἔπειτα δὲ οὐκ ἐβουλόμεθα αὐτῷ συζητῆσαι, ὥς
ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ, ἠνάγκασεν ἡμᾶς καὶ οἰκείαι φωνῇ εἶπεν ὅτι ἀμήχανον τὸν Χριστὸν
ἐμὲ εἰπεῖν ἐκ δύο φύσεων· οὔτε γὰρ φυσιολογῶ τὸν κύριόν μου. ταῦτα οὖν αὐτὰ τὰ
ἀναγνώσθεντα ἐκ τοῦ στόματος τοῦ εὐλαβεστάτου ἀνδρὸς ἀκούσαντες κατεθέμεθα καὶ 30
οὔτε προσθήκην τινὰ ἐποιησάμεθα οὔτε ὑφαίρεσιν.
- 699 Κωνσταντῖνος μοναχὸς εἶπεν· Ἄλλο οὐδὲν ἤκουσεν;
- 700 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἐκτὸς τούτων ὧν κατέθου, οὐδὲν ἄλλο
ἤκουσας;
- 701 Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἔλεγεν ὅτι καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν 35
πατέρων ἀκολουθῶ. ταῦτα ἔλεγεν.
- 702 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν πρὸς τοὺς μοναχοὺς· Τί πλέον ἐπιζητεῖτε;
- 703 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μοναχὸς εἶπεν· Ἀξιοῦμεν καὶ τὸν κύριον Μάμαν εἰπεῖν.

698 cf. supra 451

ΜΒΦΛ^α

2 οὐ λέγετε Φ λέγετε Λ^α οὐ λέγοντος ΜΒ 6 ἐσκέπτορος ΜΒ, corr. Μ 8 τὸν τόμον
ἔλεγεν ὁ εὐλαβέστατος — μαρτῖνος Β 14 Ἰωάννην τὸν πρεσβύτερον καὶ ἐκδικον ΦΛ^α 18 ἐσκέπ-
τορος ΜΒ, corr. Μ 22 Καὶ om. ΦΛ^α 27 ἔπειτα ΜΒΦΛ^α, ultimum est antiquissimum pro ἐπειδὴ
28 ἠνάγκασεν] coegit autem Λ^α εἶπεν] dicens Λ^α 32 διάκονος καὶ μοναχὸς Β

- 704 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος ὡσαύτως Μάμας ἄτινα ἔγνω, κατάρθεται.
- 705 Καὶ πρὶν ἢ κατάρθεται, Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Αὐτὸς καθωμολόγησεν ὅτι ἔλεγε καὶ ταῖς ἐκθέσεσι τῶν πατέρων ἀκολουθεῖν, καὶ οὐκ ἔγκειται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν.
- 706 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος πρὸς Θεόφιλον εἶπεν· Διὰ τί ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐδαμῶς περιέχεται ὅπερ ὡς ἔρρήθη παρὰ Εὐτυχοῦς, ἐν τῇ σῇ καταθέσει μετὰ ταῦτα προσέθηκας;
- 707 Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Καὶ ἄλλα εἶπε, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἃ ἐπὶ μνήμης οὐ φέρω· ἃ δὲ φέρω ἐπὶ μνήμης, κατεθέμην.
- 708 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Διὰ τί τοῦτο τοῖς ὑπομνήμασιν τῷ τότε καιρῷ οὐδαμῶς ἐνέταξας;
- 709 Ἐλευσίνιος μονάζων εἶπεν· Καὶ μὴν ἐν τοῖς ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι οὔτε προσθήκην ὦν εἶπεν, οὔτε ὑφαίρεσιν ἐποίησαμεν.
- 710 Θεόφιλος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἄ ἤκουσα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἀρχιμαν- δρίτου, ταῦτα εἶπον· εἰ δὲ θέλουσιν ἵνα πλείονα εἶπω (ἃ) οὐκ ἤκουσα
- 711 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μάμας ὁ πρεσβύτερος, καθὰ εἴρηται, κατάρθεται.
- 712 Μάμας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀναγνωσθῇ, τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἢ κατάρθεις ἢ τότε γενομένη, ἐπειδὴ ἐπελαθόμην.
- 713 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Αἱ φωναὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἀναγνωσθῶσιν, ἵνα τούτων ἐπιγνωσθῶσιν ὅτινα αὐτὸν ἀκηκοέναι ἔγνω, εἴπηι.
- M VI 797 Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῶν ὑπομνημάτων αἱ φωναὶ αὐτοῦ
- 714 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰπέ ἡμῖν τίνος ἔνεκεν, καὶ τὰ λοιπὰ
- 715 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Μάμας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Οὕτως ἐστί, τῶν ποδῶν ὑμῶν· ταῦτα κατεθέμην ἃ ἀνέγνω, καὶ οὐδὲν πλέον κατεθέμην.
- 716 Κωνσταντῖνος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Λογίζομαι ὅτι ἐναντία ἐστὶν ἀλλήλων ἃ εἶπεν ὁ κύριος ὁ πρεσβύτερος ὡς ἀπὸ τῶν ἀναγνωσθέντων τῆς καταθέσεως Θεοφίλου καὶ Μάμα.
- 717 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μὴ τὰ ὑπομνήματα ἄλλως περιέχουσιν;
- 718 Ἐλευσίνιος μονάζων εἶπεν· Οὐχί, τῶν ποδῶν ὑμῶν.
- 719 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Εἴ τι ἄλλο ἐστίν, ἀναγνωσθήτω. Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

Τετάρτη πρᾶξις

- 720 Συναχθείσης αὐθις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, προκειμένων τῶν ἀγίων καὶ φρικτῶν εὐαγγελίων καὶ προεδρεύοντος τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἐπισκοπείου, τῇ ὁρισθείσῃ προθεσμίᾳ, ἡμέραι δευτέραι, ἦτις ἐστὶν δευτέρα καὶ εἰκάς τοῦ Νοεμβρίου μηνός, καὶ τὰ λοιπὰ

MBΦΛ^a

3 *Eleusinus* Φ 4 ἀκολουθεῖ ΦστΛ^a 13 *Eleusinus* ΦΛ^a διάκονος καὶ μονάζων B
 16 οὐκ ἤκουσα MB *quae non audiui ab eo* Φ *quam audiui* Λ^a 17 οὐ λέγοντος ΦΛ^a οὐ λέγω MB
 23 ἐσκέπτορος MB, corr. M 32 *Eleusinus* Φ 34 ἐσκέπτορος MB, corr. M 35 τετάρτη
 πρᾶξις MBΦΛ^a et codex Acoemitanus quam adfert Rusticus, de numeratione cf. p. 164. 26, *ultima*
actio Φστ 37 *uenerabilibus* Φ, cf. B 136, 17

721 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Διαλαλιά p. 140, 10. 11
τέτακταί μου περιέχουσα πεῦσιν προσενεχθῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ Εὐτυχῇ πῶς πιστεύει
καὶ τί λέγει. ἕως τούτου εἶπον, προσέθηκαν δὲ ὁ μὴ εἶρηται, ὁ ἐστὶ καὶ ἀδιανόητον

Καὶ τότε πάλιν ἐρωτάσθω διὰ τί νῦν ταῦτα λέγων πρότερον ἄλλως ἐφρόνει

Καὶ προσέθηκεν· Πῶς τοῦτο ἐδυνάμην εἰπεῖν μηδὲν εἰρηκότος μηδέπω τοῦ εὐλα- 5
βεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς;

722 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως πρὸς τοὺς νοταρίους
εἶπεν· Πῶς ἂ μὴ διελαλήθη παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου ἀνδρός, ἔγκειται τοῖς ὑπο-
μνήμασιν;

723 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἐχομέν τι περὶ τούτων εἰπεῖν. 10

724 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Τίς ὑμῖν ταῦτα ὑπηγόρευσεν; ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν προσθεῖναι ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ἢ παρ' ἑτέρων ἀκούσαντες ταῦτα ἐποιήσατε;

725 Ἀέτιος διάκονος εἶπεν· Ἦδη γὰρ ὡς πεπεισμένη ἡ ἀγιωσύνη ὑμῶν ὅτι προσθήκη
γέγονε, ταῦτα ἐρωτᾷ;

726 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἀναγνωσθήτω τὰ ἐξῆς. 15
Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

727 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καθὼς προεῖπον, προκρίματός μοι μὴ γινομένου ἀπὸ p. 140, 12. 13
τῆς νῦν αὐτοῦ καταθέσεως, καὶ τὰ λοιπὰ

728 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἐλευσίνιος διάκονος εἶπεν· Κατὰ τάξιν οὐ κεῖται. M VI 800
πρότερον ἐπεδίδου τὸν λίβελλον ἔνθα ἡ πίστις τῶν τῇ περιείχετο, καθὼς καὶ ἐν Ἐφέσῳ 20
ἡ ἀγία σύνοδος ἐβεβαίωσεν, καὶ τοῦτον προκομίζων τὸν λίβελλον, οὐκ ἐδέξατο ὁ θεοφι-
λέστατος ἐπίσκοπος, καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν λεγούσης ὅτι ὀφείλει δεχθῆναι, οὐδὲ
οὕτως ἐδέχθη.

729 Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· Καὶ πόθεν τοῦτο
δῆλον ὅτι τῶν τῇ τὴν ἐκθεσιν ἐκεῖνος εἶχεν ὁ χάρτης; 25

730 Ἐλευσίνιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἔδει οὖν δεχθῆναι αὐτόν.

731 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Δορυλαίων πόλεως εἶπεν· Ἐνεύχομαι
τὴν ἀγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα τῇ μελλούσῃ ἔσεσθαι οἰκουμενικῇ συνόδῳ κατὰ
θέσπισμα τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων φυλαχθῆναι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὥστε
ἐκεῖ μετὰ πάσης ἀκριβείας δειχθῆναι Εὐτυχῇ τὸν ἤδη καθηρημένον ὡς αἰρετικόν, ὅτι 30
καὶ τὰ αἰρετικῶν ἐφρόνει καὶ φρονῶν οὐ παύεται.

732 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Δεόμεθα τῆς ὑμετέρας μεγαλο-
πρεπείας καὶ τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου

733 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Οὐδὲ ὁ θεοφιλέστατος καὶ
ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Φλαβιανὸς τοῦτο ἀμφιβάλλει ὅτι προκομίζοντος λίβελλον L III 230^o
τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς δέξασθαι οὐκ ἐβουλήθη, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ ἀποκρίνασθαι 36
αὐτὸν διελάλησεν.

734 Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· Προλαβὼν ὁ εὐλαβέστατος διάκονος

MBΦΛ^o

5 ἡδυνάμην B 16 ἐσκέπτορος MB, corr. M 19 μοναχὸς καὶ διάκονος B 20 τρια-
κοσίων δεκαοκτῶ B καὶ om. B 21 προκομίζων] *offerente* Λ^o 25 τριακοσίων δεκαοκτῶ B
26 λεχθῆναι M 27 δορυλλαίων MB, corr. M 31 τὰ τῶν B ἐφρόνει *scripsi ei sapiebat* Φ
φρονεῖ MB 35 ἀμφιβαλεῖ Φ^{ac} προσκομίζοντος ΦΛ^o 36 ἐβουλήθη B ἀποκρίνασθαι B
37 τοῦτον B 38 *ei praeueniens* Λ^o

Ἐλευσίνιος εἶπεν λίβελλον προσενηνοχέναι τῇ ἀγίαι συνόδω τὸν εὐλαβέστατον ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ, ἐν ᾧ ἔφασκε τὸ δόγμα τῆς πίστεως περιέχειν. ἐπειδὴ δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν γράμματα τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος ἐνεφανίσθη ἡμῖν περιέχοντα ὡς ἡτιτιάσατο ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς καὶ ἐπεκαλέσατο ἐν τῷ καιρῷ τῆς ζητήσεως τὴν ἡμετέραν ἀκρόασιν διὰ τῆς τοῦ λιβέλλου δόσεως, πῶς νῦν ἐνιστάμενος καὶ λέγων περὶ τὴν πίστιν εἶναι τὸν λίβελλον ἐπὶ τοῦ Ῥώ-
 M VI 80: μης ἀγιωτάτου ἐπισκόπου ἑκκλητον αὐτὸν ἀπεκάλεσεν; καὶ ἐντεῦθεν διδάχθητε ὅτι οὐ τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένει ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης. καὶ ἀξιῶ τὴν ἐπιστολὴν προκομισθεῖσαν ἀναγινώσκεισθαι.

735 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μετὰ τὸ τὴν σύνοδον παύσασθαι τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐπιδέδωκέ μοι ὁ εὐλαβέστατος Εὐτυχῆς ἴσον λιβέλλου ὃ ἔλεγε προσκεκομικέναι τῇ ἀγίαι συνόδω.

Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν ὁ καθωσιωμένος ἐσκέπτωρ ὑπέζευξεν

736 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤλθον διαλεχθῆναι, ἀλλ' ἤλθον πείσαι τὴν ὁσιότητα ὑμῶν ὅπως φρονῶ. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ χάρτῃ τούτῳ ὅπως φρονῶ, καὶ κελεύσατε αὐτὸν ἀναγνωσθῆναι.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Αὐτὸς ἀνάγνωθι.

Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Οὐ δύναμαι.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Διὰ τί; σὺ οὐκ ἐξέθου ἢ ἄλλου ἐστὶν ἢ ἐκθεσις; εἰ σὴ ἐστίν, ἀνάγνωθι αὐτός.

Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐμὴ μὲν ἐστὶν ἡ ὑπαγορία, ἡ δὲ ὑπαγορία αὕτη ἐστὶ τῶν ἀγίων πατέρων.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ποίων πατέρων; εἶπε διὰ σεαυτοῦ· τί χρεῖαν ἔχεις χάρτου;

Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Οὕτως πιστεύω· προσκυνῶ τὸν πατέρα μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. ὁμολογῶ δὲ καὶ τὴν ἑνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν γεγενῆσθαι ἐκ τῆς (σαρκὸς τῆς) ἀγίας παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαι αὐτὸν τελείως διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. οὕτως ὁμολογῶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης.

737 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἐλευσίνιος διάκονος εἶπεν· Ὡς ἀπηιτήθη δι' ἑαυτοῦ τὴν πίστιν ὁμολογήσαι, λέγει ὅτι ἐστὼς ἐνώπιον τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὃν προσεκύνησα καὶ προσκυνῶ (καὶ προσκυνήσω), ὅτι οὕτω φρονῶ ὡς οἱ πατέρες οἱ τῇ οἱ ἐν Νικαίᾳ ἐθέσπισαν καὶ ἡ ἐν Εφέσῳ ἐβεβαίωσεν ἀγία σύνοδος· καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐ κεῖται.

738 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιῶ τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην καὶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν πεῦσιν προσενεχθῆναι τοῖς τότε παροῦσιν ἀγιωτάτοις ἐπισκόποις τοῖς καὶ διαλαλήσασιν ἅπερ προήγαγεν αὐτῶν ἡ γλῶσσα, καὶ ταῦτα τῇ οἰκείᾳ

7 ἐκκλητον] τὴν ἐπὶ σύνοδον παραίτησιν M^{ms}B^{ms}

2—5 est Leonis ep. 3

14—29 = supra 498—503. 505

MBΦΛ^a

5 ἡμετέραν Λ^a ὑμετέραν MBΦ 7 διδάχθητε MBΦ^{ac} *doceri debetis* Φ^r οὐ om. cod. Accemitanus Rustici 12 προκεκομικέναι B 13 ὁ αὐτός Φ^a Λ^a ἐσκέπτωρ MB 19 Διὰ — ἐκθεσις om. B 21 ὑπαγορία supra 502 ἐπαγορία M ἐπαγορεία B ὑπαγορεία B αὕτη MBΦ ἴση supra 502 23 δι' ἑαυτοῦ supra 503 27 σαρκὸς τῆς Φ et supra 505 om. MB 30 διάκονος καὶ μοναχὸς B 31 ὅτι om. Λ^a 32 καὶ προσκυνήσω ΦΛ^a om. MB 33 τριακόσιοι δεκαοκτώ B

χειρί βεβαιώσασιν, εἴ γε ταῦτα νῦν παρ' αὐτῶν εἰρημένα τότε παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου Εὐτυχοῦς εἰρηνται καὶ εἴ γε τι παρακεχάραται τῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐγκειμένων.

739 Βασίλειος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπ' ἀληθείας, ἐγὼ μνήμην τούτων ἀκριβῶς οὐ φέρω. L III 231*

740 Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Αναγνωσθήτωσάν μοι αἱ φωναὶ αἷς διηκονήσατο ὁ εὐλαβέστατος διάκονος 'Ελευσίνιος. 5

741 Καὶ ὁπότε ἀπὸ δέλτων αἱ φωναὶ 'Ελευσινίου τούτῳ ἀνεγνώσθησαν, Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὔτε ἐγὼ ἐπιμένειν τῶν τοιούτων ῥηθέντων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς. M VI 804

742 Τρυφωνιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπ' ἀληθείας τοῦ θεοῦ, ὡς κεῖται εἰς τὰ ὑπομνήματα, οὕτως ἐλάλησεν ἐκεῖνος ὧδε. 10

743 Λογγίνος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς τὰ ὑπομνήματα ἀνεγνώσθη καὶ περιέχει, οὕτω μένουν καὶ ἐγὼ ὅτι ἐρρέθη παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου. τὸ δὲ λέγειν ἄρτι τὸν εὐλαβέστατον 'Ελευσίνιον ὅτι εἶπεν 'ὡς οἱ τῇ ἁγίοι πατέρες οἱ ἐν Νικαίᾳ καὶ οἱ ἐν Εφέσῳ ἐβεβαίωσαν, οὕτως ἔχω', δέκνυται καὶ ἐκ τῶν τελευταίων ὅπου οὐκ ἠθέλησεν ὁμολογήσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν Χριστὸν ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν σάρκα γεγενῆσθαι. καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα λέγω. 15

744 Μελίφθογος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπὶ θεοῦ λέγω ὅτι οὐδὲν ἑτέρως εὔρον τῶν τότε πραχθέντων καὶ νῦν ἀναγνωσθέντων· περὶ δὲ τοῦ λέγειν τὸν διάκονον 'Ελευσίνιον ὅτι τοιάσδε ἔρρηξε φωνὰς ἐκεῖνος, οἶδεν ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεύων, οὐκ ἤκουσα οὐδὲ μένουν. 20

745 'Ιουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καὶ πρὸ τῶν ἐμῶν λόγων ἐλέγχει τὴν ἀπιστίαν Εὐτυχοῦς τῶν ὑπομνημάτων ἢ πρᾶξις. ἡμεῖς γὰρ ταῦτα τὰ νῦν κατατεθέντα παρὰ 'Ελευσινίου τοῦ διακόνου ἀγνοοῦμεν· οὐδὲ γὰρ εἰρηταί τι τοιοῦτον παρὰ Εὐτυχοῦς. 25

746 Παῦλος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ἐπ' ἀληθείας λέγω ὅτι ξενοφωνοῦμαι νῦν παρὰ 'Ελευσινίου ταῦτα ἀκούων. οἶδα δὲ τὰ ἐμφερόμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀληθῆ εἶναι πάντα, καὶ οὔτε προσθήκη συλλαβῆς οὔτε ὑφαίρεσις ἐστίν. 30

747 Εὐδόξιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπὶ θεοῦ λέγω, ξενοφωνεῖ με τὰ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου 'Ελευσινίου τοῦ διακόνου ἀρτίως ῥηθέντα. τότε γὰρ οὐκ ἐλαλήθη παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, ἀλλὰ τὰ ἐγκείμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. 35

748 Εὐστάχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· 'Ὡς ἐπὶ θεοῦ, ἃ εἶπον οἱ πρὸ ἐμοῦ, ταῦτα καὶ ἐγὼ λέγω * * τὰ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἐγκείμενα.

749 Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· "Ὅτι ἤκουσα λέγοντος αὐτοῦ ὅτι οὕτως φρονῶ ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν, οἶδεν δὲ καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῶν, εἴτε ἄνω εἴτε κάτω, ὅτι ἤκουσα αὐτοῦ λέγοντος ὅτι οὕτω φρονῶ ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν.

750 Οὐαλεριανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐδὲν ὧν εἶπεν ὁ διάκονος 'Ελευσίνιος, ἀκήκοα παρὰ Εὐτυχοῦς· ὁ θεὸς μάρτυς.

751 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μάρτυς ἐστὶν ὁ θεός, ὧι διδοῦμεν αὐτῷ ἐν ἡμέραι τῆς κρίσεως ἀπολογίαν, ὅτι τὰ κείμενα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν, ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἀρχιμανδρίτης. ἔκαμον δὲ ἐγὼ παρακαλῶν αὐτὸν καταθέσθαι ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ οὐκ ἐδυνήθη πείσαι αὐτόν. M VI 805

MBΦ, A^o [usque ad 18]

6 ἐλευσίνιος ὁ μοναχὸς B

δεκαοκτὼ B 22 ἐλέγξει Φ

quae gestis inserta sunt Φ

38 οὐαλεριανὸς MB; non extat in catalogo 555

μάρτυς] haec et ego dico Φ; adnotat Rusticus alii non haec

43 ἡδυνήθη B

10 Τρυφωνιανὸς] alibi Τρύφων appellatur

14 τριακόσιοι

34 lacunam signavi, haec et ego dico quoniam illa tantum scio

38/39 Οὐδὲν —

40 σάβας B 42 ἔκαμα B

- 752 Σεκουνδίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐκτὸς ἐκείνων τῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γεγραμμένων οὐδὲν ἤκουσα οὐδὲ ἑρρέθη.
- 753 Αὐρήλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κατὰ ταῦτα τὰ ἀναγνωσθέντα ἡμῖν πρῶην ταῦτα ἐν τῷ καιρῷ παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου μεμνήμεθα εἰρῆσθαι.
- 754 Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Παρακαλῶ τὴν ἁγίαν ὑμῶν σύνοδον τὸν κύριον τὸν ἐπίσκοπον [Βασίλειον] ἐρωτηθῆναι τί ἐστὶν ὃ εἶπεν, ὅτε ὁ κύριος Εὐσέβιος ὁ ἐπίσκοπος κατεστασίασεν αὐτοῦ, καὶ ἐπετίμησεν. ὡς ἐπὶ κυρίου, τί ἐστὶν ὃ εἶπεν; ἀνέστη λέγων ὅτι λιβέλλους κατ' αὐτοῦ ἔχω δοῦναι, καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ.
- 755 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τέως ἀνέχου γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ εἰ κατωτέρω ταῦτα (μὴ) περιέχονται, τότε ταῖς δικαιολογίαις χρῆσαι. 10
Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 756 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Ὁμολογεῖς ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸν αὐτὸν ἕνα υἱόν; καὶ τὰ λοιπὰ
- 757 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Ὅτε εἶπεν ὁ ἀρχιμαν- 15
δρίτης ὅτι μίαν φύσιν, ὁ κύριος ὁ ἐπίσκοπος οὕτως εἶπεν
- 758 Οὐ λέγοντος Ἐλευσίνιος διάκονος εἶπεν· Ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ἀνθεματίσθη τότε 20
παρὰ τῆς θεοσεβείας ὑμῶν, ὅτι λέγει· ἀναστᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἀνθεματίσεν αὐτόν;
- 759 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τοιοῦτον τότε οὐδὲν ἑρρέθη.
- 760 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤκουσα. 20
- 761 Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἤκουσα.
- 762 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀληθῶς τοῦτο οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα.
- 763 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅντως, ἑταῖρε, τῆς γλώττης μου τοιοῦτόν τι οὐκ ἐξῆλθεν.
- 764 Μελίφθογγος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ ὑβρίσθην κατὰ τὴν ὥραν 25
παρὰ τινων ὡς ἀνάξιος ὢν τῆς συνόδου, ἐπειδὴ ἐπεβόησα ὑπέρθεσιν, καὶ οὐκ οἶδα.
- 765 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπὶ ἀρχόντων ὅταν εἰσέλθῃ μάρτυς εἰς μαρτυρίαν καὶ μὴ δυνηθῇ λαλῆσαι, νεύει εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔχει στέφανον τῶν μαρτύρων. πάντες οὖν ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν διὰ χειρὸς καὶ ὡμολογήσαμεν ἐγγράφως· 30
πῶς δυνάμεθα ἀρνήσασθαι;
- 766 Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἀπαξ αὐτοῦ ἀσεβῆ λαλήσαντος ῥήματα καὶ παρὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τῇ καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας 35
συνόδου πάντες ἀνθεματίσαν αὐτόν οἱ παρόντες κληρικοί.
- 767 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἀγιωτάτοις συνεδρίοις συμβαίνει πολλάκις ἕνα τῶν παρόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων εἰπεῖν τι καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἐνὸς λεγόμενον ὡς παρὰ πάντων ὁμοῦ ἐκφωνούμενον καὶ γράφεται καὶ νοεῖται. τοῦτο ἐξ ἀρχῆς παρηκολούθησεν· ἀμέλει ἐνὸς λέγοντος γράφομεν ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν. εἰ τοίνυν εὐρεθεῖν νῦν εἰς τὴν δεύτερον εἰπών, ὡς καὶ κατέθεντο οἱ θεοφιλέστατοι καὶ συνεφώνησαν καὶ ἐπεβόησεν τότε ὁ ἀγιώτατος κλῆρος, ἀξιοῦμεν μὴδ' ὁλως τὴν φωνὴν ταύτην

MBΦ, Λ^a [inde a 5]

3 αὐρήλιος M *Aurelianus* Φ^{ac} 6 ἐπίσκοπον MBΦ^a Λ^a ἐπίσκοπον Βασίλειον Φ^{ac} [quod ad rem attinet, recte, cf. infra 798] 8 *contra eos* Φ^a καὶ] *et ita* Φ 10 μὴ ΦΛ^a om. MB 11 ἐσκέπτορος MB, corr. M 13 τῇ μητρὶ] ἡμῖν Φ 17 quid dixerit Flavianus, Constantinus non deposuit utpote ab Eleusinio interruptus ὁ διάκονος M 18 λέγει sc. τὰ ὑπομνήματα ἀνθεματίσαν M 20/21 Ἐγὼ — εἶπεν om. B 22 ἤκουσα om. Λ^a 27 σάβας B 29 μαρτύρων B Φ^a Λ^a μαρτυριῶν M *testimoniū* Φ^a 32 τριακοσίων δεκαοκτώ B

ἐκβληθῆναι ἢ παρατρωθῆναι τῶν ὑπομνημάτων, ἐπειδήπερ φαίνονται πάντες οἱ ἀγιώ-
τατοι ἐπίσκοποι ὑπογράψαντες καί

768 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἄτινα ἕκαστοι κατέθεντο,
βέβαιά ἐστιν· ἃ ἡ ἀλήθεια περιέχει, οὐδαμῶς ἀμφιβάλλονται.

769 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν τὴν περὶ τούτου κατὰθεσιν νῦν 5
τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Σάβα καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Τρύφωνος φα-
νερὰς γενέσθαι ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης καὶ Παύλου τοῦ θεοφιλεστάτου.

770 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἐγνωσμένοι εἰσὶν καὶ τοῖς ὑπομνήμασι L III 235*
περιέχονται, δι' ὅπερ τὰ λοιπὰ ἀναγινωσκέσθω.

Ὡσαύτως τὰ λοιπὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη 10

771 Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ἡ ἀγία σύνοδος τίνος p. 144, 4—17
ἐστὶν ἄξιος ὁ παρὼν μῆτε ὁμολογῶν σαφῶς τὴν ὀρθὴν πίστιν μῆτε συνθέσθαι τῷ φρονή-
ματι τῆς παρούσης ἀγίας συνόδου βουλόμενος, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ διεστραμμένῃ καὶ
πονηρᾷ αὐτοῦ κακονοίᾳ.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος εἶπεν· Ἀξιος μὲν ἐστὶν οὗτος καθαιρέσεως, 15
ἐν δὲ τῇ φιλανθρωπίᾳ μόνον κείται τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης.

Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Εἰ μὲν ὁμολογήσας τὸ οἰκεῖον πταῖσμα ἐπέισθη
ἀναθεματίσαι τὸ ἴδιον δόγμα καὶ συνθέσθαι ἡμῖν ἐπομένοις ταῖς ἐκθέσεσι τῶν ἀγίων
πατέρων, εἰκότως ἤξιοῦτο συγγνώμης· ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένει τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ, ὑπο-
πесеῖται τοῖς τῶν κανόνων ἐπιτιμίῃσι. 20

Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Λέγω μὲν ταῦτα, ἐπειδὴ καὶ ὑμεῖς νῦν ἐκελεύσατε,
οὐκ ἀναθεματίζω δέ. ὁ γὰρ λέγω, μετὰ ἀληθείας λέγω.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος
εἶπεν· Δύο φύσεις λέγεις καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν; εἰπέ

772 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνώσθηναι ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ εἰπέ οὐχ 25
ὥς διαλαλῶν εἶπον, ἀλλὰ προτρέπων αὐτὸν τοῖς λεγομένοις παρὰ τῆς συνόδου συνθέ-
σθαι.

773 Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Ἐπὶ τίσι καθιρέθη ὁ ἀρχιμανδρίτης; οὐχὶ ἐπειδὴ
ὁ θεοφιλέστατος καὶ ἀγιώτατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος ἡρώτα αὐτόν· λέγεις δύο φύσεις
μετὰ τὴν ἑνωσιν καὶ ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ λέγοντας, καὶ ἐπειδὴ οὐ κατεδέξατο ἀναθεματί- 30
σαι, ἐπὶ τούτῳ καθιρέθη; καὶ αἱ φωναὶ αὗται οὐ κεῖνται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν.

774 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὰ ὑπόλοιπα ἀναγινωσκέσθω, ἵνα εἰ M VI 809
μηδαμῶς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περιέχονται ἅτινα Κωνσταντῖνος διεβεβαίωσατο, γνῶμεν.

Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη

775 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἐγὼ ἀνέγνων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου καὶ τῶν ἀγίων p. 144, 18—23
πατέρων καὶ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ὅτι ἐκ δύο μὲν φύσεων εἶπον πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ 36
δὲ τὴν ἑνωσιν καὶ τὴν σάρκωσιν οὐκέτι δύο φύσεις εἶπον, ἀλλὰ μίαν.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιος Φλωρέντιος
εἶπεν· Ὁμολογεῖς δύο φύσεις μετὰ τὴν ἑνωσιν; εἰπέ. ἔὰν μὴ εἴπηις, καθαιρῇ

11—24 = supra 537—541

35—39 = supra 542. 543

MBΦΛⁿ

1 ἐπειδήπερ] *quoniam autem* Λⁿ 2 καὶ om. ΛⁿΦ 6 σάββα B 10 ἐκσκέπτορος MB,
corr. M 28 *religiosissimus archimandritis* Λⁿ 29 θεοσεβέστατος legit Rusticus 31 αὗται MB
αὐταὶ Λⁿ αὐτοῦ Φ^r om. Φ^{ac} 34 ἐκσκέπτορος MB

776 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Τὸ εἶπέ, ἐάν μὴ εἴπηις, καθαιρῇ οὐχ ὡς διαλαλῶν εἶπον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐώρων ἐπικειμένους αὐτῷ πάντας, προέτρεπον αὐτὸν συνθέσθαι.

Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

777 Εὐτυχῆς πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀναγνωσθῆναι κελεύσατε τὰ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ⁵ ἵνα γινῶτε ὅτι οὐδεν τοιοῦτον λέγει.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν· Ἐάν μὴ δύο φύσεις καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν εἴπηις, σύγκρασιν λέγεις καὶ σύγχυσιν.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος πατρίκιος Φλωρέντιος εἶπεν· Ὁ μὴ λέγων ἐκ δύο φύσεων καὶ δύο φύσεις οὐ πιστεύει ὀρθῶς ¹⁰

778 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ταύτην τὴν διαλαλίαν οὐκ εἶπον· οὐδὲ ^{L III 238*} γὰρ ἐγὼ οἷός τε ἤμην δογματίζειν.

779 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· Ἄ λέγεται μὴ λελέχθαι, ἔγκειται δὲ τοῖς ὑπομνήμασι, σημειώσασθε ὑμεῖς οἱ νοτάριοι· πρὸς γὰρ ὑμᾶς ἐστὶν ὁ ἄγων περὶ τούτου καὶ εὐκαίρως ζητηθήσεται μετὰ ἀκριβείας ταῦτα. ¹⁵

780 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Νῦν ἐστὶ καιρὸς καὶ τοῦ ἐλεγχθῆναι καὶ τοῦ μὴ ἐλεγχθῆναι· ἐνταῦθα γὰρ εἰσιν οἱ παρόντες ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι οἱ καὶ ἀκηκόες καὶ τὸ αὐτῶν μέγεθος πολλάκις ἐπήκουσε τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν ἀξιώμασι κορυφαίων, παρόντων πολλῶν καὶ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, καὶ οὐδέποτε ἡ αὐτῶν μεγαλοπρέπεια οὔτε ἐμέμψατο (οὔτε) ²⁰

781 Οὐ λέγοντος ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Πότε γὰρ ἀνεγνώσθη μοι τὰ ὑπομνήματα, ἵνα καὶ μέμψωμαι; ἀμέλει ζητήσαντί μοι αὐτὰ ἀναγνωσθῆναι οὐκ ἔδοσαν.

782 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Οὐδεὶς ἡμῖν εἶπεν.
Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη

783 Καὶ ἀναστᾷσα ἡ σύνοδος πᾶσα ἐπεβόα· Μετὰ ἀνάγκης οὐκ ἐνὶ πίστις. ^{M VI 812} ^{p. 145, 7-9} τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων πολλὰ τὰ ἔτη. ἡ πίστις ὑμῶν αἰεὶ νικᾷ. οὐ συντίθεται· τί αὐτὸν πείθεις; ^{πολλὰ 25}

784 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ταῦτα ἡ σύνοδος εἶπεν;

785 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐρωτηθῇ ἡ ἁγία σύνοδος. ³⁰

786 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπὶ ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνεθεματίσθη, καὶ εἰς μίαν γωνίαν οὐκ ἔσχεν ἀνάθεμα;

787 Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγω ταῦτα λέγω.

788 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Δι' ὃ καθιρέθη ὁ ἀρχιμανδρίτης, οὐ κεῖται ἡ φωνή. ὁ γὰρ κύριος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἀπήιτησεν αὐτὸν λέγων ³⁵ ὅτι εἶπέ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν καὶ ἀναθεμάτισον τοὺς μὴ λέγοντας. καὶ ἐπειδὴ

5—10 = supra 544. 545. 549

25—27 = supra 550

ΜΒΦΛⁿ

1 εἶπέ] εἰπεῖν B 4 ἐσκέπτορος MB, corr. M 7 καὶ om. BΦ^a, supra 545 13 λέγετε M, corr. M
15 *oportune postea* Λⁿ 18/19 τῶν — κορυφαίων pendet a τῷ μέγεθος 20 οὔτε^a Φ^a/Λⁿ om. MBΦ^{ac}
24 ἐσκέπτορος MB, corr. M 25 πᾶσα om. ΦΛⁿ, cf. notam Rustici quam ad 550 attuli μετὰ
om. Λⁿ 26 ὑμῶν Φ ἡμῶν MB, cf. p. 145, 9 31 σάββας B ἐκκλησιαστικῶν MB ἐκκλη-
σιῶν ΦΛⁿ 34 διάκονος καὶ μοναχὸς B

οὐκ ἠθέλησεν ἀναθεματίσαι λέγων ὅτι οὐαί μοί ἐστιν, ἐὰν ἀναθεματίσω τοὺς ἁγίους πατέρας, καὶ τότε ἐποίησεν τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ. καὶ αὕτη ἡ φωνὴ οὐ κεῖται, καὶ τότε ἀνεγνώσθη. καὶ ὁ κύριος Βασίλειος ὁ ἐπίσκοπος, ὅτε ἠρωτήθη ὁ ἀρχιμανδρίτης ὅτι λέγεις δύο φύσεις; καὶ εἶπεν ὅτι ὁμολογῶ μίαν φύσιν, ἐπήγαγεν εὐθὺς ὁ κύριος Βασίλειος ὁ ἐπίσκοπος λέγων ὅτι καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου φέρεται μίαν φύσιν τοῦ λόγου σεσαρκωμένου· καὶ οὔτε τοῦτο κεῖται. καὶ ἄλλο· ὁ κύριος ὁ ἐπίσκοπος Σέλευκος διελάλησεν ὅτι ἀναγνώσθη ἡμῶν ἡ κατάθεσις καὶ εἰ συντίθεται ταύταις ὁ ἀρχιμανδρίτης [ταῖς καταθέσεσιν ἡμῶν], καὶ κελεύσαντος τοῦ κυρίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ἀναγνώσθηναι ἀνέστη ἀμέσως ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος Ἀστέριος καὶ τὴν καθαίρεσιν ἀνέγνω· καὶ τοῦτο οὐ κεῖται.

789 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Πλησίον μου καθεζόμενος ὁ θεοφιλέστατος Σέλευκος εἶπεν· κελεύσῃ ἡ ἀγιότης ὑμῶν τὰς καταθέσεις πάντων ἡμῶν τὰς γενομένας περὶ τῆς πίστεως ἀναγνώσθηναι καὶ εἰπεῖν τὸν εὐλαβέστατον Εὐτυχῇ εἰ συντίθεται ταύταις. τούτων ῥηθέντων εἶπον τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαβιανῷ κελεῦσαι γενέσθαι τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ διελάλησεν ἀναγνώσθηναι τὰς καταθέσεις. καὶ τούτων οὐδὲν γέγονεν, ἀλλὰ ἀμέσως ἡ καθαίρεσις ἀνεγνώσθη. ἴσασι δὲ τοῦτο καὶ οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Σέλευκος καὶ Βασίλειος.

790 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μένημαι διαλαλήσας.

791 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας λέγω ὡς ἐπὶ λέξεως μὲν τῶν ὑπ' ἐμοῦ διαλαληθέντων μεμνησθαι οὐ δύναμαι, καὶ γὰρ καὶ πολὺς χρόνος παρῆλθε· τοῦ δὲ κυρίου καὶ τῆς συνόδου λεγούσης· λέγεις γνωρίζεσθαι δύο φύσεις ἐν τῷ κυρίῳ, θεότητα καὶ ἀνθρωπότητα; τοῦ δὲ ἀρχιμανδρίτου λέγοντος· ἐκ δύο μὲν φύσεων λέγω τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν λέγω φύσιν, οἶδα ἐγὼ τοιαύτην τινὰ διάνοιαν ἐπαγαγών· ἐὰν ἐκ δύο φύσεων εἴπηις πρὸ τῆς ἐνώσεως, μετὰ δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν εἴπηις ἀπολελυμένως, σύγχυσιν ὑποπτεύει λέγων καὶ σύγκρασιν. μετὰ δὲ ταῦτα οἶδα ἀποστραφεῖς καὶ εἰπὼν καὶ τὴν διάνοιάν μου οἶαν οἶδεν ὁ Χριστός. καὶ γὰρ καὶ τὸν κύριον τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἐκμειλισσόμενος καὶ αὐτὸν τὸν ἀρχιμανδρίτην ἔλκων ἡρέμα εἰς τὸ συνθέσθαι ἡμῖν λέγω· ἐὰν δὲ εἴπηις τοῦ θεοῦ λόγου μίαν φύσιν σεσαρκωμένην καὶ ἐνανθρωπήσαν, τὰ αὐτὰ λέγεις καὶ ἡμῖν καὶ τοῖς πατράσι. δῆλον γὰρ ὅτι ἄλλο μὲν τί ἐστιν ἡ θεότης ἢ ἐκ τοῦ πατρὸς, ἄλλο δὲ τι ἡ σὰρξ ἢ ἐκ τῆς μητρός, ἢ ἐσάρκωσεν ἑαυτόν.

792 Ἀέτιος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Πολλὰ πολλάκις ὡς ἐν διαλέξει κοινῇ καὶ ἐν συμβουλῇ μέρει ἐν σύνοδῳ παρὰ τῶν παρόντων ἀγιωτάτων ἐπισκόπων λέγεται, ἃ οὐκ ἐπιτρέπουνσι γράφεσθαι.

793 Λογγίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καὶ ἐρρέθη καὶ κεῖται καὶ ἀνεγνώσθη καὶ πάλιν ἀναγνώσθη.

794 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ὅτι ἡ καθαίρεσις ἡ ἀναγνώσθεισα οὐκ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπηγορεύθη, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν ἀρχιμανδρίτην εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον ὑπηγορεύθη,

3—6 cf. supra 546

22—31 cf. supra 542, 545, 546

ΜΒΦΛⁿ

2 καὶ ΜΒΦΛⁿ om. Φ^c 2/3 ἀνεγνώσθη sc. ἡ καθαίρεσις 3 ὅτε ΜΒΦΛⁿ *non it quando* Φ^c
4 ἐπήγαγεν] *ei subiunxit* Φ^c κύριος Μ 5 τοῦ — ἀθανασίου ΜΛⁿ τῷ ἁγίῳ ἀθανασίῳ Β
5/6 *incarnatam* Λⁿ 7 *relegantur confessiones* Φ *legantur interlocutiones* Λⁿ ταύταις om. Λⁿ
8 ταῖς καταθέσεσιν ἡμῶν ΜΒ om. ΦΛⁿ 12 κελεύσει ΜΒ 20 καὶ² om. Β 23 μίαν —
φύσιν] *non dico duas naturas* Λⁿ 25 εἴπησ ΜΦ φύσιν Β 26 οἶαν om. Λⁿ 35/36 καὶ πάλιν
ἀναγνώσθη Μ^comΛⁿ καὶ πάλιν ἀνεγνώσθη ΜΒ om. Φ

- 795 Ἀέτιος διάκονος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν καταθέσθαι αὐτὸν πρόθεν ταῦτα μεμάθηκεν, καὶ δεῖξαι εἰ ἀληθῆ ταῦτα τυγχάνει.
- 796 Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ μὲν ἔμελλε κανονικῶν νῦν ἐξέτασις γίνεσθαι, ἥρμοζε τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ Κωνσταντίνῳ αἰτιᾶσθαι τὴν ἀπόφασιν καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς νοταρίους καὶ περὶ ταύτης ἡμᾶς συνίστασθαι· ἐπειδὴ δὲ νῦν περὶ τοῦ παραπτεοῖσθαι τὰ ὑπομνήματα ἐκέλευσεν ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι, νομίζω νῦν μὴ ἀρμόζειν τὸν περὶ τούτου λόγον.
- 797 Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Ταῦτα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὐκ ἔγκειται.
- 798 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἀνέμνησέ με ὁ εὐλαβέστατος Κωνσταντῖνος τῆς φωνῆς, ἵνα μὴ ἀρνούμενος βλάψω τὴν ἐμὴν ψυχὴν, διὰ τοῦτο εἶπον ταῦτα, εἶπον δὲ ταῦτα διαλεγόμενος τότε, οὐκ ἀποφαινόμενος. ἀμέλει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος ὑπονοήσας ὅτι τῷ ἀρχιμανδρίτῃ ὑποβάλλω, ἔδοξε τραχύνεσθαι εἰς ἐμέ.
- 799 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτᾶριος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν καὶ τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Σέλευκον εἰπεῖν εἰ γε ἃ γέ φησι τότε διαλελαληκέναι τοῦ ὅτι δεῖν ἀναγνωσθῆναι ἐκθέσεις, ταῦτα ἐπὶ τῷ ἐγκεῖσθαι τοῖς ὑπομνήμασιν ἔρρεθη.
- 800 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Ἐλεγε γὰρ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σέλευκος ἢ ἄλλος τις ποῖα μὲν ἔδει γράφεσθαι, ποῖα δὲ μὴ;
- 801 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτᾶριος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἀκηκόαμεν παρ' αὐτοῦ εἰρησθαι, καταξιώσατε
- 802 Οὐ λέγοντος Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ὁ ἀρχιμανδρίτης ἤκουσεν καὶ ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατε;
- 803 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μέμνημαι εἰρηκῶς τοιαύτας φωνάς, συνέβη δὲ τοῦ ταράχου μεγαλυνθέντος μὴ γραφῆναί μου πάντως τὴν φωνήν.
- 804 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Καὶ ἤδη εἶπον ὅτι ὁ κύριος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἠρώτησε τὸν ἀρχιμανδρίτην· λέγεις δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν καὶ ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ λέγοντας δύο φύσεις; καὶ αὕτη ἡ λέξις οὐ κεῖται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. ἐπὶ τούτοις γὰρ καθιρέθη διὰ τὸ μὴ ἀναθεματίσαι αὐτόν.
- 805 Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· Ἐπήκουσεν ἡ ἀγία συνόδος τῶν εἰρημένων παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου· καταξιώσει οὖν ἡ ἀγία συνόδος, εἴπερ ἐπίσταται ταῦτα εἰρηκέναι τὸν θεοφιλέστατον καὶ ἀγιώτατον Φλαβιανόν, φανερά ποιῆσαι τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.
- 806 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅτι Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ ἅπαξ καὶ δεύτερον ἠτιτιάσατο αὐτὸν μὴ λέγειν δύο φύσεις μετὰ τὴν ἔνωσιν, μεμνήμεθα. καὶ ὅτι αὐτὸς εἶπεν· ἀκούεις τί σοι λέγει καὶ τί σοι προτείνει; τί λέγεις πρὸς ταῦτα; μεμνήμεθα.
- 807 Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· Αὐτὰς οὖν τὰς λέξεις παρὰ τοῦ δεσπότου ἡμῶν τοῦ ἀρχιεπισκόπου οὐκ ἤκουσας;
- 808 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐν τοῖς προοιμίῳις τῆς τετάρτης ἐξετάσεως καὶ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε πρὸς τὸν μονάζοντα· λέγεις δύο φύσεις (μετὰ τὴν ἔνωσιν) καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸ κατὰ σάρκα; καὶ (εἶπεν) ἀναθεματίζεις τοὺς μὴ οὕτω φρονοῦντας; καὶ ὁ κύριος ὁ

39—175, 1/2 cf. supra 490. 488

ΜΒΦΛ^α

3 κανονικῶν M *scripturarum canonicarum* Λ^α κανονικῶς ΒΦ 7 μὴ om. Β τούτων Β
11 ταῦτα om. Λ^α ταῦτα om. Φ τότε om. Λ^α 18 γραφῆναι Β 32 ἀγίαι] *praesenti* Λ^α
41 μετὰ τὴν ἔνωσιν ΦΛ^α om. ΜΒ 42 καὶ εἶπεν ΦΛ^α καὶ Β om. Μ

- ἀρχιεπίσκοπος προσήγαγεν αὐτῷ πεῦσιν εἰ λέγει ταῦτα ἅπερ προτείνει αὐτῷ ὁ κατή-
γορος. πρὸς δὲ τοῖς τελευταίοις θορύβου πολλοῦ γενομένου ὄντως οὐ διαμένημαι
εἰ τοιαύτην ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος ἐποιήσατο πρότασιν.
- 809 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Τοῦτο, παρακαλῶ τὴν ἁγίαν σύνοδον
ὕμῶν, ἡκούσατε παρὰ τοῦ δεσπότη μου τοῦ ἀρχιεπισκόπου λέγοντος ὅτι λέγεις δύο 3
φύσεις
- 810 Οὗ λέγοντος Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅτι μὲν ἔρρεθη ἐν τῇ
ἐξετάσει, εἴτε παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου εἴτε παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεο- M VI 817
φιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ ἔρρεθη, κατὰ ποῖον δὲ καιρὸν ἔρρεθη τὸ
τῶν φύσεων, οὐκ ἐπιμένημαι. 10
- 811 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Μέμνημαι καὶ γὰρ τότε ῥηθέντος τούτου
παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ὅτι ὁμολογεῖς δύο φύσεις καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν;
καὶ ἀπεκρίνατο ἐκεῖνος λέγων· ἐπειδὴ βιβλίον ἐστὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἄλλων
ἐπισκόπων μὴ ἔχον οὕτως, ὁκνῶ εἰπεῖν.
- 812 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Ἡ τοιαύτη πεῦσις παρὰ 15
τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου τῆς πράξεως γενομένης κατατέθεται.
- 813 Τιμόθεος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὕτως ἤκουσα, ὥς καὶ ὁ θεοφιλέστατος
ἐπίσκοπος Βασίλειος εἶπεν.
- 814 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Θορύβου ὄντος οὐ μέμνημαι παρὰ L III 243*
τίνος ἐλέχθη. 20
- 815 Εὐδόξιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μέμνημαι τὸν μὲν εὐλαβέστατον ἐπί-
σκοπον Εὐσέβιον εἰρηκότα, τὸν δὲ ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον συναινοῦντα καὶ ἀναγ-
κάζοντα τὸν ἀρχιμανδρίτην συνθέσθαι τοῖς λεγομένοις παρὰ Εὐσεβίου.
- 816 Λογγῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἐπὶ θεοῦ λέγω ὅτι τούτων οὐ
δύναμαι μνημονεύειν, ἐπειδὴ σύγχυσις λοιπὸν ἐγένετο καὶ τὰ πραττόμενα ἔμπροσθεν 25
ἡμεῖς οἱ ὀπίσω ὄντες οὐκ ἐγινώσκουμεν.
- 817 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μέμνημαι ἐγὼ ὅτι εἶπον πρὸς αὐτὸν
τὸν ἀρχιμανδρίτην· εἰ μὴ ὁμολογήσεις ἐκ δύο φύσεων ἓνα μονογενῆ, ἢ τὴν οἰκονομίαν
ἀρνηῖ ἢ τὴν θεότητα.
- 818 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἀναγινωσκομένης τῆς καθαιρέσεως 30
ἐπεκαλέσατο τὴν ἁγίαν σύνοδον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας
καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Θεσσαλονίκης· καὶ ταῦτα οὐ κεῖται ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν.
- 819 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· Θορύβου γενομένου καὶ διαλυθείσης
τῆς συνόδου εἶπεν πράως ἐμοὶ ἐπικαλούμενος τὴν Ῥώμης καὶ τὴν Αἰγύπτου καὶ τὴν
Ἱεροσολύμων σύνοδον. καὶ γὰρ νομίσας ἄτοπον εἶναι διαλαθεῖν τοῦτο τὸν ἀγιώτατον 35
καὶ θεοφιλέστατον Φλαβιανόν, ἀπελθὼν εἶπον αὐτῷ.
- 820 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας λέγω ὅτι τοῦ συνεδρίου
συγκροτουμένου καὶ προτεινομένου τούτου παρὰ τῆς συνόδου τοῦ εἰπεῖν αὐτὸν ἀχωρί-
στους καὶ ἀσυγχύτους τὰς δύο φύσεις ἐπὶ τοῦ ἐνὸς κυρίου καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν οἶδα ὅτι M VI 820
εἶπεν ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχὴς ὅτι ἐὰν κελεύσωσί μοι οἱ πατέρες ὅ τε Ῥώμης 40
καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας, λέγω τοῦτο αὐτό. τοῦτο δὲ οὐκ ἐκκαλούμενος εἶπεν, ἀλλὰ λέγων·
οὐ τολμῶ εἰπεῖν διὰ τοὺς πατέρας.

11—14 cf. supra 542—544

15—16 cf. supra 490

BMΦ, Λⁿ [usque ad 1/2 ὁ κατήγορος]

1 λέγη M

14 ἔχων M

21 μὲν BΦ om. M

27 σάββας B

28 ὁμολογεῖσ B

35 λαθεῖν M

36 ἀνελθὼν Φ

40 κελεύωσί M

- 821 Ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως εἶπεν· Ἐγὼ οὐκ ἤκουσα παρ' ἐκείνου, ἀλλὰ παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου, ἀπελθόντος μου εἰς τὸ ἀνώγειν ὅσπτιν μετὰ τὸ λυθῆναι τὴν σύνοδον.
- 822 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Εἰ ἔγνωσαν ἐκκαλούμενον τὸν εὐλαβέστατον ἄνδρα τὸν μοναχὸν οἱ λοιποὶ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι, εἴπωσιν.
- 823 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς ἐπὶ θεοῦ, τοιοῦτόν τι παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ μοναχοῦ οὐκ ἤκουσα ἐν τῷ συνεδρίῳ.
- 824 Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῦ συνεδρίου ὄντος καὶ τῆς ἐξετάσεως γινομένης οὐδὲν τοιοῦτον ἔγνωμεν λελέχθαι παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς περὶ ἐκκλήτου· παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἐρρέθη καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ κατατιθέμεθα. 10
Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐσκέπτορος ἀνεγνώσθη
- 825 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· Διὰ πάντων πεφώρται Εὐτυχῆς ὁ πάλαι πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἐκ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ νῦν καταθέσεων τὴν Βαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κακοδοξίαν νοσῶν καὶ ταῖς ἐκείνων δυσφημίαις ἀμεταθέτως ἀκολουθῶν, ὅς γε οὐδὲ τὴν ἡμετέραν αἰδεσθεῖς παραίνεσίν τε καὶ διδασκαλίαν συνθέσθαι τοῖς ὀρθοῖς δόγμασιν κατεδέξατο· ὅθεν ἐπιδακρύσαντες καὶ στενάξαντες 15
L III 246* ἐπὶ τῇ παντελεῖ ἀπωλείᾳ αὐτοῦ ὠρίσαμεν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ βλασφημηθέντος ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς κοινωνίας καὶ τοῦ προϊστασθαι μοναστηρίου, εἰδόντων ἐκείνων τῶν μετὰ ταῦτα διαλεγόμενων ἢ συντυγχανόντων αὐτῷ ὥς ὑπεύθυνοι ἔσονται καὶ αὐτοὶ τῷ 20 τῆς ἀκοινωνησίας ἐπιτιμίῳ ὥς μὴ ἀποστάντες τῆς πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας.

ὑπογραφαί

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ῥώμης ὀρίσας ὑπέγραψα
καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι ὑπέγραψαν καὶ ἀρχιμανδρίται

- 826 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατρικίος εἶπεν· Σύμπαντα ἀνενεχθῶσιν εἰς γνῶσιν τῆς 25 βασιλικῆς φιλανθρωπίας.
- 827 Ἀέτιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος εἶπεν· Μέχρι τοῦ παρόντος συν-
M VI 821 ἔστημεν ἑαυτοῖς ἐφ' οἷς ἐδυνάμεθα, καὶ ὅτι ἀναγνώσεως πολλάκις γινομένης οὐδεὶς ἡμῖν ἐμέμψατο· ἐπεὶ δὲ πρὸ πολλοῦ χρόνου τῶν χαρτῶν πρότερον παρ' ἡμῖν ὄντων Ἀστέριος ὁ σὺν ἡμῖν πρεσβύτερος καὶ νοτάριος συνὼν ἡμῖν καὶ συμπράττων κατελθὼν τοὺς 30 χάρτας ἡμῶν ἅπαντας ἀφείλετο τὰ τε σχεδάρια τὰ τε αὐθεντικά καὶ ἐστὶ διμηνιαῖος ἢ καὶ τριμηνιαῖος χρόνος καὶ οὐδὲν τοῦτων ἔχομεν, τοῦ λοιποῦ εἰ κινεῖται τι ἢ πράττεται ἢ λέγεται περὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως, ἡμᾶς ἐλευθερωθῆναι
- 828 Φλαύιος Φλωρέντιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξοτάτος ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως καὶ ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων τὸ ἕκτον καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίος εἶπεν· Καὶ 35 τοῦτο τοῖς ὑπομνήμασιν τοῖς παροῦσιν ἐγκείσθω, ἵνα εἰς γνῶσιν τῆς βασιλικῆς αὐθεντίας ἔλθῃ.

13—23 = supra 551. 552

MBΦ

3 πατρικίου φλωρεντίου B ἀνελθόντος Φ ἀνώγειν ὅσπτιν M ἀνώγειν οἰκῆμα
superiora domus Φ^{ac} hospitium superiora domus Φ^c ο γινομένης M 11 ἐσκέπτορος MB, corr. ?
19 προϊστασθαι δλωσ B ἐκείνων MB illud Φ 28 γινομένης 13

- 829 Ὑπατείας Φλαυίου Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου [ὑπά-
του] πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαίων, ἐν Κωνσταντινουπόλει, θεία κελεύσει διαγινώσκοντος d. 27. m. Apr.
Μαρτιαλίου τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος καὶ μαγίστρου τῶν θείων ὀφικίων, παρ- a. 449
όντος Καρτερίου τοῦ περιβλέπτου κόμητος καὶ προξίμου τοῦ θείου σκρινίου τῶν λι-
βέλλων καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων, εἰσελθόντων Μακεδονίου τοῦ περιβλέπτου τρι- 5
βούνου νοταρίου καὶ ρεφερενδαρίου καὶ Μάγνου τοῦ καθωσιωμένου σιλεντιαρίου μετὰ
Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ καὶ διακόνου,
- 830 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Δεήσεις ἐπιδέδωκεν Εὐτυχῆς ὁ εὐλαβέστατος
ἀρχιμανδρίτης τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότη φανερά περιεχούσας καὶ ταύταις ἡ
εὐσέβεια αὐτῶν ὑπεσημήνατο, ὑπεδέξατο δὲ αὐτὰς ὁ περιβλέπτος τριβούνος καὶ ρεφερεν- 10
δάριος. ἄξιῳ ὥστε ταῦτα αὐτὰ καταθέσθαι αὐτὸν καὶ τὰς δεήσεις ἀναγνῶναι καὶ
τὰ δόξαντα τῇ εὐσεβείᾳ αὐτῶν δηλα γενέσθαι.
- 831 Φλαύιος Ἀρεοβίνδας Μαρτιάλιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν
θείων ὀφικίων εἶπεν· Ἄτινα ὥρισεν ἡ φιλανθρωπία ἡ βασιλική, διὰ τοῦ περιβλέπτου
τριβούνου καὶ νοταρίου ταῖς ἡμετέραις διανοαῖς γνωρισθῶσιν. 15
- 832 Μακεδόνιος τριβούνος νοτάριος καὶ ρεφερενδάριος εἶπεν· Εὐτυχῆς ὁ εὐλαβέστατος
ἀρχιμανδρίτης προσενεχθεῖσων δεήσεων τῇ βασιλικῇ θειότητι φανερά τινα ἐδίδασκε M VI 824
καὶ κελεύσαι κατηξίωσεν ἡ γαληνότης αὐτῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς ὑμετέρας μεγαλο- L IIII 255*
πρεπείας τῶν δεήσεων ἀναγνωσθεῖσων Μάγνον τὸν καθωσιωμένον σιλεντιάριον κατα-
θέσθαι τὰ ἃ ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ παρακολουθήσαντα γινώσκει. 20
- 833 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφικίων εἶπεν· Αἱ δεήσεις
καὶ δὴ αἱ προσενεχθεῖσαι τοῖς ἀηττήτοις βασιλεῦσι παρὰ Εὐτυχοῦς τοῦ εὐλαβεστάτου
πρεσβυτέρου ὑποδεχθεῖσαι ἀναγινωσκέσθωσαν.
Καὶ διὰ Εὐηθίου τοῦ καθωσιωμένου ἐσκοπέτορος τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων
καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων ἀνεγνώσθησαν 25
- 834 Τοῖς εὐσεβέσι καὶ πιστοτάτοις καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσιν ἡμῶν Φλαυίῳ Θεο-
δοσίῳ καὶ Οὐαλεντινιανῷ τοῖς αἰωνίοις αὐγούστοις παρὰ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου.
Ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἄγνοήσασα τὴν περὶ τὴν ὀρθοδοξίαν καθαρὰν
μου καὶ ἀνεπίληπτον πίστιν, συκοφαντίας μοι πλακείσης παρὰ Εὐσεβίου ἐπισκόπου
Δορυλαίων ὡς μὴ φρονοῦντι ὀρθὰ καὶ ἐπιβουλῆς μελετωμένης, κατηξίωσε θεσπίσαι 30
εἰσιόντος μου εἰς τὸ συνέδριον τὸν θαυμασιώτατον ὑμῶν σιλεντιάριον Μάγνον συνεῖναι
μοι ἀσφαλείας ἕνεκα, ὃς ἀπελθὼν εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον καὶ μηνύσας τὴν παρουσίαν μου
φανερά ἀκήκοε παρὰ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ περὶ τῆς καθαιρέσεώς μου
καὶ εἶδεν. Δέομαι τοίνυν τῆς ὑμετέρας γαληνότητος καταξιῶσαι θεσπίσαι ἐφ' οὗ ἂν παρα-
σταῖη τῇ ὑμετέραι εὐσεβείᾳ, τὸν αὐτὸν θαυμασιώτατον σιλεντιάριον Μάγνον κατα- 35
θέσθαι ἐγγράφως μετὰ τῆς ἀληθείας ἅπερ ἀκήκοεν, ὡς προέφην, καὶ εἶδεν. καὶ τούτου

829—849 in concilio Epheseno lecta sunt non hoc loco, sed post Basilii Seleucique paenitentias
Eutychē postulante cf. 865

13 κόμης] κατὰ Ῥωμαίαν διάλεκτον οὕτως λέγεται M^{ms}

ΜΒΦ

1 ὑπατείας om. M, corr. M^{ms} 1/2 ὑπάτου ΜΒ om. Φ 4 προξίμου Β 6 σιλεντιαρίου Β
8 εὐλαβέστατος ΜΦ εὐλαβέστατος μοναχὸς καὶ διάκονος Β 13 *Areobindas* Φ ἀρεόβινδος
ΜΒ cf. p. 179, 7 15 *tribunum notarium et referendarium* Φ ἡμετέροις Φ ὑμετέροις ΜΒ
16 *Macedonius uir spectabilis* Φ 20 τὰ om. Β 22 αἱ om. Μ 23 πρεσβυτέρου ΜΦ ἀρχι-
μανδρίτου Β 24 ἐσκοπέτορος ΜΒ, corr. Μ 26 δεήσις εὐτυχοῦς inscr. Μ, in textu Β
27 οὐαλεντινιανῷ Μ 30 δορυλλαίων ΜΒ, corr. Μ

τυχών τὰς συνήθεις εὐχὰς ἀναπέμψω τῷ θεῷ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας διὰ παντός, εὐσεβέστατοι καὶ φιλόχριστοι βασιλεῖς.

835 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὁφικίων εἶπεν· Ἡ θεία καὶ δὴ ὑποσημείωσις ἀναγινωσκέσθω.

Καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθωσιωμένου ἐκσκέπτορος ἀνεγνώσθη

5

836 Κατάθεται ὁ καθωσιωμένος Μάγνος σιλεντιάριος παρὰ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ μαγίστρῳ τῶν [θείων] ὁφικίων πάντα ἃ ἐν τούτῳ τῷ πράγματι παρακολουθήσαντα ἔγνω.

837 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὁφικίων εἶπεν· Ἐπάναγκές M VI 825 ἐστὶν ἅτινα προσέταξεν ἡ φιλανθρωπία ἡ βασιλική, πέρατι [νῦν] παραδοθῆναι· ὅθεν 10 ὁ καθωσιωμένος σιλεντιάριος Μάγνος ἅτινα ἔγνω, κατὰ τὴν θείαν κέλευσιν κατάθεται.

838 Μάγνος ὁ καθωσιωμένος σιλεντιάριος εἶπεν· Πολλάκις ἐπέμφθη παρὰ τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν περὶ τοῦ παραγενέσθαι τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον ἐν τῇ μελλούσῃ γενέσθαι συνόδῳ ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ τῆσδε 15 τῆς βασιλευούσης πόλεως καὶ ἀνεβάλετο ὁ ἀρχιεπίσκοπος λέγων· οὐ χρεῖα σκυλῆναι ἐνταῦθα τὸν αὐτὸν μεγαλοπρεπέστατον ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ πατρίκιον Φλωρέντιον· καὶ γὰρ ἤδη τύπος ἐδόθη περὶ τούτου καὶ καθιρέθη Εὐτυχῆς ὁ μονάζων, ἐπειδὴ δεύτερον ἐκλήθη καὶ οὐχ ὑπήκουσεν. τέλος οὖν προσήνεγκάν μοι χάρτην τινὰ περιέχοντα τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ. 20

839 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὁφικίων εἶπεν· Μάγνον L III 250* τοῦ καθωσιωμένου σιλεντιαρίου ἡ κατάθεσις ἐγκείσθω τοῖς δημοσίοις ὑπομνήμασιν.

840 Κωνσταντῖνος μονάζων καὶ διάκονος εἶπεν· Ἀξιῶ καὶ τοῦτο ὥστε καταθέσθαι τὸν κύριον τὸν σιλεντιάριον Μάγνον ὅτι πρὸ τῆς σύνοδου ἡ καθαίρεσις γεγένηται.

841 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὁφικίων εἶπεν· Ἄτινα 25 ἐπίσταται, κατάθεται.

842 Μάγνος ὁ καθωσιωμένος σιλεντιάριος εἶπεν· Καὶ ἤδη εἶπον ὅτι πρὸ τῆς συνόδου ὑπέδειξέ μοι τὴν καθαίρεσιν Εὐτυχοῦς.

843 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὁφικίων εἶπεν· Καὶ αὕτη 30 ἡ κατάθεσις τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμπερέσθω.

844 Κωνσταντῖνος μονάζων καὶ διάκονος εἶπεν· Ἀξιῶ καὶ τοῦτο ὥστε τὸν περίβλεπτον τριβούνον καὶ ρεφερενδάριον καταθέσθαι ὅπερ ἤκουσεν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ νοταρίου Ἀστερίου.

845 Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὁφικίων εἶπεν· Εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐ περιέχεται ταῖς δεήσεσι τοῦτο τὸ μέρος τῆς αἰτήσεως, ὅμως ἰδίαι 35 προαιρέσει, εἰ βουληθεῖ, ὁ περίβλεπτος τριβούνος καὶ ρεφερενδάριος κατάθεται ὅπερ ἔγνω.

846 Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος τριβούνος νοτάριος καὶ ρεφερενδάριος εἶπεν· Πρώην ὁ θειότατος καὶ εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἐκέλευσε συναχθῆναι τοὺς τε ἐπισκόπους καὶ τὸν τὰ πάντα μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον ἀπὸ ἐπάρχων καὶ ὑπάτων καὶ 40 πατρίκιον Φλωρέντιον, δεήσεις ἐπιδεδωκότος τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ αἰτιωμένου τὴν γεγεννημένην πρᾶξιν ἅτε δὴ ἐναλλαγεῖσαν παρὰ τῶν νοταρίων κατὰ

MBΦ

5 ἐξσκέπτορος MB 7 θείων om. Φ 9 κόμης B 10 νῦν om. BΦ 17 αὐτὸν om. B
28 ostenderunt Φ 29 κόμης B 38 νοταρίων M 41 εὐλαβεστάτου καὶ M

κακουργίαν καὶ φανερά παρηκολούθησεν ἐν τῇ γενομένῃ συνόδῳ. ἀναχωροῦντι δέ μοι ἀπηντᾶτο Ἀστέριος ὁ πρεσβύτερος καὶ νοτάριος ἐνορκῶν με ἀκοῦσαι παρ' αὐτοῦ ἅπερ ἤθελε λέγειν. ἡιτιάσατο δὲ τὸν εὐλαβέστατον Ἀβράμιον καὶ τοὺς νοταρίους ὡς ἐναλλάξαντας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κεφάλαια φανερά καὶ ὅτι αὐτὸς ἀνάγκην ἔχει ὑπο- M VI 828
ρῶμενος τὴν τοιαύτην κακουργίαν ἐκείνους μὲν διδάξαι τὰ τοιαῦτα τετοληκότας, 5
παρὰ γνώμην δὲ αὐτοῦ.

847 Φλαύιος Ἀρεοβίνδας Μαρτιάλιος ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης καὶ μάγιστρος τῶν θείων ὀφικίων εἶπεν· Αὕτη ὁμοίως ἢ κατάθεσις τοῖς ὑπομνήμασιν ἐμπερέσθω. ἐκδοθήτω.

848 Φλαύιος Καρτέριος ὁ λαμπρὸς κόμης καὶ πρόξιμος τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων 10 καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων τὰ ὑπομνήματα ἐκδοθῆναι ἐκέλευσα.

849 Φλαύιος Εὐθήσιος ὁ καθωσιωμένος ἐσκέπτωρ τοῦ θείου σκρινίου τῶν λιβέλλων καὶ τῶν θείων κογνιτιόνων τὰ ὑπομνήματα ἐξέδωκα.

850 [Καὶ ἀναγνωσθέντων τῶν ὑπομνημάτων] Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Συμφέρομαι τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 15 ἐκείνην πάλιν βεβαιωσάντων καὶ τοὺς τάναντία φρονούντας κατὰ τι ἢ τοῖς ἐν Νικαίᾳ ἢ ἐν Ἐφέσῳ τετυπωμένοις ἀποστρέφομαι, ἀναθεματίζων τοὺς διαιροῦντας μετὰ τὴν L III 251* ἐνωσιν εἰς δύο φύσεις ἢ ὑποστάσεις ἢ πρόσωπα τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, μεμφόμενος καὶ ἐπιλαμβανόμενος τῆς φωνῆς τῆς ἐμαυτοῦ, ἣν περὶ τῶν δύο φύσεων 545 κατεθέμην ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ὑπομνήμασιν ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει, καὶ προσκυνῶ 20 τὴν μίαν φύσιν τῆς θεότητος τοῦ μονογενοῦς ἐνανθρωπήσαντος καὶ σεσαρκωμένου.

851 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι ταῦτα Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευ- κείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Οὐ κέχρημαι ἄλλοις μάρτυσι, διὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου παρεκάλεσα διορθώσασθαι τὴν διαλαλίαν μου, δεδοικῶς σὲ τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον καὶ φοβούμενος. πολλὴν γὰρ ἐπέστησας ἡμῖν τότε ἀνάγκην, τὴν μὲν 25 ἔξωθεν [, τὴν δὲ ἐνδοθεν], τὴν δὲ ἀπὸ τῆς γλώσσης σου. εἰσέτρεχον γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν στρατιῶται μετὰ ὀπλῶν καὶ εἰστήκεισαν οἱ μονάζοντες οἱ μετὰ Βαρσουμᾶ καὶ οἱ παραβαλανεῖς καὶ πλῆθος ἄλλο πολὺ. ὀρκωθῶσι πάντες, ὀρκωθῇ Αὐξόνιος ὁ ἐπίσκοπος ὁ Αἰγύπτιος, ὀρκωθῇ Ἀθανάσιος, εἰ μὴ ἔλεγον ἡμεῖς, κύρι, μὴ καθέλῃς τὴν ὑπόληψιν πάσης τῆς οἰκουμένης'. 30

852 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐγὼ σε ἠνάγκασα;

853 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Εἰς τοιαύτην M VI 829 μαιφονίαν σὺ ἡμᾶς ἠνάγκασας ταῖς ἀπειλαῖς τοῦ πολλοῦ πλήθους μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ. στοχάσασθε ποῖαν ἐπήγαγε βίαν τότε τὴν ἐξουσίαν πάν- των εἰληφῶς τῶν πραγμάτων καὶ τῆς κρίσεως, ὅποτε νῦν πᾶσαν τὴν σύνοδον θορυβεῖ. 35 ἔξ αὐτῶν εἰσι περιλελειμμένοι, καὶ θορυβεῖ πάντας ἡμᾶς.

854 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Καὶ ὁ ἐμὸς νοτάριος

12 ἔως ὧδε τὰ ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ φλαβιανοῦ M^{ms}B^{ms}

14 ἐν ἐφέσῳ ἐπὶ διοσκόρου M^{ms} in textu B

22 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms}

850 adfert Timotheus Aelurus f. 57^a

MBΦ

3 Ἀβραάμιον M	5 ἐκείνου M	7 Ἀρεοβίνδασ M	Ἀρεοβίνδος B cf. p. 177, 13
10 Carlerius Φ καρτερίσιος MB	πρόξιμος B	11 praesepe Φ ἐκέλευσεν MB	12 ἐσκέπτωρ MB
14 Καὶ — ὑπομνημάτων om. Φ	16 ἐκείνην MB ^a eadem Φ ^{cr}	ἐναντία B	ἢ om. B
26 τὴν δὲ ἐνδοθεν M ^{ms} B om. MΦ	28 ausonius Φ ^a	29 μὴ καθέλῃς MB laesisti Φ ^a solisti Φ ^{cr}	

Δημητριανὸς ἑτοιμὸς ἐστὶν ἀποδεῖξαι ὅτι παρεκλήθη παρὰ σοῦ λάθρα ὥστε μεταποιή-
σασθαι τὴν φωνήν.

855 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Ἀξιῶ τὴν μεγαλο-
πρέπειαν ὑμῶν, ἕκαστον τῶν μητροπολιτῶν ἐπισκόπων, καὶ τὸν Λυκαονίας καὶ Φρυγίας
καὶ Πέργης καὶ τοὺς ἄλλους, ἐλθεῖν ὧδε καὶ ἐπὶ τῶν εὐαγγελίων εἰπεῖν εἰ μὴ μετὰ τὴν 5
καθαίρεσιν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ πάντων ἡμῶν κατηφῶν γενομένων καὶ τῶν μὲν
ὀκνούντων ῥῆξαι φωνήν, τῶν δὲ φευγόντων ἀναστὰς αὐτὸς καὶ στάς ἐφ' ὑψηλοῦ
ἐπεσημήνατο καὶ ἔλεγε· βλέπετε εἴ τις οὐ θέλει ὑπογράψαι, πρὸς ἐμὲ ἔχει. ὀρκωθῇ
ὁ κύρις Εὐσέβιος, εἰ μὴ ἐκινδύνευε καθαιρεθῆναι πρὸς ὀλίγον ἀναβαλλόμενος τὴν φωνήν.

856 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οὕτω τῶν κατὰ 10
546 Φλαβιανὸν ἐξεταζομένων ἐπελάβετο τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἡξίωσε περιαιρεθῆναι ταύτην.

857 Βασίλειος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας εἶπεν· Εἴ τι κατέθετο κατ'
ἐμοῦ, κελεύσατε γενέσθαι μοι φανερόν, ὥστε με πρὸς αὐτὸν τὰς ἀποκρίσεις ποιήσασθαι.

858 Ὀνησιφόρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπεν· Μετὰ τὸ ἀναγνω-
t. 11, 7 p. 105, 20 σθῆναι ταῦτα πάντα τὰ νῦν ἀναγνωσθέντα κανὼν ἀνεγινώσκετο, ἐν ᾧ περιείχετο μη- 15
κέτι περὶ πίστεώς τινα μηδένα ζητεῖν μήτε ἐπίσκοπον μήτε κληρικόν, ἐπεὶ εἶναι αὐτὸν
καθηρημένον, ἐὰν δὲ λακός ἐστιν, ἀκοινώνητον αὐτὸν τυγχάνειν. λέγω τοῖς πλησίον

L III 254* μου καθεζομένοις ἐπισκόποις· οὗτος ὁ κανὼν δι' οὐδὲν ἕτερον ἀναγινώσκεται ἢ ἵνα
ὁ ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς καθαιρεθῇ. ἦν δὲ μετ' ἐμοῦ ὁ ἐπίσκοπος Συνάδων Μαρινιανὸς
ὁ εὐλαβέστατος καὶ ὁ Πέργης ὁ κύρις Ἐπιφάνιος. λέγει μοι ὁ Πέργης· μὴ γένοιτο, 20
ἄλλ' εἰ ἄρα ἀγανάκτησις ἔχει γενέσθαι, γίνεται κατὰ Εὐσεβίου. κατὰ γὰρ Φλαβιανοῦ
οὐδεὶς ἔχει μανῆναι καὶ τοιοῦτό τι ποιῆσαι ἀμέσως. μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὸν κανόνα
τοῦτον εὐθέως λέγει· δὸς ὧδε τοὺς νοταρίους, καὶ ἡνέχθη καὶ ἀνεγινώσκετο τὸ καθαιρε-
M VI 832 τικόν τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ. λαβὼν ἐγὼ ἄλλους ἐπισκόπους ἀνέστην καὶ κατέσχον
τὰ γόνατα αὐτοῦ λέγων· μὴ, τῶν ποδῶν τῆς θεοσεβείας σου· οὐδὲν ἄξιον καθαιρέσεως 25
ἔπραξεν. εἰ δὲ καταγνώσεώς ἐστιν ἄξιος, καταγνωσθῇ. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ θρόνου
καὶ στάς εἰς τὸ ὑποπόδιον αὐτοῦ λέγει· στάσιν μοι κινεῖτε; δὸς τοὺς κόμητας. καὶ
οὕτω φοβηθέντες ὑπεγράψαμεν.

859 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ψεύδεται, εὐθύνας
ὑπόσχη· δὸς τοὺς λέγοντας. 30

860 Καὶ ἀναστάντος Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων Διόσκορος
ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν πρὸς αὐτόν· Εἶπον ἀπειλήσας 'φέρε τοὺς κόμητας ὧδε';

861 Μαρινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Ὡς ἐμελλεν ἀποφαινεσθαι,
ἀνέστην ἐγὼ καὶ ὁ κύρις Ὀνησιφόρος καὶ ὁ κύρις Νουνέχιος ὁ Λαοδικεῖας καὶ ἄλλοι καὶ
κατέσχομεν αὐτοῦ τοὺς πόδας λέγοντες ὅτι καὶ σὺ πρεσβυτέρους ἔχεις, καὶ οὐκ ὀφείλει διὰ 35
πρεσβύτερον καθαιρεθῆναι ὁ κύριος ὁ ἐπίσκοπος. εἶτα αὐτὸς λέγει· ἐὰν γλωσσοτο-
μῶμαι, ἄλλην φωνὴν οὐκ ἀφήμι. οὕτως συνέρρευσε πλῆθος καὶ ἐπεμένομεν κρα-
τοῦντες αὐτοῦ τὰ γόνατα καὶ παρακαλοῦντες αὐτόν. καὶ ἀφῆκε τὴν φωνὴν ταύτην·
'ποῦ εἰσιν οἱ κόμητες'; φίλη ἡ ἀλήθεια. εἰσῆλθον οἱ κόμητες καὶ εἰσήγαγον τὸν ἀνθύ-
πατον μετὰ κλοιῶν καὶ μετὰ πλήθους πολλοῦ καὶ λοιπὸν ἕκαστος ἡμῶν ὑπέγραψεν. 40

862 Διόσκορος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἦσαν δέκα ἢ εἴκοσι ἢ τριάκοντα
ἢ ἑκατὸν μόνοι· ἐξ αὐτῶν ἐγὼ φέρω μάρτυρας ὅτι οὐδὲν ὦν εἶρηκεν, ἀληθές ἐστιν. ἐπει-

15 δῆλον ὅτι ἐν ἐφέσω in textu post ἀναγνωσθέντα M, in mg. B

MBΦ

1 παρά σοῦ] ab ipso Φ 4 τὸν Φ τῶν MB 9 ἐκινδύνευσε B 13 γίνεσθαι B
17/18 episcopis sub silentio Φ^c 20 κύριος M 22 τοιοῦτόν B 26 δὲ καὶ Φ^c 34 κύριος M
κύριος M 36/37 γλωσσοτομοῦμαι M 42 αὐτῶν BΦ αὐτῶν δὲ M

δὴ δὲ ἔκαμεν ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν, εἰ δοκεῖ ὑπερτεθῆναι, καὶ πάλιν ὁ δ' ἂν σκοπηθεῖη, ποιοῦμεν.

863 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὰ λοιπά.

Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιςτωρίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ 5 σχεδαρίου ἀνέγνω

864 Σέλευκος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συμφέρομαι καὶ συντίθεμαι τοῖς ἐν Νικαίαι ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ δὲ βεβαιωθείσι, καὶ μέφομαι τῇ φωνῇ μου ἣν εἶπον ἐν τῇ λαμπρᾷ Κωνσταντινουπόλει, ἐχούσῃ δεῖν ἐν δύο φύσεσι τὸν κύριον 302 ἡμῶν δογματίζεσθαι μετὰ τὴν ἔνωσιν, ἀναθεματίζων τοὺς εἰς δύο φύσεις ἢ δύο ὑποστάσεις 10 ἢ δύο πρόσωπα μετὰ τὴν ἔνωσιν διαιροῦντας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν καὶ ἀλλότριον ἡγοῦμαι τῆς ἐκκλησιαστικῆς συναφείας.

865 Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· Συνεῖδεν ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια ὅτι τῶν ἀναγνωσθέντων ἡ πρᾶξις ἔδειξε παραπτεπονημένα τὰ πρῶην ὑπομνήματα, ἔχομεν δὲ καὶ νῦν τὴν κατὰ- L IIII 255 θεσιν τοῦ θαυμασιωτάτου σιλεντιαρίου Μάγνου τὴν γενομένην ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρε- M VI 833 πεστάτου μαγίστρου καὶ ἀξιοῦμεν ταύτην ἀναγνωσθῆναι. 16

866 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ψευδὴς ἐστίν.

867 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Εἴ τι ἔγνωκεν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς συμβαλλόμενον αὐτοῦ τῇ ὑπολήψει, λεγέτω ἐγγράφως.

868 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἀπέκλεισάς μου πᾶσαν δικαιο- 20 λογίαν.

869 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οἶδεν ἡ παρούσα ἁγία σύνοδος εἰ ἀπέκλεισά σου τι· εἴ τι οὖν οἶδας συμβαλλόμενόν σοι, εἰπέ.

870 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὐ συνεχωρήθη μοι λαλῆσαι.

871 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οὐδεὶς σε ἐκώλυεν, οἶδεν ἡ ἁγία 25 σύνοδος.

872 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἡ δευτέρα πρᾶξις οὐδὲν ἔχει πλαστόν, οἶδεν καὶ ὁ κύρις Θαλάσσιος, οἶδε καὶ ὁ κύρις Εὐσέβιος.

873 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Οὐδεὶς ἐκώλυσε τοῦ λαλῆσαι τὴν ὁσιότητά σου· εἴ τι τοίνυν ἔχεις συμβαλλόμενον, εἰπέ. 30

874 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Κύρι Εὐσέβιε, εἰπέ· ἐκώλυσα αὐτὸν λαλῆσαι;

875 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ὡς οἶδεν ὁ θεός, εὐχόμεθά σε λαλῆσαι.

876 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἔτι καὶ νῦν, εἴ τι θέλεις, εἰπέ. 35

877 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἐπὶ τοῦ κύρου Θαλασίου καὶ τοῦ κύρου Εὐσεβίου, παρόντος καὶ τοῦ σιλεντιαρίου Μάγνου, ἐγένετο ἡ πρᾶξις καὶ ἐξητάσθη καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ἀπεδείχθη· ἕκαστος τῶν τότε παρόντων ἐπισκόπων ὡς ἐπὶ θεοῦ ἃ ἤκουσεν, εἶπεν καὶ ἀψευδῶς ἐρρέθη.

7 ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου MmsBms

17 hoc loco lecta sunt 829—849

864 adfert Timotheus Aelurus f. 57*

ΜΒΦ

3 ἡ om. M

8 τὴν φωνὴν M

11 τὸν³ om. B

12 ἀλλότριον MB *alienos* Φ Tim.

24 οὐ ΒΦ om. M

25 οἶδεν om. B

28 οἶδεν] οἶδε δὲ B

κύριος M

κύριος M

39 ἃ ἤκουσεν] ἤκουσεν ἃ B

- 878 Διόσκορος επίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Κύρι Στέφανε επίσκοπε, εἶπέ εἰ ἐκώλυσας αὐτόν.
- 879 Στέφανος επίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ἴδου ποῦ ἐστίν; ἐὰν ἐκώλυσας αὐτόν, εἶπη.
- 880 Διόσκορος επίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Εἵπατε πάντες εἰ ἐκώλυσας αὐτόν.
- 881 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οὐκ ἐκωλύσαμεν αὐτόν. 5
- 882 Φλαβιανὸς επίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἐμοῦ τῶν πεπραγμένων οὐδὲν ἄπτεται διὰ τὸν θεόν· οὐδὲ γὰρ ἐτέρως ἐδόξασα ἢ ἐφρόνησά ποτε ἢ φρονήσω.
- 883 Διόσκορος επίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δήλων ὄντων τῶν πραχθέντων λεγέτω ἕκαστος τῶν παρόντων ἀγίων επισκόπων οἷως οἶδε πιστεύοντα τὸν ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ τί περὶ αὐτοῦ τυποῖ. 10
- 884 ¹ Ἰουβενάλιος επίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἐν τῷ αὐτὸν συνεχῶς κατατίθεσθαι 15
 M VI 836 ὡς ἀκολουθεῖ τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῆς ἐν Νικαίαι συνόδου καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ
 πραχθεῖσι τῇ προτέραι μεγάλῃ καὶ ἀγίαι συνόδῳ ὀρθοδοξότατον ἐν οἷς ἀπεφθέγ-
 ξατο, κατείληφα. κἀγὼ δὲ ψηφίζομαι καὶ βούλομαι τελεῖν αὐτόν καὶ ἐν τῷ
 μοναστηρίῳ καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ βαθμῷ.
- Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Αὕτη δικαία κρίσις.
- ² Δόμνος επίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Ἐπειδὴ πρῶην ἐκ τῶν επισταλέντων παρὰ 20
 τῆς ἐν τῇ βασιλευούσῃ πόλει συγκροτηθείσης ἀγίας συνόδου περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἀρτίως ἐπιδοθέν-
 των λιβέλλων παρ' αὐτοῦ τῇ ἀγίαι συνόδῳ ἐπὶ τῆσδε τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως 25
 συγκροτηθείσῃ ὡμολόγησε στοιχεῖν τῇ πίστει τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τῇ τῶν
 ἐν Νικαίαι συνελθόντων καὶ τῇ πρότερον ἐν τῇδε τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει συγ-
 κροτηθείσῃ ὁμοίως συνόδῳ, συνεδοκίμασα καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος
 ἀπολαβεῖν αὐτόν καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτερίου ἀξίαν καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὑπ' αὐτόν
 τεταγμένων εὐλαβεστάτων ἀδελφῶν.
- ³ Στέφανος επίσκοπος τῆς Ἐφεσίων εἶπεν· Ἀπὸ τῶν ἀναγνωσθέντων καὶ ἐπιδοθέντων 30
 λιβέλλων παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς δέ-
 δεικται ὅτι καὶ ὀρθῶς δοξάζει καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἔχει πίστιν· ὅθεν καὶ ἐγὼ ἐξακολου-
 θῶν τοῖς ἀποφανθεῖσι παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου
 Ἰουβεναλίου συντίθεμαι καὶ συναινῶ εἶναι αὐτόν πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην.
- ⁴ Θαλάσσιος επίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας πρώτης εἶπεν· Ἐπαινῶ καὶ ἀπο- 35
 δέχομαι τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ μηδὲν ἔξω τῆς
 ἐν Νικαίαι συνόδου φρονήσαντα, μήτε δὲ τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου
 παρατρώσαντά τι, ἀλλὰ γὰρ ἀποδεξάμενος βούλομαι ἔχεσθαι αὐτόν τοῦ βαθμοῦ
 τοῦ πρεσβυτερίου.
- ⁵ Εὐσέβιος επίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Καὶ τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον 40
 καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ καὶ πάντα ἄνθρωπον σύμφωνα φρονοῦντα τῇ ἀγιωτά-
 τη συνόδῳ τῇ ἐν Ἐφέσῳ, ἥτις καὶ ἐβεβαίωσε τὰ ἐν Νικαίαι θεσπίσματα, ὀρθόδοξον
 ἡγοῦμαι καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας οὐκ ἀλλότριον· εὐλογον δὲ ὑπολαμβάνω τὸν
 ἀκατάγνωστον τῷ φρονήματι, τουτέστι τὸν προειρημένον εὐλαβεστάτον πρε-

11 ἡ αἰτία δι' [δι' om. M] ἦν δέχονται τὸν Εὐτυχῇ ἐπὶ Διοσκόρου M^{ms}B^{ms}
 883—884¹ adfert Timotheus Aelurus f. 57^b

MBΦ, Λⁿ [inde a 6 usque ad 25]

1 ἐκώλυσας Φ^{ac} 3 ἐκώλυσας MΦ^r ἐκώλυσας BΦ^{ac}, cf. notam Rustici *aliqui* *alicum* *Stephani*
non prohibuisse hic dicunt 4 ἐκωλύσατε Φ 14/15 καὶ — μοναστηρίῳ om. Λⁿ 15 καὶ om
 21 *sanctae fidei* Λⁿ τριακοσίων δεκαοκτῶ B 24 αὐτόν] αὐτῶν M 25 εὐλαβεστάτ.
 MΦ om. B, cf. notam Rustici: *Acumitanus non habet* 35 πρεσβυτέρου M 37/38 ἀγία ταῦτη

- σβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ μὴ ἀποστερεῖσθαι τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἡγεμονίας τῶν μοναζόντων.
- 6 Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας εἶπεν· Ἀπὸ τῶν ἐπιδοθέντων λιβέλλων M VI 837
παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς καὶ ἀναγνωσθέν-
των δέδεικται τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ ἐνταῦθα συναχθέν-
των συνηνεκέναι· ὅθεν καὶ γὰρ σύμφηφος τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ψήφῳ γίνομαι,
ὥστε καὶ τῆς τοῦ πρεσβυτερίου ἔχεσθαι αὐτὸν ἀξίας καὶ τοῦ ἡγεῖσθαι τοῦ μοναστη-
ρίου.
- 7 Ἐρασίστρατος ἐπίσκοπος Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος
- 8 Κύντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλα- 10
βεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονίκης
- 9 Μελίτιος ἐπίσκοπος Λαρίσης, ἐπέχων τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκό- L III 259*
που τῆς Ἀπαμέων
- 10 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Τροκνάδων, ἐπέχων τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Πισινοῦντος τῆς δευτέρας Γαλατίας τὰ ὅμοια εἶπεν. 15
- 11 Διογένης ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Ἀπὸ τῶν νῦν κατατεθέντων
ἀπὸ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἔγνωμεν ὡς καὶ
αὐτὸς συντίθεται τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει τῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι καὶ τῇ παρὰ
τῶν ἁγίων πατέρων συνειλεγμένων ἐν ταύτῃ τῇ μεγαλυνύμῳ Ἐφέσωι, καὶ ἐγκρίνω
αὐτὸν οὕτω φρονούντα καὶ τοῦ ἱερατικοῦ ἀπολαύειν ἀξιώματος καὶ τοῦ μοναστηρίου 20
φροντίζειν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνήθειαν.
- 12 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης εἶπεν παραπλήσια τοῖς ἀνωτέρω.
- 13 Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας M VI 839
- 14 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ L III 260*
- 15 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας 25
- 16 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου
- 17 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ
- 18 Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ταβίας M VI 840
- 19 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν 29
- 20 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων L III 261*
- 21 Μουσώνιος ἐπίσκοπος Νύσης M VI 841
- 22 Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρων
- 23 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἀρμενίας πρώτης
- 24 Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας Ἀρμενίας δευτέρας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Κων-
σταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς 35
- 25 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως
- 26 Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἠπείρου παλαιᾶς L III 262*
M VI 842
- 27 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ
- 28 Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιταρίας 39
- 29 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου M VI 843
- 30 Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας

3 ζήτηι τὰς διαλαλίας ἐκάστου τῶν ἐπισκόπων M^{ms}

MBΦ

- 1 βαθμοῦ καὶ ἀξιώματος B . συνηνεκέναι MB 7 πρεσβυτερίου Φ πρεσβυτέρου MB
9 sq. plenae extant sententiae in Φ Erasistratus Φ ἐρασίστρατος MB 10 κύντιλλος B
12 Λαρίσης M, corr. M 14 Τροκνάδων Φ προκνάδων MB θεοκτίστου Φ θεοφίλου MB
15 πισινοῦντος B 29 λυδῶν MB *lyddae* Φ 31 ὥσσης B 34 ἀριαραθείας MB, corr. M
36 ἱεροπόλεως M; sententia extat apud Timotheum f. 57^b 41 πισσιδίας B

- 31 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου
 L IIII 263* 32 Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας
 33 Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων
 34 Ἰνδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως
 M VI 844 35 Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων
 36 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανώθα
 37 Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως Ἡπείρου παλαιᾶς
 L IIII 264* 38 Συμεὼν ἐπίσκοπος Ἀμίδης Μεσοποταμίας
 39 Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασειᾶς
 40 Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν
 41 Λουκᾶς ἐπίσκοπος Δυρραχίου
 42 Ἀντώνιος ἐπίσκοπος Λυχνιδίου
 M VI 846 43 Μάρκος ἐπίσκοπος Εὐροίας
 44 Βιγιλάντιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης
 L IIII 265* 45 Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως ἐπαρχίας Ῥοδόπης
 46 Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Δημητριάδος
 47 Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς τῆς Ταρσοῦ
 M VI 847 48 Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων
 49 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος (Δο)βήρου Μακεδονίας πρώτης
 50 Μαξιμῖνος ἐπίσκοπος Σερρέων Μακεδονίας πρώτης
 51 Ἑρμογένης ἐπίσκοπος Κασανδρείας Μακεδονίας πρώτης
 52 Λουκᾶς ἐπίσκοπος Βεροίας Μακεδονίας πρώτης
 L IIII 266* 53 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Μεσσηνίας τῆς Ἀχαΐας
 M VI 848 54 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀσροηνῶν, ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐλογίου
 πρεσβυτέρου Ἐδέσσης
 55 Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ὀποῦντος τῆς Ἀχαΐας
 56 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως τῆς Ἰσαυρίας
 57 Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος
 M VI 849 58 Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Λύδδης
 L IIII 267* 59 Παῦλος ἐπίσκοπος Μαιουμᾶ
 60 Ζώσιμος ἐπίσκοπος Μινωίδος
 61 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης
 62 Βαρούχιος ἐπίσκοπος Σωιζούσης Παλαιστίνης
 M VI 850 63 Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἀζώτου
 64 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τιβεριάδος
 65 Μουσωνιανὸς ἐπίσκοπος Ζοόρων
 66 Διονύσιος ἐπίσκοπος Συκαμαζόνος
 L IIII 268* 67 Καίουμος ἐπίσκοπος Φαινοῦς
 M VI 851 68 Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης
 69 Ζεῦνος ἐπίσκοπος Πέλλης

MBΦ

post 8 habet *cladens* [sic Φ^r *cladeos cladios claudius ceteri*] *episcopus anchiasmi* [sic Φ^r *anchias-*
mitanae ciuitatis Φ^{ac}] *ueteris Epiri* Φ 12 *Antoninus* Φ^r 14 βιγιλάντιος M 15 ἐπαρχίας
 om. B 19 Δοβήρου Φ βήρου MB 20 μαξιμῖνος MB *Maximus* Φ 22 βερροίας B
 23 μεσσηνήσ M^{corr} μεσσηνήσ B μεσσηνήσ M; *sententia extat apud Timotheum f. 57^b* 24 ἔσροίνων M
 ἔσδροίνων B ὄσροίνων M^{corr} 25 αἰδέσσης M 31 μηνοείδης M μηνοείδης B *Minoidenae ciuitatis* Φ
 34 *Heraclius* Φ 36 *Musonius* Φ 37 ζοόρων M 38 *caiumas* Φ^r *gaiummas* Φ^a φένουσ MBΦ
 40 ζεῦνος MB *zennus* Φ^{ac} *zaennus* Φ^r

70 Παγκράτιος ἐπίσκοπος Λιβιάδος	
71 Αὐξίλαος ἐπίσκοπος Σαρακηνῶν ὑποσπόνδων	
72 Ἀλύπιος ἐπίσκοπος Βακάθων	M VI 852
73 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος	
74 Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλαταιέων τῆς Ἑλλάδος	L III 269
75 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Μασταύρων	6
76 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Αἰγέας	M VI 853
77 Φλάβιος ἐπίσκοπος Ἀδραμύτου	
78 Λεόντιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας Μαιάνδρου	
79 Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Περγάμου τῆς Ἀσίας	10
80 Μάξιμος ἐπίσκοπος Τράλλεων	M VI 854 L III 270
81 Ὀνησιφόρος ἐπίσκοπος Ἰκονίου	
82 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου	
83 Διογενιανὸς ἐπίσκοπος [Ἀφρων] πόλεως Ῥεμεσιάνων	
84 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Ἀμαθούντων	15
85 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Λεβέδου	
86 Γεννάδιος ἐπίσκοπος Τηίων	M VI 855
87 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Εὐάζων	
88 Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ὑπαίπων	L III 271
89 Θεόπεμπος ἐπίσκοπος Καβάσων	M VI 856
90 Καλοσίριος ἐπίσκοπος Ἀρσινοίτου ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Ἰουλίου διακόνου αὐτοῦ	21
91 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡφαίστου	
92 Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἡρακλεοῦς	M VI 857
93 Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ἐλεαρχίας	L III 272
94 Γεμελλῖνος ἐπίσκοπος Ἐρυθροῦ	25
95 Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τάνεως	
96 Γεννάδιος ἐπίσκοπος Ἐρμουπόλεως μεγάλης	M VI 858
97 Κῦρος ἐπίσκοπος Βαβυλῶνος	
98 Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Βουσίρεως	
99 Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Τευχείρων	30
100 Θεόφιλος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος	L III 273
101 Πασμήιος ἐπίσκοπος Παράλου	M VI 859
102 Σωσίας ἐπίσκοπος Σωιζούσης	
103 Θεόδουλος ἐπίσκοπος Τισίλα	
104 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Βάρκης	35
105 Ῥοῦφος ἐπίσκοπος Κυρήνης	
106 Ζήνων ἐπίσκοπος Ῥινοκορούρων	M VI 860
107 Λούκιος ἐπίσκοπος Ζύγρων	M III 274
108 Αὐξόνιος ἐπίσκοπος Σεβεννύτου	
109 Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ταύα	40

MBΦ

2 <i>Auxilans</i> Φ αὐξόλαος MB	3 <i>Alypius</i> Φ Ὀλύμπιος MB cf. Φ ^r	Βακάθων Φ
Βακάνθων MB	5 πλαταιέων B πλατεῶν M <i>Plataeae</i> Φ	7 ἀγαλάσ B <i>elensis</i> Φ ^a
<i>eglensis</i> Φ ^{er}	8 <i>Flavianus</i> Φ	ἀδραμύτου M ^{corr}
14 ἄφρων B ἄφροσ M om. Φ	17 τηίων MB cf. Φ	19 ὑπέπων MB
20 κα- βάσσων MB <i>paria lectio in</i> Φ ^r	21 Ἰουλίου MB Ἡλίου Φ	32 παράλλου B βαράλου M
34 <i>theodorus</i> Φ	<i>tisilae</i> Φ ^r <i>tisilicinae</i> Φ ^{ac} τισιλᾶ MB	36 <i>rufinus</i> Φ ^{er}
39 <i>Ausonius</i> Φ ^a		37 ῥινοκορούρων B

M VI 861 110 Φιλόκαλος ἐπίσκοπος Ζαγύλων

111 Ἡσαΐας ἐπίσκοπος Ἑρμουπόλεως μικρᾶς

οἱ πάντες ὅμοια καὶ παραπλήσια διελάλησαν καὶ κατέθεντο.

L III 275 112 Βαρσουμᾶς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης δι' ἑρμηνέως Εὐσεβίου μοναχοῦ εἶπεν·
Κάγὼ ὡς τέκνον ἐξακολουθῶν τοῖς ἰδίοις πατράσιν καὶ μαρτυρῶν τῇ ὀρθοδόξῳ 5
πίστει τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς συντίθεμαι καὶ
συναινῶ καὶ χαίρω ὅτιπερ ἀποδεδώκατε αὐτῷ τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν καὶ τὸ
ἄρχειν τοῦ ἀγιωτάτου αὐτοῦ μοναστηρίου.

113 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰς πάσας τῆς ἀγίας ταύτης καὶ οἰκου-
μενικῆς συνόδου ψήφους ἐπὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ βεβαιῶν 10
καὶ τὴν ἑαυτοῦ συνεισάγω γνώμην ὥστε τοῦτον τελεῖν ἐν τῇ τοῦ πρεσβυτερίου
τάξει, ἡγεῖσθαι δὲ καὶ τοῦ οἰκείου μοναστηρίου καθὰ καὶ πάλαι.

885 Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων εἶπεν· Οἱ κληρικοὶ καὶ μονάζοντες τοῦ
μοναστηρίου τοῦ ὑπὸ τὸν εὐλαβεστάτον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ λι-
βελλον προσεκόμισαν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ συνόδῳ, ὄντινα ἀναγνωσόμεθα, εἰ προστάξει 15
ἡ ὑμῶν ὁσιότης.

886 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ὑποδεχθεὶς ὁ λίβελλος ἀναγνω-
σθήτω.

Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω

887 Τῇ ἀγίᾳ καὶ θεοφιλεῖ συνόδῳ οἰκουμενικῇ συνελθούσῃ ἐν τῇ Ἐφεσίων μητρο- 20
πόλει παρὰ Ναρσοῦ πρεσβυτέρου καὶ Τιμοθέου καὶ Εὐσεβίου καὶ Κωνσταντίνου καὶ
λοιπῶν διακόνων καὶ ὑποδιακόνων καὶ πάντων τῶν μοναζόντων τῶν τελούντων ὑπὸ
τὸν θεοσεβέστατον πρεσβύτερον καὶ ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῇ. Τὰς ἐπηγγελμένας παρὰ
τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ τοῖς εἰς αὐτὸν πεπιστευκόσι δωρεὰς ἐκ τῶν θείων λογίων κατα-

M VI 864 μαθόντες καὶ συγγενείας τε καὶ χρημάτων καὶ οἷς ἕκαστος ἐκοσμεῖτο ἀξιώμασί τε καὶ 25
διαφόροις στρατείαις, καὶ πάντων ἅπαξ τῶν δοκούντων ἀνθρωπίνων εἶναι καλῶν ὑπερ-
ιδόντες, ὧν τε ἤμεν ἐν ἀπολαύσει καὶ ὧν ἐτι προσεδοκῶμεν, ἐπὶ μίαν ἅπαντες τὴν τῶν
μοναχῶν πολιτείαν τε καὶ καρτερίαν ἀπηντήσαμεν, τὸν τῶν τριακοσίων ἀριθμὸν ἤδη
πληροῦντες χάριτι τοῦ δεσπότης Χριστοῦ καὶ ὑφ' ἡγεμόνι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχι-
μανδρίτῃ Εὐτυχεῖ τοῖς τῆς εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης διδάγμασι πειθαρχοῦντες καὶ 30
τριακοστὸν ἑνιαυτὸν μικρῷ πρὸς οἱ πολλοὶ κατὰ ταύτην τὴν καρτερίαν διατελέσαντες.
ἀλλ' ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανός, δέον
τὰ μὲν παρόντα ἐπαινεῖν, ἐπὶ δὲ τὰ βελτίω προτρέπειν καὶ πάσαις προνοίαις τοὺς ἀπὸ
τῶν ἀνθρωπίνων τῷ θεῷ προσδραμόντας συνέχειν, τουναντίον ἥπερ ἔπρεπεν, εἵργα-
σται, τὸν μὲν ἡμέτερον ποιμένα συκοφανταίαις τε καὶ βλασφημίαις περιβαλὼν καὶ πρό- 35
φασιν οὐκ ἀληθῇ τῆς αὐτοῦ καθαιρέσεως τὴν εὐσέβειαν ὑποκρινάμενος, ὅτι μὴ βλασφη-
μεῖ μετ' αὐτοῦ παρὰ τὸν ὅρον τῆς πίστεως ὃν ἐξέθετο μὲν ἡ ἐν Νικαίᾳ ἀγία σύνοδος,

L III 278 ἐβεβαίωσε δὲ ἡ πάλαι κατὰ τήνδε τὴν Ἐφεσίων, ἡμῖν δὲ παρεκελεύετο διὰ τοῦ ἀπο-
σταλέντος παρ' αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου, συμπαρόντων αὐτῷ καὶ ἐτέρων
κληρικῶν, ἀφίστασθαι τοῦ ποιμένου καὶ μηδὲ προσφθέγγεσθαι αὐτῷ ἐτι καὶ τὰ τοῦ 40

9—12 adfert Timotheus Aelurus f. 57^b

MBΦ, Aⁿ [inde a 9 usque ad 23]

1 Zagilonensis Φ^c zaginotensis Φ^a γαγύλων MB 5 ἐξακολουθῶ Φ τῆς M 7 τὸ BΦ τοῦ M
9 πάσας Φ πάσης MB 10 βεβαιῶν ΦΛⁿ Tim. βεβαιῶ MB 11 πρεσβυτερίου ΦΛⁿ πρεσβύτερον MB
22 καὶ ὑποδιακόνων om. ΦΛⁿ 25 unusquisque nostrum Φ^c 30 διδάγμασι MΦ δόγμασι B 31 κατὰ
om. M 34 εἶπεν M 36/37 βλασφημεῖν M 37 ἀγία om. B 39 θεοδοσίου MB Θεοδοσίῳ Φ

μοναστηρίου φυλάττειν αὐτῷ τῷ τῶν πτωχῶν ὀνόματι (τοῦτο γὰρ ἐπραγματεύετο) ἢ τοῦτο μὴ ποιοῦντας εἰργεσθαι καὶ αὐτοὺς μετὰ τοῦ διδασκάλου τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων. καὶ τὸ μὲν ἅγιον θυσιαστήριον, ὅπερ αὐτὸς πρὸ ἑξ μηνῶν τῆς μελετηθείσης ἐπιβουλῆς κατεπήξατο, κενὸν τῆς θείας ἱερουργίας ἐστίν, μεμενήκαμεν δὲ ἡμεῖς ἄχρι τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου ταῖς ἀδίκαις ταύταις ἀποφάσεσιν αὐτοῦ δεδεμένοι, 5 τινὲς δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τετελευτήκασιν ἐν τῷ τῆς ἀδίκου τιμωρίας σχήματι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἀσκήσεως συνήθως πράττομεν κατὰ τὸν θεσμόν τῶν μοναχῶν, ἀλλότριοι δὲ καθεστήκαμεν ὧν οἱ ἀσεβεῖν κατακριθέντες. ἐν ταύτῃ δακρύοντας ἡμᾶς τεθέαται τῇ συμφορᾷ ἢ σωτήριος ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ δεσπότη καὶ σωτῆρος 9 ἡμῶν θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν πᾶσι Χριστιανοῖς εὐφροσύνην ὑπάρξασαν VI VI 865 ἡμεῖς πενθοῦντες διετελοῦμεν, ἀντὶ τῶν προσευχῶν τῆς μυσταγωγίας θρήνους ἐκ τῆς γλώττης προχέοντες. ἐν τούτοις ἡμᾶς καὶ ἡ τῶν ἐπιφανίων ἡμέρα διεδέξατο καὶ ὥσπερ οἱ θανάτῳ προσομιλοῦντες φιλοψύχως ἔχοντες τὴν τελευτὴν κατοδύρονται, οὕτως ἡμεῖς ἐπὶ τῇ τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἀφαιρέσει πενθοῦντες διετελοῦμεν. ἐπέστη 14 καὶ ἡ τοῦ σωτηρίου πάθους ἡμέρα καὶ νύξ ἱερὰ καὶ ἡ τῆς ἀναστάσεως ἑορτή, καθ' ἣν d. 27. m. Mart. a. 449 λύεται μὲν τοῖς πλείστοις τῶν ἡμαρτηκότων τὰ ἀπὸ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων ἐπιτίμια, λύεται δὲ παρὰ τῶν βασιλευόντων ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τὰ δεσμὰ τοῖς ὑπευθύνοις, ἡδονῆς δὲ δικαίας πᾶς οἶκος καὶ ἀγορὰ πᾶσα πεπλήρωται. ἡμεῖς δὲ τοῖς τῶν ἀδίκων ἀποφάσεων δεσμοῖς κατεχόμενοι οὐδὲν φιλάνθρωπον τοῦ κατακρίναντος εἶδομεν, ἀλλὰ μεμένηκεν ἀκλινὴς ἄχρι τοῦ παρόντος, ἐννέα μηνῶν περί που ἡδὴ παραδραμόντων, τοιαύτην 20 πάντως ἐφ' ἑαυτῷ τὴν παρ' ὑμῶν ψῆφον τυπῶν, ἵνα τῆς οἰκείας ἐφ' ἡμῖν ἀδίκου κρίσεως ἄξιον εὖροι καρπὸν τὴν ἐπ' αὐτῷ παρ' ὑμῶν δικαίαν ψῆφον καὶ οὕτως κατὰ τὴν θείαν γραφὴν κριθῇ μὲν ὡς ἔκρινεν, ἀπολαύσει δὲ ὡς ἐπεβούλευσεν. δι' ὅπερ καθικετεύομεν Mt. 7, 2 τὴν ὑμετέραν ἁγίαν σύνοδον συναλῆσαι μὲν ἡμῖν τῆς τοσαύτης ἀδίκου κολάσεως ὑπὲρ εὐσεβείας παρὰ ἱερέως ὑπομεμενηκόσιν αὐτήν, ἀποδοῦναι δὲ ἡμῖν μὲν ὧν οὐ δικαίως ἀφαι- 25 ρούμεθα μυστηρίων, τῷ δὲ ταῦτα δεδρακότι τὴν ἀμοιβὴν ὧν οὐ δικαίως ἔκρινε.

888 1 Ναρσῆς πρεσβύτερος ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ

Τῇ αὐτῇ ὑπογραφῇ πάντες

2 Τιμόθεος

3 Εὐσέβιος

30

4 Κωνσταντῖνος

5 Εὐστάθιος

6 Ζηνόβιος

7 Αὐξέντιος

8 Ζηνόβιος

35

9 Σμάραγδος

L IIII 279

10 Ἐλευσίνιος

11 Κωνσταντῖνος διάκονοι

12 Θεόδουλος

13 Γερόντιος

40

14 Πορφύριος ὑποδιάκονοι

15 Μαρτύριος

29—p. 188, 20 plenae subscriptiones extant in Φ

MBΦ

7 τῶν μοναχῶν] *monasteriorum* Φ
23 ἀπολαύσει M 35 om. B, cf. Φ

8 ὧν] *sicut* Φ
39 *Theodorus* Φ

17 δὲ καὶ Φ 19 κατακρίνοντος B
41 πορφύριος MBΦ^a *Prosporphorius* Φ^{tr}

	16	Παγχάριος	
	17	Παυλονᾶς	
	18	Φιλούμενος	
M VI 868	19	Ἀβράμιος	
	20	Ἰουλιανός	5
	21	Ἀντώνιος	
	22	Μακεδόνιος	
	23	Τιμόθεος	
	24	Ἰωάννης	
	25	Εὐπρέπιος	10
	26	Δωρόθεος	
	27	Ἐορτάσιος	
	28	Τιμόθεος	
	29	Ἰουλιανός	
	30	Εὐγένιος	15
	31	Θεότιμος	
	32	Μάλχος	
	33	Εὐβουλος	
	34	Γυμνάσιος	
	35	Ὑπάτιος μονάζοντες	20

889 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ ἀκοινωνήτους ἑαυτοὺς εἶπατε γεγενῆσθαι, ἀγνοεῖτε δὲ τὴν αἰτίαν καὶ τεκμαιρόμεθα καὶ ἡμεῖς διὰ τί, εἶπατε φανερώς τὴν ἑαυτῶν πίστιν ὅπως ἔχετε. αὕτη γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ἡ ἀπόλυσις, ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως.

890 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Καθὼς διὰ τοῦ λιβέλλου ὁ θεοσεβὴς ἀρχι-²⁵μανδρίτης ἡμῶν ἀνεδίδαξεν τὴν ὑμετέραν ἀγιότητα [ὅτι], οὕτω φρονοῦμεν ὥς οἱ τῇ ἅγιοι πατέρες οἱ ἐν Νικαίαι ἐθέσπισαν, ἦν καὶ ἐβεβαίωσεν ἡ ἐνταῦθα ἁγία σύνοδος, καὶ παρὰ ταύτην τὴν πίστιν οὐδέποτε οὐδὲ ἐνενοήσαμεν τι οὔτε ἐφρονήσαμεν.

891 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ σωτῆρος παρου-
L III 282 σίας οὕτω φρονεῖτε ὥς ὁ μακάριος Ἀθανάσιος καὶ ὁ μακάριος Κύριλλος καὶ ὁ μακάριος³⁰ Γρηγόριος καὶ πάντες οἱ ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι;

892 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Πάντες οὕτω φρονοῦμεν καὶ ὥς οἱ ἐν Νικαίαι συνελθόντες καὶ οἱ ἐνταῦθα συνειλεγμένοι ἅγιοι πατέρες.

893 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπιδέδωκε λίβελλον ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχής· πείθεσθε οἷς ἔγραψεν ἐκεῖνος; [καὶ] ἀκολου-³⁵θεῖτε τῇ πίστει αὐτοῦ;

894 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ναί.

895 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Μὴ παραβαίνετε;

896 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Οὐ.

897 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ αὐτὰ φρονεῖτε; τοῖς αὐτοῖς⁴⁰ στοιχεῖτε; ἀναθεματίζετε τοὺς μὴ οὕτω φρονοῦντας;

898 Ἐλευσίνιος διάκονος καὶ μονάζων εἶπεν· Ναί, τῶν ποδῶν ὑμῶν.

899 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀκόλουθόν ἐστὶν οὕτως αὐτοὺς τὴν

MBΦ, Λ^a [inde a 21]

1 πάγχαρσις M 4 ἀβραάμιος M 14 post 16 coll. Φ 23 ἀπόλυσις MΛ^a ἀπόλυσισ BΦ
26 ὅτι MB om. ΦΛ^a τριακόσιοι δεκαοκτώ B 28 οὐδὲ B 34 ἐπιδέδωκε MBL^a ἐπι-
δέδωκε Φ 35 καὶ MBΦ^{ac} om. Φ^aΛ^a

ὀρθόδοξον ὁμολογοῦντας πίστιν τὴν τε ἐν Νικαίαι ἐκτεθεῖσαν καὶ ἐν Ἐφέσῳ βεβαιωθεῖσαν M VI 869 μετέχειν καὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας καὶ τῶν οἰκείων βαθμῶν.

900 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Πάντες συναινοῦμεν τούτοις τοῖς λόγοις. πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.

901 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δοκεῖ οὖν τῇ θεοσεβείᾳ ὑμῶν ἐν τῇ διαλαλίᾳ καὶ τοῦτο ἐνθεῖναι ὅτι μετὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς ἀπελύσαμεν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ κληρικούς ἦτοι μονάζοντας;

902 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ἀπελύσαμεν αὐτούς.

903 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Κοινωνοῦμεν αὐτοῖς καὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ τοῖς μυστηρίοις; 10

904 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ναί, αὕτη δικαία κρίσις.

905 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Δήλων ὄντων τῶν πεπραγμένων καὶ πάσης τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου συναινέσεως καὶ ἀποδοῦσης τὴν κοινωνίαν τῷ εὐλαβεστάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχεῖ ἔτι τε καὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἁγίαν, πρὸς δὲ τούτοις ἀπολυσάσης καὶ πάντας τοὺς συνόντας αὐτῷ κληρικούς ἦτοι μονάζοντας, δίκαιόν ἐστι λοιπὸν καὶ ἀκόλουθον τὰ περὶ τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως πεπραγμένα ἐν τῇ συναρχιερίᾳ πρώην ἐν ταύτῃ τῇ πόλει μακαριωτάτῃ συνόδῳ ἀναγνωσθῆναι, ὅτινα προκομίσας ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων Ἰωάννης ἀναγινωσκέτω, ἐὰν τοῦτο καὶ πάσῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ δόξῃ.

906 Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Εἰ ἔδοξεν ἀναγνωσθῆναι, ἀναγινωσκέσθω. 20

907 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐστὶ τοῦ ἀναγνωσθῆναι τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τῇ καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ, ὥστε ἡμᾶς πλεῖον τι ἀκροασαμένους ἐπιστοιχειωθῆναι.

908 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Λυσιτελὴς ἡ τῶν ἁγίων συνόδων ἀνάγνωσις καὶ βεβαίωσις· ἐκεῖθεν γὰρ ἔχομεν τῆς ὀρθοδοξίας ἡμῶν τὴν ἀσφάλειαν. 25

909 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ἀναγνωσθήτω ἡ ἐκθεσις ἡ γενομένη παρὰ τῶν ἐν Νικαίαι τῇ ἁγίων πατέρων καὶ ἡ βεβαίωσασα ἐν Ἐφέσῳ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

910 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Πάντες τοῦτο βουλόμεθα.

Ἰωάννης πρεσβύτερος καὶ πρῶτος νοταρίων ἀνέγνω

30

911—942 Τοῖς μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν δεσποτῶν ἡμῶν Φλαυίων Θεοδοσίου τὸ τρισκαιδέκατον καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τὸ τρίτον τῶν αἰωνίων αὐγούστων τῇ πρὸ ἑνδεκα Καλανδῶν Αὐγούστων, ἡ τις ἐστὶ κατ' Αἰγυπτίους Ἐπιφῇ κῆ, ἡνίκα Νεστόριος καθήρηται, ὅτινα ἐμφέρεται τῇ ὀπίσω πράξει. L III 283 M VI 871 d. 22. m. Iul. a. 431

τῶν ἀναγινωσκομένων κηρίων ἀφθέντων Κωνσταντίνος ὁ καθωσιωμένος σηκρη- L III 299 M VI 901 36
τάριος ἀνέγνω τὰ ἐξῆς οὕτως

943 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οἶμαι πᾶσιν ἀρέσκειν τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι συνελθόντων πάλαι, ἃ καὶ ἐβεβαίωσε καὶ

31 ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ MmsBms
911—942 gesta plena extant in Φ, cf. Coll. Nouar. 10, 397

MBΦ, Λ^a [praeter 26—28. 34. 35]

3/4 τὰ αὐτὰ MBL^a ταῦτα Φ 14 πρεσβυτέρου ΦΛ^a πρεσβυτέρου MB 16/17 πεπραγμένα —
συνόδῳ om. Λ^a 22 τριακοσίων δεκαοκτώ B 27 τριακοσίων δεκαοκτώ B 31 φλαβίων B
32 βαλλεντινιανοῦ M τῶν om. B

μόνα κρατεῖν ὥρισεν ἡ ἐνταῦθα συνειλεγμένη πρῶν ἁγία σύνοδος (θεοφιλῇ) καὶ ἀρκούντως ἔχοντα. ἡκούσαμεν δὲ ὀρισάντων αὐτῶν οὕτως· εἴ τις παρὰ ταῦτα λέγει
 L IIII 302 ἢ φρονεῖ ἢ ἀνασκευάζει ἢ ζητεῖ, ὑποκείσθω τῇ ἀποφάσει. τί ὑμῖν δοκεῖ; ἕκαστος
 M VI 904 ποῖαν ἔχει γνώμην, ἐγγράφως λεγέτω· δυνάμεθα παρὰ ταῦτα ἢ ζητεῖν ἢ ἀνασκευάζειν;
 εἰ δὲ τις ἐζήτησε περαιτέρω τῶν εἰρημένων, οὐ δικαίως ὑποκείσεται τῇ ἀποφάσει τῶν
 πατέρων; λεγέτω τοίνυν ἕκαστος ὑμῶν εἰ ταύτης ἐστὶ τῆς γνώμης.

944 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τὸ τῶν τῇ ἁγίων πατέρων
 ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως εὐδόκιμον ἔδειξε μὲν καὶ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἡ θεία χάρις, ἥτις
 ἐκεῖνοι τὰς γλώσσας χρήσαντες ἐδογματίσαν, ἐβεβαίωσε δὲ μάλιστα καὶ ἡ ἐν ταύτῃ τῇ
 λαμπρᾷ μητροπόλει συνελθοῦσα τῶν ἁγίων ὁμόνοια, ἣν κρατεῖν ἐκ παντὸς ἀναγκαῖον
 ἐστὶν τοῦ τρόπου, προσθήκης ὁμοῦ ἢ ὑφαιρέσεως ὁμοίως λυμαιομένης τῷ κανόνι τῆς
 εὐσεβείας τῆς θεσπισθείσης ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ βεβαιωθείσης
 ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα συνεληλυθότων τὸ πρότερον· τοὺς δὲ ἐναντία τούτων φρονούντας
 βδελύσσομαι ὡς παραλύνοντας τὴν ὀρθὴν πίστιν.

945 Σώζων ἐπίσκοπος Φιλίππων
 L IIII 301 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστῆς Ἀρμενίας 15
 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας
 Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου
 L IIII 302 Οὐράνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀσροηνῆς δι' ἑρμηνέως Εὐλο- 20
 γίου πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνοῦ

M IV 905 951 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπον ταῦτα καὶ ὅμοια.

952 Ἰούλιος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων
 ἐκκλησίας Λέοντος, ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπεν· Ταῦτα
 κατέχει ἡ ἀποστολικὴ καθέδρα. 25

953 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως εἶπεν· Τούτοις καὶ ἡμεῖς συντιθέμεθα καὶ παρὰ
 ταῦτα οὔτε ἐφρονήσαμεν οὔτε φρονήσομεν, ἀλλὰ μέχρι τελείας ἡμῶν ἀναπνοῆς αὐτοῖς
 ἀκολουθήσομεν καὶ οὐδενὸς τῶν παρὰ ταῦτα διδάσκειν ἐπιχειρούντων πώποτε ἀνεξόμεθα.

954 Μελίτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης ποιούμενος τὸν λόγον καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁσιωτάτου
 L IIII 303 ἐπισκόπου Ἀπαμείας δευτέρας Συρίας Δόμνου 30

955 Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας

956 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν

957 Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας εἶπον τὰ ὅμοια.

958 Ἰλάρος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπι-
 σκόπου Λυδῶν, εἶπεν· Τὰ πρόσφατον ἀναγνωσθέντα τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τῶν ἐν τῇ Νικαίᾳ
 συνηγμένων πίστεως, τοῦτο δὲ καὶ βεβαιωθέντα ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἐφεσον ἁγίᾳ συνόδῳ
 πάλαι συνειλεγμένῃ ὁ ἀποστολικὸς θρόνος καὶ διδάσκει καὶ πρεσβεύει. ταῦτα τοίνυν
 οἶδα συνάιδοντα τοῖς δόγμασι τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τοῖς ἰδίοις δὲ πρὸς ὑμᾶς, ἀγιώτα-

945—951. 954—957 plenae depositiones extant in Φ

MBΦ, Λⁿ [usque ad 15]

1 πρῶν om. B θεοφιλῇ Φ et reuerentissime Λⁿ om. MB 2 δὲ ὀρισάντων ΦΛⁿ
 διορισάντων MB 4 γνώμην MΦΛⁿ δύναν B non enim possumus haec Φ^r 5 εἰρημένων]
 dicta sunt et ordinata sunt et placuerunt Φ decreta et probata et placita Λⁿ 7 τριακοσίων δεκαοκτώ B
 11 τρόπου] τόπου Λⁿ προσθήκης ὁμοῦ] sine aliquo additamento Φ 20 ὁσροισ M
 22 καὶ θεόδωρος B 24 λυδων M λυδων M corr B Φ 29 Μελέτιος Φ 32 λυδων M
 λυδων M corr B Lyddae Φ 33 πισσιδίας B 34 Hilarus Φ Ἰλάριος MB 35 λυδων M λυδων
 M corr B Lyddensi Φ 36 τὴν om. B

- τοι, ἐνέθηκεν ὁ ἀποστολικὸς θρόνος γράμμασιν, ἅπερ, εἰ κελεύσοιτε ἀναγνωσθῆναι, M VI 908
γνώσεσθε συνάιδοντα τῇ ἀληθείαι.
- 959 Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως εἶπεν· Καὶ ἡ ἐμὴ βραχύτης ἐν ταύτῃ ἀνατέ-
θραπται τῇ ἀγίαι πίστει καὶ ἐν αὐτῇ πληρῶσαι τὸν βίον εὐχομαι.
- 960 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος εἶπεν· Τὰς θείας καὶ ἀληθεῖς διατυπώσεις 5
τῶν ἁγίων πατέρων κατέχομεν χάριτι θεοῦ παρ' ἑαυτοῖς καὶ ἐν τῇ πίστει ταύτῃ φυλαχ-
θῆναι εὐχόμεθα.
- 961 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οἱ πάντες τῆς αὐτῆς ἐσμὲν γνώμης καὶ πίστεως.
- 962 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἐπειδήπερ ἡ ἀγία καὶ μεγάλη σύνοδος
ἡ ἐν Νικαίαι πάλαι συναγερμένη κατὰ βούλησιν θεοῦ τὴν ὀρθὴν ἡμῶν καὶ ἀμώμητον 10
ἐξέθετο πίστιν, ἣντινα καὶ ἡ (ἀγία σύνοδος ἡ) πρὸ βραχέος ἐνταῦθα συνειλεγμένη ἐβεβαίωσεν
καὶ ταύτην μόνην κρατεῖν καὶ ἐκκλησιάζεσθαι ὥρισεν, τυπώσασα καὶ τοῦτο ὥστε μηδενὶ
ἐξεῖναι ἑτέραν πίστιν παρὰ ταύτην ἐκτίθεσθαι ἢ ζητεῖν ἢ καινουργεῖν τι ἢ ὅλως ἀνακινεῖν
τι περὶ τῆς εὐαγοῦς ἡμῶν θρησκείας, τοὺς δέ γε παρὰ ταῦτα ἢ φρονεῖν ἢ ζητεῖν ἢ συντι-
θέναι τι πειρωμένους ἢ ὅλως ἀνασκευάζειν ἐπιχειροῦντας τὰ τετυπωμένα ἐπιτιμίοις φανεροῖς 15
ὑποβέβληκεν, ἵν' εἰ μὲν εἶεν ἐπίσκοποι, ἀλλότριοι τῆς ἐπισκοπῆς γίνωνται, εἰ δὲ κληρικοί,
τοῦ κλήρου, εἰ δὲ λαϊκοί, ξένοι τῆς κοινωνίας (ταῦτα γὰρ ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἀρτίως
ὑπομνημάτων ἐδιδάχθημεν), φαίνονται δέ, ὡς συνορᾷ ἡ ἀγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ
σύνοδος, πάντα σχεδὸν ἀνακινήσαντες καὶ μετασκευάσαντες Φλαβιανὸς ὁ γεγρονώς τῆς
Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπος καὶ Εὐσέβιος ὁ τοῦ Δορυλαίου καὶ σκανδάλου 20
καὶ παραχῆς γεγονότες πρόφασιν ταῖς τε ἀγίαις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ ὀρθόδοξοις
λαοῖς, εὐδελον ὡς ἑαυτοὺς ὑπέθηκαν τοῖς ὠρισμένοις τὸ τηνικαῦτα συνοδικῶς παρὰ τῶν
ἁγίων ἡμῶν πατέρων ἐπιτιμίοις. ὅθεν δὴ καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκείνων βεβαιοῦντες ἀλλοτρίου L IIII 306
αὐτοὺς τοὺς μνημονευθέντας Φλαβιανὸν καὶ Εὐσέβιον παντὸς ἱερατικοῦ καὶ ἐπισκοπικοῦ
ἀξιώματος κεκρίκαμεν εἶναι. κατατιθέσθω δὲ ἕκαστος τῶν παρόντων θεοσεβεστάτων 25
ἐπισκόπων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ φανεράν ταύτην ποιείτω ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων.
σύμπαντα μέντοι τὰ πραττόμενα τήμερον γνωρισθήσονται τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ φιλο-
χρίστοις ἡμῶν βασιλεῦσιν.
- 963 Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Παραιτοῦμαί σε.
- 964 Ἰλαρος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας εἶπεν· Κοντραδικιτουρ, ὁ ἐστὶν ἀντι- 30
λέγεται.
- 965 Καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκεσθαι οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπί- M VI 909
σκοποι ἐπεβόησαν· Ἀνάθεμα Διοσκόρῳ. ταύτῃ τῇ ὥρᾳ καθεῖλεν, ταύτῃ τῇ ὥρᾳ
καθαίρεθι. ἅγιε κύριε, σὺ αὐτὸν ἐκδίκησον. (κύριε κύριε, σὺ αὐτὸν ἐκδίκησον.)
ὀρθόδοξε βασιλεῦ, σὺ αὐτὸν ἐκδίκησον. Λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. τοῦ πατριάρχου 35
πολλὰ τὰ ἔτη.

9 κε [om. B] καθαίρεσις Φλαβιανοῦ M^{ms}B^{ms}32 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms}962—964 adferuntur a Timotheo f. 58^aMBΦ, Aⁿ [inde a 8 usque ad 31]

1 κελεύετε B 6 καὶ κατέχομεν Φ 6/7 αἰεὶ φυλαχθῆναι Φ 8 καὶ γνώμησ καὶ B
11 ἀγία σύνοδος ἡ om. MB *sancta* [om. Φ^a/Aⁿ] *synodus* ΦAⁿ Tim. 12 τυπώσασα Aⁿ 13 ἑτέραν
πίστιν om. B 14 γε om. B ἢ φρονεῖν ἢ ζητεῖν ΦAⁿ Tim. ἢ ζητεῖν ἢ φρονεῖν MB 18 *omnis*
vestra sancta Φ^r 20 ἐκκλησίας om. Φ^{ac} Δορυλλαίου MB 21 ἀπανταχοῦ om. Aⁿ Tim.
29 ἐπίσκοπος MB Aⁿ Tim. om. Φ 30 *Hilarus* ΦAⁿ Ἰλάριος MB Tim. 33 ἐβόησαν B
34 αὐτὸν Φ αὐτὸν MB 34/35 κύριε κύριε — ἐκδίκησον Φ om. MB

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχεδαρίου ἀνέγνω τὰ ὑπόλοιπα οὕτως

- 966** Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἐαυτοὺς ἀλλοτρίους ἱερωσύνης καὶ βαθμοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀπέδειξαν Φλαβιανὸς καὶ Εὐσέβιος ἐπιχειρήσαντες προσθεῖναι τι ἢ ἀφελεῖν ἐκ τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἣν ἐβεβαίωσεν ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἡ ἐν ταύτῃ τῇ Ἐφέσῳ πάλαι συνελθοῦσα, ὥστε τοὺς τολμῶντάς τι προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν τῆς πίστεως ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἱερωσύνης καὶ μάλιστα τοσαύτην σύγχυσιν ποιήσαντας. ὁθεν κἀγὼ τὰ αὐτὰ ψηφίζομαι τῇ τε ἀγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ καὶ τῷ ἀγίῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Διοσκόρῳ ἀλλοτριῶν αὐτοὺς τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος. 10
- 967** Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Σύμφηφος εἰμὶ καὶ αὐτὸς τῇ ἀγίᾳ ὑμῶν συνόδῳ καθελούσῃ Φλαβιανὸν καὶ Εὐσέβιον ὡς μὴ ἐμμένοντας τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ καὶ τῇ πρώτῃ ἐνταῦθα συναθροισθείσῃ καὶ συναινῶ τῇ ἐπ' αὐτοῖς παρ' ὑμῶν ἐξενεχθείσῃ δικαίᾳ ψήφῳ.
- 968** Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπεν· Ὅσοι παρὰ τοὺς ἐπὶ τῇ πίστει τῶν πατέρων τύπους διαπράττονται, ἑαυτοῖς ἐπάγουσι τὰ ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτίμια· ὁθεν Φλαβιανὸς καὶ Εὐσέβιος ὑπερβάντες τοὺς ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἐκτεθέντας τύπους παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων κατὰ τὴν ψῆφον τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας καὶ ἡμῶν τοῦ τῆς ἐπισκοπῆς βαθμοῦ ἡλλοτρίωνται. 16
- 969** Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν προσφιλὲς αἰεὶ τὸ φιλάνθρωπον· ἐπεὶ δὲ θρησκευτικὸς λόγος ἐκίνησε τοὺς ὁσίους πατέρας πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὴν ἐξηγεγμένην δικαίᾳ ψήφῳ κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Εὐσεβίου, συντίθεμαι. 20
- 970** Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Δικαία ἡ ἐξενεχθεῖσα ἀπόφασις κατὰ Φλαβιανοῦ τοῦ πάλαι ἐπισκόπου καὶ Εὐσεβίου· ὁθεν συναινῶ καὶ συνυπογράφω ἐπὶ τῇ καθαιρέσει ἀμφοτέρων. 25
- M IV 911 Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος
- 972** Ἐρασίστρατος ἐπίσκοπος Κορίνθου τῆς Ἑλλάδος
- L IIII 307 Κύντιλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων
- Μελίτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δόμνου τῆς Ἀπαμέων ἐκκλησίας 30
- 975** Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου
- M VI 912 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεβαστείας Ἀρμενίας πρώτης
- Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας
- Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ 35
- L IIII 308 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας
- 980** Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου
- Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ταβίας
- Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν
- M VI 913 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων 40

3 ἐν ἐφέσῳ M^{ms}B^{ms}

inde a 971 depositiones plenae non extant nisi in Φ

966 [praeter 5 τῆς ἐκτεθείσης — 8 ποιήσαντας et 8/9 τῇ τε — συνόδῳ καί]. 972 [plene] adferuntur a Timotheo f. 38a

MB, Aⁿ [inde a 3 usque ad 15]

4/5 προσθεῖναι — ἀφελεῖν ἐπιχειρήσαντες B 6 ἐν ταύτῃ Φ ἐνταῦθα MB 7 τ] ἡ Aⁿ
 18 παρὰ om. B 22 ἐξηγεγμένην M Φλαβιανοῦ τοῦ πάλαι ἐπισκόπου Φ 28 κύντιλλος B
 30 Μελέτιος Φ 38 ταβίας BΦ ταυίας M 39 λυδῶν M λυδῶν M^{ss} B Lyddenae civitatis Φ

	Μουσωνιανὸς ἐπίσκοπος Νύσης	
985	Κωνσταντῖος ἐπίσκοπος Βόστρων	
	Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερῶς πόλεως	
	Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἡπείρου παλαιᾶς	
	Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ	5
	Νουνέχιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμηταρίας	L III 309
990	Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου	M VI 914
	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου	
	Κανδιδιανὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας	
	Στέφανος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου	10
	Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας	
995	Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων	
	Ἰνδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως	M VI 915
	Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων	L III 310
	Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανώθα	15
	Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασειᾶς	
1000	Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν	
1006	Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως	M VI 916
	Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνείας	
	Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς	20
	Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἱμερίας ἐπαρχίας Ὀσροηνῆς ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐλογίου πρεσβυτέρου Ἐδεσσηνοῦ	
1010	Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ὀποῦντος	L III 311
	Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως	24
	Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος	M VI 917
	Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Λύδδης	
	Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος Ἀριουπόλεως	
1015	Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Ἀμαθούντων	
	Παῦλος ἐπίσκοπος Μαιουμᾶ	29
	Ζώσιμος ἐπίσκοπος Μινωίδος	M VI 918
	Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης	L III 312
	Βαρούχ ἐπίσκοπος Σωιζούσης	
1020	Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Ἀζώτου	
	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τιβεριάδος	
	Μουσώνιος ἐπίσκοπος Ζωόρων	35
	Διονύσιος ἐπίσκοπος Συκαμαζόνος	M VI 919
	Καίουμος ἐπίσκοπος Φαινοῦς	
1025	Αἰθέριχος ἐπίσκοπος Σμύρνης	
	Κωνσταντῖος ἐπίσκοπος Σεβαστείας	39
	Ζάεννος ἐπίσκοπος Πέλλης	L III 313
	Ἀλύπιος ἐπίσκοπος Βακάθων	M VI 920

986 plene adfertur a Timotheo f. 58a

de 1001—1005 cf. Φ et notam Rustici

MBΦ

1 Μουσώνιος Φ	νύσσης B ^Φ <i>myssenae</i> Φ ^a	2 <i>Constantinus</i> Φ	6 τριμηταρίας M
9 πισιδίας B	13 Ἰνδιμος BΦ Ἰνδήμιος M	19 μαρωνείας MB, corr. M	21 ἐπαρχίας om. B
37 <i>Caïumas</i> Φ	30 <i>Minoidae</i> [= Μινωίδος] Φ	μηνοίδου B	μηνοείδης M
37 <i>Caïumas</i> Φ	φένουα B	39 <i>Constantinus</i> Φ ^a	σεβαστίας M
37 <i>Caïumas</i> Φ	41 Βακάθων p. 80, 23. 185, 3	<i>Bacatensis</i> Φ ^a	<i>Bactroensis</i> Φ ^a καβάσων MB
37 <i>Caïumas</i> Φ		40 <i>Zennus</i> Φ ^a	<i>Zennus</i> Φ ^a

	Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος	
1030	Παγκράτιος ἐπίσκοπος Λιβιάδος	
	Αὐξόλαος ἐπίσκοπος Σαρακηνῶν τῶν ὑποσπόνδων	
	Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλαταιέων	
	Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Μασταύρων	5
L IIII 314	Κυριακὸς ἐπίσκοπος Αἰγέης	
1035	Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος * * Λεβέδου	
M VI 921	Λεόντιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας	
	Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Περγάμου	
	Γεννάδιος ἐπίσκοπος Τηίων	10
1040	Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Εὐάζων	
M VI 922	Μάξιμος ἐπίσκοπος Τράλλεων	
	Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ὑπαίπων	
	Θεόπεμπος ἐπίσκοπος Καβάσων	
L IIII 315	Καλοσίριος ἐπίσκοπος Ἀρσινοΐτου ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Ἰουλίου διακόνου αὐτοῦ	15
M VI 923	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡφαίστου	
1045	Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἡρακλεοῦς	
L IIII 316	Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ἐλεαρχίας	
M VI 924	Γεμελλῖνος ἐπίσκοπος Ἐρυθροῦ	
	Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τάνεως	20
1050	Γεννάδιος ἐπίσκοπος Ἐρμουπόλεως μεγάλης	
	Κῦρος ἐπίσκοπος Βαβυλῶνος	
M VI 925	Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Βουσίριδος	
	Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Τευχείρων	
	Θεόφιλος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος	25
1055	Πασμήιος ἐπίσκοπος Παράλου	
L IIII 317	Σωσίας ἐπίσκοπος Σωιζούσης	
	Θεόδουλος ἐπίσκοπος Τισίλα	
	Θεόδωρος ἐπίσκοπος Βάρκης	
M VI 926	Ῥοῦφος ἐπίσκοπος Κυρήνης	30
1060	Ζήνων ἐπίσκοπος Ῥινοκορούρων	
	Λούκιος ἐπίσκοπος Ζύγων	
	Αὐξόνιος ἐπίσκοπος Σεβεννύτου	
	Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ταύα	
L IIII 318	Φιλόκαλος ἐπίσκοπος Ζαγυλέων	35
M VI 927	Ἡσαίας ἐπίσκοπος Ἐρμουπόλεως μικρᾶς	
1065	Βαρσουμᾶς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἐρμηνεύοντος αὐτὸν Εὐσεβίου μοναχοῦ εἶπον οἱ πάντες ὁμοῖα καὶ παραπλήσια.	
1067	1 Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὀρίσας ὑπέγραψα	
	2 Ἰουβενάλιος Ἱεροσολύμων	40
M VI 928	3 Δόμνος Ἀντιοχείας	

39 plenae subscriptiones [I—CXL] extant in Φ

MBΦ

2 Λιβιάδος om. M 4 πλατεῶν M 6 *egensis* Φ^a *eglenis* Φ^{er} 7 desunt Ἀδραμντίου
Κυριακὸς ἐπίσκοπος cf. Φ 12 Τράλλεων Φ^{er} παλλέων MB 13 ὑπέπων MB 15 *Helia* Φ
20 πάνεωσ M 24 Φωτεινὸς Φ φώτιος MB 26 παράλλου B 28 *Tisilenae* Φ τισιλᾶ MB
30 *Rufus* Φ ρουφίνου MB 31 ῥινοκουρούρων B 32 Ζύγων p. 81, 27. 185, 38 *Zygrenae* Φ
λυγρῶν MB

- 4 Στέφανος Ἐφέσου
 5 Θαλάσσιος Καισαρείας Καππαδοκίας
 6 Εὐσέβιος Ἀγκύρας Γαλατίας
 7 Κῦρος Ἀφροδισιάδος
 8 Ἐρασίστρατος Κορίνθου
 9 Διογένης Κυζίκου
 10 Ἰωάννης Σεβαστείας
 11 Βασίλειος Σελευκείας Ἰσαυρίας
 καὶ οἱ λοιποὶ πάντες οὕτως ὑπέγραψαν.

5
 L III 319

9

- 1068 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Περὶ μὲν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ καθολικῆς τελεώτερον συνόδου γινομένης τῇ ὑστεραίᾳ ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν δεῖν γενέσθαι συνορῶμεν· ἐπειδὴ δὲ Φλαβιανὸς ὁ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης καὶ Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκ τῆς τῶν πεπραγμένων καὶ διαγνωσθέντων ἐρεύνης καὶ αὐτῆς τῆς φωνῆς τινῶν τῶν ἐξάρχων γενομένων τῆς τότε συνόδου ὁμολογησάντων ἐσφάλθαι καὶ μάτην αὐτοὺς καθηρηκέναι οὐδὲν περὶ τὴν πίστιν σφαλέντας δείκνυνται ἀδίκως καθη-
 ρημένοι, καταφαίνεται ἡμῖν κατὰ τὸ τῷ θεῷ ἀρέσκον δίκαιον εἶναι, εἰ παρασταίῃ τῷ
 θεοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν δεσπότηι, τῷ αὐτῷ ἐπιτιμίῳ Διόσκορον τὸν εὐλα-
 βέστατον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰουβενάλιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἱερο-
 σολύμων καὶ Θαλάσιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας καὶ
 Εὐσέβιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀγκύρας καὶ Εὐστάθιον τὸν εὐλαβέστατον ἐπί-
 σκοπον Βηρυτοῦ καὶ Βασίλειον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Σελευκείας Ἰσαυρίας
 τοὺς ἐξουσίαν εἰληφότας καὶ ἐξάρχοντας τῆς τότε συνόδου ὑποπείσειν παρὰ τῆς ἱερᾶς
 συνόδου κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἀλλοτρίους γενησομένους, πάντων
 τῶν παρακολουθήσαντων τῇ θείᾳ κορυφῇ γνωριζομένων.
- 1069 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Αὕτη δι-
 καία κρίσις.
- 1070 Οἱ Ἰλλυρικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πάντες ἐσφάλημεν,
 πάντες συγγνώμης ἀξιωθῶμεν.
- 1071 Οἱ Ἀνατολικοὶ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πολλὰ τὰ ἔτη
 τῆς συγκλήτου. ἅγιος ὁ θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. πολλὰ
 τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. ὁ ἀσεβὴς αἰεὶ φεύγει· Διόσκορον ὁ Χριστὸς καθεῖλεν. τὸν
 φονέα ὁ Χριστὸς καθεῖλεν. αὕτη δικάια ψῆφος. αὕτη δικάια σύνοδος * * δικάια
 σύγκλητος * * τοὺς μάρτυρας ὁ θεὸς ἐξεδίκησεν.
- 1072 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡ ὑπερφυῆς σύγκλητος εἶπον· Ἐκαστος τῶν εὐλα-
 βεστάτων ἐπισκόπων τῆς παρούσης ἁγίας συνόδου ὅπως πιστεύει, ἐγγράφως ἄνευ τινὸς
 δέους, τὸν τοῦ θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενος φόβον, ἐκθέσθαι σπουδασάτω, γινώσκων
 ὡς ὁ θεοτάτος καὶ εὐσεβεστάτος ἡμῶν δεσπότης κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων
 πατέρων τῇ καὶ κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ῥητῶν μετὰ ταῦτα καὶ τὰς κανονικὰς ἐπιστολάς

9 ἕως ὧδε τὰ ἐπὶ Διοσκόρου ἐν ἐφέσῳ πεπραγμένα [πεπραγμένα om. M^{ms}] M^{ms} subscr. B
 10 ἐν χαλκηδόνι M^{ms}B^{ms} K^{ms} M^{ms}
 10—24. 34—p. 196, 6 leguntur in Gestis 4, 3

ΜΒΦ

2 Καισαρείας om. M 11 γινομένης συνόδου B 16 καταφαίνεται BΦ καταφαίνεται δὲ M
 24 in fine add. legi [om. Φ^a] legitimus Φ 25 ἐβόησαν BΦ εἶπον M 27 καὶ — αὐτοῖς om. Φ
 30 ἅγιος² om. M 32 σύνοδος· αὕτη ἁγία σύνοδος Φ 33 σύγκλητος· δικάια σύνοδος Φ
 39 πατέρων] ἐπισκόπων Φ τριακοσίων δεκαοκτώ B ἑκατὸν πεντήκοντα B

καὶ ἐκθέσεις τῶν ἁγίων πατέρων Γρηγορίου Βασιλείου Ἰλαρίου Ἀθανασίου Ἀμβροσίου καὶ τὰς Κυρίλλου δύο κανονικὰς ἐπιστολὰς τὰς ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον πρώτῃ συνόδῳ βεβαιωθείσας καὶ δημοσιευθείσας πιστεύει, κατ' οὐδένα τρόπον τῆς αὐτῶν πίστεως ἀναχωρῶν. καὶ γὰρ ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέων πρὸς τὴν παρὰ Εὐτυχοῦς ἀπίστως καὶ ὑπεναντίον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀνακύψασαν ἀμβολίαν φαίνεται πρὸς τὸν τῆς εὐλαβοῦς μνήμης Φλαβιανὸν τὴν ἐπιστολὴν ἐκπέμψας.

MBΦ

6 in fine add. *legi* [om. Φ^a] *legimus* Φ et tum *Aetius archidiaconus regnantis Constantinopolis nouae Romae et primicerius notariorum dixit: Completum est* Φ^r adnotante Rustico: *in alio Gr(aeco) adicitur hoc*

πεπλήρωται ἡ πρώτη πράξις [τέλος τῆς πρώτης πράξεως B] τῶν ἐν χαλκηδὼν συνελθόντων ἁγίων [ἁγίων om. M] *πρῶν* subscr. MB praeterea πεπλήρωται ἡ πρώτη πράξις τῶν ἐν χαλκηδὼν subscr. M
